

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

YASAMA YILI

24

4

SIRA SAYISI: 524

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural'ın; Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural'ın; Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, İzmir Milletvekili Hülya Güven ve 31 Milletvekilinin; Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi, Diyarbakır Milletvekili Cuma İçten ve Rize Milletvekili Hasan Karal ile 6 Milletvekilinin; Adana Milletvekili Necdet Ünüvar ve Sivas Milletvekili Hilmi Bilgin ile 4 Milletvekilinin; Sivas Milletvekili Hilmi Bilgin ve 15 Milletvekilinin; Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifleri ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

(1/796, 2/1160, 2/1183, 2/1608, 2/1927, 2/1928, 2/1937)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/796 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı5
- Genel Gerekçesi5
- Madde Gerekçeleri7

• 2/1160 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı35
- Genel Gerekçesi35
- Madde Gerekçeleri35
- Metni36

• 2/1183 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı37
- Genel Gerekçesi37
- Madde Gerekçeleri38
- Metni39

• 2/1608 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı40
- Genel Gerekçesi41
- Madde Gerekçeleri43
- Metni44

	<u>Sayfa</u>
● 2/1927 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	46
- Genel Gerekçesi	46
- Metni	49
● 2/1928 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	53
- Genel Gerekçesi	53
- Metni	60
● 2/1937 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	82
- Genel Gerekçesi	82
- Metni	86
● Alt Komisyon Raporu	91
● Muhalefet Şerhleri	108
● Alt Komisyon Metni	119
● Alt Komisyon Metnine Ekli Listeler	154
● Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu	156
● Muhalefet Şerhleri	186
● Tasarı Metni	227
● Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	263
● Tasarı Metnine Ekli Listeler	297
● Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler ...	298

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-763-3450

26/6/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 6/5/2013 tarihinde kararlaştırılan "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/796)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu İçişleri Komisyonu Milli Savunma Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, bu Kanun Hükmünde Kararname ve diğer mevzuatla kendisine verilen görevleri yerine getirmektedir.

Sosyal yardım ve hizmetler ile diğer görevleri yerine getiren Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı; çocuklara, engellilere, kadınlara, yaşlılara, şehit yakınlarına, gazilere, ihtiyaç sahiplerine, ailelere ve diğer kişilere sosyal yardım ve hizmetler sunmaktadır. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının toplumun dezavantajlı kesimlerine ve diğer kişilere sunduğu yardım ve hizmetlerin yurtiçinde ve yurtdışında etkin ve verimli şekilde sunulması ve kesintisiz şekilde sürdürülmesi amacıyla çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde bazı değişiklikler yapılması ihtiyacı ortaya çıkmış olup bu amaçla bu Kanun Tasarısı hazırlanmıştır.

Toplumu oluşturan kişilerin hiçbir engelle karşılaşmadan toplumsal yaşama aktif bir şekilde katılmasını, ülkenin gelişimini ve kişilerin mutluluğunu sağlamak Devletin öncelikli amaçlarındandır. Toplumun tamamının eşit ve adaletli bir şekilde toplumsal hayattan ve her türlü imkândan faydalanması için her türlü tedbir alınmalıdır. Alınacak bu tedbirlerin de etkin, hızlı ve uygulanabilir olması en önemli unsurlardır. Bu amaçlarla Anayasa başta olmak üzere ulusal ve uluslararası mevzuatla tüm bireylerin hakları insan hakları bağlamında korunmaktadır.

Anayasanın 5 inci maddesinde, Devletin temel amaç ve görevleri arasında, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmak, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak yer almaktadır.

Aynı şekilde, Anayasanın “Kanun önünde eşitlik” başlığı altındaki 10 uncu maddesinin birinci fıkrası “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.” hükmünü içermekte ve cinsiyet ayrımcılığını kesin bir şekilde reddederek kanun önünde eşitlik ilkesine vurgu yapmaktadır. Yine aynı maddenin devamında; “Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz. Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.” düzenlemesi yer almakta olup, kamu gücünü elinde bulunduranların ayrımcı uygulamalardan kaçınması bir zorunluluk olarak düzenlenmiş; ancak çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için devletin alacağı tedbirlerin ve bu tedbirlerin yaşama geçirilmesi hususlarının kanun önünde eşitlik ilkesine aykırı sayılmayacağı hükme bağlanmıştır.

Kamuoyunda pozitif ayrımcılık olarak tanımlanan bu ilke sayesinde Devletin bu gruptaki kişiler lehine iyileştirici düzenleme yapmasında kanun önünde eşitlik ilkesi yönünden herhangi bir engel kalmamış, bu suretle zaten mevcut durumları itibarıyla özel durum ve konuları gereği toplumda dezavantajlı olan bu kişilerin fırsat eşitliğini yakalamaları için imkân sağlanmasının yolu açılmıştır.

Öte yandan, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununda en son 20/11/2008 tarihli ve 5812 sayılı Kanun ile kapsamlı bir değişiklik yapılmış olup aradan geçen beş yıllık sürede özellikle yatırım niteliğindeki işlerin, ihalelerin ve imzalanan sözleşmelerin zamanında bitirilmesine elverişli olmayan hükümlerin gözden geçirilmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Tasarı ile, bu ihtiyacın giderilmesi de öngörülmüştür.

Bu çerçevede, özellikle şikayet inceleme süreci ve bunu takip eden yargılama aşamasının hızlandırılması, şikayet ve itirazın şikayet başvurularının hak arama amacı dışındaki saiklerle yapılmasının önlenmesi ve gerek ihale aşamasında gerekse de sözleşmenin yürütülmesi aşamasında işlerin gereği gibi tamamlanmasını güçleştiren ve hukuki ihtilaflara yol açan mevcut aşırı düşük tekliflerin tespiti ve değerlendirilmesi uygulamasının daha seçici ve hızlı hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Orta ve yüksek teknoloji sanayi ürünleri arasından belirlenen malların ihalelerinde yerli malı üreten istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması hususunda düzenleme yapılmıştır.

Anayasa Mahkemesininin 4734 sayılı Kanununun 65 inci maddesine ilişkin iptal kararı da dikkate alınarak söz konusu maddenin yeniden düzenlenmesi, bu çerçevede ihale sürecinde yapılacak tebliğatların hızlı ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilebilmesine yönelik tedbirler alınması öngörülmüştür.

Dokuzuncu Kalkınma Planı Stratejisinde sanayi ve hizmetlerde yüksek katma değerli üretim yapısına geçişin sağlanması ile Ar-Ge ve yenilikçiliğin geliştirilmesi hedeflerine ulaşmayı teminen Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun 27/12/2011 tarihli ve 2011/106 sayılı "Kamu Alımlarının ve Kullanım Hakkı Tahsislerinin Yeniliği, Yerleşmeyi ve Teknoloji Transferini Teşvik Edecek Şekilde İyileştirilmesi" Kararı çerçevesinde kamu alımlarının bir araç olarak kullanılması ve geliştirilmesi öngörülmüştür.

Elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme sektörlerini düzenleyen özel mevzuatın bulunması, bu sektörlerdeki hizmetlerin niteliği ve kesintisiz olarak alınması zorunluluğu, sektör mevzuatındaki düzenlemeler çerçevesinde yüklenici dışında üçüncü kişilerin hak ve sorumlulukları, alım miktarının saptanmasındaki güçlükler gibi hususlar dikkate alınarak elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmet alımlarının tedarik yöntemlerine ilişkin olarak Kamu İhale Kurumuna düzenleme yapma yetkisi verilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca Tasarı ile; Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun, Karayolu Taşıma Kanunu, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun, Elektronik Haberleşme Kanunu, Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun, Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanun ve Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararıyla uygulamada karşılaşılan ihtiyaçların giderilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamında vazife malulü kamu görevlilerinden hayatını kaybedenlerin ana babalarına aylık bağlamada aranan muhtaçlık şartı kaldırılarak harp malulleri ve 2330 sayılı Kanun kapsamındaki vazife malullerindeki uygulama ile paralel hale getirilmesi ve hayatını kaybedenlerin ana veya babasına bağlanan aylığın toplamının 16 yaşından büyükler için tespit edilen bir aylık asgari ücretin net tutarından az olmaması amaçlanmıştır.

Madde 2- Madde ile, 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamında vazife malulü kamu görevlilerinden hayatını kaybedenlerin yakınlarına veya malul olanların kendilerine bağlanan aylıklarda intibak yapılmak sureti ile iyileştirme yapılması ve harp malulleri ve 2330 sayılı Kanun kapsamındaki vazife malulleri ile uygulamada paralellik sağlanması amaçlanmıştır.

Astsubayların 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Kanunda yer alan gösterge tablolarında belirtilen derece ve kademelere göre yükseltilmesi ve intibakların her yılın Eylül ayında yapılması sivil iştrakçilere uygulanacak azami derece ve kademenin, öğrenim durumları ve hizmet sınıfları itibarıyla 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre yükselebilecekleri derece ve kademeye getirilebilmesi amaçlanmıştır.

Madde 3- Madde ile; harp malulleri, terörle mücadele ile güvenlik ve asayiş hizmetleri kapsamında hayatını kaybedenlerin yakınlarına veya malul olanların kendilerine ödenmekte olan ek ödeme ve eğitim ve öğretim yardımının bu kapsam dışındaki vazife malullerine de ödenmesi; harp veya vazife malulü sayılanlardan veya ilgili mevzuatına göre aylık bağlanan malullerden, görev veya

sınıf değiştirerek çalışmaya devam edenlere de ek ödeme ve eğitim öğretim yardımı yapılabilmesi, malullük aylığı almakta iken hayatını kaybedenlerin dul ve yetimlerine ek ödeme ve eğitim öğretim yardımı yapılabilmesi, 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi kapsamında faaliyet gösteren özel eğitim okullarında eğitim alanların da eğitim öğretim yardımından yararlandırılabilmesi amaçlanmıştır.

Madde 4- Tüm vazife malulleri ek 77 nci madde kapsamına alındığından aynı Kanunun ek 81 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ek 77 nci madde kapsamına girenler hariç olmak üzere vazife malullüğü veya” ibaresinin uygulama alanı kalmadığından söz konusu hükmün maddeden çıkarılması öngörülmüştür.

Madde 5- 5434 sayılı Kanuna eklenen geçici madde ile; maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce hayatını kaybeden veya malul olanlardan 5434 sayılı Kanunun 72 nci, ek 77 nci, ek 79 uncu ve ek 81 inci maddeleri kapsamına girenlerin, anılan maddelerde belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde aynı haklardan yararlanmaları, daha önce aylık almakta iken hayatını kaybetmeleri sebebiyle beş katı tutarında yapılan ek ödemenin yapıldığı beşinci yılı takip eden ödeme döneminden itibaren bu haktan yararlanmaya devam etmeleri, 72 nci maddede yapılan düzenlemenin yürürlük tarihinden önce bağlanmış olan aylıkları sebebiyle açtıkları davalardan feragat etmeleri halinde; kendilerine çıkarılmış olan borçların faize ilişkin kısmının terkin olunması, anaparaya ilişkin kısmının ise beş yıla kadar taksitlendirilmesi ve haklarındaki mevcut dava ve icra takiplerinden vazgeçilmesi ve adlarına borç çıkartılanlardan vefat edenlerin borçlarının tahsil edilmemesi amaçlanmıştır.

Madde 6- Anadolu Ajansının %47,75’i Hazineye aittir. Bugüne kadar, Ajansın hisse yapısı içerisinde kamunun payının %50’nin altında tutulması yönünde bir politika izlenmiştir. Öte yandan, sahibi bilinmeyen hisselerin zaman içinde kamuya devri söz konusu olabilecektir. Böyle bir durum da yukarıda bahsedilen politikaya çelişki oluşturabilecektir. Bunun önlenmesini teminen, yapılan düzenleme ile 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer alan bazı sınırlamalardan istisna tutularak Ajansın kendi hisselerini iktisap edebilmesi amaçlanmaktadır.

Birinci fıkra ile, Ajans, kendi paylarını iktisap ederken veya rehin olarak kabul ederken Türk Ticaret Kanunundaki %10’luk sınırlamadan istisna tutulmuştur. Ayrıca, Ajansa kendi sermaye artırımına katılması, kendisinin sahip olduğu hisselerle ilişkin rüçhan hakkı ile kullanılmayan rüçhan haklarını kullanması imkânları tanınmıştır.

İkinci fıkra ile, Ajansın iktisap edeceği kendi payları üzerinde, başka bir işleme gerek kalmaksızın, Hazine lehine intifa hakkı kanunen tesis edilmiştir. Hazineye ait olan bu intifa hakkının da Hazine Müsteşarlığı tarafından kullanılması öngörülmüştür.

Türk Ticaret Kanununun 389 uncu maddesi uyarınca şirket tarafından iktisap edilen paylar, genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında dikkate alınmamaktadır. Üçüncü fıkra ile, bu payların genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında ve kâr payı gibi hakların dağıtımında dikkate alınması hükme bağlanmıştır. Kâr dağıtımı olması halinde bu payların da temettü hakkı olacaktır ve bu da intifa hakkı sahibi olan Hazine Müsteşarlığına ödenecektir.

Dördüncü fıkra ile, Ajansın sahip olduğu payların satılması halinde 4046 sayılı Kanundaki usul ve esasların uygulanacağı öngörülmüştür.

Beşinci fıkra ile, Ajansın kendi paylarını iktisap etmesi veya rehin olarak kabul etmesi durumlarında, elden çıkarmaya ilişkin Türk Ticaret Kanununun 384 üncü ve 385 inci maddelerinin uygulanmayacağı düzenlenmiştir.

Madde 7- Madde ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsünün en yüksek karar organı olan Genel Kurulda temsil edilmesi yoluyla karar alma süreçlerine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Madde 8- Madde ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsü bünyesindeki teknik kurulda temsil edilerek karar alma süreçlerine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Madde 9- Madde ile, her bir engelli için azami 5 yıl süre ile uygulanmak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşmamak üzere, korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan miktarlar da dahil, yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü tutarında korumalı işyeri indiriminin gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin kurulmasının teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 10- Madde ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde yer alan hükümler paralelinde, kurumların engelliler için sağlık kurulu raporuna göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrık düzenlemeler yapması öngörülmektedir.

Madde 11- Tasarı ile Sosyal Politika Merkezi kurulduğundan, Merkezin Başkanının özlük durumuna ilişkin olarak 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin "I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı" bölümünün (d) bendine "Genel Müdürler," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Politika Merkezi Başkanı," ibaresinin eklenmesi amaçlanmıştır.

Madde 12- Madde ile, Milli Eğitim Temel Kanununun eğitim kurumlarının dil, ırk, cinsiyet ve din ayrımı gözetilmeksizin herkese açık olduğunu vurgulayan maddesinde, ayrımcılık yapılamayacak hususlar arasında engelliliğin de açıkça vurgulanması suretiyle engellilere yönelik ayrımcılıkla mücadelenin güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 13- Madde ile, 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin kapsamı genişletilmiş olup, fiilen uygulama imkânı bulunmayan ifadeler metinden çıkarılmıştır. Sosyal yardım programından faydalanan vatandaşların ekonomik durumu iyi olan nafaka alabileceği yakınları var ise mahkemelerce hükmolunacak nafakanın onlar adına tahsilinin sağlanmasına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Muhtaçlık sınırını yeniden düzenleyen değişiklik ile hane yaklaşımı getirildiğinden hane içinde kişi başına düşen gelir dikkate alınarak muhtaçlık tespit edilecek ve bu sayede Kanunun sağlıklı bir şekilde uygulanması sağlanacaktır.

Madde 14- Madde ile, 2022 sayılı Kanunun kapsamı genişletildiğinden Kanun metninde bütünlük sağlanması adına bu doğrultuda değişiklik yapılmaktadır. Mevcut 2 nci maddenin fiilen uygulanması kalmadığından kapsama ilişkin olan ancak ek 1 inci maddede düzenlenen engelli aylıklarına ilişkin hükümler 2 nci maddeye işlenmiştir. Bununla birlikte 18 yaşaltı engelli aylıklarında engelli yakınının da genel sağlık sigortası kapsamına alınması sağlanmıştır. Diğer taraftan engelli aylık tutarlarının yaşlı aylığına endeksleme yerine ayrık göstergelerle belirtilmesi ile merkezi yönetim bütçe kanununda farklı belirlenebilmesi sağlanmıştır.

Madde 15- Madde ile, 633 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile Sosyal Güvenlik Kurumundan devralınan işlemlerin Bakanlık ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından yürütülmeye başlanması nedeniyle, Kurum ifadeleri Bakanlık olarak değiştirilmiş ve mevzuat metinleri arasında uyum sağlanmıştır.

Madde 16- 2022 sayılı Kanunda yer alan ve Sosyal Güvenlik Kurumunu ifade eden Kurum ifadesi Bakanlık ifadesi ile değiştirilmiştir. Zira 633 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile Kurumun Primsiz Ödemeler Genel Müdürlüğü kapatılarak görevleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. Madde, bu değişikliğin 2022 sayılı Kanuna yansıtılması amacını taşımaktadır.

Ayrıca madde ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca muhtaç olduğuna karar verilenlere Bakanlıkça aylık bağlanacağı hususu ile sosyal inceleme raporunun muhtaçlık kararındaki yerinin netleştirilmesi amaçlanmıştır.

Nafaka yükümlülerinin ekonomik durumlarının tespiti için muvafakatleri aranmaksızın gelir ve mülkiyet durumlarına ilişkin kişisel bilgilerinin sorgulanması düzenlenmektedir. Bu sorgulama sonucunda ekonomik durumlarına göre kişilere nafaka yükümlülüğüne ilişkin adli işlemlerin yapılıp yapılmayacağına karar verilecektir.

Madde 17- 2022 sayılı Kanun ile aylık bağlanan kişilerin ekonomik koşullarına göre kendilerine ödenen yaşlı ve engelli aylığını tüketerek elden çıkarmak zorunda kalan, günü gününe ve güçlüğüle geçinen kimseler olduğu bilinmektedir. Yaşlı ve engelli kişiye ödenen aylıkların, 2022 sayılı Kanunda yer alan nedenlerle geri alınması gerekmektedir. Ancak Bakanlık tarafından açılan davalarda, alacağın borçludan tahsilinin mümkün olmadığı ve alacağın tahsili için harcanacak emek ve mesai karşılığında elde edilecek bir yararın bulunmadığı görülmüştür. Bu nedenle madde ile, her ne şekilde olursa olsun yersiz ödenen ve geri alınması gereken aylıklar ile bunlardan doğan ceza ve faizlerin terkin edileceği, ilgililer hakkında herhangi bir adli, idari ve icrai takibat yapılmayacağı hükmü eklenmiştir.

Madde 18- Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Teşkilatında bulunan patlayıcı maddelerin incelenmesi, muhafazası, nakli, imha edilmesi ve zararsız hale getirilmesi işlemlerinde görevlendirilenlerin bu görevleri sırasında hayatını kaybetmeleri veya engelli hale gelmeleri durumunda bu kişilerin de 2330 sayılı Kanun kapsamına dâhil edilmesi amaçlanmıştır.

Madde 19- Madde ile, Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Emniyet Teşkilatında bulunan ve 4536 sayılı Kanunda tanımlanan patlayıcı maddelerin imhası nakli, depolanması vs. sırasındaki olaylarda sırasında hayatını kaybedenler ile malul olanların da, 2330 sayılı Kanundaki haklardan yararlanmaları amaçlanmıştır.

Madde 20- Madde ile, 2330 sayılı Kanun kapsamındaki olaylar nedeniyle malul hale gelenlerin kendilerine ya da hayatını kaybedenlerin hak sahiplerine bağlanan aylıklarda (örneğin 5510 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri (SSK-BAĞKUR) kapsamındaki sigortalılara) oluşan eşitsizliklerin giderilmesi amacıyla, bunlara bağlanan aylıkların, herhangi bir sosyal güvencesi bulunmayan malullere bağlanan aylıktan düşük olamayacağı hüküm altına alınmıştır.

2330 sayılı Kanuna veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre aylık bağlanmış maluller ile erbaş ve erler ile harp malullerinin malul sayılmaları sebebiyle aylık bağlandığı tarihten önceki sigortalılık ve prim ödeme süreleri, iştirakçilik ve fiili hizmet süreleri ile, malullük aylığı bağlanmasından sonraki çalışma veya sigortalılık sürelerinin birleştirilmemesi amaçlanmıştır.

Madde ile, malullük aylığı bağlandıktan sonraki sigortalılık veya çalışma sürelerinin yaşlılık/emeklilik, malullük ya da ölüm/dul veya yetim aylığı bağlanmasında veya toptan ödeme yapılmasında ayrı bir çalışma veya sigortalılık süresi olarak değerlendirilmesi öngörülmektedir. Ancak malullük aylığı bağlanmasına esas alınmış hastalık ya da engellilik halleri ve bu hastalık ya da engellilik hallerindeki ilerlemeler, sonradan geçen çalışmalar sebebiyle yaşlılık aylığına hak kazanılması koşullarının belirlenmesinde dikkate alınmaması amaçlanmıştır.

Ayrıca, bağlanacak aylıklarda uygulanan tahdidin kaldırılması, er, erbaşlar ile harp malulleri hakkında da 2330 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmak suretiyle, bağlanacak aylıkların yükseltilmesi ve geçmiş hizmetlerin birleştirilmemesi öngörülmektedir.

Madde 21- Madde ile, 1/1/2012 tarihinden sonra meydana gelen ölüm ya da malullük sebebiyle 2330 sayılı Kanunun 1 inci ve 2 nci maddelerinde yapılan değişiklik kapsamına girenlerin müracaatları üzerine, 2330 sayılı Kanunla düzenlenen haklardan aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlandırılmaları amaçlanmıştır. Ancak bunlara nakdi tazminat hakları saklı kalmak kaydıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönem için geriye dönük olarak herhangi bir ödeme yapılmaması öngörülmüştür.

Madde 22- 633 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamede yapılan değişiklik ile “Sosyal Politika Merkezi” kurulması öngörüldüğünden, Merkez Başkanının atama usulünün belirlenmesi için, 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

Madde 23- Madde ile, korumalı işyerlerinin çevre temizlik vergisinden muaf tutulmaları öngörülmüştür.

Madde 24- Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri ile çocuk, kadın, engelli ve yaşlılar ile bakım veya barınma ihtiyacı olan kişilere hizmet verilen mesken niteliğindeki yatılı sosyal hizmet birimlerinin oluşturularak toplu yaşamın getirdiği olumsuzlukları yaşamamaları amaçlanmaktadır.

Madde ile haklarında korunma ve bakım tedbir kararı bulunan, aile odaklı hizmet modellerinden yararlandırılmayan 0-18 yaş arası korunma ihtiyacı olan çocuklar ile 18 yaşın üzerinde korunma/bakım tedbir kararının devamını gerektiren şartları taşıyan gençlerin koruması topluma yararlı bireyler olarak yetiştirilmesi amacıyla yeni bir bakım modeli oluşturulması öngörülmektedir.

Kuruluş bakımı ülkemizde çok sayıda çocuğun bir çatı altında toplandığı toplu bakım modelidir. Kuruluşlar ev ortamına yakın tefriş edilmeye başlanmış Çocuk Evleri Sitesi kuruluş bakımı yerine daha küçük birimlerde, aile ortamına benzer yapılar ve ilişki sistemi içerisinde çocukların yetiştirilebileceği küçük müstakil binalardan oluşturulan site içerisinde bakımının sağlanmasıdır.

Çocuk Evleri Sitesi 10-12 çocuğun barınıp yaşamlarını sürdürebileceği, temel gereksinimlerinin karşılanabileceği, toplu yaşamın getirdiği olumsuzlukları yaşamadan yetiştirilebilecekleri, aile ortamına benzer yapılar ve ilişki sistemi içinde çocukların yetişebileceği kuruluşların yaygınlaştırılmasına yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Aile ortamı şeklinde düzenlenmiş çocuk evleri, az sayıda personel tarafından sürekli ve değişmeyen hizmetin sağlanması ile çocuklarda temel güven duygusunu kazandırmaktadır.

Bu açıklamalar ışığında ev tipi sosyal hizmet modellerinin uygulanmasının yaygınlaştırılmasının bu hizmetin kişilere sağlayacağı faydaların arttıracağı değerlendirilerek bu düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Madde 25- Madde ile, ev tipi sosyal hizmet birimlerinde ev ortamında kesintisiz olarak hizmet verilmesi öngörülmektedir. Bakım elemanlarının kısa zaman aralığında değişmesi, istenilen faydaların elde edilememesine yol açabilecektir. Bu nedenle de anne-baba, abla, ağabey gibi rol modelleri gereği gibi gerçekleştirilememektedir. 24 saat esasına göre çalışılması durumunda kişilerin bu hizmetten daha olumlu yararlanacakları açıktır.

Özellikle çocukların ne tür davranışlar geliştirdikleri çoğunlukla model aldıkları yetişkinlere bağlıdır. Temel güven duygusunun oluşumunda, gelişiminde, bir yetişkine güvenli bağlanma önemli bir unsur olup yaşamın ilk yıllarında başlayıp ömrünün son yıllarını etkileyecek bir öneme sahiptir. Güvenli bağlanma çocuğa bakım veren kişi ile sürekli ve tutarlı ilişki gerektirmektedir. Bu kapsamda çocuğun aile ortamına hazırlanmasında çocuk ile bakım veren arasındaki ilişkinin niteliği çok önemlidir. Burada özellikle dikkate alınması gereken husus, bakım elemanı/bakıcı annenin sürekliliği, tutarlılığı ve kararlı tutumudur. Bakım elemanlarının vardiya usulü ile çalışması, kendi özel hayatındaki yaşamın yanında çocuk evlerini iş ortamı olarak algılamalarına sebep olmaktadır. Oysa ki çocuk evleri hizmeti ile, aile ortamına en yakın hizmet verilmesi amaçlanmaktadır. Bu bağlamda vardiya usulü çalışma sık sık personel değişmesine ve çocukların psikososyal gelişimini olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır. Çocuk evlerinde çalışan bakım elemanlarının vardiya usulü ile değil, 24 saat süre ile çocuk evinde bulunmaları çocuklarımızın sağlıklı gelişimi açısından önemlidir. Bakım elemanları 24 saat süreyle kesintisiz olarak çocuğun bakımı ile sorumlu olmakla birlikte, 24 saat süresince çalışmamaktadır. Çocuğun okulda olduğu, uyuduğu zamanlarda dinleneceği açıktır.

Madde 26- Madde ile; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmesi kurulmaktadır.

Madde 27- Madde ile, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununda yer alan “yetkili ve görevli mahkemece” ibaresi uygulama birliğinin sağlanması açısından “3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece” şeklinde değiştirilmiş ve sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacakları inceleme sonucu hazırlayacakları raporda çocuğun derhal koruma altına alınmasını gerektiren bir durumun olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varılması halinde mülki idare amirinin onayı ile çocuğun ailesine teslim edilebilmesi sağlanarak bu durumdaki çocuklar hakkında daha hızlı ve çocuğun mağdur olmasını engelleyecek şekilde karar verilmesi amaçlanmıştır.

Madde 28- Koruyucu ailelere yapılan ödemeler, yanına yerleştirilen korunmaya muhtaç çocuğun yetiştirilmesine ilişkindir. Çocukların aile ortamında yetiştirilmesinin önemi nedeniyle kuruluşlar yerine koruyucu aile hizmetinin yaygınlaştırılması önem taşımaktadır. Bu nedenle hizmetin çeşitlendirilmesi yoluna gidilmiştir. Çocukların kuruluşa girmemeleri için planlanan geçici koruyucu aile ve özel ihtiyaçları nedeniyle daha nitelikli bakım gerektiren uzmanlaşmış koruyucu aile modelleri düzenlenmiştir. Profesyonel koruyucu aile sistemine geçişin bir parçası olarak, koruyucu ailelerden sosyal güvencesi olmayan eşlerden birinin Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamında isteğe bağlı sigortasını yaptırması ve ödeme belgesini ibrazı halinde primlerin aylık ödemelere ilave edilerek Bakanlıkça gönderilen ödenekten karşılanması yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 29- Özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin %3'ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılması amaçlanmıştır.

Madde 30- Madde ile, 2828 sayılı Kanuna 35/A ve 35/B maddeleri eklenmektedir.

35/A maddesi ile, gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişilerine ait sosyal hizmet kuruluşlarında yapılan kontrol ve denetimler sonucunda; bu kuruluşların açılışına, çalışma şartlarına, yönetimine, hizmetin etkin sunumuna ilişkin olarak yönetmelikle belirlenen koşullara göre eksiklik veya aykırılığın tespiti halinde bu kuruluşlara uygulanacak müeyyideler, uygulanacak idari para cezalarının alt ve üst limitleri ile müeyyidelerin uygulanma usulü belirlenmiştir. Düzenleme ile, kapsamdaki sosyal hizmet kuruluşlarının yürüttükleri faaliyetleri mevzuata uygun olarak sunmaları amacıyla caydırıcı nitelikte müeyyideler belirlenmiştir.

35/B maddesi ile, toplu yaşanan yerlerde insan hakları ihlallerinin yaşanması ve hizmet alan kişilere yönelik istismar ve şiddet eylemlerinin olma ihtimali gözönüne alınarak, kuruluşların etkin izlenmesi, mevzuata uygun hizmet vermeyen merkezlere uygulanacak yaptırımlara ilişkin ayrıntılı bir düzenlemenin kanun seviyesinde ortaya konularak bu tür merkezlerin denetiminde etkinliğin sağlanması amaçlanmıştır. Maddede, kapsamdaki kuruluşlara hangi hallerde kapatma cezası uygulanacağına dair düzenlemeler yapılmıştır. Bu doğrultuda tehdit, baskı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, fiziksel, cinsel, tıbbi, psikolojik veya ekonomik açıdan zarar verecek her türlü tutum ve davranışta bulunulmasını engellemeye yönelik gerekli tedbirlerin alınmamasının ağır sonuçlarının doğmaması için Bakanlığa doğrudan kapatma yetkisi verilerek kuruluşlar üzerinde caydırıcı bir etki sağlanması, doğrudan kapatma müeyyidesi uygulanacak haller sıralanarak mevzuata uygun davranmayan merkezlerin kapatılmasına yönelik karar alma yetkisinin Bakanlığa tanınması hususlarında düzenleme yapılmıştır.

Madde 31- Madde ile; haklarında korunma, bakım veya barınma tedbir kararı olan fasıllı olarak geçen yararlanma süreleri dahil iki yıldan az olmamak üzere Bakanlığın sosyal hizmet modellerinden yararlanan çocuklardan reşit olduğu tarih itibarıyla bu hizmetlerden yararlanmaya devam eden çocukların işe yerleştirilme usulü düzenlenmiştir. Özel sektörde çalıştırılmaları halinde, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesine göre ödenmesi gereken ve aynı Kanununun 82 nci maddesi uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, kısa vadeli sigorta kolları primi ve genel sağlık sigortası primi sigortalı ve işveren hissesi primlerinin tamamı ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre ödenmesi gereken işsizlik sigortası primi sigortalı ve işveren hissesinin tamamı sigortalının işe giriş tarihinden itibaren beş yıl süreyle Hazine tarafından karşılanacağı öngörülmektedir.

Madde 32- Madde ile, 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir. Düzenleme ile engelliye evde bakım hizmeti uygulamasında köklü değişikliklere gidilmiştir. Evde bakım hizmeti, engellinin evde bakımına destek yardımı olarak tanımlanmış ve sosyal yardım kapsamına alınmıştır. Evde bakım hizmeti uygulamasının yapısı itibarıyla, bir hizmet modelinden ziyade bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımını sağlayan bir sosyal yardım ve destek modeli olarak değerlendirilmelidir. Bu itibarla yeni düzenlemede, uygulama sosyal yardım verilme suretiyle bakıma muhtaç engellinin evde bakımına destek verilmesi olarak formüle edilmiştir.

Söz konusu yardımdan faydalanmaya ilişkin gelir kriteri, Bakanlığın tüm yardım uygulamaları için belirlediği hane halkı yaklaşımı çerçevesinde yeniden belirlenmiştir. Hanedeki bireylerin gelir ve ortak harcamaları hane içerisindeki ortak yoksulluk durumunu ve bu durumun başvuruda

bulunan kişinin muhtaçlık haline yansımaları etkilemektedir. Refah hane paylaşılan bir durumdur. 3294 sayılı Kanun kapsamında yapılan yardımlarda ve 2022 sayılı Kanun uyarınca bağlanan yaşlı ve engelli aylıklarında uygulanan bu yaklaşımın bu yardım türünde de uygulanması sosyal yardımlar için geçerli ekonomik muhtaçlık kriterinde farklılıkları ve yanlış anlamaları ortadan kaldıracaktır. Bütünleşik Sosyal Yardım Hizmetleri Bilgi Sistemi ile birlikte hane ölçeğinde kişinin tüm gelirleri elektronik ortamda temin edilebildiği için, gelir kriteri, tüm sosyal yardımlarda uygulanabilir ve genel bir kriter olan hane halkı yaklaşımı ile ilişkilendirilmiştir.

2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinde yapılan değişiklikle birden fazla bakıma muhtaç engellinin bulunduğu hanelerde gelir kriterinin hesaplanmasında, hanede bulunan birinciden sonraki her bakıma muhtaç engellinin iki kişi olarak dikkate alınması öngörülmüştür. Hanede bir engellinin bulunması aileye psikososyal ve ekonomik açıdan önemli bir yük getirmektedir. Bu durum bir taraftan engellinin bakımına yönelik ihtiyaçların giderilmesi için ilave ekonomik yük doğurmada, diğer taraftan da engellilerin özellikle annelerini istihdam sürecinin dışında kalmaya zorlamaktadır. Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engellinin bulunması halinde ise aileler üzerindeki yük daha da artmakta ve aile fertlerinin birinin istihdam ile ilişkisi tamamen kopmaktadır. Evde bakım hizmetine ilişkin uygulamalarda, tespit edilen ortalama hane gelirinin söz konusu madde ile belirlenen gelir kriterini çok düşük bir tutarda dahi geçmesi halinde aileler söz konusu hizmetten faydalanamamakta ve aile birden fazla engellisi ile hiçbir ekonomik destek alamadan hayatını sürdürmektedir. Bu durum engelli ailelerinin yaşadığı travmanın derinliğini arttırmaktadır. Engelli ailelerinden gelen talep ve şikayetler arasında önemli bir yer tutan bu problemin çözümü amacıyla bu düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur. Birden fazla bakıma ihtiyacı olan engellisi bulunan aileler açısından, durumun aile fertlerinin psikososyal ve ekonomik durumları üzerindeki olumsuz etkileri ve ailenin genellikle anne olmak üzere bir ferдинin istihdam ile ilişkisini koparması hususu dikkate alınarak, söz konusu gelir kriterine ilişkin hesaplama yapılırken hanede bulunan birden fazla bakıma ihtiyacı olan engellinin hesaplamada hane lehine etki yapacak şekilde değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, söz konusu sosyal yardıma ilişkin iş ve işlemlerin Bakanlık ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için (9.500) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar aylık sosyal yardım yapılması öngörülmüştür.

Yoksulluk kriterine göre yürütülen sosyal yardım programları kapsamında farklı ekonomik muhtaçlık kriterlerinin uygulanması, yararlanıcılar ve kamuoyu tarafından eleştirilmekte olup, düzenlemenin bu durumu ortadan kaldıracağı, ayrıca, ekonomik muhtaçlık kriterlerinin günümüz ekonomik şartlarına uyumlu şekilde değiştirilmesini sağlayacağı değerlendirilmektedir. Yine, söz konusu yardım programının Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından uygulanması sosyal yardımları tek çatı altında toplayacağından yardımlarda mükerrerlik ve kaynak israfı riskini azaltacaktır.

İkinci olarak, halen yürütülmekte olan bakıma muhtaç engellilere özel bakım merkezlerinde verilen bakım hizmetine ilişkin değişiklikler yer almaktadır. Bu kapsamda, bakıma ihtiyacı olan engellilere Özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı (20.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutardan fazla olamayacağı öngörülmüş, ücretleri Bakanlık bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanan bu hizmetin, önceki mevzuatta olduğu gibi, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilmesi ancak uygulamanın nasıl yapılacağına dair usul ve esasların Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenmesi öngörülmüştür.

Üçüncü olarak, kapsamdaki engellilere bakım hizmeti veren resmî kurumlara bu hizmetten dolayı yardım yapılabilmesi amaçlanmıştır. Söz konusu hizmetlerin yerel düzeyde yaygınlaştırılmasının sağlanması amacı doğrultusunda, Bakanlık dışında bakım hizmeti veren resmî kurumların teşvik edilmesi öngörülmüştür. Bu suretle, bakıma ihtiyacı olan engellilerin ailelerinin bulunduğu şehirlerdeki yerel yönetimlerin de bakım merkezleri açmaya teşvik edilerek hizmetin yaygınlaştırılması ve engellilerin yaşadıkları yerde bakımlarının sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 33- Madde ile, 2828 sayılı Kanuna iki ek madde eklenmektedir.

Ek 9 uncu madde ile, haklarında korunma ve bakım veya barınma tedbir kararı bulunan çocuklar hakkında mülkiyet ve miras hakkı dışında, tedavi, seyahat, kişisel haller gibi durumlarda, velayet hakkından kaynaklanan yetkilerin kuruluşlar tarafından kullanılmasına imkân tanınması amaçlanmıştır.

Ek 10 uncu madde ile, ihtiyacı olan yaşlılara 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilmesinin sağlanması amaçlanmıştır. Bakanlık bünyesinde hizmet vermekte olan Huzurevleri ve Huzurevi Yaşlı Bakım ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Nisan 2013 itibarıyla 5.082 yaşlı bakım hizmeti almak için sıra beklemektedir. Özellikle büyükşehirlerdeki resmi kuruluşlarımızda bakım hizmeti almak için sıra bekleyen yaşlı sayısında artış gözlenmektedir. TÜİK verileri dikkate alındığında ülkemiz nüfusunun yaşlanmakta olduğu, sosyal, ekonomik ve kültürel değişimlerin yaşlı nüfusun huzurevlerine olan talebini arttırdığı görülmektedir. Bu durum, yaşlılarımızın resmî kuruluşlara, yönelik talebinin karşılanamaması riskini doğurmaktadır. Resmî kuruluşlarımızda bakım hizmeti almakta olan bir yaşlının yaklaşık maliyeti 2.750 TL ile 3.000 TL arasında değişmektedir. Özel huzurevlerinde ise, standartlarına göre farklılaşmakla birlikte 900 TL'den başlayan bir fiyatlandırma görülmektedir. Söz konusu düzenleme ile, kapsama 2828 sayılı Kanunda tanımlanan "muhtaç yaşlı" statüsündeki bireylerin alınması öngörülmektedir. 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve 2828 sayılı Kanunla Bakanlık tarafından yapılması öngörülen bu hizmetin aksatılmadan ve daha uygun bir maliyetle verilmesinin sağlanması amacıyla söz konusu düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Madde 34- 2828 sayılı Kanuna üç geçici madde eklenmiştir.

Evde bakım hizmetinden faydalanmakta olanlara ilişkin analizlerde, mevcut durumda bu programdan faydalanan yaklaşık 400.000 vatandaşımızın yaklaşık %12'sinin hane içinde kişi başına düşen gelirin asgari ücretin aylık net tutarının 2/3'ünden fazla olduğu anlaşılmaktadır. Bu kapsamdaki vatandaşların mağduriyetinin önlenmesi için geçici 10 uncu madde ile hizmetten halihazırda faydalananların ve 1/1/2014 tarihine kadar başvurmuş olanların durumunun eski gelir kriteri çerçevesinde değerlendirilerek muhafaza edilmesi öngörülmüştür.

Geçici 11 inci madde ile, Döner Sermaye Merkez Müdürlüğüne işletmelere verilen borçların, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmemesi ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilmesi öngörülmüştür.

Geçici 12 nci madde ile, 2828 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinde öngörülen yönetmeliğin altı ay içinde çıkarılması öngörülmüştür.

Madde 35- Madde ile, 2828 sayılı Kanunda yer alan muhtaç ibareleri ihtiyacı olan şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36- Madde ile, Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da temsil edilmesi sağlanarak karayollarında engelliler için gerekli güvenlik önlemlerinin alınması konusunda karar alma sürecine katkı sağlanabilmesi amaçlanmıştır.

Madde 37- Madde ile, faizsiz konut kredisi hakkı kapsamı genişletilerek harp ve vazife malulleri ile 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamında vazife malullüğü aylığı alan dul ve yetimlerin de yararlanmaları öngörülmektedir. Ayrıca ilgili mevzuatına göre harp veya vazife malulü sayılanlardan görev veya sınıf değiştirerek çalışmaya devam edenlerin de bu haktan faydalanabilmeleri amaçlanmıştır.

Madde 38- Madde ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarına döner sermaye ücretlerinden muafiyet sağlanmıştır.

Madde 39- Madde ile, 3294 sayılı Kanuna iki ek madde eklenmiştir.

Ek 3 üncü madde ile, Vakıflar tarafından; ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, yurt veya pansiyon yapılabilmesi hüküm altına alınmıştır.

Ek 4 üncü madde ile, Vakıflar tarafından; arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazların; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılaşma amacıyla kullanılmak üzere tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilmesi öngörülmüştür.

Madde 40- Madde ile, 3294 sayılı Kanuna iki geçici madde eklenmiştir.

Geçici 2 nci madde ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilmiş olanların hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal etmesi sağlanmıştır.

Geçici 3 üncü madde ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının elektronik sorgulama işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretlerinin terkinini sağlanmıştır.

Madde 41- Madde ile, 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunda düzenlenmeyen fesih, ceza ve yasaklamaya ilişkin olarak 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ve 4735 sayılı Kamu İhaleleri Sözleşmeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanabilmesi öngörülmüştür.

Madde 42- Madde ile, terör eyleminin ortaya çıkarılması, etkilerinin azaltılması veya bertaraf edilmesinin sağlanmasında yardımcı ve faydalı olanlardan bu faaliyetlerinden dolayı hayatını kaybettikleri, yaralandıkları veya sakatlandıklarının Nakdi Tazminat Komisyonu tarafından tespitinde ortaya çıkan farklılıklarının giderilmesi için Sosyal Güvenlik Kurumuna inceleme yetkisi verilmesi amaçlanmıştır.

Madde 43- Mevcut düzenlemede 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren olaylar nedeniyle hayatını kaybedenlerin yakınlarına iki, malul olanlara bir istihdam hakkı tanınmakta iken, madde ile, 5434 sayılı Kanunun mülga 64 üncü maddesi ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında harp malulleri ile 2330 sayılı Kanun kapsamında hayatını kaybedenlerin yakınlarına iki, malul olanlara bir istihdam hakkı, 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında vazife malulü sayılan;

Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı askeri personeli (erbaş ve erler dahil) ile Emniyet Teşkilatından emniyet hizmetleri sınıfına mensup vazife malullerinden hayatını kaybedenlerin yakınlarına iki, malul olanlara bir istihdam hakkı, Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Emniyet teşkilatı dışındaki vazife malullerinden hayatını kaybedenlerin yakınlarına ve malul olanlara ise bir istihdam hakkından yararlanma imkânı getirilmektedir.

Ayrıca, 5233 sayılı Kanun kapsamında aylık bağlanan terör mağdurlarına da bir istihdam hakkından faydalanma imkânı getirilmektedir. İstihdamında karşılaşılan güçlüklerin giderilmesi amacıyla maddenin birinci fıkrasında sayılan yerlerde çalışanlar ile kırkbeş yaşını bitirmiş olanların istihdam hakkından faydalanamayacağına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 44- Madde ile 3713 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmiştir.

3713 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi kapsamına girenlerden, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kırkbeş yaşını doldurmuş olanların istihdam hakkının belirli süre saklı tutulması amacıyla yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde İçişleri Bakanlığına müracaat etmeleri durumunda istihdam sınırı dahilinde bu haktan yararlandırılmaları, hak sahiplerinin atama tekliflerinin hızlı ve adilane bir şekilde yapılabilmesi amacıyla Devlet Personel Başkanlığınca 2015 yılı sonuna kadar hak sahiplerinin atanması için ayrılması gereken %2 oranındaki kadro ve pozisyon sayılarının hesabında dikkate alınmaksızın kura usulü ile yapılması ve 31/12/2015 tarihine kadar yapılacak atamaların, yılı merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmaması amaçlanmıştır.

Madde 45- Madde ile, giderleri arasında önemli bir yer tutan işveren işsizlik sigorta prim hisselerinin İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması suretiyle korumalı işyerlerinin desteklenmesi ve bu işyerlerinin sürdürülebilirliklerinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 46- Aile konutu şerhi, eşlerin birlikte yaşadığı konutların tapu kaydına şerh edilmesi, tapu sicil müdürlüğünce taşınmaz tapu kayıtları üzerine malik olmayan eşin talebi üzerine aile konutu şerhinin konulabilmesi için mahkeme kararının gerekip gerekmediğine ilişkin farklı uygulamalar bulunmaktadır.

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü, 2002/7 sayılı Genelgesinde tapu kayıtlarına aile konutu şerhinin işlenmesi için mahkeme kararı aranmasına yer vermemiştir. Danıştay, söz konusu Genelgenin iptali için açılan davada yürütmeyi durdurma kararı vermiştir. Bunun üzerine Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü tüm tapu dairelerine bir genelge göndermiş, bu genelge ile mahkeme kararı olmaksızın yürütme durdurma kararı verilen dosya karara çıkana kadar aile konut şerhinin beyanla belirtilen belgeler eşliğinde konulması uygulamasını durdurmuştur.

Aynı konuda Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 28/9/2011 tarihli ve E.: 2011/2, K.: 2011/447 sayılı Kararında “Tapu kaydına aile konutu şerhinin verilmesi Tapu Sicil Müdürlüğünden istenir. Taşınmazın maliki olmayan eşin şerhin verilmesini talep edebilmesi için bir mahkeme kararına veya hak sahibi eşin söz konusu işleme izin vermesine gerek yoktur. Zira Türk Medenî Kanununun 194 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının açık hükmü ile taşınmazın maliki olmayan eşe bu hak tanınmıştır.” hükmüne yer vermiştir.

Madde ile, Tapu Sicil Müdürlüğünce aile konutu şerhi işlenmesi için mahkeme kararı aranması gerektiği yönünde farklı uygulamalardan kaynaklanan sıkıntıların giderilmesine, telafisi imkânsız zararların önlenmesine yönelik olarak taşınmazın maliki olmayan eşin mahkeme kararı olmaksızın tapu sicil müdürlüğünden aile konutu şerhi verilmesini isteyebilmesi öngörülmüştür.

Madde 47- Kamu İhale Kurulu kararlarının iptali istemiyle genel yetkili olan Ankara İdare Mahkemelerinde dava açılmakta ve davalar 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununda yer verilen usul hükümleri çerçevesinde sonuçlandırılmaktadır. Mevcut durumda mahkemelerce esastan karar verme süresi ortalama birbuçuk ila iki yıl, temyiz aşaması ise iki ila dört yıl, bazı hallerde daha da uzun sürmekte, dava konusu Kurul kararının iptal istemi defaten idare mahkemesince, bölge idare mahkemesince ve Danıştayca incelenmekte ve bu aşamalarda farklı kararlara hükmedilebilmekte, bir önceki aşamaya göre farklı verilen her karar sonucunda sözleşme fesih ve tasfiye edilerek başka bir yüklenici ile yeni bir sözleşme imzalanmaktadır. Bu durum özellikle yapım işlerinde işlerin yürütülmesi imkânını ortadan kaldırmakta, yatırım gerçekleştirilememekte, kamu kaynakları israf edilmekte ve idareler ile yükleniciler arasında pek çok ihtilafın doğmasına neden olmaktadır.

Madde ile, belirtilen sakıncaların önüne geçilmesi amacıyla, hak arama özgürlüğünün özüne dokunulmadan itirazın şikayet başvuruları hakkında Kamu İhale Kurulu tarafından verilen nihai kararlar ile bu Kanun ve 4735 sayılı Kanun gereğince idareler tarafından verilen yasaklama kararları hakkında açılacak davaların Danıştayda görülmesi öngörülmüştür.

Ayrıca, yapılan düzenlemeyle dava açma, davaya cevap sürelerinin kısaltılması, yürütmenin durdurulması kararına itirazın ve cevaba cevap ile ikinci cevap süreçlerinin kaldırılması, davaların üç ay içinde karara bağlanması, kararlara karşı temyiz yoluna başvurulamayacağı ve kaldırma, bozma ya da onama kararı yerine işin esası hakkında karar alınarak tamamlanması öngörülmek suretiyle, itirazın şikayet başvuruları üzerine Kurul tarafından verilecek nihai kararlara karşı açılacak davaların en kısa sürede sonuçlandırılması amaçlanmıştır.

Etkin ve hızlı bir dava sürecinin tesisi, süreç içerisinde yapılacak tebligatların hızlı ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilebilmesine de bağlıdır. Bu bağlamda, mahkemeler tarafından yapılan tebligatlarda yaşanan zaman kaybını önlemek amacıyla, hızlı ve etkin bildirim araçlarının kullanılması imkânı getirilmekte ve bu anlamda öncelikle başvurulması gereken tebligat yöntemleri belirlenmektedir.

Madde 48- Madde ile; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknoloji sanayi ürünleri arasından belirlenen ve her yıl Ocak ayında Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması hususunda ihale dokümanına hüküm konulması zorunlu hale getirilmektedir.

Madde ile, yerli malı belirlenmesine ilişkin esas ve usullerin, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak düzenlenmesi öngörülmüştür. İsteklilerce teklif edilen malın yerli malı olduğu bu esas ve usullere uygun olarak düzenlenen yerli malı belgesi ile belgelendirilecektir. Ancak özel imalat süreci gerektiren mal alımı ihalelerinde, ihale konusu mala ilişkin yerli malı belgesi düzenlenememesi halinde üretim sürecindeki yerli katkı oranı esas alınarak fiyat avantajı sağlanmasına yönelik olarak esas ve usullerde düzenleme yapılabilecektir.

Madde 49- Etkin ve süreklilik arz eden bir ihale sürecinin tesisi, süreç içerisinde yapılacak tebligatların hızlı ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilebilmesine de bağlıdır. Bu bağlamda, ihale sürecinde idareler veya Kurum tarafından yapılan tebligatlarda yaşanan zaman kaybını önlemek amacıyla, madde ile, hızlı ve etkin bildirim araçlarının kullanılması imkânı getirilmekte ve bu anlamda öncelikle başvurulması gereken üç tebligat yöntemi belirlenmektedir. Ayrıca, bu yöntemler arasında yer alan elektronik ortam ve faksla yapılacak tebligatlara ilişkin birtakım esaslara yer verilerek suretiyle bu alana belirlilik kazandırılması amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan, haklı veya zorunlu bir sebeple tebligatın maddede sayılan yöntemlerle gerçekleştirilememesi halinde tebligatı düzenleyen diğer kanunlara atıf yapılmak suretiyle bu konuda Kamu İhale Kanununun “özel kanun” niteliğine vurgu yapılmaktadır.

Madde 50- 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin (g) bendindeki yaklaşık maliyet ve sözleşme bedeli limiti kaldırılmakta ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili kamu iktisadi teşebbüslerinin ticarî ve sınaî faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirecekleri yapım işleri ile yenilik, yerlileşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımları istisna kapsamına alınmaktadır.

Ar-Ge ve yenilik projeleri ile farklı destekler çerçevesinde projeler yürüten istekliler, iş deneyimini gösteren belgelerinin bulunmaması nedeniyle ihalelere katılamamaktadır. Bu isteklilerin ihalelere katılımının sağlanması için, (a) bendi ile, 4734 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendine paragraf eklenmektedir.

Ar-Ge ve çeşitli destekler çerçevesinde yürütülen projeler sonucu ortaya çıkan mal ve hizmetlerin piyasaya arz edilmesinden sonra iş deneyimini gösteren belgeler yerine kullanılabilir belge Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından düzenlenecektir. Ancak mallara ilişkin olarak iş deneyimini gösteren belgenin düzenlenmesi için malın yerli malı belgesine sahip olması zorunludur. Bu belgeler, proje sonucu ortaya çıkan ürünlerin piyasaya arz tarihinden itibaren beş yıl süreyle kullanılabilir. Kamu İhale Kurumu, ilgili kuruluşların görüşlerini alarak bu belgelerin iş deneyimini gösteren belgeler yerine kullanılmasına yönelik usul ve esasları düzenleyecektir.

Kamu alımları istatistiklerine göre yaklaşık maliyeti eşik değerin yarısının üzerinde olan yapım işi ihalelerinin sayısı toplam ihale sayısının % 3-4'ü aralığında olsa da, bu ihaleler parasal büyüklük bakımından toplam ihaleler içinde % 65-70 aralığında bir yer tutmaktadır. Şikayetlerin çoğu ise yaklaşık maliyeti eşik değerin yarısının altındaki ihalelere yönelik olmaktadır.

Benzer şekilde, hizmet alımı ihalelerinde de teklif edilen fiyatların ticari veriler ve hayatın olağan akışı ile uygunluğu konusunda tereddütlerin oluştuğu ve anılan sorunun giderilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılması zorunluluğunun ortaya çıktığı görülmektedir.

Bu itibarla (c) bendi ile, AB müktesebatına uyumun korunması hususu da dikkate alınarak, yaklaşık maliyeti eşik değerin yarısına kadar olan hizmet ve yapım işleri ihalelerinde aşırı düşük teklif sorgulaması yapılması zorunluluğu kaldırılarak aşırı düşük tekliflerin doğrudan reddedilebilmesi suretiyle, nispeten küçük işlerin ihalelerinin daha hızlı bir şekilde sonuçlandırılması ve büyük işlere göre mali yönden nispeten daha güçsüz isteklilerin iştirak ettiği bu ihaleler sonucunda aşırı düşük tekliflerden kaynaklanan tasfiye riskinin azaltılması hedeflenmektedir.

İhalenin konusu ve usulü dikkate alınarak, aşırı düşük teklif sorgulaması yapılmaksızın en düşük teklif sahibi istekli üzerine ihalenin bırakılması konusunda Kurum tarafından düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

Ekonomik ve mali yeterlik kriterlerinin 4734 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde ihaleye katılım için bir ön şart olarak düzenlenmesi, fiyat dışı unsurların ise ihaleye katılıma ilişkin ön şartı sağlayan isteklilerin fiyat tekliflerinin puanlanmasına yönelik birer kriter olarak düzenlenmesi sebebiyle, anılan 10 uncu maddede sayılan ekonomik ve mali yeterlik kriterlerinin fiyat dışı unsur olarak belirlenmesi mümkün değildir, (ç) bendi ile, söz konusu engel ortadan kaldırılarak isteklinin ekonomik, mali ve mesleki yapısı hakkında temel verileri ortaya koyan ciro oranı, benzer iş deneyimi gibi kriterlerin de fiyat dışı unsur olarak belirlenebilmesine imkân sağlanmakta, mesleki ve ekonomik açıdan daha yüksek kapasiteli isteklilerin bu kapasitelerine de parasal bir karşılık öngörülmek suretiyle ihale işlemlerinin gerçekleştirilmesi ve gerek kamu sektöründe iş yapan yüklenici kalitesinin gerekse kamuya yapılan işlerin kalitesinin artırılması amaçlanmaktadır.

Aşırı düşük teklif verilmesinden kaynaklanan sorunların azaltılması amacıyla 38 inci maddede yapılan değişikliğe paralel olarak, (d) bendi ile, ihale üzerinde kalan isteklinin sunacağı kesin teminat oranının artırılmasına imkân sağlayacak düzenleme yapılmaktadır.

Bu çerçevede, gerek ihalenin açıklama istenilmeksizin en düşük teklif üzerinde bırakılacağı gerekse aşırı düşük teklif sorgulaması yapılarak açıklaması uygun bulunan teklif sahibi üzerinde bırakılacağı ihalelerde, ihalenin sınır değerini altında olan bir istekli üzerinde bırakılması halinde, kesin teminat oranının daha da yükseltilmesi hususunda Kuruma yetki verilmek suretiyle, aşırı düşük teklif verme eğilimindeki isteklilerin risk algısının değiştirilerek bir taraftan makul teklif vermelerinin sağlanması, diğer taraftan, bu risk algısına rağmen aşırı düşük teklif veren ve ihaleyi alan isteklilere karşı idarenin korunması amaçlanmaktadır.

İtirazen şikayet başvuru sisteminin hak arama dışındaki amaçlarla kullanılarak ihale sürecinin etkinliğinin sekteye uğrattılmasının önlenmesi için başvuru ile elde edilmek istenen faydayla başvuru bedeli bağdaştırılmak suretiyle, (e) bendi ile bedeller yeniden belirlenmiş, ihale konusu işlerin tutarları bakımından kademeli bir yapı öngörülmüştür.

(f) bendi ile, Kanunun 55 inci maddesinin son fıkrasındaki düzenlemeyle çelişkili bir durumun ortaya çıkmaması ve istekli olabilecek, aday veya isteklilerin yanlış mercilere başvuru yapmaları nedeniyle ihale sürecinin uzamasına yol açılarak kamu hizmetinin temininde gecikmeye neden olunmasının önüne geçmek amacıyla başvuruların olması gerekenden farklı bir merciye yapılması durumunda başvuru dilekçesinin ilgisine göre ihaleyi yapan idare veya Kurum kayıtlarına girdiği tarihin başvuru tarihi olarak kabul edileceği öngörülmüştür.

Kamu İhale Kurumu tarafından tutulan istatistik ve sicil kayıtlarının daha sağlıklı olması ve uygulamanın bir elden yürümesini teminen (g) bendi ile, ihalelere katılmaktan yasaklama kararlarının Kamu İhale Bülteninde yayımlanması düzenlenmiştir.

4734 sayılı Kanunda çerçeve anlaşma ihalelerinin kısmi olarak da feshedebileceğine ilişkin düzenleme bulunmaması nedeniyle kısmi teklife açık olarak gerçekleştirilen çerçeve anlaşma ihalelerinde isteklilerle teklif vermiş oldukları her bir kısım için ayrı çerçeve anlaşmalar imzalanması gerekmektedir. Bu durum uygulamada iş gücü ve zaman kaybına yol açmakta ve kırtasiyeciliği artırmaktadır. Kısmi teklife açık olarak gerçekleştirilen çerçeve anlaşma ihalelerinde isteklilerle her bir kısım için ayrı çerçeve anlaşma imzalanması yerine her bir istekli ile teklif vermiş olduğu kısımların tamamı üzerinden tek bir çerçeve anlaşma imzalanabilmesine imkân sağlamak üzere, (ğ) bendi ile, Kamu İhale Kurumuna çerçeve anlaşma ihalelerinin belli durumlarda kısmen feshedebileceği yönünde düzenleme yapma yetkisi verilmektedir.

(h) bendi ile, 4734 sayılı Kanunun kapsamı dışına çıkarılan bazı işlerin ihale usul ve esaslarının yönetmelikle düzenlenmesine ve bu yönetmelikleri hazırlayacak kurumların belirlenmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Madde 51- Madde ile, 4734 sayılı Kanuna bir ek madde eklenmiştir.

Ek 7 nci madde ile; elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme piyasalarında ve bu sektöre ilişkin mevzuattaki değişiklikler ve gelişmeler sonrasında, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamındaki idarelerin elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme hizmetlerinin temin yöntemine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme sektörlerini düzenleyen özel mevzuatın bulunması; bu sektörlerdeki hizmetlerin niteliği ve kesintisiz olarak alınması zorunluluğu; sektör mevzuatındaki düzenlemeler çerçevesinde yüklenici dışında üçüncü kişilerin hak ve sorumlulukları; alım miktarının saptanmasındaki güçlükler; serbest olmayan tüketicilerin bu sektörlerdeki ihtiyaçlarını abonelik sözleşmesi kapsamında temin etmeleri; ihale üzerinde kalan istekli ile sözleşmenin feshi durumunda ihtiyaçların kesintisiz olarak sağlanması gerekliliği; elektrik alımı ihalelerinde, istekliler tarafından teklif edilen fiyatın bölgesinde bulunduğu perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi veya perakende satış şirketi fiyatından yüksek olması durumunda ihalenin iptal edilerek elektriğin dağıtım şirketinden alınabilmesi ve tekrar ihaleye çıkılacak sürenin belirlenmesi gibi hususlar dikkate alınarak elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme hizmet alımlarının tedarik yöntemlerine ilişkin olarak Kamu İhale Kurumuna düzenleme yapma yetkisi verilmektedir.

İdarelerce; elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme ihtiyaçlarının kesin miktarlarının belirlenememesi, bu ihtiyaçların ihalelerinde belirli süreli ve birim fiyatın belirlendiği yöntemlerin kullanılmasını gerekli kılabilecektir. Ayrıca elektrik piyasasında serbest tüketici olan idare ihale yapmak suretiyle elektrik ihtiyacını ekonomik açıdan en avantajlı teklif veren bir tedarikçiden temin etmesine rağmen, dağıtım şirketinin elektriğin aboneye ulaştırılması ve sayaç okuma ve arızalara müdahale başta olmak üzere sorumlulukları devam etmektedir. Tüketicinin kullanacağı elektriğin dağıtım sisteminde mevcut olmasından ticari anlamda tedarikçi sorumlu olmakta; ancak elektriğin fiziksel olarak tüketici kullanımına sunulmasında ise dağıtım şirketinin sorumluluğu bulunmaktadır. İdareler tarafından dağıtım şirketlerine gerçekleştirdikleri hizmetler karşılığında ödemeler yapılması veya reaktif enerji bedelinin ödenmesi gerekebilecektir.

4734 sayılı Kanun kapsamındaki idarelerin elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme hizmeti alımlarında uygulayacakları esas ve usullerin bu sektörleri düzenleyen mevzuat ve uygulamaların dikkate alınarak hazırlanması gerekmektedir. Kamu İhale Kurumu tarafından elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme hizmet alımlarında uygulanacak esas ve usuller ilgili kurum ve kuruluşların görüşü alınarak belirlenecektir. Ancak ilan süreleri ve ihalelere yönelik başvurular ile yasaklar ve cezaya ilişkin düzenlemelerde 4734 sayılı Kanunun ilgili maddeleri esas alınacaktır. Diğer konulara ilişkin olarak ise alımların niteliği esas alınarak düzenleme yapılacaktır.

Madde 52- Madde ile, 4734 sayılı Kanuna üç geçici madde eklenmiştir.

Geçici 14 üncü madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilan edilmiş, duyurusu yapılmış veya teklifleri alınmış işlerin, değişiklikten önceki mevzuat hükümlerine göre tamamlanmasına yönelik geçiş hükmü konulmuştur.

Geçici 15 inci madde ile, bu Kanun ile yapılan düzenlemelerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ihale ilanı veya davet çağrısı yapılan ihalelerin, ihtiyaçların karşılanmasında gecikmelere ve tereddütlere yol açmamak üzere yazılı olarak duyurulduğu veya ilân edildiği tarihte yürürlükte olan mevzuat hükümlerine göre sonuçlandırılacağı düzenlenmiştir.

Geçici 16 ncı madde ile, devam eden davaların açıldığı idare mahkemelerinde görülmesine devam olunacağına ve bu davaların açıldığı tarihte yürürlükte bulunan usul hükümlerine göre sonuçlandırılacağına dair düzenleme yapılmıştır.

Madde 53- 4735 sayılı Kanun, 4734 sayılı Kanun kapsamında yapılan ihalelere ilişkin sözleşmenin düzenlenmesi ve uygulanmasıyla ilgili esas ve usulleri düzenlemektedir. Kanundaki düzenlemeler daha ziyade idare tarafından ihale dokümanında yapılan düzenleme çerçevesinde yüklenicinin sorumluluğunu esas almaktadır. Elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmeti sektörlerinde faaliyet gösteren işletmelerin sorumlulukları bu sektörlerle ilişkin mevzuatta ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Bu sektörlerde sadece tedarikçinin değil diğer kuruluşların da hak ve

sorumlulukları vardır. Ayrıca elektrik ve doğal gaz sektöründeki hizmetlerin niteliği; sayaç okuma, elektriğin, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmetinin tüketiciye sağlanması, kesintiler gibi hususlarda sektör mevzuatındaki hükümler sözleşmenin uygulamasını etkilemektedir. Bu çerçevede uygulamada ortaya çıkabilecek sorunların azaltılması; elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme piyasalarına ilişkin düzenlemeler ile 4735 sayılı Kanundaki düzenlemeler arasında ortaya çıkabilecek uyumsuzlukların giderilmesi için 4735 sayılı Kanunun “Tip sözleşmeler” başlıklı 5 inci maddesine üçüncü fıkraya eklenmektedir. Eklenen fıkraya ile elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmet alımlarında anılan Kanunun “Yasaklar ve Sorumluluklar” başlıklı Üçüncü Kısmı dışındaki hükümlere tabi olmadan sözleşmeler hazırlanabilmesi hüküm altına alınmaktadır.

Ayrıca madde ile, Kamu İhale Kurumu tarafından tutulan istatistik kayıtlarının daha sağlıklı olması ve uygulamanın bir elden yürütülmesini teminen ihalelere katılmaktan yasaklama kararlarının Kamu İhale Bülteninde yayımlanması düzenlenmiştir.

Madde 54- 4734 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (g), (i), (k) ve (p) bentleri kapsamında yapılan ihaleler sonucunda düzenlenen sözleşmelerin Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun ceza ve yasaklama hükümlerine tabi olacağı düzenlenmektedir.

Madde 55- Yaklaşık maliyetinin önemli bir kısmı akaryakıt giderinden oluşan işlere dair sözleşmelerin yürütülmesinde, özel tüketim vergisinde artış olması durumunda yüklenicinin öngöremeyeceği düzeyde maliyet farklılıkları meydana gelmektedir. Öte yandan aynı değişikliğin azalma yönünde olması durumunda da, işin esasına yönelik bir maliyet unsuru olmayan Özel tüketim vergisinin, yükleniciye fazla ödeme yapılması nedeniyle kamu zararı doğurması olasılığı bulunmaktadır. Nitekim 22/9/2012 tarihli ve 28419 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Bakanlar Kurulu Kararı ile akaryakıtta uygulanan özel tüketim vergisinde önemli düzeyde bir artış meydana gelmiş olup anılan artış nedeniyle söz konusu tarih itibarıyla ağırlıklı olarak akaryakıt kullanılan ve sözleşmesi devam eden işlerin tasfiye edilmesi ve bu işler için yeniden ihale yapılması durumunda zaman kaybı ve ilave maliyetler nedeniyle kamunun zarara uğraması söz konusu olabilecektir. Ayrıca, akaryakıtta ilişkin olarak fiyat farkı hesabında kullanılan endeksin farklı ürünler için oluşturulmuş karma bir endeks olmasının getirdiği sakıncaların giderilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede madde ile, 4734 sayılı Kanuna göre ihalesi yapıp 22/9/2012 tarihi itibarıyla sözleşmesi devam eden ve ihale dokümanında fiyat farkı verilmesine ilişkin hüküm bulunan sözleşmelerde, yüklenicinin kullandığı akaryakıtta ilişkin fiyat farkı hesaplanmasına esas alınan endekste değişiklik yapılabilmesine ve özel tüketim vergisinde gerçekleşen değişikliğin fiyat farkı olarak hesaplanabilmesine ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna yetki verilmekte ancak bu maddenin yürütülmesi için ihalenin yaklaşık maliyet tutarının yarısından fazlasının akaryakıttan oluşması şartı getirilmektedir.

Madde 56- Madde ile, ücretsiz seyahat hakkının kapsamı genişletilerek muharip gazilerin, 2330 sayılı Kanun kapsamındaki malullerin, harp malulü aylığı bağlanan malullerin ve 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki vazife malullerinden hayatını kaybeden veya malul olanların ana ve babaları ile yirmibeş yaşını doldurmamış çocukları ile 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında çalışmaya başlamaları nedeniyle ödenmekte olan aylıkları kesilenlerin kendileri ile eşi, ana ve babaları ile yirmibeş yaşını doldurmamış çocuklarının da faydalanması amaçlanmıştır.

Özürlülük Ölçütü, Sınıflandırması ve Özürlülere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre alınmış engelliler için sağlık kurulu raporuyla %40 ve üzerinde engelli olduğunu belgeleyenler ile ağır engellilerin birden fazla olmamak üzere refakatçilerine, demiryolları ve denizyollarının şehiriçi ve şehirlerarası hatlarında, belediyelere ve belediyeler tarafından kurulan şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma araçlarında ücretsiz olarak seyahat edebilme imkânı getirilmektedir.

Engelli ve yaşlı bireyler hareket kısıtlılıkları nedeni ile toplumun diğer bireyelerine göre daha fazla emek ve maliyet ile toplumsal hayata katılabilmektedirler. Engellilerin toplumsal yaşama katılabılmesini kolaylaştırabilmek için şehir içi toplu taşıma araçlarından ve şehirlerarası ulaşım araçlarından indirimli ve ücretsiz yararlanmalarını sağlamak büyük önem arz etmektedir.

Hareket kısıtlılığı olan ve toplumsal konumları itibarıyla önemli ölçüde ekonomik kısıtlarla da karşılaşan engelli ve yaşlı kişilerin, toplu ulaşım bağlamında dezavantajlı durumlarının giderilmesi için alınacak tedbirlerin, Anayasanın 10 uncu maddesine göre eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağı değerlendirilmektedir. Bu kişilerin, indirim ve muafiyetten faydalanmaları toplumsal hayata aktif katılımlarında fırsat eşitliğinin sağlanması açısından büyük önem arz etmektedir. İndirimli ve ücretsiz taşıma imkânı ile yaşlıların aile bağlarını da güçlendirmeyi sağlayacak şekilde daha sağlıklı yaşamalarına destek olunacağı ve bu sürecin aktif yaşlanma programlarını da destekleyeceği düşünülmektedir.

Mevcut durumda engelli ve yaşlı bireylerin şehir içi ve şehirlerarası ulaşımında indirimli ya da ücretsiz olarak belediyeler tarafından uygulamalar yapılmaktadır. Ancak bu uygulamalar farklı kriterlere bağlanmakta ve ilden ile farklılık taşımaktadır. Söz gelimi %40 ve üzeri engel oranına sahip ağır engelli olmayanlar için, ağır engelli olanlar ve refakatçileri için, altmışbeş yaş üzeri sosyal güvencesi olan ve olmayan yaşlı bireyler için farklı uygulamalar bulunmaktadır. Düzenlemenin, indirim ve ücretsiz taşımaya ilişkin olarak illerde uygulama birliğinin sağlanması ve engelli ve yaşlı bireylerin toplumsal hayata aktif katılımında fırsat eşitliğinin sağlanmasına da katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Ayrıca; ilgili kurumlar, belediyeler ile belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketler, ücretsiz ve indirimli seyahat hakkının kullanılması ile ilgili olarak gerekli tedbirleri alması ve ücretsiz veya indirimli seyahat hakkının kullandırılmaması halinde uygulanacak yaptırımlara ilişkin hususlar da belirlenerek uygulamada etkinliğin sağlanması amaçlanmıştır.

Altmışbeş yaş ve üzeri kişilerin, demiryolları ve denizyollarının şehir içi hatları ile belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehir içi toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz olarak, demiryolları ve denizyollarının şehirlerarası hatlarından ise %50 indirimli olarak yararlanmaları öngörülmektedir. Ayrıca altmış ila altmışbeş yaş arasındaki kişilere de ücretsiz veya indirimli tarife uygulanmasının sağlanabilmesi yönünde ilgili kurum ve kuruluşlara yetki verilerek uygulama serbestliği sağlanmıştır.

Yukarıdaki açıklamalar ışığında ücretsiz seyahat hakkının kapsamının genişletilmesi, ilgili tedbirlerin alınması ve cezai müeyyidenin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan, bazı harp ve vazife malulleri ile aylıkları kesilenlerin su ve elektrik ücretlerinde indirim uygulanması öngörülmüştür.

Madde 57- Madde ile, 4736 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmiştir.

Geçici 1 inci madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yetim aylığı alan ve ücretsiz seyahat hakkı olanlardan bu aylıkları almaya devam ettikleri müddetçe ücretsiz seyahat hakları saklı tutulmuştur.

Madde 58- Engellilerin işe alınmadan başlayarak istihdam sürecinin çeşitli aşamalarında ayrımcılığa uğraması tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de zaman zaman karşımıza önemli bir sorun olarak çıkmaktadır. Birleşmiş Milletler Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşmenin dayandığı temel ilkelerden biri olan ayrımcılık yasağı Sözleşmenin 5 inci maddesi ile ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. Bu kapsamda, herkesin hukuk önünde ve karşısında eşit olduğu ve ayrımcılığa uğramaksızın hukuk tarafından eşit korunma ve hukuaktan eşit yararlanma hakkına sahip olduğu kabul

edilerek engelliliğe dayalı her tür ayrımcılık yasaklanmakta ve engellilerin ayrımcılığa karşı eşit ve etkin bir şekilde korunmasının güvence altına alınması öngörülmektedir. Bir insan hakkı olan çalışma hakkının engelliler tarafından daha etkin bir biçimde kullanılabilmesi için 4857 sayılı Kanunun eşit davranma ilkesi başlıklı 5 inci maddesinde bu yönde değişiklik yapılmaktadır.

Madde 59- İş Kanununun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle engellilerin işe alınma süreçlerini düzenleyen yönetmelik için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşünün alınması sağlanarak sürece katkı verilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, madde ile engelli istihdamının artırılmasına yönelik düzenleme yapılmıştır. Mevcut durumda engelli çalıştırmak zorunda olan işverenlerin prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primine ait işveren hisselerinin tamamı, kontenjan fazlası engelli çalıştıran, yükümlü olmadıkları halde engelli çalıştıran işverenlerin bu şekilde çalıştırdıkları her bir engelli için prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primine ait işveren hisselerinin yüzde ellisi Hazine tarafından karşılanmaktadır. Engelli kontenjanı nedeniyle Devlet tarafından yapılan destek engelli istihdamını teşvik edici niteliğe sahiptir. Bu desteğin yükümlü olmadığı halde yahut kontenjan fazlası engelli çalıştıran işverene de yapılması engelliliğin istihdamı için özendirici, teşvik edici niteliktedir. Engelli istihdamının teşvik edilmesi için, bu niteliği haiz işverenlerin de kontenjan dahilinde zorunlu olarak engelli çalıştıran işverenlerle aynı şekilde teşvik edilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca İŞKUR verilerine göre ülkemizde çalıştırılmakta olan işverenlerin büyük kısmı elliden az işçi çalıştırmaktadır ve bu nedenle de hukuken engelli çalıştırma yükümlülüğü bulunmamaktadır. İşveren zorunlu olmadığı halde yahut kontenjan fazlası engelli çalıştırdığı takdirde, istihdam ettiği engelliler için benzer bir teşvik uygulanmamaktadır. Engelli istihdamının teşvik edilmesi için, bu niteliği haiz işverenlerin de aynı şekilde teşvik edilmesi ve söz konusu teşviğin Hazine tarafından değil İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması amaçlanmaktadır.

Madde 60- Madde ile, 4857 sayılı Kanuna bir ek madde eklenmiştir.

Ek 1 inci madde ile, ülkemizde engellilik durumu ve derecesi nedeniyle açık işgücü piyasasında istihdam edilemeyen zihinsel ve ruhsal-duygusal engellilerin korumalı işyerlerinde işe yerleştirilerek hem üretken olmaları hem de işe uyum yoluyla toplumsal yaşama katılmalarının sağlanması amacıyla, bu işyerlerinin devamlılığının desteklenmesini sağlayacak bir teşvik olarak engellilere ödenecek aylık ücretlerin belli bir oranına kadarının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması öngörülmüştür. Devlet halen işe yerleştirememiş engellilere 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ile sosyal yardım aylığı ödemekte ve bu aylık karşılıksız olarak verilmektedir. Korumalı işyerlerinde çalışacak engellilere ödenecek ücretin belli bir oranının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması yoluyla Devlet hem bu sosyal yardım aylığını ödemesiz olacak hem de engellilerin çalışma hayatına katılarak üretken olmalarını sağlayacaktır. Ayrıca yapılan değişiklik ile bölgesel farklılıklar da gözetilerek engelli işsizliği sorununun giderilmesi ve işverenlere korumalı işyeri kurmalarını teşvik edici desteklerin sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 61- Madde ile, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesine göre verilen ceza miktarları günün şartlarına göre yeniden düzenlenmiş ve bazı idari para cezalarının tekrarına ilişkin süreler belirlenmiştir.

Madde 62- Madde ile 655 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 7 nci maddesinde düzenlenen karayolu taşımacılık faaliyetleriyle ilgili olarak verilmiş yetki belgelerinin 31/12/2013 tarihine kadar yenilenmesi halinde, yenilenme ücretleri güncel tam ücretin % 5'i olarak alınmasına ilişkin hüküm sürekli hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Madde 63- Madde ile uygulamada karşılaşılan sorunlar ve yargı kararları dikkate alınarak 4925 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 64- Madde ile Anayasa Mahkemesinin 8/11/2012 tarihli ve E:2012/27, K:2012/173 sayılı Kararı dikkate alınarak 4925 sayılı Kanunun 35 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 65- Madde ile, aylık bağlama kriteri olarak çalışma gücü kaybı oranının yüzde kırk ve üzerinde olması şartı getirilmiş ayrıca çalışma gücü kaybı nedeniyle aylık almakta iken hayatını kaybedenlerin hak sahiplerine (9.500) gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpılacak tutarın esas alınarak aylıkların hesaplanması planlanmaktadır. Bu Kanun kapsamında hayatını kaybedenlerin anne ve babasına aylık bağlanmasında, 5510 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde belirtilen her türlü kazanç ve irattan elde etmiş olduğu gelirinin asgari ücretin net tutarından daha az olması ve diğer çocuklarından hak kazanılan gelir ve aylıklar hariç olmak üzere muhtaçlık şartının kaldırılması amaçlanmıştır.

Madde 66- 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanun ile engelli bireylerin temel sorun alanları olan; eğitim, sağlık, çalışma hayatı, sosyal güvenlik ve toplumsal hayata uyumları konularında özel düzenlemeler yapılmış ve engelli bireylerin sorunlarının azaltılması için çalışmaların yapılmasında ve bu konuda farkındalık oluşturulmasında önemli mesafeler kaydedilmiştir. 5378 sayılı Kanun ile ülkemizde, mevzuat içinde dağınık şekilde bulunan engelli bireylere yönelik yasal düzenlemelerin ilkesel düzeyde bir bütünlüğe kavuşturulması, engellilik konusunda kapsamlı bir bakış açısının gerçekleştirilmesi ve sorunlara tüm toplum kesimlerinin farkındalık ve duyarlılığının sağlanarak ortak bir anlayışa ulaşılması için önemli bir dayanak oluşturulmuştur. 5378 sayılı Kanun engelli bireyler için bir reform niteliği taşımakla birlikte, sosyal bir olgu olan engellilik konusuna ilişkin düzenlemelerin güncel gelişmeler doğrultusunda geliştirilmesi gereği açıktır.

Türkiye, engellilik alanında bağlayıcı nitelikteki ilk ve tek uluslararası hukuki belge olan ve engellilerin ayrımcılıkla mücadele ana ekseninde hak ve özgürlüklerinden tam ve eşit yararlanmasını ve kolaylaştırıcı tedbirlerin alınmasını öngören Engellilerin Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesini ilk imzalayan ülkeler arasında yer almaktadır. Sözleşmeye taraf olarak, engellilik olgusunu disiplinler arası bir yaklaşımla, her düzey ve alandaki politika yapım sürecinde hak temelli anlayışla değerlendirme konusundaki irade ortaya konulmuştur.

Engellilerin Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, engellilik olgusunu çağdaş insan hakları anlayışıyla yorumlamakta, bu ön kabule uygun bir dil ve terminoloji kullanmaktadır. Engelli bireyin, engelliliğine değil birey oluşuna vurgunun artırılması amaçlanmıştır.

Engelliler onur ve değer bakımından diğer insanlarla eşittir. Ancak, engelliler toplumda haklara erişim ve bu hakları kullanma konusunda en zayıf ve en dezavantajlı konumda olan grupların başında gelmekte ve hatta ihmal, bilgisizlik ve önyargıların yanı sıra, dışlama veya ayırma yoluyla da engellilerin diğer bireylerle eşit şartlar altında ekonomik, sosyal veya kültürel hakları kullanmalarının engellenmek istendiği görülebilmektedir.

Madde ile, amaç maddesi bu hususları kapsayacak şekilde revize edilmiştir.

Madde 67- Engellilerin hak ve özgürlüklerinin engelliliğe dayalı ayrımcılıkla mücadele politikalarını da kapsayan bütüncül politikalar ile gerçekleştirilebileceği inancı, Engellilerin Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin temelini oluşturmaktadır. Sözleşmede çizilen çerçevenin gerisine düşmeyecek biçimde engelli haklarını gerçekleştirme sorumluluğu bağlamında, Sözleşmeye paralel olarak 5378 sayılı Kanundaki tanımlar yeniden düzenlenmiştir.

İlk defa 5378 sayılı Kanunla düzenlenen engellilere yönelik ayrımcılık yasağı, genel esaslarda ve münferit hak ve özgürlüklere ilişkin pek çok hükümde düzenlenmiş ve içeriği açıklanarak engelliliğe dayalı doğrudan ve dolaylı ayrımcılık tanımlanmıştır.

Engellilerin toplumsal hayata tam ve etkin katılımı açısından, engelliler ve haklar arasında bir köprü niteliğinde olan erişilebilirliğin tanımı da ilk defa düzenlenmektedir. Gerek 3194 sayılı İmar Kanununda ve gerekse 5378 sayılı Kanunun geçici 2 nci ve 3 üncü maddelerinde yapılan düzenlemeler sonrasında, ilgili mevzuatla getirilen yükümlülüklerin, farklı düzeylerde yerine getirildiği, engellilerimizin erişilebilirliğinin sağlanmasında önemli mesafeler alındığı ve bu amaca yönelik çalışmalarda nitelik ve nicelik olarak önemli artışlar yaşandığı görülmektedir. 6353 sayılı Kanun ile 5378 sayılı Kanunda yapılan değişiklik sonrasında yaşanan süreç, bu çalışmaların önümüzdeki dönemde daha büyük bir ivme kazanacağını göstermektedir. Ancak, yukarıda belirtilen kanuni düzenlemelerde erişilebilirliğin tanımı yer almamaktadır. Bu nedenle, erişilebilirlik yeniden tanımlanmıştır.

Ayrıca; engelliliğe dayalı ayrımcılık, doğrudan ayrımcılık, dolaylı ayrımcılık, habilitasyon ve makul düzenleme tanımları Sözleşme paralelinde düzenlenmiştir.

Madde 68- Madde ile, Kanunda belirtilen hizmetlerin yerine getirilmesinde uyulacak genel esaslar düzenlenmektedir. Engellilere sunulacak hizmetlerde ve hakların uygulanmasında insan onuru ve haysiyetinin dokunulmazlığı temelinde, kendi seçimlerini yapma özgürlüğünü ve bağımsızlığını kapsayacak şekilde bireysel özerkliğine saygı gösterilmesi, ayrımcılık yapılmaması ve fırsat eşitliğinin sağlanması temel esaslardır. Hizmetlerin verilmesinde, engellilerin bağımsız yaşayabilmesi, topluma tam ve etkin katılımları için erişilebilirliğin sağlanması, engelliliğin her tür istismarının önlenmesi ve aile bütünlüğünün korunması hususlarının önceliği vurgulanmıştır. Maddede engeli olan çocuklara yönelik hizmetlerde çocuğun üstün yararının gözetilmesinin ve engeli olan kadın ve kız çocuklarının çok yönlü ayrımcılığa maruz kalmaları önlenerek hak ve özgürlüklerden yararlanmalarının sağlanmasının esas olduğu belirtilmiştir. Maddede ayrıca, engellilere yönelik politika oluşturma, karar alma ve hizmet sunumu süreçlerinde engellilerin, ailelerinin ve engellileri temsil eden sivil toplum kuruluşlarının katılımının sağlanması esası vurgulanmakta ve engellilere yönelik mevzuat düzenlemelerinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşünün alınması öngörülmektedir.

Madde 69- Madde ile, 5378 sayılı Kanuna 4/A ve 4/B maddeleri eklenmiştir.

Engellilere yönelik ayrımcılık yasağı, genel esaslarda ve münferit hak ve özgürlüklere ilişkin pek çok hükümde düzenlenmiştir.

Engellilerin toplumsal yaşama tam ve etkin katılımının önündeki temel engellerden biri ayrımcılığa maruz kalmalarıdır. 2010 yılında gerçekleştirilen Türkiye’de Özürlülüğe Dayalı Ayrımcılığın Ölçülmesi Araştırması da, engellilerin başta bilgiye erişim, eğitim ve istihdam süreçleri olmak üzere toplumsal yaşamın tüm alanlarında çeşitli düzeylerde ayrımcılığa maruz kaldıklarını göstermektedir.

Ülkemizde esasen ayrımcılık yasağı ve eşitlik başta Anayasa olmak üzere ilgili yasalar çerçevesinde düzenlenmiş olup, engelliler politikamızın temel ilkelerinden birini oluşturmaktadır. 5378 sayılı Kanun ile engelliliğe dayalı ayrımcılık yapılamayacağı düzenlenmiş, bu Kanunla Türk Ceza Kanununun 122 nci maddesine yapılan değişiklikle engelliliğe dayalı ayrımcılık suç olarak sayılmıştır.

Taraf devletlere engelliliğe dayalı tüm ayrımcılık biçimlerini yasaklama zorunluluğunu getiren Sözleşmede öngörüldüğü biçimiyle engelliliğe dayalı ayrımcılıkla mücadele açısından çok büyük önem arz eden, ayrımcılığın kapsamının ve ayrımcılık türlerinin iç mevzuatta henüz tanımlanmamış olması ayrımcılıkla mücadele politikalarının etkin bir şekilde uygulanmasının önündeki zorluklardan biri olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu madde ile ayrımcılık yasağının kapsamının düzenlenmesi, doğrudan ve dolaylı ayrımcılık dahil olmak üzere engelliliğe dayalı her tür ayrımcılığın yasaklanması, eşitliği sağlamak ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak üzere engellilere yönelik makul düzenlemelerin yapılması için gerekli tedbirlerin alınması hedeflenmektedir. Ayrıca, Anayasanın 10 uncu maddesi doğrultusunda, engellilerin hak ve özgürlüklerden tam ve eşit olarak yararlanmasını sağlamaya yönelik özel tedbirlerin ayrımcılık sayılmaması öngörülmüştür.

Diğer taraftan, engellilere yönelik politikaların asli unsuru olan topluma dahil olma hususu da tasarıda ilk defa düzenlenmiştir.

Topluma dâhil olma; eğitim, istihdam ve sağlık başta olmak üzere tüm hakların kullanımı ile doğrudan ilgili bir haktır. Engelliler ancak diğer bireylerle eşit bir şekilde topluma dâhil olabildikleri ölçüde tüm haklardan eşit olarak yararlanabileceklerdir. Topluma dâhil olma, engellilerin toplumdan dışlanması ve izolasyonunu önlemek için gerekli önlemlerin alınmasını ve bağımsız yaşayabilmeleri için gereksinim duydukları bireysel destek hizmetleri dâhil olmak üzere gereksinim duydukları toplum temelli destek hizmetlerine erişimlerinin sağlanmasını gerektirmektedir. Destek hizmetleri, engellilerin yaşamın tüm alanlarına tam ve etkin katılımını hedeflemeleri açısından büyük önem arz etmektedir. Sözleşmenin 19 uncu maddesi, engellilerin diğer bireylerle eşit koşullar altında toplum içinde yaşama hakkına sahip olduğunu kabul ederek Taraf Devletlerin engellilerin bağımsız bireyler olarak topluma dâhil olabilmeleri için gerekli önlemleri etkin bir şekilde almalarını öngörmektedir. Madde ile engellilerin topluma dâhil olmaları ve toplum içinde yaşamaları amacıyla, bireysel destek hizmetleri de dâhil olmak üzere ihtiyaç duydukları toplum temelli destek hizmetlerine erişimlerinin sağlanması, toplumdaki tecrübelerinin ve ayrı tutulmalarının önlenmesi hedeflenmektedir.

Madde 70- Madde ile, engellilikle ilgili derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanımalarda uluslararası temel ölçütlerin esas alınacağı vurgulanmakta ve engellilik durumunun tespiti ve uygulama esaslarının Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığının görüşleri alınarak Maliye Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığınca müştereken belirleneceği düzenlenmektedir.

Halen ülkemizde uygulanan sınıflandırma ve ölçüt sistemi, fizyolojik, psikolojik veya anatomik yapı ve fonksiyonların kaybı ya da normalden sapmasına yönelik bir sınıflandırma sistemi olup sistem kişisel veya çevresel faktörlerin etkisini içermemektedir. Bu nedenlerle ve farklı ülkelerde farklı ölçütlerin kullanılması nedeniyle Dünya Sağlık Örgütü uluslararası ve sektörler arası standart dilin oluşturulmasını hedefleyen bir sınıflandırma sistemi olan ICF'yi (International Classification of Functioning - İşlevsellik, Yetiyitimi ve Sağlığın Uluslararası Sınıflandırması) oluşturmuştur. ICF sınıflandırma sistemi, insan fonksiyon ve yetersizliklerini; aktivite kısıtlılıkları, katılım kısıtlılıkları, çevresel ve kişisel etkenlerle birlikte değerlendirmektedir. ICF sisteminin, sistematik bir kodlama sistemi oluşturmak, engellilerle ilgili kurumlar arasında standart bir dil geliştirmek, ülkedeki sağlık sistemi ve hizmetlerinin değerlendirilmesini sağlamak gibi amaçları vardır. Bu madde ile Türkiye'de hâlihazırda kullanılan ve her kurum için farklı özellikler içeren engelliler ile ilgili sınıflandırma sistemlerinin değiştirilerek, engelliliğe yol açan tüm etmenlerin göz önünde tutulduğu standart uluslararası geçerliliği olan bir sınıflandırma sisteminin getirilmesi ve engelliliğin tespitine ilişkin temel çalışmaların dünyada da geçerliliği kabul edilen sınıflandırmalara göre yapılması hedeflenmektedir.

Madde 71- Destek ve bakım hizmetleri engelliler açısından insan haklarının gerçekleşmesini sağlayan önemli araçlardandır. Bakım hizmetlerine ihtiyacı olan engellilerin durumlarına uygun psikososyal destek ve bakım hizmetlerini almaları ve bu hizmetlerin, öncelikle engellilerin buldukları ortamda ve bağımsız yaşayabilmeleri sağlanarak verilmesi esastır. Bu madde ile destek ve bakım hizmetlerinin sunumunda kişinin biyolojik, fiziksel, psikolojik, sosyal, kültürel ve manevi ihtiyaçlarının engellinin ailesi de gözetilerek dikkate alınması ve bu hizmetlerin etkin bir biçimde yürütülmesi için gerekli çalışmaların Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yürütülmesi öngörülmektedir.

Madde 72- Maddede, engelli bireylerin toplumsal hayata katılımı için temel bir unsur olan erişilebilirliğin inşa edilen alanlarda ve yapıllı çevrede sağlanabilmesi için, planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetleme süreçlerinde ilgili mevzuatta belirtilen erişilebilirlik ilkeleri ile erişilebilirlik standartlarına uygunluk sağlanması hüküm altına alınmıştır. Büyükşehir belediyeleri ve belediyelerin şehir içinde sunulan ya da denetlenen toplu taşıma hizmetlerinin engellilerin erişilebilirliğine uygun olması için gereken tedbirleri alması, hizmete başlatılacak olan özel ve kamu toplu taşıma araçlarının engelliler için erişilebilir olmasının zorunlu hale getirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler için erişilebilirliğin sağlanması öngörülmektedir.

Madde ile, engelli bireylerin toplumsal hayata katılımı için temel bir unsur olan erişilebilirliğin inşa edilen alanlarda ve yapıllı çevrede sağlanabilmesi için, planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetleme süreçlerinde ilgili mevzuatta belirtilen erişilebilirlik ilkeleri ile erişilebilirlik standartlarına uygunluk sağlanması hüküm altına alınmıştır. Büyükşehir belediyeleri ve belediyelerin şehir içinde sunulan ya da denetlenen toplu taşıma hizmetlerinin engellilerin erişilebilirliğine uygun olması için gereken tedbirleri alması, hizmete başlatılacak olan sürücü koltuğu hariç sekizden az koltuğu bulunan özel ve kamu toplu taşıma araçlarının engelliler için erişilebilir olmasının zorunlu hale getirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, elektronik hizmetler ve acil hizmetler de dahil olmak üzere bilgi ve iletişim araçlarında erişilebilirliğin sağlanması öngörülmektedir.

Madde 73- Madde ile, engellilere yönelik rehabilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerine ilişkin genel esaslar belirlenmiştir. 5378 sayılı Kanunda, engellilerin günlük yaşamda, sosyoekonomik alanda bağımsızlığının geliştirilmesi ve sağlanmasında, toplumsal yaşam içerisinde tam ve eşit koşullarda yer almasının sağlanmasındaki önemine binaen rehabilitasyon hizmetlerine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Taraf olduğumuz ve engelli hakları açısından temel referans belge olarak kabul edilen Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme, taraf devletlere rehabilitasyon hizmet ve programları ile birlikte rehabilitasyon hizmet ve programlarının gerçekleştirilmesini bir yükümlülük olarak öngörmektedir.

Rehabilitasyon herhangi bir nedenle sonradan oluşan engelin etkilerini mümkün olan en az düzeye indirmeyi ve engellinin hayatını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler geliştirmeye yönelik hizmetleri, rehabilitasyon ise, engellilerin bireysel ve toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve yaşamını bağımsız sürdürebilmesini amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler kazandırmaya yönelik hizmetleri kapsamaktadır. Bu çerçevede rehabilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri engellilerin tüm haklarını kullanabilmeleri açısından olmazsa olmaz bir nitelik taşımakta ve bu hizmetlerin her aşamasında engellilerin ve ailelerinin aktif katılımı, bu hizmetlerden beklenen yararın en üst düzeyde olmasını sağlayacaktır. Engellilerin azami bağımsızlığı, fiziksel, zihinsel, sosyal ve mesleki becerilerini elde etmeleri ve yaşamın her alanına tam katılımlarını sağlamayı teşvik etmek için rehabilitasyon ve

rehabilitasyon hizmet ve programlarının erken dönemlerde başlatılması, engelli kişilerin yerleşim yerlerine en yakın yerlerde sunulması büyük önem arz etmektedir. Bu hizmetlerin sağlıklı sunulabilmesi ise habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinde çalışan profesyoneller ve personel için, temel ve sürekli eğitim programları geliştirilmesinin desteklenmesini ve aynı zamanda habilitasyon ve rehabilitasyonla ilgili yardımcı cihazlar ve teknolojilerin erişilebilirliğini, bunlara ilişkin bilgiyi ve bunların kullanımının geliştirilmesini gerektirmektedir.

Madde 74- Engellilerin bireysel özellikleri, ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda meslekî eğitim hizmetlerinden yararlanabilmeleri, iş ve meslek analizlerinin yapılarak işin özellikleri ile bireyin özelliklerinin karşılaştırılması ile mümkün olabilmektedir. Engelliler için iş ve meslek analizlerinin yapılması ve bu doğrultuda engellilerin kendileri için en uygun olan meslekte eğitim almaları hedeflenmektedir. Eğitim ve öğretimin her aşamasında engelli bireylerin bireysel özellikleri, ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda meslekî eğitime yönlendirilmeleri gerekmektedir. Madde ile bu durum için gerekli tedbirlerin alınması hükme bağlanmaktadır.

Herkes için temel bir hak olan çalışma, günümüzde insanlar için maddî kazanç sağlamak ve yaşamı devam ettirmenin ötesinde de anlamlar taşımaktadır. Çalışma; aidiyet duygusu, kendine güven ve benlik saygısının gelişmesi ve sosyalleşme için, yani temelde psikolojik sağlığın korunması için gerekli bir koşuldur. Toplumun tüm bireyleri için önemli olan çalışma hakkı, engelliler için, yaşadıkları topluma ulaşmada kilit rol oynamaktadır. Bir şey üretmek için bedensel ve zihinsel olarak çaba harcama anlamına gelen çalışma, birey ve içinde yaşadığı toplum açısından çok önemli anlamlar içermektedir. Her şeyden önce bireyin güven içinde var olabilmesi, kendini gerçekleştirebilmesi ve varlığını sürdürebilmesi çalışmasına bağlıdır. Herkes gibi engelli bireyler de yetenekleri doğrultusunda istediği mesleği seçmek ve çalışmak istediği alanı belirlemede özgürdür. Ancak, toplumsal önyargılar ve varsayımlar nedeniyle engelli bireyler istedikleri mesleği seçmekte, çalışmak istedikleri alanı belirlemede engellerle karşılaşmaktadırlar.

Madde ile, engelli kişi ile işin özelliklerinin karşılaştırılmasına yönelik danışmanlık hizmetlerinin yerine getirilerek, meslekî yönlendirme hizmetlerinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması ile engellilerin mesleğini seçme ve bu alanda eğitim alma hakkı önündeki engellerin kaldırılması hedeflenmekte, ayrıca bu hizmetlerin kamu kurum ve kuruluşları ile belediyeler ve diğer gerçek ve tüzel kişiler ile tarafından da verilebilmesi öngörülmektedir.

Madde 75- Çalışmak, tek başına gelir getirici bir unsur olmayıp bireylerin sosyal katılımı, ekonomik bağımsızlığı, aidiyet duygusu, kendine güven ve benlik saygısının gelişmesi, psikolojik sağlığın korunması, milli ekonomiye getirdiği katkılar gibi alanları da kapsayacak biçimde geniş bir yelpazeyi içermektedir. Toplumun tüm bireyleri için önemli olan çalışma hakkı, engelliler için, yaşadıkları topluma tam katılımında kilit rol oynamaktadır.

Engelli bireyler, karşılaştıkları ayrımcı tutumlar ve diğer toplumsal engeller nedeniyle istihdam sürecine katılmada zorluklar yaşamaktadır. Bu durum, engellilerin yaşam standartlarını üst seviyelere taşıyamamalarına, toplumsal yaşamın dışında kalmalarına ve maddî yardım desteğine ihtiyaç duymalarına neden olmaktadır.

İşverenlerin engellilere karşı salt engelli olmalarından kaynaklı olarak bireyin çalışamayacağı veya belirli işleri yapamayacağına yönelik varsayımları, bilgi eksiklikleri ve önyargıları bulunmakta ve bu önyargılar engellilerin istihdamında önemli bir engel teşkil etmektedir. Engelliler işgücü piyasasında yeterli eğitim düzeyine ve vasıflara sahip olsalar bile tercih edilmemekte, istihdam sürecine katılsa dahi mesleğine uygun olmayan vasıfsız işlerde çalıştırılmaktadır. Dolayısıyla işe başvuru,

işe alım ve çalışma süreçlerinde engellilere karşı geliştirilen ayrımcı tutumlar ve iş yerinde yapılması gereken makul düzenlemelerin gerçekleştirilmemesi nedeniyle engelliler; işsizlik, iş sürekliliğini sağlayamama, kariyer gelişimini gerçekleştirememesi, mesleğine ve vasfına uygun ücretten yoksun kalma riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Bu kapsamda, bir insan hakkı olan çalışma hakkından engellilerin diğer bireylerle eşit koşullarda yararlanması açısından, işe başvuru aşamasından başlamak üzere istihdamın her sürecinde engelliliğe dayalı ayrımcılığın önlenmesi için her türlü tedbirin alınması gerekmektedir.

Madde ile, engelli bireylerin işgücü piyasasında karşılaşmaları muhtemel ayrımcı uygulamaların engellenmesi, engellilerin iş başvurusunda, seçim sürecinde karşılaşmaları muhtemel engellerin ortadan kaldırılması, yarışma şartlarının eşitlenerek istihdamlarının kolaylaştırılması ve engellilerin çalıştığı işyerlerinde makul düzenlemelerin yapılması amaçlanmaktadır.

Madde 76- Eğitim iç hukukumuzda engellilere tanınması hükme bağlanmış temel bir haktır. Engelli bireylerin de herkes gibi genel kültürlerine katkıda bulunacak ve kendilerine eşit fırsatlar sunacak yeteneklerini, düşünme yetisiyle, manevî ve sosyal sorumluluk duygusunu geliştirmelerini ve toplumun yararlı bir üyesi olmalarını sağlayacak eğitimden yararlanma hakkı vardır. Ancak, kanunlar ile engellilere tanınmış ve alanda önemli mesafeler alınmış olmasına karşın, engellilerin bu haktan yararlanmalarında hala çeşitli problemlerle karşılaşmaktadır.

Madde ile, engellilerin eğitim almasının temel bir hak olduğu, engellilere özel durumları ve farklılıkları dikkate alınarak, yaşadıkları çevrede bütünleştirilmiş ortamlarda, eşitlik temelinde, ayrımcılık yapılmaksızın hayat boyu eğitim imkânı sağlanacağı, genel eğitim sistemi içinde engellilerin her seviyede eğitim almasını sağlayacak bütünleştirici planlamalara yer verilmesi ve örgün eğitim programlarına farklı nedenlerle geç başlamış engellilerin bu eğitime dahil edilmesi için gerekli tedbirler alınması hususları düzenlenmiştir.

Ayrıca, Yükseköğretim Kurulu bünyesindeki Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezlerinin fonksiyonlarının ve çalışma usullerinin belirlenmesi, işitme engellilerin eğitim ve iletişimlerinin sağlanması amacıyla oluşturulmakta olan Türk işaret dili sisteminin oluşturulmasına, geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik çalışmaların esas ve usullerinin belirlenmesi, görme engelliler için eğitim sisteminin her kademesinde ihtiyaç duydukları, kabartma yazılı, sesli, elektronik kitap, alt yazılı ve sesli betimlemeli film ve benzeri materyal üretilmesine ilişkin usullerin de düzenlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 77- Engelli çocukların ihtiyaçları, yeterlilikleri ve sınırlılıkları gözönünde bulundurularak, uygun düzenleme ve desteklerle eğitim alması ve bu eğitimden en yüksek seviyede yarar elde etmesi için alanında uzmanlaşmış kişilerden oluşan bir kurul tarafından engelli çocukların eğitsel yönden değerlendirilmesi, tanınması, ihtiyaçlarının tespit edilmesi ve bu doğrultuda eğitim planlanması yapılması büyük önem arz etmektedir. Bu değerlendirme ve plânlamada ailenin aktif ve etkin katılımının sağlanması da hedeflenmelidir. Eğitim devam eden bir süreçtir ve eğitim programlarının her yıl sonuçlarının değerlendirilerek gözden geçirilmesi, eksiklerinin belirlenmesi ve çocuğun gelişimine göre revize edilmesi, hedeflenen katkının sağlanması açısından esastır.

Madde ile, engellilerin eğitsel değerlendirme ve tanınmasının il milli eğitim müdürlükleri rehberlik araştırma merkezlerinde uzman kişilerden oluşan ve engelli ailesinin de yer aldığı kurul tarafından yapılması ve eğitim planlamasının geliştirilmesi öngörülmektedir.

Ayrıca madde ile, çıraklık eğitimi almak isteyen engellilerin hangi meslek dalında eğitim alacaklarına ilgi, istek, yetenek ve becerileri doğrultusunda kurul tarafından karar verilmesi öngörülmektedir. Kurulun teşkili ve çalışma usul ve esaslarının ise Milli Eğitim Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenmesi öngörülmektedir.

Madde 78- Maddede, erişilebilirliğe ilişkin yükümlülüklerin etkin bir şekilde izlenmesi ve denetlenmesi faaliyetinin yerine getirilmesi esnasında, denetim konusu olan toplu taşıma araçları belirlenmesi ihtiyacından dolayı düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, maddede belirtilen Yönetmeliğin çıkarılması esnasında Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının da sürece dahil olarak katkı sağlaması amaçlanmıştır. Özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçları 7/7/2018 tarihine kadar engelliler için erişilebilir duruma getirilmesi öngörülmektedir.

Madde 79- Madde ile, satın alma veya kiralama yoluyla ilk kez ülkemize getirilecek ya da ilk defa ülkemizde üretilmiş olan hava araçlarının tescil işlemlerinin yapılmasında uçuşa elverişlilik sertifikası yönünden yaşanan sorunların ve kanuni boşluğun giderilmesi amaçlanmıştır.

Madde 80- Madde ile, Sosyal Güvenlik Kurumunca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usul ve esaslarını belirlerken, özel gereksinimleri olan engellilere yönelik hususların belirlenmesi sürecine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da görüş vermek suretiyle katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu amaca yönelik olarak kurulacak komisyonların çalışma usul ve esaslarının belirlenmesinde de Bakanlığın görüşünün alınması amaçlanmaktadır.

Madde 81- Madde ile, 5510 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmiştir.

Geçici 51 inci madde ile, 2330 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yapılan düzenlemelerin terörlü mücadele kapsamında malullük aylığı alan veya bu kapsamda malul olup sınıf veya görev değiştirmek suretiyle çalışmaya devam eden veya Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında tekrar çalışmaya başlamış olanlardan sosyal güvenlik açısından 5434 sayılı Kanuna tabi tutulmaya devam olunanlar hakkında da uygulanacağı, terörlü mücadele kapsamında malullük aylığı alanların sonraki çalışmaları karşılığında aylığa hak kazanmaları durumunda aylık alabilmeleri, sonradan geçen çalışmalarından dolayı yaşlılık aylığına hak kazanamayanların kendilerine toptan ödeme yapılması, vefatları halinde ise hak sahiplerine ölüm aylığı bağlanması veya toptan ödeme yapılması amaçlanmıştır.

Madde 82- Madde ile, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil olmak üzere, korumalı işyerlerinde çalışan engellilere yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü oranında korumalı iş yeri indirimi getirilmesi öngörülmüştür. Söz konusu indirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanacak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamayacaktır. Düzenleme ile, kurumlar vergisinin matrahının tespitinde, korumalı iş yeri indiriminin kurumlar vergisi beyannamesinde gösterilerek kurum kazancından indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 83- Madde ile, 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında düzenleme yapılarak ilgili mevzuat uyarınca harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta Öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocukların ülkelerine ve dünyaya yararlı birer vatandaş olmaları, kendilerini geliştirme ve eğitimlerinde imkân ve fırsat eşitliğinin sağlanabilmesi için Devletin tüm imkânlarından faydalanması amaçlanmaktadır.

Madde 84- Madde ile, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulunun 17/2/2010 tarihli “Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının 2006-2007 ve 2008 yılları faaliyet ve işlemlerinin denetlenmesi” isimli raporunda da tavsiye edildiği şekliyle; RTÜK, BDDK, TMSF, Kamu İhale Kurumu gibi birçok kurum personeli açısından geçerli olan soruşturma usulünün, görev sebebiyle işlenen suçlar açısından Başkanlık personeli hakkında da uygulanması öngörülmüştür.

Madde 85- Madde ile, yurtdışından getirilen telefonlarının gerçeğe aykırı şekilde kayıt altına alınması ile GSM aboneliklerinin kişinin bilgisi dışında yapılması ve bu şekilde kişinin bilgi ve rızası dışında oluşturulan aboneliklerin bu özellikleri bilerek kullanılmasının yasaklanması amaçlanmaktadır.

Madde 86- Tüketici mağduriyetinin giderilmesini teminen Kurum tarafından bir idari tedbir olarak haksızca tahsil edilen tutarların işletmeciler tarafından tüketicilere iade edilmesine karar verilmektedir. Bu gibi hallerde uygulamada kimi zaman işletmeciler tüketicilere ulaşamadıkları için iadeyi gerçekleştirememekte, bu nedenle de tüketici mağduriyeti giderilememektedir. Bu durumların engellenmesini teminen, ilan usulü ve arama başta olmak üzere tüm yollara başvurmak suretiyle işletmecilerin tüketicilere ulaşmaya çalışmaları amaçlanmıştır. Fakat buna rağmen tüketicilere ulaşılamaması veya herhangi bir sebeple iadenin gerçekleştirilememesi halinde, söz konusu iade tutarının Bakanlığa aktarılması sağlanarak, işletmecinin kabahati ile ortaya çıkan kamu zararının tazmini amaçlanmıştır. Aksi halde bu tutarlar işletmeciler üzerinde kaldığı için tüketici mağduriyeti giderilemediği gibi idari yaptırım uygulamakla idarenin amaçladığı hususlar da gerçekleşmemiş olmaktadır. Öte yandan, iade tutarının, işletmecinin haksız olarak tahsil ettiği tutar ve tahsil tarihinden ödeme tarihine kadar hesaplanacak günlük avans faizinden oluşacağı düzenlenmiştir. Zira işletmeciler de zamanında ödenmeyen fatura tutarları için tüketicilere günlük gecikme faizi uygulamaktadır. Böylelikle tüketici aleyhine bozulan taraf dengesinin sağlanması amaçlanmıştır. Numara taşıma ve aboneliğin iptali başta olmak üzere çeşitli sebeplerle tüketiciler bedelini ödedikleri halde bunun karşılığında hizmet alamamakta ve bu bedeller işletmeci üzerinde kalmaktadır. Bu haksız durumun engellenmesini teminen öncelikle abonelere iadesi mümkün değil ise bu bedellerin araştırma ve geliştirme geliri olmak üzere Bakanlığa aktarılması amaçlanmıştır.

Madde 87- Madde ile, 5809 sayılı Kanunun 56 ncı maddesine aykırı fiillere verilecek cezalar yeniden düzenlenmiştir.

Madde 88- Madde ile, 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Sağlık” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar” ibaresinin eklenmesi öngörülmektedir. Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesinin “Risk Durumları ve İnsani Açından Acil Durumlar” başlıklı 11 inci maddesine göre taraf devletlerin, silahlı çatışma halleri, insani açıdan acil durumlar ve doğal afetler dâhil risk durumlarında engellilerin korunmasını ve güvenliğini sağlamak için insancıl hukuk ve uluslararası insan hakları hukuku dahil uluslararası hukuk çerçevesindeki yükümlülüklerini yerine getirmek için gerekli tüm tedbirleri almalı zorunludur. Maddede yapılan değişiklikle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev ve yetkileri ile afet ve acil durum hallerinde üstlendiği fonksiyonlar da dikkate alınarak, afet ve acil durum hallerinde bilgileri değerlendirmek, alınacak önlemleri belirlemek, uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla oluşturulan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kuruluna, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanının da katılımı ile daha etkin bir koordinasyon sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 89- Madde ile, Karayolları Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların değerlendirilme esasları yeniden düzenlenmiştir.

Madde 90- Madde ile, 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna bir madde eklenmek suretiyle, teşebbüslere mali fayda sağlamak üzere aktarılan kamu kaynaklarına ilişkin kayıt ve veriler Hazine Müsteşarlığı Devlet Destekleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki bilgi sistemine aktararak veri tabanı oluşturulması amaçlanmıştır.

Madde 91- Anadolu Ajansının %47,75'i Hazineye aittir. Yapılacak sermaye artırımlarında Hazine ve/veya Ajansın sermaye taahhütlerinde bulunmaları söz konusu olabilecektir. Madde ile, Genel Müdürlük bütçesinden Ajansa yapılan ödemelerin, Hazine ve Ajansın şirkete sermayeye iştirak taahhütleri bulunması halinde, öncelikle bunlar için kullanılması amaçlanmıştır. Bakiye tutarlar ise daha önceki aktarımlar gibi yapılmaya devam edilecektir.

Madde 92- Madde ile, Bakanlık teşkilatının merkez, taşra ve yurtdışı teşkilatı ile bağlı kuruluşlardan meydana geldiği belirtilmiştir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev ve faaliyet alanında Türkiye'yi temsil etmek, diplomasi faaliyetlerini yürütmek ve bilgi merkezi oluşturularak ülkedeki gelişmeleri takip etmek, raporlamak, değerlendirmek ve sonuçlarından Bakanlığı haberdar etmek, yeni işbirliği modelleri önermek üzere yurtdışı teşkilatı kurulmuştur.

Yurtdışında yaşayan, çalışan veya yurtdışıyla bağlantısı olan Türk vatandaşlarının sosyal, kültürel ve ailevi nedenlerden kaynaklanan sorunlarına çözüm bulmak üzere ilgili kişi veya kuruluşlarla işbirliği ve koordinasyonu sağlamak, ülkemiz ile vatandaşın yaşadığı ülkenin kültürel yapısı ve yaşam tarzına ilişkin bilgilendirme ve uyum çalışmalarını yapmak, kişi ve ailelerin aile birleşimi, ayrılık, çocuk refahı, velayet, çocuk istismarı ve ihmali, parçalanmış aile bireyleri arasında iletişimin yeniden kurulması, ikamet hakları, Türk ve Türk kökenli ailelerin koruyucu aile olmaya teşvik edilmesi, ailelerin çocuk bakımı ve yetiştirilmesi, ebeveynlik hakları, nüfus ve vatandaşlık, kadın, yaşlı ve engelli vatandaşlara ilişkin sorunlar ve çözüm yolları gibi konularda bilgilendirilmesini sağlamak, yaşanan sorunlara ilişkin başvurabilecekleri makam ve kişiler konusunda yönlendirici çalışmalar yapmak gibi faaliyetlerde bulunmak üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı yurtdışı teşkilatı kurulması öngörülmektedir.

Madde 93- Madde ile, 633 Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan müsteşar yardımcısı kadrosunun Bakanlığın görev ve faaliyet alanları dikkate alınarak dörde çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 94- Madde ile, Bakanlığın 189 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre yurtdışı teşkilatı kurabileceği öngörülmüştür.

Madde 95- Madde ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında Sosyal Politika Merkezi kurulması amaçlanmıştır.

Madde 96- Madde ile, 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin kapsamı genişletilerek, ulusal sosyal yardım harcamalarının daha gerçekçi bir şekilde görülebilmesi ve mahalli idareler tarafından yapılan sosyal yardımların etkisinin izlenebilmesi için mahalli idarelerin ve Türkiye Kızılay Derneğinin Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde Bütünleşik Sosyal Yardım Hizmetleri Bilgi Sistemine erişiminin sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 97- Madde ile, taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşları il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilmesi hususunda Bakanlığa yetki verilmesi amaçlanmıştır.

Madde 98- Madde ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının yurtdışı, merkez ve taşra teşkilatına ait kadrolara ilişkin ihdaslar yapılmıştır.

Madde 99- Madde ile, ihale süreçlerine ilişkin tüm işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını hedefleyen e-ihale projesi (EKAP) gibi projelerde ihtiyaç duyulan nitelikli eleman ihtiyacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında sayılan kamu kurum ve kuruluşlarının büyük ölçekli merkezlerinde olduğu gibi düzenleyici ve denetleyici kurumlar tarafından da bu madde kapsamında temin edilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 100- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan değişiklik ile Sosyal Politika Merkezi kurulması öngörüldüğünden, Merkezin Başkanının özlük durumuna ilişkin olarak 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

Madde 101- Kanun ile yapılan düzenlemelere paralel olarak uygulama kabiliyeti kalmayan diğer mevzuattaki hükümler yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 102- Yürürlük maddesidir.

Madde 103- Yürütmesi maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz, gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Erkan Akçay
Manisa

Oktay Vural
İzmir

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR	
(2/1160)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Anayasanın 10 uncu maddesinde " Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz." ifadesi yer almaktadır.

Anayasanın Sosyal güvenlik bakımından özel olarak korunması gerekenler başlığı altındaki 61. maddesinde " Devlet, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleriyle, malûl ve gazileri korur ve topluma kendilerine yaraşır bir hayat seviyesi sağlar." hükmü bulunmaktadır.

Türk Vatanı ve Milletinin ebedî varlığının ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünün sağlanması için kendisine verilen görevleri üstün hizmet anlayışı içinde canlarını feda etmekten çekinmeyerek görev yaparken hayatını kaydeden şehitlerin geride kalan dul ve yetimleri ile malûl ve gazilerin taleplerinin olabildiğince yerine getirilmesi devletin temel görevidir. Bu nedenle şehitlerimizin bizlere emaneti olan çocuklarının tümüne iş hakkı verilmelidir. Zira evli ve birden fazla çocuğu olan şehit sayısı çok azdır. Yine bu kapsamda, gazilerimize ikinci iş hakkı verilmelidir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Şehitlerimizin çocuklarının tamamının; eşi ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişinin; şehidin eşinin ve çocuğunun bulunmaması durumunda ana veya babası ile kardeşlerden birisi olmak üzere toplam iki kişinin, ana veya babanın bu hakkı kullanmaması durumunda ise bir diğer kardeşi olmak üzere toplam iki kişinin kamuda işe yerleştirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca gazilerimize ikinci iş hakkı tanınmıştır.

Madde 2 - Yürürlük maddesidir.

Madde 3 - Yürütme maddesidir.

MANİSA MİLLETVEKİLİ ERKAN AKÇAY VE MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ GRUP
BAŞKANVEKİLİ İZMİR MİLLETVEKİLİ OKTAY VURAL'IN TEKLİFİ

**TERÖRLE MÜCADELE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1 - 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun Ek Madde 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

" a) Görevleri sona ermiş olsa bile 21 inci maddede belirtilen görevleri yapmaları nedeniyle uğradıkları saldırı sonucu şehit olanlar dahil kamu görevlileri, er ve erbaşlar ile geçici ve gönüllü köy korucularından veya 21 inci maddenin birinci fıkrasının (i) bendi ya da ikinci fıkrası kapsamındakilerden şehit olanların çocuklarının tamamının; eşi ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişinin; şehidin eşinin ve çocuğunun bulunmaması durumunda ana veya babası ile kardeşlerden birisi olmak üzere toplam iki kişinin, ana veya babanın bu hakkı kullanmaması durumunda ise bir diğer kardeşi olmak üzere toplam iki kişinin,

b) (a) bendinde sayılanlardan malul olup da çalışabilir durumda olanların kendileri ile eş veya çocuklarından birisi olmak üzere toplam iki kişinin, çalışamayacak durumda olanların eşi ile çocuklarından birisi olmak üzere toplam iki kişinin, kendisi ve eşi çalışamayacak durumda olanların ise çocuklarından ikisinin; (a) bendinde sayılanlardan malul olup da çalışabilir durumda olanlardan eşi veya çocuğu olmayanların kendileri ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişinin, çalışamayacak durumda olanlardan eşi ve çocuğu olmayanların ana, baba veya kardeşlerinden ikisinin;"

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz, gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Erkan Akçay
Manisa

Oktay Vural
İzmir

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1183)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Harp malûlleri ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre aylıkları hesaplanarak ödenen veya asayiş ve güvenliğin sağlanması ile ilgili kanunlara göre vazife malûllüğü aylığı almakta olanlardan kesilen sosyal güvenlik destek primi bu çalışanların emekli sandığı iştirakçisi olmadığı, iştirakçi olmadıkları için kendilerine sandık kasasından yaşlılık ya da malûllük aylığı ödenmediği, kendilerine ödenen aylıklar ve sağlık giderlerinin hazinece karşılandığı gerekçeleriyle 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile 1.10.2008 tarihinden geçerli olmak üzere kaldırılmıştır.

Harp malûlleri ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre aylıkları hesaplanarak ödenen veya asayiş ve güvenliğin sağlanması ile ilgili kanunlara göre vazife malûllüğü aylığı almakta olup da Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde işçi olarak çalışan yaklaşık 300 gaziden 1.10.2008 öncesi çalışma dönemi için sosyal güvenlik destek primi kesilmiştir. Ancak diğer kurumlarda çalışan yaklaşık 2500 gazimizden 1.10.2008 dönemine ait çalışmaları için sosyal güvenlik destek primi kesilmemiştir. Bu çalışanlar emekli olmak istediklerinde 1.10.2008 öncesindeki çalışma dönemlerine ait sosyal güvenlik destek primi borcu çıkartılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Harp malûlleri ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre aylıkları hesaplanarak ödenen veya asayiş ve güvenliğin sağlanması ile ilgili kanunlara göre vazife malûllüğü aylığı almakta olup da çalışanların 1.10.2008 tarihinden önceki döneme ait sosyal güvenlik destek primi borçlarının silinmesi, bu çalışanların 1.10.2008 tarihinden önceki çalışma dönemleri için ödedikleri sosyal güvenlik destek priminin iade edilmesi amaçlanmıştır.

Madde 2 - Yürürlük maddesidir.

Madde 3 - Yürütme maddesidir.

MANİSA MİLLETVEKİLİ ERKAN AKÇAY VE MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ GRUP
BAŞKANVEKİLİ İZMİR MİLLETVEKİLİ OKTAY VURAL'IN TEKLİFİ

**SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“ **GEÇİCİ MADDE 45-** Harp malûlleri ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre aylıkları hesaplanarak ödenen veya asayiş ve güvenliğin sağlanması ile ilgili kanunlara göre vazife malûllüğü aylığı almakta olup da çalışanların 1.10.2008 tarihinden önceki döneme ait sosyal güvenlik destek primi borçları silinir. Bu çalışanların 1.10.2008 tarihinden önceki çalışma dönemleri için ödedikleri sosyal güvenlik destek primi iade edilir.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi ve gerekçesi birlikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Sayılarımızla.

<i>Hülya Güven</i>	<i>Alaattin Yüksel</i>	<i>Engin Altay</i>
İzmir	İzmir	Sinop
<i>Sezgin Tanrıku</i>	<i>Hurşit Güneş</i>	<i>Osman Korutürk</i>
İstanbul	Kocaeli	İstanbul
<i>Gülsün Bilgehan</i>	<i>İsa Gök</i>	<i>Candan Yüceer</i>
Ankara	Mersin	Tekirdağ
<i>Emrehan Halıcı</i>	<i>Ercan Cengiz</i>	<i>Aydın Ayaydın</i>
Ankara	İstanbul	İstanbul
<i>Turhan Tayan</i>	<i>Metin Lütüf Baydar</i>	<i>Yıldırım Sapan</i>
Bursa	Aydın	Antalya
<i>Haydar Akar</i>	<i>Malik Ecdar Özdemir</i>	<i>Recep Gürkan</i>
Kocaeli	Sivas	Edirne
<i>Aylin Nazlıca</i>	<i>Ömer Süha Aldan</i>	<i>İdris Yıldız</i>
Ankara	Muğla	Ordu
<i>Kazım Kurt</i>	<i>Musa Çam</i>	<i>Osman Aydın</i>
Eskişehir	İzmir	Aydın
<i>Kamer Genç</i>	<i>Aytuğ Atıcı</i>	<i>Vahap Seçer</i>
Tunceli	Mersin	Mersin
<i>Dilek Akagün Yılmaz</i>	<i>Kadir Gökmen Öğüt</i>	<i>Muharrem Işık</i>
Uşak	İstanbul	İzmir
<i>Mustafa Moroğlu</i>	<i>Kemal Değirmendereli</i>	
İzmir	Edirne	

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR
(2/1608)

ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Bakım hizmetleri, bakıma muhtaç engellinin bakımına yönelik olarak kişisel bakım hizmetlerini ve psiko-sosyal destek hizmetlerini kapsar. Engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişiler koruyucu bakım, rehabilite etme ve yaşam kalitesini arttırmak amacıyla, engelliye bakım hizmeti verirler. Çalışma ortamı kurumlar ve evler olup, genellikle kapalıdır. Çalıştıkları kurumun özelliğine göre dönüşümlü olarak gece ve/veya gündüz çalışırlar. Evde bakımda ise gündüz çalışabilecekleri gibi 24 saatlik bakım yapıp çalıştıkları evde de kalabilmektedirler.

Bakım hizmeti veren kişilerde özellikle sağlıkları ile ilgili bazı riskler bulunmaktadır. Bu nedenle hepatit aşısı olmaları ve çalışırken, özel giysi, eldiven ve dezenfektan kullanmaları, kişisel hijyen kurallarına uymaları da gerekmektedir.

24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu kapsamında bakıma muhtaç engelliye evde ikametgâhında bakım hizmeti veren yaklaşık 450.000 kişiye evde bakım ücreti ödendiği belirtilmektedir. Bu kişiler bakıma muhtaç engellinin bakımını üstlenen akrabası olabildiği gibi vasisi gibi üçüncü kişiler de olabilmektedir.

Anayasamızın 60 ıncı maddesinde "Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar." denilmektedir.

Bu kişilerin bakıma muhtaç engellilere evde sundukları hizmet karşılığı düzenli gelirleri olmalarına rağmen sigortalı olmamaları büyük bir eksiklik olup insan haklarına ve anayasamıza da aykırıdır. Sosyal güvenceden yoksun olan bu kişilerin büyük bölümünü kadınlar oluşturmaktadır. Sigortaya kavuşturulacak bu kişiler emekli olma olanağını da elde etmiş olacaktırlar. Böylelikle ülkemizin sosyal güvenlik sistemine prim ödeyecek kişi sayısı yaklaşık 450.000 kadar artacaktır.

Anayasamızın "Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler" başlığı altında yer alan 49 uncu maddesinde. "Çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir. Devlet, çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları korumak, çalışmayı desteklemek ve işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak için gerekli tedbirleri alır." denilmektedir.

Bu kanun teklifi ile özellikle kadınların toplam istihdam içindeki payına olumlu katkı sağlanmış olacaktır.

30/7/2006 tarihli ve 26244 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan "Bakıma Muhtaç Özürlülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik"ın 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde bakıma muhtaç özürlülere verilecek bakım hizmeti karşılığında "akrabaları tarafından günde yirmidört saat süreyle bakılan bakıma muhtaç özürlüler için bir aylık net asgari ücret tutarında ödeme yapılır" denilmektedir.

Aynı maddenin üçüncü fıkrasında ise "bir akraba, (d) bendi kapsamında bakıma muhtaç bir özürlüye veya bakmakla yükümlü olunan bireyler tanımındaki aynı evde yaşayan bakıma muhtaç iki özürlüye bakım hizmeti verebilir." denilmektedir.

24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında "bakıma muhtaç engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, iki aylık net asgari ücretten fazla olamaz."denilmektedir.

Bakıma muhtaç engellilere verilecek bakım hizmeti karşılığında engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişilere ödenecek ücret tabanının en az asgari ücret düzeyinde olması gereklidir. Hâlihazırdaki ücretlendirmede engelli kişinin resmi sağlık kurulu raporu ile belgelendirilen engellilik derecesinin gerektirdiği hizmetin niteliği ve bunun karşılığı engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişinin verdiği emek dikkate alınmamaktadır. Bu nedenle engellinin/yaşlının engellilik derecesine göre bir ücretlendirme modeli getirilmeli, ücretlendirmenin üst sınırı olmamalıdır.

Orta vadede engelli ve yaşlı bakım hizmetlerinin evde bakım hizmetlerine yöneleceği de düşünüldüğünde, evde bakım hizmetleri için 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi kapsamında bakım hizmeti esasları yönetmeliğinin paralelinde ayrı bir yönetmelik düzenlenmesine gidilmesi gerekmektedir.

Engelliye/yaşlıya evde bakım hizmeti veren akraba ya da üçüncü kişilerin de alacağı ücret asgari ücretten az olmamak üzere, engelli kişinin resmi sağlık kurulu raporu ile belgelendirilen engellilik derecesinin gerektirdiği hizmetin niteliği ve bunun karşılığı engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişinin verdiği emek ve baktığı engelli sayısına göre belirlenmelidir.

"Bakıma Muhtaç Özürlülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik" in 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında "(d) bendinde belirtilen hizmetlerin, tatil günleri dâhil haftanın yedi günü verilmesi esastır." denilmektedir.

Bu kapsamda engelli ve yaşlıya hizmet veren akraba ve üçüncü kişilerde uzun süreli ve kesintisiz hizmetleri nedeniyle ortaya çıkabilecek tükenmişlik hali de dikkate alınmamaktadır.

Zahmetli işlerde çalışanların işlerine bir süre ara vermeleri onları rahatlatmaktadır. Uzun süre bakıcılık yapanların rahatlaması şefkat rolünden bir süre ayrılarak olabilmektedir. Şefkat rolüne bir süre ara vermek bakıcıların bakıcılık rollerini devam ettirmelerine olanak sağlamaktadır. Böylelikle engelli/yaşlı bakımının fiziksel (boyun, sırt, omuz ağrıları) ve duygusal (tükenmişlik sendromu, depresyon) sonuçlarını hafifletmek için ara verebilecek, zihin ve vücutlarını yenileyebilecek, eş, çocuk ve arkadaşlarıyla ilişkilerini geliştirmeye zaman ayırabileceklerdir. Engelli bir aile bireyine bakmak kişinin tüm zamanını alabilmektedir. Engelliye/yaşlıya evde bakım hizmeti veren kişiler arkadaş ve diğer aile bireylerinden soyutlandıklarını hissetmektedir.

Bu kapsamda ikincil mevzuat düzenlenmesinde pazar günleri, dini ve millî bayramlar ve yıllık ücretli izin hariç olmak üzere bakım hizmeti verilmesinin düzenlenmesi gereklidir.

Aile bireyleri ve engelliye/yaşlıya evde bakım hizmeti veren kişinin ara vermeye ihtiyaçları vardır. Engelli bireyin de sosyalleşmeye, hobiler ve arkadaşlıklar geliştirmeye, bir derece bağımsız yaşam sürmeye ihtiyacı vardır. Bu nedenle engelli ve yaşlıya hizmet veren akraba ve üçüncü kişilerin kullanacakları yasal dinlenme süresi boyunca hizmetin kesintisiz olarak sürdürülmesinin sağlanması için ise Kanunda saat ücretli "engelli destek personeli" ifadesine yer verilmesi, bu kişilerin taşınmaları gereken özellikler, nereden, nasıl sevicecekleri, almaları gereken eğitim ve tabi olacakları ücretlendirmenin de ikincil mevzuata bırakılmasında yarar görülmektedir.

Engelliye/yaşlıya evde bakım hizmeti veren kişilerin çoğu verdikleri hizmetin gerektirdiği eğitimi ve bilgi düzeyinden yoksundur. Bu nedenle işe başlamadan önce evde bakım uzmanlığı eğitimi almalarının sağlanması gerekmektedir.

Sosyal Hizmetler Kanunundaki haliyle bakım hizmeti, engellinin gelir testi sonucu saptanmış toplam geliri üzerinden kendisinin veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına düşen ortalama aylık gelir tutarı bir aylık net asgari ücretin 2/3'ünden az olan bakıma muhtaç engellilerimiz için sağlanmaktadır. Kanunda tüm "bakıma muhtaç engellilerin" bakım hizmetinden faydalanmasından söz edilmesi gerekirken, bakım hizmetine ulaşabilecek engelli sayısı aylık geliri tutarı bir aylık asgari ücret tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma muhtaç engelli ("yardıma muhtaç engelli") olmak koşulu ile Anayasamızda yer alan eşitlik ilkesine aykırı şekilde sınırlandırılmıştır.

Hülya Güven'in 25/4/2013 tarihli ve 2/1497 esas numaralı kanun teklifinde Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesinde yer alan "her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamı esas alınmak suretiyle; kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarı bir aylık net asgari ücret tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma muhtaç özürlüler" olmak koşulu kaldırılarak bakım hizmetine ulaşabilecek engelli sayısının tüm

"bakıma muhtaç engellileri" kapsamı sağlanmış, bakıma muhtaç engellilerin gelirine bakılmaksızın resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmetinden faydalanmaları amaçlanmıştı.

Bu nedenle Ek 7 nci maddenin birinci fıkrasının "Bakıma muhtaç özürllülere, gelirine bakılmaksızın resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmeti verilmesi sağlanır." şeklinde değiştirilmesi teklif edilmiştir.

Bu doğrultuda Sosyal Hizmetler Kanununun geçici 9 uncu maddesinin de geçerliliği kalmayacağından bu kanun teklifi ile kaldırılması amaçlanmıştır.

Bu nedenle bu kanun teklifinin 25/4/2013 tarihli ve 2/1497 esas numaralı kanun teklifi ile birlikte ele alınması gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına "çalışma," ibaresinden sonra gelmek üzere "eğitim," ibaresi eklenerek bu maddeye dayanılarak çıkartılan 30/7/2006 tarihli ve 26244 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Bakıma Muhtaç Özürllülerin Tespiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelikle bakıcı personelin sürekli eğitimine ilişkin hükümlere yer verilmesi amaçlanmıştır.

Üçüncü fıkrası değiştirilerek bakıma muhtaç engellilere verilecek bakım hizmeti karşılığında engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişilere ödenecek ücret tabanının asgari ücret olması sağlanmış, ücretlendirmede engelli kişinin resmi sağlık kurulu raporu ile belgelendirilen engellilik derecesinin gerektirdiği hizmetin niteliğinin ve bunun karşılığı engelliye/yaşlıya bakım hizmeti veren kişinin verdiği emeğin dikkate alınması sağlanmıştır, ücretlendirmenin üst sınırı kaldırılmış, ikincil mevzuatta engellinin/yaşlının engellilik derecesine göre bir ücretlendirme modeli getirilmesinin yolu açılmıştır.

Altıncı fıkrası değiştirilerek bakıma muhtaç engellilere evde sundukları hizmet karşılığı düzenli gelir elde etmelerine rağmen sigortalı olmayan kişilerin sosyal güvenlik kapsamına alınması, evde bakım hizmetlerine ilişkin ayrı bir yönetmeliğin hazırlanarak engellinin/yaşlının engellilik derecesine göre bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişilerin eğitim, çalışma, izin, denetim, hizmetin kapsamı ile hizmetten yararlanabileceklerin başvuru şekli, ücretlendirilmesi ve evde bakım hizmeti karşılığı bakım hizmeti veren kişi ve engelli destek personeline yapılacak ödemelere ilişkin usûl ve esasların belirlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 2 - Madde ile 25/4/2013 tarihli ve 2/1497 esas numaralı kanun teklifinde 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik doğrultusunda Sosyal Hizmetler Kanununun geçici 9 uncu maddesinin de geçerliliği kalmayacağından bu kanun teklifi ile kaldırılması amaçlanmıştır.

Madde 3- Madde ile 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesine göre bakıma muhtaç engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti veren kişilerin sigortalı sayılmışları, prim ödeyen kişi sayısının yaklaşık 450.000 artırılması, bu kişilere emekli olma imkânı tanınması, öncelikle kadınların toplam istihdam içindeki payına olumlu katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 4- Yürürlük maddesidir.

Madde 5- Yürütme maddesidir.

İZMİR MİLLETVEKİLİ HÜLYA GÜVEN VE 31 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

SOSYAL HİZMETLER KANUNU İLE SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına "çalışma," ibaresinden sonra gelmek üzere "eğitim," ibaresi eklenmiş, üçüncü ve altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakıma muhtaç engellilere/yaşlılara sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım taban ücreti tutarı, kişinin engellilik derecesi dikkate alınarak hesaplanmak üzere en az 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında 16 yaşını doldurmuş işçiler için uygulanan 30 günlük brüt asgari ücrettir. Bu ücret resmi sağlık kurulu raporu ile belgelendirilen engellilik derecesinin gerektirdiği hizmetin niteliğine göre artırılır.

Bakıma muhtaç engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti veren kişinin sunacağı bakım hizmeti karşılığı üçüncü fıkrada belirtilen aylık bakım taban ücretinden az olmamak üzere resmi sağlık kurulu raporu ile belgelendirilen engellilik derecesine denk gelen ücret ödenir. Bu şekilde ücret ödenmesi 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun hükümlerinin uygulanmasını gerektireceği gibi bu çalışma sebebiyle uzun vadeli sigorta kolları ve genel sağlık sigortası açısından sigortalılık ilişkisi kurulmasını da gerektirir. Engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti vermek isteyen kişiye işe başlamasından önce, belirlenecek öğretim kurumunda evde bakım uzmanlığı eğitimi verilir. Engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti veren kişinin yıllık izin ve bayram tatillerinde yerine bakacak saat ücretli engelli destek personeli engellinin/yaşlının talebi üzerine görevlendirilir. Engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti veren kişinin ve engelli destek personelinin yerine getireceği bakım hizmetlerinin kapsamına, evde bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline ve bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişilerin, eğitim, izin, denetim, çalışma, ücretlendirme ile evde bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ilişkin usûl ve esaslar; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının koordinatörlüğünde, Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 2 - 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun geçici 9 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'na ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 8- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesine göre bakıma muhtaç engelliye/yaşlıya evde ikametgâhında bakım hizmeti veren kişilerden, uzun vadeli sigorta kolları açısından bu Kanuna göre zorunlu sigortalı olunması gereken bir çalışması bulunmayanlar 4 üncü maddenin (a) bendi kapsamında sigortalı sayılır.

Bakıma muhtaç engelli/yaşlı 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun Ek 7 nci maddesine göre sigortalı olmayı kabul eden evde bakım uzmanını işe giriş bildirgesi ile ücret ödemeye başlanacak tarihten en az on beş gün önce Kuruma bildirir. Ancak, bu maddeye göre sonradan sigortalılık ilişkisinin kurulması yönünde bakıma muhtaç engelliden/yaşlıdan talepte bulunan evde bakım uzmanı ise, talep tarihini izleyen aybaşından itibaren bakıma muhtaç engelli/yaşlı tarafından bu madde hükümlerine göre sigortalı olarak bildirilir. Bu Kanuna göre uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir çalışması olduğu halde bu madde hükümlerine göre sigortalı olma talebinde bulunanlar ile sonradan uzun vadeli sigortalı kolları açısından sigortalı olarak çalışmaya başladığı halde bu maddeye göre olan sigortalılık ilişkisinin sona erdirilmesini talep etmemiş olanlar, bakıma muhtaç engelli/yaşlı tarafından Kuruma bildirilir ve bu durumda olanlar için ödenmiş olan sigorta primleri iade olunur.

Bu maddeye göre sigortalı olanların dul, yetim veya engelli olmaları nedeniyle bağlanmış olan gelir veya aylıkları kesilmez."

MADDE 4- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

<i>Cuma İçten</i>	<i>Hasan Karal</i>	<i>Abdullah Çalışkan</i>
Diyarbakır	Rize	Kırşehir
<i>Hüseyin Şahin</i>	<i>Erol Kaya</i>	<i>Salih Koca</i>
Bursa	İstanbul	Eskişehir
<i>Ekrem Çelebi</i>	<i>M. Şükrü Erdiñç</i>	
Ağrı	Adana	

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1927)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu İçişleri Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GEREKÇE

Teklif ile uygulamadaki bazı hususların iyileştirilmesi ve ortaya çıkan bazı sorunların giderilmesi amacıyla bazı kanunlarda değişiklik yapılması öngörülmektedir. Buna göre Teklifin;

1 inci maddesi ile, Türkiye Diyanet Vakfı'na ait hastanelerin taşınır ve taşınmazları ile personelinin Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu'na devri öngörülmüş ve bu devrin usul ve esasları belirlenmiştir.

2 nci maddesi ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsünün en yüksek karar organı olan Genel Kurulda temsil edilmesi yoluyla karar alma süreçlerine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

3 üncü maddesi ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsü bünyesindeki teknik kurulda temsil edilerek karar alma süreçlerine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

4 üncü maddesi ile, her bir engelli için azami 5 yıl süre ile uygulanmak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşmamak üzere, korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan miktarlar da dahil, yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü tutarında korumalı işyeri indiriminin gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin kurulmasının teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

5 inci maddesi ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde yer alan hükümler paralelinde, kurumların engelliler için sağlık kurulu raporuna göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapması öngörülmektedir.

6 ncı maddesi ile 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin "I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı" bölümünün (d) bendine "Genel Müdürler," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Politika Merkezi Başkanı," ibaresinin eklenmesi amaçlanmıştır.

7 nci maddesi ile 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele "Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Politika Merkezi Başkanı," ibaresi eklenmiştir.

8 inci maddesi ile, korumalı işyerlerinin çevre temizlik vergisinden muaf tutulmaları öngörülmüştür.

9 uncu maddesi ile, giderleri arasında önemli bir yer tutan işveren işsizlik sigorta prim hisselerinin İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması suretiyle korumalı işyerlerinin desteklenmesi ve bu işyerlerinin sürdürülebilirliklerinin sağlanması amaçlanmaktadır.

10 uncu maddesi ile, satın alma veya kiralama yoluyla ilk kez ülkemize getirilecek ya da ilk defa ülkemizde üretilmiş olan hava araçlarının tescil işlemlerinin yapılmasında uçuşa elverişlilik sertifikası yönünden yaşanan sorunların ve kanuni boşluğun giderilmesi amaçlanmıştır.

11 inci maddesi ile, Sosyal Güvenlik Kurumunca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usul ve esaslarını belirlerken, özel gereksinimleri olan engellilere yönelik hususların belirlenmesi sürecine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da görüş vermek suretiyle katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu amaca yönelik olarak kurulacak komisyonların çalışma usul ve esaslarının belirlenmesinde de Bakanlığın görüşünün alınması amaçlanmaktadır.

12 nci maddesi ile, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil olmak üzere, korumalı işyerlerinde çalışan engellilere yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü oranında korumalı iş yeri indirimi getirilmesi öngörülmüştür. Söz konusu indirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanacak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamayacaktır. Düzenleme ile, kurumlar vergisinin matrahının tespitinde, korumalı iş yeri indiriminin kurumlar vergisi beyannamesinde gösterilerek kurum kazancından indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

13 üncü maddesi ile, 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Sağlık" ibaresinden sonra gelmek üzere "Aile ve Sosyal Politikalar" ibaresinin eklenmesi öngörülmektedir. Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesinin "Risk Durumları ve İnsani Açıdan Acil Durumlar" başlıklı 11 inci maddesine göre taraf devletlerin, silahlı çatışma halleri, insani açıdan acil durumlar ve doğal afetler dâhil risk durumlarında engellilerin korunmasını ve güvenliğini sağlamak için insancıl hukuk ve uluslararası insan hakları hukuku dahil uluslararası hukuk çerçevesindeki yükümlülüklerini yerine getirmek için gerekli tüm tedbirleri almalı zorunludur. Maddede yapılan değişikliklerle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev ve yetkileri ile afet ve acil durum hallerinde üstlendiği fonksiyonlar da dikkate alınarak, afet ve acil durum hallerinde bilgileri değerlendirmek, alınacak önlemleri belirlemek, uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla oluşturulan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kuruluna, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanının da katılımı ile daha etkin bir koordinasyon sağlanması amaçlanmaktadır.

14 üncü maddesi ile, Karayolları Genel Müdürlüğünün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların değerlendirilme esasları yeniden düzenlenmiştir.

15 inci maddesi ile, 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna bir madde eklenmek suretiyle, teşebbüslere mali fayda sağlamak üzere aktarılan kamu kaynaklarına ilişkin kayıt ve veriler Hazine Müsteşarlığı Devlet Destekleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki bilgi sistemine aktarılarak veri tabanı oluşturulması amaçlanmıştır.

16 ncı maddesi ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında Sosyal Politika Merkezi kurulması amaçlanmıştır.

17 nci maddesi ile, ihale süreçlerine ilişkin tüm işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını hedefleyen e-ihale projesi (EKAP) gibi projelerde ihtiyaç duyulan nitelikli eleman ihtiyacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında sayılan kamu kurum ve kuruluşlarının büyük ölçekli merkezlerinde olduğu gibi düzenleyici ve denetleyici kurumlar tarafından da bu madde kapsamında temin edilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

18 inci maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

DIYARBAKIR MİLLETVEKİLİ CUMA İÇTEN VE RİZE MİLLETVEKİLİ HASAN KARAL
İLE 6 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- (1) Türkiye Diyanet Vakfı’na ait hastaneler, taşınır ve taşınmazları; alt işveren veya hizmet alımı ilişkisi olmaksızın bir iş sözleşmesine dayalı olarak 21/11/2013 tarihi itibarıyla bu Vakıfta çalışmakta olup da Sosyal Güvenlik Kurumuna tescilli yapılmış olanlardan 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde öngörülen genel ve ilgili kadro için aranılan özel şartları taşıyanlar aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde Vakfın talebi üzerine bir yıl içerisinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu’na devredilir.

(2) Bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde;

a) Devredilen hastanelerin taşınır ve taşınmazları ile bunların bedeli Maliye Bakanlığı temsilcisinin koordinatörlüğünde, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu ve Türkiye Diyanet Vakfı temsilcilerinden oluşacak üç kişilik komisyonlar tarafından tespit edilerek tutanağa bağlanır. Komisyonlar, bedel tespit ederken gerektiğinde meslek kuruluşlarından veya bilirkişilerden yararlanabilir. Tespit edilen bedel Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunca belirlenecek sağlık kurum ve kuruluşlarının döner sermaye gelirlerinden bir yıl içerisinde Türkiye Diyanet Vakfı’na ödenir.

b) Birinci fıkrada belirtilen şartları taşıyan personelden bir ay içerisinde talepte bulunanlar, yaptıkları iş, eğitim durumu ve buldukları pozisyon dikkate alınarak çalışmakta oldukları ildeki ihtiyaç bulunan sağlık kurum veya kuruluşlarının ilgili memur kadrolarına Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunca atanırlar. Kadrolara atamada, iş sözleşmeleri askıda bulunanlar dâhil tam zamanlı çalışanlar ile emeklilik veya yaşlılık aylığı kesilmek suretiyle çalışanlar dahil herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanmamış olanlar dikkate alınır. İş sözleşmesi askıda bulunanlar, iş sözleşmesinin askıya alınmasını gerektiren halin bitiminden itibaren bir ay içerisinde talepte bulunmaları kaydıyla bu madde hükümlerinden yararlandırılır.

(3) Personele, memur statüsüne geçirilmeleri sebebiyle, iş mevzuatına göre Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu veya Türkiye Diyanet Vakfı tarafından herhangi bir tazminat ödenmez, kullanmamış oldukları yıllık ücretli izin süreleri için herhangi bir ödeme yapılmaz. Personelin devir tarihi itibarıyla Türkiye Diyanet Vakfı’nda geçen ve kıdem tazminatına esas alınabilecek hizmet süreleri, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu uyarınca ödenecek emekli ikramiyesine esas toplam hizmet süresinin hesabında dikkate alınır. Personelin, devir tarihine kadar olan döneme ilişkin diğer mali ve sosyal haklarından Vakıf sorumludur.

(4) Personelin emekli ikramiyesi hesabına dahil edilecek hizmet sürelerinden kaynaklanan ilave maliyetin finansmanına karşılık olmak üzere, devir tarihi itibarıyla ilgililerin atandıkları kadro unvanı ile derecesi ve kademesi ile hizmet süreleri esas alınarak hesaplanacak emekli ikramiyesi toplam tutarı, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından bir yıl içerisinde döner sermaye hesabına ödenir veya devredilen hastanelere ait taşınır ve taşınmaz bedellerinden mahsubu yapılır.

(5) Bu maddenin uygulanmasında ilgili kanunların kadro kısıtlamasına ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 2- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami 5 yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150’ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 5- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapılır.”

MADDE 6- 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (d) bendine “Genel Müdürler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı işyerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payı Fondan karşılanır.”

MADDE 10- 10/11/2005 tarihli ve 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8/A maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (o) bendi (p) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“o) Satın alma veya kiralama yoluyla ithal edilen veya Türkiye’de imal edilen hava araçlarının, uçuşa elverişlilik durumu tespit edilinceye kadar geçici olarak tescil ve terkin edilebilmelerine ilişkin işlemlerini yapmak.”

MADDE 11- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “usul ve esaslarını” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile”, üçüncü cümlesinde yer alan “usul ve esasları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibareleri eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “Sağlık Bakanlığının” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar ve Sağlık Bakanlıklarının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için (diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil) yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150’ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 13- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Sağlık,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklar (otoyollar) ile ilgili olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümleri çerçevesinde işlem yapılır. 3465 sayılı Kanun ve 3996 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Otoyolların işletme hakkının verilmesi imtiyaz addolunmaz.

İşletme hakkının verilmesine ilişkin haklar ve yükümlülükler, ücretsiz geçiş yapacak araçlar, geçiş ücret tarifeleri, artış oranları ve gerekli diğer hususlar işletme hakkının verilmesine ilişkin sözleşmelerde düzenlenir.

4046 sayılı Kanun çerçevesinde hisselerin satışına karar verilmesi durumunda, özelleştirme programındaki otoyolların işletme hakkı, imzalanacak işletme hakkı verilmesi sözleşmesi ile hiçbir bedel alınmaksızın, işletme hakkı verilmesi sözleşmesinin yürürlük tarihinden itibaren otuz yıl süre ile Genel Müdürlük tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığının yüzde yüz hisselerine sahip olduğu anonim şirkete verilir. Bu sözleşmeler gereğince Genel Müdürlük tarafından ilgili şirkete yapılacak teslimler 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 12 nci maddesi hükmünün uygulanması açısından 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası kapsamında yapılmış kabul edilir. Bu kapsamda işletme hakkının verilmesine ilişkin düzenlenecek sözleşmeler damga vergisinden, yapılacak intikal işlemleri veraset ve intikal vergisinden müstesnadır. İşletme hakkına konu varlıkların yapım, bakım, onarım ve işletim ile ilgili her türlü işler maliyet bedeli karşılığında bu anonim şirket ile Genel Müdürlük arasında imzalanacak sözleşmeler çerçevesinde Genel Müdürlük tarafından yapılır veya yaptırılır.

Bu anonim şirketteki kamu paylarının satışı tamamlanıncaya kadar bu Şirketteki kamuya ait hisseler ile oluşturulması halinde imtiyazlı hisseler Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca Bakan tarafından idare ve temsil edilir.”

MADDE 15- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşları teşebbüslere mali fayda sağlayan uygulamalarına ilişkin her türlü kayıt ve veriyi Müsteşarlıkça çıkarılan yönetmeliklerle belirlenen usul ve esaslar dahilinde Müsteşarlık bünyesindeki Devlet Destekleri Bilgi Sistemine aktarırlar.”

MADDE 16- 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 24/A maddesi eklenmiştir.

“Sosyal Politika Merkezi

MADDE 24/A- (1) Sosyal Politika Merkezinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın ulusal ve uluslararası düzeyde yürüttüğü politikaların bilimsel temelini oluşturmak,
- b) Sosyal politika odaklı faaliyette bulunan diğer kamu idareleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, uluslararası kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları, işçi ve işveren kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yaparak kısa, orta ve uzun vadeli makro politikalar oluşturmak,
- c) Sosyal politika, toplumsal refah ve kalkınma alanlarında Bakanlık stratejisi ve politika oluşturulmasında destek sağlamak ve danışmanlık yapmak,
- ç) Sosyal politika alanında bilimsel araştırma, geliştirme, inceleme ve proje faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi için ulusal ve uluslararası, resmi veya özel kurum, kuruluş, üniversite ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği içinde araştırma, etüt, analiz ve proje çalışmaları yapmak veya yaptırmak,
- d) Çalışma konularında ulusal ve uluslararası nitelikte konferans, sempozyum, çalıştay, seminer ve benzeri faaliyetlerde bulunmak, süreli/süresiz yayın çıkarmak, sertifikalı eğitimler ve kurslar düzenlemek,
- e) Uluslararası düzeyde sosyal politika kütüphanesi oluşturmak,
- f) Sosyal politika alanında elde edilen bilgi, deneyim ve üretilen modellerin işbirliği esasına göre diğer ülkelere aktarılmasını sağlamak, gerektiğinde bu ülkelere sosyal politikalarının oluşturulması hususunda destek vermek,
- g) Bakanlık Danışma Kurulunun faaliyetlerini koordine etmek,
- ğ) Bakan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.

(2) Sosyal Politika Merkez Yönetim Kurulu, Merkez faaliyetlerini planlamak, yürütmek, değerlendirmek, raporlamak, gerekli tavsiye kararlarını almak ve yönetmelikle belirlenen diğer görevleri yerine getirmek üzere Müsteşar, Merkez Başkanı ve üç akademisyenden oluşur.

(3) Merkezde proje ve araştırma süresi ile sınırlı olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından proje ve araştırmaların gerektirdiği niteliklere sahip yeterli sayıda personel görevlendirilebilir. Üniversite öğretim elemanları da 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesine göre Merkezde görevlendirilebilir. Bu şekilde istihdam edilenler kurumlarından ücretli izinli sayılır. İzinli oldukları müddet, terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfi hakkını kazananlar başka bir işleme gerek kalmaksızın terfi ettirilir. Akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklıdır.

(4) Merkezin çalışma usul ve esasları Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 17- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “merkez teşkilatlarının” ibaresi “merkez teşkilatları ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde sayılan düzenleyici ve denetleyici kurumların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 20- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

<i>Hilmi Bilgin</i>	<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>İdris Şahin</i>
Sivas	Adana	Çankırı
<i>Yusuf Başer</i>	<i>Kerim Özkul</i>	<i>Ertuğrul Soysal</i>
Yozgat	Konya	Yozgat

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1928)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu İçişleri Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Kanun Teklifi ile, çocukların her türlü ihmal ve istismardan korunmasına yönelik olarak basılmış eserlerin çocuklar için muzır olup olmadığı hususunda yetkilendirilmiş olan Kurulda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı temsilcisinin de bulunmasını öngören bir düzenleme yapılmıştır.

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununda değişiklik yapılmak suretiyle, ön ödemeli hat kullanan GSM abonelerinin mobil internet kullanımları sırasında uygulanan yüzde 25 oranındaki özel iletişim vergisinin, faturalı hat kullanan abonelere uygulanan yüzde 5 oranındaki özel iletişim vergisine paralel hale getirilmesini, özel iletişim vergisi oranlarının değiştirilmesinde Bakanlar Kurulunun, diğer usul ve esaslar da ise Maliye Bakanlığının yetkili kılınması amaçlanmıştır.

Kanun teklifi ile ayrıca ; Uluslararası Sicil'e tescil edilen ipoteklerin Türk Hukuku'nda ipotek olarak tanınması ve Türk Mevzuatı'nda yer alan düzenlemelere uygun olarak paraya çevrilmesi temin edilmektedir. Sözleşmenin 8. Maddesi Güvence Lehdarına, 10. Maddesi'nin (a) fıkrası şartlı satıcı veya kiralayana temerrüd halinde haklar tanımaktadır. Bu hakların resmi bir Türk mercii tarafından yerine getirilmesini teminen İcra Müdürlüklerini yetkilendiren düzenleme yapılmıştır. Düzenlemelerle ülkemizin taraf olduğu bir uluslararası anlaşma havacılık sektöründe uygulamaya geçirilmekte, ülkemizde faaliyet gösteren tüm havayolu şirketlerinin uçak ve uygun uçak finansmanı temini kolaylaştırılmakta, son dönemde büyük bir atılım yapan havacılık sektörünün gelişimini sürdürmesinin önu açılmaktadır.

Anadolu Ajansının ulusal ve uluslararası rekabet şartları altında esnek ve etkin çalışabilmesini teminen Ajansın, Kamu İktisadi Teşebbüsleri mevzuatı, kamu personel rejimi, Kamu İhale Kanunu ve Sayıştay Kanunu gibi genel kamu idaresini ilgilendiren mevzuatın dışında tutulmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsü bünyesindeki teknik kurulda temsil edilerek karar alma süreçlerine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Kanun Teklifi ile, her bir engelli vatandaşımız için azami 5 yıl süre ile uygulanmak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşmamak üzere, korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan miktarlar da dahil, yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü tutarında korumalı işyeri indiriminin gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlere indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin kurulmasının teşvik edilmesi amaçlanmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, kayıt dışı ekonominin yüksek olduğu sektörlerde kayıp ve kaçak ile mücadele edilmesi amacıyla Bandrollü Ürün İzleme Sisteminin getirilmesinin, söz konusu sistemin işletilmesinin ve sistem içindeki firmaların vergi borcunun daha etkin bir şekilde takibinin sağlanması amaçlanmıştır.

492 sayılı Harçlar Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, tahkim müessesesinin etkinleştirilmesi amacıyla, nispi olarak hesaplanan karar harcının, tahkim davalarında yüzde elli oranında alınması öngörülmüştür.

Teklif ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde yer alan hükümler paralelinde, kurumların engelliler için sağlık kurulu raporuna göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrıık düzenlemeler yapılması öngörülmektedir.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun tanımlar maddesi, "Çocuk Destek Merkezleri", "Aktif Yaşam Merkezi" ve "Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi" tanımlarını da içerecek şekilde genişletilerek yeniden düzenlenmiştir.

Kanun Teklifi ile, ev tipi sosyal hizmet birimlerinde ev ortamında kesintisiz olarak hizmet verilmesi öngörülmektedir. Bakım elemanlarının kısa zaman aralığında değişmesi, istenilen faydaların elde edilememesine yol açabilecektir. Bu nedenle de anne-baba, abla, ağabey gibi rol modelleri gereği gibi gerçekleştirememektedir. 24 saat esasına göre çalışılması durumunda kişilerin bu hizmetten daha olumlu yararlanacakları bir düzenleme getirilmiştir.

Çocuk evlerinde çalışan bakım elemanlarının vardiya usulü ile değil, 24 saat süre ile çocuk evinde bulunmaları çocuklarımızın sağlıklı gelişimi açısından önemlidir. Bakım elemanları 24 saat süreyle kesintisiz olarak çocuğun bakımı ile sorumlu olmakla birlikte, 24 saat süresince çalışmamaktadır. Çocuğun okulda olduğu, uyuduğu zamanlarda dinleneceği açıktır. Bu bağlamda düzenlemeler yapılmıştır.

Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacakları inceleme sonucu hazırlayacakları raporda çocuğun derhal koruma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varılması halinde mülki idare amirinin onayı ile çocuğun ailesine teslim edilebilmesi sağlanarak bu durumdaki çocuklar hakkında daha hızlı ve çocuğun mağdur olmasını engelleyecek şekilde karar verilmesi amaçlanmıştır.

Özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin %3'ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılması amaçlanmıştır.

Çocuklar için daha nitelikli bakım gerektiren uzmanlaşmış koruyucu aile modelleri düzenlenmiştir. Profesyonel koruyucu aile sistemine geçişin bir parçası olarak, koruyucu ailelerden sosyal güvencesi olmayan eşlerden birinin Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamında isteğe bağlı sigortasını yaptırmayı ve ödeme belgesini ibrazı halinde primlerin aylık ödemelere ilave edilerek Bakanlıkça gönderilen ödenekten karşılanması yönünde düzenleme yapılmıştır.

Aynı evde birden fazla engellinin yaşadığı durumlarda sosyal yardım alma açısından sosyal devlet ilkesi gereği yeni bir düzenleme yapılmıştır.

Teklif ile; haklarında korunma ve bakım veya barınma tedbir kararı bulunan çocuklar hakkında mülkiyet ve miras hakkı dışında, tedavi, seyahat, kişisel haller gibi durumlarda, velayet hakkından kaynaklanan yetkilerin kuruluşlar tarafından kullanılmasına imkân tanınması amaçlanmıştır. Ayrıca, ihtiyacı olan yaşlılara 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Engelli bireylere ve yaşlılara şahsi giderlerini karşılayabilmeleri için her yıl Bütçe Kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden herhangi bir kesinti yapılmaksızın harçlık verilmesinin sağlanmasını amaçlayan bir düzenleme yapılmıştır.

Teklif ile, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda yer alan Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Güvenliği Kurulunun çalışma esaslarının yeniden düzenlenmesini de içerecek şekilde değiştirilmesi amaçlanmıştır.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunda değiştirilen tanımlar maddesi ile oluşturulan yeni sosyal hizmet birimlerine ilişkin yönetmeliklerin altı ay içinde çıkarılmasına yönelik bir düzenleme yapılmıştır.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ihdas edilen Sosyal Çalışmacı, Psikolog, Çocuk Gelişimcisi, Sosyolog, Öğretmen kadrolarına yapılacak atamaların merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmadan yapılmasını amaçlanmıştır.

Genel Müdürlük bütçesinden Anadolu Ajansına yapılan ödemelerin, Hazine ve Ajansın şirkete sermayeye iştirak taahhütleri bulunması halinde, öncelikle bunlar için kullanılması amaçlanmıştır.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda değişiklik yapılması suretiyle kıymetli taşlardan da KDV alınmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Teklif ile, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarına döner sermaye ücretlerinden muafiyet sağlanmıştır.

Vakıflar tarafından; ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, yurt veya pansiyon yapılabilmesi hüküm altına alınmıştır. Ayrıca, Vakıflar tarafından; arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazların; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacında kullanılmak amacıyla tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilmesi öngörülmüştür.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilmiş olanların hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal etmesi sağlanmıştır.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının elektronik sorgulama işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretlerinin terkinin sağlanmıştır.

Kanun teklifi ile, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa eklenmesi öngörülen bir ek madde ile ikili sağlık anlaşması yürürlükte olmayan ülkelerden gelen tedavi taleplerini de karşılayabilmeye, yurt dışından gelecek kişilerin tedavileri sırasında hangi giderlerin karşılanacağına açıklık getirilmesine ve konaklama gideri olarak karşılanacak tutar açısından kişi başına azami bir tutar belirlenmesine yönelik bir düzenleme yapılmıştır.

3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunda düzenlenmeyen fesih, ceza ve yasaklamaya ilişkin olarak 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ve 4735 sayılı Kamu İhaleleri Sözleşmeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanabilmesi öngörülmüştür

633 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde Şehit Yakınları ve Gaziler Dairesi Başkanlığı oluşturulduğundan, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin değiştirilmesi ve “İçişleri Bakanlığı” tarafından yürütülen bu kapsamdaki hizmetlerin “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” tarafından yürütülmesine imkân tanıyan bir düzenleme eklenmiştir.

4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin değiştirilmesi suretiyle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev alanına giren konularda akreditasyonla ilgili politika, strateji ve hedeflerin belirlenmesine yönelik görüş bildirme amacıyla Türk Akreditasyon Kurumunun Danışma Kurulunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığından iki temsilcinin de bulunmasına dair bir düzenleme eklenmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanununda yapılan bir değişiklik, idarelerin ortak ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla alımların toplulaştırılmasına, yapılacak bir protokol ile ortak ihtiyaçların ihale işlemlerini yürütmek üzere tek bir idarenin görevlendirmesine imkân tanıyan bir düzenleme eklenmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanununa eklenmesi öngörülen bir geçici madde ile, Kamu İhale Kurumunun iş yükünün azaltılması ve süreçlerin daha etkin hale getirilmesi amacıyla, diğer kurumlarda ihale süreçlerinde bilgi birikime sahip olmuş deneyimli personelin Kamu İhale Kurumu meslek personeli kadro sayısının yüzde beşini geçmemek kaydıyla Kurumda görevlendirilmesine imkan veren bir hüküm getirilmiştir.

Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görececek olan kıymetli taşlar için farklı vergi oranları belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilen bir düzenleme eklenmiştir.

Uygulayıcılar ve karar mercileri için yasal düzeyde bilgilendirme, farkındalık oluşturulmak amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde yer alan tanımlara “Birlik”, “Erişimin Engellenmesi”, “İçeriğin Yayından Çıkarılması”, “URL Adresi”, “Uyarı Yöntemi” tanımlarının da eklenmesini düzenleyen bir hüküm eklenmiştir.

Vatandaşların ve yetkili mercilerin kullanabilecekleri irtibat noktalarının oluşturulması bağlamında yasal düzeyde ve özellikle elektronik posta adresi özelinde bir farkındalık oluşturulması, internet aktörleri ile irtibat usulünün belirlenmesi amaçlanmıştır.

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “içerik sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinde değişiklik öngören bir hüküm eklenmiştir.

Yer sağlayıcıların sınıflandırılması, bu sınıflandırmalar çerçevesinde yasal sınırlar dahilindeki yükümlülüklerinin belirlenmesi ve yer sağlayıcılık faaliyetlerinin kolaylaştırılmasını mümkün kılacak teşvik mekanizmalarının geliştirilmesi ve Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “yer sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

Erişimi engellemeyi etkin hale getirmek için, alternatif erişim yollarını zorlaştırıcı tedbirlerin alınması; Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “erişim sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

İçeriğin yayından çıkartılması ve içeriğe erişimin engellenmesi kararlarının mevcut uygulamalar yönüyle ortaya koyduğu sorunlar, infaz edilemezlik ve muhatap belirsizliği gibi engellerin ortadan kaldırılması amacıyla sivil bir inisiyatif olan Erişim Sağlayıcılar Birliğinin oluşturulması; internet yayınlarına ilişkin tedbir kararların uygulanması süreçlerinde kamusal aktörler yerine sektör temsilcilerinin oluşturduğu sivil inisiyatifin etkin kılınması ve gelişmiş ülke uygulamalarına paralellik sağlanması; tüm servis sağlayıcıların faaliyetlerine devam edebilmek için Birliğe üye olmasının zorunlu kılınması; oluşturulan Birliğe ilişkin esas ve usullerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Toplu kullanım sağlayıcılar için (internet kafeler vb.) kademeli müeyyidelendirme sistemine geçilmesini ve suçun işlenmesinin önlenmesi, suçlunun tespitinde önemli işlev görecektir olan kayıt bilgilerinin tutulması ve kamera kayıtlarının belirli süre saklanmasına ilişkin yasal dayanakların güçlendirilmesi amaçlanmıştır.

Erişime engelleme tedbirinin geçici süreyle verilebilmesi, koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesi kararının yerine getirilmemesinin müeyyidesinin hapis cezasından para cezasına dönüştürülmesi, internet içeriklerine yönelik olarak kovuşturma faaliyeti dışında verilebilecek tedbir kararlarının belirli mahkemelerce verilebilmesi ve böylece ihtisaslaşma sağlanması amaçlanmıştır.

Kanun teklifi ile, mevcut durumda internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların öncelikle içerik ve yer sağlayıcıya muhakkak başvurması ve bu başvuruların sulh ceza mahkemesine başvuru sürecinde ispatı gerekliliğinden (elektronik ortamda gerçekleşen bildirim, özellikle yurt dışı muhataplara ulaşım ulaşmadığı vb.) kaynaklanan sorunların ortadan kaldırılması amacıyla bir takım düzenlemeler yapılmıştır.

Özel hayatının gizliliğini ihlal eden yayınlarla ilgili olarak “içeriğe erişimin engellenmesi”nin mümkün hale getirilmesine, tedbir taleplerinin Başkanlık tarafından uygulanmak üzere derhal Birliğe bildirileceğine, erişim sağlayıcıların tedbir talebini en geç dört saat içinde yerine getireceğine, tedbir kararı talep eden gerçek ve tüzel kişi ile kurum ve kuruluşların erişimin engellenmesi talebini 24 saat içinde sulh ceza hakiminin kararına sunacağına, hakim, internet ortamında yapılan yayın içeriği

nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edilip edilmediğini değerlendirerek vereceği kararını en geç kırk sekiz saat içinde açıklayacağına ve doğrudan Başkanlığa göndereceğine, aksi halde kararın kendiliğinden yürürlükten kalkacağına, ayrıca özel hayatın gizliliğinin veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerine bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde doğrudan Başkan veya Başkanlığın ilişkili olduğu Bakanın emri üzerine erişim engellenmesi işleminin Başkanlık tarafından gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır.

Ortaya çıkan suçlar kapsamında yürütülen çalışmaların, internetin güvenli kullanımının sağlanması, bilişim suçunun geliştirilmesi, farkındalık oluşturma, bilinçlendirme çerçevesinde yapılabilmesi hususundaki yasal dayanakların güçlendirilmesi; ulusal teknolojiler, iletişim alt yapıları ve bunlara ilişkin sistem ve veri tabanları ile kamu ve özel sektör bilişim sistemleri, kritik altyapılar ve siber ortam barındıran diğer sistemlerin, siber tehdit ve güvenlik olaylarına maruz kalmaları halinde, durum tespitlerinin hızlı bir şekilde yapılması ve yaşanabilecek olayların olumsuz etkilerinin azaltılması veya ortadan kaldırılmasına yönelik önlemlerin ivedilikle alınması konusunda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevli ve yetkili kılınması; Başkanlığın görevlerinin ifası amacıyla araştırma, geliştirme ve eğitim merkezleri kurulabilmesi veya kurdurabilmesi amaçlanmıştır.

Yer sağlayıcıların kayıtlanma işlemleri için yetkilendirme yerine bildirimde bulunulmasının yeterli hale getirilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm eklenmiştir.

Erişim Sağlayıcıları Birliğinin kuruluşunun Kanununun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tamamlanma, Birliğin mevcut İnternet servis sağlayıcıları ile erişim hizmeti veren işletmecilerin en az dörtte birinin katılımıyla imzalanan Birlik tüzüğüünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlaması, Birliğin kurulmasını müteakip en geç bir ay içerisinde halen üye olmayan internet servis sağlayıcıları ve erişim hizmeti veren işletmeciler üyeliklerini tamamlamak zorunda oldukları ve bu sürede Birliğin kuruluşunu tamamlayamaması halinde, Birliğin kurulmasını müteakip bir ay içerisinde üye olmayan internet servis sağlayıcılarına verilecek idari para cezalarının belirlenmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin artırılmasına yönelik olarak, Ar-Ge Merkezi kurulabilmesi için gereken elli tam zamanlı Ar-Ge personel sayısını otuza kadar indirme veya sektörler itibarıyla farklılaştırma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi amacıyla düzenlemeler yapılmıştır.

Kamu kurum ve kuruluşlarınınca bilgi teknolojileri üzerinden sağlanan her türlü hizmet işlem ve verinin ve bunların sunumunda yer alan sistemlerin güvenliğinin sağlanmasına ve gizliliğinin korunmasına yönelik tedbirlerin alınması ve bilgi ve iletişim teknolojilerine ilişkin kritik altyapıların işletiminde yer alan gerçek ve tüzel kişilerce uyulmasında usul ve esasların belirlenmesi hususunda gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Siber Güvenlik ve internet alan adları konularında Bakanlar Kurulu, Bakanlık ve/veya Siber Güvenlik Kurulu tarafından Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna verilen görevlerin Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı veya diğer birimler marifetiyle yerine getirebileceğine açıklık kazandırılması amaçlanmıştır.

Ulusal siber güvenliğin sağlanmasına yönelik olarak, siber güvenlik ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından alınacak önlemleri belirlemek, hazırlanan plan, program, rapor, usul, esas ve standartları onaylamak ve bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu sağlamak için Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanının başkanlığında Siber Güvenlik Kurulu kurulması amaçlanmıştır.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Kalkınma Bakanlığının, Afet ve Acil Durum Yüksek Kuruluna ilave edilmesi amaçlanmıştır. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kuruluna ilave edilmesi amaçlanmıştır.

Hâlihazırda acil durumlar için başka kamu kurum ve kuruluşlarının telsiz haberleşme alt yapısını kullanan Sağlık Bakanlığının kendi alt yapısını kurmasına imkân tanıyan bir düzenleme yapılmıştır.

Teklif ile, harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocukların ülkelerine ve dünyaya yararlı birer vatandaş olmaları, kendilerini geliştirme ve eğitimlerinde imkân ve fırsat eşitliğinin sağlanabilmesi için Devletin tüm imkânlarından faydalanması amaçlanmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulunun 17/2/2010 tarihli “Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının 2006-2007 ve 2008 yılları faaliyet ve işlemlerinin denetlenmesi” isimli raporunda da tavsiye edildiği şekliyle; RTÜK, BDDK, TMSF, Kamu İhale Kurumu gibi birçok kurum personeli açısından geçerli olan soruşturma usulünün, görev sebebiyle işlenen suçlar açısından Başkanlık personeli hakkında da uygulanması öngörülmüştür.

Teklif ile, yurtdışından getirilen telefonlarının gerçeğe aykırı şekilde kayıt altına alınması ile GSM aboneliklerinin kişinin bilgisi dışında yapılması ve bu şekilde kişinin bilgi ve rızası dışında oluşturulan aboneliklerin bu özellikleri bilinerek kullanılmasının yasaklanması amaçlanmaktadır.

Tüketici mağduriyetinin giderilmesini teminen Kurum tarafından bir idari tedbir olarak haksızca tahsil edilen tutarların iadesine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

5809 sayılı Kanununun 56 ncı maddesine aykırı fiillere verilecek cezalar yeniden düzenlenmiştir.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin teşvik edilmesi amacıyla çeşitli düzenlemeler yapılmıştır.

ADANA MİLLETVEKİLİ NECDET ÜNÜVAR VE SİVAS MİLLETVEKİLİ HİLMİ BİLGİN
İLE 4 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 21/9/1927 tarihli ve 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “10 üye” ibaresi “on bir üye” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca üst kademe yöneticileri arasından seçilecek bir üye,”

MADDE 2- 9/6/1932 ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Türkiye Cumhuriyeti adına 16/11/2001 tarihinde Cape Town’da imzalanan ve 10/3/2011 tarihli ve 6192 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşme” ve “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşmeye İlişkin Hava Aracı Donanımına Özgü Konulara Dair Protokol çerçevesinde Uluslararası Sicilde tesis edilen güvence teminatları işbu Kanun’un 23. Maddesi’nin 1. Fıkrası kapsamında ipotek addedilir.

Türkiye Cumhuriyeti adına 16/11/2001 tarihinde Cape Town’da imzalanan ve 10/3/2011 tarihli ve 6192 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşme’nin” 8. Maddesi’nin 1. Fıkrası kapsamında haklarını kullanan güvence lehtarları ve 10. Maddesi’nin (a) fıkrası kapsamında haklarını kullanan şartlı satıcı veya kiralyan, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın, hak sahibi olduğunu gösterir belgelerle, uçağın bulunduğu yerin, borçlunun ikametgahının veya merkezinin bulunduğu İcra Müdürlüğüne başvurarak tercih ettiği hakkın yerine getirilmesini talep edebilir.”

MADDE 3- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “(ön ödemeli kart satışları dâhil)” ibaresi “(ön ödemeli hatlara yüklemeler için yapılan satışlar dâhil)” şeklinde, aynı maddenin ikinci ve yedinci fıkraları ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi ile ön ödemeli hat kullanıcıları tarafından yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması halinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir.”

“Birinci fıkradaki yüzde 25 ve yüzde 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte yüzde 5’e, yüzde 5 oranını ise sıfıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, vergiye ilişkin usul ve esasları belirlemeye, ön ödemeli hatlara yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması halinde fazla tahsil edilen vergiyi kullanıcıya ödenmesi koşuluyla mükellefe iade ettirmeye, verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 4- 12/8/1960 tarihli ve 57 sayılı Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki oran sınırlamasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilir ya da rehin olarak kabul edebilir. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından kendi payları iktisap edilirken, Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin üçüncü fıkrasındaki şart aranmaz. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi sermaye artırımına katılabileceği gibi, Ajans yönetim kurulu sermaye artırımını neticesinde kullanılmayan rüçhan haklarının Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketinin kendisi tarafından kullanabileceğine de karar verebilir.

Bu madde kapsamında Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar üzerinde Hazinesinin intifa hakkı vardır. Söz konusu intifa hakkı, Hazine Müsteşarlığı tarafından kullanılır. İntifa hakkı, paylar Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edildikçe iktisap tarihinden itibaren bir ay içinde Şirket pay defterine işlenir ve tescil edilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar, genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında ve kâr payı gibi hakların dağıtımında dikkate alınır. Şirketin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde söz konusu paylara ait mülkiyete bağlı haklar intifa hakkı sahibi olan Hazineye geçer.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen payların halka arzı veya sair yöntemlerle satışı, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun çerçevesinde gerçekleştirilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen veya rehin olarak alınan paylar hakkında Türk Ticaret Kanununun 384 üncü ve 385 inci maddeleri uygulanmaz.

233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 657 sayılı Kanun, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 5018 sayılı Kanun, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşit Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konturları Kanunu ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler Anadolu Ajansı Anonim Şirketinin doğrudan veya dolaylı olarak pay sahipliği nedeniyle bunlara tabi hâle gelen bağlı ortaklıkları ve iştirakleri hakkında uygulanmaz.”

MADDE 5- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150’ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 8- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla niteliklerini belirleyip onayladığı elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri kullandırmaya, bu cihaz ve sistemler vasıtasıyla bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına ilişkin zorunluluk getirmeye, mükelleflere bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin verilmesinde, mükelleflerin Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine vadesi geçmiş borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirmeye, bu zorunluluk kapsamına girecek amme alacaklarını tür ve tutar itibarıyla tespit etmeye ve hangi hallerde bu zorunluluğun aranılmayacağına, bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin basımı, dağıtımı ile sistemin kurulması ve işletilmesi hizmetlerinin, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi olmaksızın, süresi 5 yılı geçmemek üzere ve 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu (5 inci maddesinin beşinci fıkrası hariç) hükümleri çerçevesinde; yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler tarafından yerine getirilmesine, bu hizmetlerde ve yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerde bulunması gereken özellikleri, yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerin faaliyetlerinin yönlendirilmesi, izlenmesi, denetlenmesi, yetkilendirmenin sonlandırılması ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,”

MADDE 9- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (1) sayılı Tarifenin “III-Karar ve İlam Harcı” başlıklı bölümünün birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Bakanlar Kurulu” ibaresinden önce gelmek üzere “Tahkim yargılamasında bu bende göre hesaplanan harç yüzde elli oranında uygulanır.” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 10- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapılır.”

MADDE 11- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı iş yerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (6), (9), (12) ,(13) ve (14) numaralı alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. “Çocuk Destek Merkezleri”; Suça sürüklenmesi, suç mağduru olması veya sokakta sosyal tehlikelerle karşı karşıya kalması sebebiyle haklarında bakım tedbiri veya korunma kararı verilen çocuklardan psiko-sosyal desteğe ihtiyaç duyduğu tespit edilenlerin, bu ihtiyaçları giderilinceye kadar geçici süre ile bakım ve korunmalarının sağlandığı, bu süre içerisinde aile, yakın çevre ve toplum ilişkilerinin düzenlenmesine yönelik çalışmaların yürütüldüğü; çocukların mağduriyet, suça sürüklenme, yaş ve cinsiyet durumuna göre ayrı ayrı yapılandırılan veya ihtisaslaştırılan yatılı sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“9. “Aktif Yaşam Merkezi”; Engelli bireylerin, yaşam kalitesinin artırılması ve sosyal hayata aktif katılımlarına katkı sağlanması amacıyla, engelli bireyler ile ailelerine rehberlik ve destek hizmeti ile evde gündüz bakım hizmeti sunan gündüzlü sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“12. “Çocuk Evleri Sitesi”; Korunma ihtiyacı olan çocukların bakımlarının sağlandığı aynı yerleşkede bulunan birden fazla ev tipi sosyal hizmet biriminden oluşan kuruluşu,”

“13. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri”; Çocuk, kadın, engelli ve yaşlılar ile bakım veya barınma ihtiyacı olan kişilere hizmet verilen mesken niteliğindeki yatılı sosyal hizmet birimlerini,”

“14. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi”; il müdürlüğü bünyesinde oluşturulan ev tipi sosyal hizmet birimlerinin bağlı olduğu merkezi,”

MADDE 14- 2828 sayılı Kanununun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ev tipi sosyal hizmet birimleri, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmü kapsamındadır.”

MADDE 15- 2828 sayılı Kanununun mülga 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 19- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, bu Kanunda öngörülen temel ve sürekli görevlere bağlı olarak ortaya çıkan üretim ve hizmet faaliyetlerini sürdürebilmek için gerekli yerde ve sayıda döner sermaye işletmesi kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere beş milyon (5.000.000,00) Türk Lirası sermaye tahsis edilmiştir.

Tahsis edilen döner sermaye tutarını artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Döner sermaye, aynı yardımlar, döner sermaye faaliyetlerinden elde edilecek kârlar, bağış ve yardımlardan oluşur. Bağış ve yardımlar tahsis olunan sermaye ile sınırlı olmaksızın tahsis olunan sermaye tutarına eklenir.

Döner sermaye faaliyetlerinden elde edilen kârlar, ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar sermayeye mahsup edilir. Ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaştıktan sonra, yılsonu kârı genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere nisan ayının sonuna kadar ilgili muhasebe birimi hesabına yatırılır.

Döner sermaye işletmesinin gelirleri; bu maddenin birinci fıkrasında sayılan gelir getirici faaliyetlerden elde edilen gelirlerden oluşur.

İşletmenin giderleri; bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen iş ve faaliyetlerin gerektirdiği harcamalar ile döner sermaye işletmelerinde istihdam edilen personele genel hükümlere göre yapılacak ödemelerden oluşur.

İşletme faaliyetleri, ihtiyaca göre kurulacak işletmelerce yerine getirilir. İşletmeler, Bakanın onayıyla kurulur. Her bir işletmeye tahsis edilecek sermaye tutarını belirlemeye ve işletmeler arasında karşılıklı veya karşılıksız kaynak aktarımına Bakan yetkilidir.

İşletmelerden gerekli görülenlerin birleştirilmesine, devredilmesine ve tasfiye edilmesine Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün teklifi üzerine Bakan yetkilidir.

Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün görevleri ve çalışmaları ile işletmelerin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, her türlü idari ve mali işlemlerine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 16- 2828 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yetkili ve görevli mahkemece” ibaresi “3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacağı inceleme sonucunda hazırlayacağı raporda, 5395 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca çocuğun derhâl korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varması hâlinde mülki idare amirinin onayı ile çocuk ailesine teslim edilebilir.”

MADDE 17- 2828 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Koruyucu aileye, korunmaya ihtiyacı olan çocuğun bakımı ve yetiştirilmesine karşılık olarak ikinci fıkra kapsamında ödeme yapılabileceği gibi koruyucu aile bu işi gönüllü olarak da üstlenebilir.”

“Koruyucu aile hizmeti kapsamında aile yanına yerleştirilen çocukların bakım, eğitim, kurs, okul, yemek ve taşıma servisi, harçlık ve benzeri ihtiyaçları esas alınarak koruyucu ailelere, bu giderlerin tamamına karşılık toplu bir ödeme yapılmasına veya her bir gider türü için ayrı ayrı yapılacak ödemelerin kapsamına, ödeme tutarlarına, yapılacak ödemelerin usul ve esasları ile koruyucu ailelerin seçimine, çocukla ilgili sorumluluklarına ve hizmetin işleyişine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir ve bu kapsamda verilecek ödemelerden hiçbir kesinti yapılmaz.”

MADDE 18- 2828 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin yüzde 3’ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılır.”

MADDE 19- 2828 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun veya 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olup fasıllı olarak geçen yararlanma süreleri dâhil iki yıldan az olmamak üzere Bakanlığın sosyal hizmet modellerinden yararlanan çocuklardan reşit olduğu tarih itibarıyla bu hizmetlerden yararlanmaya devam edenlerin işe yerleştirilmeleri aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde yapılır;

a) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından hangi statüde olursa olsun serbest kadro ve pozisyonları toplamının binde biri bu madde kapsamında istihdam edilecekler için ayrılır ve her yıl belirtilen oranda kişi istihdam edilir. Serbest kadro ve pozisyon toplamının binden az olması hâlinde dahi kamu kurum ve kuruluşlarında en az bir hak sahibi istihdam edilir.

b) Bu hükümden yararlanmak isteyenler, 18 yaşını doldurdukları ve korunma veya bakım tedbir kararının sona erdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına başvururlar. İşe yerleştirmede öncelik, sırasıyla lisans, ön lisans ve ortaöğretim mezunlarına verilir.

Bu madde ile sağlanan istihdam hakkından sadece bir kez yararlanılabilir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait kadro ve pozisyonlara her ne surette olursa olsun yerleştirilenler bu maddede verilen hakkı kullanmış sayılır.

c) Bu maddede belirtilen istihdam hakkından yararlanacak kişilerin yerleştirilmesinde, Devlet memurluğuna alınacaklar için yapılacak merkezi sınav sonuçlarının kullanılması esastır. İhtiyaç duyulması hâlinde bu madde kapsamına giren hak sahiplerinin yerleştirilmesinde esas alınmak üzere ayrı bir merkezi sınav yaptırılabilir. Ancak öğrenim durumu itibarıyla yapılacak merkezi sınav giremeyeceklerin yerleştirilmelerinde kura usulü uygulanır.

ç) Yerleştirme yapılacak kadro sayısı 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi kurumların serbest memur kadroları ile sözleşmeli personel pozisyonları ve işçi kadro sayısının toplamının binde biridir. Toplam kadro ve pozisyon sayısının belirlenmesinde yerleştirme yapılacak yılın başındaki veriler esas alınır. Devlet Personel Başkanlığınca bu madde kapsamında hak sahiplerinin istihdam edileceği toplam kadro sayıları her kurum için tespit edilerek yerleştirme yapılacak yılın şubat ayı sonuna kadar kurumlara bildirilir. Kurumlar, bildirilen bu kadroları merkez ve taşra teşkilatları itibarıyla dağıtımını yaparak nisan ayı sonuna kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirir. Bu madde kapsamına girenlerin yerleştirilmeleri; ortaöğrenim ve daha üst öğrenim mezunları için memur unvanlı kadrolara, diğer öğrenim mezunları için ise yardımcı hizmetler sınıfında yer alan kadrolara Devlet Personel Başkanlığınca yapılır veya yaptırılır. Kurumlarca teşkilat bazında yapılacak dağıtımın bildirilmemesi hâlinde Devlet Personel Başkanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde re'sen yerleştirme yapılır.

190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışında kalan kurumlar da bu madde kapsamında istihdamla yükümlü oldukları kadro ve pozisyonları Devlet Personel Başkanlığına bildirmek zorundadır. Ancak, bu kurumlara yapılacak yerleştirmelerde ilgili kurumların talep ettikleri kadro ve statüler esas alınır.

Bu madde kapsamında yapılacak yerleştirmelerde; yerleştirilen kişinin atama onayının alınması ile birlikte diğer kanunlardaki hükümlere bakılmaksızın ve başka bir işleme gerek kalmaksızın teklif yapılan kamu kurum ve kuruluşlarına kadrolar ihdas, tahsis ve vize edilmiş ve ilgili kurumun 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki ilgili cetvel ve bölümlerine eklenmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen kadrolar herhangi bir şekilde boşalması hâlinde başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Yerleştirilen hak sahiplerine ilişkin bilgiler göreve başlama tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

d) Kamu kurum ve kuruluşları, bu maddede belirtilen haktan yararlanarak yerleştirilen ancak herhangi bir nedenle işten ayrılan personele ilişkin belirlenecek bilgileri işten ayrılmayı takip eden bir ay içinde, halen çalışmakta olanların bilgilerini ise yönetmelikte belirlenecek zamanda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirir.

Birinci fıkra kapsamına giren kişilerin özel sektörde çalıştırılmaları hâlinde, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesine göre ödenmesi gereken ve aynı Kanunun 82 nci maddesi uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, kısa vadeli sigorta kolları primi ve genel sağlık sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesi primlerinin tamamı ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre ödenmesi gereken işsizlik sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesinin tamamı sigortalının işe giriş tarihinden itibaren beş yıl süre ile Hazine tarafından karşılanır. Bu fıkra kapsamında sağlanan prim teşvikinden işverenler yararlanır ve Hazine tarafından işverene sağlanan sigortalı primi hissesi teşviki tutarının sigortalıya ödenmesi işverenden talep edilemez.

İşe yerleştirme yükümlülüğünün takip ve denetimi, yerleştirme yapılacak kadro ve pozisyonların belirlenmesi, yerleştirme ve kuraya ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının olumlu görüşü üzerine Devlet Personel Başkanlığı tarafından bu Kanunun yayımını takip eden üç ay içinde yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 20- 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 7- Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı, asgarî ücretin aylık net tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma ihtiyacı olan engellilere, resmî veya özel bakım merkezlerinde bakım hizmeti ya da sosyal yardım yapılmak suretiyle evde bakımına destek verilmesi sağlanır. Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması hâlinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engelli iki kişi sayılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, (20.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutardan fazla olamaz. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için ise, (9.500) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar aylık sosyal yardım yapılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmet modeline ve kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline, bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak kuruluşlara açılış izni verilmesine, çalışmasına, denetimine, ücretlendirilmesine, idari para cezalarının ve kapatılma işlemlerinin uygulanmasına, özel bakım merkezlerine bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ve bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımlara ilişkin iş ve işlemler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilir. Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımın başvuru şekline, değerlendirilmesine, ödenmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra kapsamındaki bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak özel bakım merkezlerine ödenecek bakım ücreti, evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardım ile bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti hâlinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir.”

MADDE 21- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 9- Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ait sosyal hizmet kuruluşlarına yerleştirilmiş olan çocukların, yüksek yararları gözetilmek kaydıyla, eğitimleri ile hayat veya beden bütünlüklerinin korunması açısından zorunlu olan hâllerde, veli veya vasiye ait yetkiler çocuğun bulunduğu yer sosyal hizmet kuruluşunun belirlenecek yetkilisi veya sorumlusu tarafından kullanılır. Yapılan iş ve işlemler hakkında veli veya vasiye derhal bilgi verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 22- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 10- 65 yaşını doldurmuş ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı asgari ücretin aylık net tutarının üçte birinden az olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilir.”

MADDE 23- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11- Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak kaydıyla, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşları ile Darülaceze Müessesinde ücretsiz bakılmaya veya bakım ücreti Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından ödenerek özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakımının sağlanmasına ya da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden ücretsiz yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan yaşlılar ile engelli bireylere; her yıl merkezi yönetim bütçe kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden hiçbir kesinti yapılmaksızın aylık net harçlık verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.”

MADDE 24- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13 - Bu Kanunun ek 11 inci maddesi uyarınca 2014 yılı içinde ödenecek aylık net harçlık tutarları (1620) gösterge rakamının ilgili ay itibarıyla geçerli olan memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 25- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinden tanımlanan çocuk destek merkezi, aktif yaşam merkezi, çocuk evleri sitesi, ev tipi sosyal hizmet birimi ile ev tipi sosyal hizmet birimleri koordinasyon merkezine ilişkin yönetmelikler altı ay içinde çıkarılır. Anılan yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar mevcut düzenlemelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 26- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevli kurullar ve kuruluşlar:

Madde 4- Karayolu trafik güvenliği konusunda ulusal hedef ve stratejileri tespit etmek, uygulamak ve koordinasyonu sağlamak amacıyla aşağıdaki kurullar oluşturulmuştur.

a) Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu;

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu Başbakanın veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında, Adalet, Aile ve Sosyal Politikalar, Çevre ve Şehircilik, İçişleri, Kalkınma, Maliye, Milli Eğitim, Orman ve Su İşleri, Sağlık, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanları ile Jandarma Genel Komutanı, Emniyet Genel Müdürü ve Karayolları Genel Müdürlüğünden oluşur. Gereği hâlinde diğer bakanlar da kurula çağrılabilir. Karayolu Güvenliği Kurulu Başkanı gerektiğinde kurula bilgi sunmak üzere toplantıda hazır bulunur.

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu, Trafik Hizmetleri Başkanlığı koordinesinde hazırlanarak Karayolu Güvenliği Kurulunca uygun görülen önerileri değerlendirerek karara bağlar ve kararlarının yaşama geçirilmesi için gerekli koordinasyon önlemlerini belirler.

Kararların gerçekleştirilmesinden ve koordinasyonundan sorumlu bakanlık ve kurumlar öngörülen sürede gerekli tüm işlemleri yürütmek zorundadırlar.

Kurul yılda bir defa olağan, Başbakanın gerek görmesi hâlinde de olağanüstü gündemle toplanır.

Kurulun sekretarya görevi Emniyet Genel Müdürlüğünce yürütülür.

b) Karayolu Güvenliği Kurulu;

Karayolu Güvenliği Kurulu; Emniyet Genel Müdürlüğü Trafik Hizmetleri Başkanının başkanlığında, Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna katılan bakanlık ve kamu kurumlarının en az daire başkanı seviyesinde görevlileri ile Trafik Hizmetleri Başkanlığına bağlı merkez birimlerinin en üst yöneticileri ve bu üye sayısını geçmemek üzere karayolu güvenliği alanında çalışma yürüten ve İçişleri Bakanlığınca davet edilen üniversiteler ile kamu kurumu, meslek kuruluşları, federasyonlar, vakıf ve dernek temsilcilerinden oluşur. İhtiyaç duyulan konularda bilgilerine başvurmak üzere diğer kurum ve kuruluşlardan temsilci veya konusunda uzman personel çağrılabilir.

Kurul üç ayda bir olağan olarak toplanır, başkanın daveti üzerine olağanüstü gündemle de toplanabilir.

Kurul katılması gereken üyelerin salt çoğunluğu ile toplanır ve katılanların çoğunluğu ile karar verir.

Kurulun sekretarya görevi ilgili daire başkanlığınca yürütülür.

Kurulun görev ve yetkileri şunlardır;

1. Trafikle ilgili kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
2. Trafik kazalarının azaltılmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
3. Uygulamada görülen aksaklıkları tespit etmek,
4. Kendi görev alanına giren konularla ilgili yasal düzenlemeden kaynaklanan eksiklikleri belirlemek,
5. Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna gündem hazırlamak ve bu kurulda alınan kararların gerçekleşmesini takip etmek, sonuçları hakkında kurula bilgi vermek,

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Güvenliği Kurulunun çalışmasına ilişkin usul ve esaslar, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 27- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

Bu madde ile taşra teşkilatına ihdas edilen sosyal çalışmacı, psikolog, çocuk gelişimcisi, sosyolog ve öğretmen kadrolarına yapılacak atamalarda merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmadan kamu görevlerine ilk defa atanacaklar için yapılacak sınavlar hakkında genel yönetmelik kapsamında atama yapılır.

MADDE 28- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemeler, Hazinesinin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılır.”

MADDE 29- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“g) Külçe altın, külçe gümüş teslimleri ile 7/8/1989 tarihli ve 89/14391 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Kararda tanımlanan kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerin 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre Türkiye’de kurulu borsalarda işlem görmek üzere ithali, borsaya teslimi ve borsada el değiştirmesi (borsadan çekecek olanlara teslimi hariç), döviz, para, damga pulu, değerli kâğıtlar, hisse senedi, tahvil, varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikaları, Türkiye’de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçları ile metal, plastik, lastik, kauçuk, kâğıt, cam hurda ve atıklarının teslimi”

“z) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/B maddesi kapsamındaki araştırma ve geliştirme, yenilik ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan patentli veya faydalı model belgeli buluşa ilişkin gayri maddi hakların kiralanması, devri veya satışı (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından bu Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

MADDE 30- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Her türlü döner sermaye ücretlerinden,”

MADDE 31- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Vakıflar tarafından; ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilir. Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, aynı şekilde yurt veya pansiyon yapılabilir. Bu taşınmazların üzerinde inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder ve adına tahsis yapılan kamu idarelerince kullanılmaya devam olunur.”

MADDE 32- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Vakıflar tarafından, arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazlar ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak üzere tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilir. Arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanların kullanım veya işletme hakkı ise, ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığına veya ilgili kamu idaresine devredilir.”

MADDE 33- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Vakıflar tarafından, Fon kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder. Bu taşınmazlar ve üzerindeki bina, yapı ve tesisler, ihtiyacı olan kamu idarelerinin talebi üzerine, yapılış amacı, kullanım durumu ve ihtiyaçlar da dikkate alınarak Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsis edilebilir. Ancak, bunlardan Vakıflar tarafından sözleşme veya protokol yapılmak suretiyle üçüncü kişilerin kullanımına bırakılanlar, sözleşme veya protokolda belirtilen koşullarla, süresi sonuna kadar bu kişiler tarafından kullanılmaya devam olunabilir. Kullanım süresi sonunda bunlar hakkında da bu madde hükümlerine göre işlem yapılır.”

MADDE 34- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla elektronik sorgulama dâhil veri paylaşımı işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretleri terkin edilir.”

MADDE 35- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11- Ülkemizde tedavi talebinde bulunan ve bu talepleri Dışişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen yabancı uyruklu hastaların; 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (c), (d) ve (f) bentleri kapsamında karşılanması mümkün olan giderleri ile gerektiğinde hastaların kendileri ve refakatçilerinin her bir kişi için günlük olarak 1300 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutara kadar olan konaklama giderleri, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu bütçesine bu amaçla konulacak ödenek tutarının aşılması ve tedavinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurumları ile Devlete ait üniversite hastanelerinde yapılmış olması kaydıyla, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından karşılanır.”

MADDE 36- 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“MADDE 5/A- Bu Kanun kapsamında yapılacak görevlendirmelerde ihale aşamasında 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ceza ve yasaklama hükümleri, sözleşmenin uygulanması aşamasında 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun ceza, yasaklama ve sözleşmenin feshi hükümleri uygulanır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 37- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinde geçen “İçişleri Bakanlığınca” ibareleri “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca” şeklinde; son fıkrasında yer alan “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” ibaresi “İçişleri Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38- 27/10/1999 tarihli ve 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan ‘üçer;’ ibaresinden sonra gelmek üzere ‘Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,’ ibaresi eklenmiş ve fıkra da yer alan ‘doksan’ ibaresi ‘doksan iki’ olarak değiştirilmiştir.

MADDE 39- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçları için ihale yapılması

EK MADDE 8- Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin, bu Kanunda yer alan ihale usulleri uygulanarak tek bir ihale yapılabilir.

Birinci fıkra kapsamındaki işler için idareler, düzenlenecek bir protokol ile kendi aralarından bir idareyi, kesin teminatın alınması ve sözleşmenin imzalanması hariç olmak üzere diğer ihale işlemlerini bu idareler adına gerçekleştirmek üzere görevlendirir.

Protokole taraf olan her bir idare ile ihalenin üzerine bırakılmasına karar verilen istekli/istekliler arasında ayrı ayrı sözleşme imzalanır.

Protokole taraf diğer idarelerin ihalelerinde bu Kanunun 10 uncu ve 11 inci maddelerine göre ihale dışı bırakılacak ve ihaleye katılmayacak olanlar ile 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince ihaleye iştirak ettirilmeyecek olanlar, görevlendirilen idarenin yapacağı ihaleye de katılamaz.

Bu madde kapsamındaki ihale işlemlerinde görev alanlar, yürüttükleri işlemlerle sınırlı olmak kaydıyla işlemlerin mevzuata uygunluğundan sorumludur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usuller Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 40- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17- Bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde kamu ihale uzmanlığına, kamu kurum ve kuruluşlarında 53 üncü maddenin (h) fıkrasında sayılan yükseköğretim kurumlarını bitirerek mesleğe özel yarışma sınavı ile giren ve meslek içi eğitim sonrasında yapılan yeterli sınavı sonucunda başarılı olarak atanmış personelden kamu ihale mevzuatı ile ilgili inceleme, denetleme, uygulama veya danışma konularında görevi bulunanlar ile mühendislik veya mimarlık fakültelerinde lisans eğitimini tamamladıktan sonra en az dört yıl kamu kurum ve kuruluşlarında kendi görev alanıyla ilgili konularda çalışmış olanlar arasından, kurumlarının muvafakati alınmak ve meslek personeli kadro sayısının yüzde beşini geçmemek kaydıyla, 53 üncü maddenin (i) fıkrasının son paragrafındaki diğer esaslar çerçevesinde Başkanlıkça görevlendirme yapılabilir. Görevlendirme işlemleri herhangi bir süreye bağlı olmaksızın Başkanlıkça her zaman sonlandırılabilir. Bu şekilde görevlendirilenler bir defaya mahsus olmak üzere, meslek personeli sınavına giriş için aranan öğrenim şartını taşımak ve sınavla alındığı tarihte kırk yaşını doldurmamış olmak kaydıyla, Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde kamu ihale uzmanı kadrosuna, başkaca bir izin ve işleme gerek kalmaksızın atanabilir. Kurumda görevlendirme, kurum kadrolarına atanmada kazanılmış hak veya herhangi bir öncelik hakkı teşkil etmez.”

MADDE 41- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendinin sonuna “bu listedeki mallardan Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görecekler için bu sınırlar dâhilinde farklı oranlar belirlemeye,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sınai mülkiyet haklarında istisna

MADDE 5/B- (1) Türkiye’de gerçekleştirilen araştırma, geliştirme ve yenilik faaliyetleri ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşların;

a) Kiralanması neticesinde elde edilen kazanç ve iratların,

b) Devri veya satışı neticesinde elde edilen kazançların,

c) Türkiye’de seri üretime tabi tutularak pazarlanmaları halinde elde edilen kazançların,

) Türkiye’de gerçekleştirilen üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmının,

yüzde 50’si kurumlar vergisinden müstesnadır. Bu istisna, buluşa yönelik hakların ihlal edilmesi neticesinde elde edilen gelirler ile buluş nedeniyle alınan sigorta veya diğer tazminatlar için de uygulanır.

(2) İstisnanın uygulanabilmesi için;

a) İstisna uygulamasına konu buluşun, 24/6/1995 tarihli ve 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında patent veya faydalı model belgesi verilerek koruma altına alınan buluşlar arasında yer alması ve buluşa ilişkin incelemeli sistem ile patent veya araştırma raporu sonucunda faydalı model belgesi alınması,

b) İstisna uygulamasından yararlanabilecek kişilerin, 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemenin 2 nci maddesinde belirtilen nitelikleri taşıması ve bu kişilerin patentli veya faydalı model belgeli buluşu geliştirme yetkisini haiz bulunması şartıyla, patent veya faydalı model belgesinin sahibi ya da patent veya faydalı model belgesi üzerinde tekel niteliğinde özel bir ruhsata sahip olması,

) İstisnadan yararlanılacak ilk yıl, buluşun oluşturacağı katma değer dikkate alınarak devir veya satış halindeki değerinin tespitine yönelik değerleme raporu düzenlenmesi,

gerekmektedir.

(3) İstisna uygulamasına patent veya faydalı model belgesinin verildiği tarihten itibaren başlanır ve ilgili patent veya faydalı model belgesi için sağlanan koruma süresi aşılmamak kaydıyla bu istisnadan yararlanılabılır. Her bir mükellef tarafından yararlanılabilecek istisna tutarı; değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 50'sini, bu madde kapsamında yararlanılabilecek toplam istisna tutarı ise değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 100'ünü aşamaz. Buluşun üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların, patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmı, ayrıştırılmak suretiyle transfer fiyatlandırması esaslarına göre tespit edilir.

(4) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(5) İstisna uygulamasının kesinti suretiyle alınan vergilere şümulü yoktur. Ancak, bu madde kapsamında istisnadan yararlanan serbest meslek kazançları ile gayrimenkul sermaye iratları üzerinden yapılacak vergi kesintisi yüzde 50 oranında indirimli uygulanır. Kazanç ve iradı kesinti yoluyla vergilenen ve beyanname vermesi gerekmeyen mükellefler için indirimli vergi kesintisi en fazla 5 yıl süre ile uygulanır.

(6) Bu madde kapsamında istisna uygulamasından yararlanan mükellefler, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında yer alan istisna uygulamasından ayrıca yararlanamaz.

(7) İkinci fıkranın (c) bendinde belirtilen değerlendirme raporunun düzeltilmesi durumunda, haksız yere yararlanan istisna tutarları dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(8) Birinci, üçüncü ve beşinci fıkralarda yer alan yüzde 50 oranını ayrı ayrı ya da birlikte sıfıra kadar indirmeye, yüzde 100'e kadar artırmaya, bu oranları sektörler ile birinci fıkrada yer alan gelir, kazanç ve iratlar itibarıyla ya da patent veya faydalı model belgesine göre farklılaştırmaya, üçüncü fıkrada yer alan yüzde 100 oranını yüzde 200'e kadar artırmaya, tekrar kanuni seviyesine indirmeye, beşinci fıkrada yer alan süreyi 1 yıla kadar indirmeye, tekrar kanuni seviyesine kadar çıkarmaya Bakanlar Kurulu; üçüncü fıkrada yer alan transfer fiyatlandırması suretiyle ayrıştırma yöntemi yerine satış, hasılat, gider, harcama veya benzeri unsurları dikkate alarak kazancın ayrıştırılmasında basitleştirilmiş yöntemler tespit etmeye ve maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 43- 5520 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100'ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150'sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150'ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 44- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Belirlenen oranın en az 2/3'ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun 56 ncı, mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi kapsamında harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocuklar için kullanılır.”

MADDE 45- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“n) Birlik: Erişim Sağlayıcıları Birliğini,

o) Erişimin engellenmesi: Alan adından erişimin engellenmesi, IP adresinden erişimin engellenmesi, içeriğe (URL) erişimin engellenmesi ve benzeri yöntemler kullanılarak erişimin engellenmesini,

ö) İçeriğin yayından çıkarılması: İçerik veya yer sağlayıcılar tarafından içeriğin sunuculardan veya barındırılan içerikten çıkarılmasını,

p) URL adresi: İlgili içeriğin internette bulunduğu tam internet adresini,

r) Uyarı Yöntemi: İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişiler tarafından içeriğin yayından çıkarılması amacıyla öncelikle içerik sağlayıcısına, makul sürede sonuç alınmaması halinde yer sağlayıcısına iletişim adresleri üzerinden gerçekleştirilecek bildirim yöntemini,”

MADDE 46- 5651 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bu Kanun kapsamındaki faaliyetleri yurt içinden ya da yurt dışından yürütenlere, İnternet sayfalarındaki iletişim araçları, alan adı, IP adresi ve benzeri kaynaklarla elde edilen bilgiler üzerinden elektronik posta veya diğer iletişim araçları ile bildirim yapılabilir.”

MADDE 47- 5651 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

“(3) İçerik sağlayıcı, Başkanlığın bu Kanun ve diğer Kanunlarla verilen görevlerinin ifası kapsamında; talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim eder ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri alır.”

MADDE 48- 5651 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı fıkralar eklenmiştir.

“(2) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hukuka aykırı içeriği bu Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddelerine göre haberdar edilmesi halinde yayından çıkarmakla yükümlüdür.”

“(3) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hizmetlere ilişkin trafik bilgilerini bir yıldan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere yönetmelikte belirlenecek süre kadar saklamakla ve bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamakla yükümlüdür.

(4) Yer sağlayıcılar, yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde yaptıkları işin niteliğine göre sınıflandırılabilir ve hak ve yükümlülükleri itibarıyla farklılaştırılabilirler.

(5) Yer sağlayıcı, Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(6) Yer sağlayıcılık bildiriminde bulunmayan veya bu Kanundaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen yer sağlayıcı hakkında Başkanlık tarafından onbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

MADDE 49- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki “ve teknik olarak engelleme imkânı bulunduğu ölçüde” ibaresi çıkartılmış, aynı fıkraya aşağıdaki (ç) ve (d) bentleri eklenmiş, üçüncü fıkrasında geçen “(b) ve (c)” ibaresi “(b), (c), (ç) ve (d)” şeklinde değiştirilmiştir.

“ç) Erişimi engelleme kararı verilen yayınlarla ilgili olarak alternatif erişim yollarını engelleyici tedbirleri almakla,

d) Erişim sağlayıcı, Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla,”

MADDE 50- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 6/A maddesi eklenmiştir.

“Erişim Sağlayıcıları Birliği

MADDE 6/A- (1) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Erişim Sağlayıcıları Birliği kurulmuştur.

(2) Birlik özel hukuk tüzel kişiliğine haizdir. Birliğin merkezi Ankara’dır.

(3) Birliğin çalışma usul ve esasları Kurum tarafından onaylanacak Tüzükle belirlenir. Tüzük değişiklikleri de Kurumun onayına tabidir.

(4) Birlik, Tüzüğünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar.

(5) Birlik, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamında yetkilendirilen tüm İnternet servis sağlayıcıları ile internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilerin katılımıyla oluşan ve koordinasyonu sağlayan bir kuruluştur.

(6) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları erişim sağlayıcılar tarafından yerine getirilir. Kararların uygulanması amacıyla gerekli her türlü donanım ve yazılım erişim sağlayıcıların kendileri tarafından sağlanır.

(7) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları gereği için Birliğe gönderilir. Bu kapsamda Birliğe yapılan tebligat erişim sağlayıcılara yapılmış sayılır.

(8) Birlik, kendisine gönderilen mevzuata uygun olmadığını düşündüğü kararlara itiraz edebilir.

(9) Birliğin gelirleri, üyeleri tarafından ödenecek ücretlerden oluşur. Alınacak ücretler, Birliğin giderlerini karşılayacak miktarda belirlenir. Bir üyenin ödeyeceği ücret, üyelerin tamamının net satış tutarı toplamı içindeki o üyenin net satışı oranında belirlenir. Üyelerin ödeme dönemleri, yeni katılan üyelerin ne zamandan itibaren ödemeye başlayacağı ve ödemelere ilişkin diğer hususlar birlik tüzüğünde belirlenir. Süresinde ödenmeyen ücretler Birlikçe kanuni faizi ile birlikte tahsil edilir.

(10) Birliğe üye olmayan İnternet Servis Sağlayıcıları faaliyette bulunamaz.”

MADDE 51- 5651 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Ticari amaçla olup olmadığına bakılmaksızın bütün İnternet toplu kullanım sağlayıcılar, konusu suç oluşturan içeriklere erişimin engellenmesi ve kullanıma ilişkin erişim kayıtlarının tutulması hususlarında yönetmelikle belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(3) Ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılar, ailenin ve çocukların korunması, suçun önlenmesi ve suçluların tespiti kapsamında usul ve esasları yönetmelikle belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(4) Bu maddede belirtilen yükümlülükleri ihlal eden ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılarına, ihlalin ağırlığına göre yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde uyarma, bin Türk Lirasından onbeşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verme veya üç güne kadar ticari faaliyetlerini durdurma müeyyidelerinden birine karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.”

MADDE 52- 5651 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “derhal kaldırılır.” ibaresinden sonra gelmek üzere “Erişimin engellenmesi kararı, amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir.” cümlesi eklenmiş, dördüncü fıkrasında yer alan “İçeriği birinci fıkrada belirtilen suçları oluşturan yayınların içerik veya yer sağlayıcısının yurt dışında bulunması halinde veya içerik veya yer sağlayıcısı yurt içinde bulunsa bile,” ibaresi çıkarılmış ve aynı fıkradaki “(2) ve (5)” ibaresi “(2), (5) ve (6)” ibaresi şeklinde değiştirilmiş, onuncu fıkradaki “altı aydan iki yıla kadar hapis cezası” ibaresi “beşyüz günden üçbin güne kadar adli para cezası” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(15) Bu Kanunun 8 inci maddesine göre soruşturma aşamasında verilen hâkim kararları ile 9 uncu ve 9/A maddesine göre verilen hâkim kararları birden fazla sulh ceza mahkemesi bulunan yerlerde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenen sulh ceza mahkemeleri tarafından verilir.”

MADDE 53- 5651 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İçeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi

MADDE 9- (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması halinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebileceği gibi doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilir.

(2) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişilerin talepleri, içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmidört saat içerisinde cevaplandırılır.

(3) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilenlerin talepleri doğrultusunda Hâkim bu maddede belirtilen kapsamda; erişimin engellenmesine karar verebilir.

(4) Hâkim, bu madde kapsamında vereceği erişimin engellenmesi kararlarını esas olarak, yalnızca kişilik hakkının ihlalinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL, vb. şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verir. Zorunlu olmadıkça internet sitesinde yapılan yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine karar verilemez. Ancak, Hâkim URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenemeyeceğine kanaat getirmesi halinde, gerekçesini de belirtmek kaydıyla, internet sitesindeki tüm yayına yönelik olarak erişimin engellenmesine de karar verebilir.

(5) Hâkimin bu madde kapsamında verdiği erişimin engellenmesi kararları doğrudan Birliğe gönderilir.

(6) Hâkim bu madde kapsamında yapılan başvuruyu en geç yirmi dört saat içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Bu karara karşı 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Birlik tarafından erişim sağlayıcıya gönderilen içeriğe erişimin engellenmesi kararının gereği derhal, en geç dört saat içerisinde erişim sağlayıcı tarafından yerine getirilir.

(9) Sulh ceza hâkiminin kararını bu maddede belirtilen şartlara uygun olarak ve süresinde yerine getirmeyen sorumlu kişi, beşyüz günden üçbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 54- 5651 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 9/A maddesi eklenmiştir.

“Özel hayatın gizliliği nedeniyle içeriğe erişimin engellenmesi

MADDE 9-A (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, Başkanlığa doğrudan başvurarak içeriğe erişimin engellenmesi tedbirinin uygulanmasını isteyebilir.

(2) Yapılan bu istekte; hakkın ihlaline neden olan yayının tam (URL) adresi, hangi açılardan hakkın ihlâl edildiğine ilişkin açıklama ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer verilir. Bu bilgilerde eksiklik olması halinde talep işleme konulmaz.

(3) Başkanlık, kendisine gelen bu talebi uygulanmak üzere derhal Birliğe bildirir, erişim sağlayıcılar bu tedbir talebini derhal, en geç dört saat içinde yerine getirir.

(4) Erişimin engellenmesi, özel hayatın gizliliğinin ihlal eden yayın, kısım, bölüm, resim, video ile ilgili olarak (URL şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla uygulanır.

(5) Erişimin engellenmesini talep eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edildiğinden bahisle erişimin engellenmesi talebini talepte bulunduğu saatten itibaren 24 saat içinde sulh ceza hâkiminin kararına sunar. Hâkim, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edilmediğini değerlendirerek vereceği kararını en geç kırk sekiz saat içinde açıklar ve doğrudan Başkanlığa gönderir; aksi halde, erişimin engellenmesi tedbiri kendiliğinden kalkar.

(6) Hâkim tarafından verilen bu karara karşı Başkanlık tarafından 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Özel hayatın gizliliğinin veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerine bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde doğrudan Başkan veya Başkanlığın ilişkili olduğu Bakanın emri üzerine erişim engellenmesi Başkanlık tarafından yapılır.”

MADDE 55- 5651 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “yayınları önlemeye” ibaresinden sonra “, İnternetin güvenli kullanımını sağlamaya, bilişim şuurunu geliştirmeye” ibaresi eklenmiş, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) Başkanlık; Bakanlık bünyesinde 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uyarınca oluşturulan İnternet Geliştirme Kurulunca internetin yaygınlaştırılması, geliştirilmesi, yaygın ve güvenli kullanılması gibi konularda yapılacak öneriler ile ilgili gerekli her türlü tedbir veya kararları alır.”

“(6) Başkanlık, ulusal siber güvenlik faaliyetleri kapsamında, siber saldırıların tespiti ve önlenmesi konusunda; içerik, yer, erişim sağlayıcılar ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla koordinasyon sağlar, gerekli tedbirlerin aldırılması konusunda faaliyet yürütür ve ihtiyaç duyulan çalışmaları yapar.

(7) Başkanlık kanunlarla kendisine verilen görevlerin ifası amacıyla araştırma ve geliştirme merkezleri kurabilir veya kurdurabilir. Bu merkezlerin her türlü gideri yönetmelikle belirlenecek esas ve usuller dâhilinde Kurum bütçesinden karşılanır.”

MADDE 56- 5651 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yer veya erişim sağlayıcı olarak faaliyet icra etmesi amacıyla yetkilendirme belgesi verilmesine” ibaresi “yer, erişim ve toplu kullanım sağlayıcıların yükümlülüklerine” ibaresi ile değiştirilmiştir.

MADDE 57- 5651 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

MADDE 58- 5651 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1)Birliğin kuruluşu bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tamamlanır.

(2) Birlik, mevcut İnternet servis sağlayıcıları ile erişim hizmeti veren işletmecilerin en az dörtte birinin katılımıyla imzalanan Birlik tüzüğüünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar. Birliğin kurulmasını müteakip en geç bir ay içerisinde halen üye olmayan internet servis sağlayıcıları ve erişim hizmeti veren işletmeciler üyeliklerini tamamlamak zorundadır.

(3) Belirtilen sürede Birliğin kuruluşunu tamamlayamaması halinde, Kurum tarafından İnternet servis sağlayıcılarına ve internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.

(4) Birliğin kurulmasını müteakip bir ay içerisinde üye olmayan İnternet servis sağlayıcılarına veya internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere, Kurum tarafından bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.”

MADDE 59- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş takip eden fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(6) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan elli tam zaman eş değer Ar-Ge personeli sayısını otuz kadar indirmeye, Kanuni seviyesine kadar artırmaya veya sektörler itibarıyla belirlenen sınırlar dâhilinde farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 60- 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun; “Bakanlığın görev ve yetkileri” başlıklı 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Ulusal siber güvenliğin sağlanması amacıyla politika, strateji ve hedefleri belirlemek, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilere yönelik siber güvenliğin sağlanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemek, eylem planlarını hazırlamak, Siber Güvenlik Kurulunun sekretaryasını yapmak, ilgili faaliyetlerin koordinasyonunu sağlamak, kritik altyapılar ile ait oldukları kurumları ve konumları belirlemek, gerekli müdahale merkezlerini kurmak, kurdurmak ve denetlemek, her türlü siber müdahale aracının ve milli çözümlerin üretilmesi ve geliştirilmesi amacı ile çalışmalar yapmak, yaptırmak ve bunları teşvik etmek ve siber güvenlik konusunda bilinçlendirme, eğitim ve farkındalığı artırma çalışmaları yürütmek, siber güvenlik alanında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişilerin uyması gereken usul ve esasları hazırlamak.”

MADDE 61- 5809 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (ü) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (v) bendi eklenmiş ve diğer bentler teselsül ettirilmiştir.

“(v) Siber Güvenlik ve internet alan adları konularında Bakanlar Kurulu, Bakanlık ve/veya Siber Güvenlik Kurulu tarafından verilen görevleri Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı veya diğer birimleri marifetiyle yerine getirmek.”

MADDE 62- 5809 sayılı Kanunun 56 ncı maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut dördüncü fıkrası altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(4) Kişinin bilgisi ve rızası dışında işletmeci veya adına iş yapan temsilcisi tarafından abonelik tesisi veya işlemi veya elektronik kimlik bilgisini haiz cihazların kayıt işlemi yapılamaz ve yaptırılmaz, bu amaçla gerçeğe aykırı evrak düzenlenemez, evrakta değişiklik yapılamaz ve bunlar kullanılamaz.

(5) Gerçeğe aykırı evrak düzenlemek veya değiştirmek suretiyle kişinin bilgi ve rızası dışında tesis edilmiş olan abonelikler kullanılamaz.”

MADDE 63- 5809 sayılı Kanunun 61 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(3) İşletmecinin tüketicilerden haksız olarak ücret tahsil ettiğinin tespiti hâlinde, işletmecinin bu tutarları tüketicilerine iade etmesine karar verilir. İade tutarı, işletmecinin haksız olarak tahsil ettiği tutar ve tahsil tarihinden ödeme tarihine kadar hesaplanacak 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre hesaplanacak günlük avans faizinden oluşur. İşletmeci, tüketicilerine ulaşabilmek için Kurum tarafından belirlenecek tüm yöntemleri uygulamakla yükümlüdür. Bu idari tedbirin Kurul kararının ilgili işletmeciye tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde işletmecinin tüketiciye ulaşmaması veya herhangi bir sebeple iadenin gerçekleştirilememesi nedeniyle yerine getirilememesi hâlinde, bu iade bedelleri 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre araştırma ve geliştirme gelirleri olarak genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına yatırılır.

(4) Abonelikten ayrılma ve numara taşıma gibi sebeplerden ötürü tüketiciler tarafından bedeli ödendiği hâlde kullanılmadığı için işletmeci üzerinde kalan bedeller için de yukarıda belirtilen işlemler uygulanır.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkraların uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir “

MADDE 64- 5809 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yirmi günden yüz güne kadar; üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yüz günden beş yüz güne kadar” ibaresi “ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket ederek bu işi bizzat yapanlar elli günden yüz güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 65- (1) 5809 sayılı Kanunun 67 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiş ve diğer maddeler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Siber Güvenlik Kurulu

MADDE 68- (1) Siber güvenlikle ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından alınacak önlemleri belirlemek, hazırlanan plan, program, rapor, usul, esas ve standartları onaylamak ve bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu sağlamak amacıyla; Bakanın başkanlığında Siber Güvenlik Kurulu kurulmuştur. Siber Güvenlik Kurulunda yer alacak Bakanlık ve Kamu Kurum ve Kuruluşları ile üyelerinin temsil düzeyi Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Siber güvenlik ile ilgili politika, strateji ve eylem planlarını onaylamak ve ülke çapında etkin şekilde uygulanmasına yönelik gerekli kararları almak,
- b) Kritik altyapıların belirlenmesine ilişkin teklifleri karara bağlamak,
- c) Siber güvenlikle ilgili hükümlerin tamamından veya bir kısmından istisna tutulacak kurum ve kuruluşları belirlemek,
- ç) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

(3) Siber Güvenlik Kurulunun çalışma usul ve esasları Başbakanlıkça çıkartılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 66- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durumlara ilgili olarak hazırlanan plan, program ve raporları onaylamakla görevli, Başbakan veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Milli Eğitim Bakanı, Çevre ve Şehircilik Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, Kalkınma Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı ile Orman ve Su İşleri Bakanından oluşan Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 67- 5902 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durum hâlleri öncesinde hazırlık ve zarar azaltma, afet ve acil durum hâlinde müdahale, sonrasında ise iyileştirme çalışmalarını değerlendirmek, bunlara ilişkin alınacak önlemleri belirlemek, bu önlemlerin uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla, Başbakanlık Müsteşarının başkanlığında, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı müsteşarları ile Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanı, Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanı ve afet veya acil durumun türüne göre Kurul Başkanınca görevlendirilecek diğer bakanlık ve kuruluşların üst yöneticilerinden oluşan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 68- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Afet ve acil durumlara yönelik sağlık hizmetlerinin sunumunda ihtiyaç duyulacak haberleşme, ilaç, tıbbi ve teknik malzemelere yönelik planlama, tedarik, dağıtım ve depolama faaliyetlerini yürütmek, acil sağlık hizmetlerinin sunumu için gerekli telsiz haberleşme altyapısını kurup işletmek.”

MADDE 69- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 70- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : YURT DIŞI

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşavir	1	5	-	5
GİH	Müşavir	3	5	-	5
GİH	Ateş	1	4	-	4
GİH	Ateş	3	3	-	3
GİH	Ateş	5	3	-	3
TOPLAM			20		20

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşavir Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Daire Başkanı	1	15	-	15
GİH	Şube Müdürü	1	100	-	100
TOPLAM			120		120

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Şube Müdürü	1	112	-	112
SH	Sosyal Çalışmacı	5	700	-	700
SH	Psikolog	5	500	-	500
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	200	-	200
TH	Sosyolog	7	500	-	500
EÖH	Öğretmen	7	150	-	150
TOPLAM			2.162		2.162

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

<i>Hilmi Bilgin</i>	<i>Hasan Karal</i>	<i>Kemalettin Aydın</i>
Sivas	Rize	Gümüşhane
<i>Harun Karaca</i>	<i>Murtaza Yetiş</i>	<i>Mehmet Yüksel</i>
İstanbul	Adıyaman	Denizli
<i>Tülay Kaynarca</i>	<i>Yaşar Karayel</i>	<i>Oya Eronat</i>
İstanbul	Kayseri	Diyarbakır
<i>Gökçen Özdoğan Enç</i>	<i>Metin Külünk</i>	<i>Dilek Yüksel</i>
Antalya	İstanbul	Tokat
<i>Derya Babbak</i>	<i>Mine Lök Beyaz</i>	<i>Mehmet Geldi</i>
Gaziantep	Diyarbakır	Giresun
	<i>Sermin Balık</i>	
	Elazığ	

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1937)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu İçişleri Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GEREKÇE

Teklif ile uygulamadaki bazı hususların iyileştirilmesi ve ortaya çıkan bazı sorunların giderilmesi amacıyla bazı kanunlarda değişiklik yapılması öngörülmektedir. Buna göre Teklifin;

1 inci maddesi ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsünün en yüksek karar organı olan Genel Kurulda temsil edilmesi yoluyla karar alma süreçlerine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

2 nci maddesi ile, Türk Standartları Enstitüsü tarafından çıkarılan standartlar arasında, başta erişilebilirlik alanına ilişkin standartlar olmak üzere, engellileri de ilgilendiren çok sayıda standart bulunması nedeniyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Türk Standartları Enstitüsü bünyesindeki teknik kurulda temsil edilerek karar alma süreçlerine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

3 üncü maddesi ile, her bir engelli için azami 5 yıl süre ile uygulanmak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşmamak üzere, korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan miktarlar da dahil, yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü tutarında korumalı işyeri indiriminin gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlere indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin kurulmasının teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

4 üncü maddesi ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde yer alan hükümler paralelinde, kurumların engelliler için sağlık kurulu raporuna göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapması öngörülmektedir.

5 inci maddesi ile, 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (d) bendine “Genel Müdürler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresinin eklenmesi amaçlanmıştır.

6 ncı maddesi ile 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

7 nci maddesi ile korumalı işyerlerinin çevre temizlik vergisinden muaf tutulmaları öngörülmüştür.

8 inci maddesi ile, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna ihdas edilen müşavir kadrosu sayısının ihtiyaçlar sebebiyle on beşten yirmi beşe çıkarılması amaçlanmıştır.

9 uncu maddesi ile, giderleri arasında önemli bir yer tutan işveren işsizlik sigorta prim hisselerinin İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması suretiyle korumalı işyerlerinin desteklenmesi ve bu işyerlerinin sürdürülebilirliklerinin sağlanması amaçlanmaktadır.

10 uncu maddesi ile, satın alma veya kiralama yoluyla ilk kez ülkemize getirilecek ya da ilk defa ülkemizde üretilmiş olan hava araçlarının tescil işlemlerinin yapılmasında uçuşa elverişlilik sertifikası yönünden yaşanan sorunların ve kanuni boşluğun giderilmesi amaçlanmıştır.

11 inci maddesi ile, Sosyal Güvenlik Kurumunca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usul ve esaslarını belirlerken, özel gereksinimleri olan engellilere yönelik hususların belirlenmesi sürecine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da görüş vermek suretiyle katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu amaca yönelik olarak kurulacak komisyonların çalışma usul ve esaslarının belirlenmesinde de Bakanlığın görüşünün alınması amaçlanmaktadır.

12 nci maddesi ile, diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil olmak üzere, korumalı işyerlerinde çalışan engellilere yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü oranında korumalı iş yeri indirimi getirilmesi öngörülmüştür. Söz konusu indirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanacak ve yıllık olarak indirilecek tutar her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamayacaktır. Düzenleme ile, kurumlar vergisinin matrahının tespitinde, korumalı iş yeri indiriminin kurumlar vergisi beyannamesinde gösterilerek kurum kazancından indirilmesi suretiyle korumalı işyerlerinin teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

13 üncü maddesi ile, 5651 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde değişiklik kapsamında; İkinci fıkraya eklenen cümle ile; erişime engelleme tedbirinin geçici süreyle verilebilmesi sağlanmıştır. Dördüncü fıkradaki değişiklik ile; Telekomünikasyon İletişim Başkanının yurt içi kaynaklı İnternet siteleriyle ilgili re'sen erişimi engelleme yetkisine fuhuş suçuna ilişkin düzenleme de dahil edilmiştir. Onuncu fıkrasındaki değişikliklerle; koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesi kararının yerine getirilmemesinin müeyyidesi hapis cezasından para cezasına dönüştürülmektedir.

14 üncü maddesi ile, 5651 sayılı Kanunun Ek 1 inci maddesine beşinci ve altıncı fıkra eklemeleri ile, Siber güvenlik, İnternetin güvenli kullanımını sağlama, bilişim şuurunu geliştirmeye yönelik verilen yeni görevlerin ifası ile mevcut görevlerin etkin şekilde yerine getirilmesi kapsamında gerekli olan personel ihtiyacı giderilmektedir. Kanunun Ek 1 inci maddesine yedinci fıkra eklemesi ile; Başkanlığın görevlerini etkin olarak yerine getirebilmesine imkan sağlayacak soruşturma usulü düzenlenmiştir. Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin görevleri sebebiyle işledikleri suçlar nedeniyle doğrudan doğruya ceza soruşturma/kovuşturmasına tabi tutulmalarına ilişkin düzenleme ve buna bağlı genel uygulama; Başkanlığın adli ve istihbari hizmetlerin yürütülmesi süreçlerinde ifa ettiği görevler, İnternet üzerinden işlenmekte olan bir kısım suçlarla mücadele kapsamındaki kritik görevleri ve diğer ilgili kanunlar uyarınca yerine getirdiği işlemler dikkate alındığında, ciddi sıkıntılar doğurmakta, kamu hizmetinin işleyişinde aksamalara ve kamu otoritesinin saygınlığının zedelenmesine yol açabilmektedir. Bu sakıncaları gidermek ve asılsız isnat ve iftiharlarla memurlar ve diğer kamu görevlilerinin iş yapamaz hale getirilmesini önlemek için, bunların görevleri sebebiyle işledikleri suçlar hakkında adli makamların soruşturma/kovuşturma yapmasından önce idarenin bir inceleme yapmasını ve bu incelemenin sonucuna göre olayın adli makamlara intikal ettirilmesini öngören izin sistemi Anayasa'nın 129 uncu maddesi gereği olup bu durum hazırlanan bu kanun tasarısı ile Başkanlık personeli hakkında da benimsenmiş, soruşturma yapılması için Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının izni aranmıştır. Kanunların belirlediği çerçevede yerine getirilen görevlerin niteliği ve yapısı değerlendirildiğinde, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu'nun 17/02/2010 tarihli "Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının 2006-2007 ve 2008 yılları faaliyet ve işlemlerinin denetlenmesi" isimli raporunda da tavsiye edildiği şekliyle; RTÜK, BDDK, TMSF, Kamu İhale Kurumu gibi birçok Kurum personeli açısından geçerli olan soruşturma usulü Başkanlık personeli hakkında da görev sebebiyle işlenen suçlar nedeniyle getirilmiştir.

15 inci maddesi ile, özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında sözleşmeli personel çalıştırılmasına imkan sağlanmaktadır.

16 ncı maddesi ile, 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Sağlık" ibaresinden sonra gelmek üzere "Aile ve Sosyal Politikalar" ibaresinin eklenmesi öngörülmektedir. Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesinin "Risk Durumları ve İnsani Açından Acil Durumlar" başlıklı 11 inci maddesine göre taraf devletlerin, silahlı çatışma halleri, insani açıdan acil durumlar ve doğal afetler dâhil risk durumlarında engellilerin korunmasını ve güvenliğini sağlamak için insancıl hukuk ve uluslararası insan hakları hukuku dahil uluslararası hukuk çerçevesindeki yükümlülüklerini yerine getirmek için gerekli tüm tedbirleri almalı zorunludur. Maddede yapılan değişikliklerle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev ve yetkileri ile afet ve acil durum hallerinde üstlendiği fonksiyonlar da dikkate alınarak, afet ve acil durum hallerinde bilgileri değerlendirmek, alınacak önlemleri belirlemek, uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla oluşturulan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kuruluna, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanının da katılımı ile daha etkin bir koordinasyon sağlanması amaçlanmaktadır.

17 nci maddesi ile, Karayolları Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların değerlendirilme esasları yeniden düzenlenmiştir.

18 inci maddesi ile, 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna bir madde eklenmek suretiyle, teşebbüslere mali fayda sağlamak üzere aktarılan kamu kaynaklarına ilişkin kayıt ve veriler Hazine Müsteşarlığı Devlet Destekleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki bilgi sistemine aktarılarak veri tabanı oluşturulması amaçlanmıştır.

19 uncu maddesi ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında Sosyal Politika Merkezi kurulması amaçlanmıştır.

20 nci maddesi ile, ihale süreçlerine ilişkin tüm işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını hedefleyen e-ihale projesi (EKAP) gibi projelerde ihtiyaç duyulan nitelikli eleman ihtiyacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında sayılan kamu kurum ve kuruluşlarının büyük ölçekli merkezlerinde olduğu gibi düzenleyici ve denetleyici kurumlar tarafından da bu madde kapsamında temin edilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

21 inci maddesi ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

SİVAS MİLLETVEKİLİ HİLMİ BİLGİN İLE 15 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami 5 yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150’ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 4- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapılır.”

MADDE 5- 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (d) bendine “Genel Müdürler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı “ ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı işyerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanunun;

a) 8 inci maddesinin ondördüncü fıkrasında yer alan “toplam onbeşi” ibaresi “toplam yirmibeşi” şeklinde değiştirilmiş,

b) Eki (I) sayılı cetvele, ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek eklenmiştir.

MADDE 9- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payı Fondan karşılanır.”

MADDE 10- 10/11/2005 tarihli ve 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 8/A maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (o) bendi (p) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“o) Satın alma veya kiralama yoluyla ithal edilen veya Türkiye’de imal edilen hava araçlarının, uçuşa elverişlilik durumu tespit edilinceye kadar geçici olarak tescil ve terkin edilebilmelerine ilişkin işlemlerini yapmak.”

MADDE 11- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “usul ve esaslarını” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile”, üçüncü cümlesinde yer alan “usul ve esasları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibareleri eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “Sağlık Bakanlığının” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar ve Sağlık Bakanlıklarının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için (diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil) yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150’ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 13- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “derhal kaldırılır.” ibaresinden sonra gelmek üzere “Erişimin engellenmesi kararı, amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir.” cümlesi eklenmiş, dördüncü fıkradaki “(2) ve (5)” ibaresi “(2), (5) ve (6)” ibaresi şeklinde değiştirilmiş, onuncu fıkradaki “altı aydan iki yıla kadar hapis cezası” ibaresi “beşyüz günden üçbin güne kadar adli para cezası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 14- 5651 sayılı Kanunun Ek 1 inci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve diğer fıkra teselsül ettirilmiştir.

“(5) 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Devlet Personel Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar kurumlarının, hakim ve savcılar ise kendilerinin muvafakatiyle aylık, ödenek, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kurumlarınca ödenmek kaydıyla geçici olarak Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı emrinde görevlendirilebilir. Bu kapsamda görevlendirilen personel sayısı Kurumun kadro sayısının yüzde 20’sini geçemez. Bu personel kurumlarından izinli sayılır. İzinli oldukları sürece memuriyetleri ile ilgili özlük hakları devam eder ve bu süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfleri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın süresinde yapılır.”

“(6) Ekli (2) sayılı listedeki kadrolar ihdas edilerek öncelikle Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı hizmetlerinde kullanılmak üzere 5651 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listeye eklenmiştir.”

“(7) Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

MADDE 15- 5651 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Başkanlığa verilen görevlerin yürütülmesi için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına dair hükümlerine bağlı kalınmaksızın özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Başkanlıkta sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bu suretle çalıştırılacakların unvanı, sayısı, süresi, ücretleri ve diğer hususlar Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak hizmet sözleşmesi esaslarına göre tespit edilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılabilecek toplam sözleşmeli personel sayısı ise 75’i geçemez ve bu fıkra da belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz.”

MADDE 16- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Sağlık,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 17- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklar (otoyollar) ile ilgili olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümleri çerçevesinde işlem yapılır. 3465 sayılı Kanun ve 3996 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Otoyolların işletme hakkının verilmesi imtiyaz addolunmaz.

İşletme hakkının verilmesine ilişkin haklar ve yükümlülükler, ücretsiz geçiş yapacak araçlar, geçiş ücret tarifeleri, artış oranları ve gerekli diğer hususlar işletme hakkının verilmesine ilişkin sözleşmelerde düzenlenir.

4046 sayılı Kanun çerçevesinde hisselerin satışına karar verilmesi durumunda, özelleştirme programındaki otoyolların işletme hakkı, imzalanacak işletme hakkı verilmesi sözleşmesi ile hiçbir bedel alınmaksızın, işletme hakkı verilmesi sözleşmesinin yürürlük tarihinden itibaren otuz yıl süre ile Genel Müdürlük tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığının yüzde yüz hisselerine sahip olduğu anonim şirkete verilir. Bu sözleşmeler gereğince Genel Müdürlük tarafından ilgili şirkete yapılacak teslimler 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 12 nci maddesi hükmünün uygulanması açısından 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası kapsamında yapılmış kabul edilir. Bu kapsamda işletme hakkının verilmesine ilişkin düzenlenecek sözleşmeler damga vergisinden, yapılacak intikal işlemleri veraset ve intikal vergisinden müstesnadır. İşletme hakkına konu varlıkların yapım, bakım, onarım ve işletim ile ilgili her türlü işler maliyet bedeli karşılığında bu anonim şirket ile Genel Müdürlük arasında imzalanacak sözleşmeler çerçevesinde Genel Müdürlük tarafından yapılır veya yaptırılır.

Bu anonim şirketteki kamu paylarının satışı tamamlanıncaya kadar bu Şirketteki kamuya ait hisseler ile oluşturulması halinde imtiyazlı hisseler Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca Bakan tarafından idare ve temsil edilir.”

MADDE 18- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşları teşebbüslere mali fayda sağlayan uygulamalarına ilişkin her türlü kayıt ve veriyi Müsteşarlıkça çıkarılan yönetmeliklerle belirlenen usul ve esaslar dahilinde Müsteşarlık bünyesindeki Devlet Destekleri Bilgi Sistemine aktarırlar.”

MADDE 19- 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 24/A maddesi eklenmiştir.

“Sosyal Politika Merkezi

MADDE 24/A- (1) Sosyal Politika Merkezinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın ulusal ve uluslararası düzeyde yürüttüğü politikaların bilimsel temelini oluşturmak,
- b) Sosyal politika odaklı faaliyette bulunan diğer kamu idareleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, uluslararası kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları, işçi ve işveren kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yaparak kısa, orta ve uzun vadeli makro politikalar oluşturmak,
- c) Sosyal politika, toplumsal refah ve kalkınma alanlarında Bakanlık stratejisi ve politika oluşturulmasında destek sağlamak ve danışmanlık yapmak,
- ç) Sosyal politika alanında bilimsel araştırma, geliştirme, inceleme ve proje faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi için ulusal ve uluslararası, resmi veya özel kurum, kuruluş, üniversite ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği içinde araştırma, etüt, analiz ve proje çalışmaları yapmak veya yaptırmak,
- d) Çalışma konularında ulusal ve uluslararası nitelikte konferans, sempozyum, çalıştay, seminer ve benzeri faaliyetlerde bulunmak, süreli/süresiz yayın çıkarmak, sertifikalı eğitimler ve kurslar düzenlemek,
- e) Uluslararası düzeyde sosyal politika kütüphanesi oluşturmak,
- f) Sosyal politika alanında elde edilen bilgi, deneyim ve üretilen modellerin işbirliği esasına göre diğer ülkelere aktarılmasını sağlamak, gerektiğinde bu ülkelere sosyal politikalarının oluşturulması hususunda destek vermek,
- g) Bakanlık Danışma Kurulunun faaliyetlerini koordine etmek,
- ğ) Bakan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.

(2) Sosyal Politika Merkez Yönetim Kurulu, Merkez faaliyetlerini planlamak, yürütmek, değerlendirmek, raporlamak, gerekli tavsiye kararlarını almak ve yönetmelikle belirlenen diğer görevleri yerine getirmek üzere Müsteşar, Merkez Başkanı ve üç akademisyenden oluşur.

(3) Merkezde proje ve araştırma süresi ile sınırlı olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından proje ve araştırmaların gerektirdiği niteliklere sahip yeterli sayıda personel görevlendirilebilir. Üniversite öğretim elemanları da 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesine göre Merkezde görevlendirilebilir. Bu şekilde istihdam edilenler kurumlarından ücretli izinli sayılır. İzinli oldukları müddet, terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfi hakkını kazananlar başka bir işleme gerek kalmaksızın terfi ettirilir. Akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklıdır.

(4) Merkezin çalışma usul ve esasları Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 20- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “merkez teşkilatlarının” ibaresi “merkez teşkilatları ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde sayılan düzenleyici ve denetleyici kurumların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 22- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 23- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : BİLGİ TEKNOLOJİLERİ VE İLETİŞİM KURUMU

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>ADEDİ</u>
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	10
TOPLAM			10

(2) SAYILI LİSTE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

KURUMU : BİLGİ TEKNOLOJİLERİ VE İLETİŞİM KURUMU

TEŞKİLATI : MERKEZ

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>ADEDİ</u>
GİH	Daire Başkanı	1	4
GİH	Hukuk Müşaviri	3	6
TH	Mühendis	3	10
TH	Mühendis	6	10
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	10
GİH	Memur	9	5
TOPLAM			45

Alt Komisyon Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No: 1/796, 2/1160, 2/1183, 2/1608

3/1/2014

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzun 4/12/2013 tarihinde yaptığı 18 inci birleşiminde, 1/796 esas numaralı “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın görüşmelerine başlanmıştır. Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin ardından verilen bir önerge doğrultusunda, Tasarı ile 2/1160 esas numaralı “Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, 2/1183 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ve 2/1608 esas numaralı “Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi”nin İçtüzüğü’nün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine, görüşmelerde Tasarı metninin esas alınmasına ve Tasarı ve Tekliflerin daha ayrıntılı olarak incelenebilmesini teminen bir alt komisyon kurulmasına karar verilmiştir. Tasarı ve Teklifler, 4/12/2013, 18/12/2013, 19/12/2013 ve 2/1/2014 tarihlerinde alt komisyonunda görüşülmüş ve Tasarı metninde gerekli değişiklikler yapılmıştır.

Raporumuz, Plan ve Bütçe Komisyonuna arz olunur.

1/796 esas numaralı “**Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**” 26/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı Başkanlıkça 28/6/2013 tarihinde, Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ve Milli Savunma Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1160 esas numaralı “**Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural**’ın; **Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**” 14/1/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 24/1/2013 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1183 esas numaralı “**Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural**’ın; **Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**” 14/1/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 31/1/2013 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1608 esas numaralı “**İzmir Milletvekili Hülya Güven ve 31 Milletvekilinin; Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi**” 5/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 13/6/2013 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

Alt Komisyonun, 4/12/2013, 18/12/2013, 19/12/2013 ve 2/1/2014 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Kamu İhale Kurumu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Kamu Denetçiliği Kurumu, Danıştay Başkanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Karayolları Genel Müdürlüğü, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı, Türkiye İş Kurumu, Türk Dil Kurumu, Türk Patent Enstitüsü, Yüksek Öğretim Kurulu, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı, Anadolu Ajansı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, İstanbul Ticaret Odası, Türkiye Belediyeler Birliği ve diğer sivil toplum kuruluşları temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Kanun Teklifleri ve Tasarısı değerlendirilmiş, Tasarı ve Teklifler üzerindeki görüşmeleri müteakip Tasarı ve Tekliflerin gerekçesi Alt Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının çerçeve 1 ila 5 inci maddeleri; çerçeve 13 ila 21 inci maddeleri; çerçeve 30 uncu maddesi; çerçeve 37 nci maddesi; çerçeve 42 ila 44 üncü maddeleri; çerçeve 56 ile 57 nci maddeleri; çerçeve 61 inci, 62 nci ve 65 inci maddeleri; çerçeve 81 inci maddesi ve çerçeve 101 inci maddesinin (a), (b), (c), (ç), (e) bentleri; benzer mahiyette hükümlerin 6495 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükmü olarak 12/7/2013 tarihinde yasalaşması nedeniyle Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Tasarının Sosyal Politika Merkezine ilişkin çerçeve 11 nci maddesi; çerçeve 22 nci maddesi, çerçeve 95 inci ve çerçeve 100 üncü maddesi metinden çıkarılmıştır.

Tasarının diğer maddeleri ise, aşağıda belirtilen değişiklikler yapılmak suretiyle yeni çerçeve madde numaralarıyla aşağıdaki şekilde kabul edilmiştir. Ayrıca Tasarı metninin tamamı kanun dili ve tekniği ile kanunların hazırlanmasında uyulan esas ve usuller doğrultusunda gözden geçirilmiş ve redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

Çerçeve Madde 1

1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyatından Koruma Kanununda değişiklik yapılmak suretiyle, çocukların her türlü ihmal ve istismardan korunmasına yönelik olarak basılmış eserlerin çocuklar için muzır olup olmadığı hususunda yetkilendirilmiş olan Kurulda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı temsilcisinin de bulunmasını öngören bir düzenleme, Tasarıya yeni çerçeve 1 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 2

6802 sayılı Gider Vergileri Kanununda değişiklik yapılmak suretiyle, ön ödemeli hat kullanan GSM abonelerinin mobil internet kullanımları sırasında uygulanan yüzde 25 oranındaki özel iletişim vergisinin, faturalı hat kullanan abonelere uygulanan yüzde 5 oranındaki özel iletişim vergisine paralel hale getirilmesini, özel iletişim vergisi oranlarının değiştirilmesinde Bakanlar Kurulunun, diğer usul ve esaslar da ise Maliye Bakanlığının yetkili kılınmasını öngören bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 2 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 3

Tasarının çerçeve 6 ncı maddesi; sektörün gerekleri dikkate alınarak, Anadolu Ajansının ulusal ve uluslararası rekabet şartları altında esnek ve etkin çalışabilmesini teminen Ajansın, Kamu İktisadi Teşebbüsleri mevzuatı, kamu personel rejimi, Kamu İhale Kanunu ve Sayıştay Kanunu gibi genel kamu idaresini ilgilendiren mevzuatın dışında tutulmasına yönelik bir hükmün maddeye yeni fıkra olarak eklenmesi suretiyle çerçeve 3 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 4 ve 5

Tasarının çerçeve 7 nci ve 8 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 4 üncü ve 5 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 6

Tasarının çerçeve 9 uncu maddesi; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesine eklenen 14 üncü bentte yer alan bakanlıklara yapılan atıflara açıklık kazandırılması amacıyla redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 6 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 7

213 sayılı Vergi Usul Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, kayıt dışı ekonominin yüksek olduğu sektörlerde kayıp ve kaçak ile mücadele edilmesi amacıyla Bandrollü Ürün İzleme Sisteminin getirilmesinin, söz konusu sistemin işletilmesinin ve sistem içindeki firmaların vergi borcunun daha etkin bir şekilde takibinin sağlanması için Maliye Bakanlığına yetki verilmesinin, söz konusu sistemin kurulması için gereken hizmetlerin ödenek kullanılmadan gerçekleştirilecek olması nedeniyle 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ödeneği bulunmayan işler için ihaleye çıkılmayacağına dair hükümden istisna tutulmasının öngörüldüğü bir düzenleme Tasarıya çerçeve 7 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 8

492 sayılı Harçlar Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, tahkim müessesesinin etkinleştirilmesi amacıyla, nispi olarak hesaplanan karar harcının, tahkim davalarında yüzde elli oranında alınmasının öngörüldüğü bir hüküm Tasarıya çerçeve 8 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 9 ila 11

Tasarının çerçeve 10 uncu, 12 nci ve 23 üncü maddeleri; sırasıyla çerçeve 9 uncu, 10 uncu ve 11 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 12

Tasarının çerçeve 24 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun tanımlar maddesinin, “Çocuk Destek Merkezleri”, “Aktif Yaşam Merkezi” ve “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi” tanımlarını da içerecek şekilde genişletilerek yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 12 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 13

Tasarının çerçeve 25 inci maddesi; çerçeve 13 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 14

633 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kapatılan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğüne ait sosyal hizmet kuruluşlarının il özel idarelerine devrinin Anayasa Mahkemesinin 18/7/2013 tarihinde iptal edilmesi nedeniyle tasfiye edilemeyen ve halihazırda faaliyet gösteren döner sermaye işletmelerinin devamını öngören Tasarının çerçeve 26 ncı maddesi; döner sermayenin gelirleri ve giderlerinin madde metninde açıkça tanımlanması suretiyle çerçeve 14 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 15

Tasarının çerçeve 27 nci maddesi, çerçeve 15 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 16

Tasarının çerçeve 28 inci maddesi; 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununda yapılan değişiklikle eklenmesi öngörülen koruyucu ailelerde sosyal güvencesi bulunmayan eşlerden birinin 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa göre isteğe bağlı sigortalı olması ve prime esas aylık kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanacak prim tutarlarının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca karşılanmasına dair düzenlemeyi içeren fıkranın madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 16 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 17

Tasarının çerçeve 29 uncu maddesi, çerçeve 17 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 18

Tasarının çerçeve 31 inci maddesi; fasilalı olarak geçen yararlanma süreleri dâhil iki yıldan az olmamak üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet modellerinden yararlanan, korunma, bakım veya barınma tedbir kararı olan çocukların işe yerleştirilme usulünü düzenlemesi amacıyla 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa Tasarı ile eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddenin söz konusu çocukların işe yerleştirmelerinde Devlet memurluğuna alınacaklar için yapılacak merkezi sınav sonuçlarının kullanılması, yerleştirme esaslarına açıklık kazandırılarak yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 18 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 19

Tasarının çerçeve 32 nci maddesi, çerçeve 19 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 20

Tasarının çerçeve 33 üncü maddesi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa 9 uncu ek madde olarak eklenmesi öngörülen ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ait sosyal hizmet kuruluşlarına yerleştirilen ve haklarında korunma veya bakım tedbir kararı bulunan çocukların veli veya vasisine ulaşmanın mümkün olmadığı hallerde mülkiyet ve miras hukuku dışındaki veli veya vasiye ait yetkilerin ilgili sosyal hizmet kuruluşunca kullanılmasına imkan tanıyan düzenlemenin, Adalet Bakanlığının görüşleri doğrultusunda söz konusu yetkinin kullanılacağı durumlara ve yetkiyi kullanacak kişilere açıklık getirilmesi, veli veya vasiye derhal konu hakkında bilgi verilmesine yönelik değişiklik yapılması ve kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 20 nci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 21

Tasarının çerçeve 33 üncü maddesi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa ek 10 uncu madde eklenmesine yönelik hükmün kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 21 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 22

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa eklenmesi öngörülen ek bir madde ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı sosyal hizmet kuruluşlarında kalan veya Darülaceze Müessesesinde ücretsiz bakılan veya özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakım ücreti Bakanlık tarafından karşılanmakta olan ya da Bakanlıkça sosyal yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi sosyal

hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Bakanlığın sosyal hizmet kuruluşlarından ücretsiz bakım hizmetinden yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan engelli bireylere ve yaşlılara şahsi giderlerini karşılayabilmeleri için her yıl Bütçe Kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden herhangi bir kesinti yapılmaksızın harçlık verilmesinin sağlanmasını amaçlayan bir düzenleme Tasarıya çerçeve 22 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 23

Tasarının çerçeve 34 üncü maddesi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa geçici 10 uncu madde eklenmesine yönelik hükmün, söz konusu Kanunun ek 7 nci maddesi kapsamında özel bakım merkezlerinde veya ikametgahında bakım hizmeti verilenlerin gelir değişikliklerinin, bu hizmetlerden yararlanmak için başvurmuş olanların ise gelir durumunun tespitinde Tasarı ile eklenen geçici 10 uncu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki hükümlerin uygulanmaya devam olunmasına dair düzenlemenin süresinin 1/7/2014 tarihine kadar uzatılması ve kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 23 üncü madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 24

Tasarının çerçeve 34 üncü maddesi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa geçici 11 inci madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 24 üncü madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 25

Tasarının çerçeve 34 üncü maddesi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa geçici 12 nci madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 25 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 26

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa eklenen ek 11 inci madde kapsamında 2014 yılı içinde ödenecek aylık net harçlık tutarının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenmesine ilişkin bir düzenlemenin söz konusu Kanuna geçici bir madde olarak eklenmesine yönelik bir hüküm Tasarıya çerçeve 26 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 27

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununda değiştirilen tanımlar maddesi ile oluşturulan yeni sosyal hizmet birimlerine ilişkin yönetmeliklerin altı ay içinde çıkarılmasına yönelik bir düzenleme Tasarıya çerçeve 27 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 28

Tasarının, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ilgili maddelerinde yer alan “muhtaç” ibarelerinin “ihtiyacı olan” şeklinde değiştirilmesini düzenleyen çerçeve 35 inci maddesi, söz konusu Kanunun 22 nci maddesinde yer alan muhtaç ibaresinin de değiştirilmesini içerecek şekilde yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 28 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 29

Tasarının, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda değişiklik öngören çerçeve 36 ncı maddesi, söz konusu Kanunda yer alan Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Güvenliği Kurulunun çalışma esaslarının yeniden düzenlenmesini de içerecek şekilde değiştirilmesi suretiyle çerçeve 29 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 30

Tasarının 98 inci maddesi; maddeye ekli cetvellerde yer alan kadroların alt komisyon çalışması sırasında yapılan değişiklikler ve görüşler göz önünde bulundurularak yeniden düzenlenmesi ve söz konusu madde ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ihdas edilen Sosyal Çalışmacı, Psikolog, Çocuk Gelişimcisi, Sosyolog, Öğretmen kadrolarına yapılacak atamaların merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmadan yapılmasını amaçlayan bir hükmün maddeye yeni fıkra olarak eklenmesi suretiyle çerçeve 30 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 31

Tasarının çerçeve 91 inci maddesi; çerçeve 31 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 32

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda değişiklik yapılması suretiyle;

- Kıymetli taşların (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz safir, zebercet, inci) Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görmek üzere ithali, borsaya teslimi ve borsada el değiştirmesi hariç olmak kaydıyla katma değer vergisi istisnası kapsamında çıkarılması ve genel oranda katma değer vergisine tabi tutulmasına;

- Son yıllarda önemi gittikçe artan platin ve paladyum madenleri ile altın ve gümüşün de Borsa İstanbul Anonim Şirketi Kıymetli Maden Piyasasında ve Kıymetli Madenler Ödünç Piyasasında işlem görmek üzere ithali, borsaya teslimi ve borsada el değiştirmesinin istisna kapsamına alınmasına, ancak borsada işlem gören ve istisnadan yararlanan kıymetli taş ve kıymetli madenlerin borsadan çekilmesi halinde katma değer vergisine tabi tutulmasına;

- Teknoloji yatırımlarının artırılması ve bunların transfer edilebilmesinin teşvik edilerek ülkemizin bu alandaki katma değerinin ve uluslararası rekabet gücünün artırılması ve sınai mülkiyet haklarının ticarileştirilmesini teşvik etmek amacıyla, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu ile 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında gerçekleştirilen araştırma ve geliştirme, yenilik ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan patentli veya faydalı model belgeli buluşa ilişkin gayri maddi hakların kiralanması, devri veya satışı katma değer vergisinden müstesna tutulmasına; ve bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenilen vergilerin hesaplanan katma değer vergisinden indirilebilmesine;

dair bir hüküm Tasarıya çerçeve 32 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 33

Tasarının çerçeve 38 inci maddesi; çerçeve 33 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 34

Tasarının çerçeve 39 uncu maddesi, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa ek 3 üncü madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 34 üncü madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 35

Tasarının çerçeve 39 uncu maddesi, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa ek 4 üncü madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 35 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 36

Tasarının çerçeve 40 ıncı maddesi, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa geçici 2 nci madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 36 ncı madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 37

Tasarının çerçeve 40 ıncı maddesi, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa geçici 3 üncü madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 37 ncı madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 38

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa eklenmesi öngörülen bir ek madde ile ikili sağlık anlaşması yürürlükte olmayan ülkelerden gelen tedavi taleplerini de karşılayabilmeye, yurt dışından gelecek kişilerin tedavileri sırasında hangi giderlerin karşılanacağına açıklık getirilmesine ve konaklama gideri olarak karşılanacak tutar açısından kişi başına azami bir tutar belirlenmesine yönelik bir düzenleme, Tasarıya çerçeve 38 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 39

Tasarının çerçeve 41 inci maddesi; çerçeve 39 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 40

633 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde Şehit Yakınları ve Gaziler Dairesi Başkanlığı oluşturulduğundan, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin değiştirilmesi ve “İçişleri Bakanlığı” tarafından yürütülen bu kapsamdaki hizmetlerin “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” tarafından yürütülmesine imkân tanıyan bir düzenleme Tasarıya çerçeve 40 ıncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 41

Tasarının çerçeve 45 inci maddesi; çerçeve 41 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 42

4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin değiştirilmesi suretiyle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev alanına giren konularda akreditasyonla ilgili politika, strateji ve hedeflerin belirlenmesine yönelik görüş bildirme amacıyla Türk Akreditasyon Kurumunun Danışma Kurulunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığından iki temsilcinin de bulunmasına dair bir düzenleme Tasarıya çerçeve 42 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 43

Tasarının çerçeve 46 ncı maddesi; çerçeve 43 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 44

Tasarının çerçeve 50 ncı maddesinin (a) bendi, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 44 üncü madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 45

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (b) bendi, yönetim ve denetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgelerin eşit olarak değerlendirilmesi ve danışmanlık hizmet alımı suretiyle gerçekleştirilen denetim ve kontrollük hizmetleri kapsamında elde edilen iş deneyim belgelerinin yapım işlerinde kullanılmasının engellenmesine yönelik olarak 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 10 uncu maddesinin yeniden düzenlenmesi ve kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 45 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 46

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (c) bendi, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulması ve çerçeve 46 ncı madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 47

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (ç) bendi, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 47 nci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 48

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (d) bendi, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 48 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 49

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (e) bendi; madde ile değiştirilmesi öngörülen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 53 üncü maddesinde yer alan itirazın şikayet başvuru bedellerinin, söz konusu sistemin hak arama dışındaki amaçlarla kullanılmasının önlenmesi amacıyla artırılması ve kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla münhasıran düzenlenmesi suretiyle çerçeve 49 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 50

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (f) bendi; madde ile değiştirilmesi öngörülen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 54 üncü maddesinin itiraz sürelerini hızlandırmak amacıyla ihale süreçlerine ilişkin Kamu Denetçiliği Kurumuna başvurulamayacağına dair bir hükmün eklenmesi ve kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla münhasıran düzenlenmesi suretiyle çerçeve 50 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 51

Tasarının çerçeve 47 nci maddesi; çerçeve 51 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 52

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (g) bendi, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 52 nci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 53 ve 54

Tasarının çerçeve 48 inci ve 49 uncu maddeleri; çerçeve 53 üncü ve 54 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 55 ve 56

Tasarının çerçeve 50 nci maddesinin (g) ve (ğ) bentleri, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 55 inci ve 56 ncı maddeler olarak münhasıran düzenlenmeleri suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 57

Tasarının çerçeve 51 inci maddesi; çerçeve 57 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 58

4734 sayılı Kamu İhale Kanununda yapılan bir değişiklikle, idarelerin ortak ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla alımların toplulaştırılmasına, yapılacak bir protokol ile ortak ihtiyaçların ihale işlemlerini yürütmek üzere tek bir idarenin görevlendirmesine imkân tanıyan bir düzenleme Tasarıya çerçeve 58 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 59

Tasarının çerçeve 52 nci maddesi, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa geçici 14 üncü madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 59 uncu madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 60

Tasarının çerçeve 52 nci maddesi, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa geçici 15 inci madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 60 ncı madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 61

Tasarının çerçeve 52 nci maddesi, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa geçici 16 ncı madde eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 61 inci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 62

4734 sayılı Kamu İhale Kanununa eklenmesi öngörülen bir geçici madde ile, Kamu İhale Kurumunun iş yükünün azaltılması ve süreçlerin daha etkin hale getirilmesi amacıyla, diğer kurumlarda ihale süreçlerinde bilgi birikime sahip olmuş deneyimli personelin Kamu İhale Kurumu meslek personeli kadro sayısının yüzde beşini geçmemek kaydıyla Kurumda görevlendirilmesine imkan veren bir hüküm Tasarıya çerçeve 62 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 63 ve 64

Tasarının çerçeve 53 üncü maddesinin (a) ve (b) bentleri, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 63 üncü ve 64 üncü maddeler olarak münhasıran düzenlenmeleri suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 65 ve 66

Tasarının çerçeve 54 üncü ve 55 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 65 inci ve 66 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 67

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görecek olan kıymetli taşlar için farklı vergi oranları belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilen bir düzenleme çerçeve 67 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 68 ila 70

Tasarının çerçeve 58 inci, 59 uncu ve 60 ıncı maddeleri; sırasıyla çerçeve 68 inci, 69 uncu ve 70 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 71 ila 75

Tasarının çerçeve 63 üncü, 64 üncü, 66 ncı, 67 nci ve 68 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 71 inci, 72 nci, 73 üncü, 74 üncü ve 75 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 76

Tasarının çerçeve 69 uncu maddesi, 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna 4/A maddesi eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 76 ncı madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 77

Tasarının çerçeve 69 uncu maddesi, 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna 4/B maddesi eklenmesine yönelik hükmün, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 77 nci madde olarak münhasıran düzenlenmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 78 ve 79

Tasarının çerçeve 70 inci ve 71 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 78 inci ve 79 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 80

Tasarının çerçeve 72 nci maddesi; madde ile değiştirilmesi öngörülen 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde yer alan “sekiz” ibaresinin, 6495 sayılı Kanun ile otomobil ve minibüs tanımlarında yapılan değişikliklere paralel olarak “dokuz” şeklinde değiştirilmesi suretiyle çerçeve 80 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 81 ila 85

Tasarının çerçeve 73 ila 77 nci maddeleri; sırasıyla çerçeve 81 ila 85 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 86

Tasarının çerçeve 78 inci maddesi; madde ile değiştirilmesi öngörülen 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin, 6495 sayılı Kanun ile otomobil ve minibüs tanımlarında yapılan değişikliklere paralel olarak yeniden düzenlenmesi ve toplu taşıma araçlarının engellilerin erişimine uyumlu hale getirilmesinin zorunlu olduğu 7/7/2018 tarihine kadar engelli bireylerin toplu taşıma hizmeti sağlanmasına yönelik talebinin söz konusu hizmeti veren gerçek ve tüzel kişilerce 72 saat içinde karşılanmasına yönelik bir düzenlemenin söz konusu 3 üncü maddeye yeni bir fıkraya olarak eklenmesi suretiyle çerçeve 80 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 87

Tasarının çerçeve 79 uncu maddesi; madde ile değiştirilmesi öngörülen 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 8/A maddesinde satın alma veya kiralama yoluyla ilk kez Türkiye'ye getirilecek ya da ülkemizde üretilecek olan hava araçlarının tescil işlemlerinin yapılmasında uçuşa elverişlilik sertifikası yönünden yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla verilecek geçici tescil belgesi ile ticari amaçla uçuş yapılamayacağına açıklık kazandırılmak suretiyle çerçeve 87 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 88

Tasarının çerçeve 80 inci maddesi; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında değiştirilen bakanlık adlarına yapılan atıflara açıklık kazandırılması amacıyla redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 88 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 89

• Türkiye'de gerçekleştirilen araştırma, geliştirme ve yenilik faaliyetleri ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşların; kiralanması neticesinde elde edilen kazanç ve iratların, devir veya satışı neticesinde elde edilen kazançların, seri üretime tabi tutularak pazarlanmaları halinde elde edilen kazançların, üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmının yüzde 50'sinin kurumlar vergisinden müstesna tutulmasına,

• İstisna uygulamasına patent veya faydalı model belgesinin verildiği tarihten itibaren başlanılması ve patent veya faydalı modele yönelik koruma süresi boyunca öngörülen istisnadan yararlanılmasına,

• Her bir mükellef tarafından yararlanılabilecek istisna tutarının değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 50'sini, yararlanılabilecek toplam istisna tutarı ise değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 100'ünü aşamayacağına,

• Söz konusu düzenlemenin gelir vergisi mükellefleri için de uygulanması ve madde kapsamında istisnadan yararlanan serbest meslek kazançları ile gayrimenkul sermaye iratlarına yönelik vergi kesintisinin yüzde 50 oranında indirimli uygulanmasına,

• Kazanç ve iradi kesinti yoluyla vergilenen ve beyanname vermesi gerekmeyen mükellefler için indirimli vergi kesintisinin en fazla 5 yıl süre ile uygulanmasına,

yönelik 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 5/B maddesinin eklenmesini öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 89 uncu madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 90

Tasarının çerçeve 82 nci maddesi; 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bentte yer alan bakanlık adlarına yapılan atıflara açıklık kazandırılması amacıyla redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 90 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 91

Tasarının çerçeve 83 üncü maddesi; çerçeve 91 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 92

Uygulayıcılar ve karar mercileri için yasal düzeyde bilgilendirme, farkındalık oluşturulmak amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinde yer alan tanımlara “Birlik”, “Erişimin Engellenmesi”, “İçeriğin Yayından Çıkarılması”, “URL Adresi”, “Uyarı Yöntemi” tanımlarının da eklenmesini düzenleyen bir hüküm Tasarıya çerçeve 92 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 93

Vatandaşların ve yetkili mercilerin kullanabilecekleri irtibat noktalarının oluşturulması bağlamında yasal düzeyde ve özellikle elektronik posta adresi özelinde bir farkındalık oluşturulması, internet aktörleri ile irtibat usulünün belirlenmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 93 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 94

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “içerik sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 94 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 95

Yer sağlayıcıların sınıflandırılması, bu sınıflandırmalar çerçevesinde yasal sınırlar dahilindeki yükümlülüklerinin belirlenmesi ve yer sağlayıcılık faaliyetlerinin kolaylaştırılmasını mümkün kılacak teşvik mekanizmalarının geliştirilmesi ve Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “yer sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 95 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 96

Erişimi engellemeyi etkin hale getirmek için, alternatif erişim yollarını zorlaştırıcı tedbirlerin alınması; Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevlerinin ifası kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin “erişim sağlayıcı” tarafından karşılanması noktasında karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 96 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 97

İçeriğin yayından çıkartılması ve içeriğe erişimin engellenmesi kararlarının mevcut uygulamalar yönüyle ortaya koyduğu sorunlar, infaz edilemezlik ve muhatap belirsizliği gibi engellerin ortadan kaldırılması amacıyla sivil bir inisiyatif olan Erişim Sağlayıcılar Birliğinin oluşturulması; internet yayınlarına ilişkin tedbir kararların uygulanması süreçlerinde kamusal aktörler yerine sektör temsilcilerinin oluşturduğu sivil inisiyatifin etkin kılınması ve gelişmiş ülke uygulamalarına paralellik sağlanması; tüm servis sağlayıcıların faaliyetlerine devam edebilmek için Birliğe üye olmasının

zorunlu kılınması; oluşturulan Birliğe ilişkin esas ve usullerin belirlenmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanuna 6/A maddesi eklenmesini öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 97 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 98

Toplu kullanım sağlayıcılar için (internet kafeler vb.) kademeli müeyyidelendirme sistemine geçilmesini ve suçun işlenmesinin önlenmesi, suçlunun tespitinde önemli işlev görecek olan kayıt bilgilerinin tutulması ve kamera kayıtlarının belirli süre saklanmasına ilişkin yasal dayanakların güçlendirilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 98 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 99

Erişime engelleme tedbirinin geçici süreyle verilebilmesi, koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesi kararının yerine getirilmemesinin müeyyidesinin hapis cezasından para cezasına dönüştürülmesi, internet içeriklerine yönelik olarak kovuşturma faaliyeti dışında verilebilecek tedbir kararlarının belirli mahkemelerce verilebilmesi ve böylece ihtisaslama sağlanması amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 8 inci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 99 uncu madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 100

• Mevcut durumda İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların öncelikle içerik ve yer sağlayıcıya muhakkak başvurusu ve bu başvuruların sulh ceza mahkemesine başvuru sürecinde ispatı gerekliliğinden (elektronik ortamda gerçekleşen bildirim, özellikle yurt dışı muhataplara ulaşım ulaşılmadığı vb.) kaynaklanan sorunların ortadan kaldırılması amacıyla söz konusu kişiler ile kurum ve kuruluşların içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması halinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını talep etmesine bununla birlikte doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini talep edebilmesine,

• İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların, içeriğin yayından çıkarılması taleplerinin içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmidört saat içerisinde cevaplandırılmasına,

• İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişisel hakları ihlal edilenlerin talepleri doğrultusunda, Hakimlerin erişimin engellenmesi kararı vereceğine, hakimın vereceği erişimin engellenmesi kararlarının esas olarak yalnızca kişilik hakkının ihlalinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak ve URL adresi şeklinde içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle vereceğine, zorunlu olmadıkça internet sitesinde yapılan yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine karar verilemeyeceğine, ancak hakimın URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenemeyeceğine kanaat getirmesi halinde gerekçesini de belirtmek kaydıyla, istisnai olarak yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine de karar verebileceğine, hakimın madde kapsamında verdiği erişimin engellenmesi kararlarının doğrudan Birliğe gönderileceğine,

• Hakim tarafından yapılan başvuruların en geç yirmi dört saat içinde ve duruşma yapılmaksızın karara bağlanacağına, bu karara karşı 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebileceğine,

• Birlik tarafından erişim sağlayıcıya gönderilen içeriğe erişimin engellenmesi kararının gereğinin en geç dört saat içerisinde erişim sağlayıcı tarafından yerine getirileceğine,

• Sulh ceza hâkiminin kararının bu maddede belirtilen şartlara uygun olarak ve süresinde yerine getirmeyen sorumlu kişinin, beşyüz günden üç bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılacağına, bunun tüzel kişi olması halinde söz konusu hükmün yayın sorumlusu hakkında uygulanacağına,

yönelik, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesini değiştiren bir hüküm Tasarıya çerçeve 100 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 101

Özel hayatın gizliliğini ihlal eden yayınlarla ilgili olarak “içeriğe erişimin engellenmesi”nin mümkün hale getirilmesine, tedbir taleplerinin Başkanlık tarafından uygulanmak üzere derhal Birliğe bildirileceğine, erişim sağlayıcıların tedbir talebini en geç dört saat içinde yerine getireceğine, tedbir kararı talep eden gerçek ve tüzel kişi ile kurum ve kuruluşların erişimin engellenmesi talebini 24 saat içinde sulh ceza hakiminin kararına sunacağına, hakim, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edilip edilmediğini değerlendirerek vereceği kararını en geç kırk sekiz saat içinde açıklayacağına ve doğrudan Başkanlığa göndereceğine, aksi halde kararın kendiliğinden yürürlükten kalkacağına, ayrıca özel hayatın gizliliğinin veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerine bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde doğrudan Başkan veya Başkanlığın ilişkili olduğu Bakanın emri üzerine erişim engellenmesi işleminin Başkanlık tarafından gerçekleştirileceğine yönelik, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanuna 9/A maddesi eklenmesini öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 101 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 102

Ortaya çıkan suçlar kapsamında yürütülen çalışmaların, internetin güvenli kullanımının sağlanması, bilişim suçunun geliştirilmesi, farkındalık oluşturma, bilinçlendirme çerçevesinde yapılabilmesi hususundaki yasal dayanakların güçlendirilmesi; ulusal teknolojiler, iletişim alt yapıları ve bunlara ilişkin sistem ve veri tabanları ile kamu ve özel sektör bilişim sistemleri, kritik altyapılar ve siber ortam barındıran diğer sistemlerin, siber tehdit ve güvenlik olaylarına maruz kalmaları halinde, durum tespitlerinin hızlı bir şekilde yapılması ve yaşanabilecek olayların olumsuz etkilerinin azaltılması veya ortadan kaldırılmasına yönelik önlemlerin ivedilikle alınması konusunda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının görevli ve yetkili kılınması; Başkanlığın görevlerinin ifası amacıyla araştırma, geliştirme ve eğitim merkezleri kurabilmesi veya kurdurabilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 102 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 103

Yer sağlayıcıların kayıtlanma işlemleri için yetkilendirme yerine bildirimde bulunulmasının yeterli hale getirilmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 103 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 104

Tasarının çerçeve 84 üncü maddesi, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun ek 1 inci maddesine eklenen fıkrada cezai soruşturma için ilgili Bakandan alınması gereken iznin Telekomünikasyon İletişim Başkanı ile sınırlandırılması amacıyla, çerçeve 104 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 105

Erişim Sağlayıcıları Birliğinin kuruluşunun Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tamamlanma, Birliğin mevcut İnternet servis sağlayıcıları ile erişim hizmeti veren işletmecilerin en az dörtte birinin katılımıyla imzalanan Birlik tüzüğüünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlaması, Birliğin kurulmasını müteakip en geç bir ay içerisinde halen üye olmayan internet servis sağlayıcıları ve erişim hizmeti veren işletmeciler üyeliklerini tamamlamak zorunda oldukları ve bu sürede Birliğin kuruluşunu tamamlayamaması halinde, Birliğin kurulmasını müteakip bir ay içerisinde üye olmayan internet servis sağlayıcılarına verilecek idari para cezalarının belirlenmesi amacıyla, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 105 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 106

Araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin artırılmasına yönelik olarak, Ar-Ge Merkezi kurulabilmesi için gereken elli tam zamanlı Ar-Ge personel sayısını otuza kadar indirme veya sektörler itibarıyla farklılaştırma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi amacıyla 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinde değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 106 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 107

Kamu kurum ve kuruluşlarınca bilgi teknolojileri üzerinden sağlanan her türlü hizmet işlem ve verinin ve bunların sunumunda yer alan sistemlerin güvenliğinin sağlanmasına ve gizliliğinin korunmasına yönelik tedbirlerin alınması ve bilgi ve iletişim teknolojilerine ilişkin kritik altyapıların işletiminde yer alan gerçek ve tüzel kişilerce uyulmasında usul ve esasların belirlenmesi ve bu kapsamda ayrıca siber güvenlik ile ilgili politika, strateji ve hedefleri belirleme, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilere yönelik siber güvenliğin sağlanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme, ilgili faaliyetlerin koordinasyonunu sağlama, kritik altyapıları, kurumları ve konumları belirleme, gerekli müdahale merkezlerini kurma, kurdurma ve denetleme, her türlü siber müdahale aracının üretilmesini ve geliştirilmesi amacı ile çalışmalar yapma, yaptırma ve buna ilişkin milli çözümleri teşvik etme, uluslararası kuruluşlar ve diğer ülkeler ile işbirliği yapma görevlerinin de Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca yürütülmesi amacıyla 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına yeni bir bent ekleyen bir hüküm Tasarıya çerçeve 107 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 108

Siber Güvenlik ve internet alan adları konularında Bakanlar Kurulu, Bakanlık ve/veya Siber Güvenlik Kurulu tarafından Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna verilen görevlerin Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı veya diğer birimler marifetiyle yerine getirebileceğine açıklık kazandırılması amacıyla 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına yeni bir bent ekleyen bir hüküm Tasarıya çerçeve 108 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 109 ila 111

Tasarının çerçeve 85 inci, 86 ncı ve 87 nci maddeleri; sırasıyla çerçeve 109 uncu, 110 uncu ve 111 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 112

Ulusal siber güvenliğin sağlanmasına yönelik olarak, siber güvenlik ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından alınacak önlemleri belirlemek, hazırlanan plan, program, rapor, usul, esas ve standartları onaylamak ve bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu sağlamak için Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanının başkanlığında Siber Güvenlik Kurulu kurulması amacıyla 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununa yeni bir madde eklenmesini öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 108 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 113

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Kalkınma Bakanlığının, Afet ve Acil Durum Yüksek Kuruluna ilave edilmesi amacıyla 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya çerçeve 113 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 114

Tasarının çerçeve 88 inci maddesi, değiştirilmesi öngörülen 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kuruluna ilave edilmesi amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle çerçeve 114 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 115

Tasarının çerçeve 89 uncu maddesi, değiştirilmesi öngörülen 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesinde sermaye miktarının belirlenmesi ve işletme hakkının devrine ilişkin usul ve esaslara açıklık kazandırılması amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle çerçeve 115 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 116 ila 118

Tasarının çerçeve 90 ncı, 92 nci ve 93 üncü maddeleri; sırasıyla çerçeve 116 ncı, 117 nci ve 118 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 119

Tasarının çerçeve 94 üncü maddesi; Sosyal Politikalar Merkezinin Tasarı metninden çıkarılmasına paralel olarak yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 119 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 120

Tasarının çerçeve 96 ncı maddesi; değiştirilmesi öngörülen 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının Sosyal Yardımlar Bilgi Sistemi Veri Tabanının mahalli idareler ve Türkiye Kızılay Derneğine açılabilmesine dair yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 120 inci madde olarak düzenlenmiştir.

Çerçeve Madde 121

Tasarının çerçeve 97 nci maddesi; 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen ek maddeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının, hizmet alanları ile ilgili olarak il özel idareleri, belediyeler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ortak projeler yürütebilmesine yönelik yeni bir hüküm eklenmesi suretiyle çerçeve 121 inci madde olarak düzenlenmiştir.

Çerçeve Madde 122

Hâlihazırda acil durumlar için başka kamu kurum ve kuruluşlarının telsiz haberleşme alt yapısını kullanan Sağlık Bakanlığının kendi alt yapısını kurmasına imkân tanıyan bir düzenleme Tasarıya çerçeve 122 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 123

Tasarının çerçeve 99 uncu maddesi, çerçeve 123 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 124

Tasarının çerçeve 101 inci maddesinin (a), (b), (c), (ç), (e) bentleri; benzer mahiyette hükümlerin 6495 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükmü olarak 12/7/2013 tarihinde yasalaşması nedeniyle Tasarı metninden çıkarılmış ve diğer bentler teselsül ettirilmiştir.

Madde 125

Tasarının yürürlük maddesi olan 102 nci maddesi; eklenen maddelere ilişkin yürürlük hükümlerinin eklenmesi, Tasarı metninden çıkarılan hükümlere ilişkin yürürlük maddesinde yer alan hükümlerin de çıkarılması ve madde numaralarında yapılan değişikliklere paralel olarak maddenin redaksiyona tabi tutulması suretiyle 125 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 126

Tasarının yürütme maddesi olan 103 üncü maddesi, 126 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir. Raporumuz, Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan	Üye	Üye
<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>
Bitlis	Adana	Ankara (Muhalefet şerhi)
Üye	Üye	Üye
<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Mehmet Yüksel</i>	<i>Kazım Kurt</i>
Çorum	Denizli	Eskişehir (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye	Üye	Üye
<i>Adil Zozani</i>	<i>İlknur Denizli</i>	<i>Mustafa Kalaycı</i>
Hakkâri	İzmir	Konya (Muhalefet şerhi eklidir)
(Muhalefet şerhi var)	Üye	Üye
	<i>Mustafa Şahin</i>	<i>Uğur Aydemir</i>
	Malatya	Manisa

MUHALEFET ŞERHİ

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile ilgili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne gelen tasarı farklı konularda ki bazı maddeleri ihtiva etmesiyle bir torba kanun tasarısı mahiyetindedir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile ilgili maddelerin çoğu geçen yasama yılındaki torba kanunla tüm partilerin oy birliği ederek yasalaşmasına rağmen tasarı bu yasama yılında hiçbir değişikliğe uğratılmadan gündeme getirilmiştir.

Alt komisyon çalışmaları sırasında ise yine tasarı ile hiç ilgisi olmayan onlarca kanun teklifi torba tasarıya ilave edilmiş, ardından görüşmelerin sonuna doğrudan yine hiçbir gerekçe gösterilmeden önerge ile pek çok madde çıkartılmış veya değiştirilmiştir.

Alt komisyon çalışmaları Genel Kurul'da Bütçe ve Kesin Hesap Kanun Tasarısı görüşmeleri devam ederken itirazlarımıza rağmen yapılmıştır. Son 2 alt komisyon toplantısı ise Alt Komisyon Başkanı'nın katılmamasına rağmen bir oldu-bitti ile yapılmıştır.

Alt komisyon çalışmalarında uygun görülmeyen maddeler ve teklifler tüm itirazlarımıza karşın üst komisyona götürülmek üzere tasarıya dahil edilmiştir. Yine tasarı ile ilgisi olmayan pek çok konuda tek imzalı önerge ile onlarca madde ilavesi yapılmıştır.

Yasama maddelerine uygun olmayan bir şekilde gerçekleşen alt komisyon çalışmaları tasvip etmemiz, alt komisyondan çıkan metni kabul etmemiz mümkün değildir.

Muhalefet şerhimiz görüldüğü gibi maddeler bazında eleştirilerimizi içermemektedir. Maddeler bazında tenkitlerimizi Komisyon görüşmelerinde tekrar yapacağız. Çünkü Alt Komisyonda maddeler bazında önerilerimiz dikkate alınmamış ve görüşmeler sırasında usulsüzlükler yapılmıştır.

Bülent Kuşoğlu
Ankara

Kazım Kurt
Eskişehir

MUHALEFET ŞERHİ

(“Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” hakkında)

Bakanlar Kurulunca 6/5/2013 tarihinde kararlaştırılan ve 26/6/2013 tarihinde TBMM’ne gönderilen “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” 103 maddeden oluşmuştur.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10. maddesine göre, hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunlu olmasına karşın, Tasarının düzenleyici etki analizi hazırlanmamıştır.

Yine aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; “konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır.” denilmektedir. Ancak, bu Tasarıda konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birçok mevzuatta değişiklik içeren hükümler bulunmaktadır.

10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesinde “Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yükü, orta vadeli program ve malî plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplar ve tasarılarla eklerler.” hükmü yer almaktadır. Buna karşın, bu Tasarının mali yüküne ilişkin hiçbir hesaplama yapılmamıştır.

Bu Tasarının 26 maddesi, 12/7/2013 tarih ve 6495 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanuna, Genel Kurul görüşmeleri esnasında verilen önergelerle dahil edilerek daha önce yasalaşmıştır.

Tasarının daha önce yasalaşan 26 maddesi verilen önergeyle Tasarıdan çıkarılmıştır.

Alt Komisyonunda iktidar partisine mensup milletvekillerince 61 adet önerge verilmiştir. Komisyon görüşmelerinde Tasarı ile hangi düzenlemelerin yapılacağı konusunda bilinmez bir tavır sergilenmiştir. Nitekim Hükümet Tasarısında yer alan ve Komisyonunda kabul edilen bazı maddeler ile yine Komisyonunda Tasarıya eklenen bazı maddeler, daha sonra verilen önergelerle Tasarıdan çıkarılmıştır. Verilen önergeleri değiştiren hatta önerge gerekçesini değiştiren önerge dahi verilmiştir.

Tasarının içerdiği konular itibarıyla diğer ihtisas komisyonlarında ayrı ayrı görüşülmesi gereken birçok madde vardır. Başka Komisyonların görev ve uzmanlık alanına giren düzenlemeler, ilgili Komisyonlarda görüşülmeyerek İç Tüzük hükümleri ihlal edilmiştir.

Alt Komisyonunda oy çokluğuyla kabul edilen Tasarı, 41 ayrı kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapan 126 maddeden oluşmaktadır.

“Torba Kanun” olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Tasarıda; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, sosyal hizmetler, engelliler, teknoloji merkezi, ar-ge, yenilik, sinai mülkiyet hakları gibi konularda yapılan düzenlemeler birkaç husus dışında olumlu bulunmakla birlikte, bazıları aşağıda belirtilen konularda muhalefet edilmektedir.

Anadolu Ajansı ile ilgili düzenlemeler (Madde 3, 31)

Anadolu Ajansının Türk Ticaret Kanunundaki oran sınırlamasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilmesi ya da rehin olarak kabul edebilmesi, iktisap edilen paylar üzerinde Hazineye intifa hakkı verilmesi ve iktisap edilen payların özelleştirilmesi,

KİT’lerle ilgili mevzuat, kamu personel rejimi, kamu denetim sistemi, kamu ihale sistemi, kamu mali yönetimi sistemi, Taşıt Kanunu ve Kamu Konutları Kanununa dair hükümlerin Anadolu Ajansı Anonim Şirketinin doğrudan veya dolaylı olarak pay sahipliği nedeniyle bunlara tabi hâle gelen bağlı ortaklıkları ve iştirakleri hakkında uygulanmaması,

Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü bütçesinde yer alan Anadolu Ajansına ait ödenekler kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemelerin, Hazinesin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılması,

öngörülmektedir. Özellikle, Sayıştay denetiminden, TBMM denetiminden, kamu ihale sisteminden kamu mali yönetimi sisteminden kaçışın hiçbir gerekçesi olamaz.

• Döner sermaye işletmeleri kurulması ile ilgili düzenleme (Madde: 14, 24, 25)

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, Sosyal Hizmetler Kanunu kapsamında görevlerle bağlı olarak döner sermaye işletmeleri kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere 5.000.000,00 Türk Lirası sermaye tahsis edilmekte, usul ve esaslar belirlenmektedir. Döner Sermaye Merkez Müdürlüğüne işletmelere verilen borçların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmemesi ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilmesi öngörülmektedir.

Hükümetin döner sermaye işletmelerinin kapatılması kararından vazgeçtiği anlaşılmaktadır. Bu uygulama kamu mali yönetimi reformuna ve bütçe disiplinine uygun düşmemektedir.

• Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının yurt veya pansiyon yapması ve yaptıklarını devretmesi ile ilgili düzenlemeler (Madde: 34-36)

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından; vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi, ayrıca, Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; kamu idaresinin talebi üzerine, yurt veya pansiyon yapılabilmesi, Vakıflar tarafından; bağış yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon

olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazların; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak amacıyla tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilmesi öngörülmekte ve geçiş hükmü düzenlenmektedir.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Fonu kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi, Fonun amacı ve kapsamı ile bağdaşmamaktadır.

• **İşsizlik Sigortası Fonu ile ilgili düzenlemeler (Madde: 41, 69, 70)**

Korumalı iş yerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması öngörülmektedir.

Özel sektör işverenlerince kontenjan kapsamında çalıştırılan engelli sigortalıların, sigorta primine ait işveren hisselerinin tamamı, kontenjan fazlası engelli çalıştıran, yükümlü olmadıkları halde engelli çalıştıran işverenlerin bu şekilde çalıştırdıkları her bir engelli için sigorta primine ait işveren hisselerinin yüzde ellisinin mevcut düzenlemeye göre Hazinece karşılanması hükmü İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması şeklinde değiştirilmektedir.

Korumalı iş yerlerinde çalıştırılan engellilere işverenlerince zamanında ödenmiş olan ücretlerinin bu Tasarı ile belirlenen kısmının İşsizlik Sigortası Fonundan işverenlere ödenmesi öngörülmektedir.

Engelli çalıştırmaya yönelik teşvik düzenlemeleri çok olumlu olmakla birlikte, bunların İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması, Fonun amacı ve kapsamı ile bağdaşmamaktadır.

• **Kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerle ilgili düzenlemeler (Madde: 32, 67)**

Kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerle ilgili 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunundaki mevcut istisna hükmü değiştirilerek, borsalarda işlem görmek üzere ithali, borsaya teslimi ve borsada el değiştirmesi (borsadan çekecek olanlara teslimi hariç) KDV'den istisna tutulmaktadır.

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun IV sayılı listesindeki mallardan Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görecekl için ÖTV oranlarını sıfıra kadar indirme %25'e kadar artırma sınırları dahilinde farklı oranlar belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Halen kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerle ilgili yüzde 20 olan ÖTV'nin, borsada işlem görecekl için sıfıra, diğer durumda yüzde 2'ye indirilmesinin düşünüldüğü Komisyonunda verilen bilgilerden anlaşılmıştır.

Bugün başta çiftçi ve nakliyecinin kullandığı mazot, çiftçilerin temel girdileri olmak üzere birçok malda yüksek vergiler alınırken, kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerin vergilerinin indirilmesi, hatta kaldırılması AKP Hükümetinin anlayışını ve kimlerin yanında olduğunu göstermektedir.

• **Engelli bakım ve yaşlı bakım hizmeti alımı (Madde: 19, 21)**

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetlerinin, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilmesi öngörülmektedir. Bu düzenleme ihalelerin istenildiği gibi yönlendirilmesine yol açabilecektir.

65 yaşını doldurmuş ve muhtaç olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilmesi öngörülmektedir. Anılan hüküm, doğal afetler, salgın hastalıklar, can veya mal

kaybı tehlikesi gibi ani ve beklenmeyen veya idare tarafından önceden öngörülemez olayların ortaya çıkması üzerine ihalenin ivedi olarak yapılmasının zorunlu olması durumunda pazarlık usulünü öngörmektedir. Yapılacak işin bu hükümle bağdaşır hiçbir yönü bulunmamaktadır.

Hayırlı işlerin, usulsüz işlemlere alet edilmesine fırsat verilmemelidir.

• **Kamu İhale Sistemi ile ilgili düzenlemeler (Madde; 44-66)**

Tasarının 22 maddesi 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununda değişiklikler yapılmasını öngörmektedir.

Bu maddeler arasında: kamu ihale sisteminden kaçışa, Kamu Denetçiliğine ve idari yargıya başvuru haklarını engellemeye yönelik düzenlemeler bulunmaktadır.

Kamu iktisadi teşebbüsleri ile kamu idarelerinin doğrudan veya dolaylı olarak birlikte ya da ayrı ayrı sermayesinin yarısından fazlasına sahip buldukları her çeşit kuruluş, müessese, birlik, işletme ve şirketlerin yaklaşık maliyeti ve sözleşme bedeli 2013 itibarıyla 6.791.568 Türk lirasını aşmayan mal veya hizmet alımları 4734 sayılı Kamu İhale Kanunundan istisna iken, bu hüküm kaldırılarak tüm mal ve hizmet alımları ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili kamu iktisadi teşebbüslerinin ticari ve sınai faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirecekleri yapım işleri istisna haline getirilmektedir.

Enerji, su, ulaştırma ve telekomünikasyon sektöründe faaliyet gösteren teşebbüs, işletme ve şirketler, özel kanunları yürürlüğe girinceye kadar 3 üncü maddenin (g) bendi hükmü, dolaylı olarak bu bentteki sınırlama kalktığından istisna kapsamına alınmaktadır.

İhalenin, aşırı düşük teklifle ilgili açıklama istenilmeksizin sonuçlandırılabilmesine, ayrıca yaklaşık maliyeti eşik değerlerin yarısına kadar olan hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinde sınır değer altında olan tekliflerin açıklama istenilmeksizin reddedilmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya Kamu İhale Kurulu yetkili kılınmaktadır. Bu durum ihaleler arasında farklı uygulamalara yol açabilecek niteliktedir.

İtirazen şikayet başvuru bedelleri genel olarak 3 katına yükseltilmektedir. Burada amacın başvuru yollarını engellemek mi, yoksa Kurumun gelirlerini artırmak mı olduğu anlaşılamamaktadır.

Şikayet ve itirazın şikayet başvuruları üzerine alınacak kararlara karşı veya bu başvurulara konu edilebilecek hususlarla ilgili olarak Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuruda bulunulamaması öngörülmektedir. Daha yakın zamanda kurulan ve faaliyete geçen Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuru hakkının engellenmesi hiçbir yönüyle kabul edilebilir değildir.

İtirazen şikayet başvuruları hakkında Kurul tarafından verilen nihai kararlar ile idareler tarafından verilen yasaklama kararlarına karşı Danıştayda dava açılabilmesi, Danıştay tarafından ilk incelemenin yapılması ve dava dilekçesinin tebligata çıkarılması ve davaya cevap konularında süreler belirlenmekte, yürütmenin durdurulması istemi hakkında verilen kararlara itiraz edilememesi, Danıştay tarafından verilen kararlara karşı temyiz yoluna başvurulamaması öngörülmektedir.

TBMM Genel Kurul gündeminde Danıştay ve İdari Yargılama Kanununda değişiklikler öngören bir Tasarı varken, bu düzenlemenin bu tasarıya eklenmesi hem usul, hem de esas bakımından yanlıştır. Bu düzenleme yapılacaksa idari yargı ile ilgili kanunlarda yapılmalıdır. Kanunlar arasında tenakuza yol açabilecek bu düzenleme hak arama hürriyetini engellemeye dönük hükümler de içermektedir.

Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin, bu Kanunda yer alan ihale usulleri uygulanarak tek bir ihale yapılabilir. Bu düzenleme kötüye kullanılabilir bir nitelik taşımaktadır.

4734 sayılı Kanuna göre ihalesi yapılan ve 22/9/2012 tarihi itibarıyla sözleşmesi devam eden işlerin, bu tarihten itibaren yapılan ve yapılacak kısımlarında kullanılan akaryakıtla ilişkin olarak fiyat farkı hesaplamasına esas alınan endekste değişiklik yapılabilmesine ve özel tüketim vergisinde gerçekleşen değişiklik nedeniyle fiyat farkı hesaplanabilmesine dair esas ve usulleri tespite Kurumun teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkili kılınmıştır.

Geçmişe yönelik yapılan bu düzenleme ile kimlere ve neden kolaylık getirildiği, kanun çıkartma gücünde olanların kim olduğu anlaşılammıştır.

• **İnternet yayınları ve elektronik haberleşme ile ilgili düzenlemeler (Madde; 92-105; 107-112)**

Tasarının 19 maddesi, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununda yapılan değişikliklerle ilgili bulunmaktadır.

Alalecele bu Tasarıya eklenen;

İnternet yayınlarında; içerik sağlayıcı, yer sağlayıcı, erişim sağlayıcı, internet servis sağlayıcıları ile ilgili kapsamlı düzenlemelere gidilmesi, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) Başkanlığının talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla yükümlü tutulmaları, yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere yüklü para cezaları öngörülmesi,

İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğinin iddia edilmesi halinde içeriğe erişimin engellenmesine yönelik usul ve esasların belirlenmesi,

Özel hayatın gizliliği nedeniyle içeriğe erişimin engellenmesi ile ilgili düzenlemeler yapılması ve doğrudan BTK Başkanı veya BTK Başkanlığının ilişkili olduğu Bakanın emri üzerine erişim engellenmesine yönelik yetkiler alınması,

gibi düzenlemelerin yıllardır neden yapılmadığı, şimdi niye gerek duyulduğu açıklıkla izah edilmelidir.

Son anda peşpeşe verilen önergelerle Tasarıya dahil edilen bu maddeler, aslında müstakil bir kanun tasarısı ya da teklifine konu olacak nitelikte olup, ayrıca Plan ve Bütçe Komisyonunun görev ve uzmanlık alanı kapsamına hiçbir yönüyle girmemektedir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle Kanun Tasarısına muhalefet ediyorum.

Saygılarımla,

Mustafa Kalaycı

Konya

MUHALEFET ŞERHİ

Komisyonumuza sevk edilen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı, bugüne kadar AKP'nin yasama faaliyetinin temel pratiğini oluşturan torba düzenleme şeklinde gelmiştir. Her seferinde ısrarla vurgu yaptığımız hususu bir kez daha belirtmekte fayda var. Torba düzenlemelerle yasa yapma yaklaşımı, komisyonumuzu uzmanlaşmadığımız konularda yasama faaliyeti yapmaya zorlamakta ve yüklediğimiz sorumluluğa aykırılık teşkil etmektedir.

Tasarıyla ilgili teknik değerlendirmelere geçmeden önce belirtilmesi gereken husus; tasarının görüşülme usulü ve komisyonumuzda görüşülme zamanının yanlışlığıdır. 2014 bütçesinin komisyonumuzda görüşüldüğü yoğun bir buçuk aylık çalışmadan sonra, bütçenin Genel Kurul'da görüşülmeye başlandığı dönem görüşülmeye alınması oldukça ciddiyetsiz ve biz komisyon üyeleri açısından angarya çalışma koşullarını dayatan bir durum yaratmıştır.

Torba tasarının maddelerine geçerek eğer;

Tasarının 3. Maddesi'nde: Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanun'a ek madde eklenmiş ve Anadolu Ajansı'nın malları ile ilgili %10'luk bir barajın aşılması, hisselerin bir kısmının kendi bünyesine alınması amaçlanmıştır. Burada en temelde eleştirilmesi gereken durum, bu düzenleme ile ilgili Maliye Bakanlığı'ndan gelen yetkilinin düzenleme hakkında bilgisinin olmamasıdır. Düzenlemeyi yapanlar, ilgili Bakanlık olarak Maliye Bakanlığı ile ortaklaşmamış ve düzenlemenin tam olarak neyi hedeflediği, nasıl bir sonuç doğuracağı ifade edilmemiştir.

Üstelik düzenleme ile Anadolu Ajansı'nın avantajlı bir konuma getirilmesi, bu nedenle haksız bir rekabete yol açması mümkün olacaktır. Ayrıca, düzenlemenin yapılış amacı alt komisyonumuzda tam olarak ifade edilmemiş olup üst komisyona kadar Maliye Bakanlığı ile ortaklaşılması kararlaştırılmıştır. Bizim açımızdan görünen tablo bu düzenlemeyle, Anadolu Ajansı'nın özelleştirilmesinin altyapısının kurulması amaçlanmaktadır. Ancak gerçek amaç ifade edilmemektedir.

Torba tasarının 9. Maddesi'nde: 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda değişiklik yapılarak engelli vatandaşlarımız açısından yönetmeliklerde düzenlenecek hüküm kanunla düzenlenmiş, bu açıdan olumlu bir düzenleme gibi görülse de düzenlemeyi yaparken ilgili kurum Devlet Personel Başkanlığı ile görüşülmemiş ve onların resmi görüşleri alınmamıştır.

Torba tasarının 12. Maddesi'nde: 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve "Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri adı altında 10-12 kişilik evlerde çocuklara (0-18) "aile" ortamı sağlanarak toplu yaşamın getirdiği olumsuzlukları yaşamamaları amaçlanmaktadır" şeklinde belirtilen bir gerekçe belirtilmiştir. Fakat bu evlerde hangi yaş gruplarının nasıl dağıtılacağı (taciz, tecavüz ve şiddet olaylarında çok önemli bir etkidir), bu evlerde nasıl bir eğitim verileceği ve ne öğretileceği, -zira madde gerekçesinde "topluma yararlı bireyler" tabiri kullanılmıştır.- belirtilmemektedir. Pozantı Cezaevi örneğinden hareket ederek şunu söylemek mümkün: Devlet için çocuk; üzerinde her türlü tahribatın, dezenformasyonun, eğiip bükmenin mümkün olduğu bir çeşit "ürün"dür. Geçmiş pratikler bu tür düzenlemelerin kendi içinde birçok tehlike barındırdığını göstermektedir.

Torba tasarının 13. Maddesi'nde; 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve "Ev tipi sosyal hizmet birimleri"nde çalışan kişilerin iş kanunu dışında tutulmasına olanak vermektedir. İş kanununun 4. maddesi istisnaları sıralamaktadır bu sebeple çalışanların bu kanunun dışında tutulması ilerde oluşabilecek çalışanların haklarına yönelik ihlalleri meşrulaştırmaktadır. Zira maddenin gerekçesinde çocukların güven duygularının gelişmesi için personelin 24 saat kesintisiz çalışması gerektiği söylenmiştir. Sunulan gerekçeden anlaşılacağı üzere bu birimlerde çalıştırılacak personelin bütün hayatına el koyma biçiminde bir niyet belirlemekte ve bununla paralel olarak söz konusu kurumlarda çalışanlar iş kanunun dışında tutulmaktadır.

Torba tasarının 14. Maddesi'nde; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nda Döner sermaye kurmakla ilgili bir düzenleme yapılmış, kurumların giderlerini karşılamayı hedeflemiş olsa da, madde içinde sık sık zikredildiği gibi söz konusu sosyal hizmet kurumlarını amacından saptırıp ticarilemiş birer işletmeye dönüştürülmesi ihtimali olduğunu belirtmekte yarar var.

Torba tasarının 15. Maddesi'nde; 2828 sayılı Kanunun 22. maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılarak sosyal hizmet kurumlarındaki çocuklara korunma tedbirinin uygulanıp uygulanamayacağıın tespitini sosyal hizmet kuruluşuna ve mülki amire bırakmaktadır. Çocukların korunmasına dair bu sorumluluğun doğrudan mülki amire bırakılması sorunludur çünkü bu duruma karar verecek olanların nitelikleri ve doğru kararlar alabileceklerine dair herhangi bir ibare düzenlemede yer almamıştır.

Torba tasarının 16. Maddesi'nde; Koruyucu aile ile ilgili bir düzenleme yapılmıştır. Maddenin esas amacı; devletin kimsesiz çocuklara bakma yükümlülüğünün bir kısmın koruyucu ailelere bırakmasıdır. Bir anlamda devlet dezavantajlı gruplara bakma külfetini bireylere yüklemektedir. Devletin kar-zarar matematiğini gözeterek yaptığı bir düzenleme olduğu görülmektedir. Koruyucu ailelere tahsis edilen bütün devlet yardımının miktarı, kendisi çocuğa baktığında harcanan tutardan çok daha az olacağı için bu düzenleme yapılmıştır. Ama bu düzenleme; özellikle dar ve düşük gelirlili olup, çocuk sahibi olamayan aileler için olumlu ve gerekli bir düzenlemedir.

Kimsesiz çocuklara sıcak aile ortamının yaşatılması gibi bir hedef de gözetilmekteyse de, ülkemizde özellikle aile içerisinde çocuklara yönelik başta cinsel istismar olmak üzere kötü muamele o kadar ciddi boyutlardadır ki, devlet bu koruyucu aileler içerisinde oluşabilecek kötü muameleyi engelleme konusunda da ciddi politikalar geliştirmek zorundadır. Öbür türlü çocuk kötü muameleye maruz kaldıktan sonra, bu bireyler bir hukuk geleneği olduğu üzere, ya yargılanmadan ya da çok az cezayla serbest bırakılıp, çocuk da yaşadığı travmayla bırakılmış olacaktır.

Torba tasarının 18. Maddesi'nde; 2828 sayılı Kanunun Ek 1. Maddesinde değişiklik yapılarak korunmaya muhtaç çocukların işe yerleştirilmeleri ile ilgili düzenleme yapılmıştır.

a) fıkrasında, binden az olması halinde bir çocuğun istihdam edilmesi belirtilmiştir. Oysaki bu sayı çok azdır. En az bir çocuk değil daha fazla çocuğun istihdam edilmesi gerekmektedir.

b) fıkrasında, bu haktan yararlanmak isteyen çocuklar için önceliği lisans ve yüksek lisans öğrencilerine vermiştir. Burada farklı koşullarından dolayı lisans imkânından mahrum kalan bireylere yönelik eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir. Ayrıca bu hakkın bir defa ile sınırlı olması da problemlidir.

c) fıkrasında, haklarında korunma veya bakım tedbiri olan çocukların merkezi sınav sonuçlarına göre işe yerleştirileceği ibare yer almaktadır. Oysaki haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olan çocuklara yönelik pozitif ayrımcılık yapılabilir. Çünkü bu çocuklar zaten yaşadıkları sorunlardan dolayı koruma altına alınmıştır. Dolayısıyla yaşadıkları sorunlar tüm hayatlarını olduğu gibi eğitim hayatını da etkilemiş olabilir. Bu haliyle mevcut sınavlarda diğer bireylere göre dezavantajlı konumda olduklarından dolayı, diğer bireylere göre başarısız olma ihtimalleri yüksektir.

Torba tasarının 20. Maddesi'nde; 2828 sayılı Kanuna ek madde eklenmiştir. Ancak alt komisyonun ilk toplantısında, Adalet Bakanlığı'ndan gelen yetkili, kendilerini ilgilendirdiği halde, bu düzenlemeye ilişkin herhangi bir bilginin kendilerine gelmediğini ve ilgili birimlerden görüş alınmadığını belirtmiştir. EK MADDE 9'daki "veli veya vasisine ulaşmanın mümkün olmadığı acil ve zorunlu hallerde" ibaresi açık ve şeffaf değildir. İbaredeki "acil ve zorunlu haller" in sınırının çizilmemiş olması idareye keyfi uygulama yetkisi tanıyabilecektir. Bu nedenle bu ibarelerin sınırları kanun tasarısında çizilmelidir.

Torba tasarının 21. Maddesi'nde; 2828 sayılı Kanuna ek madde eklenmiştir. Bu EK MADDE 10'da yer alan "hizmet alımı" yöntemi, madde metninden çıkarılmalıdır. Bu hizmet devlet kurumları tarafından ücretsiz verilmelidir. Türkiye'nin hızla yaşlanan nüfusu dikkate alındığında, bu hizmetin devletin kendi eliyle yapılması, sosyal devlet anlayışının bir zorunluluğu olarak toplumun her ferdinin sosyal hizmetlerden adil bir şekilde yararlanması gerekmektedir. Ayrıca evde bakım hizmetlerinin halka en yakın kurum olan yerel yönetimlere bırakılması, daha doğru olacaktır. Evde bakım hizmetlerinin belediyeler tarafından uygulandığı ülkelerde merkezi idare, ortak yönetim planları ve mali mekanizmalar yoluyla belediyeler arasındaki farklılıkları dengelemeye ve risk ayarlaması yapmaya çalışmaktadır. Çünkü her belediyenin özellikleri aynı değildir. Buna göre kesilen primler ulusal fon havuzunda toplanmakta ve belediyelere, belediyenin nüfus yapısına ve gelirlerine göre, tahsis edilmektedir. Ayrıca belediyelere ciddi açıklarında yardım etmek amacıyla kurulan ek bir fon bulunmaktadır.

Torba tasarının 49. Maddesi'nde; 4734 sayılı Kanunun 53. Maddesinin (j) fıkrasında değişiklik yapılmış ve ihalelere şikâyet ile itiraz başvurularında alınan bedeller artırılmıştır. Yani bu madde ile hem itiraz bedeli yükseltilecek kurumun fazladan kazanç sağlaması mümkün kılınmış, hem de itiraz edeceklerin bedelin yükseltilecek itiraz etmesini caydırıcı bir düzenleme yapılmıştır. Yani esas itibarıyla, denetimden kaçmaya dönük bir düzenleme yapılmıştır.

Torba tasarının 50. Maddesi'nde; 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nda birçok değişiklik yapılmıştır. Bu maddeye ilişkin en başta belirtilmesi gereken husus; torba tasarının kendi içindeki torba maddesi oluşudur. Başka bir ifadeyle, 50. Madde tasarı metninin ilk halinde, yasama usulü açısından AKP'nin ısrarla sürdürdüğü, ancak ısrarla karşı çıktığımız torba düzenlemelerin, yalnızca tasarının genelinde değil, aynı zamanda tek madde içinde de yapıldığı gerçekliğini göstermektedir.

50. madde ile 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun ondan fazla maddesinde ve birçok bendinde değişiklik yapılmıştır. AKP döneminde 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nda yüzlerce kez değişiklik yapılmış, ihaleler ile ilgili birçok istisnalar, muafiyetler getirilmiş ve bu kanun defalarca kez delinmiştir. Burada bütün değişikliklerin tek madde içinde yapılmasının yasama tekniği açısından oldukça sıkıntılı olduğunu vurguladığımız için alt komisyon metninde bu itirazlarımız sonucunda madde yeniden düzenlenmiştir.

Yeniden düzenlenen bu madde ile; 4734'ün 54. Maddesinin ikinci fıkrasındaki "*şikâyet ve itiraz başvurularında, dava açılmadan önce tüketilmesi zorunlu başvuru yolları olup, bu başvurular üzerine alınacak kararlara karşı veya bu başvurulara konu edilebilecek hususlarla ilgili olarak Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuruda bulunulamayacağı*" düzenlenmiştir. Yani AKP'nin 12 Eylül 2010 Anayasa referandumuyla getirmiş olduğu ve övgüyle bahsettiği Kamu Denetçiliği Kurumu, bu düzenleme ile ihale şikâyetlerinde başvurulacak bir kurum olmaktan çıkarılmaktadır. Kamu Denetçiliği'ne başvurunun bu düzenleme ile engellenmesi, denetimden kaçışın bir yolu olarak gözükmekle birlikte, bu kurumun kuruluş amacına oldukça ters bir durumdur. Kamu denetçiliği kurumundan gelen yetkili de, bu düzenlemenin kendi kuruluş amaçlarına aykırı bir düzenleme olduğunu ve kurum olarak bu düzenlemeye olumlu görüş bildirmediklerini vurgulamıştır.

Bütün bunların haricinde, bu torba tasarısı ile birlikte 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nda bu kadar değişiklik yapılmasının; son zamanlarda ülkenin gündemine bomba gibi düşen yolsuzluk operasyonu ile ilişkili olduğu soruları da kamuoyunu oldukça meşgul edecektir.

Torba tasarının 51. Maddesi'nde; Kamu İhale Kanunu'nun 57. Maddesinde değişiklik yapılmış, ihalelere yapılan şikâyet ve itirazlarla ilgili düzenleme değiştirilmiştir. Bu düzenlemede; *“Yürütmenin durdurulması istemi hakkında verilen kararlara itiraz edilemeyeceği”* ve *“Danıştay tarafından verilen kararlar kesin olup, bu kararlara karşı temyiz yoluna başvurulamaz”* şeklinde çok kritik değişiklikler yapılarak, ihalelerle ilgili yargı yoluna başvurma ve temyize gitme durumları ortadan kaldırılmak istenmiştir.

Öncelikle, Adalet Bakanlığı yetkilisi, Bakanlık olarak bu düzenlemenin özel bir düzenleme olduğunu ve görüşlerinin olumsuz olduğunu, bu nedenle maddenin metinden çıkarılmasını talep etmiş, zira çelişkiler içerdiğini ve yargıya başvurma yolunun kapatılmaması gerektiğine dikkat çekmiştir. Kamu İhale Kurumu yetkilileri, ihalelere itirazın süreci çok uzattığını ve bu sürenin kısaltılmasına dair bir düzenleme olduğunu belirtse de, Danıştay ile ilgili Adalet komisyonundan geçmiş ve Genel Kurul'da görüşülmeyi beklenen tasarıda, bu düzenlemeye benzer bir düzenlemenin yapıldığı belirtilmiştir. KİK yetkilisinin Danıştay ile ilgili tasarının Adalet Komisyonu görüşmelerinde de, bu düzenlemeyi talep ettiklerini ancak bu şekilde komisyondan geçmediğini belirtmiştir. Şimdi burada çok önemli bir sorun ortaya çıkmıştır; Adalet Komisyonu'nda, bizzat hukukçular tarafından kabul edilmeyen böylesi bir düzenleme, ihtisas alanına girmeyen Plan ve Bütçe Komisyonu'ndan geçirilmek istenmektedir.

Hukukçuların üzerinde mutabakata varılamayan bir düzenlemenin Bütçe komisyonundan geçirmek, nasıl bir akla hizmet eder? Eğer KİK'e gelen itirazlar süre açısından sıkıntılıysa, bu yargı yolunu kapatmadan, yargılama süresi kısaltarak yapılabilir. Üstelik Danıştay ile ilgili tasarının görüşüleceği zaman, tasarıda yer alan düzenleme yeterli görünmüyorsa, ihtiyaç duyulan yeni bir düzenleme Adalet Komisyonu üyelerinin mutabakatı ile yeniden düzenlenebilir. Bütün bu çelişkili durum ve ortada duran açık gerçekliğe rağmen, madde metinden çıkarılmamış ve üst komisyondaki metne dâhil edilmiştir.

Torba tasarının 66. Maddesi'nde; 4735 sayılı Kanuna geçici madde eklenerek, ihalesi yapılmış veya sözleşmesi devam eden işlerin ÖTV değişikliğinden kaynaklı fiyat farkının hesaplanmasında değişiklik yapılmasına dair bir düzenleme yapılmıştır. Ancak bu düzenleme, geriye dönük bir düzenlemeyi kapsadığı halde, bu düzenlemeden yararlanacak kişileri, bu düzenlemenin rakamsal değeri ve Maliye'ye getireceği yük belirtilmediği için, ayakları havada bir madde olduğu görülmektedir. Bu açıdan Maliye Bakanlığı'nın madde üzerinde çalışması ve üst komisyona kadar, gerekli bilgileri vermesi komisyon üyeleri tarafından vurgulanmıştır.

Torba tasarının ilk halindeki 95. Maddesi'nde; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın kuruluş KHK'sına yeni bir madde eklenerek bakanlık bünyesinde, “Sosyal Politika Merkezi” kurulması amaçlanmıştır. Alt komisyonun ilk toplantısında, think tank kuruluşu gibi bir amaca hizmet edeceği belirtilen bu merkezin, Bakanlık bünyesinde, devlet tahakkümü altında kurulmasının çok resmi bir yapıyla çalışacağı için sakıncalı olacağını, dünyada bu tür faaliyetlerin bağımsız enstitüler ve araştırma merkezleri tarafından yapıldığını belirtmiş ve bu merkezin amacına hizmet etmeyeceğine dair kaygılarımızı belirtmiştik. Bu merkezde çalışma yürütecek akademik şahsiyetlerin, tarafsız ve bağımsız bir üretim yapabilmesinin mevcut katı hiyerarşik devlet bürokrasisi içinde mümkün olmayacağını vurgulamıştık. Ayrıca sivil toplum ayağını işlevsizleştirme ve etkisizleştirme gibi bir yapıya bürünme ihtimalinin olduğunu da söylemiştik.

Bütün bu kaygılarımıza rağmen, bu merkezin kurulmasının çok iyi olacağı ve gerekli olduğunu ilk komisyon toplantımıza katılan önceki Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sayın Fatma Şahin ve AKP’li üyeler ısrarla savunmuştu. Hükümetteki kabine değişikliğinden sonra yapılan son alt komisyon toplantımızda, bu maddenin AKP’li üyeler tarafından verilen önergeyle metinden çıkarıldığı göz önüne alındığında, AKP Hükümeti tarafından yapılan düzenlemelerin Bakanlık’ın ihtiyaçları veya halkın talepleri üzerinden değil, tamamen ilgili Bakan’ın kişisel istekleri ile şekillendiği açıkça görülmüştür. Aksi durumda, ilk toplantıda bu kadar önceki Bakan tarafından savunulan bu düzenleme, Bakan’ın değişmesiyle hemen metinden çıkarılmazdı. Bu bile, AKP’nin yasama faaliyetlerine olan inancını ve ciddiyetini görmek açısından önemli bir pratik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Son olarak, AKP’nin torba düzenlemeler ile hayatımıza oldukça etki eden yasaları nasıl geçirdiğini ve bu bağlamda yasama sorumsuzluğunu görmek açısından altının çizilmesi gereken noktaları vurgulamak gerekir.

Torba Tasarı’nın son alt komisyon toplantısında; AKP’li üyelerin verdiği önergeler ile tasarı metnine birçok yeni madde eklenmiştir. Bu maddeler, son dakika getirilmiş ve bırakın komisyon üyelerinin bu maddelerle ilgili maddeleri incelemesi, görüş alması ve değerlendirme yapabilmesini; maddelerin altında imzası bulunan AKP’li üyenin dahi neye imza attığını bilememesi, komisyonda görevli yasama uzmanlarının hızına yetişemediği bir koşuşturma içinde, maddeler metne eklenmiştir.

İhdas edilen bu maddelerin hiçbiri komisyonumuzun uzmanlık alanına giren düzenlemeler olmayıp, başka hiçbir komisyondan da görüş alınmamış ve ilgili bürokratlar tarafından açıklama yapılmamıştır. Bir çırpıda madde metnine eklenmiş; bütün itirazlarımıza rağmen, ısrarla bu yasama usulünü kabul etmediğimizi ve bilgi almak istediğimizi belirttiğimiz halde, sadece getirilen bütün yeni maddelerin olumlu düzenlemeler olduğu AKP’li üyeler tarafından ifade edilmiş ve üst komisyonda zaten görüşüleceği belirtilerek alt komisyon görüşmeleri anlamsızlaştırılmıştır.

Düzenlemeler ile ilgili hiçbir bilgi sahibi olmadığımız ve angarya çalışma koşullarından kaynaklı inceleme fırsatı bulamadığımız için kısmi olarak, alt komisyonun son metnine baktığımızda, torba tasarı 126 maddeye çıkmış ve yeni eklenen birçok madde ciddi tartışmalara neden olacak düzenlemeler içermektedir. Özellikle, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ile 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu’nda yapılan birçok düzenlemenin; Türkiye kamuoyunu ciddi meşgul eden yolsuzluk operasyonunda hükümetin kaset, fişleme iddialarına dönük bir karşı hamlesi gibi görünmektedir. Siber Güvenlik ile ilgili bir kurulun kurulması, internetteki yayınlar ile ilgili cezai müeyyidelerin değişmesi gibi çok geniş kapsamda değişiklik yapılmış olup, üst komisyonda Meclis’te kurulan “yasadışı dinlemelerle ilgili araştırma komisyonu” da dâhil olmak üzere, ilgili kurumlar tarafından bilgi verilmesini ısrarla vurgulamış bulunmaktayız. Umuyoruz üst komisyonda, yangından mal kaçırırçasına metne eklenen bu düzenlemelere ilişkin detaylı bilgilendirme, komisyonumuza sunulur ve bu bilgiler ışığında detaylı değerlendirmelerimizi yapma fırsatını buluruz.

Bütün bu değerlendirmeler doğrultusunda, “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin, yani özetle günü kurtarmak için AKP’nin yaptığı düzenlemelerin bir torbaya atılmak suretiyle yasalastırılmaya çalışıldığı bu tasarının alt komisyonda kabul edilen son haline muhalefet ettiğimi belirtmek isterim.

Adil Zozani

Hakkâri

ALT KOMİSYON METNİ

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1 - 21/9/1927 tarihli ve 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “10 üye” ibaresi “on bir üye” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca üst kademe yöneticileri arasından seçilecek bir üye.”

MADDE 2 - 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “(ön ödemeli kart satışları dâhil)” ibaresi “(ön ödemeli hatlara yüklemeler için yapılan satışlar dâhil)” şeklinde, aynı maddenin ikinci ve yedinci fıkraları ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi ile ön ödemeli hat kullanıcıları tarafından yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması halinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir.”

“Birinci fıkradaki yüzde 25 ve yüzde 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte yüzde 5’e, yüzde 5 oranını ise sıfıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, vergiye ilişkin usul ve esasları belirlemeye, ön ödemeli hatlara yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması halinde fazla tahsil edilen vergiyi kullanıcıya ödenmesi koşuluyla mükellefe iade ettirmeye, verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 3- 12/8/1960 tarihli ve 57 sayılı Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki oran sınırlamasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilir ya da rehin olarak kabul edebilir. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından kendi payları iktisap edilirken, Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin üçüncü fıkrasındaki şart aranmaz. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi sermaye artırımına katılabileceği gibi, Ajans yönetim kurulu sermaye artırımını neticesinde kullanılmayan rüçhan haklarının Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketinin kendisi tarafından kullanılabileceğine de karar verebilir.

Bu madde kapsamında Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar üzerinde Hazinesinin intifa hakkı vardır. Söz konusu intifa hakkı, Hazine Müsteşarlığı tarafından kullanılır. İntifa hakkı, paylar Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edildikçe iktisap tarihinden itibaren bir ay içinde Şirket pay defterine işlenir ve tescil edilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar, genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında ve kâr payı gibi hakların dağıtımında dikkate alınır. Şirketin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde söz konusu paylara ait mülkiyete bağlı haklar intifa hakkı sahibi olan Hazineye geçer.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen payların halka arzı veya sair yöntemlerle satışı, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun çerçevesinde gerçekleştirilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen veya rehin olarak alınan paylar hakkında Türk Ticaret Kanununun 384 üncü ve 385 inci maddeleri uygulanmaz.

233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 657 sayılı Kanun, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 5018 sayılı Kanun, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler Anadolu Ajansı Anonim Şirketinin doğrudan veya dolaylı olarak pay sahipliği nedeniyle bunlara tabi hâle gelen bağlı ortaklıkları ve iştirakleri hakkında uygulanmaz.”

MADDE 4- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150’ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 7 - 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla niteliklerini belirleyip onayladığı elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri kullanılmaya, bu cihaz ve sistemler vasıtasıyla bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına ilişkin zorunluluk getirmeye, mükelleflere bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin verilmesinde, mükelleflerin Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine vadesi

geçmiş borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirmeye, bu zorunluluk kapsamına girecek amme alacaklarını tür ve tutar itibarıyla tespit etmeye ve hangi hallerde bu zorunluluğun aranılmayacağına, bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin basımı, dağıtımı ile sistemin kurulması ve işletilmesi hizmetlerinin, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi olmaksızın, süresi 5 yılı geçmemek üzere ve 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu (5 inci maddesinin beşinci fıkrası hariç) hükümleri çerçevesinde; yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler tarafından yerine getirilmesine, bu hizmetlerde ve yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerde bulunması gereken özellikleri, yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerin faaliyetlerinin yönlendirilmesi, izlenmesi, denetlenmesi, yetkilendirmenin sonlandırılması ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,”

MADDE 8 - 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (1) sayılı Tarifenin “III-Karar ve İlam Harcı” başlıklı bölümünün birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Bakanlar Kurulu” ibaresinden önce gelmek üzere “Tahkim yargılamasında bu bende göre hesaplanan harç yüzde elli oranında uygulanır.” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özelliklik ve ayrı düzenlemeler yapılır.”

MADDE 10- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı iş yerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (6), (9), (12), (13) ve (14) numaralı alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. “Çocuk Destek Merkezleri”; Suça sürüklenmesi, suç mağduru olması veya sokakta sosyal tehlikelerle karşı karşıya kalması sebebiyle haklarında bakım tedbiri veya korunma kararı verilen çocuklardan psiko-sosyal desteğe ihtiyaç duyduğu tespit edilenlerin, bu ihtiyaçları giderilinceye kadar geçici süre ile bakım ve korunmalarının sağlandığı, bu süre içerisinde aile, yakın çevre ve toplum ilişkilerinin düzenlenmesine yönelik çalışmaların yürütüldüğü; çocukların mağduriyet, suça sürüklenme, yaş ve cinsiyet durumuna göre ayrı ayrı yapılandırılan veya ihtisaslaştırılan yatılı sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“9. “Aktif Yaşam Merkezi”; Engelli bireylerin, yaşam kalitesinin artırılması ve sosyal hayata aktif katılımlarına katkı sağlanması amacıyla, engelli bireyler ile ailelerine rehberlik ve destek hizmeti ile evde gündüz bakım hizmeti sunan gündüzlü sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“12. “Çocuk Evleri Sitesi”; Korunma ihtiyacı olan çocukların bakımlarının sağlandığı aynı yerleşkede bulunan birden fazla ev tipi sosyal hizmet biriminden oluşan kuruluşu,”

“13. ‘Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri’; Çocuk, kadın, engelli ve yaşlılar ile bakım veya barınma ihtiyacı olan kişilere hizmet verilen mesken niteliğindeki yatılı sosyal hizmet birimlerini,”

“14. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi”; İl müdürlüğü bünyesinde oluşturulan ev tipi sosyal hizmet birimlerinin bağlı olduğu merkezi,”

MADDE 13- 2828 sayılı Kanununun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ev tipi sosyal hizmet birimleri, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmü kapsamındadır.”

MADDE 14- 2828 sayılı Kanununun mülga 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 19- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, bu Kanunda öngörülen temel ve sürekli görevlere bağlı olarak ortaya çıkan üretim ve hizmet faaliyetlerini sürdürebilmek için gerekli yerde ve sayıda döner sermaye işletmesi kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere beş milyon (5.000.000,00) Türk Lirası sermaye tahsis edilmiştir.

Tahsis edilen döner sermaye tutarını artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Döner sermaye, aynı yardımlar, döner sermaye faaliyetlerinden elde edilecek kârlar, bağış ve yardımlardan oluşur. Bağış ve yardımlar tahsis olunan sermaye ile sınırlı olmaksızın tahsis olunan sermaye tutarına eklenir.

Döner sermaye faaliyetlerinden elde edilen kârlar, ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar sermayeye mahsup edilir. Ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaştıktan sonra, yılsonu kârı genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere nisan ayının sonuna kadar ilgili muhasebe birimi hesabına yatırılır.

Döner sermaye işletmesinin gelirleri; bu maddenin birinci fıkrasında sayılan gelir getirci faaliyetlerden elde edilen gelirlerden oluşur.

İşletmenin giderleri; bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen iş ve faaliyetlerin gerektirdiği harcamalar ile döner sermaye işletmelerinde istihdam edilen personele genel hükümlere göre yapılacak ödemelerden oluşur.

İşletme faaliyetleri, ihtiyaca göre kurulacak işletmelerce yerine getirilir. İşletmeler, Bakanın onayıyla kurulur. Her bir işletmeye tahsis edilecek sermaye tutarını belirlemeye ve işletmeler arasında karşılıklı veya karşılıksız kaynak aktarımına Bakan yetkilidir.

İşletmelerden gerekli görülenlerin birleştirilmesine, devredilmesine ve tasfiye edilmesine Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün teklifi üzerine Bakan yetkilidir.

Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün görevleri ve çalışmaları ile işletmelerin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, her türlü idari ve mali işlemlerine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15- 2828 sayılı Kanununun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yetkili ve görevli mahkemece” ibaresi “3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacağı inceleme sonucunda hazırlayacağı raporda, 5395 sayılı Kanununun 9 uncu maddesi uyarınca çocuğun derhâl korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varması hâlinde mülki idare amirinin onayı ile çocuk ailesine teslim edilebilir.”

MADDE 16- 2828 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Koruyucu aileye, korunmaya ihtiyacı olan çocuğun bakımı ve yetiştirilmesine karşılık olarak ikinci fıkra kapsamında ödeme yapılabileceği gibi koruyucu aile bu işi gönüllü olarak da üstlenebilir.”

“Koruyucu aile hizmeti kapsamında aile yanına yerleştirilen çocukların bakım, eğitim, kurs, okul, yemek ve taşıma servisi, harçlık ve benzeri ihtiyaçları esas alınarak koruyucu ailelere, bu giderlerin tamamına karşılık toplu bir ödeme yapılmasına veya her bir gider türü için ayrı ayrı yapılacak ödemelerin kapsamına, ödeme tutarlarına, yapılacak ödemelerin usul ve esasları ile koruyucu ailelerin seçimine, çocukla ilgili sorumluluklarına ve hizmetin işleyişine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir ve bu kapsamda verilecek ödemelerden hiçbir kesinti yapılmaz.”

MADDE 17- 2828 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin yüzde 3’ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılır.”

MADDE 18- 2828 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun veya 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olup fasıllı olarak geçen yararlanma süreleri dâhil iki yıldan az olmamak üzere Bakanlığın sosyal hizmet modellerinden yararlanan çocuklardan reşit olduğu tarih itibarıyla bu hizmetlerden yararlanmaya devam edenlerin işe yerleştirilmeleri aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde yapılır;

a) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından hangi statüde olursa olsun serbest kadro ve pozisyonları toplamının binde biri bu madde kapsamında istihdam edilecekler için ayrılır ve her yıl belirtilen oranda kişi istihdam edilir. Serbest kadro ve pozisyon toplamının binden az olması hâlinde dahi kamu kurum ve kuruluşlarında en az bir hak sahibi istihdam edilir.

b) Bu hükümden yararlanmak isteyenler, 18 yaşını doldurdıkları ve korunma veya bakım tedbir kararının sona erdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına başvururlar. İşe yerleştirmede öncelik, sırasıyla lisans, ön lisans ve ortaöğretim mezunlarına verilir.

Bu madde ile sağlanan istihdam hakkından sadece bir kez yararlanılabilir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait kadro ve pozisyonlara her ne surette olursa olsun yerleştirilenler bu maddede verilen hakkı kullanmış sayılır.

c) Bu maddede belirtilen istihdam hakkından yararlanacak kişilerin yerleştirilmesinde, Devlet memurluğuna alınacaklar için yapılacak merkezi sınav sonuçlarının kullanılması esastır. İhtiyaç duyulması hâlinde bu madde kapsamına giren hak sahiplerinin yerleştirilmesinde esas alınmak üzere ayrı bir merkezi sınav yaptırılabilir. Ancak öğrenim durumu itibarıyla yapılacak merkezi sınava giremeyeceklerin yerleştirilmelerinde kura usulü uygulanır.

ç) Yerleştirme yapılacak kadro sayısı 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi kurumların serbest memur kadroları ile sözleşmeli personel pozisyonları ve işçi kadro sayısının toplamının binde biridir. Toplam kadro ve pozisyon sayısının belirlenmesinde yerleştirme yapılacak yılın başındaki veriler esas alınır. Devlet Personel Başkanlığınca bu madde kapsamında hak sahiplerinin istihdam edileceği toplam kadro sayıları her kurum için tespit edilerek yerleştirme yapılacak yılın şubat ayı sonuna kadar kurumlara bildirilir. Kurumlar, bildirilen bu kadroları merkez ve taşra teşkilatları

itibarıyla dağıtımını yaparak nisan ayı sonuna kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirir. Bu madde kapsamına girenlerin yerleştirilmeleri; ortaöğrenim ve daha üst öğrenim mezunları için memur unvanlı kadrolara, diğer öğrenim mezunları için ise yardımcı hizmetler sınıfında yer alan kadrolara Devlet Personel Başkanlığınca yapılır veya yaptırılır. Kurumlarca teşkilat bazında yapılacak dağıtımın bildirilmemesi hâlinde Devlet Personel Başkanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde re'sen yerleştirme yapılır.

190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışında kalan kurumlar da bu madde kapsamında istihdamla yükümlü oldukları kadro ve pozisyonları Devlet Personel Başkanlığına bildirmek zorundadır. Ancak, bu kurumlara yapılacak yerleştirmelerde ilgili kurumların talep ettikleri kadro ve statüler esas alınır.

Bu madde kapsamında yapılacak yerleştirmelerde; yerleştirilen kişinin atama onayının alınması ile birlikte diğer kanunlardaki hükümlere bakılmaksızın ve başka bir işleme gerek kalmaksızın teklif yapılan kamu kurum ve kuruluşlarına kadrolar ihdas, tahsis ve vize edilmiş ve ilgili kurumun 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki ilgili cetvel ve bölümlerine eklenmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen kadrolar herhangi bir şekilde boşalması hâlinde başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Yerleştirilen hak sahiplerine ilişkin bilgiler göreve başlama tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

d) Kamu kurum ve kuruluşları, bu maddede belirtilen haktan yararlanarak yerleştirilen ancak herhangi bir nedenle işten ayrılan personele ilişkin belirlenecek bilgileri işten ayrılmayı takip eden bir ay içinde, halen çalışmakta olanların bilgilerini ise yönetmelikte belirlenecek zamanda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirir.

Birinci fıkraya kapsamına giren kişilerin özel sektörde çalıştırılmaları hâlinde, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesine göre ödenmesi gereken ve aynı Kanunun 82 nci maddesi uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, kısa vadeli sigorta kolları primi ve genel sağlık sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesi primlerinin tamamı ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre ödenmesi gereken işsizlik sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesinin tamamı sigortalının işe giriş tarihinden itibaren beş yıl süre ile Hazine tarafından karşılanır. Bu fıkraya kapsamında sağlanan prim teşvikinden işverenler yararlanır ve Hazine tarafından işverene sağlanan sigortalı primi hissesi teşvik tutarının sigortalıya ödenmesi işverenden talep edilemez.

İşe yerleştirme yükümlülüğünün takip ve denetimi, yerleştirme yapılacak kadro ve pozisyonların belirlenmesi, yerleştirme ve kuraya ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının olumlu görüşü üzerine Devlet Personel Başkanlığı tarafından bu Kanunun yayımını takip eden üç ay içinde yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 19- 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 7- Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı, asgari ücretin aylık net tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma ihtiyacı olan engellilere, resmî veya özel bakım merkezlerinde bakım hizmeti ya da sosyal yardım yapılmak suretiyle evde bakımına destek verilmesi sağlanır. Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması hâlinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engelli iki kişi sayılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, (20.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutardan fazla olamaz. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için ise, (9.500) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar aylık sosyal yardım yapılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmet modeline ve kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline, bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak kuruluşlara açılış izni verilmesine, çalışmasına, denetimine, ücretlendirilmesine, idari para cezalarının ve kapatılma işlemlerinin uygulanmasına, özel bakım merkezlerine bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ve bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımlara ilişkin iş ve işlemler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilir. Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımın başvuru şekline, değerlendirilmesine, ödenmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra kapsamındaki bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak özel bakım merkezlerine ödenecek bakım ücreti, evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardım ile bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti hâlinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir.”

MADDE 20- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 9- Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca ait sosyal hizmet kuruluşlarına yerleştirilmiş olan çocukların, yüksek yararları gözetilmek kaydıyla, eğitimleri ile hayat veya beden bütünlüklerinin korunması açısından zorunlu olan hâllerde, veli veya vasiye ait yetkiler çocuğun bulunduğu yer sosyal hizmet kuruluşunun belirlenecek yetkilisi veya sorumlusu tarafından kullanılır. Yapılan iş ve işlemler hakkında veli veya vasiye derhal bilgi verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 21- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 10- 65 yaşını doldurmuş ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı asgari ücretin aylık net tutarının üçte birinden az olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilir.”

MADDE 22- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11 - Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak kaydıyla, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşları ile Darülaceze Müessesinde ücretsiz bakılmaya veya bakım ücreti Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından ödenerek özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakımının sağlanmasına ya da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden ücretsiz yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan yaşlılar ile engelli bireylere; her yıl merkezi yönetim bütçe kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden hiçbir kesinti yapılmaksızın aylık net harçlık verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 23- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- 1/7/2014 tarihine kadar ek 7 nci madde kapsamında özel bakım merkezlerinde veya ikametgâhında bakım hizmeti verilenlerin gelir değişikliklerinin, bu hizmetlerden yararlanmak için başvurmuş olanların ise gelir durumunun tespitinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki hükümler uygulanmaya devam olunur.

MADDE 24- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Döner Sermaye Merkez Müdürlüğüne işletmelere verilen borçlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmez ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilir.”

MADDE 25- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 19 uncu maddede öngörülen yönetmelik altı ay içinde çıkarılır. Bu yönetmelik çıkarılıncaya kadar döner sermaye işletmelerine ilişkin önceki mevzuat hükümlerinin 19 uncu maddeye aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 26- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13 – Bu Kanunun ek 11 inci maddesi uyarınca 2014 yılı içinde ödenecek aylık net harçlık tutarları (1620) gösterge rakamının ilgili ay itibarıyla geçerli olan memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 27- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinden tanımlanan çocuk destek merkezi, aktif yaşam merkezi, çocuk evleri sitesi, ev tipi sosyal hizmet birimi ile ev tipi sosyal hizmet birimleri koordinasyon merkezine ilişkin yönetmelikler altı ay içinde çıkarılır. Anılan yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar mevcut düzenlemelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 28- 2828 sayılı Kanunun;

- a) 1 inci maddesinde yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (d) ve (e) bentleri ile (f) bendinin (1), (2), (4) ve (11) numaralı alt bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- c) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c), (d), (h), (ı), (k) ve (l) bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- ç) 21 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- d) 22 nci maddenin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- e) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- f) 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (c) bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- g) 25 inci maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- ğ) 26 ncı maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- h) 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”, şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevli kurullar ve kuruluşlar:

Madde 4- Karayolu trafik güvenliği konusunda ulusal hedef ve stratejileri tespit etmek, uygulamak ve koordinasyonu sağlamak amacıyla aşağıdaki kurullar oluşturulmuştur.

a) Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu;

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu Başbakanın veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında, Adalet, Aile ve Sosyal Politikalar, Çevre ve Şehircilik, İçişleri, Kalkınma, Maliye, Milli Eğitim, Orman ve Su İşleri, Sağlık, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanları ile Jandarma Genel Komutanı, Emniyet Genel Müdürü ve Karayolları Genel Müdüründen oluşur. Gereği hâlinde diğer bakanlar da kurula çağrılabilir. Karayolu Güvenliği Kurulu Başkanı gerektiğinde kurula bilgi sunmak üzere toplantıda hazır bulunur.

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu, Trafik Hizmetleri Başkanlığı koordinesinde hazırlanarak Karayolu Güvenliği Kurulunca uygun görülen önerileri değerlendirerek karara bağlar ve kararlarının yaşama geçirilmesi için gerekli koordinasyon önlemlerini belirler.

Kararların gerçekleştirilmesinden ve koordinasyonundan sorumlu bakanlık ve kurumlar öngörülen sürede gerekli tüm işlemleri yürütmek zorundadırlar.

Kurul yılda bir defa olağan, Başbakanın gerek görmesi hâlinde de olağanüstü gündemle toplanır.

Kurulun sekreteryaya görevi Emniyet Genel Müdürlüğünce yürütülür.

b) Karayolu Güvenliği Kurulu;

Karayolu Güvenliği Kurulu; Emniyet Genel Müdürlüğü Trafik Hizmetleri Başkanının başkanlığında, Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna katılan bakanlık ve kamu kurumlarının en az daire başkanı seviyesinde görevlileri ile Trafik Hizmetleri Başkanlığına bağlı merkez birimlerinin en üst yöneticileri ve bu üye sayısını geçmemek üzere karayolu güvenliği alanında çalışma yürüten ve İçişleri Bakanlığınca davet edilen üniversiteler ile kamu kurumu, meslek kuruluşları, federasyonlar, vakıf ve dernek temsilcilerinden oluşur. İhtiyaç duyulan konularda bilgilerine başvurmak üzere diğer kurum ve kuruluşlardan temsilci veya konusunda uzman personel çağrılabilir.

Kurul üç ayda bir olağan olarak toplanır, başkanın daveti üzerine olağanüstü gündemle de toplanabilir.

Kurul katılması gereken üyelerin salt çoğunluğu ile toplanır ve katılanların çoğunluğu ile karar verir.

Kurulun sekretarya görevi ilgili daire başkanlığınca yürütülür.

Kurulun görev ve yetkileri şunlardır;

1. Trafikle ilgili kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
2. Trafik kazalarının azaltılmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
3. Uygulamada görülen aksaklıkları tespit etmek,
4. Kendi görev alanına giren konularla ilgili yasal düzenlemeden kaynaklanan eksiklikleri belirlemek,
5. Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna gündem hazırlamak ve bu kurulda alınan kararların gerçekleşmesini takip etmek, sonuçları hakkında kurula bilgi vermek,

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Güvenliği Kurulunun çalışmasına ilişkin usul ve esaslar, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 30- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

Bu madde ile taşra teşkilatına ihdas edilen sosyal çalışmacı, psikolog, çocuk gelişimcisi, sosyolog ve öğretmen kadrolarına yapılacak atamalarda merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmadan kamu görevlerine ilk defa atanacaklar için yapılacak sınavlar hakkında genel yönetmelik kapsamında atama yapılır.

MADDE 31- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemeler, Hazinesinin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılır.”

MADDE 32- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“g) Külçe altın, külçe gümüş teslimleri ile 7/8/1989 tarihli ve 89/14391 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Kararda tanımlanan kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerin 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre Türkiye’de kurulu borsalarda işlem görmek üzere ithali, borsaya teslimi ve borsada el değiştirmesi (borsadan çekecek olanlara teslimi hariç), döviz, para, damga pulu, değerli kâğıtlar, hisse senedi, tahvil, varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikaları, Türkiye’de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçları ile metal, plastik, lastik, kauçuk, kâğıt, cam hurda ve atıklarının teslimi”

“z) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/B maddesi kapsamındaki araştırma ve geliştirme, yenilik ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan patentli veya faydalı model belgeli buluşa ilişkin gayri maddi hakların kiralanması, devri veya satışı (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından bu Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

MADDE 33- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Her türlü döner sermaye ücretlerinden,”

MADDE 34- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Vakıflar tarafından; ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilir. Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, aynı şekilde yurt veya pansiyon yapılabilir. Bu taşınmazların üzerinde inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder ve adına tahsis yapılan kamu idarelerince kullanılmaya devam olunur.

MADDE 35- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 4- Vakıflar tarafından, arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazlar ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak amacıyla tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilir. Arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanların kullanım veya işletme hakkı ise, ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığına veya ilgili kamu idaresine devredilir.”

MADDE 36- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Vakıflar tarafından, Fon kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder. Bu taşınmazlar ve üzerindeki bina, yapı ve tesisler, ihtiyacı olan kamu idarelerinin talebi üzerine, yapılış amacı, kullanım durumu ve ihtiyaçlar da dikkate alınarak Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsis edilebilir. Ancak, bunlardan Vakıflar tarafından sözleşme veya protokol yapılmak suretiyle üçüncü kişilerin kullanımına bırakılanlar, sözleşme veya protokolde belirtilen koşullarla, süresi sonuna kadar bu kişiler tarafından kullanılmaya devam olunabilir. Kullanım süresi sonunda bunlar hakkında da bu madde hükümlerine göre işlem yapılır.

MADDE 37- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla elektronik sorgulama dâhil veri paylaşımı işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretleri terkin edilir.”

MADDE 38- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde 11- Ülkemizde tedavi talebinde bulunan ve bu talepleri Dışişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen yabancı uyruklu hastaların; 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (c), (d) ve (f) bentleri kapsamında karşılanması mümkün olan giderleri ile gerektiğinde hastaların kendileri ve refakatçilerinin her bir kişi için günlük olarak 1300 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutara kadar olan konaklama giderleri, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu bütçesine bu amaçla konulacak ödenek tutarının aşılması ve tedavinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurumları ile Devlete ait üniversite hastanelerinde yapılmış olması kaydıyla, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından karşılanır.”

MADDE 39- 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“MADDE 5/A- Bu Kanun kapsamında yapılacak görevlendirmelerde ihale aşamasında 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ceza ve yasaklama hükümleri, sözleşmenin uygulanması aşamasında 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun ceza, yasaklama ve sözleşmenin feshi hükümleri uygulanır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 40- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinde geçen “İçişleri Bakanlığınca” ibareleri “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca” şeklinde; son fıkrasında yer alan “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” ibaresi “İçişleri Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 41- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Korumalı iş yerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payı Fondan karşılanır.”

MADDE 42- 27/10/1999 tarihli ve 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan ‘üçer,’ ibaresinden sonra gelmek üzere ‘Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,’ ibaresi eklenmiş ve fıkrada yer alan ‘doksan’ ibaresi ‘doksan iki’ olarak değiştirilmiştir.

MADDE 43- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 194 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “şerhin verilmesini” ibaresinden sonra gelmek üzere “tapu müdürlüğünden” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 44- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin (g) bendinde yer alan “yaklaşık maliyeti ve sözleşme bedeli iki trilyon üç yüz milyar Türk lirasını aşmayan mal veya hizmet alımları” ibaresi “mal veya hizmet alımları ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili kamu iktisadi teşebbüslerinin ticari ve sınai faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirecekleri yapım işleri” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki bent eklenmiştir.

“u) Yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımları,”

MADDE 45- 4734 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendine aşağıdaki paragraf eklenmiş; aynı maddenin 3 üncü fıkrasının son cümlesi “Denetim ve yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler beşte bir oranında dikkate alınır. Ancak, yapımla ilgili hizmet işlerinden elde edilen belgeler yapım işlerinde kullanılamaz.” şeklinde değiştirilmiştir.

“f) Teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen Ar-Ge ve yenilik projelerinde, rekabet öncesi iş birliği projelerinde ve teknoloji girişim sermaye desteklerinden yararlananlara yararlandıkları destekler çerçevesinde yürüttükleri proje sonucu ortaya çıkan mal ve hizmetlerin piyasaya arz edilmesinden sonra proje sonucu ortaya çıkan hizmetler ile yerli malı belgesine sahip ürünler için Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından Kurumca belirlenen esaslar çerçevesinde düzenlenen ve piyasaya arz tarihinden itibaren beş yıl süreyle kullanılabilecek olan belgeler.”

MADDE 46- 4734 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “37 nci maddeye göre” ibaresi metinden çıkarılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Hususlarında belgelendirilmek suretiyle” ibaresi “gibi hususlarda” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum, ihale konusu işin türü, niteliği ve yaklaşık maliyeti ile ihale edilme usulüne göre aşırı düşük tekliflerin tespiti, değerlendirilmesi ve ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi amacıyla sınır değerler ve sorgulama kriterleri belirlemeye, ihalenin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin sonuçlandırılabilmesine, ayrıca yaklaşık maliyeti 8 inci maddede öngörülen eşik değerlerin yarısına kadar olan hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinde sınır değer altında olan tekliflerin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin reddedilmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya yetkilidir. İhale komisyonu bu maddenin uygulanmasında Kurum tarafından yapılan düzenlemeleri esas alır.”

MADDE 47- 4734 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin ikinci fıkrasına “veya fiyat ile birlikte” ibaresinden sonra gelmek üzere “bu Kanunun 10 uncu maddesinde belirtilen yeterlik kriterleri,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 48- 4734 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, ihale üzerinde kalan isteklinin teklifinin sınır değer altında olması hâlinde, bu istekliden yaklaşık maliyetin yüzde 15’inden fazla olmamak üzere alınacak kesin teminat oranına ilişkin düzenlemeler yapabilir.”

MADDE 49- 4734 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin (j) fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2) Yaklaşık maliyeti beş yüz bin Türk Lirasına kadar olan ihalelerde üç bin Türk Lirası, beş yüz bin Türk Lirasından iki milyon Türk Lirasına kadar olanlarda altı bin Türk Lirası, iki milyon Türk Lirasından on beş milyon Türk Lirasına kadar olanlarda dokuz bin Türk Lirası, on beş milyon Türk Lirası ve üzerinde olanlarda on iki bin Türk Lirası tutarındaki itirazın şikayet başvuru bedeli.”

MADDE 50- 4734 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrası “Şikayet ve itirazın şikayet başvuruları, dava açılmadan önce tüketilmesi zorunlu başvuru yolları olup, bu başvurular üzerine alınacak kararlara karşı veya bu başvurulara konu edilebilecek hususlarla ilgili olarak Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuruda bulunulamaz.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başvuruların ihaleyi yapan idare veya Kurum dışındaki idari mercilere ya da yargı mercilerine yapılması ve başvuru dilekçelerinin bu merciler tarafından ilgisine göre idareye veya Kuruma gönderilmesi hâlinde, dilekçelerin idare veya Kurum kayıtlarına girdiği tarih, başvuru tarihi olarak kabul edilir.”

MADDE 51- 4734 sayılı Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- İtirazen şikayet başvuruları hakkında Kurul tarafından verilen nihai kararlar ile bu Kanun ve 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu uyarınca idareler tarafından verilen yasaklama kararlarına karşı tebliği izleyen tarihten itibaren on beş gün içinde Danıştayda dava açılabilir.

Danıştay tarafından ilk inceleme on beş gün içinde yapılır ve dava dilekçesi takip eden yedi gün içinde tebligata çıkarılır. Davaya cevap süresi dava dilekçesinin tebliğ tarihinden itibaren on beş gün olup, bu süre uzatılmaz.

Yürütmenin durdurulması istemi hakkında verilen kararlara itiraz edilemez.

Savunma verilmesi veya savunma verme süresinin geçmesiyle dava dosyası tekemmül etmiş sayılır. Dava dosyaları, tekemmül tarihinden itibaren üç ay içinde karara bağlanır. Bu süre zarfında ara kararı, keşif, bilirkişi incelemesi ya da duruşma yapılması gibi usuli işlemler ivedilikle sonuçlandırılır.

Danıştay tarafından verilen kararlar kesin olup, bu kararlara karşı temyiz yoluna başvurulamaz.

Bu davalarda tebligatın imza karşılığı elden, 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun 7/a maddesine göre elektronik yolla veya diğer seri usullerle yapılması esastır.”

MADDE 52- 4734 sayılı Kanununun 58 inci maddesinin dördüncü fıkrasında ve 59 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Resmi Gazetede” ibareleri “Kamu İhale Bülteninde” şeklinde ve 58 inci maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yasaklama kararları Kamu İhale Bülteninde yayımlanmakla tebliğ edilmiş sayılır.”

MADDE 53- 4734 sayılı Kanununun 63 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 63- İhalelere sadece yerli isteklilerin katılması ile yerli istekliler ve yerli malı teklif eden istekliler lehine fiyat avantajı tanınmasına ilişkin olarak aşağıdaki düzenlemeler esas alınır:

a) Yaklaşık maliyeti eşik değerinin altında kalan ihalelerde sadece yerli isteklilerin katılabileceğine ilişkin düzenleme yapılabilir.

b) Hizmet alımı ve yapım işi ihalelerinde yerli istekliler lehine yüzde 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir.

c) Mal alımı ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine yüzde 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir. Ancak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknolojlili sanayi ürünleri arasından belirlenen ve her yıl Ocak ayında Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine yüzde 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması zorunludur.

d) Yerli malı belirlenmesine ilişkin usul ve esaslar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir. İsteklilerce teklif edilen malın yerli malı olduğu, bu usul ve esaslara uygun olarak düzenlenen yerli malı belgesi ile belgelendirilir.

e) Ortak girişimlerin yerli istekli sayılabilmesi için bütün ortaklarının yerli istekli olması gereklidir.”

MADDE 54- 4734 sayılı Kanunun 65 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tebliğat esasları

MADDE 65- Tebliğatlar, Kurum veya idareler tarafından aşağıdaki yöntemler kullanılarak yapılabilir:

- a) İmza karşılığı elden.
- b) Elektronik ortamda.
- c) Faks.

Elektronik ortamda yapılacak tebliğat, Elektronik Kamu Alımları Platformuna kayıtlı kullanıcılar için bu Platform üzerinden, diğerleri için ise elektronik tebliğat veya başka elektronik araçlar vasıtasıyla gerçekleştirilir. Bu kapsamda yapılacak her türlü bilgi alışverişi ile bilginin muhafazasında; veri bütünlüğünün, gizliliğin, kolay erişilebilirliğin, uyumluluğun ve eşit muameleinin sağlanması esastır. İdareler veya Kurum tarafından faks ile yapılan tebliğatlar ile Elektronik Kamu Alımları Platformu veya elektronik tebliğat dışındaki elektronik araçlar kullanılarak yapılan tebliğatların aynı gün teyidi zorunludur. Teyit işlemi, tebliğat konusu ve içeriğinin Elektronik Kamu Alımları Platformu üzerinden ilgisine göre istekli olabilecekler, adaylar ve isteklilere duyurulması şeklinde gerçekleştirilir. Elektronik ortamda veya faks ile yapılan tebliğatlarda bildirim tarihi tebliğ tarihi sayılır.

Haklı sebepler veya zorunluluk hâlleri nedeniyle tebliğatın birinci fıkrada belirtilen yöntemler çerçevesinde yapılamaması hâlinde, tebliğatı düzenleyen diğer kanunlarda yer alan yöntemlerle tebliğat gerçekleştirilir.”

MADDE 55- 4734 sayılı Kanunun Ek 2 nci maddesinin dokuzuncu fıkrasında yer alan “sınırlar koymaya,” ibaresinden sonra gelmek üzere “çerçeve anlaşmaların hangi durumlarda kısmen feshedilebileceğine karar vermeye ve” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 56- 4734 sayılı Kanunun Geçici 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Enerji, su, ulaştırma ve telekomünikasyon sektöründe faaliyet gösteren teşebbüs, işletme ve şirketler, özel kanunları yürürlüğe girinceye kadar 3 üncü maddenin (g) bendi hükmüne, bu bent kapsamında yer almayan ihtiyaçlarında ise Kanunun diğer hükümlerine tabi olurlar. 3 üncü maddenin (g) bendi kapsamındaki işler, ilgili kuruluşların talebi üzerine Kurum tarafından belirlenir. Bu bent kapsamında yapılacak alımlarda uygulanacak usul ve esaslar 2 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde sayılanlar için ilgili bakanlıklar tarafından, 2 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde sayılanlardan mahalli idarelerin doğrudan veya dolaylı olarak birlikte ya da ayrı ayrı sermayesinin yarısından fazlasına sahip buldukları idareler için İçişleri Bakanlığı tarafından, diğerleri için ise bağlı, ilgili veya ilişkili olunan bakanlık tarafından, Maliye Bakanlığının ve Kurumun görüşleri alınarak hazırlanan yönetmeliklerle belirlenir.”

“Bu Kanunun 3 üncü maddesinin (u) bendine ilişkin usul ve esaslar, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından, Kurum ile diğer ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir.”

MADDE 57- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme alımları

EK MADDE 7- Bu Kanun kapsamındaki idarelerin elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmeti alımlarında uygulayacakları esas ve usuller, bu Kanunun ilan süreleri ve ihalelere yönelik başvurular ile yasaklar ve cezaya ilişkin hükümleri dışındaki diğer hükümlerine bağlı kalımsız Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 58- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçları için ihale yapılması

EK MADDE 8- Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin, bu Kanunda yer alan ihale usulleri uygulanarak tek bir ihale yapılabilir.

Birinci fıkra kapsamındaki işler için idareler, düzenlenecek bir protokol ile kendi aralarından bir idareyi, kesin teminatın alınması ve sözleşmenin imzalanması hariç olmak üzere diğer ihale işlemlerini bu idareler adına gerçekleştirmek üzere görevlendirir.

Protokole taraf olan her bir idare ile ihalenin üzerine bırakılmasına karar verilen istekli/istekliler arasında ayrı ayrı sözleşme imzalanır.

Protokole taraf diğer idarelerin ihalelerinde bu Kanunun 10 uncu ve 11 inci maddelerine göre ihale dışı bırakılacak ve ihaleye katılamayacak olanlar ile 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince ihaleye iştirak ettirilmeyecek olanlar, görevlendirilen idarenin yapacağı ihaleye de katılamaz.

Bu madde kapsamındaki ihale işlemlerinde görev alanlar, yürüttükleri işlemlerle sınırlı olmak kaydıyla işlemlerin mevzuata uygunluğundan sorumludur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usuller Kurum tarafından belirlenir.

MADDE 59- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Başlanmış olan işler

GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 3 üncü maddenin (g) bendine göre ilan edilmiş, duyurusu yapılmış veya teklifleri alınmış işlerde, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

MADDE 60- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

Başlanmış olan ihaleler

GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilan edilmiş veya yazılı olarak duyurulmuş ihaleler hakkında, ilanın veya duyurunun yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

MADDE 61- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

Açılmış davalar

GEÇİCİ MADDE 16- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilk derece mahkemesi sıfatıyla idare mahkemelerinde açılmış bulunan davaların, açıldığı idare mahkemelerinde görülmesine devam olunur.”

MADDE 62- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17- Bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde kamu ihale uzmanlığına, kamu kurum ve kuruluşlarında 53 üncü maddenin (h) fıkrasında sayılan yükseköğretim kurumlarını bitirerek mesleğe özel yarışma sınavı ile giren ve meslek içi eğitim sonrasında yapılan yeterlik sınavı sonucunda başarılı olarak atanmış personelden kamu ihale mevzuatı ile ilgili inceleme, denetleme, uygulama veya danışma konularında görevi bulunanlar ile mühendislik veya mimarlık fakültelerinde lisans eğitimini tamamladıktan sonra en az dört yıl kamu kurum ve kuruluşlarında kendi görev alanıyla ilgili konularda çalışmış olanlar arasından, kurumlarının muvafakati alınmak ve meslek personeli kadro sayısının yüzde beşini geçmemek kaydıyla, 53 üncü maddenin (i) fıkrasının son paragrafındaki diğer esaslar çerçevesinde Başkanlıkça görevlendirme yapılabilir. Görevlendirme işlemi herhangi bir süreye bağlı olmaksızın Başkanlıkça her zaman sonlandırılabilir. Bu şekilde görevlendirilenler bir defaya mahsus olmak üzere, meslek personeli sınavına giriş için aranan öğrenim şartını taşımak ve sınava alındığı tarihte kırk yaşını doldurmamış olmak kaydıyla, Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde kamu ihale uzmanı kadrosuna, başkaca bir izin ve işleme gerek kalmaksızın atanabilir. Kurumda görevlendirme, kurum kadrolarına atanmada kazanılmış hak veya herhangi bir öncelik hakkı teşkil etmez.”

MADDE 63- 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmeti alımlarında kullanılmak üzere bu Kanunun Üçüncü Kısmı dışındaki hükümlere tabi olmadan tip sözleşmeler hazırlayabilir.”

MADDE 64- 4735 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında ve 27 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Resmi Gazetede” ibareleri “Kamu İhale Bülteninde” şeklinde, 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yasaklama kararları Kamu İhale Bülteninde yayımlanmakla tebliğ edilmiş sayılır.”

MADDE 65- 4735 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“İstisnalarda yasaklama

EK MADDE 1- 4734 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (g), (i), (k) ve (p) bentleri kapsamında yapılan ihaleler sonucunda düzenlenen sözleşmeler bu Kanunun ceza ve yasaklama hükümlerine tabidir.”

MADDE 66- 4735 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Özel tüketim vergisi değişikliğinden kaynaklı fiyat farkı

GEÇİCİ MADDE 3- İhale dokümanında fiyat farkı hesaplanabilmesine ilişkin hüküm bulunması ve yaklaşık maliyetin yarısından fazlasını akaryakıt giderinin oluşturması kaydıyla, 4734 sayılı Kanuna göre ihalesi yapılan ve 22/9/2012 tarihi itibarıyla sözleşmesi devam eden işlerin, bu tarihten itibaren yapılan ve yapılacak kısımlarında kullanılan akaryakıtla ilişkin olarak fiyat farkı hesaplamasına esas alınan endekste değişiklik yapılabilmesine ve özel tüketim vergisinde gerçekleşen değişiklik nedeniyle fiyat farkı hesaplanabilmesine dair esas ve usulleri tespiti Kurumun teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 67- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendinin sonuna “bu listedeki mallardan Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görecekları için bu sınırlar dâhilinde farklı oranlar belirlemeye,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 68- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 69- 4857 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “nasıl işe alınacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınarak” ibaresi eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yüzde ellisi” ibaresi “tamamı”, “Hazinece” ibareleri “İşsizlik Sigortası Fonundan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 70- 4857 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Korumalı iş yerlerinde çalışan engellilerin ücretleri

EK MADDE 1- Korumalı iş yerlerinde çalıştırılan engellilere işverenlerince zamanında ödenmiş olan ücretlerinin;

a) Korumalı iş yerlerinde çalışan her engelli için 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince ödenen aylık tutarı kadarı,

b) 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi kapsamındaki illerde kurulmuş bulunan korumalı iş yerlerinde çalışan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın yüzde 20’si,

c) Korumalı iş yeri statüsü almak için ilgili mevzuatla çalıştırılması zorunlu olan sayıdan daha fazla engelli çalıştıran iş yerlerinde, zorunlu sayının üstünde çalıştırılan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın yüzde 20’si,

bu ücretlere ilişkin yasal yükümlülüklerin de tam ve zamanında karşılanmış olması kaydıyla, İşsizlik Sigortası Fonundan işverene ödenir.

Birinci fıkrada belirlenen ücret kısımlarının ödenmesine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 71- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Taşımacılık faaliyeti yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişilerde aranacak şartlar, verilecek yetki belgeleri, mesleki yeterlilik belgeleri ve taşıt kartları ile diğer belge ve hizmetlerin ücret, süre, kapsam, tür ve şekilleri, her belge türü için gerekli olan taşıt kapasiteleri, taşıtların yaşı, nitelikleri, istiap hadleri ve terminal hizmetlerinde öngörülecek hususları,”

MADDE 72- 4925 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 35- Bakanlık, düzenleme ve kural ihdası ile 27 nci maddede belirtilen hususlar hariç olmak üzere gerektiğinde teknik ve idari kapasite, teşkilat imkânları, hizmetin hızlı, etkin, yaygın olarak üretilmesi ilkelerini gözeterek; bu Kanun gereğince yerine getirmekle yükümlü olduğu görev ve yetkilerinin bir kısmını aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek hususunda kamu kurumu ve kuruluşları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu ve bunlara bağlı federasyon, birlik ve odaları yetkilendirebilir.

a) Yetkilendirme, düzenlenecek bir protokol veya sözleşme ile yapılır. Bu protokol veya sözleşmede yetkilendirmenin konusu, süresi ve mutabakata varılan hususlar açıkça belirtilir.

b) Yetkilendirme, yetkilendirmenin konusu ve niteliği gözetilmek suretiyle en az bir yıl en fazla beş yıl süreyle yapılabilir. Yetkilendirme, süresinin bitiminde yenilenebilir.

c) Bakanlık tarafından, yetkilendirmenin konusuna, niteliğine ve özelliğine göre aynı konuda birden fazla kamu kurum ve kuruluşu veya birlik ya da oda yetkilendirilebilir.

d) Yetkilendirme kapsamında üretilecek hizmetler için alınacak veya ödenecek ücretler Bakanlık tarafından onaylanır.

e) Yetkilendirilenler ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymakla yükümlüdürler. Bakanlık, yetkilendirilmenin kullanımı ile ilgili olarak gerektiğinde her türlü denetimi yapar.

f) Yetkilendirilenlerin ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymaması hâlinde yapılmış olan yetkilendirme, Bakanlık tarafından iptal edilir.

g) Yetkilendirme, Bakanlığın görev, sorumluluk ve yetkilerini ortadan kaldırmaz.”

MADDE 73- 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı; engellilerin temel hak ve özgürlüklerden faydalanmasını teşvik ve temin ederek ve doğuştan sahip oldukları onura saygıyı güçlendirerek toplumsal hayata diğer bireylerle eşit koşullarda tam ve etkin katılımlarının sağlanması ve engelliliği önleyici tedbirlerin alınması için gerekli düzenlemelerin yapılmasını sağlamaktır.”

MADDE 74- 5378 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Doğrudan ayrımcılık: Engelliliğe dayalı ayrımcılık temeline dayanan ve engellinin hak ve özgürlüklerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını engelleyen, kısıtlayan veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi,

b) Dolaylı ayrımcılık: Görünüşte ayrımcı olmayan her türlü eylem, işlem ve uygulamalar sonucunda engelliliğe dayalı ayrımcılık temeliyle bağlantılı olarak, engellinin hak ve özgürlüklerden yararlanması bakımından nesnel olarak haklılaştırılmayan dezavantajlı bir konuma sokulmasını,

c) Engelli: Fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duysal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen bireyi,

d) Engelliliğe dayalı ayrımcılık: Siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, medeni veya başka herhangi bir alanda insan hak ve temel özgürlüklerinin tam ve diğerleri ile eşit koşullar altında kullanılması veya bunlardan yararlanılması önünde engelliliğe dayalı olarak gerçekleştirilen her türlü ayırım, dışlama veya kısıtlamayı,

e) Engellilik durumu: Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel gereksinimlerini uluslararası yöntemleri temel alarak belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamaları,

f) Erişilebilirlik: Binaların, açık alanların, ulaşım ve bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler tarafından güvenli ve bağımsız olarak ulaşılabilir ve kullanılabilir olmasını,

g) Erişilebilirlik standartları: Türk Standardları Enstitüsünün erişilebilirlikle ilgili yayımladığı standartları,

h) Rehabilitasyon: Engellinin bireysel ve toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve yaşamını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler kazandırmaya yönelik hizmetleri,

ı) Korumalı iş yeri: İşgücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilere mesleki rehabilitasyon sağlamak ve istihdam oluşturmak amacıyla Devlet tarafından teknik ve mali yönden desteklenen ve çalışma ortamı özel olarak düzenlenen iş yerini,

j) Makul düzenleme: Engellilerin insan haklarını ve temel özgürlüklerini tam ve diğer bireylerle eşit şekilde kullanmasını veya bunlardan yararlanmasını sağlamak üzere belirli bir durumda ihtiyaç duyulan, ölçsüz veya aşırı bir yük getirmeyen, gerekli ve uygun değişiklik ve tedbirleri,

k) Rehabilitasyon: Herhangi bir nedenle oluşan engelin etkilerini mümkün olan en az düzeye indirmeyi ve engellinin hayatını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler geliştirmeye yönelik hizmetleri,

l) Umuma açık hizmet veren yapı: Kamu hizmeti için kullanılan resmi binalar, ibadet yerleri, özel eğitim ve özel sağlık tesisleri, sinema, tiyatro, opera, müze, kütüphane, konferans salonu gibi kültürel binalar ile gazino, düğün salonu gibi eğlence yapıları, otel, özel yurt, işhanı, büro, pasaj, çarşı gibi ticari yapılar, spor tesisleri, genel otopark ve buna benzer umuma ait binaları,

ifade eder.”

MADDE 75- 5378 sayılı Kanununun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Bu Kanun kapsamında bulunan hizmetlerin yerine getirilmesinde;

a) Engellilerin insan onur ve haysiyetinin dokunulmazlığı temelinde, kendi seçimlerini yapma özgürlüğünü ve bağımsızlığını kapsayacak şekilde bireysel özerkliğine saygı gösterilmesi esastır.

b) Engelliliğe dayalı ayrımcılık yapılamaz, ayrımcılıkla mücadele engellilere yönelik politikaların temel esasıdır.

c) Engellilerin tüm hak ve hizmetlerden yararlanması için fırsat eşitliğinin sağlanması esastır.

d) Engellilerin bağımsız yaşayabilmeleri ve topluma tam ve etkin katılımları için erişilebilirliğin sağlanması esastır.

e) Engellilerin ve engelliliğin her tür istismarının önlenmesi esastır.

f) Engellilere yönelik hizmetlerin sunumunda aile bütünlüğünün korunması esastır.

g) Engeli olan çocuklara yönelik hizmetlerde çocuğun üstün yararının gözetilmesi esastır.

h) Engeli olan kadın ve kız çocuklarının çok yönlü ayrımcılığa maruz kalmaları önlenerek hak ve özgürlüklerden yararlanmalarının sağlanması esastır.

ı) Engellilere yönelik politika oluşturma, karar alma ve hizmet sunumu süreçlerinde engellilerin, ailelerinin ve engellileri temsil eden sivil toplum kuruluşlarının katılımının sağlanması esastır.

j) Engellilere yönelik mevzuat düzenlemelerinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınır.”

MADDE 76- 5378 sayılı Kanuna 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/A maddesi eklenmiştir.

“Ayrımcılık

MADDE 4/A- Doğrudan ve dolaylı ayrımcılık dâhil olmak üzere engelliliğe dayalı her türlü ayrımcılık yasaktır.

Eşitliği sağlamak ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak üzere engellilere yönelik makul düzenlemelerin yapılması için gerekli tedbirler alınır.

Engellilerin hak ve özgürlüklerden tam ve eşit olarak yararlanmasını sağlamaya yönelik alınacak özel tedbirler ayrımcılık olarak değerlendirilemez.”

MADDE 77- 5378 sayılı Kanuna 4/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/B maddesi eklenmiştir.

“Toplumda dâhil olma

MADDE 4/B- Engellilerin toplumdan tecrit edilmeleri ve ayrı tutulmaları önlenir.

Engellilerin diğer bireylerle eşit koşullarda bağımsız olarak toplum içinde yaşamaları esas olup, özel bir yaşama düzenine zorlanamazlar.

Engellilerin topluma dâhil olmaları ve toplum içinde yaşamaları amacıyla bireysel destek hizmetleri de dâhil olmak üzere ihtiyaç duydukları toplum temelli destek hizmetlerine erişimleri sağlanır.”

MADDE 78- 5378 sayılı Kanunun İkinci Bölümünün başlığı “Engellilik Durumu, Destek ve Bakım, Rehabilitasyon ve Rehabilitasyon, İstihdam, Eğitim ve Öğretim, Erişilebilirlik” şeklinde ve 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Engellilik durumu

MADDE 5- Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel ihtiyaçlarını belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamalarda uluslararası temel yöntemler esas alınır. Engellilik durumunun tespit ve uygulama esasları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Millî Eğitim Bakanlığının görüşleri alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 79- 5378 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Destek ve bakım

MADDE 6- Engellilerin öncelikle buldukları ortamda bağımsız yaşayabilmeleri için durumlarına uygun olarak gerekli psikososyal destek ve bakım hizmetleri sunulur. Destek ve bakım hizmetlerinin sunumunda kişinin biyolojik, fiziksel, psikolojik, sosyal, kültürel ve manevi ihtiyaçları ailesi de gözetilerek dikkate alınır. Destek ve bakım hizmetlerinin standardizasyonu, geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli olan çalışmalar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 80- 5378 sayılı Kanunun 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Erişilebilirlik

MADDE 7- Yapılı çevrede engellilerin erişilebilirliğinin sağlanması için planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetleme süreçlerinde erişilebilirlik standartlarına uygunluk sağlanır.

Özel ve kamu toplu taşıma sistemleri ile sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan özel ve kamu toplu taşıma araçlarının engellilerin erişilebilirliğine uygun olması zorunludur.

Bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler için erişilebilir olması sağlanır.”

MADDE 81- 5378 sayılı Kanununun 10 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Habilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 10- Toplumsal hayata katılım ve eşitlik temelinde engellilere habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri verilir. Habilitasyon ve rehabilitasyon kararının alınması, plânlanması, yürütülmesi ve sonlandırılması dâhil her aşamasında engelli ve ailesinin aktif ve etkin katılımı sağlanır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinin mümkün olan en erken evrede başlaması ve engellinin yerleşim yerine en yakın yerde verilmesi esastır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinde ihtiyaç duyulan personelin yetiştirilmesine yönelik eğitim programları geliştirilir. Habilitasyon ve rehabilitasyonda kullanılan yardımcı araç gereçlere, destek teknolojilerine ve bunlara ilişkin bilgiye erişebilirliğin sağlanması için gerekli tedbirler alınır.”

MADDE 82- 5378 sayılı Kanununun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki habilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 13- Engellilerin meslek seçebilmesi ve bu alanda eğitim alabilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılan iş ve meslek analizleri doğrultusunda engelliler için Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca mesleki habilitasyon, rehabilitasyon ve eğitim programları geliştirilir.

Engellilerin mesleki habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri, kamu kurum ve kuruluşları ile belediyeler ve diğer gerçek veya tüzel kişiler tarafından da gerçekleştirilebilir.

Bu maddeye ilişkin usul ve esaslar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 83- 5378 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Engellilerin iş gücü piyasası ve çalışma ortamında sürdürülebilir istihdamı için kendi işini kurmaya rehberlik ve mesleki danışmanlık hizmetlerinin geliştirilmesi de dâhil olmak üzere gerekli tedbirler alınır.

İşe başvuru, alım, önerilen çalışma süreleri ve şartları ile istihdamın sürekliliği, kariyer gelişimi, sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları dâhil olmak üzere istihdama ilişkin hiçbir hususta engelliliğe dayalı ayrımcı uygulamalarda bulunulamaz.

Çalışan engellilerin aleyhinde sonuç doğuracak şekilde, engelinden dolayı diğer kişilerden farklı muamelede bulunulamaz.

Çalışan veya iş başvurusunda bulunan engellilerin karşılaşılabileceği engel ve güçlükleri ortadan kaldırmaya yönelik istihdam süreçlerindeki önlemlerin alınması ve engellilerin çalıştığı iş yerlerinde makul düzenlemelerin, bu konuda görev, yetki ve sorumluluğu bulunan kurum ve kuruluşlar ile işverenler tarafından yapılması zorunludur.

Engellilik durumları sebebiyle iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan engellilerin istihdam edildiği korumalı iş yerlerinin statüsü ve bu iş yerleriyle ilgili usul ve esaslar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 84- 5378 sayılı Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Hiçbir gerekçeyle engellilerin eğitim alması engellenemez. Engelliler özel durumları ve farklılıkları dikkate alınarak, yaşadıkları çevrede bütünleştirilmiş ortamlarda, eşitlik temelinde, hayat boyu eğitim imkânından ayrımcılık yapılmaksızın yararlandırılır.

Genel eğitim sistemi içinde engellilerin her seviyede eğitim almasını sağlayacak bütünleştirici planlamalara yer verilir.

Örgün eğitim programlarına farklı nedenlerle geç başlamış engellilerin bu eğitime dâhil edilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Üniversite öğrencilerinden engelli olanların öğrenime etkin katılımlarını sağlamak amacıyla Yükseköğretim Kurulu koordinasyonunda, yükseköğretim kurumları bünyesinde, engellilere uygun araç-gereç ve ders materyallerinin, uygun eğitim, araştırma ve barınma ortamlarının temini ile eğitim süreçlerinde yaşadıkları sorunların çözümü gibi konularda çalışma yapmak üzere Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezleri kurulur.

Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezinin çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

İşitme engellilerin eğitim ve iletişimlerinin sağlanması amacıyla Türk işaret dili sistemi oluşturulur. Bu sistemin oluşturulmasına, geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik çalışmaların esas ve usulleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı koordinatörlüğünde, Millî Eğitim Bakanlığı ve Türk Dil Kurumu Başkanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Engellilerin, her türlü eğitim, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılamak üzere kabartma yazılı, sesli, elektronik kitap, alt yazılı, işaret dili tercüme ve sesli betimlemeli film ve benzeri materyal üretilmesini teminen gerekli işlemler Millî Eğitim Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 85- 5378 sayılı Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bireylerin eğitsel değerlendirme, tanılama ve yönlendirilmesi ile ilgili iş ve işlemler rehberlik ve araştırma merkezi bünyesinde oluşturulan özel eğitim değerlendirme kurulu tarafından yapılır. Bu sürecin her aşamasında aile bilgilendirilerek görüşü alınır ve sürece katılımı sağlanır. Eğitsel değerlendirme ve tanılama sonucunda özel eğitime ihtiyacı olduğu belirlenen bireyler için özel eğitim değerlendirme kurulunca rapor hazırlanır ve eğitim planı geliştirilir. Bu planlama her yıl revize edilir.

Özel eğitim değerlendirme kurulu, özel eğitime ihtiyacı olan bireyleri ilgi, istek, gelişim özellikleri, akademik disiplin alanlarındaki yeterlilikleri ile eğitim ihtiyaçları doğrultusunda örgün ve yaygın eğitim kurumlarına yönlendirir.

Kurulun teşkili ve çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 86- 5378 sayılı Kanununun geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetimlerinde olan” ibaresinden sonra gelmek üzere “sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan araçlarla sağlanan” ibaresi, “sekiz yıl içinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “, sürücü koltuğu hariç dokuz ila on altı oturma yeri olan toplu taşıma araçları, yolcu gemileri ile özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçları ile turizm taşımacılığı yapılan araçlar 7/7/2018 tarihine

kadar” ibaresi eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “maddenin birinci fıkrasında” ibaresi, “maddede” şeklinde değiştirilmiş, “standartlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve yükümlülüklerinin” ibaresi, “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresinden sonra ve dördüncü fıkrasında yer alan “uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilim, Sanayi ve Teknoloji,” ibaresi, birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve diğer fıkralar teselsül ettirilmiştir.

“7/7/2018 tarihine kadar, karayolu ile turizm taşımacılığı yapan veya şehirlerarası toplu taşıma hizmeti veren gerçek ve tüzel kişiler, engelli bireyin erişilebilir toplu taşıma hizmeti sağlanmasına ilişkin talebini azami yetmiş iki saat içinde karşılamakla yükümlüdür.

7/7/2018 tarihine kadar, servis taşımacılığı yapan gerçek ve tüzel kişiler, engelli personel veya öğrenciye talep hâlinde erişilebilir taşıma hizmetini sağlamakla yükümlüdür.

Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihi takip eden altı aylık süreden sonra üretilen, sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla oturma yeri olan araçlardan erişilebilir olmayanlara şehir içi ve şehirlerarası yolcu taşıma hizmeti için yetki belgesi, izin veya ruhsat verilmez.”

MADDE 87- 10/11/2005 tarihli ve 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 8/A maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (o) bendi (p) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“o) Satın alma veya kiralama yoluyla ithal edilen veya Türkiye’de imal edilen hava araçlarının, uçuşa elverişlilik durumu tespit edilinceye kadar ticari amaçla uçmamak kaydıyla geçici olarak tescil ve terkin edilebilmelerine ilişkin işlemlerini yapmak.”

MADDE 88- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “usul ve esaslarını” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile”, üçüncü cümlesinde yer alan “usul ve esasları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibareleri eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “Sağlık Bakanlığının” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 89- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sınai mülkiyet haklarında istisna

MADDE 5/B

(1) Türkiye’de gerçekleştirilen araştırma, geliştirme ve yenilik faaliyetleri ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşların;

a) Kiralanması neticesinde elde edilen kazanç ve iratların,

b) Devri veya satışı neticesinde elde edilen kazançların,

c) Türkiye’de seri üretime tabi tutularak pazarlanmaları halinde elde edilen kazançların,

ç) Türkiye’de gerçekleştirilen üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmının,

yüzde 50’si kurumlar vergisinden müstesnadır. Bu istisna, buluşa yönelik hakların ihlal edilmesi neticesinde elde edilen gelirler ile buluş nedeniyle alınan sigorta veya diğer tazminatlar için de uygulanır.

(2) İstisnanın uygulanabilmesi için;

a) İstisna uygulamasına konu buluşun, 24/6/1995 tarihli ve 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında patent veya faydalı model belgesi verilerek koruma altına alınan buluşlar arasında yer alması ve buluşa ilişkin incelemeli sistem ile patent veya araştırma raporu sonucunda faydalı model belgesi alınması,

b) İstisna uygulamasından yararlanabilecek kişilerin, 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde belirtilen nitelikleri taşıması ve bu kişilerin patentli veya faydalı model belgeli buluşu geliştirme yetkisini haiz bulunması şartıyla, patent veya faydalı model belgesinin sahibi ya da patent veya faydalı model belgesi üzerinde tekel niteliğinde özel bir ruhsata sahip olması,

c) İstisnadan yararlanılacak ilk yıl, buluşun oluşturacağı katma değer dikkate alınarak devir veya satış halindeki değerinin tespitine yönelik değerlendirme raporu düzenlenmesi, gerekmektedir.

(3) İstisna uygulamasına patent veya faydalı model belgesinin verildiği tarihten itibaren başlanır ve ilgili patent veya faydalı model belgesi için sağlanan koruma süresi aşılmamak kaydıyla bu istisnadan yararlanılabilir. Her bir mükellef tarafından yararlanılabilecek istisna tutarı; değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 50'sini, bu madde kapsamında yararlanılabilecek toplam istisna tutarı ise değerlendirme raporunda belirtilen bedelin yüzde 100'ünü aşamaz. Buluşun üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların, patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmı, ayrıştırılmak suretiyle transfer fiyatlandırması esaslarına göre tespit edilir.

(4) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(5) İstisna uygulamasının kesinti suretiyle alınan vergilere şümulü yoktur. Ancak, bu madde kapsamında istisnadan yararlanan serbest meslek kazançları ile gayrimenkul sermaye iratları üzerinden yapılacak vergi kesintisi yüzde 50 oranında indirimli uygulanır. Kazanç ve iradı kesinti yoluyla vergilenen ve beyanname vermesi gerekmeyen mükellefler için indirimli vergi kesintisi en fazla 5 yıl süre ile uygulanır.

(6) Bu madde kapsamında istisna uygulamasından yararlanan mükellefler, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında yer alan istisna uygulamasından ayrıca yararlanamaz.

(7) İkinci fıkranın (c) bendinde belirtilen değerlendirme raporunun düzeltilmesi durumunda, haksız yere yararlanan istisna tutarları dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(8) Birinci, üçüncü ve beşinci fıkralarda yer alan yüzde 50 oranını ayrı ayrı ya da birlikte sıfıra kadar indirmeye, yüzde 100'e kadar artırmaya, bu oranları sektörler ile birinci fıkrada yer alan gelir, kazanç ve iratlar itibarıyla ya da patent veya faydalı model belgesine göre farklılaştırmaya, üçüncü fıkrada yer alan yüzde 100 oranını yüzde 200'e kadar artırmaya, tekrar kanuni seviyesine indirmeye, beşinci fıkrada yer alan süreyi 1 yıla kadar indirmeye, tekrar kanuni seviyesine kadar çıkarmaya Bakanlar Kurulu; üçüncü fıkrada yer alan transfer fiyatlandırması suretiyle ayrıştırma yöntemi yerine satış, hasılat, gider, harcama veya benzeri unsurları dikkate alarak kazancın ayrıştırılmasında basitleştirilmiş yöntemler tespit etmeye ve maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 90- 5520 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150’ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 91- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Belirlenen oranın en az 2/3’ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun 56 ncı, mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi kapsamında harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocuklar için kullanılır.”

MADDE 92- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“n) Birlik: Erişim Sağlayıcıları Birliğini,

o) Erişimin engellenmesi: Alan adından erişimin engellenmesi, IP adresinden erişimin engellenmesi, içeriğe (URL) erişimin engellenmesi ve benzeri yöntemler kullanılarak erişimin engellenmesini,

ö) İçeriğin yayından çıkarılması: İçerik veya yer sağlayıcılar tarafından içeriğin sunuculardan veya barındırılan içerikten çıkarılmasını,

p) URL adresi: İlgili içeriğin internette bulunduğu tam internet adresini,

r) Uyarı Yöntemi: İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişiler tarafından içeriğin yayından çıkarılması amacıyla öncelikle içerik sağlayıcısına, makul sürede sonuç alınamaması halinde yer sağlayıcısına iletişim adresleri üzerinden gerçekleştirilecek bildirim yöntemini,”

MADDE 93- 5651 Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bu Kanun kapsamındaki faaliyetleri yurt içinden ya da yurt dışından yürütenlere, İnternet sayfalarındaki iletişim araçları, alan adı, IP adresi ve benzeri kaynaklarla elde edilen bilgiler üzerinden elektronik posta veya diğer iletişim araçları ile bildirim yapılabilir.”

MADDE 94- 5651 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

“(3) İçerik sağlayıcı, Başkanlığın bu Kanun ve diğer Kanunlarla verilen görevlerinin ifası kapsamında; talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim eder ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri alır.”

MADDE 95- 5651 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı fıkralar eklenmiştir.

“(2) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hukuka aykırı içeriği bu Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddelerine göre haberdar edilmesi halinde yayından çıkarmakla yükümlüdür.”

“(3) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hizmetlere ilişkin trafik bilgilerini bir yıldan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere yönetmelikte belirlenecek süre kadar saklamakla ve bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamakla yükümlüdür.

(4) Yer sağlayıcılar, yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde yaptıkları işin niteliğine göre sınıflandırılabilir ve hak ve yükümlülükleri itibarıyla farklılaştırılabilirler.

(5) Yer sağlayıcı, Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(6) Yer sağlayıcılık bildiriminde bulunmayan veya bu Kanundaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen yer sağlayıcı hakkında Başkanlık tarafından on bin Türk Lirasından yüz bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

MADDE 96- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki “ve teknik olarak engelleme imkânı bulunduğu ölçüde” ibaresi çıkartılmış, aynı fıkraya aşağıdaki (ç) ve (d) bentleri eklenmiş, üçüncü fıkrasında geçen “(b) ve (c)” ibaresi “(b), (c), (ç) ve (d)” şeklinde değiştirilmiştir.

“(ç) Erişimi engelleme kararı verilen yayınlara ilgili olarak alternatif erişim yollarını engelleyici tedbirleri almakla,

d) Erişim sağlayıcı, Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla,”

MADDE 97- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 6/A maddesi eklenmiştir.

“Erişim Sağlayıcıları Birliği

MADDE 6/A- (1) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Erişim Sağlayıcıları Birliği kurulmuştur.

(2) Birlik özel hukuk tüzel kişiliğine haizdir. Birliğin merkezi Ankara'dır.

(3) Birliğin çalışma usul ve esasları Kurum tarafından onaylanacak Tüzükle belirlenir. Tüzük değişiklikleri de Kurumun onayına tabidir.

(4) Birlik, Tüzüğünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar.

(5) Birlik, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamında yetkilendirilen tüm İnternet servis sağlayıcıları ile internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilerin katılımıyla oluşan ve koordinasyonu sağlayan bir kuruluştur.

(6) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları erişim sağlayıcılar tarafından yerine getirilir. Kararların uygulanması amacıyla gerekli her türlü donanım ve yazılım erişim sağlayıcıların kendileri tarafından sağlanır.

(7) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları gereği için Birliğe gönderilir. Bu kapsamda Birliğe yapılan tebligat erişim sağlayıcılara yapılmış sayılır.

(8) Birlik, kendisine gönderilen mevzuata uygun olmadığını düşündüğü kararlara itiraz edebilir.

(9) Birliğin gelirleri, üyeleri tarafından ödenecek ücretlerden oluşur. Alınacak ücretler, Birliğin giderlerini karşılayacak miktarda belirlenir. Bir üyenin ödeyeceği ücret, üyelerin tamamının net satış tutarı toplamı içindeki o üyenin net satışı oranında belirlenir. Üyelerin ödeme dönemleri, yeni katılan üyelerin ne zamandan itibaren ödemeye başlayacağı ve ödemelere ilişkin diğer hususlar birlik tüzüğünde belirlenir. Süresinde ödenmeyen ücretler Birlikçe kanuni faizi ile birlikte tahsil edilir.

(10) Birliğe üye olmayan İnternet Servis Sağlayıcıları faaliyette bulunamaz.”

MADDE 98- 5651 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Ticari amaçla olup olmadığına bakılmaksızın bütün İnternet toplu kullanım sağlayıcılar, konusu suç oluşturan içeriklere erişimin engellenmesi ve kullanıma ilişkin erişim kayıtlarının tutulması hususlarında yönetmelikle belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(3) Ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılar, ailenin ve çocukların korunması, suçun önlenmesi ve suçluların tespiti kapsamında usul ve esasları yönetmelikte belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(4) Bu maddede belirtilen yükümlülükleri ihlal eden ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılarına, ihlalin ağırlığına göre yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde uyarma, bin Türk Lirasından on beş bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verme veya üç güne kadar ticari faaliyetlerini durdurma müeyyidelerinden birine karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.”

MADDE 99- 5651 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “derhal kaldırılır.” ibaresinden sonra gelmek üzere “Erişimin engellenmesi kararı, amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir.” cümlesi eklenmiş, dördüncü fıkrasında yer alan “İçeriği birinci fıkrada belirtilen suçları oluşturan yayınların içerik veya yer sağlayıcısının yurt dışında bulunması halinde veya içerik veya yer sağlayıcısı yurt içinde bulunsa bile,” ibaresi çıkarılmış ve aynı fıkradaki “(2) ve (5)” ibaresi “(2), (5) ve (6)” ibaresi şeklinde değiştirilmiş, onuncu fıkrasındaki “altı aydan iki yıla kadar hapis cezası” ibaresi “beş yüz günden üç güne kadar adli para cezası” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(15) Bu Kanunun 8 inci maddesine göre soruşturma aşamasında verilen hâkim kararları ile 9 uncu ve 9/A maddesine göre verilen hâkim kararları birden fazla sulh ceza mahkemesi bulunan yerlerde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenen sulh ceza mahkemeleri tarafından verilir.”

MADDE 100- 5651 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İçeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi

MADDE 9- (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması halinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebileceği gibi doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilir.

(2) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişilerin talepleri, içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmi dört saat içerisinde cevaplandırılır.

3) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilenlerin talepleri doğrultusunda Hâkim bu maddede belirtilen kapsamda; erişimin engellenmesine karar verebilir.

(4) Hâkim, bu madde kapsamında vereceği erişimin engellenmesi kararlarını esas olarak, yalnızca kişilik hakkının ihlalinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL, vb. şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verir. Zorunlu olmadıkça internet sitesinde yapılan yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine karar verilemez. Ancak, Hâkim URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenemeyeceğine kanaat getirmesi halinde, gerekçesini de belirtmek kaydıyla, internet sitesindeki tüm yayına yönelik olarak erişimin engellenmesine de karar verebilir.

(5) Hâkimin bu madde kapsamında verdiği erişimin engellenmesi kararları doğrudan Birliğe gönderilir.

(6) Hâkim bu madde kapsamında yapılan başvuruyu en geç yirmi dört saat içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Bu karara karşı 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Birlik tarafından erişim sağlayıcıya gönderilen içeriğe erişimin engellenmesi kararının gereği derhal, en geç dört saat içerisinde erişim sağlayıcı tarafından yerine getirilir.

(9) Sulh ceza hâkiminin kararını bu maddede belirtilen şartlara uygun olarak ve süresinde yerine getirmeyen sorumlu kişi, beş yüz günden üç bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 101- 5651 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 9/A maddesi eklenmiştir.

“Özel hayatın gizliliği nedeniyle içeriğe erişimin engellenmesi

MADDE 9-A (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, Başkanlığa doğrudan başvurarak içeriğe erişimin engellenmesi tedbirinin uygulanmasını isteyebilir.

(2) Yapılan bu istekte; hakkın ihlaline neden olan yayının tam (URL) adresi, hangi açılardan hakkın ihlâl edildiğine ilişkin açıklama ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer verilir. Bu bilgilerde eksiklik olması halinde talep işleme konulmaz.

(3) Başkanlık, kendisine gelen bu talebi uygulanmak üzere derhal Birliğe bildirir, erişim sağlayıcılar bu tedbir talebini derhal, en geç dört saat içinde yerine getirir.

(4) Erişimin engellenmesi, özel hayatın gizliliğinin ihlâl eden yayın, kısım, bölüm, resim, video ile ilgili olarak (URL şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla uygulanır.

(5) Erişimin engellenmesini talep eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlâl edildiğinden bahisle erişimin engellenmesi talebini talepte bulunduğu saatten itibaren 24 saat içinde sulh ceza hâkiminin kararına sunar. Hâkim, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlâl edilip edilmediğini değerlendirerek vereceği kararını en geç kırk sekiz saat içinde açıklar ve doğrudan Başkanlığa gönderir; aksi halde, erişimin engellenmesi tedbiri kendiliğinden kalkar.

(6) Hâkim tarafından verilen bu karara karşı Başkanlık tarafından 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Özel hayatın gizliliğinin veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerine bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde doğrudan Başkan veya Başkanlığın ilişkili olduğu Bakanın emri üzerine erişim engellenmesi Başkanlık tarafından yapılır.”

MADDE 102- 5651 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “yayınları önlemeye” ibaresinden sonra “, İnternetin güvenli kullanımını sağlamaya, bilişim şuurunu geliştirmeye” ibaresi eklenmiş, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) Başkanlık; Bakanlık bünyesinde 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uyarınca oluşturulan İnternet Geliştirme Kurulunca internetin yaygınlaştırılması, geliştirilmesi, yaygın ve güvenli kullanılması gibi konularda yapılacak öneriler ile ilgili gerekli her türlü tedbir veya kararları alır.”

“(6) Başkanlık, ulusal siber güvenlik faaliyetleri kapsamında, siber saldırıların tespiti ve önlenmesi konusunda; içerik, yer, erişim sağlayıcılar ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla koordinasyon sağlar, gerekli tedbirlerin alınması konusunda faaliyet yürütür ve ihtiyaç duyulan çalışmaları yapar.

(7) Başkanlık kanunlarla kendisine verilen görevlerin ifası amacıyla araştırma ve geliştirme merkezleri kurabilir veya kurdurabilir. Bu merkezlerin her türlü gideri yönetmelikle belirlenecek esas ve usuller dâhilinde Kurum bütçesinden karşılanır.”

MADDE 103- 5651 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yer veya erişim sağlayıcı olarak faaliyet icra etmesi amacıyla yetkilendirme belgesi verilmesine” ibaresi “yer, erişim ve toplu kullanım sağlayıcıların yükümlülüklerine” ibaresi ile değiştirilmiştir.

MADDE 104- 5651 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

MADDE 105- 5651 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1)Birliğin kuruluşu bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tamamlanır.

(2) Birlik, mevcut İnternet servis sağlayıcıları ile erişim hizmeti veren işletmecilerin en az dörtte birinin katılımıyla imzalanan Birlik tüzüğüünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar. Birliğin kurulmasını müteakip en geç bir ay içerisinde halen üye olmayan internet servis sağlayıcıları ve erişim hizmeti veren işletmeciler üyeliklerini tamamlamak zorundadır.

(3) Belirtilen sürede Birliğin kuruluşunu tamamlayamaması halinde, Kurum tarafından İnternet servis sağlayıcılarına ve internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.

(4) Birliğin kurulmasını müteakip bir ay içerisinde üye olmayan İnternet servis sağlayıcılarına veya İnternet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere, Kurum tarafından bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.”

MADDE 106- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş takip eden fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(6) Bu Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan elli tam zaman eş değer Ar-Ge personeli sayısını otuza kadar indirmeye, Kanuni seviyesine kadar artırmaya veya sektörler itibarıyla belirlenen sınırlar dâhilinde farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 107- (1) 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun; “Bakanlığın görev ve yetkileri” başlıklı 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“(h) Ulusal siber güvenliğin sağlanması amacıyla politika, strateji ve hedefleri belirlemek, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilere yönelik siber güvenliğin sağlanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemek, eylem planlarını hazırlamak, Siber Güvenlik Kurulunun sekretaryasını yapmak, ilgili faaliyetlerin koordinasyonunu sağlamak, kritik altyapılar ile ait oldukları kurumları ve konumları belirlemek, gerekli müdahale merkezlerini kurmak, kurdukmak ve denetlemek, her türlü siber müdahale aracının ve millî çözümlerin üretilmesi ve geliştirilmesi amacı ile çalışmalar yapmak, yaptırmak ve bunları teşvik etmek ve siber güvenlik konusunda bilinçlendirme, eğitim ve farkındalığı artırma çalışmaları yürütmek, siber güvenlik alanında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişilerin uyması gereken usul ve esasları hazırlamak.”

MADDE 108- 5809 sayılı Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (ü) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (v) bendi eklenmiş ve diğer bentler teselsül ettirilmiştir.

“(v) Siber Güvenlik ve İnternet Alan Adları Konularında Bakanlar Kurulu, Bakanlık ve/veya Siber Güvenlik Kurulu tarafından verilen görevleri Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı veya diğer birimleri marifetiyle yerine getirmek.”

MADDE 109- 5809 sayılı Kanununun 56 ncı maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut dördüncü fıkrası altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(4) Kişinin bilgisi ve rızası dışında işletmeci veya adına iş yapan temsilcisi tarafından abonelik tesisi veya işlemi veya elektronik kimlik bilgisini haiz cihazların kayıt işlemi yapılamaz ve yaptırılmaz, bu amaçla gerçeğe aykırı evrak düzenlenemez, evrakta değişiklik yapılamaz ve bunlar kullanılmaz.

(5) Gerçeğe aykırı evrak düzenlemek veya değiştirmek suretiyle kişinin bilgi ve rızası dışında tesis edilmiş olan abonelikler kullanılmaz.”

MADDE 110- 5809 sayılı Kanununun 61 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(3) İşletmecinin tüketicilerden haksız olarak ücret tahsil ettiğinin tespiti hâlinde, işletmecinin bu tutarları tüketicilerine iade etmesine karar verilir. İfade tutarı, işletmecinin haksız olarak tahsil ettiği tutar ve tahsil tarihinden ödeme tarihine kadar hesaplanacak 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanununun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre hesaplanacak günlük avans faizinden oluşur. İşletmeci, tüketicilerine ulaşabilmek için Kurum tarafından belirlenecek tüm yöntemleri uygulamakla yükümlüdür. Bu idari tedbirin Kurul kararının ilgili

işletmeciye tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde işletmecinin tüketiciye ulaşamaması veya herhangi bir sebeple iadenin gerçekleştirilememesi nedeniyle yerine getirilememesi hâlinde, bu iade bedelleri 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre araştırma ve geliştirme gelirleri olarak genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına yatırılır.

(4) Abonelikten ayrılma ve numara taşıma gibi sebeplerden ötürü tüketiciler tarafından bedeli ödendiği hâlde kullanılmadığı için işletmeci üzerinde kalan bedeller için de yukarıda belirtilen işlemler uygulanır.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkraların uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 111- 5809 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yirmi günden yüz güne kadar; üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yüz günden beş yüz güne kadar” ibaresi “ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket ederek bu işi bizzat yapanlar elli günden yüz güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 112- (1) 5809 sayılı Kanunun 67 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiş ve diğer maddeler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“ Siber Güvenlik Kurulu

MADDE 68- (1) Siber güvenlikle ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından alınacak önlemleri belirlemek, hazırlanan plan, program, rapor, usul, esas ve standartları onaylamak ve bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu sağlamak amacıyla; Bakanın başkanlığında Siber Güvenlik Kurulu kurulmuştur. Siber Güvenlik Kurulunda yer alacak Bakanlık ve Kamu Kurum ve Kuruluşları ile üyelerinin temsil düzeyi Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Siber güvenlik ile ilgili politika, strateji ve eylem planlarını onaylamak ve ülke çapında etkin şekilde uygulanmasına yönelik gerekli kararları almak,
- b) Kritik altyapıların belirlenmesine ilişkin teklifleri karara bağlamak,
- c) Siber güvenlikle ilgili hükümlerin tamamından veya bir kısmından istisna tutulacak kurum ve kuruluşları belirlemek,
- ç) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

(3) Siber Güvenlik Kurulunun çalışma usul ve esasları Başbakanlıkça çıkartılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 113- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durumlarla ilgili olarak hazırlanan plan, program ve raporları onaylamakla görevli, Başbakan veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Milli Eğitim Bakanı, Çevre ve Şehircilik Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, Kalkınma Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı ile Orman ve Su İşleri Bakanından oluşan Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 114- 5902 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durum hâlleri öncesinde hazırlık ve zarar azaltma, afet ve acil durum hâlinde müdahale, sonrasında ise iyileştirme çalışmalarını değerlendirmek, bunlara ilişkin alınacak önlemleri belirlemek, bu önlemlerin uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla, Başbakanlık Müsteşarının başkanlığında, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı müsteşarları ile Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanı, Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanı ve afet veya acil durumun türüne göre Kurul Başkanınca görevlendirilecek diğer bakanlık ve kuruluşların üst yöneticilerinden oluşan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 115- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkları ile ilgili olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından bunların mülkiyetinin devri hariç olmak üzere 4046 sayılı Kanununun 18 inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümler çerçevesinde işlem yapılır. 3465 sayılı Kanun ve 3996 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Bu madde kapsamında işletme haklarının verilmesi imtiyaz addolunmaz. Bu çerçevede imzalanacak olan sözleşmeler özel hukuk hükümlerine tabidir. İşletme haklarının verilmesine ilişkin haklar ve yükümlülükler, ücretsiz geçiş yapacak araçlar, geçiş ücretleri, artış oranları ve diğer hususlar işletme haklarının verilmesine ilişkin sözleşmelerde düzenlenir.

(2) 4046 sayılı Kanun çerçevesinde hisse satışı yönteminin uygulanmasına karar verilmesi durumunda; otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların işletme hakları, imzalanacak işletme hakkı verilmesi sözleşmesi/sözleşmeleri ile hiçbir bedel alınmaksızın, işletme hakkı verilmesi sözleşmesi/sözleşmelerinin yürürlük tarihinden itibaren 25 yıl süre ile Genel Müdürlük tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kurulacak anonim şirkete/şirketlere verilir. Aynı sermaye konulması açısından; verilen işletme hakkı 1 (bir) Milyar TL olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kurulacak anonim şirketin/şirketlerin sermayesine 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde ilave edilir. Hisse satışında, hisse değerlemesi 4046 sayılı Kanun uyarınca ayrıca yapılır.

(3) İşletme hakkı verilenlerden elde edilecek gelirler anonim şirkete/şirketlere aittir. Bu şekilde işletme hakkı verilmesi sözleşmesine konu olan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların yapımı, bakımı, onarımı ve işletimi ile ilgili her türlü işler ve her türlü giderler Genel Müdürlüğe ait olmak üzere anonim şirket ile Genel Müdürlük arasında yapılacak sözleşmeler çerçevesinde Genel Müdürlük tarafından yapılır veya yaptırılır.

(4) Sözleşme süresince her ay için uygulanmak üzere; işletme hakkı verilenlerden Genel Müdürlük tarafından bir ay içinde tahsil edilen tutarlar, tahsil edildiği ayı takip eden ayın 15 ine kadar anonim şirkete/şirketlere aktarılır. Aktarılan tutarlardan Katma Değer Vergisi ve Boğaziçi Kanunu gereğince ödenmesi gereken tutarlar kesildikten sonra kalan tutarın yüzde 25'i Genel Müdürlük payı olarak aktarma tarihini takip eden 10 işgünü içinde, anonim şirket tarafından Genel Müdürlüğe ödenir. Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından yerine getirilmesi gereken yükümlülükler ile ilgili olarak Genel Müdürlük bütçesinde yeterli ödenek öngörülmüştür.

(5) Bu madde kapsamında işletme haklarının verilmesine ilişkin sözleşmeler gereğince Genel Müdürlük tarafından işletme hakkının ilgili şirkete devri 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun Geçici 12 nci maddesi hükmünün uygulanması açısından 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası kapsamında yapılmış kabul edilir. Bu kapsamda işletme hakkının ilgili şirkete devrine ilişkin düzenlenecek sözleşmeler damga vergisinden, yapılacak intikal işlemleri veraset ve intikal vergisinden müstesnadır.

(6) Bu anonim şirket/şirketlerdeki Özelleştirme İdaresi Başkanlığına ait kamu paylarının satışı tamamlanıncaya kadar bu şirket/şirketlerdeki kamuya ait hisseler ile imtiyazlı hisseler Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca Bakan tarafından İdare ve temsil edilir. Yönetim Kurulu, yedi üyeden oluşur. Beş üye Bakanın, iki üye Özelleştirme İdaresi Başkanlığının ilgili olduğu Bakanın teklif ettiği adaylar arasından Genel Kurul tarafından atanır.”

MADDE 116- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşları teşebbüslere mali fayda sağlayan uygulamalarına ilişkin her türlü kayıt ve veriyi Müsteşarlıkça çıkarılan yönetmeliklerle belirlenen usul ve esaslar dâhilinde Müsteşarlık bünyesindeki Devlet Destekleri Bilgi Sistemine aktarılır.”

MADDE 117- 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık, merkez, taşra ve yurt dışı teşkilatından meydana gelir.”

MADDE 118- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “üç” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 119- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Dördüncü Bölümünün başlığı “Taşra ve Yurt Dışı Teşkilatı, Kurullar ve Çalışma Grupları” şeklinde değiştirilmiş ve 23 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 23/A maddesi eklenmiştir.

“Yurt Dışı teşkilatı

MADDE 23/A- (1) Bakanlık, 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurt Dışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre yurt dışı teşkilatı kurmaya yetkilidir.”

MADDE 120- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “kuruluşlarına açar.” ibaresi “kuruluşları ile mahalli idareler ve Türkiye Kızılay Derneğine açabilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 121- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının devri

EK MADDE 1- (1) Bakanlığın taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşları Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenecek esaslar çerçevesinde il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilir. Bakanlık, hizmet alanları ile ilgili olarak il özel idareleri, belediyeler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ortak projeler yürütebilir.”

MADDE 122- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Afet ve acil durumlara yönelik sağlık hizmetlerinin sunumunda ihtiyaç duyulacak haberleşme, ilaç, tıbbi ve teknik malzemelere yönelik planlama, tedarik, dağıtım ve depolama faaliyetlerini yürütmek, acil sağlık hizmetlerinin sunumu için gerekli telsiz haberleşme altyapısını kurup işletmek.”

MADDE 123- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “merkez teşkilatlarının” ibaresi “merkez teşkilatları ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde sayılan düzenleyici ve denetleyici kurumların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 124- Bu Kanunun yayımı tarihinde;

a) 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 8 inci, 9 uncu ve 12 nci maddeleri,

b) 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 9 uncu maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları ile altıncı fıkrasında yer alan “(döner sermaye dâhil)” ibaresi, yürürlükten kaldırılmıştır.

Diğer mevzuatta bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümlere yapılan atıflar, bu Kanunla düzenlenen ilgili hükümlere yapılmış sayılır.

MADDE 125- Bu Kanunun;

a) 2 nci maddesi, 32 nci maddesi ile değiştirilen 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendi ve 67 nci maddesi yayımı izleyen ay başında,

b) 44 üncü, 45 inci, 53 üncü, 54 üncü, 56 ncı, 57 nci ve 63 üncü maddesi yayımı tarihinden yüz seksen gün sonra,

c) 46 ncı ilâ 48 inci maddeleri, 51 inci, 52 nci, 59 uncu, 60 ncı, 61 inci ve 64 üncü ilâ 66 ncı maddeleri yayımı tarihinden doksan gün sonra,

ç) 49 uncu maddesi yayımı tarihinden otuz gün sonra,

d) 89 uncu maddesi ile 5520 sayılı Kanuna eklenen 5/B maddesi, 1/1/2014 tarihinden itibaren elde edilen kazanç ve iratlara ve bu Kanunun yayımını izleyen ay başından itibaren yapılacak vergi kesintilerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 126- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : YURT DIŞI

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşavir	1	5	-	5
GİH	Müşavir	3	5	-	5
GİH	Ateş	1	4	-	4
GİH	Ateş	3	3	-	3
GİH	Ateş	5	3	-	3
TOPLAM			20		20

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşar Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Daire Başkanı	1	15	-	15
GİH	Şube Müdürü	1	100	-	100
TOPLAM			120		120

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Şube Müdürü	1	112	-	112
SH	Sosyal Çalışmacı	5	700	-	700
SH	Psikolog	5	500	-	500
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	200	-	200
TH	Sosyolog	7	500	-	500
EÖH	Öğretmen	7	150	-	150
TOPLAM			2.162		2.162

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

17/1/2014

Esas No: 1/796, 2/1160, 2/1183, 2/1608,

2/1927, 2/1928, 2/1937

Karar No: 5

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/796 esas numaralı “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, 2/1160 esas numaralı “Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, 2/1183 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, 2/1608 esas numaralı “Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi”, 2/1927 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, 2/1928 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” ve 2/1937 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” Komisyonumuzun 4/12/2013; 2/1/2014, 7/1/2014, 8/1/2014, 9/1/2014, 14/1/2014, 15/1/2014 tarihlerinde yaptığı 18 ila 23 üncü birleşimlerinde İctüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmek suretiyle görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
1. GİRİŞ	158
2. TASARI VE TEKLİFLERİN GEREKÇELERİNİN ÖZETİ	159
2.1. 1/796 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI	159
2.2. 2/1160 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
2.3. 2/1183 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
2.4. 2/1608 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
2.5. 2/1927 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
2.6. 2/1928 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
2.7. 2/1937 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	160
3. TASARI VE TEKLİFLERDE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER	160
3.1. 1/796 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI	160
3.2. 2/1160 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	164
3.3. 2/1183 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	164
3.4. 2/1608 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	165
3.5. 2/1927 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	165
3.6. 2/1928 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	165
3.7. 2/1937 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ	167
4. KOMİSYONUMUZDA TASARI VE TEKLİFLERİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER	167
4.1. Komisyon Üyelerinin Görüşleri	167
4.2. Hükümet Adına Yapılan Açıklamalar	171
5. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI	172
6. ÖZEL SÖZCÜLER	184

1. GİRİŞ

1/796 esas numaralı “**Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**” 26/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 28/6/2013 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ve Milli Savunma Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1160 esas numaralı “**Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural’ın; Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**” 14/1/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça 24/1/2013 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1183 esas numaralı “**Manisa Milletvekili Erkan Akçay ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural’ın; Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**” 14/1/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 31/1/2013 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1608 esas numaralı “**İzmir Milletvekili Hülya Güven ve 31 Milletvekilinin; Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi**” 5/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça 13/6/2013 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1927 esas numaralı “**Diyarbakır Milletvekili Cuma İçten ve Rize Milletvekili Hasan Karal ile 6 Milletvekilinin; Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi**” 3/1/2014 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 3/1/2014 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas Komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1928 esas numaralı Kanun Teklifi “**Adana Milletvekili Necdet Ünüvar ve Sivas Milletvekili Hilmi Bilgin ile 4 Milletvekilinin; Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi**” 6/1/2014 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 6/1/2014 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

2/1937 esas numaralı Kanun Teklifi “**Sivas Milletvekili Hilmi Bilgin ve 15 Milletvekilinin; Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi**” 10/1/2014 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif Başkanlıkça 10/1/2014 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 4/12/2013 tarihinde yaptığı 18 inci birleşiminde, 1/796 esas numaralı “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın görüşmelerine başlanmıştır. Tasarı ile 2/1160 esas numaralı “Terörle Mücadele Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”, 2/1183 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ve 2/1608 esas numaralı “Sosyal Hizmetler Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi”nin İttüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine, görüşmelerde Tasarı metninin esas alınmasına ve Tasarı ve Tekliflerin daha ayrıntılı olarak incelenebilmesini teminen bir alt komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Tasarı ve Teklifler, 4/12/2013, 18/12/2013, 19/12/2013 ve 2/1/2014 tarihlerinde Alt Komisyonunda görüşülmüş ve Alt Komisyon hazırlamış olduğu raporu Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuzun 7/1/2014 tarihinde yaptığı 20 nci birleşiminde Tasarı ile 2/1927 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” nin İttüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine ve görüşmelerde Alt Komisyon metninin esas alınmasına karar verilmiş, Kanun Tasarısı ve Tekliflerinin geneli üzerindeki görüşmelere başlanmıştır. Komisyonumuzun 9/1/2014 tarihli 22 nci birleşiminde 2/1928 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, 14/1/2014 tarihli 23 üncü birleşiminde 2/1937 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”nin İttüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine karar verilmiştir. Tasarı ve Tekliflerin geneli üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarı ve Tekliflerin gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle görüşmeler tamamlanmıştır.

2. TASARI VE TEKLİFLERİN GEREKÇELERİNİN ÖZETİ

2.1. 1/796 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI

Tasarı ile toplumun dezavantajlı kesimlerine ve diğer kişilere sunduğu yardım ve hizmetlerin yurtiçinde ve yurtdışında etkin ve verimli şekilde sunulması ve kesintisiz şekilde sürdürülmesi amacıyla çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde bazı değişiklikler yapılması amaçlanmaktadır. Toplumun tamamının eşit ve adaletli bir şekilde toplumsal hayattan ve her türlü imkândan faydalanması için gerekli tedbirlerin alınması öngörülmektedir.

Öte yandan, 4/1/2002 tarihi ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununda özellikle yatırım niteliğindeki işlerin, ihalelerin ve imzalanan sözleşmelerin zamanında bitirilmesine elverişli olmayan hükümlerin gözden geçirilmesi amaçlanmaktadır. Bu çerçevede, özellikle şikayet inceleme süreci ve bunu takip eden yargılama aşamasının hızlandırılması, şikayet ve itirazın şikayet başvurularının hak arama amacı dışındaki saiklerle yapılmasının önlenmesi ve gerek ihale aşamasında gerekse de sözleşmenin yürütülmesi aşamasında işlerin gereği gibi tamamlanmasını güçleştiren ve hukuki ihtilaflara yol açan mevcut aşırı düşük tekliflerin tespiti ve değerlendirilmesi uygulamasının daha seçici ve hızlı hale getirilmesi amaçlanmıştır. Orta ve yüksek teknoloji sanayi ürünleri arasından belirlenen malların ihalelerinde yerli malı üreten istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması hususunda düzenleme yapılmıştır.

Ayrıca Tasarı ile; Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun, Karayolu Taşıma Kanunu, Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun, Elektronik Haberleşme Kanunu, Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun, Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanun ve Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararımla uygulamada karşılaşılan ihtiyaçların giderilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

2.2. 2/1160 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile şehit yakınlarının ve gazilerin taleplerinin mümkün olduğunca karşılanması amacıyla, tüm şehit çocuklarına iş hakkı getirilmesi ve gazilerimize ikinci iş imkanı verilmesi amaçlanmıştır.

2.3. 2/1183 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile sosyal güvenlik primi uygulaması açısından gaziler arasındaki farklılığın ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

2.4. 2/1608 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile kadınların toplam istihdam içindeki payının artırılması, bakım hizmetinden yararlanacak engellilerin hiçbir ön şart aranmaksızın tüm engellileri kapsayacak şekilde düzenlenmesi amaçlanmıştır.

2.5. 2/1927 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile 1/796 sayılı Tasarıya paralel düzenlemeler ile Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerin Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna devri amaçlanmıştır.

2.6. 2/1928 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile 1/796 sayılı Tasarıya paralel düzenlemeler ile 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyatından Koruma Kanunu, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 492 sayılı Harçlar Kanunu, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu, 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunlarda değişiklik yapan hükümler eklenmiştir.

2.7. 2/1937 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklif ile 1/796 sayılı Tasarıya paralel düzenlemeler ile Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna müşavir kadrosu ve öncelikle Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı hizmetlerinde kullanılmak üzere diğer unvanlarda kadro ihdası yapılması, özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında sözleşmeli personel çalıştırılması, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanların Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında geçici görevlendirilmesine imkan tanınması amaçlanmıştır.

3. TASARI VE TEKLİFLERDE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

3.1. 1/796 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI

✓ Çalışanların en az %75'ini engellilerin oluşturduğu, devlet tarafından destek verilen iş yerlerini ifade eden korumalı işyerlerine vergi avantajı sağlanması (ücretlerin vergiden indirilmesi, bir kısmının Hazine tarafından karşılanması ve çevre vergisinden muafiyet), işsizlik sigortası işveren

payının Hazine tarafından karşılanması suretiyle engellilerin istihdamının teşviki öngörülmüştür. Yükümlü olmadığı halde engelli çalıştıran veya kontenjan zorunluluğuna tabi olduğu halde kontenjandan fazla engelli çalıştıran iş yeri ve kurumlarda işveren sigorta primi payının yarısı ödenmekte iken yeni düzenleme ile tamamının Hazinece karşılanması öngörülmektedir.

✓ Memurlardan engelli olan veya ailesinde engelli birey bulunan kişilerin yer değiştirme suretiyle atanmasına yönelik özel hükümler düzenlenebilmesi öngörülmektedir.

✓ Evde bakım hizmeti sosyal yardım kapsamına alınmıştır. Birden fazla bakıma muhtaç engellinin bulunduğu hanelerde gelir kriterinin hesaplanmasında, hanede bulunan birinciden sonraki her bakıma muhtaç engellinin iki kişi olarak dikkate alınması öngörülmüştür. Ayrıca gelir kriterini aşan ancak hizmet verilen ailelerin mağdur olmaması için geçici düzenleme yapılmıştır. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için verilen sosyal yardımlar memur katsayısına endekslenmiştir. Ayrıca, bakıma ihtiyacı olan engellilerin ailelerinin bulunduğu şehirlerdeki yerel yönetimlerin de bakım merkezleri açmaya teşvik edilerek hizmetin yaygınlaştırılması amacıyla engellilere bakım hizmeti veren resmî kurumlara bu hizmetten dolayı yardım yapılabilmesi amaçlanmıştır.

✓ Bireyler arasında hakların kullanılması açısından ayrımcılık yapılamayacağına dair bazı kanunlarda yer alan hükümlere engelli olma durumu da eklenmiştir. Engelliler Hakkında Kanunun birçok maddesinde değişiklik yapılarak uluslararası kriterler doğrultusunda daha uygun dil ve terminoloji ile revize edilmiştir. Ayrıca ayrımcılık, topluma dâhil olma, rehabilitasyon ve erişilebilirlik kavramları kanunda açıkça tanımlanmış, bireylerin özgürlüklerine, bağımsız yaşayabilmelerine vurgu yapan düzenlemeler eklenmiştir. Engellik durumunun tespitine dair yönetmelik çıkarma yetkisi yeniden düzenlenmiştir. Genel eğitim sistemi içinde engellilerin her seviyede eğitim almasını sağlayacak bütüncüsel planlamalara yer verilmesi ve örgün eğitim programlarına farklı nedenlerle geç başlamış engellilerin bu eğitime dâhil edilmesi için gerekli tedbirlerin alınması hususları düzenlenmiştir. Özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçlarının 7/7/2018 tarihine kadar engelliler için erişilebilir duruma getirilmesi öngörülmektedir.

✓ Engelliler için özel düzenlemeler gerektirmesi nedeniyle SGK tarafından finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri ve yararlanma sürelerine ilişkin esas ve usullerin belirlenmesinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da görüşünün alınması öngörülmektedir. Uluslararası sözleşmeler gereğince Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kurulunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının da temsil edilmesi öngörülmektedir. Engelli vatandaşları da ilgilendiren karar alma süreçlerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı dâhil edilmektedir.

✓ Özel okullarda burslu öğrenci kontenjanının 2/3'ünün korunmaya muhtaç çocuklar ve vazife malullerinin çocuklarına ayrılması öngörülmektedir.

✓ Korunmaya muhtaç çocukların özel sektörde istihdam edilmeleri halinde 5 yıl süre ile tüm sigorta primlerinin Devlet tarafından karşılanması ile özel sektörde işe alınmalarının teşvik edilmesi amaçlanmıştır. Korunmaya muhtaç ve reşit olana kadar sosyal hizmetlerden yararlanan çocuklar için, kamu kurum ve kuruluşlarında ayrılan kontenjan şartının serbest kadro mevcudunun 1000'i bulmaması durumunda da bir kişi olarak uygulanması zorunluluğu getirilmiştir. İşe yerleştirmede eğitim durumu öncelik kriteri olarak belirlenmek suretiyle, söz konusu çocukların eğitime ilgisinin artırılarak yükseköğretim kurumlarında eğitim görmesinin teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

✓ Koruyucu aile yanına yerleştirilen çocukların yerleşme işlemleri esnasında, çocuklara ödenen harçlıklar ve ailelere ödenen aylıklardan hiçbir kesinti yapılmaması ve koruyucu ailedeki eşlerden birinin isteğe bağlı sigortalı olması durumunda priminin asgari ücret üzerinden Bakanlıkça karşılanması öngörülmektedir.

✓ Özellikle acil tedavi gerektiren durumlarda korunmaya muhtaç çocukların ailesine ulaşmak ve yazılı izin almak zaman aldığından ve çocuğun sağlığı açısından sakıncalı durumlar ortaya çıktığından söz konusu çocukların mülkiyet ve miras dışındaki velayet hakkından kaynaklanan yetkilerinin (tedavi, seyahat vb.) ilgili sosyal hizmet kuruluşu tarafından kullanılacağı hükmü düzenlenmiştir.

✓ Özel sosyal hizmet kuruluşlarının (kreş, bakımevi, huzurevi vb.) kapasitelerinin yüzde 3'ünün Bakanlıkça belirlenecek ihtiyaç sahiplerinin ücretsiz kullanımına ayrılması düzenlenmiştir.

✓ Sosyal Hizmetler Kanununda yer alan "muhtaç" ibarelerinin anlatım açısından daha uygun olan "ihtiyacı olan" şeklinde değiştirilmesine yönelik hüküm eklenmiştir.

✓ Sosyal hizmet kuruluşlarına teslim edilen çocukların korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığının tespiti halinde, mahkeme sürecine gerek kalmaksızın sürecin en kısa sürede sonuçlandırılarak çocuğun ailesine iadesini sağlamaya yönelik düzenleme yapılmıştır.

✓ Devlete ait huzurevlerinde kontenjanların dolu olması halinde, masrafları Devletçe karşılamak üzere özel huzurevlerindeki boş kontenjanlardan hizmet alımı yolu ile ihtiyacı olan yaşlıların yararlandırılması öngörülmektedir.

✓ Taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşlarının, il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilmesi hususunda Bakanlığa yetki verilmektedir.

✓ Çocuk evleri sitesi, engelsiz yaşam merkezi ve ev tipi sosyal hizmet birimleri oluşturularak yeni sosyal hizmet kuruluşları oluşturulmuştur.

✓ Ev tipi sosyal hizmet birimlerinde, çocuklarla ilgilenen kişilerin sürekli değişmesinin çocukların psikolojilerini olumsuz etkilediği gerekçesi ile tam zamanlı çalışmaya geçilebilmesi için vardiyalı çalışılmayacağına dair hükümler eklenmiştir.

✓ Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından; ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılacak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, yurt veya pansiyon yapılabilmesi hüküm altına alınmıştır. Vakıflar tarafından; bağış yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazların; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak üzere tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilmesi öngörülmüş ve geçiş hükmü düzenlenmiştir.

✓ Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının teşkilat yapısı yeniden düzenlenmektedir. Bakanlığa yurt dışı teşkilatı kurma yetkisi tanınmakta, müsteşar sayısı 3'ten 4'e yükseltilmekte, 633 sayılı KHK ile tasfiyesi öngörülen Döner Sermaye İşletmesinin Anayasa Mahkemesi kararına istinaden devam etmesi amaçlanmakta, bu çerçevede kadrolar yeniden düzenlenmekte ve geçiş hükümleri eklenmektedir.

✓ Özellikle yapım işlerine ilişkin ihalelerde dava sürelerinin uzun olması süreci ve yatırımları olumsuz etkilediğinden, itirazın şikayet başvuruları hakkında Kamu İhale Kurulu tarafından verilen nihai kararlar hakkında açılacak davaların İdare Mahkemeleri yerine Danıştayda görülmesi, sürelerin kısaltılarak mevcut durumda 3-4 yıla kadar uzayabilen sürenin 3 ay içinde sonuçlandırılacağı hükme bağlanmaktadır. Danıştay kararına karşı temyiz yolu kapatılmakta ve bu hususlara ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir. İtirazın şikayet başvuru sisteminin hak arama dışındaki amaçlarla kullanılarak ihale sürecinin etkinliğinin sekteye uğratılmasının önlenmesi için başvuru bedelleri artırılmaktadır. İhalelere katılmaktan yasaklama kararlarının Resmi Gazete yerine Kamu İhale Bülteninde yayımlanması düzenlenmektedir.

✓ Mevcut durumda ihalelerde yerli malı tekliflerine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilmesine dair hükmün ihale belgesine konulabilmesi durumu, belirlenecek orta ve yüksek teknoloji sanayi ürünleri için zorunlu hale getirilmektedir. Ayrıca Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının belirleyeceği esaslar doğrultusunda söz konusu malın yerli olduğunun belgelendirilmesi zorunluluğu getirilmektedir.

✓ İhale sürecinde idareler veya Kurum tarafından yapılan tebligatlarda yaşanan zaman kaybını önlemek amacıyla hızlı ve etkin bildirim araçlarının kullanılması imkânı getirilmektedir.

✓ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili kamu iktisadi teşebbüslerinin ticarî ve sınıâ faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirecekleri yapım işleri ile yenilik, yerlileşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımları istisna kapsamına alınmaktadır. İş deneyimini gösteren belgelerinin bulunmaması nedeniyle ihalelere katılmayan Ar-Ge ve yenilik projeleri ile farklı destekler çerçevesinde projeler yürüten isteklilerin ihaleye katılabilmeleri sağlanmaktadır. İsteklinin ekonomik, mali ve mesleki yapısı hakkında temel verileri ortaya koyan ciro oranı, benzer iş deneyimi gibi kriterlerin de fiyat dışı unsur olarak belirlenebilmesi ve böylece fiyat tekliflerinin puanlanmasına yönelik birer kriter olarak düzenlenmesi sağlanmaktadır.

✓ Elektrik, doğalgaz ve elektronik haberleşme hizmet alımlarının tedarik yöntemlerine ilişkin olarak Kamu İhale Kurumuna düzenleme yapma yetkisi verilmektedir.

✓ 4734 sayılı Kanuna göre ihalesi yapıp 22/9/2012 tarihi itibarıyla sözleşmesi devam eden ve ihale dokümanında fiyat farkı verilmesine ilişkin hüküm bulunan sözleşmelerde, yüklenicinin kullandığı akaryakıtı ilişkin fiyat farkı hesaplanmasına esas alınan endekste değişiklik yapılabilmesine ve özel tüketim vergisinde gerçekleşen değişikliğin fiyat farkı olarak hesaplanabilmesine ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna yetki verilmekte ancak bu maddenin yürütülmesi için ihalenin yaklaşık maliyet tutarının yarısından fazlasının akaryakıttan oluşması şartı getirilmektedir. Böylece yüklenicinin öngöremeyeceği düzeyde ortaya çıkan maliyet farklılıklarına yönelik düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

✓ İhale sürecinde idareler veya Kurum tarafından yapılan tebligatlarda yaşanan zaman kaybını önlemek amacıyla hızlı ve etkin bildirim araçlarının kullanılması imkânı getirilmektedir.

✓ Aile konutu şerhi bildiriminin hangi merciye (mahkeme kararına gerek kalmaksızın tapu sicil müdürlüğüne) yapılacağına açıklık kazandırılmıştır.

✓ Sosyal yardımlar bilgi sistemi veri tabanından mahalli idarelerin de faydalanması öngörülmektedir.

✓ Yurt dışından getirilen telefonların gerçeğe aykırı şekilde kayıt altına alınması ile GSM aboneliklerinin kişinin bilgisi dışında yapılması ve bu şekilde kişinin bilgi ve rızası dışında oluşturulan aboneliklerin kullanılmasının yasaklanması düzenlenmiştir.

✓ Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulunun 17/2/2010 tarihli “Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının 2006, 2007 ve 2008 yılları faaliyet ve işlemlerinin denetlenmesi” raporu doğrultusunda birçok kurum personeli açısından geçerli olan soruşturma usulünün, görev sebebiyle işlenen suçlar açısından Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı personeli hakkında da uygulanması öngörülmüştür.

✓ Tüketici mağduriyetinin giderilmesini teminen Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından idari bir tedbir olarak haksızca tahsil edilen tutarların işletmeciler tarafından tüketicilere iade edilmesine karar verilmektedir. Tüketicilere hiçbir şekilde ulaşılamaması veya herhangi bir sebeple iadenin gerçekleştirilememesi halinde, söz konusu iade tutarının Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına aktarılması sağlanarak, işletmecinin kabahati ile ortaya çıkan zararın tazmini amaçlanmıştır. Ayrıca Kanun kapsamındaki cezalar yeniden düzenlenmektedir.

✓ Karayolları Genel Müdürlüğünün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların değerlendirilme esasları yeniden düzenlenmektedir. Yetki belgeleri ve taşıt kartlarına yönelik düzenlemeler Anayasa Mahkemesinin kararları doğrultusunda yeniden düzenlenmiştir.

✓ 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna ek madde eklenmek suretiyle, teşebbüslere mali fayda sağlamak üzere aktarılan kamu kaynaklarına ilişkin kayıt ve verilerin Hazine Müsteşarlığı Devlet Destekleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki bilgi sistemine aktarılarak veri tabanı oluşturulması amaçlanmaktadır.

✓ Ayrıca tasarıda vazife malullerinin sosyal ve ekonomik şartlarının iyileştirilmesine yönelik düzenlemeler yer almaktadır.

3.2. 2/1160 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

✓ Şehit olanların çocuklarının tamamının, eşi ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişinin, şehidin eşinin ve çocuğunun bulunmaması durumunda ana veya babası ile kardeşlerden birisi olmak üzere toplam iki kişinin, ana veya babanın bu hakkını kullanmaması durumunda ise bir diğer kardeşi olmak üzere toplam iki kişinin kamuda istihdam edilmesi; gazilerin ise çalışabilir durumda olmaları halinde kendileri ile eşi veya çocuklarından birisi olmak üzere iki kişinin, çalışamaz durumda olmaları halinde eşi ile çocuklarından birisi olmak üzere iki kişinin, kendisi ve eşinin çalışamaz durumda olması halinde çocuklarından ikisinin, eşi veya çocuğu olmayıp çalışabilir durumda olanların kendileri ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere iki kişinin, çalışamaz durumda olup eşi ve çocuğu olmayanların ana, baba veya kardeşlerinden ikisinin kamuda istihdam edilmesi öngörülmektedir.

3.3. 2/1183 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

✓ Terörle Mücadele Kanunu veya Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun kapsamında malullük aylığı alanlar ile asayiş ve güvenliğin sağlanması ile ilgili görevinden ötürü vazife malullüğü aylığı almakta olup da çalışanların 1/10/2008 tarihinden önceki döneme ait sosyal güvenlik destek primlerinin iade edilmesi ve prim borcu olanların borçlarının silinmesi amaçlanmaktadır.

3.4. 2/1608 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

✓ Bakıma muhtaç engellilere ve yaşlılara bakım hizmeti sunacak kişilerin eğitimlerine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi; bu hizmet karşılığında ödenecek ücret tabanının asgari ücret olarak belirlenmesi ve ücretin hizmet verilen kişinin engellilik derecesine göre artırılabilmesi; bakım hizmetini evde veren kişilerin sosyal güvenlik kapsamına alınması; evde bakım hizmetlerine ilişkin ayrı bir yönetmeliğin hazırlanması; engelliye evde bakım hizmeti vermesi dolayısı ile kendilerine ücret verilmiş olanlardan engellinin geliri sebebiyle bu ücretin bir kısmının takip ve tahsil edilmesine yönelik hükmün yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.

3.5. 2/1927 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklifte 1/796 esas numaralı Kanun Tasarısına paralel hükümler içermekle birlikte Tasarıdan farklı olarak;

✓ 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen geçici 14 üncü madde ile Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerin taşınır ve taşınmazları ile personelinin Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna devri ve devir işlemine ilişkin usul ve esaslarının belirlendiği bir hüküm düzenlenmektedir.

3.6. 2/1928 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklifte 1/796 esas numaralı Kanun Tasarısına paralel hükümler içermekle birlikte Tasarıdan farklı olarak;

✓ 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyatından Koruma Kanununda değişiklik yapılmak suretiyle, çocukların her türlü ihmal ve istismardan korunmasına yönelik olarak basılmış eserlerin çocuklar için muzır olup olmadığı hususunda yetkilendirilmiş olan Kurulda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı temsilcisinin de bulunmasını düzenlenmiştir.

✓ 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununda değişiklik yapılmak suretiyle, ön ödemeli hat kullanan GSM abonelerinin mobil internet kullanımları sırasında uygulanan yüzde 25 oranındaki özel iletişim vergisinin, faturalı hat kullanan abonelere uygulanan yüzde 5 oranındaki özel iletişim vergisine paralel hale getirilmesini, özel iletişim vergisi oranlarının değiştirilmesinde Bakanlar Kurulunun, diğer usul ve esaslar da ise Maliye Bakanlığının yetkili kılınmasını öngören bir hüküm düzenlenmiştir.

✓ 213 sayılı Vergi Usul Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, kayıt dışı ekonominin yüksek olduğu sektörlerde kayıp ve kaçak ile mücadele edilmesi amacıyla Bandrollü Ürün İzleme Sisteminin getirilmesinin, söz konusu sistemin işletilmesinin ve sistem içindeki firmaların vergi borcunun daha etkin bir şekilde takibinin sağlanması için Maliye Bakanlığına yetki verilmesinin, söz konusu sistemin kurulması için gereken hizmetlerin ödenek kullanılmadan gerçekleştirilecek olması nedeniyle 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ödeneği bulunmayan işler için ihaleye çıkılmayacağına dair hükümden istisna tutulmasının öngörüldüğü bir düzenleme öngörülmüştür.

✓ 492 sayılı Harçlar Kanununda değişiklik yapılması suretiyle, tahkim müessesesinin etkinleştirilmesi amacıyla, nispi olarak hesaplanan karar harcının, tahkim davalarında yüzde elli oranında alınmasının öngörüldüğü bir hüküm öngörülmüştür.

✓ 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa eklenmesi öngörülen ek bir madde ile, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı sosyal hizmet kuruluşlarında kalan veya Darülaceze Müessesesinde ücretsiz bakılan veya özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakım ücreti Bakanlık tarafından karşılanmakta olan ya da Bakanlıkça sosyal yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi

sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Bakanlığın sosyal hizmet kuruluşlarından ücretsiz bakım hizmetinden yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan engelli bireylere ve yaşlılara şahsi giderlerini karşılayabilmeleri için her yıl Bütçe Kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden herhangi bir kesinti yapılmaksızın harçlık verilmesinin sağlanmasını amaçlayan bir düzenleme öngörülmüştür.

✓ 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa eklenen ek 11 inci madde kapsamında 2014 yılı içinde ödenecek aylık net harçlık tutarının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenmesine ilişkin bir düzenlemenin söz konusu Kanuna geçici bir madde olarak eklenmesine yönelik bir hüküm öngörülmektedir.

✓ 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununda değiştirilen tanımlar maddesi ile oluşturulan yeni sosyal hizmet birimlerine ilişkin yönetmeliklerin altı ay içinde çıkarılmasına yönelik bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda değişiklik yapan düzenlemeler öngörülmektedir.

✓ 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa eklenmesi öngörülen bir ek madde ile ikili sağlık anlaşması yürürlükte olmayan ülkelerden gelen tedavi taleplerini de karşılayabilmeye, yurt dışından gelecek kişilerin tedavileri sırasında hangi giderlerin karşılanacağına açıklık getirilmesine ve konaklama gideri olarak karşılanacak tutar açısından kişi başına azami bir tutar belirlenmesine yönelik bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde Şehit Yakınları ve Gaziler Dairesi Başkanlığı oluşturulduğundan, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinin değiştirilmesi ve “İçişleri Bakanlığı” tarafından yürütülen bu kapsamdaki hizmetlerin “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” tarafından yürütülmesine imkân tanıyan bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin değiştirilmesi suretiyle, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görev alanına giren konularda akreditasyonla ilgili politika, strateji ve hedeflerin belirlenmesine yönelik görüş bildirme amacıyla Türk Akreditasyon Kurumunun Danışma Kurulunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığından iki temsilcinin de bulunmasına dair bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ 4734 sayılı Kamu İhale Kanununda yapılan bir değişiklikle, idarelerin ortak ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla alımların toplulaştırılmasına, yapılacak bir protokol ile ortak ihtiyaçların ihale işlemlerini yürütmek üzere tek bir idarenin görevlendirmesine imkân tanıyan bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa eklenmesi öngörülen bir geçici madde ile, Kamu İhale Kurumunun iş yükünün azaltılması ve süreçlerin daha etkin hale getirilmesi amacıyla, diğer kurumlarda ihale süreçlerinde bilgi birikime sahip olmuş deneyimli personelin Kamu İhale Kurumu meslek personeli kadro sayısının yüzde beşini geçmemek kaydıyla Kurumda görevlendirilmesine imkan veren bir hüküm öngörülmektedir.

✓ 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görececek olan kıymetli taşlar için farklı vergi oranları belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilen bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ Hâlihazırda acil durumlar için başka kamu kurum ve kuruluşlarının telsiz haberleşme alt yapısını kullanan Sağlık Bakanlığının kendi alt yapısını kurmasına imkân tanıyan bir düzenleme öngörülmektedir.

✓ Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Kalkınma Bakanlığının, Afet ve Acil Durum Yüksek Kuruluna ilave edilmesi amacıyla 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik öngören bir hüküm öngörülmektedir.

✓ 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununda internet üzerinden işlenen suçlara ilişkin çeşitli düzenlemeler yapılmaktadır.

3.7. 2/1937 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ

Teklifte 1/796 esas numaralı Kanun Tasarısına paralel hükümler içermekle birlikte Tasarıdan farklı olarak;

✓ 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanunda değişiklik yapılması suretiyle Kuruma 10 adet Başkanlık Müşaviri kadrosu ihdas edilmesine yönelik bir hüküm düzenlenmiştir.

✓ 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen ek 2 nci madde ile özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında sözleşmeli personel çalıştırılması amaçlanmıştır.

✓ Bilişim şuurunu geliştirmeye yönelik verilen yeni görevlerin ifası ile mevcut görevlerin etkin şekilde yerine getirilmesi amacıyla gerekli olan personel ihtiyacının karşılanmasına yönelik olarak öncelikle Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı hizmetlerinde kullanılmak üzere, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununa ekli listeye 45 kadro ilavesi yapılması düzenlenmiştir.

✓ 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesine diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanların Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında geçici görevlendirilmesine imkan tanıyan bir düzenleme yapılmıştır.

4. KOMİSYONUMUZDA TASARI VE TEKLİFLERİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

4.1. Komisyon Üyelerinin Görüşleri

Komisyonumuzda Tasarı ve Tekliflerin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

— Engelli ve engelli yakını memurların tayinlerinin kolaylaştırılmasına yönelik düzenlemede uygulanacak kriterlerin kurumların insiyatifine bırakılmasının memurlar arasında eşitsizliğe neden olacağı, bakmakla yükümlü olma ifadesinin çok teknik bir kavram olduğu ve engellilere yönelik kapsamı daralttığı, taşra teşkilatı olmayan kurumlar için diğer kurumlara naklen atanmanın da düzenlenmesi gerektiği, dolayısıyla söz konusu düzenlemenin atama kriterlerinin Kanunda açık bir şekilde ifade edilmesi gerektiği,

— Özellikle zihinsel ve ruhsal engellilerin istihdamı için büyük önem arz eden, söz konusu engellilerin toplam çalışanlara oranının en az yüzde 75 olduğu ve Devlet tarafından desteklenen korumalı işyerlerinin yasal mevzuatının bu Tasarı ile tamamlanacağı ve Tasarıda yer alan teşviklerle en kısa zamanda korumalı işyerlerinin uygulamaya geçmesinin beklendiği, ancak korumalı işyerlerine verilen teşviklerin İşsizlik Sigortası Fonu yerine Hazine tarafından karşılanması gerektiği, söz konusu Fonun amacına uygun olarak işsizlere yönelik olarak kullanılması gerektiği,

— Korumalı işyerleri için belirlenen “en az yüzde 75 oranında engelli çalıştırma” kriterinin daha düşük oranlara indirilmesinin teşvik edici olacağı, diğer taraftan söz konusu işyerlerine verilecek teşvikler nedeniyle uygulamanın suistimal edilmemesi açısından işyerlerinin denetime tabi tutulması gerektiği,

— Bakıma ihtiyacı olan engellilere Bakanlık bütçesinden sağlanacak bakım hizmetleri temininin Kamu İhale Kanunundan istisna tutulması düzenlemesinin olumlu olduğu, ancak buna paralel bir düzenleme olan, 65 yaşını doldurmuş ve gelir düzeyi belli bir limitin altında kalan kişilere yönelik verilecek bakım hizmeti temininin de Kamu İhale Kanunundan istisna tutulması gerektiği,

— Devlet eliyle yürütülen huzurevlerinde yeterli kontenjan olmaması durumunda, ücreti Devlet tarafından ödenmek koşuluyla özel huzurevlerinde bulunan boş kontenjanlardan da faydalanılmasına imkan tanınmasının olumlu karşılandığı,

— İkincil mevzuatın, sosyal hizmetler alanında uygulamada yaşanan sorunlara çözümler üretecek şekilde en kısa zamanda düzenlenmesi gerektiği,

— Tasarı ile kurulması öngörülen Sosyal Politika Merkezinin işlevini yerine getirebilmesi için sosyal tarafların da dâhil edildiği bağımsız bir yapı olarak kurgulanması gerektiği, bu haliyle bürokratik bir yapıda amacına hizmet edemeyeceği,

— Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocukların bakımını üstlenen kişilerin sık sık değişmesinin çocukların psikolojik durumunu olumsuz etkilemesi nedeniyle bakım hizmetlerini yürüten kişilerin çalışma saatlerine esneklik getirilmesine yönelik düzenlemenin olumlu karşılandığı, ancak hala çocuk başına düşen bakıcı anne sayısının yetersiz olduğu bu nedenle bakım hizmeti veren kişilerin sayılarının da artırılmasının uygun olacağı,

— Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde oluşturulması öngörülen döner sermaye işletmesini düzenleyen maddenin hazırlanmakta olan Döner Sermayeler Kanun Taslağı ile uyumlu olup olmadığının detaylı olarak incelenmesi gerektiği, söz konusu Taslağın yasalaşması durumunda döner sermayelere ilişkin tüm maddelerin yürürlükten kaldırılmasının söz konusu olduğu böyle bir durumda döner sermayeye ilişkin münhasır bir düzenlemenin yapılmasının çok anlamlı olmadığı,

— Sosyal hizmet kuruluşlarına teslim edilen çocukların korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığının tespiti halinde, mahkeme sürecine gerek kalmaksızın sürecin en kısa sürede sonuçlandırılarak çocuğun ailesine iadesinin öngörüldüğü düzenlemede mülki idare amirinin onayına gerek duyulmaması gerektiği, sürecin hızlandırılması amacıyla yapılan düzenlemede mülki idare amiri onayının süreci uzatan bir unsur olduğu,

— Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocukların işe yerleştirilmesinde, eğitim durumunun öncelik kriteri olarak belirlenmesi ile söz konusu çocukların eğitime ilgisinin artırılarak yükseköğretim kurumlarında eğitim görmesinin teşvik edilmesinin olumlu karşılandığı, ancak söz konusu çocukların mülkiyet ve miras dışındaki velayet hakkından kaynaklanan yetkilerinin ilgili sosyal hizmet kuruluşu tarafından kullanılacağına yönelik hükmün velayet hakkının çok geniş bir alanı kapsamaması nedeniyle uygulamada çıkabilecek ihtilaflar değerlendirilerek tekrar değerlendirilmesi gerektiği,

— Halihazırda 1/3'ü vazife malullerince kullanılmakta olan özel okullardaki yüzde 3 oranındaki burslu öğrenci kontenjanının 2/3'ünün haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocuklar ve vazife malullerinin çocuklarına ayrılması şeklinde genişletilmesinin uygun olduğu, ancak geriye kalan 1/3 oranındaki kontenjan için de başarı ve ihtiyaç kriterlerinin benimsenmesinin uygun olacağı,

— Taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşlarının, il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilmesine yönelik hükümde, yerel yönetimlere verilen bu sorumluluğa paralel olarak merkezi bütçeden ilgili kurumlara aktarma yapılması suretiyle ödeneğin de temin edileceğine açıklık getirilmesi gerektiği, ayrıca yerel yönetimlerin böyle bir görevi yerine getirebilme konusunda kapasitelerinin yeterli olup olmadığının araştırılması gerektiği, devir işlemlerinin personel devrini de içerip içermeyeceği gibi hususlara açıklık getirilerek yeniden düzenlenmesi gerektiği, ayrıca devir işlemi sonrasında da Bakanlık tarafından denetim yapılmasının uygun olacağı,

— Tasarıda engelliler ve korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocuklara yönelik son derece olumlu düzenlemelerin yer aldığı, buna ilave olarak kadınların doğum izinlerine yönelik düzenlemelerin de Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı görev alanına girmesi nedeniyle bu Tasarıya eklenmesinin uygun olacağı,

— Bakanlık bünyesindeki sosyolog kadrolarının yetersiz olduğu, buna karşın sosyal çalışmacıların sosyologlara ikame gibi görüldüğü ancak söz konusu kadroların farklı görev alanlarına sahip olması nedeniyle ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği, bu bağlamda sosyolog kadro sayısının artırılmasının faydalı olacağı,

— Karayolu Trafik Güvenliği Kurulunun yeniden yapılandırılması sırasında, Kurulda yer alan kurumlarında ismen zikredilmesi yerine İçişleri Bakanlığının inisiyatifine bırakılmasının doğru olmadığı,

— Kişisel verilerin korunmasına yönelik yasal düzenlemeler yapılmadan, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının veri tabanında tutulan bilgilerin mahalli idareler ve Türkiye Kızılay Derneği ile paylaşılabilmesine imkan tanıyan düzenlemenin kişiler açısından olumsuz sonuçlar doğurabileceği ve suistimal edilebileceği,

— Şehirlerarası toplu taşıma araçlarının engelliler için erişilebilir duruma getirilmesine dair sürenin uzatılmaması gerektiği, engellilerin erişimine dair düzenlemelerin en kısa sürede hayata geçirilmesinin faydalı olacağı,

— Ön ödemeli ve faturalı hat kullanıcılarının internet kullanımları sırasında uygulanan Özel İletişim Vergisi oranlarındaki farklılığın kaldırılmasının olumlu bir düzenleme olduğu,

— Anadolu Ajansı hisselerinin rüçhan hakkı kullanılmadan devir protokolü ile Ajansın genel müdürüne devredilmesinin doğru olmadığı, her ne kadar intifa hakkı Hazineye verilmişse de söz konusu hakkın tek taraflı olarak feshinin mümkün olması nedeniyle kişilerin inisiyatifine bırakılamayacak kadar önemli bir hak olduğu, ayrıca 231 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükmü olarak Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünden Anadolu Ajansına aktarma yapılması nedeniyle Ajansın kamu kaynağı kullandığı ve bu nedenle kamu denetimi dışına çıkarılmaması gerektiği, ayrıca geçmişe dönük olarak Sayıştay tarafından denetlenmesinin Komisyonca talep edilmesi gerektiği, ayrıca Ajansın, Türk Ticaret Kanununun 612 nci maddesine göre şirketlerin kendi hisselerini alabilmesine imkân tanıyan düzenlemede belirtilen azami % 10'luk orandan istisna tutularak daha fazla oranda hisse almasına imkân tanıyan düzenleme ile Ajansın şirket statüsünü kaybedeceği,

— İhale üzerinde kalan isteklinin teklifinin sınır değer in altında olması hâlinde, bu istekliden alınacak kesin teminat oranına ilişkin düzenlemeye açıklık getirilmesi gerektiği, Kurumun söz konusu oranı “yüzde 15’e kadar” belirleme yetkisinin oldukça geniş bir yetki olduğu ve söz konusu oranın belirli bir aralıkla sınırlandırılması gerektiği, bununla birlikte yerli malı ile araştırma ve geliştirmeyi teşvik eden düzenlemelerin olumlu karşılandığı, ancak ortak ihale düzenlemesinin tekelleşmeye yol açabileceği, bu nedenle düzenlemenin detaylı bir şekilde ele alınması gerektiği, ayrıca itirazın şikayet başvuru bedellerinin artırılmasının itiraz hakkının önünde bir engel teşkil ettiği,

— Diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personelin de belli şartları taşıması şartıyla Kamu İhale Kurumuna geçici olarak görevlendirilebilmesine, Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları hâlinde kamu ihale uzmanı kadrosuna atanabilmelerine imkan veren düzenlemenin kariyer mesleklerin alım süreçlerinde farklılıklar oluşmasına neden olduğu,

— Sosyal güvencesi olan ve olmayan gaziler için farklı maaş miktarları belirlendiği ve bu durumun gaziler arasında bir eşitsizliğe neden olduğu, ayrıca ortez ve protez ödemelerinin sağlık uygulama tebliğleri ile kısıtlandığı, vatan hizmeti esnasında yaralanmış olan gazilerimize yapılacak ödemelerde kısıtlamaya gidilmesinin doğru olmadığı,

— Yurt dışından ülkemize gelecek tedavi olan yabancı uyruklu hastaların tedavi masraflarının karşılanmasına dair düzenlemeye yönelik olarak insani yardım amaçlı her türlü masrafin karşılanmasının uygun olduğu ancak düzenlemeye açıklık getirilmesi gerektiği,

— İnternet suçlarına ilişkin yapılan düzenlemelerde Telekomünikasyon İletişim Başkanı ve ilişkili olduğu Bakana mahkeme kararı olmaksızın erişimin engellenmesine yönelik verilen yetkinin internet erişimine sansür anlamına geldiği, ayrıca kişisel verilerin saklanmasına yönelik düzenlemenin de kamuoyunda endişe oluşturduğu, sürekli değişen teknolojik gelişmeler karşısında yapılan düzenlemelerin çok işlevsiz kalacağı, yapısal ve teknolojik gelişmelere paralel düzenlemeler yapılması gerektiği, özel hayatın gizliliğini ihlal eden kişiler hakkında uygulanacak müeyyidelerin de söz konusu düzenlemelerde yer alması gerektiği, bilişim alanında faaliyet gösterecek münhasır bir Bakanlığa ihtiyaç duyulduğu, ayrıca bilişim hukukunun geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılması gerektiği, tüm bu düzenlemelerden önce Genel Kurul gündeminde bulunan Sanal Ortamda İşlenen Suçlar Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısının yasalaşması gerektiği,

— NATO’nun güvenlik konseptinin iki unsurundan biri olan siber güvenlik hususunda ülkemizin gelişmelerin gerisinde kaldığı, siber saldırılar hususunda güvenliğin sağlanmasına yönelik çalışmaların hızlandırılması gerektiği,

— Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerin, taşınır ve taşınmazları ile personelinin Türkiye Kamu Hastanelerine devrinin emsal teşkil edebileceği, birçok vakfa ait işletmelerin devir taleplerinin önünü açabileceği, memuriyete atanmada Kamu Personel Seçme Sınavının ön şart olduğu bir durumda söz konusu hastanelerde çalışan kişilerin sınavsız bir şekilde memur kadrolarına atanmasının adaletsiz olacağı, ayrıca devir işlemi esnasında Vakıflar Genel Müdürlüğünden izin alınması gerektiği,

— Otoyolların işletme hakkının Özelleştirme İdaresince kurulacak şirket/şirketlere devrinin yapılmasına ilişkin düzenlemenin uzun vadede otoyolların özelleştirilmesi sonucunu doğuracağı, söz konusu devir ile vazgeçilen gelir miktarına ilişkin projeksiyon çalışması yapılmadan böyle bir düzenlemenin getirilmesinin uygun olmadığı,

ifade edilmiştir.

4.2. Hükümet Adına Yapılan Açıklamalar

Hükümet adına yapılan açıklamalarda ise;

— Korumalı işyerlerine verilen teşviklerin İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanmasının işsizliğin önlenmesi amacıyla uygun olarak düzenlemenin yapıldığı, engelli işsizlerin istihdamını teşvik eden korumalı işyerlerine verilen teşviklerin bu kapsamda değerlendirilmesi gerektiği, diğer taraftan söz konusu işyerlerine verilecek teşvikler açısından Türkiye İş Kurumu ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının projeleri detaylı bir şekilde inceleyerek 5 yıl boyunca izlemeye tabi tutacağı, Tasarı ile kurulması öngörülen Sosyal Politika Merkezinin daha detaylı çalışılması gerekliliği dikkate alınarak tekrar değerlendirileceği, doğum izinlerine yönelik düzenlemelerin hazırlanmakta olan Nüfus Politikaları Paketinde bütüncül bir yaklaşımla ele alınacağı,

— Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocukların mülkiyet ve miras dışındaki velayet hakkından kaynaklanan yetkilerinin ilgili sosyal hizmet kuruluşu tarafından kullanılacağına yönelik hükmün özellikle acil müdahale gerektiren sağlık durumları esnasında aileye ulaşamamasının yarattığı sorunlar nedeniyle ihtiyaç duyulan bir düzenleme olduğu, bu nedenle daha detaylı çalışılması suretiyle yeniden düzenlendiği,

— Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde oluşturulması öngörülen döner sermaye işletmesine ilişkin düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin iptal kararı nedeniyle yapılması zorunlu bir düzenleme olduğu,

— Anadolu Ajansının şirket vasfının kaybolması durumunun mevcut mevzuatta tanınan %10'luk hisse devri ile de gerçekleştirilebileceği, mevcut hisselerden bir kısmının sahiplerinin tespit edilmemesi nedeniyle böyle bir duruma başvurulduğu, her türlü ilana rağmen tespit edilemeyen ortaklarda bulunan bu paylarının hisseye alınmasının söz konusu olduğu ve devredilecek hisselerin intifa hakkının da Hazine Müsteşarlığında bulunacağı, mevcut durumda Ajansın kamuya ait hisselerinin %50'nin altında olması nedeniyle Sayıştay denetimine tabi olmaması nedeniyle denetlenmesine yönelik bir talebin gerçekleştirilemeyeceği,

— Otoyolların işletme hakkının devrinin yapılmasına ilişkin düzenlemede, halihazırda işletme hakkı devrinin mümkün olduğu, getirilen düzenleme ile 4046 sayılı Özelleştirme Kanununda belirtilen diğer yöntemlerin de kullanılabilmesine imkan tanındığı, devir yapılan şirketin elde edeceği gelirlerin yüzde 25'inin bakım ve onarım için Karayolları Genel Müdürlüğüne aktarılacağı,

— Uzmanlık gerektiren ihale süreçlerinde küçük birimlerin yaşadıkları sorunlar da göz önüne alınarak ortak ihale düzenlemesinin yapıldığı, ayrıca söz konusu hüküm ile maliyetlerin düşürülmesinin amaçlandığı,

— İhale süreçlerine itirazın şikayet başvurularının kötü niyetli kullanılmaya başlandığının tespit edilmesi nedeniyle söz konusu başvuru sisteminin amacına yönelik olarak işlemlerini sağlamak amacıyla şikayet başvuru ücretlerinin artırıldığı,

— İnternet suçlarına ilişkin yapılan düzenlemelerde yer alan kişisel verilerin saklanması hükmünün Avrupa Birliği mevzuatı gereğince yapılan bir düzenleme olduğu, tüm bilgilerin saklanmayacağı ve yargı mercilerince talep edilmesi halinde temin edilmesine yönelik olarak sadece belli başlı bilgilerin 2 yıl süre ile saklanacağı,

— Yurt dışından ülkemize gelerek tedavi olan yabancı uyruklu hastaların masraflarının karşılanması uygulamasında kendi ülkelerinde tedavi olamama ön şartının bulunduğu ve ancak sağlık raporlarının incelenmesinin ardından ülkemizde tedavisinin karşılanıp karşılanmayacağına karar verildiği, halihazırda her ülke için belli kontenjanların söz konusu olduğu, dolayısıyla sınırsız bir yardımın söz konusu olmadığı,

— Telekomünikasyon İletişim Başkanı ve ilişkili olduğu Bakana mahkeme kararı olmaksızın erişimin engellenmesine yönelik verilen yetkinin sadece özel hakları içerecek şekilde ve Bakana verilmiş olan yetkinin kaldırılması suretiyle yeniden düzenlendiği, söz konusu düzenlemelerin asla sansür amacına yönelik olmadığı, yalnızca özel hayatın gizliliği durumlarında uzayan yargı süreci beklenilmeden müdahale edilmesinin sağlandığı, ayrıca erişimin engellenmesinin ardından 48 saat için de yargı kararı getirilmesinin zorunlu olduğu, yargının devre dışı bırakılmasının asla söz konusu olmadığı,

— Özel hayatın gizliliğini ihlal eden kişiler hakkında uygulanacak müeyyidelerin Türk Ceza Kanununun 136 ncı maddesinde düzenlendiği, ayrıca Sanal Ortamda İşlenen Suçlar Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısının en kısa sürede yasalaştırılacağı, bilişim alanına büyük önem verildiği ve bu bağlamda Bilişim Vadisi çalışmalarının sürdürüldüğü,

— Siber güvenliğin yazılımsal bir husus olduğu, dolayısıyla yazılımı yurt dışından temin etmek yerine ülkemizin kendi yazılımını üretme kapasitesinin artırılması çalışmalarının sürdürüldüğü, yazılımların yerleştirilmesi hususuna önem verildiği, özellikle bilişim sistemlerine karşı gerçekleştirilen saldırıların tespit edilmesi amacıyla oluşturulan Balküpü sistemi ile zararlı yazılımların engellendiği, siber güvenlik konularında yüksek lisans çalışmaları imkanı getirilmesine yönelik olarak Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı ile çalışmalar yapıldığı, ayrıca Ulusal Siber Olaylara Müdahale Merkezi kurulmasına yönelik çalışmaların da devam ettiği,

— Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerinde yaşanan işletme sorunları nedeniyle Türkiye Kamu Hastanelerine devrinin öngörüldüğü, ayrıca düzenlemenin sadece doktor ve diş hekimlerinin memuriyete atanabilmesi, diğer personelin ise sözleşmeli şekilde istihdam edilmesi şeklinde yeniden düzenlendiği, 1975 yılında kurulan Vakfın hastaneleri 1999 yılında kurduğu ve kuruluş sonrası kazanılan mülkiyetlerin devrinde Vakıflar Genel Müdürlüğünden izin alınmasına gerek olmadığı, ifade edilmiştir.

5. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Tasarı ve Teklifler üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarı ve Tekliflerin gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek alt komisyon metni esas alınmak suretiyle maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarı ve Teklifler aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 1

Alt komisyon metninin çerçeve 1 inci maddesi; çocukların her türlü ihmal ve istismardan korunmasına yönelik olarak basılmış eserlerin çocuklar için muzır olup olmadığı hususunda yetkilendirilmiş olan Kurulda bulunması öngörülen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı temsilcisinin görevlendirilme hususuna açıklık kazandırılması amacıyla “üst kademe yöneticiler arasından” ibaresinin “en az daire başkanı düzeyinde” şeklinde değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Yeni Madde

2004 Sayılı İcra ve İflas Kanununa eklenmesi öngörülen ek 2 nci madde ile 2001 yılında imzalanmış olan ve 10/3/2011 tarihinde 6192 sayılı Kanunla Türkiye'nin taraf olduğu Capetown Sözleşmesinin 54/2 maddesi çerçevesinde yapılan zorunlu Deklarasyon doğrultusunda düzenleme yapılarak, temerrüde düşülmesi halinde mahkeme kararı aranmaksızın yurt dışından alınan uçakların zilliyet hakkının, bağımsız bir kamu otoritesi sıfatıyla İcra Müdürleri tarafından devredilmesini öngören bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 2 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 2

Alt komisyon metninin çerçeve 2 nci maddesi; yeni eklenen madde nedeniyle çerçeve 3 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 3

Alt komisyon metninin çerçeve 3 üncü maddesi; 12/8/1960 tarihli ve 57 sayılı Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddede yer alan “doğrudan veya dolaylı olarak pay sahipliği nedeniyle bunlara tabi hâle gelen bağlı ortaklıkları ve iştirakleri” ibaresinin Ajansa bağlı ortaklık ve iştirak bulunmaması nedeniyle madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 4 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 4 ve 5

Alt komisyon metninin çerçeve 4 üncü ve 5 inci maddeleri; çerçeve 5 inci ve 6 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 6

Alt komisyon metninin çerçeve 6 ncı maddesi; değiştirilmesi öngörülen 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinde yer alan korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin tanımına açıklık kazandırılması amacıyla “iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal” ibaresinin madde metnine eklenmesi suretiyle çerçeve 7 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 7 ve 8

Alt komisyon metninin çerçeve 7 nci ve 8 inci maddeleri; çerçeve 8 inci ve 9 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 9

Alt komisyon metninin çerçeve 9 uncu maddesi; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesinde yapılacak değişiklikle engelli ve engelli yakını bulunan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için ilgili kurumlara verilen düzenleme yapma yetkisine ilişkin “özellikli ve ayırık” ibaresinin madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 10 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 10 ve 11

Alt komisyon metninin çerçeve 10 uncu ve 11 inci maddeleri; çerçeve 11 inci ve 12 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde

2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanunda değişiklik yapılması suretiyle Kuruma 10 adet Başkanlık Müşaviri kadrosu ihdas edilmesine yönelik bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 13 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 12 ila 16

Alt komisyon metninin çerçeve 12 ila 16 ncı maddeleri; sırasıyla çerçeve 14 ila 18 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 17

Alt komisyon metninin çerçeve 17 nci maddesi; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin özel sosyal hizmet kuruluşlarının yüzde 3'ü oranında bir kontenjandan ücretsiz yararlanabilmesine imkân tanıyan 2828 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinde öngörülen değişikliğin, anne ve babasını kaybetmiş, maddi durumu yetersiz çocuklara eğitimde fırsat eşitliği sağlayan Darüşşafaka Cemiyetini kapsamayacağına açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 19 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 18

Alt komisyon metninin çerçeve 18 inci maddesi; 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddeye, haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı olan çocukların özel sektörde çalıştırılması halinde verilecek teşvikten vergi ve çalıştığı personelin primlerini düzenli olarak yatırarak yasal yükümlülüklerini yerine getiren işletmelerin faydalanması yönünde bir fıkranın eklenmesi, söz konusu çocukların işe yerleştirilme süreçlerine dair yönetmeliğin çıkarılmasında Maliye Bakanlığının da görüşünün alınması yönünde bir ibare değişikliği yapılması ve maddenin kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 20 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 19

Alt komisyon metninin çerçeve 19 uncu maddesi; değiştirilmesi öngörülen 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinde bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için öngörülen ve 2013 yılı net asgari ücret tutarına denk sosyal yardım miktarının 2014 yılı asgari ücret artışına paralel olarak düzenlenmesi amacıyla metinde yer alan 9.500 gösterge rakamının 10.000 olarak değiştirilmesi suretiyle çerçeve 21 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 20 ila 28

Alt komisyon metninin çerçeve 20 ila 28 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 22 ila 30 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 29

Alt komisyon metninin çerçeve 29 uncu maddesi; Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulunu düzenleyen 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4 üncü maddesinin, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanının da Kurul da yer almasını içerecek şekilde yeniden düzenlenmesi; maddede Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Trafik Güvenliği Kurulunun toplanma sıklıklarının düzenlenmesi dışındaki hususlara ilişkin hükümlerin madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 31 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 30

Alt komisyon metninin çerçeve 30 uncu maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla teselsül ettirilerek çerçeve 112 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 31

Alt komisyon metninin çerçeve 31 inci maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla teselsül ettirilerek çerçeve 114 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 32

Alt komisyon metninin çerçeve 32 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendinin külçe altın, külçe gümüş, kıymetli taşlar ve kıymetli madenlerde mevcut Katma Değer Vergisi uygulamalarına devam edilmesi amacıyla madde metninden çıkarılması suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 33

Alt komisyon metninin çerçeve 33 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 34

Alt komisyon metninin çerçeve 34 üncü maddesi; 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa eklenmesi öngörülen ek 3 üncü maddede yer alan vakıfların Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları olduğuna açıklık getirilmesi; Hazineye ait olup Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla kamu idarelerine tahsisi yapılacak taşınmazların, yalnızca belediyeler dışındaki kamu idarelerine tahsisinin yapılabileceğine açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 35

Alt komisyon metninin çerçeve 35 inci maddesi; 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa eklenmesi öngörülen ek 4 üncü maddede yer alan vakıfların Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları olduğuna açıklık getirilmesi; vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan ve kamu idarelerine tahsisi yapılacak ve bedelsiz olarak Hazineye devredilecek olan taşınmazların, yalnızca belediyeler dışındaki kamu idarelerine tahsisinin yapılabileceğine açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 36

Alt komisyon metninin çerçeve 36 ncı maddesi; 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa eklenmesi öngörülen geçici 2 nci maddede yer alan vakıfların Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları olduğuna açıklık getirilmesi; vakıflar tarafından, Fon kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilmiş ve kullanıma hazır hale getirilmiş olan ve Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsisi yapılacak olan her türlü bina, yapı ve tesisin, yalnızca belediyeler dışındaki kamu idarelerine tahsisinin yapılabileceğine açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 37

Alt komisyon metninin çerçeve 37 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 38

Alt komisyon metninin çerçeve 38 inci maddesi; ülkemizde tedavi talebinde bulunan ve bu talepleri Dışişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen yabancı uyruklu hastaların tedavi ücretlerinin ödenmesine ilişkin hususları düzenleyen 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel

Kanununa eklenen ek 1 inci maddenin, giderleri karşılanacak hasta sayısının 400, refakatçi sayısının ise iki kişi ile sınırlandırılması, yol masraflarının ise gidiş ve dönüş olması şartıyla karşılanmasına yönelik olarak yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 39

Alt komisyon metninin çerçeve 39 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 40

Alt komisyon metninin çerçeve 40 ıncı maddesi; 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamındaki kişilerin atama usullerinin düzenlendiği ek 1 inci maddesinin yedinci fıkrasına kişilerin öğrenim durumları itibarıyla ihraz ettikleri unvanlara sınavsız atanma imkânı getiren bir cümle eklenmesi suretiyle çerçeve 40 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Madde

Çerçeve 40 ıncı maddede yapılan değişikliğe paralel olarak 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun geçici 13 üncü maddesi kapsamındaki kişilerin atama usullerini yeniden düzenleyen bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 41 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 41

Alt komisyon metninin çerçeve 41 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinde yer alan korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin tanımına açıklık kazandırılması amacıyla “iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal” ibaresinin madde metnine eklenmesi suretiyle çerçeve 42 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 42

Alt komisyon metninin çerçeve 42 nci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesi ile düzenlenen Danışma Kurulunda yer alması öngörülen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı temsilci sayısının ikiden bire düşürülmesi ve söz konusu kurulda en çok engelli temsil eden üst kuruluştan da bir temsilcinin yer almasına yönelik olarak maddenin yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 43 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 43

Alt komisyon metninin çerçeve 43 üncü maddesi; çerçeve 44 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 44

Alt komisyon metninin çerçeve 44 üncü maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun istisnaları düzenleyen 3 üncü maddesine eklenmesi öngörülen istisna kapsamındaki hususların; sadece yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımlarının istisna kapsamında kalması, diğer hususların madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 45 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 45 ve 46

Alt komisyon metninin çerçeve 45 inci ve 46 ncı maddeleri; sırasıyla çerçeve 46 ncı ve 47 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 47

Alt komisyon metninin çerçeve 47 nci maddesi; 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 40 ıncı maddesi kapsamındaki mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 48

Alt komisyon metninin çerçeve 48 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 48 inci maddesine eklenmesi öngörülen fıkrada yer alan kesin teminat tutarlarına ilişkin orana alt sınır getiren bir ibarenin madde metnine eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 49

Alt komisyon metninin çerçeve 49 uncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 50

Alt komisyon metninin çerçeve 50 nci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 54 üncü maddesine ihalelere ilişkin şikayet ve itirazın şikayet başvurularına konu edilebilecek hususlarla ilgili olarak Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuruda bulunulamayacağına dair hükmün madde metninden çıkarılması suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 51 ve 52

Alt komisyon metninin çerçeve 51 inci ve 52 nci maddeleri; 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 57 inci ve 58 inci maddeleri kapsamındaki mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 53

Alt komisyon metninin çerçeve 53 üncü maddesi; çerçeve 51 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 54 ve 55

Alt komisyon metninin çerçeve 54 üncü ve 55 inci maddeleri; 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 65 inci ve ek 2 nci maddeleri kapsamındaki mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 56

Alt komisyon metninin çerçeve 56 ncı maddesi; yeni çerçeve 45 inci maddeye paralel olarak, söz konusu madde kapsamında uygulanacak istisnalara ilişkin usul ve esasların belirlenmesine yönelik hükmün 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun geçici 4 üncü fıkrasına eklenmesine ilişkin düzenlemenin madde metninde kalması ve diğer hususların madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 52 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 57

Alt komisyon metninin çerçeve 57 nci maddesi; mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 58

Alt komisyon metninin çerçeve 58 inci maddesi; çerçeve 53 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 59

Alt komisyon metninin çerçeve 59 uncu maddesi; mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 60

Alt komisyon metninin çerçeve 60 ıncı maddesi; çerçeve 54 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 61

Alt komisyon metninin çerçeve 61 inci maddesi; mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 62

Alt komisyon metninin çerçeve 62 nci maddesi; çerçeve 55 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 63 ila 66

Alt komisyon metninin çerçeve 63 ila 66 ncı maddeleri; 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunundaki mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Yeni Madde

Araçları bizzat kullanamayacak derece engelli olan ve sürekli olarak tekerlekli sandalye veya sedye kullanmak durumunda olan engelliler ile yüzde 90'ın üzerinde engellilik derecesi olan ve seyahat etmek için araçlarına tekerlekli sandalye tertibatı kurdurulmuş olan kişilere ait madde kapsamındaki araçların özel tüketim vergisinden istisna tutulmasına yönelik 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik öngören bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 56 ncı madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 67

Alt komisyon metninin çerçeve 67 nci maddesi; 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (IV) sayılı listede yer alan mallardan Borsa İstanbul Anonim Şirketi Elmas ve Kıymetli Taş Piyasasında işlem görecekle için, yüzde 25'ten az olmak şartıyla farklı oranlar belirleme yetkisi veren düzenlemenin kaldırılması amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 68

Alt komisyon metninin çerçeve 68 inci maddesi; çerçeve 57 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 69

Alt komisyon metninin çerçeve 69 uncu maddesi; değiştirilmesi öngörülen 4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi ile düzenlenen ve kanunen çalıştırılması zorunlu olan sayının üstünde engelli çalıştırılması durumunda, her bir engelli için prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primine ait işveren hisselerinin Hazine yerine İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanmasına yönelik hükmün madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 58 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 70

Alt komisyon metninin çerçeve 70 inci maddesi; 4857 sayılı İş Kanununa eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddede yer alan korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin tanımına açıklık kazandırılması amacıyla “iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal” ibaresinin madde metnine eklenmesi suretiyle çerçeve 59 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 71 ila 83

Alt komisyon metninin çerçeve 71 ila 83 üncü maddeleri; sırasıyla çerçeve 60 ila 72 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 84

Alt komisyon metninin çerçeve 84 üncü maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanununun 15 inci maddesinin son fıkrasının, engellilere yönelik film ve benzeri materyal temini hususunda Kültür ve Turizm Bakanlığının görevine açıklık kazandırılması amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 73 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 85 ila 87

Alt komisyon metninin çerçeve 85 ila 87 nci maddeleri; sırasıyla çerçeve 74 ila 76 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 12 nci maddesinde değişiklik yapılması suretiyle Sosyal Güvenlik Kurumundaki her bir genel müdürlük bünyesinde kurulabilecek daire başkanlığı sayısının 8’den 11’e çıkarılmasına yönelik bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 77 nci madde olarak eklenmiştir.

Yeni Madde

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 20 nci maddesinde değişiklik yapılması suretiyle, Sosyal Güvenlik Kurumu Strateji Geliştirme Başkanlığı bünyesinde kurulabilecek daire başkanlığı sayısının 5’ten 6’ya çıkarılmasına yönelik bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 78 inci madde olarak eklenmiştir.

Yeni Madde

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılması suretiyle, Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Müdür Yardımcılığı kadrolarına yapılacak atamaların müşterek kararname ile yapılacağına yönelik bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 79 uncu madde olarak eklenmiştir.

Yeni Madde

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılması suretiyle, Sosyal Güvenlik Kurumu merkez teşkilatında genel müdür yardımcısı, daire başkanı veya taşra teşkilatında il müdürü kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanların, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla, Sosyal Güvenlik Uzmanı kadrosuna atanabileceğine yönelik bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 80 inci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 88

Alt komisyon metninin çerçeve 88 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan ve sağlık ve tedavi konusunda özel gereksinimleri olan engelli vatandaşlara yönelik hususların belirlenmesi sürecine Aile ve Sosyal Politika Bakanlığının dahil edilmesine yönelik düzenlemeye açıklık kazandırılması amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 81 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 89

Alt komisyon metninin çerçeve 89 uncu maddesi; 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa eklenmesi öngörülen 5/B maddesinde yer alan ve vergi teşvikine esas teşkil eden değerlendirme raporunun Maliye Bakanlığı tarafından düzenlenmesi; değerlendirme raporunun şekil, içerik ve düzenlenmesine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 82 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 90

Alt komisyon metninin çerçeve 90 ncı maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinde yer alan korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin tanımına açıklık kazandırılması ve yeni çerçeve 7 nci madde ile değiştirilmesi öngörülen 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesine pararellik sağlanması amacıyla “iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal” ve “diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil” ibarelerinin madde metnine eklenmesi suretiyle çerçeve 83 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 91

Alt komisyon metninin çerçeve 91 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesine eklenen cümle ile özel öğretim kurumlarından ücretsiz faydalanılması için ayrılan kontenjanın gazi ve malül çocukları ile korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocukların kullanımına ayrılan üçte ikilik oran yerine, tüm kontenjanın söz konusu çocukların öncelikli kullanımına ayrılması yönünde yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 84 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 92 ila 98

Alt komisyon metninin çerçeve 92 ila 98 inci maddeleri; sırasıyla çerçeve 85 ila 91 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 99

Alt komisyon metninin çerçeve 99 uncu maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesine eklenen onbeşinci fıkranın mahkemelerin birleştirilmesine ilişkin olarak Adalet Bakanlığınca yürütülmekte olan Kanun değişikliği çalışmalarının devam etmesi nedeniyle kapsamdan çıkarılması ve dördüncü fıkradan çıkarılması öngörülen ibarelere ilişkin düzenlemenin ise Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının mevcut katalog suçlar kapsamındaki yetkisinin korunması amacıyla madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 92 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 100

Alt komisyon metninin çerçeve 100 üncü maddesi; kişilik haklarının ihlâl edilmesi nedeniyle mahkemeler tarafından verilen erişimin engellenmesi kararlarına konu yayının veya aynı mahiyetteki yayınların başka internet adreslerinde de yayımlanması durumunda ilgili kişi tarafından Erişim Sağlayıcıları Birliğine müracaat edilmesi hâlinde mevcut mahkeme kararının bu adresler için de uygulanmasını öngören bir hükmün, değiştirilmesi öngörülen 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesine yeni bir fıkra olarak eklenmesi suretiyle çerçeve 93 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 101

Alt komisyon metninin çerçeve 101 inci maddesi; 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen 9/A maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan özel hayatın gizliliğinin veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerine bağlı olarak erişimin engellenmesi yetkisinin yalnızca özel hayatın gizliliği ile sınırlandırılması, söz konusu fıkranın Telekomünikasyon İletişim Başkanı ve Başkanlığın ilişkili olduğu Bakana verilen bu yetkinin sadece Telekomünikasyon İletişim Başkanı tarafından kullanılabilmesi ve söz konusu karara ilişkin sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilmesine imkan getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 94 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 102

Alt komisyon metninin çerçeve 102 nci maddesi; 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 10 uncu maddesine eklenmesi öngörülen yedinci fıkranın, görevlerinin ifası amacıyla araştırma ve geliştirme merkezlerinin bizzat Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı tarafından kurulmasını ve başka kurum veya kuruluşlara kururma yetkisinin kaldırılmasını teminen yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 95 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 103

Alt komisyon metninin çerçeve 103 üncü maddesi; çerçeve 96 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 104

Alt komisyon metninin çerçeve 104 üncü maddesi; değiştirilmesi öngörülen 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesine diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanların Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında geçici görevlendirilmesine ilişkin esasları belirleyen yeni bir fıkra eklenmesi suretiyle çerçeve 97 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Madde

Bilişim şuurunu geliştirmeye yönelik verilen yeni görevlerin ifası ile mevcut görevlerin etkin şekilde yerine getirilmesi amacıyla gerekli olan personel ihtiyacının karşılanmasına yönelik olarak öncelikle Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı hizmetlerinde kullanılmak üzere, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununa ekli listeye 45 kadro ilavesi yapılmasına yönelik bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 98 inci madde olarak eklenmiştir.

Yeni Madde

5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununa eklenmesi öngörülen ek 2 nci madde ile özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Telekomünikasyon İletişim Başkanlığında sözleşmeli personel çalıştırılmasına imkan sağlayan bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 99 uncu madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 105

Alt komisyon metninin çerçeve 105 inci maddesi; çerçeve 100 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 106

Alt komisyon metninin çerçeve 105 inci maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 101 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 107 ila 109

Alt komisyon metninin çerçeve 107 ila 109 uncu maddeleri; sırasıyla çerçeve 102 ila 104 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 110

Alt komisyon metninin çerçeve 47 nci maddesi; 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 61 inci maddesi kapsamındaki mevcut uygulamaların devam ettirilmesi amacıyla Tasarı metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 111 ila 114

Alt komisyon metninin çerçeve 111 ila 114 üncü maddeleri; sırasıyla çerçeve 105 ila 108 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde

6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun "Personel, atama usulü ve kadrolar" başlıklı 10 uncu maddesinde yapılması öngörülen değişiklik ile özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda personel ihtiyacının karşılanması ve Karayolları Genel Müdürlüğü'nün çalışma yerleri ve şartlarına uyum sağlayabilecek personel istihdamının sağlanması amacıyla, teknik hizmetler sınıfına ait kadrolara Kamu Personel Seçme Sınavı (B) Grubu puan sırasına göre açıktan atanacak personelin boş kadro sayısının üç katına kadar aday arasından Genel Müdürlükçe sözlü sınav başarı sırasına göre atama yapılmasına imkan tanıyan bir düzenleme Tasarıya yeni çerçeve 109 uncu madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 115

Alt komisyon metninin çerçeve 115 inci maddesi; değiştirilmesi öngörülen 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesi kapsamında kurulacak şirketin yönetim kuruluna atanacak üyelerin belirlenme şeklinin 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun hükümlerine göre yapılacağına dair yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 110 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 116

Alt komisyon metninin çerçeve 116 ncı maddesi; 6015 Sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen ek 1 inci maddeye, devlet desteklerinin izlenmesine ilişkin hükümlerin üç ay, bildirim ve denetlemeye ilişkin hükümlerin ise 31/12/2014 tarihine kadar yürürlüğe konulacağına, bu tarihin Bakanlar Kurulunca birer yıllık sürelerle iki defa ertelenebileceğine ve kamu kurum ve kuruluşlarınca teşebbüslere mali fayda sağlamak üzere aktarılan kaynaklara ilişkin kayıt ve verilerin Hazine Müsteşarlığı Devlet Destekleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki bilgi sistemine aktarılarak veri tabanı oluşturulmasına yönelik hükme uyulmamasına dair müeyyidelerin belirlendiği yeni fıkralar eklenmesi suretiyle çerçeve 111 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Yeni Madde

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununda değişiklik yapılmasına ilişkin eklenen yeni 77 nci ve 78 inci maddelere paralel olarak 20 adet kadro ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Sosyal Güvenlik Kurumu Bölümüne eklenmesine dair bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 113 üncü madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 117 ila 122

Alt komisyon metninin çerçeve 117 ila 122 nci maddeleri; sırasıyla çerçeve 116 ila 121 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 123

Alt komisyon metninin çerçeve 123 üncü maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla teselsül ettirilerek çerçeve 115 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Madde

Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerin Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna devredilmesini ve bu devir işlemine ilişkin esasları düzenleyen bir geçici maddenin 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesine ilişkin bir hüküm Tasarıya yeni çerçeve 122 nci madde olarak eklenmiştir.

Çerçeve Madde 124

Alt komisyon metninin yürürlükten kaldırılan hükümleri düzenleyen çerçeve 124 üncü maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması Tasarı metnindeki ilgili hükümleri de içerecek şekilde düzenlenmesi suretiyle çerçeve 123 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yeni Geçici Madde

Tasarı metnine eklenmesi öngörülen geçici bir madde ile, kapatılan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı tarafından 14/6/1997 tarihinde yapılan personel alımı sınavı sonucunda asil listede yer alan ve sınavın iptal edilmesi nedeniyle atama şartlarını haiz olduğu halde Devlet memurluğuna atanmayan, Devlet memurluğuna atanıp göreve başlatılmayan kişilerin yeni ihdas edilen bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına müracaat etmeleri hâlinde ve Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olmaları şartıyla, mezkûr Bakanlığın taşra teşkilatının durumlarına uygun memur kadrolarına herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın açıktan atamalarının yapılmasına ilişkin bir düzenleme Tasarıya yeni geçici 1 inci madde olarak eklenmiştir.

Madde 125

Alt komisyon metninin yürürlük maddesi olan çerçeve 125 inci maddesi; Tasarının yeni çerçeve 32 nci maddesiyle 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına eklenen (z) bendinin 1/1/2015 tarihinden itibaren yapılacak teslim ve hizmetlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmesine yönelik yeni bir bent eklenmesi, 1/1/2014 tarihinden itibaren elde edilen kazanç ve iratlara uygulanmak üzere düzenlenmiş olan 5520 sayılı Kanuna eklenen 5/B maddesindeki hükmün 1/1/2015 tarihinden itibaren elde edilen kazanç ve iratlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmesine yönelik değiştirilmesi, maddede yer alan bentlerin buna göre teselsül ettirilmesi ve komisyon metninde yapılan değişiklikler doğrultusunda bentlerde yer alan atıflarda değişiklik yapmak suretiyle 124 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 126

Alt komisyon metninin yürütme maddesi olan 126 ncı maddesi; 125 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca, Tasarı metninin tamamı kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

6. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca Tasarı ve Tekliflerin Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Adana Milletvekili Mehmet Şükrü ERDİNÇ, Bitlis Milletvekili Vedat DEMİRÖZ, Çorum Milletvekili Cahit BAĞCI, Denizli Milletvekili Mehmet YÜKSEL, İstanbul Milletvekili Mehmet MUŞ, İzmir Milletvekili İlknur DENİZLİ, Malatya Milletvekili Mustafa ŞAHİN, Manisa Milletvekili Uğur AYDEMİR özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Recai Berber</i>	<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Ahmet Öksüzkaya</i>
Manisa	Isparta	Kayseri
Kâtip	Üye	Üye
<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i>	<i>Ekrem Çelebi</i>
Bitlis	Adana	Ağrı
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Bu raporun özel sözcüsü)	
Üye	Üye	Üye
<i>İzzet Çetin</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Sadık Badak</i>
Ankara	Ankara	Antalya
(Ayrıışık oy yazısı ekli)	(Muhalefet şerhi)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günal</i>	<i>Hüseyin Şahin</i>	<i>Cahit Bağcı</i>
Antalya	Bursa	Çorum
(Muhalefet şerhi ektedir)		(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Yüksel</i>	<i>Cengiz Yavilioğlu</i>	<i>Salih Koca</i>
Denizli	Erzurum	Eskişehir
(Bu raporun özel sözcüsü)		
Üye	Üye	Üye
<i>A. Nejat Koçer</i>	<i>Feramuz Üstün</i>	<i>Adil Zozani</i>
Gaziantep	Gümüşhane	Hakkari
		(Muhalefet şerhi var)

Üye
Ferit Mevlüt Aslanoğlu
İstanbul
(Ayrışık oyum ektedir)
Üye
Müslim Sarı
İstanbul
(Muhalefet şerhi)
Üye
Rahmi Aşkın Türelı
İzmir
(Ayrışık oyum ektedir)
Üye
Mustafa Baloğlu
Konya
Üye
Erkan Akçay
Manisa
(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye
Vahap Seçer
Mersin
(Muhalefet şerhim var)
Üye
Hasip Kaplan
Şırnak
(Muhalefet şerhim ektedir)

Üye
Aydın Ağın Ayaydın
İstanbul
(Karşı oyum var)
Üye
Musa Çam
İzmir
(Ayrışık oyum ektedir)
Üye
Ahmet Arslan
Kars
Üye
Mustafa Kalaycı
Konya
(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye
Uğur Aydemir
Manisa
(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye
Ali Boğa
Muğla
Üye
Ertuğrul Soysal
Yozgat

Üye
Mehmet Muş
İstanbul
(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye
İlknur Denizli
İzmir
(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye
Muzaffer Baştopçu
Kocaeli
Üye
Mustafa Şahin
Malatya
(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye
Sümer Oral
Manisa
(Muhalefet şerhim var)
Üye
Abdulkerim Gök
Şanlıurfa
Üye
Önder Matlı
Bursa

KARŞI OY YAZISI

Usul Yönünden

Yasaların gerek komisyonlarda ve gerekse Genel Kurulda görüşülmesi sırasındaki bazı usul sorunları aslında esası da etkileyebilecek niteliktedir. Bunlar, tasarı ve tekliflerin daha dikkatli bir şekilde incelenmesini sağlayacak usul kurallarıdır. Özellikle komisyonda görüşme aşaması ve bu aşamada tanık olunan eksiklik ve olumsuzluklar, nitelik açısından iyi bir yasanın ortaya çıkmasını engellemektedir.

Yasaların görüşülmesinde Komisyon çalışmasına ihtiyaç duyulmasının temel nedeni, inceleme aşamasına yeterince zaman ayrılması, meclisin iş yükünün hafifletilmesi, Genel Kurula gidecek tasarı ve tekliflerin daha teknik düzeyde incelenmesi ve yasa yapım tekniğine uygun hale getirilmesidir.

AKP döneminde yasa yapımı, hükümet politikalarının uygulama aracı olarak kullanılmaktadır. Genellik, soyutluk ve nesnellik yasanın nitelikleridir. Öngörülebilirlik, ulaşılabilirlik ve etkililik de yasanın uygulama aşamasında taşınması gereken niteliklerdir. AKP döneminde yasaların taşınması gereken nitelikler göz ardı edilmekte, kamu yararı güden yasalar yerine, kişisel ve siyasi amaç taşıyan yasalar komisyonlardan ve meclisten AKP çoğunluğunca geçirilmekte, içerik olarak da demokratik ve özgürlükçü olmak yerine, yasaklayıcı ve baskılayıcı karakter ön plana çıkmaktadır.

Bu tasarı da yukarıda değinilen yasalarda olması gereken kurallar ve yasa yapılırken uyulması gereken esaslardan uzak bir biçimde çoğunlukçu bir anlayışla ve dayatmalarla AKP çoğunluğunca komisyondan geçirilmiştir.

Tasarı her şeyden önce özensiz bir biçimde komisyona gelmiş, daha önce yasalaştığının farkında olmadan bazı düzenlemeler bu tasarıda da getirilmiş, alt komisyon çalışmaları sırasında fark edilerek tek önergeyle 26 madde tasarıdan geri çekilmiştir. (12/07/2013 tarih ve 6495 sayılı Kanunla yapılan düzenlemeler)

Tasarıya alt komisyonda iktidar partisi milletvekilleri tek imzayla 60 dan fazla önerge vermiştir. Önergelerle pek çok yeni madde ihdası yapılmıştır.

Tasarının içerdiği konular ve uzmanlık alanları itibarıyla diğer komisyonlarda görüşülmesi gereken maddeler, ilgili komisyonlarda görüşülmeden Plan ve Bütçe Komisyonuna getirilerek İç Tüzük ihlal edilmiştir.

Yine AKP nin kendi döneminde hazırladığı “Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik” hükümlerine göre (Md.10), Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde bulunması zorunlu olan düzenleyici etki analizi hazırlanmamıştır. Tasarının mali yüküne ilişkin de hiçbir hesaplama yapılmamış, yaptırılmamıştır.

Yine aynı Yönetmeliğin 17. Maddesi 1. Fıkrasında belirtilen “konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır.” denilmesine rağmen, birbiriyle ilgisiz 36 Kanun ve 6 Kanun Hükümünde Kararnamede değişiklik yapılmıştır. Tasarıda konu itibarıyla hiçbir ilgisi bulunmayan pek çok mevzuatta değişiklik yapılmış, dahası ne tasarıda ne de verilen tekliflerin hiçbirinde olmamasına rağmen, Diyanet Vakfı’nın işletmekte olduğu hastanelerin Sağlık Bakanlığına ücreti mukabil devri ile burada çalışanların hiçbir hakları olmamasına rağmen devlet memurluğuna geçirilmeleri bir önerge ile tasarıya eklenebilmiştir.

Oysa Yönetmeliğin 17. Maddesinin ilk fıkrasından anlaşılması gereken, bir tasarı ile zorunlu olmadıkça birden fazla kanun hükümleri değiştirilemez. Her kanunda öngörülen değişiklikler kendi kanunları içinde yapılmalıdır. Zorunlu hallerde istisnai olarak kullanılması gereken bu uygulama AKP’nin yasa yapma tekniği haline gelmiştir.

AKP nin, TBMM açıkken Kanun Hükümünde Kararnameler çıkartarak TBMM’yi etkisizleştirmesi, torba kanunlar düzenleyip, torba kanunlara bile “temel kanun” yaparak görüşmeler sırasında ilgisiz madde ve konulardan bölümler oluşturması Hukuk Devletini ve demokrasiyi zedelemekte, TBMM yi itibarsızlaştırmaktadır. AKP nin Torba Kanunlardan amaçladığı, yasama organını yürütmenin tahakkümüne almaktır. TBMM Başkanının da buna seyirci kalıyor olması, tasarı ve tekliflerin ilgili komisyonlarında görüştürmemesi de kabul edilemez bir uygulamadır.

“Torba Kanun” olarak komisyondan geçen bu tasarı, kanunlar için aranan öngörülebilirlik, ulaşılabilirlik ve anlaşılabilirlik özelliklerinden tamamen yoksundur. AKP döneminde giderek yaygınlaşan “Torba Kanun”la yasa yapma anlayışı, hukukçular tarafından da “özel yasama yöntemi” olarak değerlendirilmektedir.

Torba yasa düzenlemelerinde teknik açıdan ortaya çıkan en önemli sakınca, birbiriyle uzaktan yakından ilgisi olmayan, farklı konuları düzenleyen pek çok hükmün tek bir tasarı (torba) içinde oylanmak zorunda bırakılması, komisyonlarda çoğunlukçuluk anlayışıyla pek çok maddenin eklenip çıkarılabilmesidir. Bu yetmiyormuş gibi de “temel Kanun” olarak TBMM de görüştürülmesidir.

Torba Tasarıda her ne kadar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı öne çıkarılarak, konu ile ilgisiz pek çok düzenleme yapılmışsa da, ülke ve halk yararına gördüğümüz düzenlemelere CHP grubu olarak pozitif katkı verdik. Katılmadığımız bazı düzenlemelere ilişkin gerekçelerimiz ise maddeler halinde şöyledir:

Madde 4- Anadolu Ajansı ile ilgili düzenlemeler

Madde ile Anadolu Ajansı kamudan koparılıyor. Neredeyse bütün kanunlardan muaf hale getiriliyor. Özellikle de Sayıştay denetiminden ve Kamu İhale Kanunundan muaf hale getiriliyor.

57 sayılı Kanunun birinci maddesi Anadolu Ajansının mallarının devlet malı, yani kamu malı olduğunu hükme bağlamıştır. Malları kamu malı sayılan, personeli kamu personeli olan, kamu kaynağı kullanan ve Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünden aktarılan kaynakla faaliyetini sürdürebilen bir kurumu, özel hukuk tüzel kişisi olarak göstererek, her türlü yolsuzluğun ve rüşvetin ortaya döküldüğü bir dönemde, denetim ve ihale mevzuatı kapsamı dışına çıkarılıyor olması kabul edilemez.

Bilindiği gibi, Anadolu Ajansı 6 Nisan 1920 tarihinde Mustafa Kemal Atatürk tarafından yayımlanan bir genelge ile kurulmuş, kuruluşla ilgili ilk yasal düzenleme ise 7 Haziran 1920’de çıkarılan “Matbuat ve İstihbarat, Neşriyat Müdüriyeti Umumiyesi Teşkiline Dair Kanun” ile yapılmıştır. 1925’de kuruluşun özerkliğe kavuşmasını sağlamak için yapısal değişiklik yapılmış, 20.000 TL sermayeli ve 44 ortaklı Anonim Şirket statüsüne kavuşturulmuştur. Her biri 10 lira olan 2000 hissenin yarısı çalışan personele dağıtılmış, yarısı da dönemin Dışişleri Bakanı’na verilmiştir. Zaman içerisinde gerçekleşen hisse devirleri ile Ajansın kuruluş hisselerinin 995’i Hazine Müsteşarlığı’na geçmiş, 1045 adet hisse ise diğer şahıslarda kalmıştır.

Ajans’ın bugünkü statüsünü düzenleyen Ana Sözleşmesi 8 Ağustos 1986 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul’da kabul edilerek, 11 Eylül 1986 tarih ve 1564 sayılı Ticaret Sicili Gazetesinde yayınlanmıştır. Türk Lirasından altı sıfır atılması nedeniyle sermayesi 2 kuruşa düşmüş, bunun üzerine 2005 yılı Olağanüstü Genel Kurulunda alınan kararla, şirket karından 19.999,98 TL’lik miktar şirket sermayesine eklenerek, şirket sermayesi 20.000 TL olmuştur.

Anadolu Ajansının sermayesi 2012 yılı başında %47,75 Hazineye ait, %41,25 çok uzun yıllardır sahipleri bilinmeyen gerçek kişilere ait, %11 hissesi de sahipleri bilinen gerçek kişilere ait iken, 20 Nisan 2012 tarihinde yapılan Genel Kurulda Anadolu Ajansı A.Ş. nin 20.000 TL olan sermayesinin 50.000 TL ye çıkarılmasına, 26 Temmuz 2012 tarihli Yönetim Kurulu’nda da kullanılmayan rüçhan haklarının tamamının 3 üncü bir kişi tarafından kullanılmasına karar verilmesi üzerine, Ajans Genel Müdürünün kullanılmayan rüçhan haklarını kullanarak şirketin toplam hisselerinin %25,65’ini nominal değerleri üzerinden 12.825 TL karşılığında satın alarak şirket pay defterine adını yazdırdığı, daha sonra verdiği bir dilekçe ile sahibi olduğu hisseler üzerinde Hazine Müsteşarlığı lehine intifa hakkı tesis ettirdiği bilinmektedir.

2012 yılındaki bu sermaye artırımını işleminde şirket Yönetim Kurulu’nun, kullanılmayan rüçhan haklarının 3. bir kişiye hisselerin rayıç değeri yerine, nominal değeri ile kullandırılmasının Ajansı, en büyük hissedar olarak hazineyi, şirket ortaklarını zarara uğrattığı açıktır. Kaldı ki, sahipleri bilinmeyen gerçek kişiler için gaiplik işlemi de yapılmadığı aşikardır.

Bu durum tam açıklığa kavuşmadan ve denetimden geçmeden Anadolu Ajansının denetim dışına çıkartılmak istenmesi pek çok kuşkuyla beraberinde getirmektedir. O nedenle bu düzenleme mevcut haliyle Anayasa’ya da aykırıdır.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile ilgili düzenlemeler

Madde 19, 25, 26- Madde ile Bakanlık, döner sermaye işletmeleri kurmak amacıyla kendi kaynaklarından 5 milyon Türk Lirası sermaye tahsis etmektedir. Bu uygulama kamu mali yönetimi reformuna ve bütçe disiplinine uygun düşmemektedir.

Madde 34, 35, 36- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu kaynaklarının amacı dışında kullanılması, tüm diğer fonların da amacı dışında kullanılabilceği gibi bir alının topluma olumsuz yönde yerleşmesine neden olacak ve gerekli fonların kurulması da toplumsal dirençle karşılaşır hale gelecektir. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının yurt ve pansiyon yapabilmesi, fonun amacı ve görevleri ile bağdaşmamaktadır.

Madde 42, 59- Maddelerdeki düzenlemelerle korumalı işyerlerinde çalışan ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilerin işsizlik sigortası işveren payının Fon'dan karşılanmasını düzenlemektedir. Hatta 59. madde ile çalıştırılan zihinsel ve ruhsal engellilerin işverenlerce ödenmiş bulunan işsizlik sigortası işveren payının fondan işverenlere iadesini düzenlemektedir.

Zihinsel ve ruhsal engellilerin çalıştırılmasına ilişkin düzenleme olumlu gibi gözükse de , finansmanının emekçilerin fonuna yıkılması doğru değildir. Bu düzenleme 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Fonu'nun kuruluş amaç ve kapsamını düzenleyen maddelerine de aykırıdır.

Elbette engelliler topluma kazandırılmalı, olabildiğince meslek sahibi olabilmeli, buna ilişkin teşvik ve lehte uygulama ve düzenlemeler yapılmalıdır. Ancak, Anayasamızın ikinci maddesi devletimizi "... demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir" diye tanımlıyor. Anayasa Mahkemesi de bir kararında; "sosyal hukuk devleti, güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği yani sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü devlet demektir. Çağdaş devlet anlayışı, sosyal hukuk devletinin, tüm kurumlarıyla Anayasa'nın sözüne ve ruhuna uygun biçimde kurulmasını gerekli kılar. Hukuk devletinin amaç edindiği kişinin korunması, toplumda sosyal güvenliğin ve sosyal adaletin sağlanması yoluyla gerçekleştirilebilir.(...) Anayasa'nın Cumhuriyetin nitelikleri arasında yer verdiği sosyal hukuk devletinin dayanaklarından birini oluşturan sosyal güvenlik kavramının içerdiği temel esas ve ilkeler uyarınca toplumda yoksul ve muhtaç insanlara Devletçe yardım edilerek onlara insan onuruna yaraşan asgari yaşam düzeyinin sağlanması, böylece sosyal adaletin ve sosyal devlet ilkelerinin gerçekleşmesine elverişli ortamın yaratılması gerekir." diyerek, bu görevi devlete vermiştir.

Sosyal devlet, toplumda korunup kollanması gereken yurttaşlarının finansmanını emekçilerin işsiz kalmaları halinde iş edinmeleri ve yeni bir iş buluncaya kadar yaşamlarını sürdürebilmeleri için yasada belirlenen bir ücreti belli bir süre ile almaları için kurulan fonun amacı dışında kullanılması kabul edilemez.

Elbette zihinsel ve ruhsal engelli vatandaşlarımız günlerini verimli halde geçirebilecekleri işlere erişebilmelidir. Ama bu işin finansmanı bu işle ilgili bakanlık veya hazineden karşılanarak yapılmalıdır.

Madde 21, 23- Engelli ve yaşlı bakımı için hizmet alınma ilişkin düzenlemeler

Bakıma ihtiyacı olan engellilerle, 65 yaşını doldurmuş ve muhtaç durumda olan Türk vatandaşlarına, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak üzere sağlanacak bakım hizmetlerinin 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temini düzenlenmektedir. Bu düzenleme de ihalelerin istenildiği gibi yönlendirilmesine fırsat verebilecek bir düzenlemedir.

Sosyal koruma ve sosyal yardım hizmetleri, yurttaşların onurunu incitmeden ve usulsüz işlemlere alet edilmeden verilmeli, toplumsal hayata katılım ve eşitlik temelinde güncel yaşama katılımları sağlanmalıdır. Bu konularda zaten grubumuzca gereken destek ve katkı verilmiştir.

Madde 38- Sağlık Hizmetleri Temel Kanunda yapılan düzenleme:

Alt Komisyon çalışmaları sırasında Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa eklenen bir madde ile, ülkemizde tedavi talebinde bulunan ve talepleri Dışişleri ve Sağlık Bakanlığı tarafından kabul edilen yabancılara ve refakatçilerinin sınırsız bir biçimde tedavi ve konaklama giderlerinin karşılanması ve bu amaçla Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu bütçesine ödenek konulması istenmiştir.

Kendi vatandaşlarımızdan üç milyondan fazla yurttaşımızın gelir tespitinden geçmediği ve sağlık hizmetlerine erişimlerinin imkansız olduğu, hatta çalışanların ve emeklilerin sağlık hizmetlerinin pahalı hale gelmesi nedeniyle sağlık haklarını yeterince kullanmadığı bir ortamda, böyle bir ödenek ayrılmasının doğru olmayacağı anlatılmış, neticede kısıtlanmalı da olsa madde AKP çoğunluğunca Komisyonca kabul edilmiştir.

Tekliften asıl amaçlananın farklı olduğu açıktır.

Madde (45-55) : 4734 Sayılı Kamu İhale Kanunu ile ilgili maddeler

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı görev, yetki ve sorumluluğu ile hiçbir ilgisi olmayan Kamu İhale Kanunu ile ilgili düzenlemeler de bu Torba Kanun ile ilgili düzenlemelerin içine yerleştirilerek değiştirilmiştir.

Kamu ihale Kanununu AKP'nin iktidara gelmesinden bu yana geçen süre içinde 30 kez de toplam 164 maddesi değiştirilmiş iken, bu düzenleme ile de 11 madde daha değiştirilerek, değiştirilen madde sayısı 175 e ulaşmıştır. Kamu İhale Kanununun sıklıkla ve hemen hemen her torba kanunda mutlak değiştirilmesi, kamu ihale mevzuatını güvensiz hale getirmiş, şaibelerin yerleşmesine neden olmaktadır.

Kamu kurum ve kuruluşlarının bir yandan Sayıştay denetiminin dışına çıkartılması, Sayıştay'ın denetim yapamaz hale getirilmiş olması, öte yandan da Kamu İhale Mevzuatı dışına kurumların tek tek çıkarılıyor olması iktidarın keyfi yönetime anlayışının açık göstergesidir.

Maddelerle getirilen düzenlemelerde çok sayıda kurum da Kamu İhale Mevzuatı dışına çıkartılarak, denetim dışı kalmakta, kamu denetçiliğine ve idari yargıya başvuru hakkını engellemeye yönelik düzenlemeler bulunmaktadır. Yine ihalelere itiraz halinde alınacak teminatlar artırılarak itiraz etme hakkı engellenmeye çalışılmaktadır.

Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanması gerekçesiyle, mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin tek bir ihale yapılabilmesinin düzenlemesi de kötüye kullanılabilir bir düzenleme olarak gözükmektedir.

AKP'nin Kamu İhale Kanununda sıklıkla değişiklik yapmasının nedeni olsa olsa tüm ihaleleri denetim dışına çıkartmaktır.

Madde 31, 39, 60, 61- Tasarıdaki maddeler ile 2918, 3465 ve 4925 sayılı Kanunlarda değişiklikler yapılmıştır. Ancak, Ulaştırma Bakanlığınca taşımacılık yapan kişilere verilen (K) belgesi konusunda yapılan adaletsizlikler tüm ısrarlarımıza rağmen giderilmemiştir.

(K) belgesi verilmesi sırasında bir tek kamyonu olan şoför esnafı ile, 500 kamyonu olan kişi ya da kurum/şirket aynı bedeli ödemektedir. Ayrıca bir yıl önce aldığı bir kamyonu satmak isteyen bir şoför esnafının aldığı (K) belgesi geçersiz kılınmakta, aynı kamyonu alan yeni sahibi de yeniden (K) belgesi almak zorunda bırakılmaktadır.

Bu uygulama şoför esnafı açısından son derece adaletsiz bir uygulama olması nedeniyle, tarafımızdan yeniden düzenlenmesi istenmiş ancak AKP çoğunluğunca reddedilmiştir.

Madde (85-100) – 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesine İlişkin maddeler

Alt Komisyonunda, son anda peş peşe verilen önergelerle Tasarıya eklenen bu maddeler, hem alt komisyonunda hem de Plan ve Bütçe Komisyonunda yeterli kadar tartışılmamıştır. Konunun uzmanı kişi ve kuruluş temsilcileri dinlenilmemiştir. Konunun Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile hiçbir ilgisi yoktur. Konu Plan ve Bütçe Komisyonunun uzmanlık alanı dışında teknik bir konudur. Ana Komisyon olarak kendi komisyonunda tartışılması daha isabetli olurdu. Bu düzenlemeler çok özel düzenleme olup, Torba Kanunun yerine kendi kanunu içinde yapılması gereken önemli düzenlemelerdir.

Buna rağmen grubumuz, temel hak ve özgürlüklerin korunması kaydıyla, getirilen tekliflere katkı yapmaya çalışmış, ülkemizdeki tüm yayınlara sansür uygulanamayacağı açıkça belirtilmiş, her aşamada yargı kararı olmaksızın hiçbir engelleme yapılamayacağı, yapılmaması gerektiği anlatılmaya çalışılmıştır.

Bu tasarının sektördeki tüm taraflarla tartışılmadan, uygulayıcıların görüşleri alınmadan yasalaştırmaya çalışılması en temel eksikliklerdir. Bu eksikliklere ve uyarılarımıza rağmen AKP çoğunluğunca maddeler Torba Kanun içinde yerini almıştır. Pek çok yanlış ve eksikliği olduğu gibi, sansür uygulamalarını da yaygınlaştıracığı açıktır.

Madde 110- 6001 sayılı Kanunun 29. Maddesindeki değişiklik

Madde ile otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi yeniden düzenlenmiştir. Söz konusu olan kamuya ait 2244 km.otoyolun, köprülerin ve otoyollar üzerindeki tesislerin imtiyaz olmaktan çıkartılarak özelleştirilmesidir.

Madde, otoyolların işletme hakkının devredilmesini imtiyaz kapsamında çıkarmakta ve yapılan sözleşmelerin özel hukuka tabi olacağını belirtmektedir. Bu Anayasaya aykırıdır. Çünkü söz konusu olan bir kamu hizmetidir ve kamu hizmeti de imtiyaz sözleşmesiyle devredilebilir.

Sözleşmenin adının değiştirilmesi içeriğini değiştirmez. Bir ev kiraya verildiğinde bu kira sözleşmesi ile yapılır. Kira sözleşmesinin adını değiştirip “oturma sözleşmesi” denmesi hukuksal durumu ve sözleşmenin niteliğini değiştirmez. Adına ister “oturma”, ister “geçici oturma”, ister “misafirlik sözleşmesi” deyin, bu bir “kira sözleşmesi” dir ve bir kira sözleşmesinin hukuksal durumu ne ise, o kurallara tabidir. Adını değiştirmekle hukuksal durumunu değiştiremezsiniz.

Öte yandan bu hüküm, hükümetin yönetsel yargıya karşı tavrının yeni bir adımıdır. Daha önce özelleştirmeleri iptal eden yönetsel yargı kararlarının geçersiz kılınması için bir yasa ve bir bakanlar kurulu kararı çıkaran hükümet, şimdi de otoyolların özelleştirmesini yönetsel yarıdan kaçırmak istemektedir. Nasıl ki yönetsel yargının iptal kararlarını uygulamamak için çıkarılan yasa Anayasa Mahkemesi’nce; bakanlar kurulu kararı da Danıştay’ca iptal edilmişse, şimdi de sonuç aynı olacaktır. Çünkü yasanın bu hükmü Anayasa’ya aykırıdır.

Bu Anayasaya aykırı durumdan daha Anayasaya aykırı olanı şudur:

Bu teklif ile otoyollar anonim şirket haline getirilip satılacaktır. Mülkiyetin devri mümkün olmayan otoyolların mülkiyeti devredilecektir.

Bu yasa otoyolların tamamı için bir ya da birden çok anonim şirket kurulmasına olanak sağlıyor. Örneğin Boğaz Köprüleri Anonim Şirketi ya da Kınalı-Ankara Otoyolu Anonim Şirketi ya da İzmir-Urla otoyolu Anonim Şirketi ya da Karadeniz Otoyolu Anonim Şirketi ya da Pozantı-Adana-Mersin-Gaziantep Otoyolu Anonim Şirketi vs.

Bu anonim şirketler kurulacak ve bunların hisse senedi “kamu paylarının satışı tamamlanıncaya” yani hiç kamu payı kalmayana kadar özelleştirilecek. Bu mülkiyetin devri demektir. Oysa otoyolların mülkiyeti devredilemez.

Sorulması gereken soru şudur; 25 yıllığına verdiğiniz karayolunun bakım ve onarımını kim yapacak? Gelirleri kime giderleri kime ait olacak? Bu maddeye göre gelirleri şirkete, giderleri Karayolları Genel Müdürlüğü’ne ait olacaktır.

Bu yasayla birlikte Özelleştirme İdaresi bir şirket kuracak, 5 üye, Ulaştırma Bakanı iki üye Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından bildirilen adaylar arasından “Genel Kurul” tarafından atanacak.

Halkın vergilerinden ayrılacak payla otoyolların bakım ve onarımı yapılacak, ama geliri devlete gelmeyecek. Çünkü bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından yerine getirilmesi gereken yükümlülükler için bütçesine yeterli ödenek konulacak. Tamir bakım, onarım işlerini devlet yapmaya devam edecek.

Bugüne kadar Genel Bütçeye giden köprü ve otoyol gelirleri bundan sonra genel bütçe yerine kurulacak şirketlere gidecektir. Kamu geliri azalmış olacak, buna karşılık bakım onarım giderleri nedeniyle bütçeye yük gelecektir.

En son Koç-UEM-Ülker ortaklığının 25 yıllık işletmesini 5.7 milyar dolara kazandığı köprü ve otoyolların özelleştirme ihalesini iptal ederken Sayın Başbakan bu fiyatla verirsek vatan haini oluruz demişti... Bakalım şimdi kime hangi paraya gidecek ve kim vatan haini olacak?

Otoyolların işletme hakkının imtiyaz sözleşmesiyle devri idarenin de elini güçlendiren bir uygulamadır. Eğer devir sözleşmesi özel hukuka tabi olursa çıkan uyuşmazlıklar da özel hukuka tabi olur ve devletin yürütme gücü kullanılamaz hale gelebilir.

Karşı taraf sözleşmenin bir hükmünü çiğnediğinde çiğnediği her hüküm için ayrı ayrı adli yargıya gitmek yıllarca uğraşmak zorunda kalınır. İmtiyaz sözleşmesi yürütmeye “kamu gücünü” kullanma hakkı verir, imtiyaz sözleşmesini tümüyle iptal hakkı verir. Bundan vazgeçmek hâkim ve üstün olduğunuz bir durumu bile bile terk etmek demektir ki, yalnız bir tüccar gözüyle bakılsa bile bu yapılmayacak bir şeydir.

Öte yandan devrin imtiyaz sözleşmesiyle yapılması otoyollardaki kamu hizmetinden yararlananların hukuksal durumunu da etkiler. Devir imtiyaz sözleşmesi ile yapılırsa ben hizmetten yararlanan bir yurttaş olarak o sözleşmenin iptalini isteyebilirim. Ama devir özel hukuk sözleşmesi ile yapılırsa ben yalnızca otoyolu kullanan bir “müşteri” olurum ve yalnızca zararımın giderilmesini isteyebilirim. Otoyolların devrini kamu hukukundan çıkarmakla otoyolları kullanacak milyonlarca yurttaşın hakkı da ortadan kaldırılmış olacaktır.

Mülkiyetin devrinin yapılamayacağı kabul edilmiş olması zaten otoyolların bir kamu hizmeti vermesinden kaynaklanmaktadır. Kamu hizmeti olduğu kabul edildiğine göre işletme hakkı da ancak imtiyaz sözleşmesi ile devredilebilir.

Öte yandan otoyollarda işletme hakkı devir sözleşmesini özel hukuka tabi kılmak bu sözleşmelerde tahkimin kabul edilebileceği anlamına gelmektedir. Oysa Anayasaya göre tahkim özellikle de uluslararası tahkim sınırlıdır. Bunun genişletilmesi ilerde telafisi güç sorunlara yol açabilir.

“Yol hakkı” vatandaşın en temel haklarından. Başkalarına devredilemez. Bunun özelleştirilmesi kabul edilemez.

Madde 111- 6105 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Düzenlenmesi Hakkındaki düzenleme

Hazine Müsteşarlığınca devlet desteklerinin izlenmesi konusunda getirilen teklifin görüşmeleri sırasında, devletin yaptığı desteklemelerden hazinenin yeterli bilgiye sahip olmadığı, kurumlar arasında bir eşgüdümün bulunmadığı görülmüştür. Yapılan desteklerden, destekleri yapan hazinenin yeterli bilgiye sahip bulunmaması bu konudaki endişeleri artırıcı niteliktedir.

Madde 122 ile yapılan düzenleme

Düzenleme ile, Diyanet Vakfı tarafından 1999 yılından buyana işletilmekte olan iki hastanenin Sağlık Bakanlığına, bu iki hastanedeki 656 çalışanın da kamu personeli statüsüne alınması düzenlenmiştir.

Bu düzenleme kanunlara ve Anayasaya aykırı düzenlemedir.

Adının “Diyanet” olması, inancın da kötüye kullanılması anlamını içermektedir.

Türkiye Diyanet Vakfı, özel hukuk hükümlerine göre kurulmuş 5000 civarındaki vakıftan biridir. Diğer herhangi bir vakıftan hiçbir farkı yoktur. Tek farkı, Diyanet İşleri Başkanlığı Kurulu ve Görevleri Hakkındaki 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 17. Maddesi “Başkanlık gerektiğinde, kanunla verilen görevler çerçevesinde Türkiye Diyanet Vakfı ile işbirliği yapar.” hükmünü içermektedir.

Diyanet Vakfına ait hastanelerin Sağlık Bakanlığınca devralınarak bedelinin ödenmesi ve personelinin memur statüsüne geçirilmesi doğru değildir. Böyle bir uygulama başladığında Türkiye’deki bütün Vakıflarda çalışanlarında kamu personeli olma taleplerinin karşılanması devlet için zorunluluk, çalışanlar için bir hak haline dönüşür.

Devlet memurluğu bir statü mesleğidir. Girişi sınavla, hatta kadro esasına bağlıdır.

Bugün fakir ailelerin milyonlarca genci devlet memuru statüsüne erişebilmek için aylarca kurslara gidip para dökmekte, KPSS yi kazansa bile kadro sorunu yüzünden aylarca, hatta yıllarca atama beklemektedir.

Kadro olmadığı gerekçesiyle sayıları 24 bin civarında olan 4/C li personel meclis içinde bile, atama beklemektedir. Sorunları çözülmemiştir.

300 bin öğretmen atama beklemektedir.

Durum böyle iken Türkiye Diyanet Vakfı çalışanı 656 kişinin buldukları ilde kamu personeli statüsüne kavuşturulması, ahlaka, hukuka aykırı bir uygulama olacaktır ve örnek teşkil edecek, personel politikaları iyice içinden çıkılmaz hale gelecektir.

Diğer yandan, Türkiye Diyanet Vakfı bir özel hukuk tüzel kişisidir. Hastane işletmeciliğini bırakmak istemesi gayet doğaldır. Bu sektörden çıkabilir. Türkiye’de hastane işletmeciliği yapan tüm işletmeciler de sektörden çıkmak için hastanelerini, personeli ile birlikte kamuya devretmek isterse durum ne olacaktır?

Böyle bir uygulamayı ne insan vicdanı, ne ahlaki kabul edebilir, yasal dayanağı yoktur ve yasalara ve Anayasa’nın eşitlik ilkesi başta olmak üzere pek çok hükmüne aykırıdır.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

İstanbul

Rahmi Aşkın Türel

İzmir

Musa Çam

İzmir

Aydın Ağan Ayaydın

İstanbul

Bülent Kuşoğlu

Ankara

İzzet Çetin

Ankara

Müslim Sarı

İstanbul

Vahap Seçer

Mersin

MUHALEFET ŞERHİ

Bakanlar Kurulunca 6/5/2013 tarihinde kararlaştırılan ve 26/6/2013 tarihinde TBMM'ne gönderilen "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" 103 maddeden oluşmaktaydı.

Bu tasarının 26 maddesi, 12/7/2013 tarih ve 6495 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanuna, Genel Kurul görüşmeleri esnasında verilen önergelerle dahil edilerek daha önce yasalaşmıştır. Tasarının daha önce yasalaşan 26 maddesi verilen önergeyle tasarıdan çıkarılmıştır.

Hükümet Tasarısında yer alan ve Komisyonunda kabul edilen bazı maddeler ile yine Komisyonunda tasarıya eklenen bazı maddeler, daha sonra verilen önergelerle Tasarıdan çıkarılmıştır. Verilen önergeleri değiştiren hatta önerge gerekçesini değiştiren önerge dahi verilmiştir.

Tasarının içerdiği konular itibarıyla diğer ihtisas komisyonlarında ayrı ayrı görüşülmesi gereken birçok madde vardır. Başka Komisyonların görev ve uzmanlık alanına giren düzenlemeler, ilgili Komisyonlarda görüşülmeyerek İç Tüzük hükümleri ihlal edilmiştir.

Tasarı, 43 ayrı kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapan 126 maddeden oluşmaktadır.

"Torba Kanun" olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10. maddesine göre, hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunlu olmasına karşın, tasarının düzenleyici etki analizi hazırlanmamıştır.

Yine aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; "konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır." denilmektedir. Ancak, bu Tasarıda konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birçok mevzuatta değişiklik içeren hükümler bulunmaktadır.

10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 14 üncü maddesinde "Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yükü, orta vadeli program ve malî plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplar ve tasarılar eklerler." hükmü yer almaktadır. Buna karşın, bu Tasarının mali yüküne ilişkin hiçbir hesaplama yapılmamıştır.

Tasarıda; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, sosyal hizmetler, engelliler, teknoloji merkezi, arge, yenilik, sinai mülkiyet hakları gibi konularda yapılan düzenlemeler birkaç husus dışında olumlu bulunmakla birlikte, bazıları aşağıda belirtilen konularda muhalefet edilmektedir.

Anadolu Ajansı ile ilgili düzenlemeler (Madde 4,114)

Madde 4- Anadolu Ajansının 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesindeki yüzde on oran sınırlandırmasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilmesi ya da rehin olarak kabul edebilmesi, iktisap edilen paylar üzerinde Hazineye intifa hakkı verilmesi ve iktisap edilen payların özelleştirilmesine yönelik düzenlemeler yapılmaktadır.

Anadolu Ajansı tarafından iktisap edilen veya rehin olarak alınan paylar hakkında Türk Ticaret Kanununun 384 üncü ve 385 inci maddelerinin uygulanmaması öngörülmektedir.

KİT'lerle ilgili mevzuat, kamu personel rejimi, kamu denetim sistemi, kamu ihale sistemi, kamu mali yönetimi sistemi, Taşıt Kanunu ve Kamu Konutları Kanununa dair hükümler ile bu kanunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümlerinin Anadolu Ajansı Anonim Şirketi hakkında uygulanmaması öngörülmektedir.

Anadolu Ajansı Anonim Şirketi'nin özellikle Sayıştay denetiminden, TBMM denetiminden, kamu ihale sisteminden ve kamu mali yönetimi sisteminden kaçırılmasının hiçbir gerekçesi olamaz.

Madde 114- Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü bütçesinde yer alan Anadolu Ajansına ait ödenekler kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemelerin, Hazinesin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılması öngörülmektedir.

8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesi ile Anadolu Ajansı ile ilişkiler düzenlenmektedir.

231 sayılı KHK'nin 24 üncü maddesine göre; Genel Müdürlük her yıl, kendi bütçesinin Anadolu Ajansı bölümündeki ödenęi aşmamak üzere, Anadolu Ajansı ile en çok 5 yıllık sözleşme yapmağa ve Başbakan veya görevlendireceği Bakan adına Anadolu Ajansının bütçesini, kadrosunu ve bunların uygulanmasını denetlemeye yetkilidir. Bu amaçla, Anadolu Ajansı'nda bir denetçi görevlendirilir. Yapılacak sözleşmede, Anadolu Ajansı yöneticilerinin atanma yolları da belirtilmektedir.

231 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamenin 24 üncü maddesindeki asıl sorun Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından Anadolu Ajansı yöneticilerinin atanma yollarının belirlenmesi ve Anadolu Ajansı A.Ş'nin denetlenmesidir. Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nün hem idari hem de mali yönden kontrolünde olan Anadolu Ajansı A.Ş habercilik hizmetlerinde tarafsız ve objektif davranmamaktadır.

Korumalı İşyerleri ile ilgili düzenlemeler (Madde 7, 42, 59, 83)

Korumalı işyerleri; normal işgücü piyasasına kazandırılmaları güç olan engelliler için mesleki rehabilitasyon ve istihdam oluşturmak amacıyla açılacak işyerleridir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak Korumalı işyerleri ile ilgili düzenlemenin bir an önce yapılmasını gerektiğini TBMM Genel Kurulunda, Plan ve Bütçe Komisyonunda defalarca gündeme getirdik.

5378 sayılı Kanun'un 14. maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanan Korumalı İşyerleri Hakkında Yönetmelik; 30 Mayıs 2006 tarih ve 26183 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Ancak yönetmelikte devletçe yapılacak teknik yardımın ve mali desteğin kimlere, nasıl ve hangi miktarda verileceği gibi konularda herhangi bir açıklık bulunmadığı için korumalı işyerleri engelli istihdamında etkin bir rol oynayamamıştır.

İşgücü piyasasında yer alamayacak durumda olan engelliler için kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, özel sektör ve gönüllü kuruluşlar nezdinde korumalı işyerleri açılması doğru bir uygulamadır. Ancak korumalı işyerleri hakkında salt yasal düzenlemelerin yapılması, korumalı istihdam politikası ve buna ilişkin alt yapılar oluşturulmadan bir anlam taşımayacaktır.

Tasarıyla korumalı iş yerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması öngörülmektedir.

Özel sektör işverenlerince kontenjan kapsamında çalıştırılan engelli sigortalıların, sigorta primine ait işveren hisselerinin tamamı, kontenjan fazlası engelli çalıştıran, yükümlü olmadıkları halde engelli çalıştıran işverenlerin bu şekilde çalıştırdıkları her bir engelli için sigorta primine ait işveren hisselerinin yüzde ellisinin mevcut düzenlemeye göre Hazinece karşılanması hükmü işsizlik Sigortası Fonundan karşılanması şeklinde değiştirilmektedir.

Korumalı iş yerlerinde çalıştırılan engellilere işverenlerince zamanında ödenmiş olan ücretlerinin bu Tasarı ile belirlenen kısmının İşsizlik Sigortası Fonundan işverenlere ödenmesi öngörülmektedir.

Engelli çalıştırmaya yönelik teşvik düzenlemeleri çok olumlu olmakla birlikte, bunların İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması, Fonun amacı ve kapsamı ile bağdaşmamaktadır.

Madde 7- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile; 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü oranında gelir vergisinden korumalı iş yeri indirimi yapılmaktadır. Bu indirim her bir engelli çalışan için azami 5 yıl süre ile uygulanacak ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamayacaktır. Bakanlar Kuruluna bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150'ye kadar artırma yetkisi verilmektedir.

Korumalı işyeri indiriminin her bir engelli için azami beş yıl uygulanacak olması bazı sorunları da beraberinde getirecektir. İşyeri sahipleri azami beş yıllık süreyi doldurduğu için indirimden yararlanamayan engellileri işten çıkararak indirimden yararlanmak için başkalarını işe alacaktır. Bunu önlemek için korumalı işyerlerinde çalışan engellilere yapılan indirimdeki süre kısıtlaması kaldırılmalıdır.

Madde 42- Korumalı iş yerlerinde çalışan ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilerin işsizlik sigortası işveren payının Fondan karşılanmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Engellilere yönelik teşvikler desteklenmekle birlikte işsizlik sigortası işveren payının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması İşsizlik Fonunun amacına aykırıdır.

Madde 59- 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ile (4.860) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı tutarında aylık maaş verilmektedir.

Yapılan düzenleme ile; korumalı iş yerlerinde çalıştırılan engellilere işverenlerince verilecek aylık maaşlarının 374 lirası İşsizlik Sigortası Fonundan işverene ödenecektir.

5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi kapsamındaki illerdeki korumalı iş yerlerinde ve korumalı işyerlerinde zorunlu sayının üstünde çalıştırılan her engelli için ilaveten yüzde 20 fazla ödeme yapılacaktır. Bu ödemelerde de İşsizlik Sigortası Fonundan işverene ödenecektir.

Madde 83- 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı iş yerlerinde istihdam edilen ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100'ü oranında kurumlar vergisinden korumalı iş yeri indirimi yapılmaktadır. Bu indirim her bir engelli çalışan için azami 5 yıl süre ile uygulanacak ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamayacaktır. Bakanlar Kuruluna bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150'ye kadar artırma yetkisi verilmektedir. Korumalı işyerlerinde çalışan engellilere yapılan indirimdeki süre kısıtlaması kaldırılmalıdır.

Engellilerin eğitimi ile ilgili düzenlemeler (Madde 11, 73)

Madde 11- Tasarının 11 inci maddesiyle; 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun genel eşitlik başlıklı 4 üncü maddesine 'engellilik' ibaresi eklenerek engellilerin eğitim hizmetlerinden yararlanmasının engellenemeyeceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 73- Tasarının 73 üncü maddesi ile 5378 sayılı Kanun 15 inci maddesi değiştirilmektedir. Mevcut uygulamanın ve tasarının 73 üncü maddesinin de ilk cümlesi "Hiçbir gerekçeyle engellilerin eğitim alması engellenemez." şeklinde başlamaktadır. Ancak eğitim engellilerin en büyük sorunlarından biri olmaya devam etmektedir.

2002 yılında yapılan Türkiye Özürlüler Araştırma sonuçlarına göre; ülkemizdeki engelli nüfusun toplam nüfusa oranı yüzde 12,29'dur. Süreğen hastalığa sahip olanların toplam nüfus içindeki oranı yüzde 9,7 olup bu engellilerin yüzde 73,4'ü okuma-yazma bilmemekte, yüzde 47'si ilkökul, yüzde 6,3'ü ortaokul, yüzde 7,6'sı lise ve yüzde 4,2'si ise yükseköğretim mezunudur.

Türkiye Özürlüler Araştırması 2002 sonuçlarına göre ortopedik, görme, işitme, dil ve konuşma ve zihinsel engellilerin toplam nüfus içindeki oranı 2,6 olup bu engellilerin yüzde 63,7'si okuma yazma bilmemekte, yüzde 41'i ilkökul, yüzde 5,6'sı ortaokul, yüzde 7'si lise ve yüzde 2,4'ü yükseköğretim mezunudur.

Eylül 2012 itibariyle "Ulusal Engelliler Veri Tabanında kayıtlı, hayatta olan ve adresi bilinen 5-18 yaş arası eğitim çağı engelli birey sayısı 322 bin 770 kişi iken Milli Eğitim Bakanlığı Strateji Başkanlığının verilerine göre özel eğitim, örgün eğitim toplam okul sayısı 539'dur. Bu okullarda 50 bin 760 öğrenci eğitim görmekte ve toplam 7 bin 893 öğretmen istihdam edilmektedir. Dolayısıyla engellilere yönelik özel eğitim ve örgün eğitim veren okulların ve öğretmenlerin sayısı son derece yetersizdir.

Engellilerin istihdamı ile ilgili düzenlemeler (Madde 57, 58, 72)

Madde 57- Tasarının 57 nci maddesinde iş ilişkilerinde engellilik nedeniyle negatif ayrımcılık yapılamayacağına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Madde 58- Tasarının 58 inci maddesinde kontenjan fazlası engelli çalıştırın, yükümlü olmadıkları halde engelli çalıştırın işverenlerin bu şekilde çalıştırdıkları her bir engelli için prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primine ait işveren hisselerinin yüzde elli yerine tamamının hazineden karşılanması öngörülmektedir.

Madde 72-Tasarının 72 nci maddesinde kendi işini kurmak isteyen engellilere rehberlik ve mesleki danışmanlık hizmetlerinin verilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Engellilerin istihdamıyla ilgili bu üç düzenleme olumlu olmakla birlikte engellilerin istihdamı ile ilgili başta kamu olmak üzere özel sektördeki kontenjanlar boş durdukça ve buna yönelik caydırıcı bir yaptırım getirilmedikçe hiçbir anlam ifade etmeyecektir.

" Türkiye Özürlüler Araştırması 2002" araştırma sonuçlarına göre engellilerin %77.8'i işgücüne dâhil değildir.

Ülkemizde engellilere yönelik istihdam politikaları büyük ölçüde kota tekniğine dayanmaktadır. Kota tekniği istihdam aşamasına yönelik olmakla beraber istihdam öncesi engellilerin korunması hep ihmal edilmektedir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesine göre kamuda çalıştırılması gereken engelli memur oranı yüzde 3'tür.

4857 Sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesine göre; işverenler, elli veya daha fazla işçi çalıştırdıkları özel sektör iş yerlerinde yüzde üç engelli, kamu işyerlerinde ise yüzde 4 engelli çalıştırmak zorundadır.

4857 sayılı kanun kapsamında engelli işçilerin istihdamından Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü yetkili ve sorumludur. Ancak Türkiye İş Kurumu piyasaya işgücü sunma görevini yürütememekte, sadece kendisine gelen talepler kapsamında istihdam görevini sürdürmektedir. 50'den fazla işçi çalıştıran işyerleri, genel olarak büyük kentlerde ve özellikle sanayi ve hizmetler sektörünün gelişmiş olduğu belirli yerleşim yerlerindedir. Buna karşılık kırsal bölgelerde ve az gelişmiş yörelerde 50'den fazla işçi çalıştıran işyerleri az olması nedeniyle bu yörelerde yaşayan engelliler kota sisteminden faydalanamamaktadırlar.

Devlet Personel Başkanlığının Haziran 2013 verilerine göre; Kamuda çalışan memur sayısı 1 milyon 837 bin 348 kişidir. Kamuda çalıştırılması gereken engelli memur kontenjanı 55 bin 334 kişi iken kamuda çalışan engelli memur sayısı 32 bin 21 kişidir. Açık bulunan engelli memur kontenjanı 23 bin 545 kişidir. TBMM Genel Sekreterliği, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Mit Müsteşarlığı, Merkez Bankası, Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası ile Mahalli İdareler kadro ve pozisyonları bu sayılara dahil değildir. Bunların eklenmesiyle beraber engelli memur kontenjan açığı daha da artacaktır.

Adalet Bakanlığında 1545, Diyanet İşleri Başkanlığında 2021, Gümrük ve Ticaret Bakanlığında 407, Milli Eğitim Bakanlığında 15. 045, Sağlık Bakanlığında 117, Türkiye Halk Sağlığı Kurumunda 1310, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunda 660 engelli kontenjanı boştur. İşin daha kötü yanı ise engelli memurların istihdamından sorumlu olan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında 30, engelli işçilerin istihdamından sorumlu olan ve Devlet Personel Başkanlığının da bağlı bulunduğu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında 57 engelli memur kontenjanı boştur.

4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesine göre kamuda çalıştırılması gereken engelli işçi kontenjanı 13.525 kişidir. Kamuda çalışan engelli işçi sayısı 12.515 olup kamudaki boş engelli kontenjanı sayısı 1.010 kişidir. Yine aynı kanuna göre özel sektörde çalıştırılması gereken engelli işçi kontenjanı sayısı 102.016 kişidir. Özel sektörde çalışan engelli sayısı 91.233 olup özel sektördeki boş engelli işçi kontenjanı 23.298'dir. Dolayısıyla boş engelli işçi kontenjanı 24.308'dir.

AKP hükümeti 2010 yılının başında, bu yılın 'engelliler yılı' olacağını iddia ederek, kamudaki açık kadroların tamamının doldurulacağı sözü vermişti. Ancak görüldüğü gibi kamuda dahi engelli kontenjanının büyük bir bölümü boştur.

Engelli istihdamı konusunda en büyük direnişin devletten gelmesi, özel sektörün de yükümlülüklerini yerine getirmekten kaçınmasında yol gösterici oluyor. Engelli işçi çalıştırma yükümlülüğüne uymayan işveren veya işveren vekiline çalıştırmadığı her engelli işçi ve çalıştırmadığı her ay için İŞKUR İl Müdürlüğüne 2013 yılı itibariyle 1.832 TL idari para cezası uygulanmaktadır. Bu ceza miktarı caydırıcı olmadığı için işveren engelli çalıştırmak yerine para cezası ödemeyi tercih etmektedir. Görüldüğü gibi kota sistemine ilişkin bu düzenlemeler, engellilerin işgücü piyasasına katılımı, engellilerin istihdamı, çalışma barışı ve iş ilişkilerinde beklenen katkıyı sağlayamamıştır.

Engelli bakım ve yaşlı bakım hizmeti alımı (Madde 21, 23, 24, 25, 28)

Madde 21 ve 25- Evde bakım hizmetinden yararlanmak için gelir kriterleri yeniden belirlenmiş ve gelir kriteri, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun kapsamına dahil edilmiştir. Bu değişiklikle evde bakım hizmeti alan yaklaşık 45 bin vatandaşımız kapsam dışına çıkmaktadır. Bununla ilgili olarak tasarının 25. maddesinde düzenleme yapılmış olsa da yapılan gelir kriterine sahip yeni vatandaşlarımız 1 Temmuz 2014 tarihinden sonra evde bakım hizmetinden yararlanamayacaktır.

Bu değişiklik sonucu belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti durumunda bu madde kapsamında yapılan ödemelerin durdurulması ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre tahsil edilmesi öngörülmektedir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetlerinin, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilmesi öngörülmektedir. Bu düzenleme ihalelerin istenildiği gibi yönlendirilmesine yol açabilecektir.

Madde 23- Tasarının 23 üncü maddesiyle 65 yaşını doldurmuş ve muhtaç olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilmesi öngörülmektedir. Anılan hüküm, doğal afetler, salgın hastalıklar, can veya mal kaybı tehlikesi gibi ani ve beklenmeyen veya idare tarafından önceden öngörülemeyen olayların ortaya çıkması üzerine ihalenin ivedi olarak yapılmasının zorunlu olması durumunda pazarlık usulünü öngörmektedir.

Madde 24 ve 28- Tasarının 24 üncü maddesiyle Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak kaydıyla, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşları ile Darülaceze Müessesesinde ücretsiz bakılmaya veya bakım ücreti Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından ödenerek özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakımının sağlanmasına ya da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşlarıncaya verilen bakım hizmetinden ücretsiz yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan yaşlılar ile engelli bireylere maaş verilmesi öngörülmektedir. Tasarının 28 inci maddesiyle 2014 yılında verilecek maaş miktarı 1620 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımı tutarında 125 lira aylık verilmektedir. Bu maaşlarla vatandaşlarımızın özel ihtiyaçlarını karşılaması mümkün değildir. Bu nedenle maaşların 300 liraya çıkartılması uygun olacaktır.

Engellilerin habilitasyon ve rehabilitasyonu ile ilgili düzenlemeler (Madde 70, 71)

Madde 70- Tasarının 70 inci maddesiyle 5378 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi düzenlenerek rehabilitasyon hizmetinin yanına engellinin bireysel ve toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve yaşamını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler kazandırmaya yönelik hizmetler olarak nitelendirilen habilitasyon hizmeti de eklenmektedir.

Madde 71- Tasarının 71 inci maddesiyle 5378 sayılı Kanunun Mesleki rehabilitasyon başlıklı 13 üncü maddesi "Mesleki habilitasyon ve rehabilitasyon" başlığı adı altında değiştirilmiştir. Mevcut

uygulamanın Mesleki rehabilitasyon başlıklı 13 üncü maddesinde " Engellilerin yeteneklerine göre mesleğini seçme ve bu alanda eğitim alma hakkı kısıtlanamaz." ibaresi yer alırken yeni düzenleme bununla ilgili bir ibare yer almamaktadır.

Engellilerin rehabilitasyon ve habilitasyonuna yönelik bu düzenlemeler genellikle olumlu olmakla birlikte engellilerin en önemli sorunlarından biri de rehabilitasyondur.

Ülkemizde, bir çok kurum ve kuruluşların görev alanına giren engellilik konusu ile rehabilitasyon hizmetlerine bir bütün olarak bakılmaması; bu konuda çeşitli ve dağınık mevzuat oluşmasına, hizmetlerde karmaşıklığa ve kopukluğa, takipsizliğe bu da görev ve yetki karmaşasına neden olmaktadır. Engellilerle ilgili tüm hizmetlerin, ilgili bütün kurum ve kuruluşların ortak plan ve programlarla, işbirliği ve koordinasyon sağlanarak yapılması ve millî politikaların yaygınlaştırılması bugüne kadar mümkün olamamıştır.

Mesleki rehabilitasyonun amacına ulaşabilmesi sonuçta istihdamın gerçekleşmesi ile mümkündür. Engellilerin mevcut durumda istihdam şansı çok az olduğundan mesleki rehabilitasyona yönelik olarak açılan işgücü yetiştirme kurslarına katılımı yetersiz olmaktadır. Ülkemizde engellilere bir meslek kazandırmak suretiyle onları üretime katmayı amaçlayan yeterli mesleki rehabilitasyon merkezleri bulunmamaktadır.

Çeşitli özür gruplarına mensup engellilerin birlikte aynı mesleki rehabilitasyon programına alınmaları uygulamada önemli bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Ulaşılabilirlik başta olmak üzere her özür grubuna uygun ergonomik ve fiziki ortam ile eğitim programı gerçekleştirilmediğinden hizmet amacına ulaşamamaktadır. Ayrıca engellilerin eğitimi konusunda özel eğitim almış yeterli sayıda personelin bulunmaması, bu konuda gerekli ekibin (tıp doktoru, fizyoterapist, psikolog, sosyal hizmet uzmanı, hemşire, meslek danışmanı vb.) oluşturulamaması da mesleki rehabilitasyon hizmetlerinin bütünlüğünü olumsuz yönde etkilemektedir.

Ülkemizde bakıma muhtaç engellilere yönelik sosyal bakım hizmetleri, son derece yetersizdir. Ülkemizde değişik engellilik derecelerinde yaklaşık 4,9 milyon engelli birey olup bunların yaklaşık 2.5 milyonu Engelliler için Sağlık Kurulu Raporu almıştır. 2022 sayılı Kanun kapsamında engelli aylığı ve 2828 sayılı kanun kapsamında evde bakım ücreti de dahil olmak üzere yardım hizmeti alan 1.2 milyon engelli vardır.

Ancak Türkiye'de rehabilitasyon eğitimi alması gereken kişi sayısının yaklaşık 2.5 milyon iken bu eğitimi alan engelli sayısı 241.746 kişidir.

Ayrıca mevcut uygulamada "Sosyal ve mesleki rehabilitasyon hizmetleri belediyeler tarafından da verilir. Belediyeler bu hizmetlerin sunumu sırasında gerekli gördüğü hallerde, halk eğitim ve çıraklık eğitim merkezleri ile işbirliği yapar. Engellinin rehabilitasyon talebinin karşılanamaması halinde engelli, hizmeti en yakın merkezden alır ve ilgili belediye her yıl bütçe talimatında belirlenen miktarı hizmetin satın alındığı merkeze öder." ibaresi yer almaktadır.

Tasarıda da engellilerin mesleki habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri, kamu kurum ve kuruluşları ile belediyeler ve diğer gerçek veya tüzel kişiler tarafından da gerçekleştirilebilir." ibaresi yer almaktadır.

Özel mesleki rehabilitasyon merkezlerinin açılabilmesi için ilgili bakanlık tarafından İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne 12/11/2008 tarihli ve 2339 sayılı yazı gönderileler bütçe talimatının hazırlanması aşamasında özel mesleki rehabilitasyon merkezleri için Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne gerekli düzenlemelerin yapılması istenmesine rağmen bu konuda bir mesafe alınamamıştır.

Döner sermaye işletmeleri kurulması ile ilgili düzenlemeler (Madde 16, 26, 27)

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, Sosyal Hizmetler Kanunu kapsamında görevlerle bağlı olarak döner sermaye işletmeleri kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere 5.000.000,00 Türk Lirası sermaye tahsis edilmekte, usul ve esaslar belirlenmektedir. Döner Sermaye Merkez Müdürlüğüne işletmelere verilen borçların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmemesi ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilmesi öngörülmektedir.

Hükümetin döner sermaye işletmelerinin kapatılması kararından vazgeçtiği anlaşılmaktadır. Bu uygulama kamu mali yönetimi reformuna ve bütçe disiplinine uygun düşmemektedir.

Madde 20- Reşit olmaya birkaç ay hatta birkaç gün kalan çocuklar usulsüz şekilde korumaya alınmakta ve kamuda işe yerleştirilmektedir. Bu usulsüzlüğü engellemek için 5395 sayılı Kanun uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış kişilerin kamuda işe yerleştirilebilmesi için fasıllı olarak en az iki yıl Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet modellerinden yararlanma şartı getirilmiştir.

5395 sayılı Kanun uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış kişilerin özel sektörde çalıştırılmaları hâlinde özel sektöre bazı teşvikler verilmektedir.

5395 sayılı Kanun uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış kişilerin kamuda işe yerleştirilmesini destekliyoruz. Ancak aynı özenin Türk Vatanı ve Milletinin ebedî varlığını ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünün sağlanması için canları feda etmiş olan şehitlerimizin çocuklarına gösterilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Anayasamızın 10 maddesinde “Çocuklar, yaşlılar, engelliler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz.” ifadesi yer alır.

Anayasanın sosyal güvenlik bakımından özel olarak korunması gerekenler başlığı altındaki 61. maddesinde “Devlet, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleriyle, malûl ve gazileri korur ve toplumda kendilerine yaraşır bir hayat seviyesi sağlar.” hükmü bulunmaktadır.

Türk Vatanı ve Milletinin ebedî varlığını ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü sağlanması için hayatını kaydeden şehitlerin geride kalan dul ve yetimleri ile malûl ve gazilerin taleplerinin olabildiğince yerine getirilmesi her şeyden devletin görevidir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak 3713 sayılı Kanun kapsamına giren görev ya da eylemler sebebiyle hayatını kaybeden kamu görevlileri ile er ve erbaşların çocuklarının tamamının işe yerleştirilmesine gerektiğine yönelik görüşlerimizi çeşitli defalar kamuoyuna ifade ettik.

Mevcut kanunlar çerçevesinde şehitlerimizin sadece bir çocuğuna kamuda iş verilmektedir. Diğerlerine adeta git kendine iş bul denilmektedir.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında şehit olanların sayısı 7.921 kişidir. Bunlardan 750’si emniyet teşkilatı personeli, 1523’ü TSK personeli, 252’si kamu personeli, 3.959’u er ve erbaş, 1.437’si korucudur.

3713 sayılı kanuna göre şehit olan vatandaşlarımızın yaklaşık yüzde 50’sini er ve erbaşlar oluşturmaktadır. Bu er ve erbaşların yaklaşık yüzde 80’i bekârdır. Evli olanların ise büyük çoğunluğunun bir çocuğu bulunmaktadır. Dolayısıyla 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında şehit olanların çocuklarının işe yerleştirilmesinin devlete maliyeti sınırlı olacaktır. Ayrıca devlet şehitlerimizin bizlere emaneti olan bu çocuklarının istihdamı konusunda maliyet hesabı yapmamalıdır. Zira şehitlerimiz bu maliyeti kanları ve canlarıyla ödemişlerdir.

Madde 31- Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu; Trafik Hizmetleri Başkanlığınca hazırlanarak, Karayolu Trafik Güvenliği Kurulunca uygun görölen önerileri değerlendirerek karara bağlar ve kararlarının yaşama geçirilmesi için gerekli koordinasyon önlemlerini belirlemektedir.

Mevcut uygulamada Karayolu Güvenlik Kurulu yılda iki defa olağan, Başbakanın gerek görmesi halinde de olağanüstü olarak, gündemle toplanırken yapılan değişiklikle kurulun yılda bir defa olağan toplanması öngörülmektedir.

Karayolu Güvenliği Kurulu; trafikle ilgili kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanmasıyla, trafik kazalarının azaltılmasına ilişkin önerilerde bulunmak, uygulamadaki aksaklıkları tespit etmek, kendi görev alanına giren konularla ilgili yasal eksiklikleri tespit etmek ve Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna gündem hazırlamak ve bu kurulda alınan kararların gerçekteşmesini takip etmek, sonuçları hakkında Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu'na bilgi vermekle görevlidir.

Mevcut uygulamada Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu ayda bir toplanıp zorunlu hallerde başkan tarafından toplantıya çağrılabilirdi. Yapılan düzenleme ile Kurul üç ayda bir olağan olarak toplanması öngörülmektedir.

Trafik kazalarında sürücüler, yayalar, yol durumu ve araç tasarımı olmak üzere çeşitli faktörler rol oynamaktadır. Yolları güvenli yapmak, yol güvenliği için tedbirler geliştirmek ve değişik standartları uygulamak elzemdir. Dünyada her sene trafik kazalarından 50 milyon insan yaralanmakta, 1 milyon 200 bin kişi hayatını kaybetmektedir. AKP duble yollarla övünmektedir. Ancak ölkemizde her geçen yıl trafik kazaları artmaktadır. 2003 yılında 455 bin trafik kazası yaşanırken 2012 yılında 1 milyon 320 bin trafik kazası olmuştur. 2012 yılındaki bu kazalarda 3.750 vatandaşımız hayatını kaybetmiş, 268.000 vatandaşımız da yaralanmıştır. Türkiye'de 1965 yılında 36 dakikada bir trafik kazası olurken 2005 yılında 51 saniyede, 2011 yılında 25 saniyede bir trafik kazası yaşanırken 2012 yılında her 23 saniyede bir trafik kazası yaşanmaktadır.

Ölkemizde trafik kazaları halk sağlığı sorunu haline gelmişken trafikle ilgili kararları alıp uygulayacak olacak Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu ve Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu'nun toplantılarının azaltılmasını anlamak mümkün değildir.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının yurt veya pansiyon yapması ve yaptıklarını devretmesi ile ilgili düzenlemeler (Madde 34-36)

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından; vakıf gelirleri veya fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilmesi, ayrıca, Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; kamu idaresinin talebi üzerine, yurt veya pansiyon yapılabilmesi, vakıflar tarafından; bağış yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazların; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak amacıyla tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilmesi öngörülmekte ve geçiş hükmü düzenlenmektedir.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Fonu kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılması, fonun amacı ve kapsamı ile bağdaşmamaktadır.

Kamu İhale Sistemi ile ilgili düzenlemeler (Madde 45- 55)

Tasarının 11 maddesi 4734 sayılı Kamu İhale Kanununda değişiklikler yapılmasını öngörmektedir.

Madde 47- Tasarı ile 4734 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “37 nci maddeye göre” ibaresi metinden çıkarılmıştır. Dolayısıyla tekliflerin neye göre değerlendirileceğiyle ilgili şüpheleri artırmaktadır.

İhalenin, aşırı düşük teklifle ilgili açıklama istenilmeksizin sonuçlandırılabilmesine, ayrıca yaklaşık maliyeti eşik değerlerin yarısına kadar olan hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinde sınır değerinin altında olan tekliflerin açıklama istenilmeksizin reddedilmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya Kamu İhale Kurulu yetkili kılınmaktadır. Bu durum ihaleler arasında farklı uygulamalara yol açabilecek niteliktedir.

Kamu İhale Kurumu ile ilgili en önemli şikayetlerden biri de İhale Komisyonunun Kanunun 39 uncu maddesine göre ihaleyi istediği gibi iptal edebilmesidir. Yani istenen kişi ihaleyi alamadığı zaman İhale Komisyonu o ihaleyi iptal edebilmektedir.

İhale Komisyonu ile ilgili bu şikayetler var iken Tasarı ile 38 inci maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle İhale Komisyonuna daha da çok yetki verilmektedir. Bu da ihaleler üzerindeki şaibelerin artmasına neden olacaktır.

Madde 48- Mevcut ikinci fıkraya göre: yapım işlerinde 38 inci maddeye göre gerekli değerlendirmeler yapıldıktan sonra, ihalenin aynı madde uyarınca hesaplanan sınır değerinin altında teklif veren isteklilerden biri üzerinde bırakılması halinde, kesin teminat sınır değerinin yüzde altısı oranında alınmaktadır. Yapılan düzenleme ile teminat miktarı yaklaşık maliyetin yüzde 15’ine kadar çıkartılmaktadır. Teminat miktarının yüzde 15’e kadar çıkartılmasının gerekçesi nedir? Teminat miktarının hangi ihaleye veya kime göre çıkartılacağına kurum nasıl karar verecektir? Bu uygulamalarda objektif olunmayacağı kuşkusu hakimdir.

Madde 49- 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 53 üncü maddesinin (j) bendiyle kurumun gelirleri belirlenmiştir, (j) fıkrasının (2) numaralı bendi mal ve hizmet alımı ihalelerindeki itirazın şikayet başvuru bedellerini belirlemektedir. İtirazın şikayet başvuru bedelleri genel olarak 3 katına yükseltilmektedir. İtirazın şikayet başvurularındaki ücret artırılarak hak arama maddi olarak engellenmektedir.

Madde 53- Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin, bu Kanunda yer alan ihale usulleri uygulanarak tek bir ihale yapılabilir. İhaleler neden birleştirilmek istenmektedir? Birleştirilecek ihalelerde bir üst sınır limiti var mıdır? En fazla kaç ihale birleştirilebilecektir? Tek ihaleyle yandaşlara milyarlarca liralık ihale mi verilmeye çalışılmaktadır? Bu düzenleme kötüye kullanılabilir bir nitelik taşımaktadır.

Madde 55- Kamuda çalışanlardan Kamu İhale Uzmanlığına yapılacak görevlendirmelerle ilgili düzenlemeler yapılmaktadır. Görevlendirme işlemi herhangi bir süreye bağlı olmaksızın Başkanlıkça her zaman sonlandırılabilir.

Kamu İhale Kurumuna yapılan Kamu İhale Uzmanlığı görevlendirmesinin herhangi bir süreye bağlı olmaksızın Başkanlıkça sonlandırılması son derece yanlıştır. Bu görevlendirme neden sonlandırılacaktır? Raporları başkanın istediği gibi hazırlamayan uzmanların görevlendirmeleri mi sonlandırılacaktır? Görev sonlandırılması Kamu İhale Uzmanları üzerinde baskı oluşturmayacak mıdır? Görev sonlandırılmasıyla ilgili objektif bir kriter neden getirilmemektedir?

Bu şekilde görevlendirilenler, meslek personeli sınavına giriş için aranan öğrenim şartını taşımak ve sınava alındığı tarihte kırk yaşını doldurmamış olmak kaydıyla, kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde kamu ihale uzmanlığı kadrosuna atanabilecektir. Bu görevlendirilenlere ayrı bir sınav mı yapılacaktır? Yoksa bunlar da Kamu İhale Kurumuna KPSS sınavı ile başvuran diğer adaylarla birlikte mi sınava girecektir?

Madde 56- Tasarının 56 ncı maddesiyle engellilik oranı yüzde 90 ve üzeri olup engellilik durumları nedeniyle araçları bizzat kullanamayacak olan engellilere (motor silindir hacmi 2.800 cm³'ü aşanlar, bütün tekerlekleri motordan güç alan veya alabilenler, sürücü dâhil 8 kişiye kadar oturma yeri olan binek otomobilleri, yarış arabaları, arazi taşıtları hariç) yük taşınmasında kullanılıp azami ağırlığı 3,5 tonu aşmayan ve yolcu kapasitesi istiap haddinin % 50'sinin altında olanlar ile sürücü dâhil 9 kişilik oturma yeri olan araçların ÖTV'siz verilmesini sağlamaktadır.

Yüzde 90 engellilik oranı çok yüksektir. Bu oranın yüzde 75'e indirilmesi uygun olacaktır.

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa göre harp malulü ve gazilere 1600 cc'den düşük binek aracı verilmektedir. Ancak bu aşamada harp malulü ve gazilerden sağlık raporu istenmektedir.

Harp ve vazife malulleri Türk Silahlı Kuvvetlerine ait tam teşekküllü bir askeri hastanede derecesiyle birlikte belirlendikten sonra Sosyal Güvenlik Kurumu'nun Sağlık Kurulu tarafından derecelerle ilgili belirleme yapılmaktadır.

Harp ve vazife malüllerinden sağlık raporu istenmeden Sosyal Güvenlik Kurumunun vermiş olduğu ücretsiz seyahat kartlarını ibraz etmeleri şartıyla 1600 cc'den düşük ve 5 yıl süre ile kullanmak şartıyla ÖTV'siz binek aracı verilmelidir. Ayrıca bu araçları harp ve vazife malüllerinin birinci derece yakınları da kullanabilmelidir.

Harp ve vazife malulleri araç alırken KDV de ödemektedir. Harp ve vazife malullerine ücretsiz seyahat kartlarını ibraz etmeleri şartıyla 1600 cc'den düşük ve 5 yıl süre ile kullanmak şartıyla KDV'siz binek aracı verilmelidir.

Engellilik durumu ve engellilerin erişebilirliği ile ilgili düzenlemeler (Madde 67,69, 75, 81)

Engelliler için fiziksel çevre düzenlemeleri ile ilgili temel yaklaşım, "herkes için erişilebilirlik" kapsamındadır.

Engelliler için fiziksel çevre düzenlenmesi; Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun kabul ettiği ve Türkiye'nin de imzaladığı Sakat Hakları Bildirgesi, ILO Sözleşmesi ve Engelliler İçin Standart Kurallar yaklaşımı çerçevesinde ele alınarak, yerleşimler, tüm engellilerin ihtiyaç duydukları her yere rahatça ve kolayca erişebilecekleri biçimde yeniden düzenlenmesini kapsamaktadır. Bu bağlamda; konutlar, yollar, kaldırımlar, trafik lambaları, geçitler, otoparklar, havaalanları, tren ve yeraltı treni istasyonları ile toplu ulaşım araçları, toplu kullanım alanları ve kamu binaları engellilerin kullanımına uygun duruma getirilmeleri gerekmektedir.

Sosyal kullanım alanlarından; parklar, genel tuvaletler, telefon kulübeleri, alışveriş merkezleri ve pazar alanları, sinema, tiyatro, kültür merkezi, sergi ve spor salonu gibi yerlerin birçoğu engellilerin rahatça kullanmalarına uygun bulunmamaktadır.

Toplumsal hayata tam katılım sürecindeki fiziksel çevre düzenleme kolaylıklarının, yalnızca "engelliler için" değil tüm toplum için gereklidir. Engelliler için yapılacak olan uygulamalar aynı zamanda farklı ihtiyaçları olan kullanıcılar (yaşlılar, hamileler, çocuklar, aşırı kilolular, geçici engelleri olanlar, bebek arabası taşıyanlar... vb.) açısından da rahat bir çevre imkânı sağlayacaktır.

Bugüne kadar geçen süre içinde engelliler ulaşılabilirliği hususunda yasal düzenlemelerle ilgili olarak pek çok hususun yer aldığı izlenmiştir. İmarla ilgili yasa ve yönetmeliklerde çoğu kez birbirine paralel ancak birbirinden farklı kapsama sahip hususlara değinilmiştir. Uygulamada giderek daha fazla sayıda örneğe rastlanmaktadır. Ancak yine de uygulamaların beklenen ölçüde hızla gerçekleştiği ve fiziksel çevremizin tam erişilebilir niteliğe kavuştuğu söylenemez.

Engelliler ulaşılabilirliği ile ilgili olarak Türk Standartları Enstitüsünce hazırlanan ve bina içi bina yakın çevresi ve açık alanları kapsayan pek çok standartlar belirlenmiştir.

Bunlar; şehir içi yollar- engelli ve yaşlılar için sokak, cadde, meydan ve yollarda yapısal önlemler ve işaretlemenin tasarım kurallarıdır. Bunlar fiziksel çevre düzenlemelerinin nasıl daha erişilebilir kılınacağına ilişkin kapsamlı önerilere sahiptir.

Bu standartlar yanında Çevre ve Şehircilik (Bayındırlık ve İskan) Bakanlığı'nca hazırlanan imar yasası ve yönetmeliklerine ve belediyelerin imar yönetmeliklerine engellerin azaltılmasına yönelik maddeler eklenmiştir. Yerel yönetimlerle ilgili çeşitli kanun ve yönetmeliklerde engellilerin ulaşılabilirliğine ilişkin hususlar bulunmaktadır.

21. yüzyılda çevre konusu çok konuşulan ve tartışılan konular arasında yer almaktadır. Gelişen insani değerler engellilerin sosyal yaşama katılmasına imkân sağlayacak şartların gerçekleştirilmesini öngörmektedir. Ancak ülkemizdeki ulaşılabilirlikle ilgili fiziksel şartlar hala istenilen düzeyde değildir. Belediyelerin çevrenin korunması, geliştirilmesi ve iyileştirilmesine yönelik birçok görevleri vardır. Bu hizmetleri yürütürken, engellilerin ihtiyaçları göz önüne alınarak gerekli planlamalar ve uygun düzenlemeler yapılmak suretiyle engelsiz çevreler oluşturulabilir.

Madde 67- Çalışma gücünün asgarî % 80'ini kaybetmiş bulunan hizmet erbabı birinci derece engelli, asgarî % 60'ını kaybetmiş bulunan hizmet erbabı ikinci derece engelli, asgarî % 40'ını kaybetmiş bulunan hizmet erbabı ise üçüncü derece engelli sayılmaktadır. Birinci derece engellilerin aylık ücretlerininin 800 TL'lik kısmı vergi dışı tutulurken ikinci derece engellilerin aylık ücretlerininin 400 TL'lik kısmı vergi dışı tutulmakta, üçüncü derece engellilerin ise aylık ücretlerininin 190 TL'lik kısmı vergi dışı tutulmaktadır.

Mevcut uygulamada engellilerle ilgili olarak yer alan “engellilik ölçütü, hafif engelli, ağır engelli ve bakıma muhtaç engelli” tanımlamaları 5378 sayılı Kanunun temelini oluşturan tanımlar kısmında yer almamış, tasarımın 67 nci maddesinde “Engellilik durumu” olarak düzenlenmiş ve engellilik durumu ile ilgili uygulamalar için yönetmelik çıkarılacağı ifade edilmiştir.

5378 sayılı Kanun ile ilgili olarak yapılan eleştirilerin biri de aynı derecede engeli bulan kişilere farklı derece rapor verilmesidir.

Örneğin diz üstünden itibaren bir ayağı olmayan vatandaşlarımızdan biri yüzde 60 rapor alıp ikinci derece engelli sayılırken diğeri yüzde 38 rapor alıp engelli dahi sayılamamaktadır. Bu konuda halâ bir standart getirilememiştir.

Madde 69- Tasarımın 69 uncu maddesinde engellilerin erişebilirliği ile ilgili düzenlemeler yapılmaktadır. Buna göre engellilerin erişebilirliği yapıların planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetlenme süreleriyle başlatılmaktadır. Ayrıca sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan özel ve kamu toplu taşıma araçları engellilerin erişebilirliğine uygun hale getirilmektedir.

Madde 75- Engellilerin toplu taşıma araçlarına erişebilirliği ile ilgili 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Kanunun Geçici 3 üncü maddesi tekrar düzenlenerek özel ve kamu toplu taşıma şirketlerine tekrar süre uzatımı verilmektedir.

5378 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesine göre; Kamu kurum ve kuruluşlarına ait mevcut resmî yapılar, mevcut tüm yol, kaldırım, yaya geçidi, açık ve yeşil alanlar, spor alanları ve benzeri sosyal ve kültürel alt yapı alanları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılmış ve umuma açık hizmet veren her türlü yapılar sekiz yıl içinde engellilerin erişebilirliğine uygun hale getirilecekti.

Aynı Kanunun geçici 3 üncü maddesine göre; Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler, şehir içinde kendilerince sunulan ya da denetimlerinde olan toplu taşıma hizmetlerinin engellilerin erişebilirliğine uygun olması için gereken tedbirleri alacaktı. Ancak engellilerin erişimi ile ilgili yapılacak düzenlemelerin ne kadarının yapıldığı, bunların hangi kaynaklardan finanse edileceği, kontrol ve denimleri kim veya kimlerin yapacağı ile ilgili düzenlemeler yapılmadığı ve cezai yaptırım konulmadığı için sonuç alınmamıştır.

Bu nedenle 4/7/2012 tarihinde 6353 Sayılı Torba Kanun ile 5378 sayılı Kanunun geçici 2. ve 3. maddedeki eksikliklerin yapılması için iki yıl süre verilmiş, gerekli çalışmaları yapmayan gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine cezai müeyyideler getirilmiştir.

Tasarıyla 5378 sayılı Kanunun Geçici 3 üncü maddesi yeniden düzenlenmiş sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan araçlara sekiz yıl içinde engellilerin erişebilirliği ile ilgili düzenlemeleri yapacaktır. Sürücü koltuğu hariç dokuz ila on altı oturma yeri olan toplu taşıma araçları, yolcu gemileri ile özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçları ile turizm taşımacılığı yapılan araçlar için ise süre 07/07/2018 tarihine kadar uzatılarak engelliler tekrar mağdur edilmiştir.

Bugüne dek ülkemizde çeşitli belediyeler tarafından engellilerin ulaşımına yönelik olarak mevcut otobüslerin uyarlanması veya engellilere uygun tasarlanmış yeni otobüslerin alınarak sefere konulması denenmiştir. Ancak gerek duraklara erişimde yaşanan sorunlar, verilen servislerin yeterince duyurulmaması, engellilerin kentin çeşitli coğrafi bölgelerinde ikamet etmesi gibi nedenlerle kullanım sıklığı istenilen düzeyde olmamıştır. Bu durum karşısında belediyeler ya bu seferleri kaldırmak ya da azaltmak yolunu seçmişlerdir. Ancak çözüm, ayrıntılı fizibilite çalışmaları yapılarak, yalnız otobüs değil, gerektiğinde engellilere yönelik tasarlanmış daha küçük ulaşım araçları seçilerek, düzenli ya da talebe bağlı seferler konulması ile sağlanabilir.

Yerel yönetimlerin denetimindeki tüm toplu taşıma araçlarının ve şehir içi servis araçlarının engellilere yardımcı araç ve gereçleriyle rahatlıkla erişebilecekleri biçimde donatılması ve araç ile durak ve kaldırım düzeyleri arasındaki çelişkiler giderilmelidir.

Madde 81- 4/7/2012 tarihli ve 6353 sayılı kanunun 84 üncü maddesiyle; 3713 sayılı Kanuna göre aylık bağlanmış maluller, 5434 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi veya 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (f) bentlerinde sayılanlardan 3713 sayılı Kanun kapsamına giren olaylar sebebiyle aylık bağlananlar ile 3713 sayılı Kanun kapsamına girmese dahi başkasının yardımı ve desteği olmaksızın yaşamak için gereken hareketleri yapamayacak derecede malul olan vazife ve harp malullerinin sağlık kurulu raporuyla ihtiyaç duydukları her türlü ortez/protez ve diğer iyileştirici araç ve gereçler herhangi bir kısıtlama getirilmeksizin Kurumca karşılanması öngörülmektedir. Ancak Sağlıkta Uygulama Tebliği ile kanuna aykırı olarak harp ve vazife malullerinin kullandıkları her türlü ortez, protez, araç gereç ile ilaç ve tıbbi malzemelere kısıtlama getirilmiştir.

Madde 82- Tasarının 82 nci maddesiyle Türkiye’de gerçekleştirilen araştırma, geliştirme ve yenilik faaliyetleri ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşlar için % 50 kurumlar vergisi istisnası getirilmektedir.

Bu düzenleme olumlu olmakla birlikte, patent hakkı olan ürünlerin ihraç edilmesi halinde ihraç edilen tutarın tamamına KDV istisna getirilmelidir.

Madde 84- Mevcut 5580 sayılı kanunun 13 üncü maddesine göre; kurumlar, özel öğretim kurumlarında yüzde üç oranında ücretsiz öğrenci okutmakla yükümlüdür. Bakanlıkça bu oran yüzde ona kadar artırılabilir. Ancak Özel Öğretim Kurumlarındaki ücretsiz okuyacak öğrencilerin kontenjanı Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğiyle kanundaki en alt sınır olan yüzde üç oranından belirlenmektedir.

07/09/2013 tarihli ve 28758 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin 57 nci maddesine göre de şehit ve malul gazi çocukları malul gazilere özel okullarda ayrılan kontenjan oranı yüzde üçtür. Ancak bu kontenjanın tamamı şehit ve malul gazi çocukları ile malul gazilere kullanılmamaktadır. Aynı kuruma, şehit ve malul gazi çocukları ile malul gazilerin başvurusu kurumun ücretsiz okuma kontenjanından fazla olması halinde yerleştirme valilikçe yapılmaktadır.

Özel öğretim kurumlarına ayrılan toplam yüzde üçlük kontenjanın ancak yüzde biri şehit ve malul gazi çocukları ile malul gazilere ayrılmakta, bu da yetersiz kalmaktadır. Ayrıca şehit ve gazi çocuklarına bazı özel üniversiteler kontenjan tanıırken bazı özel üniversiteler sadece cüzi bir indirim yapmaktadır. Bu konuda da acilen düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır.

5651 Sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda Yapılan

Değişiklikler (Madde 85-100)

Tasarımın 85 ile 100'üncü maddeleri arasında 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda düzenlemeler yapılmaktadır. 1 ek madde ve 2 geçici maddeyle toplam 16 madde 5651 sayılı kanun, tasarının 16 maddesinde değişiklik ve eklemeler konu edilmektedir.

Kanunlarda değişiklik yapan tasarı veya teklifleri söz konusu kanunun içerik ve hacmiyle birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Özellikle torba tasarı veya tekliflerde yapılacak düzenlemelerin kanunun hacmi ve içeriğiyle uyumlu olması gerekmektedir.

16 maddelik 5651 sayılı kanunda torba tasarının 16 maddesiyle düzenleme öngörülmesi uygun değildir. Kanunun hemen hemen tüm maddelerinde değişiklik ve ekleme öngören bu denli geniş kapsamlı düzenlemelerin müstakil bir temel kanun tasarı olarak görüşülmesi gerekmektedir. Kanunun özünü ve sözünü tamamen değiştirebilecek bu tür düzenlemelerin kamuoyunda tartışılarak anlaşılması ve genel kabulü ancak bu yöntemle gerçekleştirilebilir. Aksi bir durum kanunun uygulamasında ve kamuoyunun düzenlemelere yönelik tepkisinde arzu edilmedik sonuçlar ortaya koyabilecektir. Hükümetin bu tehlikelere rağmen 5651 sayılı kanunda yapılacak değişiklikleri görüşülmekte olan torba tasarıya sığdırma girişimi değişikliklerin hukuki bir gereklilik ya da toplumsal bir talebe değil, siyasi çıkarıya dayalı, tek yönlü ve tepeden inmeci bir iradeye dayandığını göstermektedir.

Ayrıca böylesine önemli, 76 milyon vatandaşımızı ilgilendiren bu konunun hukuki, siyasi, sosyal ve bilişim tekniği bakımından çok boyutlu olarak değerlendirilmesi, ilgili kurum kuruluşlar ile STK'ların ve ilgili komisyonların görüşlerinin alınması gerekirdi.

Torba tasarındaki 15 madde ile 5651 sayılı kanununda değişiklikler yapmak suretiyle internet kullanımında bireysel hak ve özgürlüklere yönelik ciddi kısıtlamalar getirilmektedir. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun 23 Mayıs 2007 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren ve AKP'nin iradesiyle ortaya çıkmış bir kanundur.

Bu kanuna dair tartışmalar ve eleştiriler 6,5 yıldır devam etmektedir. Bu süre içerisinde iki önemli olay görülmüştür. İlk olarak, 2011 yılı milletvekili genel seçimleri öncesinde muhalif siyasi parti yöneticilerine yönelik ahlakdışı saldırılar yaşanmıştır. Özel hayatın dokunulmazlığı ve mahremiyeti açıkça ihlal edilmiştir. AKP hükümeti ise bu tür ses ve görüntü kayıtlarının internet aracılığıyla sızdırılmasına manidar bir tutumla duyarsız kalmış, suça adeta iştirak etmiştir. Bu tuzakların aydınlatılması için hükümet hiçbir önlem almamış, özel yaşamın gizliliğini sağlamak ve suçluların tespiti ve yakalanması için hiçbir çalışma yapmamıştır. Ancak bugün 5651 sayılı Kanunda yapılmak istenen değişiklikler özel hayatın gizliliğini sağlama bahanesiyle ortaya çıkarılmaktadır. İkinci olay ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) 18 Aralık 2012 tarihinde Ahmet Yıldırım/Türkiye davasında (No:3111/10) verdiği karardır. Mahkeme kararında 5651 sayılı Kanunun özellikle 8'inci maddesinin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı olduğunu ifade etmiştir. Bu iki olaya rağmen 5651 sayılı Kanunda mevcut konjonktürde kapsamlı değişiklikler önerilmesinden çıkan sonuç şudur: AKP özel hayatın gizliliğine dair düzenlemeleri kendilerini tehdit eden gelişmeler görülmeye başlayınca hatırlamış ve kanuni bir düzenlemeye gitmiştir. Ancak bu düzenleme AİHM'nin Türkiye'yi mahkûm ettiği 18 Aralık 2012 tarihli karara aykırıdır.

Bu Kanun Teklifinde,

5651 sayılı kanunda yapılmak istenen değişikliklerle genel olarak;

- Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının (TİB) özel hayatın gizliliği gerekçesiyle mahkeme kararına ihtiyaç duymaksızın internet ortamındaki herhangi bir içeriğe ulaşımı en geç dört saat içerisinde engelleyebilmesi,

- TİB başkanı veya Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanının emriyle başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunmasına bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde erişim engellemesinin yapılabilmesi,

- Kişisel verilerin ifşasına neden olabilecek şekilde URL üzerinden internet erişiminin engellenebilmesi,

- Kuruluşuna dair hükümede ticari menfaatler ve siyasi iradeye göre hareket edeceği anlaşılan "Erişim Sağlayıcıları Birliği" adı altında bir birlik oluşturulması ve erişimin engellenmesi kararlarının uygulamasının bu birliğe verilmesi,

- Mahkeme tarafından verilecek erişimi engelleme kararlarının muhataplarının itirazı dahi beklenmeden "Erişim Sağlayıcıları Birliği" tarafından derhal yerine getirilmesi,

- TİB personelinin görevlerinden doğan veya görevinin yerine getirilmesi sırasında işledikleri iddia edilen suçlardan ötürü haklarında cezai soruşturma yapılmasının TİB başkanı için ilgili bakana, diğer personel için ise kurum başkanına verilmesi,

hüküm altına alınmak istenmektedir.

Tasarının 5651 sayılı kanunda öngördüğü düzenlemelerden bazıları maddeler halinde şu şekildedir:

Madde 85- Bu maddeyle 5651 sayılı kanunun 2'nci maddesinde yer alan tanımlara "Erişimin engellenmesi yöntemi", "İçeriğin yayından çıkarılması", "URL adresi", "Uyarı yöntemi" ve "Birlik" tanımları eklenmektedir. Eklenen (o) bendinde ise "Erişimin engellenmesi yöntemi" tanımlanırken "ve benzeri yöntemler kullanılarak erişimin engellenmesini" ifadesine yer verilmiştir. Bu ifade yasada belirtilen erişimi engelleme yöntemlerinden farklı yöntemlerin kullanılabilmesinin önünü açmakta ve yasa dışı uygulamalara zemin hazırlamaktadır. Eklenen fıkra hükümleriyle içeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi aynı anda düzenlenerek uygulamada karışıklık yaratabilecek bir durum ortaya çıkarılmıştır. İçerikten çıkarılması tanımı altında internetin "sınırsızlığı" durumu göz ardı edilmiş, Türkiye Cumhuriyeti yürütme organına küresel anlamda vazife yükleyecek bir durum ortaya çıkarmıştır. Diğer bir ifadeyle, Türk hukukunun uygulama alanı milli sınırlarımızın ötesine çıkarılmaktadır. Bu durum ülkemizi küresel yabancı bilişim yatırımları için sakıncalı bir ülke haline getirebilecektir.

Madde 86- 5651 sayılı kanunun 3'üncü maddesine eklenmesi öngörülen fıkra ile Kanun kapsamında yurtiçinde veya yurtdışında faaliyet gösteren içerik, yer ve erişim sağlayıcıların internet sayfalarında belirtilen tanıtıcı bilgileri üzerinden elektronik posta veya diğer iletişim araçları ile bildirim yapılabilmesi ifade edilmektedir. Bu hüküm ile herhangi bir internet sayfasından temin edilen basit bir e-posta hesabıyla dahi geçerli tebligat yapılabilmesinin önü açılmaktadır. Tebligat mevzuatımıza aykırı olan bu durum taraf olduğumuz uluslararası anlaşmalarla korunmaya çalışılan tebligat güvenliğini de tehdit etmektedir. Özellikle geçerli tebligata bağlanan hukuki sürelerin ve süreçlerin bir e-posta gönderimiyle gerçekleştirilebilecek olması hukuk güvenliğini zedelemektedir. Öte yandan bu uygulamayla yurtdışındaki bir hizmet sağlayıcının hukuki sorumluluk doğurucu bir işleme ve/veya hak düşürücü süre, zaman aşımı gibi yargılama usullerine tabi kılınması ülkemizin kamu hukukunun da uygulanabilirliğini ve güvenilirliğini tehdit etmektedir.

Madde 87- 5651 sayılı Kanuna ilişkin en tehlikeli düzenlemelerden birisi tasarının 87'nci maddesinde görülmektedir. 5651 sayılı Kanunun 3'üncü maddesine eklenen fıkra hükmüyle TİB'in talep edeceği tüm bilgilerin içerik sağlayıcılar tarafından TİB'e verilmesi ve yine içerik sağlayıcıların TİB'in talep ettiği tüm tedbirleri alacağı hüküm altına alınmak istenmektedir. Madde hükmündeki 'bilgi' ifadesi çok geniş anlamları içermektedir. Hassas bilgi, şahsi bilgi, gizli bilgi, ticari bilgi gibi bilgi çeşitleri içerisinde hangisinin ya da hangilerinin bu sürece konu edilebileceği belirtilmemektedir. 5651 sayılı Kanunda değişikliklerin gerekçesi olarak sunulan özel hayatın gizliliği ve bireysel haklar bizzat bu hüküm tarafından yok sayılmaktadır. Madde hükmünün özellikle suç şüphesi bulunan haller ve mesleki zorunluluklarla sınırlı tutulmaması bir Anayasa ihlalidir. Anayasanın 38'inci maddesinin 5'inci fıkrasında kişilerin kendisini ve kanunda gösterilen yakınlarını suçlayan bir beyanda bulunmaya veya bu yolda delil göstermeye zorlanamayacağı öngörülmektedir. Bu anlamda mesleki bir faaliyeti bulunmayan bir içerik sağlayıcının ifade hürriyeti kapsamında internet ortamında yayınladığı içeriklere ilişkin bilgilerin TİB'e sunulmak zorunda olması bir Anayasa ihlali olacaktır. Yine madde hükmünde ifade edilen içerik sağlayıcılarının hangi tedbirleri alacağı hususu da belirsizdir.

Madde 88- Tasarının 88'inci maddesiyle 5651 sayılı Kanunun yer sağlayıcının yükümlülüklerini düzenleyen 5'inci maddesinde değişiklik yapılması ve aynı maddeye yeni fıkra hükümleri eklenmesini düzenlemektedir. Söz konusu hükümler çerçevesinde internet ortamında yapılan her işlem keyfi olarak takip edilebilecektir. Hukuk ilkeleri çerçevesinde takibin şartı bir suç şüphesinin varlığıdır. Ancak öngörülen düzenleme bu ilkeyi göz ardı etmektedir. Kanunun 5'inci maddesine eklenen 3'üncü fıkra hükmü yer sağlayıcıların tüm trafik bilgilerini kaydetmesi ve bir yıldan az iki yıldan fazla

olmamak üzere bu kayıtları muhafaza etmesini düzenlemektedir. TİB herhangi bir suç şüphesi olmasa dahi istediği trafik bilgilerini yer sağlayıcıdan temin edebilecek, böylece ifade ve haberleşme hürriyetini kısıtlayan sonuçlar ortaya çıkabilecektir. Trafik bilgileri, Kanunun 2'nci maddesinde "internet ortamında gerçekleştirilen her türlü erişime ilişkin olarak taraftar, zaman, süre, yararlanılan hizmetin türü, aktarılan veri miktarı ve bağlantı noktaları gibi değerler" olarak tanımlanmıştır. TİB bu yetkiyle kimin hangi sayfayı ne kadar süreyle takip ettiğini, kullanıcılar arasındaki veri alışverişini, kullanıcıların giriş yaptığı İP adreslerini öğrenebilecektir. TİB'e sınırsız ve keyfi bir yetki, yer sağlayıcıya da koşulsuz yükümlülük getiren bu düzenleme Anayasanın 13'üncü maddesine aykırıdır. Anayasanın "Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması" başlıklı Anayasa 13'üncü maddesine göre, "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz." Madde düzenlemesi bu Anayasal hükmü ihlal etmektedir.

Kanunun 5'inci maddesine eklenen 4'üncü fıkra ile yer sağlayıcıların yönetmelikle sınıflandırılması düzenlenirken yönetmeliğin kim tarafından çıkarılacağına gösterilmemiş olması idareye keyfi bir hareket alanı daha sağlamaktadır.

Kanunun 5'inci maddesine eklenen 6'ncı fıkrayla yer sağlayıcılara verilebilecek cezalar düzenlenmektedir. Cezaların alt sınırı ile üst sınırı arasında 10 katlık bir fark bulunmaktadır. Bu kadar geniş bir skalada tespit edilen rakamlar cezaların öngörülebilirliği ilkesine aykırıdır. Aynı şekilde idareye verilen keyfi ceza yetkisi de cezaların orantılılığını tehdit etmektedir.

Madde 89- Bu maddeyle 5651 sayılı Kanunun 6'ncı maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde yer alan "teknik olarak engelleme imkânı bulunduğu ölçüde" ibaresinin kaldırılması ve aynı fıkraya yeni bent hükümlerinin eklenmesi öngörülmektedir. Fıkra metninden çıkarılan ibareyle erişim sağlayıcının hukuka aykırı içeriğe erişimi engelleme yükümlülüğü ağırlaştırılırken teknik sorunlar nedeniyle yapılamayan engellemelerde dahi erişim sağlayıcı cezaya maruz kalabilecektir.

Kanunun 6'ncı maddesine eklenen (ç) fıkrasında konu edilen düzenleme akıldışı ve gerçekçi olmayan bir anlayışı temsil etmektedir. Öyle ki, erişim sağlayıcı erişimin engellenmesi kararı verilen yayımlarla ilgili olarak alternatif erişim yollarını engelleyici tedbirleri almakla da yükümlü tutulmaktadır. Sınırsız internet olanaklarında kamu kurumlarının internet siteleri için dahi yeterince güvenlik sağlanmadığı dikkate alındığında bu hükmün geçersizliği görülecektir. Söz konusu içerik internet imkanlarıyla erişim sağlayıcıdan erişim sağlayıcının iradesi dışında temin edilebilmektedir. Bu durumda erişim sağlayıcı kendi suçu dışında bir cezalandırma ile karşı karşıya kalacaktır.

Madde 90- Tasarının 90'inci maddesiyle 5651 sayılı Kanuna eklenen 6/A maddesiyle "Erişim Sağlayıcıları Birliği'nin kuruluşu düzenlenmektedir. Madde hükmündeki ifadeler birliğin hükümetin iradesinde ve ticari çıkarlarla faaliyet göstereceğini göstermektedir.

6/A maddesinin 10'uncu fıkrasıyla tüm internet servis sağlayıcıları için Birliğe üye olma şartı getirilmektedir. Birliğin çalışma usul ve esaslarının TİB tarafından onaylanacak bir Tüzükle belirlenmesi öngörülmektedir. Birliğe bir taraftan erişimin engellenmesi uygulaması verilirken diğer taraftan bu faaliyetlerin tüzükle düzenlenecek olması hukuka aykırı bir durumdur. Birliğe suç ve cezalara ilişkin bir yetki verilmektedir. Bu iki alan sadece kanunlarla düzenlenebilir. Suç tipleri tanımının bu yöntemle idareye bırakılması Anayasanın 38'inci maddesinin 1'inci fıkrasında ifade edilen "suçta ve cezada kanunilik" ilkesine de aykırıdır.

Madde 91- Bu maddeyle 5651 sayılı Kanunun 7'nci maddesinde değişiklikler öngörülmektedir. Değişikliklerle toplu internet kullanım sağlayıcılarının konusu suç oluşturan içeriklere erişimi önleyici tedbirler almakla yükümlü olduğu ve izin belgesi almayan toplu internet kullanım sağlayıcılarının mahalli mülki amir tarafından idari para cezası ile cezalandırılacağı durumları hükme bağlanmak istenmektedir. Kanunun 7'nci maddesine eklenen fıkra hükmünde düzenlenen idari para cezası göstergesinin alt sınırı ile üst sınırı arasındaki büyük fark cezaların öngörülebilirliği ilkesini zedelemekte, cezalarda keyfi bir uygulamaya yol açmaktadır.

Madde 92- Tasarının 92'nci maddesi 5651 sayılı Kanunun 8'inci maddesine dair düzenlemeler öngörmektedir. Kanunun 8'inci maddesi AİHM'nin 18 Aralık 2012 tarihinde Ahmet Yıldırım/Türkiye davasında (No:3111/10) verdiği karara konu olmuştur. Kararda söz konusu maddenin AİHS'nin "İfade Özgürlüğü" başlıklı 10'uncu maddesine aykırı bulunmuş ve madde hükmünün kanuni bir nitelik taşımadığı ifade edilmiştir. Kanunun 8'inci maddesinde yapılabilecek bir düzenlemenin en azından AİHM'nin bu kararından daha geri bir uygulama içermemesi gerekmektedir. Oysa bu tasarıyla 8'inci madde daha olumsuz bir içerikle düzenlenmektedir. Kanunun 8'inci maddesinin 2'nci fıkrasına eklenen cümleyle erişimin engellenmesi kararının amacı gerçekleştirilebilecek nitelikte görülmesi halinde belirli bir süreyle sınırlı olarak verilebileceği hüküm altına alınmak istenmektedir. Engelleme kararının amacı gerçekleştirilebilecek nitelikte olup olmadığına kararını idarenin verecek olması idarenin keyfi yönetimine bağlıdır. İkinci olarak, erişimin engellenmesinin belirli bir süreyle sınırlanabileceğinin ifade edilmesi cezai hükmün belirsizliğini ortaya koymaktadır. Bu sürenin de idarenin iradesine bırakılması cezaların öngörülebilirliği ilkesini zedelemekte ve hukuka aykırı bir tutum ortaya koymaktadır.

Madde 93- Tasarının 93'üncü maddeyle 5651 sayılı Kanunun 9'uncu maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, internet üzerinden gerçekleştirilen herhangi bir suçtan ötürü mağdur olduğunu öne süren bir kimse, uyar-kaldır sistemi dâhilinde içerik sağlayıcısına ve daha sonrasında yer sağlayıcısına gitmeden, direkt olarak sulh ceza hâkimine başvurabilmekte ve böylece içerik ve yer sağlayıcısının iş yapmasını engellemektedir.

Bu değişiklikle ilgili daha da vahim olan ise sulh ceza hâkiminin içerik sağlayıcısının ve yer sağlayıcısının durum hakkında bilgilendirilmeden ve hatta herhangi bir itiraz hakkı verilmeden içerikten çıkarma ya da erişimin engellenmesi kararını alarak, bu kararın en geç 4 saat içerisinde uygulanması için Erişim Sağlayanlar Birliği'ne gönderilebilecek olmasıdır.

Bu düzenleme ile birlikte ne yazık ki içerik sağlayıcıları ve yer sağlayıcıları bağlamında, adalet sisteminin birçok alanında vuku bulduğu gibi, itiraz etme ve adil yargılanma hakkı gasp edilmektedir.

93'üncü maddede öngörülen düzenlemeyle tüzel kişilerin, kurum ve kuruluşların da 5651 sayılı Kanunun 9'uncu maddesine göre içeriğın yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi talebinde bulunacağı belirtilmiştir. Ancak tüzel kişilerin, kurum ve kuruluşların özel hayata ilişkin koruma kapsamına alınması mümkün değildir. Çünkü özel hayatın gizliliği, gerçek kişilere tanınmış bir haktır. Tüzel kişilerin, kurum ve kuruluşların özel hayatı olamaz.

Madde 94- Tasarının 94'üncü maddesiyle 5651 sayılı Kanuna "Özel Hayatın Gizliliği Nedeniyle İçeriğe Erişimin Engellenmesi" başlıklı 9/A maddesinin eklenmesi öngörülmektedir. Bu maddeyle "özel hayatın gizliliği, başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması" gibi soyut, genel ve sınırları net olarak belirli olmayan ifadelerle TİB'e erişimi engelleme yetkisi verilmektedir. Kuşkusuz bu durum, verilen yetkinin suistimallere yol açacağı endişesini beraberinde getirmektedir. Özel hayatının

gizliliğinin ihlal edildiğini iddia eden kişilerin başvurusu ile söz konusu içeriğe erişimi engelleme kararını Erişimi Sağlayanlar Birliğine ileten TİB'in tedbir niteliğindeki bu kararı uygulamada sorunlara yol açabilecektir. Erişimin engellenmesine dair bu yaptırım yargı sürecini devre dışı bırakmaktadır. Diğer bir ifadeyle mahkeme kararına gerek duymaksızın TİB özel hayatın gizliliği nedeniyle erişimin engellenmesi kararı verebilecektir. Erişimin engellenmesi kararını açıkça TİB başkanı ve ilgili Bakanın iradesine sunan bu uygulama yargı denetiminin de dışında bırakılmaktadır.

Maddede özel hayatın gizliliği ilkesinin arkasına sığınarak yapılan bu düzenlemeyi hükümetin 17 Aralık'ta başlayan yolsuzluk ve rüşvet operasyonu kapsamında gündeme getirmesi dikkat çekicidir. Operasyon kapsamında hükümet üyelerinin, başbakanın oğlunun ve bizzat başbakanın telefon konuşmaları kayıtları ve video görüntüleri ortaya çıkmıştır. 94'üncü maddenin örtülü amacı özel hayatın gizliliği maskesiyle bu telefon görüşmeleri kayıtlarının ve video görüntülerinin internette dolaşımını yasaklamaktır. Söz konusu içeriğin özel hayata dair olup olmadığı kararı bizzat bakan ya da TİB başkanı tarafından verilecek olması idarenin istedikleri içeriğe erişimi engelleyebileceğini göstermektedir. İkinci olarak, 5651 sayılı Kanundaki düzenlemelerin geneline hâkim olan, içeriği yayınlayan siteden ziyade içeriğe yönelik öncelikli yaptırımlar bu amacı gözler önüne sermektedir. Hükümetin bu maddeyle ortaya koyduğu örtülü amacı yolsuzluk ve rüşvet belgelerinin internette dolaşımını engellemektir.

Madde 97- Tasarının 97'nci maddesinde 5651 sayılı Kanunun Ek 1'inci maddesinde gerçekleştirilmesi öngörülen değişiklik kapsamında, herhangi bir idarenin çıkarlarını gözetmek için, yasalarda belirtilen yetkilerin kötüye kullanılmasının; cezaî soruşturma izne bağlanarak, çalışanların siyasi iradenin talepleri yönünde teşvik edilmesinin ve eylemlerinin sonucunda dokunulmaz hale getirilmelerinin önü açılmak istenmektedir.

Öneri bu şekilde kabul edildiği takdirde, başkan ve başkanlık personelinin yeni bir dokunulmazlık alanına sahip olmaları sağlanacaktır. Böylece başkan ve başkanlık personelinin soruşturulması zorlaşacaktır. Cumhurbaşkanı, yasama organı ve kamu görevlileri için öngörülen dokunulmazlığa benzer bir düzenleme yapılmaya çalışılmaktadır.

Yargı dokunulmazlığı, demokratik bir toplum hukukunun özünde karşı çıktığı istisnai hükümlerdir. Bunun sebebi hukuk devletinin, gücü devletin elinde olan kamu idaresi görevlilerinin hukuken denetlenmesine herhangi bir kısıtlama getirilmemesini öngörmesidir. Bir hukuk devletinde herkes hukuka bağlı bir şekilde hareket eder. Yargı muafiyetini sağlamaya çalışan herhangi bir yasal düzenleme her zaman eleştiriye açıktır. Unutulmamalıdır ki, kuralların ihlal edilip edilmediği yalnızca bağımsız bir yargı denetimi yoluyla takip edilebilir.

Madde 100- Tasarının 100'üncü maddesiyle 5651 sayılı Kanuna Geçici 3'üncü madde eklenmektedir. Geçici 3'üncü maddeyle Erişim Sağlayıcıları Birliği'nin kurulmasına ilişkin esaslar düzenlenmektedir. 3'üncü fıkrada birliğin 3 ay içerisinde kurulamaması halinde TİB tarafından internet servis sağlayıcılarına ve internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanması hüküm altına alınmaktadır. Belirlenen süre içerisinde üyelik sürecini tamamlayarak yükümlülüklerini yerine getiren erişim sağlayıcıların da söz konusu cezaî müeyyide çerçevesinde değerlendirilecek olması "ceza sorumluluğunun şahsiliği" ve "kusur" ilkelerine aykırıdır.

5651 sayılı Kanunda öngörülen bu değişikliklerle hükümetin internet üzerinde keyfi bir sansür uygulamak istediği görülmektedir. Soyut, genel ve sınırları belli olmayan ifadelerle TİB'e verilen erişimi engelleme yetkisi, cezai soruşturmanın izne bağlanması, erişim sağlayıcılarına yönelik ağır cezai tedbirler bu keyfiliğin birer yansımasıdır.

Söz konusu değişiklikler hükümetin hukuk alanını kısıtlayarak her şeyi yürütmeye bağlamak suretiyle hedeflediği keyfi yönetim için atılan tehlikeli bir adımdır. HSYK Kanununda yapılmak istenen değişikliklerde olduğu gibi 5651 sayılı Kanun da hükümetin "AKP yürütmesinin" önünü açma çabalarından birisidir. Hükümetin 11 yıldır sürdürdüğü yanlış politikalar bugün 5651 sayılı Kanun ve HSYK Kanununda yapılmak istenen değişikliklerle çözülmek istenmektedir. Hükümetin yanlış politikalarının yükünü Türk milletine yükleme çabası kabul edilemez. Demokrasi, hukuk ve denetimsizlik üzerinden kurgulanan bu oyunun hedefinde milli irade vardır. Hükümet devletin bütün organlarını kendisine bağlamak suretiyle milli iradeyi, Anayasayı, hukuku yok etmektedir.

5651 sayılı Kanunda yapılmak istenen değişiklikler Anayasa'nın "Cumhuriyetin Nitelikleri" başlıklı 2'nci maddesine, "Temel Hak ve Hürriyetlerin Sınırlanması" başlıklı 13'üncü maddesine, "Düşünceyi Açıklama ve Yayma" başlıklı 26'ncı maddesine, "Basın Hürriyeti" başlıklı 28'inci maddesine, "Suç ve Cezalara İlişkin Esaslar" başlıklı 38'inci maddesine ve "Temel Hak ve Hürriyetlerin Korunması" başlıklı 40'inci maddesine aykırıdır. Özellikle Anayasa'nın 13'üncü maddesi gereğince temel hak ve hürriyetlerin, özerlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak sınırlanabilir olması ve bu sınırlamaların, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı hükmü dikkatlerden uzak tutulmamalıdır. Yine Anayasa'nın 26'ncı maddesindeki "Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar." ifadesiyle koruma altına alınan temel hak ve özgürlükler ülkemizdeki her bir fert için gereklidir. Tüm bunlardan anlaşılacağı üzere, 5651 sayılı Kanundaki değişiklikler Anayasa'ya aykırıdır.

Sonuç olarak, internet kullanımına dair hukuki düzenlemelerin amacı düşünceyi açıklama hürriyetini kısıtlamak olmamalıdır; aksine düşünceyi açıklama hürriyetini korumak olmalıdır. Anayasalar ve uluslararası anlaşmalar öncelikle bireyin hak ve hürriyetlerinin korunmasını öngörmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında 5651 sayılı Kanunun da bireyin temel hak ve hürriyetlerini koruyup gözetmesi gerekmektedir. Oysa kanunda öngörülen değişiklikler aksi bir duruma işaret etmektedir.

Madde 110- 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29'uncu maddesi değiştirilerek otoyolların ve tesislerin özelleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Yapılmak istenen düzenleme ile; otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım, işletme, mal ve hizmet üretim birimlerinin işletme hakları, İşletme Hakkı Sözleşmesi yapılarak hiçbir bedel alınmaksızın 25 yıl süre ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kurulacak anonim şirkete devredilmektedir. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından bunların mülkiyetinin devri hariç olmak üzere 4046 sayılı Kanunun 18'inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümler çerçevesinde işlem yapılacaktır.

Şimdilik 25 yıllığına işletme hakkının devri şeklinde yapılmak istenen düzenlemeyle bütün otoyolların zamanla tamamen özelleştirilmesinin altyapısı hazırlanmaktadır.

Ülkemizdeki otoyollar paralı geçişe tabi olup Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından işletilmektedir. 2013 yılında otoyollarından ve köprü geçişlerinden 789 milyon 708 bin TL gelir elde edilmiştir. Bunun yaklaşık yüzde 25'inin bakım onarım masrafı olduğu dikkate alındığında 592 milyon TL net gelir elde edildiği anlaşılmaktadır. Yıllardır düzenli şekilde işleyen ve ciddi gelir getiren bir sistem mevcutken otoyolların sonu belirsiz bir özelleştirme macerasına kurban edilmesi kabul edilemez. İşletme hakkı devredildikten sonra dahi otoyol ve köprülerin bakım onarımlarının Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yapılmaya devam edeceği de dikkate alındığında düzenlemenin akılcı ve verimli olmayacağı açıktır.

AKP iktidarı son yıllarda 3465, 3996 ve 4046 sayılı Kanunlarla yap-işlet-devret ve yap-kirala-devret modellerine yönelmiş, şimdi de yap-işlet-özelleştir modelini icat etmiştir. Bu uygulamalar kamu kaynaklarının gelecek en az 25 yılını ipotek altına almaktadır.

Madde 122- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 14'üncü madde ile; Türkiye Diyanet Vakfına ait hastanelerin taşınır ve taşınmazları ile personeli Türkiye Kamu Hastaneleri kurumuna devredilmektedir.

Taşınır ve taşınmazların 3 kişilik bir komisyon tarafından tespit edilen bedeli bir yıl içerisinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından Türkiye Diyanet Vakfına ödenecektir.

Türkiye Diyanet Vakfının hastane işletmeciliğinden vazgeçmesi anlaşılır ve olumlu bir durumdur. Ancak hastanelerin taşınır ve taşınmazlarının imtiyazlı bir şekilde Sağlık Bakanlığı tarafından satın alınması, personelin kamu hastanelerine devri anlaşılmasız ve yanlış bir düzenlemedir. Vakıf hastane hizmetlerinden vazgeçebilir, ancak kamuya personel alımına ilişkin şartlar yerine getirilmeden ve 300 bin öğretmenin, 6 bin ziraat mühendisinin, 23 bin 4/C'linin atama ve kadro beklediği, milyonlarca işsiz bulunduğu bir ortamda Medeni Kanunun hükümlerine tabi bir vakıf işletmesinin personelinin KPSS puanı ve sınav şartları yerine getirilmeden kamuya devri yanlış bir uygulamadır. Kaldı ki zaten vakıf hastanesi hekimlerinin kamu hastanelerinde her zaman istihdamı mümkündür.

Yukarıda açıkladığımız gerekçelerle Kanun Tasarısına muhalefet ediyoruz.

Sümer Oral

Manisa

Erkan Akçay

Manisa

Mehmet Günel

Antalya

Mustafa Kalaycı

Konya

MUHALEFET ŞERHİ

Komisyonumuzda görüştüğümüz Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; isminden de anlaşılacağı üzere sadece Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile ilgili değil, bir çok farklı düzenlemeyi içinde barındıran; yasama literatürüne AKP döneminde giren, AKP'nin yasama faaliyetinin temel pratiğini oluşturan torba düzenleme olarak gelmiştir.

Usûl Açısından Değerlendirme

Böylesi geniş bir torba tasarının; Haziran ayında meclise sevk edildiği halde, meclisin en yoğun çalıştığı 2014 Bütçe görüşmeleri esnasında önümüze konması; bizlerin de bu kadar yoğun çalıştığı bir dönemde, bize ihtisas alanımıza girmeyen ve ilgili komisyonların da çalışmasını engelleyerek, düzenlemelere ilişkin ihtisas komisyonlarının görüşünü almadan, adeta bütün milletvekilleri ile meclisi, kendi iktidarının pragmatik siyasetinin birer parçası gibi gören bir anlayışı göstermektedir. AKP'nin bu şekilde gördüğü mecliste, halkın iradesiyle seçilerek mecliste faaliyet yürüten bizler; adeta neo-liberal iktisadi politikaların, insanlık dışı koşullarının bizlere, AKP tarafından dayatılması pratiğini yaşıyoruz. Bu tabii ki çalışmaktan imtina etmek anlamında değildir. Bizler, halkımızın vermiş olduğu yetki ve onların iradesini yansıtarak gece gündüz çalışmayı şiar edinmiş bir geleneğin parçasıyız. Burada kabul etmediğimiz yaklaşım, kendi ihtisas alanımızla ilgili olmayan düzenlemelerin, aldığımız sorumluluğa ters düşecek şekilde tarafımızdan görüşülmesinin AKP tarafından bizlere dayatılmasıdır. Elbette ki AKP'li vekiller açısından; el kaldırma, el indirme pratiği üzerinden şekillenen yasama faaliyetleri, halkımızın talepleri doğrultusunda tarafımızdan çok önemli olarak addedildiği ve üstlendiğimiz sorumluluğu layıkıyla yerine getirmek istediğimiz için, bizleri oldukça zorlamakta ve her seferinde yoğun itirazlarımıza neden olmaktadır.

Tasarının maddelerine geçmeden önce, yasama usulü ve tekniğine dair oldukça önemli noktaları bir kez daha vurgulamak gerekir. Komisyonumuzun ilk toplantısında torba tasarı; ilk haliyle 103 madde şeklinde getirilmiş, ancak Haziran ayında sevk edilen bu tasarıdan birçok madde, Temmuz ayında geniş kapsamlı düzenlemeler içeren torba kanun ile yasalaştığı halde, önümüze bu kanunlaşmış 25 madde dahi ayıklanmadan getirilişi, AKP'nin yasa yapma ciddiyetsizliğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Alt komisyon çalışmaları esnasında ise; bu ilk tasarıdan 10 madde geri çekilmiş, toplamda 34 yeni madde usule ve yasama tekniğine aykırı olarak AKP'li bir üyenin önergesiyle ihdas edilmiş ve madde metnine eklenmiştir. Bütün itirazlarımıza rağmen, başında tasarıda yer almayan onlarca maddenin, ek madde önergeleriyle getirilmesi ve AKP çoğunluğuyla tasarı metnine eklenmesi sonucunda, torba tasarı 126 madde olarak üst komisyona sevk edilmiştir.

İhdas edilen yeni maddelerin birçoğu; komisyonumuzun ihtisas alanına girmeyen, komisyon üyelerinin bilgilendirilmediği, üzerinde değerlendirme yapacak zamanı bulamadığı, ilgili ihtisas komisyonlarında incelenmemiş ve görüşü alınmamış, benzer şekilde ilgili kurum ve kuruluşlar ile STK'ların görüşlerinin alınmadığı düzenlemelerdir.

Bu durum, bu tasarıyla ilgili görevli komisyon üyeleri olarak bizleri, eklenen maddeler hakkında hiçbir bilgi olmadan bu metnin alt komisyondan geçmesine AKP çoğunluğu nedeniyle zorunlu bırakmış ve bizleri, yüklediğimiz sorumluluk açısından evvelki torba düzenlemeler gibi zan altında bırakmıştır.

Üst komisyon 07.01.2014 tarihinde saat 15.30’da alt komisyon metnini görüşmeye başlamış, ertesi gün saat 11.00’da görüşmelere devam ettiği halde, iki gün boyunca muhalefetin yoğun itirazlarına rağmen, ihtisas alanımıza girmeyen ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile alakalı olmayan düzenlemelerin metinden çıkarılması kabul edilmemiştir.

Son olarak internet ile ilgili ve kamuoyunda yeni “internet sansürü derinleşiyor” algısı yaratan tartışmalı düzenlemeler; AKP’li milletvekillerinin üst komisyon toplantısından iki gün önce vermiş oldukları ve komisyonumuza sevk edilen bir kanun teklifinin İttüzük hükümlerini zorlayarak, ya da tabir-i caizse hile yaparak birleştirilmesi sonucunda tasarı metnine dâhil edilmiştir. Benzer şekilde, bir maddeyi metne dâhil etmek için, 23 maddelik bir kanun teklifi verilmiş ve bu verilen teklifin 22 maddesi, ne tuhaftır ki tasarı metninde bulunan düzenlemelerin aynısı şeklindedir. Yani özcesi; AKP İttüzük 35’de geçen; “komisyonlar, kanun teklif edemezler...” hükmüne ters düşmemek ve yine İttüzük 35’de geçen; “Komisyonlar, kendilerine havale edilen kanun tasarı veya tekliflerini... birbirleriyle ilgili gördüklerini birleştirerek görüşebilirler” hükmünün etrafından dolaşarak, bir maddeyi tasarı metnine eklemek için 23 maddenin 22’sinin mevcut metnindeki düzenlemeleri “copy-paste” yapmak suretiyle almak açık bir hiledir. AKP, bugüne kadar yapmış olduğu bütün yasama faaliyetlerinde, İttüzük hükümlerini yok saymış, ya da hileli yöntemlerle etrafından dolanmıştır. Üstelik Meclis’e sevk edildikten sonra 48 saat içinde komisyonumuzda görüşülmeye başlanmış bu düzenlemelerle ilgili İttüzük 37’ye göre, diğer ihtisas komisyonlarından hiçbir görüş almadan komisyonumuzda görüşülmüştür bu birleştirilen teklifler. Yasama usulü ve tekniğine aykırı yöntemlerle birleştirilip tasarı metnine eklenen bu torba düzenlemelerle ilgili, Meclis Başkanlığı’na detaylı bir dilekçe sunmuş ve İttüzük hükümlerinin, hileli yöntemlerle es geçildiği bu usule itirazlarımızı dile getirmiş bulunmaktayız.

Torba Tasarı’nın Maddelerine İlişkin Değerlendirme

Tasarının 4. Maddesi’nde: Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanun’a ek madde eklenmiş ve Anadolu Ajansı’nın malları ile ilgili %10’luk bir barajın aşılması, hisselerin bir kısmının kendi bünyesine alınması amaçlanmıştır. Anadolu Ajansı’nın hisseleriyle ilgili geçmişten gelen bir belirsizlik olduğu ve Anonim Şirketi olan bu ajansın iştirakçilerinin bilinmediği için bu hisselerin geriye alınması ve tasarrufunun ajansa kalmasına dönük bir düzenleme yapıldığı belirtilmiştir. Ancak bu düzenlemenin alt komisyonunda eklenen son fıkrasında, Anadolu Ajansı’na oldukça ayrıcalıklı bir düzenleme getirilmiş ve basta KİT Kanunu, Sayıştay Kanunu, Kamu İhale Kanunu, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu gibi birçok kanunun hükümlerinin; Anadolu Ajansı Anonim Şirketi’nin doğrudan veya dolaylı pay sahipliği nedeniyle ortaklıkları ve iştirakleri hakkında uygulanamayacağı belirtilmiştir. Yani Anadolu Ajansı’nın mevcuttaki ayrıcalıklı yapısı, çok daha ileriye taşınmakta ve daha da özellikli bir hale getirilmektedir. Yukarıda belirtilen düzenlemelerden istisna getirilmesi, Sayıştay denetiminden muaf olunması durumu bile başlı başına Maliye Bakanlığı’nın görev alanına girdiği halde, ısrarlı taleplerimize rağmen, Maliye Bakanlığı’nı son derece ilgilendiren son fıkra ile ilgili, Bakanlığın görüşü alınmamış ve bu düzenleme ile getirilen muafiyet ve istisnalar hususunda ne düşündüklerine fırsat verilmemiştir. Bu düzenleme ile birlikte, Anadolu Ajansı personeli özel statü kazanmakta, ajans denetimden çıkarılmakta ve süper istisnalar getirilmektedir. Burada en temelde eleştirilmesi gereken bir başka durum, Anadolu Ajansı’nın mevcut hukuki yapısıdır. Ajans, Anonim Şirket olması ve özel kanun hükümlerine tabii olmasına karşın, Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü bütçesinden, yani kamudan ciddi bir kaynak almakta,

ancak Sayıştay denetiminden çıkarılmaktadır. Ajans; hem özel şirket, hem kamu kuruluşu gibi çelişkili bir yapıya sahiptir. Özel hukuk hükümlerine bağlı bir ticari kuruluş olmasına karşın, ajans kamuya sırtını dayamakta ve kamuyla ilgili bütün kanunlardan muaf tutulmaktadır. Buna rağmen, Maliye Bakanlığı'nın görüşü alınmamış ve bu düzenleme bütün itirazlara rağmen tasarı metninden çıkarılmamıştır.

Torba tasarının 8. Maddesi'nde; Vergi Usul Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve vergi güvenliğini sağlamak amacıyla elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar kullanılarak bandrol, pul, barkod, hologram gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına zorunluluk getirmeye dair gerçek veya tüzel kişilerin Kamu İhale Kanunu ile yetkilendirilmesi öngörülmüştür. Burada kritik nokta, düzenlemede geçen "5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na tabi olmaksızın" ifadesidir. Bu yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler, neden 5018'den muaf tutulmaktadır? Üstelik vergi güvenliğinin sağlanması amacıyla yapılan bu düzenlemede, ihaleyi alan gerçek veya tüzel kişilere ciddi düzeyde bir yetki vermek riskli bir durum değil midir? Bu yetkilerin tamamının ihaleyi alan gerçek veya tüzel kişilerde toplanmasının, tekel yaratma ihtimali de yüksektir. Bu vergi güvenliğinin özel şirketlere verilmesi de problemlidir, zira özel şirketler kâr amacı güder, kamu yararı ön planda değildir. Dolayısıyla, mevcut durumda Banknot Matbaası Genel Müdürlüğü ve ilgili kamu kuruluşları varken, bu yetkinin özel şirketlere verilmesi sakıncalıdır.

Torba tasarının 10. Maddesi'nde; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda değişiklik yapılarak engelli vatandaşlarımız açısından yönetmeliklerde düzenlenecek hüküm kanunla düzenlenmiş, bu açıdan olumlu bir düzenleme gibi görülse de düzenlemeyi yaparken ilgili kurum Devlet Personel Başkanlığı ile görüşülmemiş ve onların resmi görüşleri alınmamıştır.

Torba tasarının 14. Maddesi'nde; 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve "Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri adı altında 10-12 kişilik evlerde çocuklara (0-18) "aile" ortamı sağlanarak toplu yaşamın getirdiği olumsuzlukları yaşamamaları amaçlanmaktadır" şeklinde belirtilen bir gerekçe belirtilmiştir. Fakat bu evlerde hangi yaş guruplarının nasıl dağıtılacağı (taciz, tecavüz ve şiddet olaylarında çok önemli bir etkidir), bu evlerde nasıl bir eğitim verileceği ve ne öğretileceği, -zira madde gerekçesinde "topluma yararlı bireyler" tabiri kullanılmıştır.- belirtilmemektedir. Pozantı Cezaevi örneğinden hareket ederek şunu söylemek mümkün: devlet için çocuk; üzerinde her türlü tahribatın, dezenformasyonun, eğiþ bükmenin mümkün olduğu bir çeşit "ürün"dür. Geçmiş pratikler bu tür düzenlemelerin kendi içinde birçok tehlike barındırdığını göstermektedir.

Torba tasarının 15. Maddesi'nde; 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve "Ev tipi sosyal hizmet birimleri" nde çalışan kişilerin iş kanunu dışında tutulmasına olanak vermektedir. İş kanununun 4. maddesi istisnaları sıralamaktadır bu sebeple çalışanların bu kanunun dışında tutulması ilerde oluşabilecek çalışanların haklarına yönelik ihlalleri meşrulaştırmaktadır. Zira maddenin gerekçesinde çocukların güven duygularının gelişmesi için personelin 24 saat kesintisiz çalışması gerektiği söylenmiştir. Sunulan gerekçeden anlaşılacağı üzere bu birimlerde çalıştırılacak personelin bütün hayatına el koyma biçiminde bir niyet belirlemek ve bununla paralel olarak söz konusu kurumlarda çalışanlar iş kanunun dışında tutulmaktadır.

Torba tasarının 16. Maddesi'nde; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nda Döner sermaye kurmakla ilgili bir düzenleme yapılmış, kurumların giderlerini karşılamayı hedeflemiş olsa da, madde içinde sık sık zikredildiği gibi söz konusu sosyal hizmet kurumlarını amacından saptırıp ticarileşmiş birer işletmeye dönüştürülmesi ihtimali olduğunu belirtmekte yarar var.

Torba tasarının 17. Maddesi'nde; 2828 sayılı Kanununun 22. maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılarak sosyal hizmet kurumlarındaki çocuklara korunma tedbirinin uygulanıp uygulanamayacağını tespitini sosyal hizmet kuruluşuna ve mülki amire bırakmaktadır. Çocukların korunmasına dair bu sorumluluğun doğrudan mülki amire bırakılması sorunludur çünkü bu duruma karar verecek olanların nitelikleri ve doğru kararlar alabileceklerine dair herhangi bir ibare düzenlemede yer almadığı gibi, bugüne kadar halka karşı sorumluluklarını nasıl yerine getirdiğine ilişkin oldukça kötü bir sicile sahip mülki amirlerin bu yetkiye sahip olması sakıncalı bir ortam yaratabilir.

Torba tasarının 18. Maddesi'nde; Koruyucu aile ile ilgili bir düzenleme yapılmıştır. Maddenin esas amacı; devletin kimsesiz çocuklara bakma yükümlülüğünün bir kısmını koruyucu ailelere bırakmasıdır. Bir anlamda devlet dezavantajlı gruplara bakma külfetini bireylere yüklemektedir. Devletin kar-zarar matematiğini gözeterek yaptığı bir düzenleme olduğu görülmektedir. Koruyucu ailelere tahsis edilen bütün devlet yardımının miktarı, kendisi çocuğa baktığında harcanan tutardan çok daha az olacağı için bu düzenleme yapılmıştır. Ama bu düzenleme; özellikle dar ve düşük geliri olup, çocuk sahibi olamayan aileler için olumlu ve gerekli bir düzenlemedir.

Kimsesiz çocuklara sıcak aile ortamının yaşatılması gibi bir hedef de gözetilmekteyse de, ülkemizde özellikle aile içerisinde çocuklara yönelik başta cinsel istismar olmak üzere kötü muamele o kadar ciddi boyutlardadır ki, devlet bu koruyucu aileler içerisinde oluşabilecek kötü muameleyi engelleme konusunda da ciddi politikalar geliştirmek zorundadır. Öbür türlü çocuk kötü muameleye maruz kaldıktan sonra, bu bireyler bir hukuk geleneği olduğu üzere, ya yargılanmadan ya da çok az ceza ile serbest bırakılıp, çocuk da yaşadığı travmayla bırakılmış olacaktır.

Torba tasarının 20. Maddesi'nde; 2828 sayılı kanununun Ek 1. Maddesinde değişiklik yapılarak korunmaya muhtaç çocukların işe yerleştirilmeleri ile ilgili düzenleme yapılmıştır.

a) fıkrasında, binden az olması halinde bir çocuğun istihdam edilmesi belirtilmiştir. Oysaki bu sayı çok azdır. En az bir çocuk değil daha fazla çocuğun istihdam edilmesi gerekmektedir.

b) fıkrasında, bu haktan yararlanmak isteyen çocuklar için öncelliği lisans ve yüksek lisans öğrencilerine vermiştir. Burada farklı koşullarından dolayı lisans imkânından mahrum kalan bireylere yönelik eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir. Ayrıca bu hakkın bir defa ile sınırlı olması da problemlidir.

c) fıkrasında, haklarında korunma veya bakım tedbiri olan çocukların merkezi sınav sonuçlarına göre işe yerleştirileceği ibare yer almaktadır. Oysaki haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olan çocuklara yönelik pozitif ayrımcılık yapılabilir. Çünkü bu çocuklar zaten yaşadıkları sorunlardan dolayı koruma altına alınmıştır. Dolayısıyla yaşadıkları sorunlar tüm hayatlarını olduğu gibi eğitim hayatını da etkilemiş olabilir. Bu haliyle mevcut sınavlarda diğer bireylere göre dezavantajlı konumda olduklarından dolayı, diğer bireylere göre başarısız olma ihtimalleri yüksektir.

Torba tasarının 22. Maddesi'nde; 2828 Sayılı kanuna ek madde eklenmiştir. Ancak alt komisyonun ilk toplantısında, Adalet Bakanlığı'ndan gelen yetkili, kendilerini ilgilendirdiği halde, bu düzenlemeye ilişkin herhangi bir bilginin kendilerine gelmediğini ve ilgili birimlerden görüş alınmadığını belirtmiştir. EK MADDE 9'daki "veli veya vasisine ulaşmanın mümkün olmadığı acil ve zorunlu hallerde" ibaresi açık ve şeffaf değildir. İbaredeki "acil ve zorunlu haller" in sınırının çizilmemiş olması idareye keyfî uygulama yetkisi tanıyabilecektir. Bu nedenle bu ibarelerin sınırları kanun tasarısında çizilmelidir.

Torba tasarının 23. Maddesi'nde; 2828 Sayılı kanuna ek madde eklenmiştir. Bu EK MADDE 10'da yer alan "hizmet alımı" yöntemi, madde metninden çıkarılmalıdır. Bu hizmet devlet kurumları tarafından ücretsiz verilmelidir. Türkiye'nin hızla yaşlanan nüfusu dikkate alındığında, bu hizmetin devletin kendi eliyle yapılması, sosyal devlet anlayışının bir zorunluluğu olarak toplumun her ferdinin sosyal hizmetlerden adil bir şekilde yararlanması gerekmektedir. Ayrıca evde bakım hizmetlerinin halka en yakın kurum olan yerel yönetimlere bırakılması, daha doğru olacaktır. Evde bakım hizmetlerinin belediyeler tarafından uygulandığı ülkelerde merkezi idare, ortak yönetim planları ve mali mekanizmalar yoluyla belediyeler arasındaki farklılıkları dengelemeye ve risk ayarlaması yapmaya çalışmaktadır. Çünkü her belediyenin özellikleri aynı değildir. Buna göre kesilen primler ulusal fon havuzunda toplanmakta ve belediyelere, belediyenin nüfus yapısına ve gelirlerine göre, tahsis edilmektedir. Ayrıca belediyelere ciddi açıklarında yardım etmek amacıyla kurulan ek bir fon bulunmaktadır.

Torba tasarının 32. Maddesi'nde; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17. Maddesi (g) bendi eklenmiş ve kıymetli taşlar ile ilgili vergilendirme düzenlenmiştir. Ancak burada, altın ve gümüş de bu kıymetli taşlar gibi vergilendirmeye tabi tutulmuş, bu durum komisyon üyelerimizin durumu fark etmesi sonucu metinden çıkarılmıştır. Burada eleştirilmesi gereken durum, Maliye Bakanlığı tarafından yapılan bu düzenlemede, altın ve gümüşe ayrıca KDV getiren böylesi bir hatanın nasıl fark edilmediğidir. Yapılan teknik hata komisyonumuz tarafından dile getirilmese, toplumun bütün kesimi tarafından yatırım aracı olarak veya hediye olarak satın alınan altın ve gümüşte uluslararası piyasalara göre çok fazla bir KDV alınması söz konusu olacak bir uygulamaya neden olacaktı. Bu durum yine, AKP hükümetinin nasıl ciddiyetsiz ve özensiz bir yasama faaliyeti yürüttüğünü görmemiz açısından önemli bir örnektir.

Torba tasarının 38. Maddesi'nde; 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa ek madde eklenmiş ve sayıları dört yüz olan yabancı uyruklu hastaların tedavilerinin, geliş-gidiş masraflarının ve konaklama giderlerinin Sağlık Bakanlığı'na bağlı Türkiye Kamu Hastaneleri Birliği tarafından karşılanması öngörülmüştür. Bu düzenleme elbette ki, ülkemizin sağlık imkânlarından yararlanmak isteyen ve imkân olmadığı için ülkemize talepte bulunan yabancı uyruklu insanların tedavilerinin yapılması açısından olumlu gibi görünebilir. Ancak, düzenlemede geçen "uygun görülen yabancı uyruklu hastaların" ifadesindeki uygun görülme çok muğlak bir ifadedir. Zaten Sağlık Bakanlığı temsilcisinin komisyonumuzda, bu düzenlemeyle ilgili açıklama yaparken, düzenlemede en fazla dört yüz olarak ifade edilen hastaları tarif ederken hangi kriterleri göz önüne aldıklarına ilişkin "soydaşlarımız" ifadesini kullanması, özellikle komşu ülkelerden ülkemize sığınan ve sağlık hizmetlerinden faydalanmak isteyen farklı etnik yapı veya dinî inanca sahip kişilere karşı insanların kafatasına bakılarak bu taleplerin kabul edildiği izlenimini yaratmıştır. Ayrıca, bu anlamda talepte bulunanlar ile ilgili istatistiki bilgi ve detaylı bilgi sunulmaması da düzenleme ile ilgili açısından yetersizlik yaratmıştır.

Torba tasarının 49. Maddesi'nde; 4734 Sayılı kanunun 53. Maddesinin (j) fıkrasında değişiklik yapılmış ve ihalelere şikâyet ile itiraz başvurularında alınan bedeller artırılmıştır. Yani bu madde ile hem itiraz bedeli yükseltilerek kurumun fazladan kazanç sağlaması mümkün kılınmış, hem de itiraz edeceklerin bedelin yükseltilerek itiraz etmesini caydırıcı bir düzenleme yapılmıştır. Yani esas itibarıyla, denetimden kaçmaya dönük bir düzenleme yapılmıştır.

Torba tasarının 50. Maddesi'nde; Alt komisyonda, 50. madde ile 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve 4734'ün 54. Maddesinin ikinci fıkrasındaki “*şikâyet ve itirazın başvurularda, dava açılmadan önce tüketilmesi zorunlu başvuru yolları olup, bu başvurular üzerine alınacak kararlara karşı veya bu başvurulara konu edilebilecek hususlarla ilgili olarak Kamu Denetçiliği Kurumuna başvuruda bulunulamayacağı*” düzenlenmişti. Yani AKP'nin 12 Eylül 2010 Anayasa referandumuyla getirmiş olduğu ve övgüyle bahsettiği Kamu Denetçiliği Kurumu, bu düzenleme ile ihale şikâyetlerinde başvurulacak bir kurum olmaktan çıkarılmıştı. Kamu Denetçiliği kurumundan gelen yetkili de, bu düzenlemenin kendi kuruluş amaçlarına aykırı bir düzenleme olduğunu ve kurum olarak bu düzenlemeye olumlu görüş bildirmediklerini vurgulaması sonucunda Kamu Denetçiliği'ne başvurunun bu düzenleme ile engellenmesi, denetimden kaçışın bir yolu olarak gözükmektedir. Ayrıca bu düzenleme, kurumun kuruluş amacına ters bir durum olarak ortaya çıktığı ve bizim itirazlarımızla birlikte kurumun da bu düzenlemeye karşı çıkması sonucunda, madde metninden çıkarılmıştır.

Torba tasarının Alt Komisyon Metnindeki 44, 47, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 61, 63, 64, 65 ve 66. Maddeleri; 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile ilgili maddeler olup alt komisyonda üzerinde konuşup tartıştığımız ve günlerce mesai harcadığımız düzenlemeler içermekteydi. Elbette ki komisyondaki tartışmalarımız ve itirazlarımız sonucu Kamu İhale Kurumu'na imtiyazlar getiren, Kamu İhale Kanunu'nu onlarca kez daha delen ve yargıya başvurma hakkını elinden alan bu maddelerin metinden çıkarılması önemlidir ve komisyonumuzdaki yoğun muhalefetin bir sonucudur. Ancak yine de burada vurgulanması gereken husus; Adalet Bakanlığı tarafından itiraz edilen ve anayasaya aykırı bir şekilde Kamu İhale Kurumu'na itiraz ve şikâyetlerde yargı yolunun kapatılması gibi yoğun tartışmalara sebebiyet vereceği çok rahat bilinen düzenlemelerin en başında tasarı metnine neden eklendiğidir. AKP'nin bu sorumsuz tavrının arkasında şöyle bir soru ortaya çıkmaktadır; Plan ve Bütçe Komisyonu, AKP'nin sorumsuzluğu ve ciddiyetsiz yasama yaklaşımının kurbanı konumunda bir komisyon mudur, yoksa anayasa gereği kurulmuş teknik ve oldukça önemli bir ihtisas komisyonu mudur? Dolayısıyla, AKP'nin yasama konusundaki bu sorumsuz yaklaşımının, komisyonumuzu gereksiz yere meşgul ettiğini ve anlamsız tartışmaların içine soktuğunun bir kez daha altını çizmek gerekir.

İnternet Düzenlemelerine İlişkin Görüşlerimiz

5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ile ilgilidir. Bu maddeleri, spesifik olarak tek tek incelemeden önce, bu düzenlemelerin ne için getirildiğine ve internetle ilgili nasıl bir yapıyı amaçladığına ilişkin bir değerlendirme yapmak gerekir. Öncelikle bu düzenlemelerden önce, 2007 yılında yasalaşan ve internet kullanıcıları, ilgili sivil toplum kuruluşları ve Avrupa Birliği tarafından basın ve ifade özgürlüğünün internet ile birlikte engellendiği bağlamında çokça eleştirilen 5651 sayılı kanunun, internet ile ilgili ciddi bir sansür getirdiğini vurgulamamız gerekir. Bu tasarıya eklenen bu düzenlemeler ise, mevcuttaki 5651 sayılı kanunun eksikliklerini gidermenin aksine; sansürü, fişlemeyi, kişisel verilerin kayıt altında tutulmasını ve özgürlüklerin kısıtlanmasını daha da derinleştirdiğini vurgulamakta fayda var.

Şimdi bu tasarıya eklenen düzenlemelerle nelerin değiştiğine değinelim. 5651 sayılı yasada yapılması önerilen değişikliklerle; URL bazlı erişim engelleme, TİB Başkanı emriyle erişim engellemeleri, daha fazla takip, internetteki verilerimizin uzun yıllar kayıt altına alınması ve bu bağlamda fişleme ihtimalleri ile daha fazla sansür hayatımıza giriyor. Mevcutta ülkede son zamanlarda daha da gündem olan ve Avrupa Birliği İlerleme Raporlarında her seferinde, daha da vurgulanan basın

ve ifade özgürlüğünün kısıtlanması, 2007’de çıkan bu yasa ve şimdi bu düzenlemelerle İnternet üzerinde de yayımlaştrılmak isteniyor. İnternet bu düzenlemeyle, tamamen devletin kontrolü ve denetimi altına alınmak isteniyor.

Düzenlemeler İnternete Neler Getiriyor?

Düzenlemelerle öngörülen değişiklikler kısaca şöyle açıklanabilir;

- Engelleme öncesi, “Uyar-Kaldır” mekanizmasının işletilmesi öne çıkarılmaktadır.
- Erişim Sağlayıcıları Birliği kurularak, TİB ve mahkeme kararlarının bu birlik üzerinden uygulanması öngörülmektedir.

- DNS tabanlı engellenen yanı sıra, URL ve IP tabanlı engelleme ile engelleme yöntemleri genişletilmektedir.

- TİB Başkanı veya ilgili Bakan’ın talimatıyla erişim engelleme mümkün hale getirilmektedir.

Düzenlemelere Dair Genel Değerlendirme

➤ Mevcut durumda; erişim engelleme, mahkeme karar veya Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı’nın (TİB) bazı katalog suçlar için re’sen karar vermesiyle uygulanmaktaydı. Getirilen değişiklikle, mahkeme kararı olmadan, TİB Başkanı’nın talimatıyla erişimin engellenmesi mümkün kılınmakta ve bu bağlamda, TİB Başkanı’na adeta mahkeme yetkisi verilmektedir. Burada sorgulanması gereken durum, TİB Başkanı’nın mevcutta katalog suçlar (çocuklara dönük cinsel istismar, kumar, uyuşturucu) haricindeki yetkisinin ötesinde, herhangi bir içeriğe dönük erişimi engelleme yetkisinin TİB Başkanı tarafından ne şekilde kullanılacağıdır. Bu noktada, tamamen siyasal iktidarın tercihleri ve öncelikleri üzerinden bir tercih yapılacak ve ifade özgürlüğünün önünde ciddi bir engel oluşturacaktır.

➤ Getirilen değişikliklerle; daha evvel DNS üzerinden yapılan engelleme, URL ve IP bazlı engellemeye dönüştürülmektedir. Bu durumu şöyle açıklamak gerek; Şu anda engellenmiş bir siteye girmeye çalışıldığında, mahkeme kararı ile kapatıldığı belirtiliyor. Bu sitenin engellendiğini bildiğiniz için, çeşitli yöntemlerle o siteye ulaşmanın alternatif yollarını buluyorsunuz. Ancak bu URL bazlı engellemede, engellenen sayfaların engellendiğini bilmeyebilirsiniz. Üstelik URL bazlı engelleme sistemi; bugün dünyada sadece Çin, İran ve Suudi Arabistan’da uygulanmakta. Türkiye’nin internet mevzuatını uluslararası hukuk ve sözleşmelere dayandırmak ve gelişmiş ülkelerin bu konudaki mevzuatını örnek almak verine, bu değişikliklerle Başbakan’ın çokça benimsemiş olduğu ve dilinden düşürmediği “Çinleşiyoruz” söyleminin gereğini yerine getirdiğini görmekteyiz. Görünen o ki AKP’nin örnek aldığı ülkeler; dünyada anti-demokratik uygulamalarıyla ve totaliter yapılarıyla meşhur İran, Çin ve S. Arabistan olmuştur.

➤ Getirilen değişiklikle, Erişim Sağlayıcıları Birliği kurulmakta ve aslı görevi erişim engellemek olarak tanımlanmıştır. Bu birlik, Erişim sağlayıcılarının haklarını, hukukunu koruyan bir meslek birliği gibi değil, tek görevi erişimi engellemek olan bir yapı olarak kurulmuştur. Bu birliğe sadece öngörülen engelleme ve denetleme altyapılarına sahip firmalar üye olabilecek ve birliğe üye olmayanlar internet servisi veremeyecek. Bu da irili ufaklı birçok şirketin kapanmasına, pazarın sadece büyük oyunculara kalmasına neden olacaktır. Bir başka ifadeyle, bu birliğe küçük erişim sağlayıcılarının dahil olması da mümkün olmayacak ve bu anlamda büyük firmaların domine ettiği bir tekel yaratacaktır.

➤ Düzenlemedeki bir diğer değişiklikle; kişilerin internetteki kayıtlarının uzun süre tutulacak olması, verinin işlenmesi ve fişleme uygulamalarının önünü açmaktadır. Üstelik 2006 yılından beri Meclis’te bekletilen ve henüz gündeme alınmayan “Kişisel Verilerin Korunması Kanunu”

yasalaşmadan, bilgilerin kayıt altında 1-2 yıla kadar tutulması oldukça sakıncalı, istismara ve fişlemelere çok açık bir düzenlemedir. Ülkedeki fişleme geleneğini ve kötü sicilini göz önünde bulundurursak, bu kayıt altındaki verilerin nasıl kullanılabileceğini tahmin etmek zor olmasa gerek.

➤ Karar alma süreçlerinin daha çabuk sonuçlanması için getirilen 24 saat + 4 saat içinde gereğini yapma düzenlemesindeki zaman kriterleri; konuya uzak hakimın hatalı karar almasına neden olabilecek ve bilirkşiye başvurmada çok hatalı kararlar alınmasına sebebiyet verecektir.

5651 sayılı yasanın bu torba tasarıyla yapılan değişiklikler ilgili genel değerlendirmeleri yaptıktan sonra, maddelere ilişkin spesifik değerlendirmelerimiz şu şekildedir;

Torba tasarımın 85. Maddesinde: Erişim'in Engellenmesi, İçeriğin Yayından Çıkarılması, Uyarı yöntemi ve Erişim Sağlayıcıları Birliği tanımları sağlıklı belirlenmemiş, eksik değerlendirilmiştir. Erişimin engellenmesi, içeriğin yayından çıkarılması aynı anda BTK'ya verilmektedir. Spesifik alan adına erişimin yurt içinden engellenmesi olmadığı için; Türkiye'de sunucular kurarak altyapı yatırımı yaparak sadece Türkiye'ye değil, bölgesel veya global olarak da bilişim hizmeti vermek isteyecek olan şirketler veya yabancı şirketlerin Türkiye'ye bu yatırımı yapması riske edilmiştir.

Erişim Sağlayıcıları Birliği'nin kurulmasının amaçları ve sonuçları ayrı bir tartışma konusudur. Ancak bu kanunla Erişim Sağlayıcılar Birliği kurarak ona erişim engelleme kararı uygulamasına ilişkin içerik ve yer sağlayıcıları atlayarak yetki ve görev vermek yerinde değildir. Tanımı yapılan uyarı yöntemi, çok yetersizdir. AB'de ve ABD'de suçla mücadelede en önemli aşama olan kurumun ve mahkemelerin üzerindeki iş yükünü azaltarak usul ekonomisine katkı sağlayan uyar-kaldır yöntemi, süreleriyle ve süreçleriyle çok detaylı olarak düzenlenlenmemiştir.

Torba tasarımın 86. Maddesi'nde: Bu madde ile gerek yurt içinde, gerekse yurt dışında faaliyet yürütenlere İnternet sayfalarında bulunan e-mail adreslerinden geçerli tebligat yapılabilmesi düzenlemesi getirilmektedir. Bu durum gerek Tebligat Kanunu'nda, gerekse uluslararası anlaşmalarla korunmaya çalışan hukuki menfaatleri ve tebligat güvenliğini ihlal eder niteliktedir. Geçerli tebligata bağlanan süreler ve süreçlerin İnternet üzerinde bulunan bir elektronik posta adresine gönderilecek bir elektronik posta ile sağlanması, hukuki güvenliği derinden zedelemektedir. E-posta'nın gidip gitmediği, ilgili adrese ulaşıp ulaşmadığı, ulaştı ise ne zaman açıldığı, açıldı ise tebellüğ yetkisi sahibi tarafından alınıp alınmadığı, konularında ve yurt dışında bulunan hizmet sağlayıcının tabi olduğu kamu hukuku kurallarına aykırı düşebilecek usul ve esas hükümleri sorunları bulunmaktadır.

Torba tasarımın 87. Maddesinde: Talep edilen bilginin mahiyetinin yanı sıra, talep usulünün de belirgin olmadığı anlaşılmaktadır. Bilindiği üzere, bilginin hassas bilgi, şahsi bilgi, gizli bilgi, ticari sır gibi türleri bulunmaktadır. Hangi bilginin hangi yöntemle talep edileceği bireysel hakların ve mahremiyetin korunması için elzemdir. Bu nedenle, söz konusu madde açık ifadelerle belirlenmemiştir.

Torba tasarımın 88. Maddesi'nde: Yer sağlayıcının maliyetlerini artıracak ve yatırımlara olumsuz etki edebilecek bu hükmün, suçla mücadele açısından yerinde olduğu değerlendirilmektedir. Ancak, belirli bir zaman aralığı vermek yerine trafik bilgilerinin yer sağlayıcı tarafından hangi süre ile tutulması gerektiğinin Kanunda belirtilmesi yerinde olacaktır.

Yer sağlayıcılar gibi İnternet'in önemli bir aktörünün yönetmelikle değil, kanun ile kategorize edilmesi daha yerinde olacaktır. Tersî yöntem konunun önemi düşünüldüğünde, normlar hiyerarşisine aykırı olacak ve idareye geniş bir takdir hakkı ve keyfî hareket alanı tanıyacaktır. Kategorizasyon yapılmaması, sektör temsilcilerinin, STK'ların ve akademisyenlerin görüşlerinin alınmaması büyük bir eksikliktir. Bu çerçevede mukayeseli hukukun detaylı bir şekilde incelenmesinin ve kategorizasyonun Kanunla yapılmasının yerinde olacağı değerlendirilmektedir. Talep edilen bilginin mahiyetinin yanı sıra talep usulünün de belirgin olması gerekirdi.

Para cezasının da idare tarafından değil yargı tarafından verilmesi gerekmektedir. Zira para cezalarının alt veya üst sınırdan verilmesinin takdiri çok detaylı bir muhakeme gerektirmektedir. Yargıtay içtihatları da, para cezası verilirken alt ya da üst sınırdan takdir edilmesine ilişkin mahkeme kararında detaylı gerekçe gösterilmesi gerektiğini söylemektedir. Bu bakımdan on bin TL’den yüz bin TL’ye kadar 10 kat aralıkta değişen bir para cezasının verilebilmesi yetkisi, mahkemenin olmalıdır.

Torba tasarının 89. Maddesi’nde: Talep edilen bilginin mahiyeti gibi talep usulü de, bir kanundan beklenecek belirlenlikte değildir.

Torba tasarının 90. Maddesi’nde: Kanun’a bu maddeyle yeni bir kurum tesis edecek şekilde Erişim Sağlayanlar Birliği getirilmektedir. Maddenin temel amacının erişimi engellemek olduğu değerlendirilmektedir. Böyle bir Birliğin kuruluşundan önce ilgili amaçların, sonuçların anlaşılması konusunda araştırma yapılmamıştır.

Komisyonunda cevap bulamayan bazı sorular şu şekildedir;

- Türkiye’de kaç tane gerçek anlamda erişim sağlayan vardır?
- Bunların piyasadaki hakimiyet oranları nedir?
- Herbirine gerekli alt yapıya katılmak zorunluluğu verilmiş olsa da, bu katkı ve sorumluluk payı nasıl paylaştırılacaktır?
- En fazla gelir elde eden hakim bir erişim sağlayıcı ile çok ufak bir erişim sağlayıcının; nasıl olur da yatırımdan, alt yapıdan ve hukuki sorumluluktan eşit olarak yer alması beklenir?
- Bugün olmayan ancak bundan üç yıl sonra faaliyete geçecek bir erişim sağlayıcının durumu ne olacaktır, bu konulara nasıl katılacaktır?
- Bu birliğe üye olmayana erişim sağlayıcılık lisansı verilememesi gibi sektör dışı bırakılma durumu ile karşı karşıya kalınacak bir durumda yukarıdaki soruların tartışılması açıklanmasının yerinde olacağı düşünülmektedir.

Madde gerekçesinde bu soruların yanıtlarına yer verilmemiştir.

Öte yandan, bu birliğe üye olmayan firmalara erişim sağlayıcılık lisansı verilmemesi; hem firmaları devlet eliyle sektör dışı bırakılmak suretiyle rekabet hukukunu ihlal edeceği, hem de böyle bir erişim sağlayıcının müktesep hakkını ihlâl edeceği değerlendirilmektedir.

Torba tasarının 91. Maddesi’nde: Para cezasının da idare tarafından değil, yargı tarafından verilmesi gerekmektedir. Zira para cezalarının alt veya üst sınırdan verilmesinin takdiri çok detaylı bir muhakeme gerektirmektedir. Yargıtay içtihatları da, para cezası verilirken alt ya da üst sınırdan takdir edilmesine ilişkin mahkeme kararında detaylı gerekçe gösterilmesi gerektiğini söylemektedir. Bu bakımdan bin TL’den onbeş bin TL’ye kadar 15 kat aralıkta değişen bir para cezasının verilebilmesi yetkisi mahkemenin olmalıdır.

Torba tasarının 92. Maddesi’nde: Bu madde ile internet üzerinden işlenen bir suçun mağduru olduğunu iddia eden kişinin uyar-kaldır mekanizması dahilinde önce içerik sağlayıcısına, sonra yer sağlayıcısına gitmek yerine doğrudan sulh ceza hakimine başvurarak içerik ve yer sağlayıcısının süreç içerisinde aksiyon alması engellenmektedir.

Sulh ceza hakimi içerik sağlayıcısı ve yer sağlayıcısının haberi ve itiraz hakkı olmadan vereceği içerikten çıkarma veya erişimin engellenmesi kararını birliğe göndererek en geç 4 saat içerisinde uygulamasını sağlayabilecektir. Bu düzenleme içerik ve yer sağlayıcıları bakımından itiraz ve adil yargılanma hakkı tartışmalarını doğuracaktır.

Torba tasarının 93. Maddesi'nde; Kişilik haklarının, özel hayatın korunması son derece önemli bir konudur. BDP Şırnak milletvekili Hasip Kaplan'ın bu konuda daha önce verdiği onu aşkın kanun teklifi yasallaşmış, işlenen suçlarda yaptırımlar artmış, yasanın uygulamasından bu yana, kamu görevlilerinin işlediği suçlarda belirgin azalmalar olmuştur. Suç ve ceza süreçlerinde yargı kararının esas olması üzerinden yapılan bu düzenlemelerden sonra, yeni yapılan düzenleme ile karar yetkisi hükümete bağlı kurumlara verilmektedir. Geçmişte internet üzerinden yapılan şantaj yayınlarında, muhalefetin hedef alınması aradan üç yılı aşkın zaman geçmesine rağmen faillerin bulunmaması kaygı vericidir.

Bu düzenlemeyle katalog suçlar içerisinde sayılmayan bir haksız fiilin yada suçun kolaylıkla içerikten çıkarılmasını sağlamak amacıyla getirildiği değerlendirilmektedir. Bu madde çerçevesinde, özel hayatının ihlal edildiğini iddia eden bir kişi veya kurum doğrudan başkanlığa (TİB) başvurarak, içeriğe erişimin engellenmesi tedbirinin uygulanmasını talep edebilmektedir. Başkanlık kendisine gelen bu talebi doğrudan Birliğe ileterek 4 saat içerisinde içeriğe erişimin engellenmesini sağlayabilecektir. Bu uygulamada yargı tamamen devre dışı bırakılmıştır. İçeriğe erişim engellendikten sonra bu uygulama 24 saat içinde Sulh ceza hakiminin kararına sunulacaktır. Eğer hakim Başkanlığın kararını bozarsa Başkanlığa yine bir itiraz hakkı tanınmaktadır. Başkanın veya Bakanın doğrudan emri ile erişim engelleme kararının verilebilmesi 5651 sayılı kanunu hukuk devleti normlarının dışına çıkarmaktadır.

Torba tasarının 94. Maddesi'nde; Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

Kurum personelinin suç işlemesi durumunda, izin kurum başkanı ve bakana verilmesi, MİT yasasında olduğu gibi dokunulmazlık tanınması, suç işlediği sabit olanların izin verilmemesi durumunda yargılanmaması, adil yargılama önüne engeller konulması otokrasilerde görülen bir uygulamadır, kabul edilemez.

Torba tasarının 99. Maddesi'nde; 5651 sayılı kanuna, sözleşmeli personel çalıştırılmasına dair hükümlerine bağlı kalınmaksızın özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Başkanlıkta sözleşmeli personel çalıştırılabilmesi öngörülmektedir. 657 sayılı Kanununun 4. Maddesi, (B) bendine göre alınacak bu sözleşmeli personele ödenecek ücret, mevcut 4B'li çalışanların sözleşme ücretinin beş katı olarak belirlenmiştir. Şimdi burada oldukça sıkıntılı ve adaletsiz bir yapı ortaya çıkmaktadır. Milyonlarca işçi, emekçi enflasyon ve büyük zamlara rağmen, açlık sınırının altında geçimini sağlarken, asgari ücrete yapılacak zam ile ilgili. Hükümet çok cüzi artışlar öngörürken, mevcut sözleşmeli personellerin 5 katı kadar, yani brüt maaş olarak 18 bin TL'yi bulan bir maaşı öngörmek nasıl açıklanır? Yapılan işin hassasiyeti veya mahiyetiyse temel mesele, milyonlarca işçi, emekçinin yaptığı iş, verdiği emek görmezden gelinmektedir. Böylesi bir ücreti, halkın iradesiyle seçilmiş Milletvekilleri, Belediye Başkanları ve devletin önemli pozisyonlarındaki bürokratlar bile almamaktadır. Dolayısıyla, bu ücretin kesinlikle aşağı çekilmesi ve hakkaniyet gözetilerek düzenlenmesi gerekmektedir.

Torba tasarının 114. Maddesi'nde; 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nün teşkilat kanununda değişiklik yapılarak Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansı'na yapılan ödemelerin, sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılacağına ilişkin bir ibare eklenmiştir. Bu düzenleme, torba tasarının 4. Maddesi'ndeki Anadolu Ajansı'na muazzam imtiyazlar getiren düzenlemenin devamı niteliğindedir. 4. Maddede de ifade ettiğimiz gibi, Anadolu Ajansı özel hukuk hükümlerine göre kurulmuş ticari bir özel şirket olmasına karşın, buraya kamudan ciddi bir kaynak aktarılmaktadır. Burada yine Anadolu Ajansı'nın mevcut

yapısının ciddi tartışma konusu olduğunu görmekteyiz. Madem özel şirket ve kendi iştirakçileri var, neden kamu kaynaklarından yararlanıyor? Anadolu Ajansı'na kamudan ciddi paylar aktarılması, özel hukuk hükümlerine bağlı birer ticari kuruluş olarak kurulan diğer bütün ajanslar ile ciddi şekilde haksız bir rekabete yol açmakta. Üstelik kamudan pay aktarılması, Basın-Yayın ve Enformasyon Müdürlüğü bütçesinin, haksız bir şekilde Anadolu Ajansı tarafından sömürülmesine de yol açmaktadır. **Dolayısıyla, bir bütün olarak tasarının 4. Maddesi ve 114. Maddesi; geçmişten bu yana ayrıcalıklı bir yapıya sahip ve siyasi iktidarların neredeyse özel şirketi gibi yayın yapan, ancak hepimizin vergileriyle oluşan kamu bütçesini kemiren Anadolu Ajansı'nı, daha da ayrıcalıklı bir pozisyona getirmektedir.** Bu yönüyle, torba tasarının 4. ve 114. Maddelerinin kesinlikle metinden çıkarılması gerektiğini ve özel şirket olduğu halde kamu kaynaklarını sömüren Anadolu Ajansı ile ilgili ivedilikle bir yasal düzenleme yapılarak, bu ajansı avantajlı bir pozisyondan çıkartmak ve kamu mu, özel şirket mi belirsizliğinin giderilmesi gerektiğini ısrarla vurgulamamız gerekiyor.

Torba Tasarının üst komisyonda Komisyon Divan üyelerinin önerleriyle eklenen maddeleri: İhtüzük 35. Madde hükümlerine aykırı bir şekilde, komisyonun kanun teklifi sunamaz hükmüne karşın, tasarı metninde ilgili hiçbir madde olmamasına karşın tasarıya eklenmiştir. Bu maddelerin içeriğinin ne olduğundan bağımsız bir şekilde değerlendirilirse; bu uygulama açık bir İhtüzük ihlâlidir. Zira İhtüzük 35. Madde hükmü çok açıktır ve şöyle demektedir; *“Komisyonlar, kendilerine havale edilen kanun tasarı veya tekliflerini aynen veya değiştirerek kabul veya reddedebilirler; birbirleriyle ilgili gördüklerini birleştirerek görüşebilirler... Ancak, komisyonlar, kanun teklif edemezler, kendilerine havale edilenler dışında kalan işlerle uğraşamazlar”* Maddeler, bu tasarı metni ile hiçbir alakası olmayan ve AKP'nin yaptığı gibi İhtüzük'ün etrafından dolanarak da tasarı metnine eklenmiş değildir. AKP'nin komisyon divan üyelerinin imzasıyla ek önerge şeklinde komisyona sunulmuş olup, “komisyonlar kanun teklif edemezler” hükmüne açık bir aykırılık söz konusudur. Bu düzenlemelerin içeriğinin olumlu olup olmamasından ziyade, AKP'nin yasama faaliyetini nasıl yürüttüğü ve İhtüzük 'ü nasıl ihlâl ettiğine vurgu yapmak gerekir. Zira bu yaklaşım, Meclis'i ve halk adına yasama faaliyeti yürüten seçilmiş milletvekillerini göz ardı eden, küçümseyen ve iradesini tanımayan bir anlayışın tezahürüdür. Bu düzenlemelerin acelesi varsa bile -ki bütün torba düzenlemelerde AKP'nin savunusu bu yöndedir- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın üzerinde çalıştığı ve yakın zamanda Meclis'e sunması beklenen tasarıya eklenmesi gerektirir. Hilelerle, İhtüzük ihlalleriyle tasarı metnine eklenen bu düzenlemelerin Meclis Başkanlığı'nca İhtüzük 35'e göre, madde metninden çıkarılması gerekmektedir. Eğer komisyon metni basılıp Meclis Genel Kurul'unda görüşülme noktasına gelirse, Meclis Başkanlık Divanı'nın da İhtüzük'e aykırılık teşkil eden bu uygulamalara göz yumduğu açıkça görünmüş olur. Bu vesileyle Meclis Başkanlığı'na sorumluluğunu yeniden hatırlatmakta ve komisyonumuzda İhtüzük ihlâline dair yapılan usulsüzlüklere ilişkin bir tutum sergilemesini beklediğimizi belirtiriz.

Adil Zozani

Hakkârî

Hasip Kaplan

Şırnak

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 72 nci maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi ile dördüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bu Kanunun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri, 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi ve 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre aylık bağlanmış malullerden ölenlerin ya da bu hükümlere göre aylık bağlanmasını gerektiren olaylar sebebiyle hayatını kaybedenlerin ana veya babalarına, ölüm tarihini takip eden aybaşıdan geçerli olmak üzere 5510 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi ile bu Kanunun mülga 77 nci ve 92 nci maddelerinde sayılan haller hariç olmak kaydıyla herhangi bir şart aranmaksızın aylık bağlanır; hayatını kaybedenlerin ana veya babasına bağlanan aylığın toplamı 16 yaşından büyükler için tespit edilen bir aylık asgari ücretin net tutarından az olamaz.”

“Erbaş ve erler ile yedek subay okulu öğrencilerinin ana ve babalarına bağlanacak aylığın 16 yaşından büyükler için tespit edilen bir aylık asgari ücretin net tutarına yükseltilmesi amacıyla aylık yükseltilmesi yapılan hallerde ilave edilen kısım hariç olmak kaydıyla, bu fıkra kapsamında ana ve babalara bağlanacak aylıklar Bakanlar Kurulu kararı ile %200’üne kadar yükseltilebilir.”

MADDE 2- 5434 sayılı Kanunun ek 77 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi ve (b) bendinin üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı bendin dördüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmış, (c) bendinde yer alan “Sivil iştirakçiler ile” ibaresi “Sivil iştirakçilere uygulanacak azami derece ve kademe, öğrenim durumları ve hizmet sınıfları itibarıyla 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre yükselebilecekleri derece ve kademe;” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bu Kanunun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddelerine, 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesine ve 2330 sayılı Kanuna veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre harp veya vazife malullüğü aylığı üzerinden aylık bağlananların bu aylıkları, aşağıdaki esaslar dahilinde yükseltilir.”

“Astsubaylar ve uzman jandarmalarda yükselinebilecek azami derece ve kademe, 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununda kendilerine ilişkin aylık gösterge tablosunda belirlenmiş olan en yüksek derece ve kademedir.”

“Bu madde kapsamında yapılacak olan intibak işlemlerinde, 1 Eylül tarihi esas alınır. 1 Eylül tarihi esas alınarak yapılacak olan intibak işlemlerinde, görevde iken yapılan son terfi işleminin üzerinden bir tam yıl geçmemiş olanlar hakkında izleyen yılın 1 Eylül tarihi itibarıyla intibak işlemi yapılır.”

MADDE 3- 5434 sayılı Kanunun ek 79 uncu maddesinin birinci, dördüncü, altıncı ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bu Kanunun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri, 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi, 2330 sayılı Kanun veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre harp veya vazife malullüğü aylığı üzerinden aylık bağlananlara, bu madde uyarınca ek ödeme verilir.”

“Birinci fıkrada belirtilen hükümlere göre aylık bağlanmasını gerektiren olaylar sebebiyle hayatını kaybedenlerin dul ve yetimleri, birinci derece malullere uygulanan gösterge üzerinden; aynı sebeplerle malullük aylığı almakta iken ölenlerin dul ve yetimleri ise malullerin hayatta iken maluliyet derecelerine göre yararlandıkları gösterge üzerinden ve sosyal güvenlik kanunlarına göre dul ve yetim aylığı aldıkları süre ile sınırlı olarak ek ödmeden yararlanır. Dul ve yetim sayısının bir kişiden fazla olması halinde, verilecek ek ödeme hak sahipleri arasında eşit olarak paylaşılır.”

“Birinci fıkrada belirtilen hükümlere göre aylık bağlanmasını gerektiren olaylar sebebiyle hayatını kaybedenlerin, aynı sebeplerle malullük aylığı almakta olanların veya bunlardan ölenlerin çocuklarına her ay için; ilköğretimleri sırasında (1.250), ortaöğretimleri sırasında (1.875) ve yükseköğretimleri sırasında (2.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda eğitim ve öğretim yardımı yapılır. Bu yardımlar, yılda bir kez olmak üzere, bulunulan yılın Eylül ayında geçerli olan memur aylık katsayısına göre hesaplanarak 1 Eylül-31 Aralık tarihleri arasında ve öğrenim durumunu gösterir belge ile birlikte yapılacak talep tarihindeki öğrenim seviyesi esas alınmak suretiyle toptan ödenir. 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi kapsamında faaliyet gösteren özel eğitim okullarında eğitim alanlar da bu fıkranın durumlarına uygun hükümlerinden yararlanırlar.”

“Birinci fıkrada belirtilen haller kapsamında harp veya vazife malulü sayılanlardan sınıf veya görev değiştirerek çalışmaya devam eden kamu görevlileri ile ilgili mevzuatına göre aylık bağlanan malullerden, 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında çalışmaya başlamaları sebebiyle ödenmekte olan aylıkları kesilenler de yukarıdaki esaslar dahilinde ek ödeme ile eğitim öğretim yardımından yararlanırlar.”

MADDE 4- 5434 sayılı Kanunun ek 81 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ek 77 nci madde kapsamına girenler hariç olmak üzere vazife malüllüğü veya” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5- 5434 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 225- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, bu Kanunun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddelerine, 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesine ve 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre harp malüllüğü veya vazife malüllüğü aylığı bağlanmış olanlar ile bunlardan aylık almakta iken ölenlerin veya anılan madde ve kanunlara göre aylık bağlanmasını gerektiren olaylar sebebiyle hayatını kaybedenlerin dul ve yetimleri; bu maddeyi düzenleyen Kanunla ana ve babalara aylık bağlanabilmesine ilişkin olarak bu Kanunun 72 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişikliklerin, bağlanmış olan aylıkların intibak suretiyle artırılmasına ilişkin ek 77 nci maddesinde yapılan değişikliklerin, ek ödeme ve eğitim öğretim yardımı verilmesine ilişkin olarak ek 79 uncu maddesinde yapılan değişikliklerin durumlarına uygun hükümlerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki döneme ilişkin olarak herhangi bir fark ödenmeksizin ilgili maddelerde belirlenmiş olan usul ve esaslar çerçevesinde yararlandırılırlar.

Ek 79 uncu madde kapsamında ek ödemenin beş katı tutarında yardım yapılmış olması halinde, bu ödemenin yapıldığı beşinci yılı takip eden ödeme dönemine kadar bir süre geçmedikçe bu maddeyi düzenleyen Kanunla ek 79 uncu maddenin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikten dolayı ödeme yapılmaz. Beş yıllık dönemin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce dolmuş olması halinde geriye yönelik herhangi bir ödeme yapılmaz.

72 nci maddenin dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde bu Kanunla yapılan değişiklik neticesinde, aylık bağlama şartları yeniden düzenlenen kişiler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bağlanmış olan aylıkları sebebiyle açtıkları davalardan feragat etmeleri halinde; kendilerine çıkarılmış olan borçların faize ilişkin kısmı terkin olunur, anaparaya ilişkin kısmı ise beş yıla kadar taksitlendirilir ve haklarındaki mevcut dava ve icra takiplerinden vazgeçilir. Aylık taksit tutarının kişinin gelirinin dörtte birini aşması halinde taksit süresi uzatılır. Ancak, adlarına borç çıkartılmış olanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra vefat edenlerin vefat tarihi itibarıyla borçlarının kalan kısmı; önceden vefat edenlerin ise bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla borçlarının kalan kısmı tahsil edilmez ve haklarında bu amaçla dava veya icra takibi bulunması halinde bunlardan vazgeçilir.”

MADDE 6- 12/8/1960 tarihli ve 57 sayılı Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki oran sınırlamasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilir ya da rehin olarak kabul edebilir. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından kendi payları iktisap edilirken, Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin üçüncü fıkrasındaki şart aranmaz. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi sermaye artırımına katılabileceği gibi, Ajans yönetim kurulu sermaye artırımını neticesinde kullanılmayan rüçhan haklarının Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketinin kendisi tarafından kullanılabileceğine de karar verebilir.

Bu madde kapsamında Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar üzerinde Hazinesinin intifa hakkı vardır. Söz konusu intifa hakkı, Hazine Müsteşarlığı tarafından kullanılır. İntifa hakkı, paylar Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edildikçe iktisap tarihinden itibaren bir ay içinde Şirket pay defterine işlenir ve tescil edilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar, genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında ve kâr payı gibi hakların dağıtımında dikkate alınır. Şirketin herhangi bir nedenle sona ermesi halinde söz konusu paylara ait mülkiyete bağlı haklar intifa hakkı sahibi olan Hazineye geçer.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen payların halka arzı veya sair yöntemlerle satışı, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun çerçevesinde gerçekleştirilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen veya rehin olarak alınan paylar hakkında Türk Ticaret Kanununun 384 üncü ve 385 inci maddeleri uygulanmaz.”

MADDE 7- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim,

her bir engelli çalışan için azami 5 yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150'sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150'ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için özellikli ve ayrı düzenlemeler yapılır.”

MADDE 11- 657 sayılı Kanunun eki (I) sayılı ek gösterge cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (d) bendine “Genel Müdürler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “,engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1-65 yaşını doldurmuş, sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak kaydıyla, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından muhtaç olduğuna karar verilen Türk vatandaşlarına, muhtaçlık hali devam ettiği müddetçe (1.620) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımından bulunacak tutarda aylık bağlanır.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, her ne nam altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarının 1/3'ünden fazla olanlar ile aynı tutardan fazla gelir sağlaması mümkün olan kimseler muhtaç kabul edilemez ve kendilerine aylık bağlanamaz.

Birinci fıkra hükümlerine göre aylık bağlanacaklar için, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından muhtaçlık kararı verilmesinde, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 364 üncü maddesine göre tespit edilen yakınları açısından hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarına eşit veya daha fazla olup olmadığı da tespit edilir. 4721 sayılı Kanunun 364 üncü maddesine göre tespit edilen yakınları arasında, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarına eşit veya daha fazla olduğu belirlenenlere de bu Kanuna göre aylık bağlanmakla birlikte; bu durumdaki yakınlarına ilişkin bilgiler ilgili vakıf tarafından bulunduğu ilin defterdarlığına bildirilir ve defterdarlıklarca nafaka davası açılır. Mahkemeler tarafından hükmolunacak nafaka tutarları ilgililer adına defterdarlıklarca takip ve tahsil olunur. Tahsil olunan nafaka tutarının, bu Kanuna göre ödenen aylık tutarından daha fazla olması halinde fazlaya ilişkin kısım hak sahiplerine verilir. Ancak, aylık bağlanan kişi ile nafaka yükümlüsü veya nafaka yükümlülerinin aylığın kesilmesi yönünde müştereken talepte bulunmaları halinde aylık kesilir ve nafakanın defterdarlıklarca takip ve tahsiline son verilir. Nafaka bağlanmasına karar verilenlerden, başka sebeplerle bu Kanuna göre bağlanmış aylığı kesilenlere ilişkin olarak nafakanın da defterdarlıklarca takip ve tahsiline son verilir.

65 yaşın tespitinde, doğum tarihlerinde yapılmış düzeltmeler nazara alınmaz.”

MADDE 14- 2022 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- 65 yaşını doldurmamış olmasının yanı sıra;

a) Başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek şekilde engelli olduklarını ilgili mevzuatı çerçevesinde alınacak sağlık kurulu raporu ile kanıtlayan, 18 yaşını dolduran Türk vatandaşı engellilerden; sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak üzere, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından muhtaç olduğuna karar verilenlere muhtaçlık hali devam ettiği müddetçe (4.860) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımından bulunacak tutarda,

b) İlgili mevzuatı çerçevesinde alınacak sağlık kurulu raporu ile engelli olduklarını kanıtlayan, 18 yaşını dolduran ve talebine rağmen Türkiye İş Kurumu tarafından işe yerleştirilememiş olan Türk vatandaşlarından; sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak üzere, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından muhtaç olduğuna karar verilenlere muhtaçlık hali devam ettiği müddetçe (3.240) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımından bulunacak tutarda,

aylık bağlanır.

Türk vatandaşı, 18 yaşını tamamlamamış, sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birinden her ne nam altında olursa olsun gelir veya aylık hakkından yararlanan durumunda veya uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışan durumunda kendisine bakmakla yükümlü bir yakını olmayan ve ilgili mevzuatı çerçevesinde alınacak sağlık kurulu raporu ile engelli olduklarını kanıtlamış durumda bakmakla yükümlü olduğu yakını bulunan Türk vatandaşlarından; her ne nam altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarının 1/3’ünden daha az olan ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından muhtaç olduğuna karar verilenlere muhtaçlık hali devam ettiği müddetçe ve bakım ilişkisini fiilen gerçekleştirmeleri kaydıyla, (3.240) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımından bulunacak tutarda aylık bağlanır.

Birinci fıkranın (a) ve (b) bentleri kapsamına giren engellilerden veya ikinci fıkra gereğince aylık bağlanacak engelli yakınlarından, her ne nam altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı, 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarının 1/3’ünden fazla olanlar ile aynı tutardan fazla gelir sağlaması mümkün olan kimseler muhtaç kabul edilemez ve kendilerine aylık bağlanamaz.

65 yaşın doldurulmasından önce bu madde hükümlerine göre bağlanmış olan aylıkların aynı şekilde ödenmesine devam olunur. Bu Kanunun 1 inci maddesine göre aylık bağlananlardan başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek kadar engelli olduklarını ilgili mevzuatına göre alacakları sağlık kurulu raporu ile kanıtlayanlara da birinci fıkranın (a) bendine göre aylık bağlanır. Aylık bağlanmasına esas teşkil eden engellilik oranı değişen kişilerin aylıkları durumlarına göre yeniden tespit olunur. Engellilik oranı, bu Kanuna göre aylık bağlanması gereken oranın altına düşen kişiler ile üçüncü fıkrada belirtilen aylık ortalama gelir tutarından fazla gelir elde etmeye başlayan kişilerin aylıkları kesilir.

İkinci fıkraya kapsamına giren 18 yaşından küçük engelliler, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin (3) numaralı alt bendi kapsamına girenlere ilişkin hükümler çerçevesinde genel sağlık sigortasından yararlandırılır. Bu engellilerin bakımı amacıyla ikinci fıkraya göre aylık bağlanacak kişilerden genel sağlık sigortalısı veya bakmakla yükümlü olunan kişi durumunda olmayanlar 5510 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında kabul edilir.

1 inci maddenin üçüncü fıkrası, bu madde hükümlerine göre bağlanacak aylıklar hakkında da uygulanır.

Birinci fıkraya hükümlerine göre aylık almaya hak kazanacak şekilde engelli olduğunu belgeleyen ve herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan yetim olarak aylık veya gelir almakta olan çocuklardan bu kurumlardan aldıkları aylık veya gelir toplamı tutarları, bu madde gereğince durumlarına göre ödenebilecek tutardan daha az olanlara; aradaki fark ilgili sosyal güvenlik kurumu tarafından (birden fazla sosyal güvenlik kurumundan aylık veya gelir alanlar için yalnızca tercih edecekleri bir sosyal güvenlik kurumu tarafından) ödenir ve bu şekilde ödenen tutarlar Hazine'den tahsil edilir.”

MADDE 15- 2022 sayılı Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Emekli Sandığına” ibaresi “Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarına” şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan “Sosyal Güvenlik Kurumu” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” şeklinde,

b) 4 üncü maddesinde yer alan “usul ve kullanılacak belgeler, Maliye ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarınca” ibaresi “usul ve esaslar ile kullanılacak belgeler, Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından” şeklinde,

değiştirilmiştir.

MADDE 16- 2022 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddenin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve mevcut dördüncü fıkrasında yer alan “Kurum” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

“1 inci ve 2 nci maddelerin kapsamına girenlere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca aylık bağlanır ve Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden ödenir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları, gerektiğinde; aylık almak için başvuranların gelir, yaşam düzeyi ve varlıkları hakkında, belirleyeceği yöntemlerle inceleme yapmaya ve yaptırmaya, resmi ve özel idare müessesesi ve ortaklarından ve şahıslardan bilgi ve belge istemeye yetkilidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından aylık almaya başvuranlar ile bu kişilerin haneleri ve aylık almaya başvuranların nafaka yükümlüleri ile bu kişilerin hanelerinin ekonomik durumları araştırılır.

Aylık bağlanmasında, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca sosyal inceleme raporları ve gerektiğinde sağlık kurulu raporları da dikkate alınarak ilgililerin bu Kanuna göre aylık bağlanması şartlarını haiz oldukları yönünde verilmiş kararlar esas alınır. Aylık bağlama işlemi sırasında veya aylık bağlandıktan sonra yapılacak incelemeler sonucunda, aylık bağlama kararını etkileyebilecek yanlışlık veya eksikliklerin tespit edilmesi halinde, bu durum ilgisine göre Vakıflara, aylık bağlanana veya bağlanacak olana ve gerektiğinde ilgili idarelere Vakıf veya Bakanlık tarafından bildirilir. Aylık bağlanmış veya bağlanacak olanlara yapılacak bildirimlerin iadeli taahhütlü posta ile gönderilmesi esastır. Aylık bağlanmış olanlarla ilgili eksikliklerin veya yanlışlıkların giderilmemesi halinde,

tebligat tarihinden itibaren üç aylık sürenin sona erdiği tarihin içinde bulunduğu ödeme döneminin sonunda aylık kesme veya düzeltme işlemi yapılır ve fazla ödenen tutarlar geri alınır. Aylık bağlanmasına esas rapor ve belgeleri gerçeğine aykırı olarak düzenleyenler ile bu nitelikteki rapor ve belgelere dayanarak aylık aldığı tespit edilenler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre işlem yapılır.”

MADDE 17- 2022 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanun kapsamında yersiz veya fazla ödenmiş aylıklar sebebiyle ilgililer adına çıkarılmış olan borç ve para cezaları ile bunlara ilişkin faizler terkin edilmiş sayılır ve haklarında herhangi bir adli, idari ve icrai takibat yapılmaz.”

MADDE 18- 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesine “görevli olanların” ibaresinden sonra gelmek üzere “; Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Teşkilatında bulunan patlayıcı maddelerin incelenmesi, muhafazası, nakli, imha edilmesi ve zararsız hale getirilmesi işlemlerinde görevlendirilenlerin” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19- 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (h) bendi (ı) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“h) Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Emniyet Teşkilatında bulunan ve 24/2/2000 tarihli ve 4536 sayılı Denizlerde ve Yurt Yüzeyinde Görülen Patlayıcı Madde ve Şüpheli Cisimlere Uygulanacak Esaslara İlişkin Kanunda tanımlanan patlayıcı maddelerin incelenmesi, muhafazası, nakli, imha edilmesi ve zararsız hale getirilmesi işlemlerinde görevlendirilenleri;”

MADDE 20- 2330 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “(5434 sayılı Kanunun 18/1/1979 gün ve 2177 sayılı Kanunla değişik 64 üncü maddesinden yararlananlar hariç)” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, aynı maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Birinci fıkranın (a) ve (b) bentleri hükümleri uygulanarak aylık bağlananlara sosyal güvenlik kurumlarınca malullük halinin meydana geldiği tarihe kadar olan kendi sigortalılığı nedeniyle ödenmekte olan gelir ve/veya aylıkların toplamı, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesi gereğince öğrenim durumuna göre belirlenecek giriş derece ve kademesi ile 30 yıl fiili hizmet süresi esas alınarak hesaplanacak vazife malullüğü aylığının %25 arttırımlı tutarından az olamaz ve bu şekilde belirlenen gelir ve/veya aylıklar ilgili sigortalılık halindeki aylık artışları dikkate alınarak arttırılır. Bu fıkra kapsamına girenler, (d) bendi kapsamına girenlerin malullük haline bağlı olarak yararlandığı haklardan da aynı esas ve usuller çerçevesinde yararlandırılır. Bu Kanuna veya bu Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre aylık bağlanmış maluller ile 5434 sayılı Kanunun 56 ncı ve mülga 64 üncü maddesi kapsamında aylık bağlanmış malullerin, yukarıda sayılan kanunlara göre malul sayılmaları sebebiyle aylık bağlandığı tarihten önceki her türlü sigortalılık ve prim ödeme süreleri, iştirakçilik ve fiili hizmet süreleri ile bunların itibarı ve fiili hizmet süresi zammı olarak değerlendirilen süreleri, yukarıda belirtilen kanunlara göre malullük aylığı bağlanmasından sonra geçecek çalışma veya sigortalılık süreleriyle hiçbir sebeple birleştirilemez. Bu şekilde aylık bağlanmasından önce geçen söz konusu süreler; yukarıda belirtilen kanunlara göre malullük aylığı bağlanmasından sonra geçen sigortalılık ve çalışma sürelerinin tabi olacağı sigortalılık hali ile mülga 2829 sayılı Kanun uygulaması yönünden dikkate alınmaz ve

sonradan geçen sigortalılık veya çalışma süreleri yaşlılık/emeklilik, malullük ya da ölüm/dul veya yetim aylığı bağlanmasında veya toptan ödeme yapılmasında ilgili mevzuatına göre ayrı bir çalışma veya sigortalılık süresi olarak değerlendirilir. Bu fıkra kapsamına girenler yönünden 5510 sayılı Kanunun geçici maddelerinin bu fıkra aykırı hükümleri uygulanmaz ve bu fıkra kapsamında değerlendirilecek sigortalılık veya çalışma sürelerinin tamamı 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra anılan Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası kapsamında geçmiş sigortalılık olarak değerlendirilir. Yukarıda belirtilen kanunlara göre malullük aylığı bağlanmasına esas alınmış hastalık ya da engellilik halleri ve bu hastalık ya da engellilik hallerindeki ilerlemeler, sonradan geçen çalışmalar sebebiyle yaşlılık aylığına hak kazanılması koşullarının belirlenmesinde dikkate alınmaz.

Bu madde hükümleri, 5434 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi kapsamındakiler ve harp malulleri hakkında da uygulanır.”

MADDE 21- 2330 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- 1/1/2012 tarihinden önce meydana gelen ölüm veya malullük halleri hariç olmak üzere, ölüm veya malullük sebepleri bu Kanunla 1 inci ve 2 nci maddelerde yapılan değişikliklerin kapsamına girenler müracaatları üzerine, bu Kanunla düzenlenen haklardan aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlanırlar. Ancak, bunlara nakdi tazminat hakları saklı kalmak kaydıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönem için geriye dönük olarak herhangi bir ödeme yapılmaz.

4 üncü maddenin bu Kanunla değiştirilen son fıkrası ile aynı maddeye eklenen fıkra kapsamına girenlere, geriye dönük olarak herhangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 22- 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanuna ekli (2) sayılı cetvele “Bakanlıklardaki Kurul Başkanları ve Üyeleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 23- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı işyerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (16) numaralı alt bendinde yer alan “Çocuk evlerinin illerde” ibaresi “Büyükşehir belediyesi bulunan illerde çocuk evlerinin” şeklinde değiştirilmiş ve aynı bende aşağıdaki alt bentler eklenmiştir.

“17. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi”; İl müdürlüğü bünyesinde oluşturulan ev tipi sosyal hizmet birimlerinin bağlı olduğu merkezi,

18. “Çocuk Evleri Sitesi”; Korunma ihtiyacı olan çocukların bakımlarının sağlandığı aynı yerleşkede bulunan birden fazla ev tipi sosyal hizmet biriminden oluşan kuruluşu,

19. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri”; Çocuk, kadın, engelli ve yaşlılar ile bakım veya barınma ihtiyacı olan kişilere hizmet verilen mesken niteliğindeki yatılı sosyal hizmet birimlerini,”

MADDE 25- 2828 sayılı Kanunun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ev tipi sosyal hizmet birimleri, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmü kapsamındadır.”

MADDE 26- 2828 sayılı Kanunun mülga 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 19- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, bu Kanunda öngörülen temel ve sürekli görevlere bağlı olarak ortaya çıkan üretim ve hizmet faaliyetlerini sürdürebilmek için gerekli yerde ve sayıda döner sermaye işletmesi kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere beş milyon (5.000.000,00) Türk Lirası sermaye tahsis edilmiştir.

Tahsis edilen döner sermaye tutarını arttırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Döner sermaye, Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödeneklerle, aynı yardımlar, döner sermaye faaliyetlerinden elde edilecek karlar, bağış ve yardımlardan oluşur. Bağış ve yardımlar tahsis olunan sermaye ile sınırlı olmaksızın tahsis olunan sermaye tutarına eklenir.

Döner sermayenin işletilmesinden doğan karlar, ödenmiş sermaye, tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar döner sermayeye eklenir. Ödenmiş sermaye bu tutarı bulduktan sonra karlar, işletmelerin ertesi yıl gelirlerine eklenir.

İşletme faaliyetleri, en az biri idare merkezinde olmak üzere ihtiyaca göre kurulacak işletmelerce yerine getirilir. İşletmeler, Bakanın onayıyla kurulur. Her bir işletmeye tahsis edilecek sermaye tutarını belirlemeye ve işletmeler arasında aynı veya nakdi sermaye aktarımına Bakanlık yetkilidir.

İşletmelerden gerekli görülenlerin birleştirilmesine, devredilmesine ve tasfiye edilmesine Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün teklifi üzerine Bakan yetkilidir.

Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün görevleri ve çalışmaları ile işletmelerin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, her türlü idari ve mali işlemleri ve gelirlerine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 27- 2828 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yetkili ve görevli mahkemece” ibaresi “3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacağı inceleme sonucunda hazırlayacağı raporda, 5395 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca çocuğun derhal korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varması halinde mülki idare amirinin onayı ile çocuk ailesine teslim edilebilir.”

MADDE 28- 2828 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Koruyucu aileye, korunmaya ihtiyacı olan çocuğun bakımı ve yetiştirilmesine karşılık olarak ikinci fıkra kapsamında ödeme yapılabileceği gibi koruyucu aile bu işi gönüllü olarak da üstlenebilir.”

“Koruyucu aile hizmeti kapsamında aile yanına yerleştirilen çocukların bakım, eğitim, kurs, okul, yemek ve taşıma servisi, harçlık ve benzeri ihtiyaçları esas alınarak koruyucu ailelere, bu giderlerin tamamına karşılık toplu bir ödeme yapılmasına veya her bir gider türü için ayrı ayrı yapılacak ödemelerin kapsamına, ödeme tutarlarına, yapılacak ödemelerin usul ve esasları ile koruyucu ailelerin seçimine, çocukla ilgili sorumluluklarına ve hizmetin işleyişine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir ve bu kapsamda verilecek ödemelerden hiçbir kesinti yapılmaz.

Koruyucu ailelerde, sosyal güvencesi bulunmayan eşlerden birinin 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa göre isteğe bağlı sigortalı olması ve bu kapsamdaki sigorta primlerini ödediğini belgelemesi halinde, prime esas aylık kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanacak prim tutarları, koruyucu ailelere yapılacak ödemelere ilave edilerek Bakanlıkça gönderilen ödenekten karşılanır.”

MADDE 29- 2828 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin %3’ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılır.”

MADDE 30- 2828 sayılı Kanuna 35 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 35/A ve 35/B maddeleri eklenmiştir.

“Müeyyideler

MADDE 35/A- Gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişilerine ait sosyal hizmet kuruluşunda yapılan kontrol ve denetim sonucunda, bu kuruluşların açılışına, çalışma şartlarına, yönetimine, hizmetin etkin sunumuna ilişkin olarak yönetmelikle belirlenen koşullara göre eksiklik veya aykırılığın tespiti halinde il müdürü tarafından 16 yaşından büyükler için her yıl belirlenen aylık net asgari ücret tutarının on katından elli katına kadar idari para cezası verilir. Bu eksiklik veya aykırılıkların giderilmesi ile idari para cezasının yatırılması için otuz günü geçmemek üzere uygun bir süre verilerek ilgili kuruluş yazılı olarak ihtar edilir.

Belirlenen süre içinde kuruluş tarafından eksiklik veya aykırılığın giderilmemesi halinde birinci fıkra uyarınca verilen idari para cezasının iki katı tutarında tekrar idari para cezası uygulanır ve eksiklik veya aykırılığın giderilmesi için otuz günü geçmemek üzere ek süre verilir. Bu süre içinde de eksiklik veya aykırılığın giderilmemesi halinde kuruluş, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından kapatılır.

Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca verilen sürede eksiklikler veya aykırılıklar giderilinceye kadar kuruluşa yeni bir kişinin kabulü yapılamaz.

Bir yıl içinde birinci fıkraya göre üç defa idari para cezası uygulanan kuruluş, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından kapatılır.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenir. Bu süre içinde ödenmeyen idari para cezaları kesinleşmesini müteakiben Bakanlığın bildirim üzerine vergi daireleri tarafından 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre takip ve tahsil edilir.

Kuruluşun kapatılması

MADDE 35/B- Bu Kanun kapsamında gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişilerince açılan sosyal hizmet kuruluşları aşağıda belirtilen hususlardan birinin tespit edilmesi halinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından kapatılır:

a) Kuruluşta hizmet verilen kişilere yönelik tehdit veya baskı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, fiziksel, cinsel, tıbbi, psikolojik veya ekonomik açıdan zarar veren her türlü tutum ve davranışın gerçekleşmesi ve bu tutum ve davranışların engellenmesine yönelik gerekli tedbirlerin kuruluş tarafından alınmadığının denetim raporu ile tespit edilmesi.

b) Kurucu veya sorumlu müdürün kuruluşta hizmet verilen kişilere karşı işlediği (a) bendinde belirtilen fiillerden dolayı mahkum olması.

c) Kuruluşun açılış izin onayı olmadan hizmete başlaması.

ç) İzinsiz devir ve nakil işlemi yapılması.

d) Kuruluşun açılış işlemleri esnasındaki ibraz edilen belge ve beyanların gerçeği yansıtmadığının sonradan ortaya çıkması.”

MADDE 31- 2828 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun veya 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olup fasıllı olarak geçen yararlanma süreleri dahil iki yıldan az olmamak üzere Bakanlığın sosyal hizmet modellerinden yararlanan çocuklardan reşit olduğu tarih itibarıyla bu hizmetlerden yararlanmaya devam edenlerin işe yerleştirilmeleri aşağıdaki şekilde yapılır:

a) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından çalıştırdıkları personele ait hangi statüde olursa olsun serbest kadro ve pozisyonları toplamının binde biri bu madde kapsamında istihdam edilecek kişiler için ayrılır ve her yıl belirtilen oranda kişi istihdam edilir. Serbest kadro ve pozisyon toplamının binden az olması halinde dahi kamu kurum ve kuruluşlarında en az bir çocuk istihdam edilir.

b) Bu hükümden yararlanmak isteyenler, 18 yaşını doldurduktan ve korunma veya bakım tedbir kararı sona erdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına başvururlar. İşe yerleştirmede öncelik; sırasıyla lisansüstü veya lisans, önlisans ve ortaöğretim mezunlarına verilir. İşe yerleştirme imkânından sadece bir kez yararlanılabilir.

c) Kamu kurum ve kuruluşlarına ait kadro ve pozisyonlara her ne surette olursa olsun yerleştirilenler bu maddede verilen hakkı kullanmış sayılır.

d) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca ismi bildirilen kişiler, memur kadro ve sözleşmeli personel pozisyonları için Devlet Personel Başkanlığı, işçi kadroları için Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğüne yapılan veya yaptırılacak merkezi sınav sonuçlarına göre işe yerleştirilir. İşe yerleştirilen kişilerin bilgileri Bakanlığa bildirilir.

e) Kamu kurum ve kuruluşlarınca işe yerleştirildikten sonra herhangi bir nedenle işten ayrılanlar ile halen çalışmakta olanların sayısı, yılda bir kez Devlet Personel Başkanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bildirilir.

Birinci fıkraya kapsamına giren kişilerin özel sektörde çalıştırılmaları halinde, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesine göre ödenmesi gereken ve aynı Kanunun 82 nci maddesi uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, kısa vadeli sigorta kolları primi ve genel sağlık sigortası primi sigortalı ve işveren hissesi primlerinin tamamı ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre ödenmesi gereken işsizlik sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesinin tamamı sigortalının işe giriş tarihinden itibaren beş yıl süreyle Hazine tarafından karşılanır. Bu fıkraya kapsamında sağlanan prim teşvikinden işverenler yararlanır ve Hazine tarafından işverene sağlanan sigortalı primi hissesi teşviki tutarının sigortalıya ödenmesi işverenden talep edilemez.

İşe yerleştirme yükümlülüğünün takip ve denetimi, işe yerleştirmeye ilişkin usul ve esaslar ile ikinci fıkrada yer alan hususlar, Maliye Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğünün görüşü üzerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığı tarafından müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 32- 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 7- Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı, 16 yaşından büyükler için her yıl belirlenmiş olan asgarî ücretin aylık net tutarının 2/3'ünden daha az olan bakıma ihtiyacı olan engellilere, resmî

veya özel bakım merkezlerinde bakım hizmeti ya da sosyal yardım yapılmak suretiyle evde bakımına destek verilmesi sağlanır. Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması halinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engelli iki kişi sayılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, (20.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutardan fazla olamaz. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için ise, (9.500) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar aylık sosyal yardım yapılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmet modeline ve kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline, bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak kuruluşlara açılış izni verilmesine, çalışmasına, denetimine, ücretlendirilmesine, idari para cezalarının ve kapatılma işlemlerinin uygulanmasına, özel bakım merkezlerine bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ve bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımlara ilişkin iş ve işlemler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilir. Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımın başvuru şekline, değerlendirilmesine, ödenmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra kapsamındaki bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak özel bakım merkezlerine ödenecek bakım ücreti, evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardım ile bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının bütçesinden karşılanır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti halinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir.”

MADDE 33- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 9- Haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış çocuklardan, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca ait sosyal hizmet kuruluşlarına yerleştirilenlerin, veli veya vasisine ulaşmanın mümkün olmadığı acil ve zorunlu hallerde mülkiyet ve miras hukuku ile ilgili olanlar dışındaki veli veya vasiye ait yetkiler ilgili sosyal hizmet kuruluşu tarafından kullanılır. Bu yetkinin kullanılmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

EK MADDE 10- 65 yaşını doldurmuş ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı 16 yaşından büyükler için belirlenmiş olan asgari ücretin aylık net tutarının 1/3'ünden az olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilir.”

MADDE 34- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- 1/1/2014 tarihine kadar ek 7 nci madde kapsamında özel bakım merkezlerinde veya ikametgâhında bakım hizmeti verilenlerin gelir değişikliklerinin, bu hizmetlerden yararlanmak için başvurmuş olanların ise gelir durumunun tespitinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki hükümler uygulanmaya devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 11- Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünce işletmelere verilen borçlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmez ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilir.

GEÇİCİ MADDE 12-19 uncu maddede öngörülen yönetmelik altı ay içinde çıkarılır. Bu yönetmelik çıkarılıncaya kadar döner sermaye işletmelerine ilişkin önceki mevzuat hükümlerinin 19 uncu maddeye aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 35- 2828 sayılı Kanunun;

- a) 1 inci maddesinde yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (d) ve (e) bentleri ile (f) bendinin (1), (2), (4) ve (11) numaralı alt bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- c) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c), (d), (h), (ı), (k) ve (l) bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- ç) 21 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- d) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- e) 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (c) bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- f) 25 inci maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- g) 26 ncı maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- ğ) 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”, şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 36- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Adalet,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddelerine, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 47 nci maddesine ve 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre harp veya vazife malulü olmaları sebebiyle kendilerine aylık bağlananlara bir konut ile sınırlı olmak kaydıyla Toplu Konut

İdaresince faizsiz olarak kredi verilir. Aynı kanunlar kapsamına giren sebeplerle hayatını kaybedenlerin dul ve yetimleri ile harp veya vazife malullüğü aylığı almaktayken faizsiz kredi hakkından yararlanmaksızın hayatını kaybedenlerin dul ve yetimleri için ise; bir konut ile sınırlı olmak üzere, öncelikle dul eşine, eşi hayatta değilse veya evlenmişse kredi kullanacak çocuklardan en az birisinin yetim aylığı almakta olması kaydıyla aylık bağlanma koşullarına bakılmaksızın talepte bulunan çocuklarına müstereken, bu kişiler bulunmadığı takdirde de öncelikle anaya olmak üzere ana veya babasına konut sahibi yapmak amacıyla Toplu Konut İdaresince faizsiz olarak kredi verilir.

Birinci fıkrada belirtilen haller kapsamında harp veya vazife malulü sayılanlardan sınıf veya görev değiştirerek çalışmaya devam eden kamu görevlileri ile ilgili mevzuatına göre aylık bağlanan malullerden, 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında çalışmaya başlamaları nedeniyle ödenmekte olan aylıkları kesilenler de birinci fıkra hükmünden yararlanırlar.

Bu kredinin tavan tutarı, Yüksek Planlama Kurulunca belirlenir. Kredi için yapılacak başvurulara, kredilerin kullanılmasına, geri ödeme süre ve yöntemlerine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumunun görüşü alınarak Toplu Konut İdaresince çıkarılan yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 38- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Her türlü döner sermaye ücretlerinden,”

MADDE 39- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Vakıflar tarafından; ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilir. Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de; adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, aynı şekilde yurt veya pansiyon yapılabilir. Bu taşınmazların üzerinde inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder ve adına tahsis yapılan kamu idarelerince kullanılmaya devam olunur.

EK MADDE 4- Vakıflar tarafından; arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazlar; ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak üzere tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilir. Arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanların kullanım veya işletme hakkı ise, ilgisine göre Milli Eğitim Bakanlığına veya ilgili kamu idaresine devredilir.”

MADDE 40- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Vakıflar tarafından, Fon kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder. Bu taşınmazlar ve üzerindeki bina, yapı ve tesisler, ihtiyacı olan kamu idarelerinin talebi üzerine, yapılış amacı, kullanım durumu ve ihtiyaçlar da dikkate alınarak Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsis edilebilir. Ancak, bunlardan Vakıflar tarafından sözleşme veya protokol yapılmak suretiyle üçüncü kişilerin kullanımına bırakılanlar, sözleşme veya protokolda belirtilen koşullarla, süresi sonuna kadar bu kişiler tarafından kullanılmaya devam olunabilir. Kullanım süresi sonunda bunlar hakkında da bu madde hükümlerine göre işlem yapılır.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla elektronik sorgulama dahil veri paylaşımı işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretleri terkin edilir.”

MADDE 41- 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“MADDE 5/A- Bu Kanun kapsamında yapılacak görevlendirmelerde ihale aşamasında 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ceza ve yasaklama hükümleri, sözleşmenin uygulanması aşamasında 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun ceza, yasaklama ve sözleşmenin feshi hükümleri uygulanır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 42- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendine “sivillerden” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Kurumunca” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 43- 3713 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kurum ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları, il özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşları, özel kanunla kurulan diğer her türlü kamu kurum ve kuruluşları; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memur kadroları ile sözleşmeli personel pozisyonlarının ve sürekli işçi kadrolarının %2'sini aşağıdaki hükümlerde belirtilen hak sahiplerinin istihdamı için ayırmak ve bu madde hükümleri çerçevesinde İçişleri Bakanlığınca hak sahibi olduğu belirlenerek Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve Başkanlıkça atama teklifi yapılanları atamak zorundadır. Kamu kurum ve kuruluşlarının kadrolarına, ilgili mali yılda 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 7 nci maddesi kapsamında yapabilecekleri toplam atama sayılarının ne kadarını bu madde kapsamında yapılacak atamalar için ayıracağı ve buna ilişkin diğer hususlar Başbakan onayı ile belirlenir.

Bu madde kapsamında hak sahipliği sonucunu doğuran durumlar aşağıda belirtilmiştir:

a) 5434 sayılı Kanunun mülga 64 üncü maddesi, 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin sekizinci fıkrası, bu Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi kapsamına girenler hariç olmak üzere 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna göre veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre harp veya vazife malulü sayılanlar,

b) 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen haller kapsamında vazife malulü sayılan Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığının erbaş ve erler dahil askeri personeli ile Emniyet Teşkilatından Emniyet Hizmetleri Sınıfına mensup vazife malulü sayılanlar,

c) (b) bendi kapsamına girenler hariç olmak üzere 5434 sayılı Kanunun mülga 45 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamında olanlardan vazife malulü sayılanlar,

ç) 21 inci maddenin birinci fıkrasının (j) bendi kapsamında vazife malulü sayılanlar ile 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşlanması Hakkında Kanunun ek 1 inci madde kapsamında hayatını kaybetmelerinden veya engelli hale gelmelerinden dolayı aylık bağlananlar.

İstihdam hakkından;

a) İkinci fıkranın (a) ve (b) bentleri kapsamında hayatını kaybedenlerin eş veya çocuklarından birisi ile ana, baba veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişi; ana, baba ve kardeşi bulunmaması durumunda eş veya çocuklarından toplam iki kişi; eş veya çocuğunun bulunmaması durumunda ana veya babası ile kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam iki kişi, ana veya babanın bu hakkı kullanmaması durumunda ise bir diğer kardeşi olmak üzere toplam iki kişi,

b) İkinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde sayılan malullerin kendileri veya eş veya çocuklarından birisi, eşi veya çocuğu yoksa kendisi veya kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam bir kişi,

c) İkinci fıkranın (c) bendine göre malul sayılanların kendileri veya eş ve çocuklarından birisi, eşi veya çocuğu yoksa kendileri veya kardeşlerinden birisi; hayatını kaybedenlerin ise eş veya çocuklarından birisi, eşi veya çocuğu yoksa kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam bir kişi,

ç) İkinci fıkranın (ç) bendine göre engelli hale gelenlerin kendileri veya eş ve çocuklarından birisi, eşi veya çocuğu yoksa kendileri veya kardeşlerinden birisi; hayatını kaybedenlerin ise eş ve çocuklarından birisi, eşi veya çocuğu yoksa kardeşlerinden birisi olmak üzere toplam bir kişi,

yararlanır.

Bu madde kapsamında atanacakların, atamalarının yapılacağı kadro veya pozisyonlar için sınavlara ilişkin hükümler hariç olmak üzere ilgili mevzuatında öngörülen nitelik ve şartları taşımaları zorunludur.

Bir başkasının bakımına muhtaç olacak derecede engelli olanlar, birinci fıkrada sayılan kurumlarda görev yapanlar, istihdam hakkını sağlayan olayın meydana geldiği tarihten sonra söz konusu kurumlarda görev yapmakta iken bu görevinden ayrılmış olanlar ile kırkbeş yaşını bitirmiş olanlar istihdam hakkından faydalanamazlar ve bu durumda olanlar yukarıdaki fıkraların uygulanmasında dikkate alınmaz.

Hak sahiplerinden ilköğretim, ortaokul, ilkokul mezunu olanların hizmetli unvanlı kadrolara; ortaöğretim ve yükseköğretim mezunu olanların ise memur unvanlı kadrolara atama teklifleri Devlet Personel Başkanlığınca yapılır. Sözleşmeli personel pozisyonları ve işçi kadrolarına yapılacak atama tekliflerinde ise hak sahiplerinin bu fıkra uyarınca öğrenim durumları itibarıyla atanabilecekleri kadro unvanları dikkate alınarak Devlet Personel Başkanlığınca belirlenen aynı veya eşdeğer unvanlı pozisyon ve kadrolar esas alınır.

Kamu kurum ve kuruluşları bu madde kapsamında atama yapılması amacıyla ayırdıkları %2 oranındaki kadro ve pozisyonların unvan ve sayısını her yılın Şubat ve Ağustos aylarının son gününe kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirirler.

Bu madde kapsamında başvuranlardan hak sahibi olanlar İçişleri Bakanlığınca tespit edilerek, liste halinde her yılın Mart ve Eylül aylarının son gününe kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Bildirilenlerin atama teklifleri, kamu kurum ve kuruluşlarının söz konusu münhal kadro ve pozisyonlarına Devlet Personel Başkanlığınca kırkbeş gün içerisinde yapılır. Kamu kurum ve kuruluşlarınca atama yapılabilecek kadro ve pozisyonların bildirilmemesi veya unvan bazında ihtiyacın karşılanamaması durumunda Devlet Personel Başkanlığınca kapsamdaki kamu kurum ve kuruluşlarının münhal kadro ve pozisyonlarına resen atama teklifi yapılır. Atama işlemlerinin, atama teklifinin kamu kurum ve kuruluşuna intikalinden itibaren otuz gün içerisinde yapılması zorunludur. Atama emri ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre ilgililere tebliğ edilir. İlgililerin işe başlama sürelerine ve işe başlamama halinde yapılacak işlemlere ilişkin olarak

657 sayılı Kanunun 62 nci ve 63 üncü maddeleri hükümleri uygulanır. Atama onayı alınmasına rağmen görevine başlamayanlar ile başladıktan sonra herhangi bir sebeple görevden ayrılanlar bu madde kapsamında yeniden istihdam edilemezler. Kamu kurum ve kuruluşları atama ve göreve başlatma işlemlerinin sonucunu, işlemlerin tamamlanmasını takip eden onbeş gün içerisinde Devlet Personel Başkanlığına bildirirler.

Bu maddenin uygulanmasında takip edilecek usul ve esaslar ile diğer hususlar; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Milli Savunma Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının görüşleri alınmak suretiyle, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört ay içinde Devlet Personel Başkanlığı ile İçişleri Bakanlığınca müştereken hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 44- 3713 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ek 1 inci madde kapsamında istihdam hakkı bulunanlardan kırkbeş yaşını doldurduğu için istihdam hakkından yararlanamayacak olanlar, söz konusu maddede öngörülen yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde İçişleri Bakanlığınca müracaat etmeleri şartıyla bir defaya mahsus olmak üzere mezkur maddede belirtilen istihdam hakkı sınırlamaları çerçevesinde yararlandırılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ek 1 inci madde kapsamına girenler ile bu maddenin birinci fıkrasında belirtilenlerden İçişleri Bakanlığınca hak sahibi olduğu tespit edilenlerin atama teklifleri Devlet Personel Başkanlığınca 2015 yılı sonuna kadar kura usulü ile yapılır. Hak sahiplerinin atama teklifleri; ek 1 inci madde kapsamına giren kurum ve kuruluşların dolu kadro ve pozisyon sayısının, kurumların toplam dolu kadro ve pozisyon sayısına oranı esas alınmak suretiyle hak sahiplerinin kamu kurum ve kuruluşlarına dengeli dağılımı gözetilerek Devlet Personel Başkanlığınca kura usulü ile gerçekleştirilir. Hak sahiplerinin atamasının yapılacağı kadro veya pozisyonun belirlenmesinde ek 1 inci maddede öngörülen usul uygulanır. Bu madde kapsamında yapılacak işlemlere ilişkin usul ve esaslar, ek 1 inci maddede öngörülen yönetmelikte düzenlenir. Kura sonucu yapılacak atamalarda atama teklifleri ile birlikte atama teklifi yapılan kamu kurum ve kuruluşlarına diğer kanunlardaki hükümlere bakılmaksızın ve başka bir işleme gerek kalmaksızın kadro ve pozisyonlar ihdas, tahsis ve vize edilmiş sayılır. Bu kadro ve pozisyonlar mevzuatı uyarınca düzenlenen ilgili cetvel ve bölümlere eklenmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen kadro ve pozisyonlar herhangi bir şekilde boşalması halinde başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Bu madde uyarınca yapılan atamalar, ek 1 inci maddede belirtilen hak sahiplerinin atanması için ayrılması gereken %2 oranındaki kadro ve pozisyon sayılarının hesabında dikkate alınmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ek 1 inci maddeye göre yapılan başvurular başvuru tarihindeki mevzuat hükümlerine göre sonuçlandırılır.

Bu madde ile ek 1 inci madde kapsamında 31/12/2015 tarihine kadar yapılacak atamalar, yılı merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmaz.”

MADDE 45- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin işsizlik sigortası işveren payı Fondan karşılanır.”

MADDE 46- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 194 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “şerhin verilmesini” ibaresinden sonra gelmek üzere “tapu müdürlüğünden” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 47- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- İtirazen şikayet başvuruları hakkında Kurul tarafından verilen nihai kararlar ile bu Kanun ve 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu uyarınca idareler tarafından verilen yasaklama kararlarına karşı tebliği izleyen tarihten itibaren onbeş gün içinde Danıştayda dava açılabilir.

Danıştay tarafından ilk inceleme onbeş gün içinde yapılır ve dava dilekçesi takip eden yedi gün içinde tebligata çıkarılır. Davaya cevap süresi dava dilekçesinin tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün olup, bu süre uzatılamaz.

Yürütmenin durdurulması istemi hakkında verilen kararlara itiraz edilemez.

Savunma verilmesi veya savunma verme süresinin geçmesiyle dava dosyası tekemmül etmiş sayılır. Dava dosyaları, tekemmül tarihinden itibaren üç ay içinde karara bağlanır. Bu süre zarfında ara kararı, keşif, bilirkişi incelemesi ya da duruşma yapılması gibi usuli işlemler ivedilikle sonuçlandırılır.

Danıştay tarafından verilen kararlar kesin olup, bu kararlara karşı temyiz yoluna başvurulamaz.

Bu davalarda tebligatın imza karşılığı elden, 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun 7/a maddesine göre elektronik yolla veya diğer seri usullerle yapılması esastır.”

MADDE 48- 4734 sayılı Kanunun 63 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 63- İhalelere sadece yerli isteklilerin katılması ile yerli istekliler ve yerli malı teklif eden istekliler lehine fiyat avantajı tanınmasına ilişkin olarak aşağıdaki düzenlemeler esas alınır:

a) Yaklaşık maliyeti eşik değerinin altında kalan ihalelerde sadece yerli isteklilerin katılabileceğine ilişkin düzenleme yapılabilir.

b) Hizmet alımı ve yapım işi ihalelerinde yerli istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir.

c) Mal alımı ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir. Ancak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknoloji sanayi ürünleri arasından belirlenen ve her yıl Ocak ayında Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması zorunludur.

d) Yerli malı belirlenmesine ilişkin usul ve esaslar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir. İsteklilerce teklif edilen malın yerli malı olduğu, bu usul ve esaslara uygun olarak düzenlenen yerli malı belgesi ile belgelendirilir.

e) Ortak girişimlerin yerli istekli sayılabilmesi için bütün ortaklarının yerli istekli olması gereklidir.”

MADDE 49- 4734 sayılı Kanunun 65 inci maddesi başlığıyla beraber aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tebliğat esasları

MADDE 65- Tebligatlar, Kurum veya idareler tarafından aşağıdaki yöntemler kullanılarak yapılabilir:

- a) İmza karşılığı elden.
- b) Elektronik ortamda.
- c) Faks.

Elektronik ortamda yapılacak tebligat, Elektronik Kamu Alımları Platformuna kayıtlı kullanıcılar için bu Platform üzerinden, diğerleri için ise elektronik tebligat veya başka elektronik araçlar vasıtasıyla gerçekleştirilir. Bu kapsamda yapılacak her türlü bilgi alışverişi ile bilginin muhafazasında; veri bütünlüğünün, gizliliğinin, kolay erişilebilirliğin, uyumluluğun ve eşit muameleinin sağlanması esastır. İdareler veya Kurum tarafından faks ile yapılan tebligatlar ile Elektronik Kamu Alımları Platformu veya elektronik tebligat dışındaki elektronik araçlar kullanılarak yapılan tebligatların aynı gün teyidi zorunludur. Teyit işlemi, tebligat konusu ve içeriğinin Elektronik Kamu Alımları Platformu üzerinden ilgisine göre istekli olabilecekler, adaylar ve isteklilere duyurulması şeklinde gerçekleştirilir. Elektronik ortamda veya faks ile yapılan tebligatlarda bildirim tarihi tebliğ tarihi sayılır.

Haklı sebepler veya zorunluluk halleri nedeniyle tebligatın birinci fıkrada belirtilen yöntemler çerçevesinde yapılamaması halinde, tebligatı düzenleyen diğer kanunlarda yer alan yöntemlerle tebligat gerçekleştirilir.”

MADDE 50- 4734 sayılı Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin (g) bendinde yer alan “yaklaşık maliyeti ve sözleşme bedeli ikitrilyon üçyüzmilyar Türk lirasını aşmayan mal veya hizmet alımları” ibaresi “mal veya hizmet alımları ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile ilgili kamu iktisadi teşebbüslerinin ticarî ve sınıfl faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirecekleri yapım işleri” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki bent eklenmiştir.

“u) Yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımları,”

b) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“f) Teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen Ar-Ge ve yenilik projelerinde, rekabet öncesi işbirliği projelerinde ve teknoloji girişim sermaye desteklerinden yararlananlara yararlandıkları destekler çerçevesinde yürüttükleri proje sonucu ortaya çıkan mal ve hizmetlerin piyasaya arz edilmesinden sonra proje sonucu ortaya çıkan hizmetler ile yerli malı belgesine sahip ürünler için Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından Kurumca belirlenen esaslar çerçevesinde düzenlenen ve piyasaya arz tarihinden itibaren beş yıl süreyle kullanılacak olan belgeler.”

c) 38 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “37 nci maddeye göre” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Hususlarında belgelendirilmek suretiyle” ibaresi “gibi hususlarda” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum, ihale konusu işin türü, niteliği ve yaklaşık maliyeti ile ihale edilme usulüne göre aşırı düşük tekliflerin tespiti, değerlendirilmesi ve ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi amacıyla sınır değerler ve sorgulama kriterleri belirlemeye, ihalenin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin sonuçlandırılabilmesine, ayrıca yaklaşık maliyeti 8 inci maddede öngörülen eşik değerlerin yarısına kadar olan hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinde sınır değerinin altında olan tekliflerin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin reddedilmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya yetkilidir. İhale komisyonu bu maddenin uygulanmasında Kurum tarafından yapılan düzenlemeleri esas alır.”

ç) 40 ıncı maddesinin ikinci fıkrasına “veya fiyat ile birlikte” ibaresinden soma gelmek üzere “bu Kanunun 10 uncu maddesinde belirtilen yeterlik kriterleri,” ibaresi eklenmiştir.

d) 43 üncü maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, ihale üzerinde kalan isteklinin teklifinin sınır değerın altında olması halinde, bu istekliden yaklaşık maliyetin %15’inden fazla olmamak üzere alınacak kesin teminat oranına ilişkin düzenlemeler yapabilir.”

e) 53 üncü maddesinin (j) fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2) Yaklaşık maliyeti beşyüzbin Türk Lirasına kadar olan ihalelerde ikibin Türk Lirası, beşyüzbin Türk Lirasından ikimilyon Türk Lirasına kadar olanlarda dörtbin Türk Lirası, ikimilyon Türk Lirasından onbeş milyon Türk Lirasına kadar olanlarda altıbin Türk Lirası, onbeşmilyon Türk Lirası ve üzerinde olanlarda sekizbin Türk Lirası tutarındaki itirazın şikayet başvuru bedeli.”

f) 54 üncü maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başvuruların ihaleyi yapan idare veya Kurum dışındaki idari mercilere ya da yargı mercilerine yapılması ve başvuru dilekçelerinin bu merciler tarafından ilgisine göre idareye veya Kuruma gönderilmesi halinde, dilekçelerin idare veya Kurum kayıtlarına girdiği tarih, başvuru tarihi olarak kabul edilir.”

g) 58 inci maddesinin dördüncü fıkrasında ve 59 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Resmi Gazetede” ibareleri “Kamu İhale Bülteninde” şeklinde ve 58 inci maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yasaklama kararları Kamu İhale Bülteninde yayımlanmakla tebliğ edilmiş sayılır.”

ğ) Ek 2 nci maddesinin dokuzuncu fıkrasında yer alan “sınırlar koymaya,” ibaresinden sonra gelmek üzere “çerçeve anlaşmaların hangi durumlarda kısmen feshedebileceğine karar vermeye ve” ibaresi eklenmiştir.

h) Geçici 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Enerji, su, ulaştırma ve telekomünikasyon sektöründe faaliyet gösteren teşebbüs, işletme ve şirketler, özel kanunları yürürlüğe girinceye kadar 3 üncü maddenin (g) bendi hükmüne, bu bent kapsamında yer almayan ihtiyaçlarında ise Kanunun diğer hükümlerine tabi olurlar. 3 üncü maddenin (g) bendi kapsamındaki işler, ilgili kuruluşların talebi üzerine Kurum tarafından belirlenir. Bu bent kapsamında yapılacak alımlarda uygulanacak usul ve esaslar 2 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde sayılanlar için ilgili bakanlıklar tarafından, 2 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde sayılanlardan mahalli idarelerin doğrudan veya dolaylı olarak birlikte ya da ayrı ayrı sermayesinin yarısından fazlasına sahip buldukları idareler için İçişleri Bakanlığı tarafından, diğerleri için ise bağlı, ilgili veya ilişkili olunan bakanlık tarafından, Maliye Bakanlığının ve Kurumun görüşleri alınarak hazırlanan yönetmeliklerle belirlenir.”

“Bu Kanunun 3 üncü maddesinin (u) bendine ilişkin usul ve esaslar, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından, Kurum ile diğer ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir.”

MADDE 51- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme alımları

EK MADDE 7- Bu Kanun kapsamındaki idarelerin elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmeti alımlarında uygulayacakları esas ve usuller, bu Kanunun ilan süreleri ve ihalelere yönelik başvurular ile yasaklar ve cezaya ilişkin hükümleri dışındaki diğer hükümlerine bağlı kalımsızın Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 52- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Başlanmış olan işler

GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 3 üncü maddenin (g) bendine göre ilan edilmiş, duyurusu yapılmış veya teklifleri alınmış işlerde, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

Başlanmış olan ihaleler

GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilan edilmiş veya yazılı olarak duyurulmuş ihaleler hakkında, ilanın veya duyurunun yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

Açılmış davalar

GEÇİCİ MADDE 16- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilk derece mahkemesi sıfatıyla idare mahkemelerinde açılmış bulunan davaların, açıldığı idare mahkemelerinde görülmesine devam olunur.”

MADDE 53- 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun;

a) 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum elektrik, doğal gaz ve elektronik haberleşme hizmeti alımlarında kullanılmak üzere bu Kanunun Üçüncü Kısmı dışındaki hükümlere tabi olmadan tip sözleşmeler hazırlayabilir.”

b) 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında ve 27 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Resmi Gazetede” ibareleri “Kamu İhale Bülteninde” şeklinde, 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yasaklama kararları Kamu İhale Bülteninde yayımlanmakla tebliğ edilmiş sayılır.”

MADDE 54- 4735 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“İstisnalarda yasaklama

EK MADDE 1- 4734 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (g), (i), (k) ve (p) bentleri kapsamında yapılan ihaleler sonucunda düzenlenen sözleşmeler bu Kanunun ceza ve yasaklama hükümlerine tabidir.”

MADDE 55- 4735 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Özel tüketim vergisi değişikliğinden kaynaklı fiyat farkı

GEÇİCİ MADDE 3- İhale dokümanında fiyat farkı hesaplanabilmesine ilişkin hüküm bulunması ve yaklaşık maliyetin yarısından fazlasını akaryakıt giderinin oluşturması kaydıyla, 4734 sayılı Kanuna göre ihalesi yapılan ve 22/9/2012 tarihi itibarıyla sözleşmesi devam eden işlerin, bu tarihten itibaren yapılan ve yapılacak kısımlarında kullanılan akaryakıtla ilişkin olarak fiyat farkı hesaplamasına esas alınan endekste değişiklik yapılabilmesine ve özel tüketim vergisinde gerçekleşen değişiklik nedeniyle fiyat farkı hesaplanabilmesine dair esas ve usulleri tespiti Kurumun teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 56- 8/1/2002 tarihli ve 4736 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci maddesine birinci ve dördüncü fıkralarından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş, aynı maddenin mevcut ikinci fıkrasında yer alan “malûl, yaşlı,” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan “ilgili hükümleri” ibaresi “ilgili diğer hükümleri” ve beşinci fıkrasında yer alan “üçüncü fıkra” ibaresi “beşinci fıkra” şeklinde değiştirilmiştir.

“24/2/1968 tarihli ve 1005 sayılı İstiklal Madalyası Verilmiş Bulunanlara Vatani Hizmet Tertibinden Şeref Aylığı Bağlanması Hakkındaki Kanun veya 28/5/1986 tarihli ve 3292 sayılı Vatani Hizmet Tertibi Aylıklarının Bağlanması Hakkında Kanun kapsamındaki hizmetleri sebebiyle vatani hizmet tertibinden aylık bağlananların; 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 56 ncı maddesi ile mülga 45 inci ve 64 üncü maddelerine veya 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 47 nci maddesine, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre vazife malulü sayılarak aylık bağlananların kendileri, eşleri, evli olmayan ve yirmibeş yaşını doldurmamış olan çocukları, anne ve babaları; yukarıda sayılan kanunlara göre harp veya vazife malulü sayılanlardan sınıf veya görev değiştirerek çalışmaya devam edenler ile vazife malulü sayılarak aylık bağlananlardan, 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında çalışmaya başlamaları nedeniyle ödenmekte olan aylıkları kesilenlerin kendileri ile eşleri, evli olmayan ve yirmibeş yaşını doldurmamış çocukları, anne ve babaları; yukarıda sayılan kanunlara göre harp veya vazife malulü sayılacak şekilde hayatını kaybedenlerin ya da aynı kapsamda aylık almaktayken hayatını kaybedenlerin eşleri, evli olmayan ve yirmibeş yaşını doldurmamış olan çocukları, anne ve babaları; engelliler için sağlık kurulu raporuyla %40 ve üzerinde engelli olduğunu belgeleyen Türk vatandaşlarının kendileri, ağır engellilerin kendileri ile birlikte birden fazla olmamak üzere birlikte yolculuk ettikleri refakatçileri, demiryolları ve denizyollarının şehiriçi ve şehirlerarası hatlarından, belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere, birlik, müessese ve işletmelere veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz olarak yararlanırlar.

Türk vatandaşı olan altmışbeş yaş ve üzeri kişiler, demiryolları ve denizyollarının şehiriçi hatları ile belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere, birlik, müessese ve işletmelere veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz olarak, demiryolları ve denizyollarının şehirlerarası hatlarından ise %50 indirimli olarak yararlanırlar. Bu fıkra da belirtilen kurum ve kuruluşlar, belediyeler, belediyeler tarafından kurulan şirketler, birlikler, müessese ve işletmeler altmış ila altmışbeş yaş arasında bulunan kişilerin toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz veya indirimli olarak yararlanmasını sağlayabilirler.”

“İlgili kurumlar, belediyeler ile belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketler, ücretsiz ve indirimli seyahat hakkının kullanılması ile ilgili olarak gerekli tedbirleri alırlar. Ücretsiz veya indirimli seyahat hakkının kullanılmaması halinde bu haktan faydalandırılmayan her kişi için toplu taşıma aracının tarifesi üzerinden elli tam bilet bedeli tutarında idari para cezası mülki idare amiri tarafından uygulanır. Bu maddeye göre verilecek idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenir.

İkinci ve üçüncü fıkra hükümleri kapsamında hizmet verecek toplu taşıma araçları, toplu taşıma hizmetlerinin kapsamı ile bu hizmetlerden ücretsiz ve indirimli yararlanmaya ilişkin usul ve esaslar, Maliye, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme, İçişleri ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşleri alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

1005 sayılı Kanun ve 3292 sayılı Kanun kapsamında vatani hizmet tertibinden aylık bağlananlar ile 5434 sayılı Kanunun 56 ncı, mülga 45 inci ve 64 üncü maddelerine veya 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre harp veya vazife malullüğü aylığı bağlananların ya da 2330 sayılı Kanuna veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlara göre aylık bağlananların veya harp veya vazife malulü sayılanlardan sınıf veya görev değiştirerek çalışmaya devam eden kamu görevlileri ile harp veya vazife malullüğü aylığı almakta iken 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında çalışmaya başlamaları nedeniyle ödenmekte olan aylıkları kesilenlerin, bu fıkrada sayılan kanunlar veya maddeler gereğince dul ve yetim aylığı bağlananların ikametgâhlarında kullandıkları elektrik enerjisi ücreti %40'tan; belediyelerce tahakkuk ettirilecek su ücreti ise %50'den az indirim içermemek üzere belirlenecek tarife üzerinden alınır.”

MADDE 57- 4736 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, yetim aylığı alan ve ücretsiz seyahat hakkı bulunanların bu aylıkları almaya devam ettikleri müddetçe ücretsiz seyahat hakkı saklıdır.”

MADDE 58- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 59- 4857 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “nasıl işe alınacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınarak” ibaresi eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yüzde ellisi” ibaresi “tamamı”, “Hazinece” ibareleri “İşsizlik Sigortası Fonundan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 60- 4857 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin ücretleri

EK MADDE 1- Korumalı işyerlerinde çalıştırılan engellilere işverenlerince zamanında ödenmiş olan ücretlerinin;

a) Korumalı işyerlerinde çalışan her engelli için 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince ödenen aylık tutarı kadarı,

b) 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi kapsamındaki illerde kurulmuş bulunan korumalı işyerlerinde çalışan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın %20'si,

c) Korumalı işyeri statüsü almak için ilgili mevzuatla çalıştırılması zorunlu olan sayıdan daha fazla engelli çalıştıran işyerlerinde, zorunlu sayının üstünde çalıştırılan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın %20'si,

bu ücretlere ilişkin yasal yükümlülüklerin de tam ve zamanında karşılanmış olması kaydıyla, İşsizlik Sigortası Fonundan işverene ödenir.

Birinci fıkrada belirlenen ücret kısımlarının ödenmesine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 61- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan veya yetki belgesi aldığı halde yetki belgesi kapsamına uygun olmayan faaliyette bulunanlara ikibin Türk Lirası, yetki belgesi olduğu halde taşıtını yetki belgesine kaydetmeden kullananlara beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

b) 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

c) 5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

d) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranan bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi halinde ikibinTürk Lirası idari para cezası verilir.

e) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası, üçüncü ve dördüncü fıkralarına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

f) 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan yolcu taşımacılarına bin Türk Lirası, ikinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası, altıncı fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

g) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına ikibin Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

h) 11 inci maddesine aykırı davranarak ücret ve zaman tarifesi düzenlemeyenlere veya ücret ve zaman tarifelerine uymayanlara veya değişik ücret ve zaman tarifeleri uygulayanlara beşyüz Türk Lirası, ücret ve zaman tarifelerini görülebilecek şekilde işyeri, terminal ve bilet satış yerlerinde bulundurmayanlara ikiyüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

ı) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dahilindeki iki nokta arasında taşıma yapması halinde, taşıt sahibine veya şoförüne üçbin Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

j) 14 üncü maddesine aykırı davrananlara beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

k) 18 inci maddesi hükümlerine göre sorumluluk sigortası yaptırmayan taşımacılara bin Türk Lirası, 18 inci maddesi hükümlerine göre sorumluluk sigortası yapmaktan kaçınan sigorta şirketlerine, ödenmesi gereken sigorta priminin on katı tutarında idari para cezası verilir.

l) 22 nci maddesinin ikinci fıkrasına uymayan ve yükümlülükleri yerine getirmeyen taşımacılara beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

m) 32 nci maddesine aykırı olarak terminal ve ara durak dışında yolcu indirip bindiren taşımacılara üçyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

n) 5 inci maddesine göre mesleki yeterlilik belgesine sahip olmadan faaliyet gösteren işletmecilere beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

o) 5 inci maddesine göre mesleki yeterlilik belgesine sahip olmadan taşıt kullanan şoförlere ikiyüz, işletmecisine ise beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için yirmidört saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içerisinde ödenir.”

MADDE 62- 4925 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Verilecek yetki belgeleri ve taşıt kartlarından ücret alınır. Ücreti alınmadan yetki belgeleri ve taşıt kartları verilmez. Yetki belgesinin yenilenmesinde ücretin %5’i alınır. Unvan değişikliği, adres değişikliği ve benzeri nedenlerle süresi bitmeden yenilenen belgelerden ücret alınmaz.”

MADDE 63- 4925 sayılı Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Taşımacılık faaliyeti yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişilerde aranacak şartlar, verilecek yetki belgeleri, mesleki yeterlilik belgeleri ve taşıt kartları ile diğer belge ve hizmetlerin ücret, süre, kapsam, tür ve şekilleri, her belge türü için gerekli olan taşıt kapasiteleri, taşıtların yaşı, nitelikleri, istiap hadleri ve terminal hizmetlerinde öngörülecek hususları,”

MADDE 64- 4925 sayılı Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 35- Bakanlık, düzenleme ve kural ihdası ile 27 nci maddede belirtilen hususlar hariç olmak üzere gerektiğinde teknik ve idari kapasite, teşkilat imkânları, hizmetin hızlı, etkin, yaygın olarak üretilmesi ilkelerini gözeterek; bu Kanun gereğince yerine getirmekle yükümlü olduğu görev ve yetkilerinin bir kısmının aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek hususunda kamu kurumu ve kuruluşları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu ve bunlara bağlı federasyon, birlik ve odaları yetkilendirebilir.

a) Yetkilendirme, düzenlenecek bir protokol veya sözleşme ile yapılır. Bu protokol veya sözleşmede yetkilendirmenin konusu, süresi ve mutabakata varılan hususlar açıkça belirtilir.

b) Yetkilendirme, yetkilendirmenin konusu ve niteliği gözetilmek suretiyle en az bir yıl en fazla beş yıl süreyle yapılabilir. Yetkilendirme, süresinin bitiminde yenilenebilir.

c) Bakanlık tarafından, yetkilendirmenin konusuna, niteliğine ve özelliğine göre aynı konuda birden fazla kamu kurum ve kuruluşu veya birlik ya da oda yetkilendirilebilir.

d) Yetkilendirme kapsamında üretilecek hizmetler için alınacak veya ödenecek ücretler Bakanlık tarafından onaylanır.

e) Yetkilendirilenler ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymakla yükümlüdürler. Bakanlık, yetkilendirilmenin kullanımı ile ilgili olarak gerektiğinde her türlü denetimi yapar.

f) Yetkilendirilenlerin ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymaması halinde yapılmış olan yetkilendirme, Bakanlık tarafından iptal edilir.

g) Yetkilendirme, Bakanlığın görev, sorumluluk ve yetkilerini ortadan kaldırmaz.”

MADDE 65- 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(9.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın, çalışma gücü kaybı;

a) Yüzde kırktan daha aşağı olanlar hariç olmak kaydıyla, 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen malullerin kendilerine yüzde altmışı tutarında,

b) 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen malullerin kendilerine yüzde sekseni tutarında,

c) 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde belirtilen malullerin kendilerine tamamı tutarında,

ç) 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilenlerin 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 34 üncü maddesi uyarınca belirlenecek hak sahiplerine ise tamamı üzerinden yapılacak paylaştırma tutarında,

aylık bağlanır.

Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenen bu aylıklar her yılsonunda faturası karşılığında Maliye Bakanlığında tahsil edilir.

Ancak, ölenlerin anne ve babasına aylık bağlanmasında, 5510 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde belirtilen her türlü kazanç ve irattan elde etmiş olduğu gelirinin asgari ücretin net tutarından daha az olması ve diğer çocuklarından hak kazanılan gelir ve aylıklar hariç olmak üzere gelir ve/veya aylık bağlanmamış olması şartları aranmaz. Çalışma gücü kayıpları nedeniyle bu maddeye göre aylık bağlanmasına hak kazanmakla birlikte aylık bağlanmamış olanlardan veya bu maddeye göre aylık almakta iken vefat edenlerin önceden tespit edilmiş malullük oranlarına göre hak kazanabilecekleri ya da almakta oldukları aylıklar, 5510 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi uyarınca belirlenecek hak sahiplerine birinci fıkranın (ç) bendine göre intikal ettirilir.”

MADDE 66- 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı; engellilerin temel hak ve özgürlüklerden faydalanmasını teşvik ve temin ederek ve doğuştan sahip oldukları onura saygıyı güçlendirerek toplumsal hayata diğer bireylerle eşit koşullarda tam ve etkin katılımlarının sağlanması ve engelliliği önleyici tedbirlerin alınması için gerekli düzenlemelerin yapılmasını sağlamaktır.”

MADDE 67- 5378 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Doğrudan ayrımcılık: Engelliliğe dayalı ayrımcılık temeline dayanan ve engellinin hak ve özgürlüklerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını engelleyen, kısıtlayan veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi,

b) Dolaylı ayrımcılık: Görünüşte ayrımcı olmayan her türlü eylem, işlem ve uygulamalar sonucunda engelliliğe dayalı ayrımcılık temeliyle bağlantılı olarak, engellinin hak ve özgürlüklerden yararlanması bakımından nesnel olarak haklılaştırılmayan dezavantajlı bir konuma sokulmasını,

c) Engelli: Fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duysal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen bireyi,

d) Engelliliğe dayalı ayrımcılık: Siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, medeni veya başka herhangi bir alanda insan hak ve temel özgürlüklerinin tam ve diğerleri ile eşit koşullar altında kullanılması veya bunlardan yararlanılması önünde engelliliğe dayalı olarak gerçekleştirilen her türlü ayırım, dışlama veya kısıtlamayı,

e) Engellilik durumu: Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel gereksinimlerini uluslararası yöntemleri temel alarak belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamaları,

f) Erişilebilirlik: Binaların, açık alanların, ulaşım ve bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler tarafından güvenli ve bağımsız olarak ulaşılabilir ve kullanılabilir olmasını,

g) Erişilebilirlik standartları: Türk Standartları Enstitüsünün erişilebilirlikle ilgili yayımladığı standartları,

h) Habilitasyon: Engellinin bireysel ve toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve yaşamını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler kazandırmaya yönelik hizmetleri,

ı) Korumalı işyeri: İşgücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilere mesleki rehabilitasyon sağlamak ve istihdam oluşturmak amacıyla Devlet tarafından teknik ve mali yönden desteklenen ve çalışma ortamı özel olarak düzenlenen işyerini,

j) Makul düzenleme: Engellilerin insan haklarını ve temel özgürlüklerini tam ve diğer bireylerle eşit şekilde kullanmasını veya bunlardan yararlanmasını sağlamak üzere belirli bir durumda ihtiyaç duyulan, ölçüsüz veya aşırı bir yük getirmeyen, gerekli ve uygun değişiklik ve tedbirleri,

k) Rehabilitasyon: Herhangi bir nedenle oluşan engelin etkilerini mümkün olan en az düzeye indirmeyi ve engellinin hayatını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler geliştirmeye yönelik hizmetleri,

1) Umuma açık hizmet veren yapı: Kamu hizmeti için kullanılan resmi binalar, ibadet yerleri, özel eğitim ve özel sağlık tesisleri, sinema, tiyatro, opera, müze, kütüphane, konferans salonu gibi kültürel binalar ile gazino, düğün salonu gibi eğlence yapıları, otel, özel yurt, işhanı, büro, pasaj, çarşı gibi ticari yapılar, spor tesisleri, genel otopark ve buna benzer umuma ait binaları, ifade eder.”

MADDE 68- 5378 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Bu Kanun kapsamında bulunan hizmetlerin yerine getirilmesinde;

a) Engellilerin insan onur ve haysiyetinin dokunulmazlığı temelinde, kendi seçimlerini yapma özgürlüğünü ve bağımsızlığını kapsayacak şekilde bireysel özerkliğine saygı gösterilmesi esastır.

b) Engelliliğe dayalı ayrımcılık yapılamaz, ayrımcılıkla mücadele engellilere yönelik politikaların temel esastır.

c) Engellilerin tüm hak ve hizmetlerden yararlanması için fırsat eşitliğinin sağlanması esastır.

d) Engellilerin bağımsız yaşayabilmeleri ve topluma tam ve etkin katılımları için erişilebilirliğin sağlanması esastır.

e) Engellilerin ve engelliliğin her tür istismarının önlenmesi esastır.

f) Engellilere yönelik hizmetlerin sunumunda aile bütünlüğünün korunması esastır.

g) Engeli olan çocuklara yönelik hizmetlerde çocuğun üstün yararının gözetilmesi esastır.

h) Engeli olan kadın ve kız çocuklarının çok yönlü ayrımcılığa maruz kalmaları önlenerek hak ve özgürlüklerden yararlanmalarının sağlanması esastır.

ı) Engellilere yönelik politika oluşturma, karar alma ve hizmet sunumu süreçlerinde engellilerin, ailelerinin ve engellileri temsil eden sivil toplum kuruluşlarının katılımının sağlanması esastır.

j) Engellilere yönelik mevzuat düzenlemelerinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınır.”

MADDE 69- 5378 sayılı Kanuna 4 üncü maddesinden soma gelmek üzere aşağıdaki 4/A ve 4/B maddeleri eklenmiştir.

“Ayrımcılık

MADDE 4/A- Doğrudan ve dolaylı ayrımcılık dâhil olmak üzere engelliliğe dayalı her türlü ayrımcılık yasaktır.

Eşitliği sağlamak ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak üzere engellilere yönelik makul düzenlemelerin yapılması için gerekli tedbirler alınır.

Engellilerin hak ve özgürlüklerden tam ve eşit olarak yararlanmasını sağlamaya yönelik alınacak özel tedbirler ayrımcılık olarak değerlendirilemez.”

Topluma dâhil olma

MADDE 4/B- Engellilerin toplumdan tecrit edilmeleri ve ayrı tutulmaları önlenir.

Engellilerin diğer bireylerle eşit koşullarda bağımsız olarak toplum içinde yaşamaları esas olup, özel bir yaşama düzenine zorlanamazlar.

Engellilerin topluma dâhil olmaları ve toplum içinde yaşamaları amacıyla bireysel destek hizmetleri de dâhil olmak üzere ihtiyaç duydukları toplum temelli destek hizmetlerine erişimleri sağlanır.”

MADDE 70- 5378 sayılı Kanunun İkinci Bölümünün başlığı “Engellilik Durumu, Destek ve Bakım, Habilitasyon ve Rehabilitasyon, İstihdam, Eğitim ve Öğretim, Erişilebilirlik” şeklinde ve 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Engellilik durumu

MADDE 5- Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel ihtiyaçlarını belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamalarda uluslararası temel yöntemler esas alınır. Engellilik durumunun tespit ve uygulama esasları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Millî Eğitim Bakanlığının görüşleri alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 71- 5378 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Destek ve bakım

MADDE 6- Engellilerin öncelikle buldukları ortamda bağımsız yaşayabilmeleri için durumlarına uygun olarak gerekli psikososyal destek ve bakım hizmetleri sunulur. Destek ve bakım hizmetlerinin sunumunda kişinin biyolojik, fiziksel, psikolojik, sosyal, kültürel ve manevi ihtiyaçları ailesi de gözetilerek dikkate alınır. Destek ve bakım hizmetlerinin standardizasyonu, geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli olan çalışmalar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 72- 5378 sayılı Kanunun 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Erişilebilirlik

MADDE 7- Yapılı çevrede engellilerin erişebilirliğinin sağlanması için planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetleme süreçlerinde erişilebilirlik standartlarına uygunluk sağlanır.

Özel ve kamu toplu taşıma sistemleri ile sürücü koltuğu hariç sekiz veya daha fazla koltuğu bulunan özel ve kamu toplu taşıma araçlarının engellilerin erişebilirliğine uygun olması zorunludur.

Bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler için erişilebilir olması sağlanır.”

MADDE 73- 5378 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Habilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 10- Toplumsal hayata katılım ve eşitlik temelinde engellilere habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri verilir. Habilitasyon ve rehabilitasyon kararının alınması, planlanması, yürütülmesi ve sonlandırılması dâhil her aşamasında engelli ve ailesinin aktif ve etkin katılımı sağlanır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinin mümkün olan en erken evrede başlaması ve engellinin yerleşim yerine en yakın yerde verilmesi esastır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinde ihtiyaç duyulan personelin yetiştirilmesine yönelik eğitim programları geliştirilir. Habilitasyon ve rehabilitasyonda kullanılan yardımcı araç gereçlere, destek teknolojilerine ve bunlara ilişkin bilgiye erişebilirliğin sağlanması için gerekli tedbirler alınır.”

MADDE 74- 5378 sayılı Kanununun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki rehabilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 13- Engellilerin meslek seçebilmesi ve bu alanda eğitim alabilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılan iş ve meslek analizleri doğrultusunda engelliler için Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca mesleki rehabilitasyon, rehabilitasyon ve eğitim programları geliştirilir.

Engellilerin mesleki rehabilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri, kamu kurum ve kuruluşları ile belediyeler ve diğer gerçek veya tüzel kişiler tarafından da gerçekleştirilebilir.

Bu maddeye ilişkin usul ve esaslar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 75- 5378 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 14-** Engellilerin işgücü piyasası ve çalışma ortamında sürdürülebilir istihdamı için kendi işini kurmaya rehberlik ve mesleki danışmanlık hizmetlerinin geliştirilmesi de dâhil olmak üzere gerekli tedbirler alınır.

İşe başvuru, alım, önerilen çalışma süreleri ve şartları ile istihdamın sürekliliği, kariyer gelişimi, sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları dâhil olmak üzere istihdama ilişkin hiçbir hususta engelliliğe dayalı ayrımcı uygulamalarda bulunulamaz.

Çalışan engellilerin aleyhinde sonuç doğuracak şekilde, engelden dolayı diğer kişilerden farklı muamelede bulunulamaz.

Çalışan veya iş başvurusunda bulunan engellilerin karşılaşılabileceği engel ve güçlükleri ortadan kaldırmaya yönelik istihdam süreçlerindeki önlemlerin alınması ve engellilerin çalıştığı işyerlerinde makul düzenlemelerin, bu konuda görev, yetki ve sorumluluğu bulunan kurum ve kuruluşlar ile işverenler tarafından yapılması zorunludur.

Engellilik durumları sebebiyle işgücü piyasasına kazandırılmaları güç olan engellilerin istihdam edildiği korumalı işyerlerinin statüsü ve bu işyerleriyle ilgili usul ve esaslar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 76- 5378 sayılı Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 15-** Hiçbir gerekçeyle engellilerin eğitim alması engellenemez. Engellilere özel durumları ve farklılıkları dikkate alınarak, yaşadıkları çevrede bütünleştirilmiş ortamlarda, eşitlik temelinde, hayat boyu eğitim imkânından ayrımcılık yapılmaksızın yararlandırılır.

Genel eğitim sistemi içinde engellilerin her seviyede eğitim almasını sağlayacak bütünleştirici planlamalara yer verilir.

Örgün eğitim programlarına farklı nedenlerle geç başlamış engellilerin bu eğitime dâhil edilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Üniversite öğrencilerinden engelli olanların öğrenime etkin katılımlarını sağlamak amacıyla Yükseköğretim Kurulu koordinasyonunda, yükseköğretim kurumları bünyesinde, engellilere uygun araç-gereç ve ders materyallerinin, uygun eğitim, araştırma ve barınma ortamlarının temini ile eğitim süreçlerinde yaşadıkları sorunların çözümü gibi konularda çalışma yapmak üzere Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezleri kurulur.

Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezinin çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

İşitme engellilerin eğitim ve iletişimlerinin sağlanması amacıyla Türk işaret dili sistemi oluşturulur. Bu sistemin oluşturulmasına, geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik çalışmaların esas ve usulleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı koordinatörlüğünde, Millî Eğitim Bakanlığı ve Türk Dil Kurumu Başkanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Engellilerin, her türlü eğitim, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılamak üzere kabartma yazılı, sesli, elektronik kitap, alt yazılı, işaret dili tercümelî ve sesli betimlemeli film ve benzeri materyal üretilmesini teminen gerekli işlemler Millî Eğitim Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 77- 5378 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bireylerin eğitsel değerlendirme, tanılama ve yönlendirilmesi ile ilgili iş ve işlemler rehberlik ve araştırma merkezi bünyesinde oluşturulan özel eğitim değerlendirme kurulu tarafından yapılır. Bu sürecin her aşamasında aile bilgilendirilerek görüşü alınır ve sürece katılımı sağlanır. Eğitsel değerlendirme ve tanılama sonucunda özel eğitime ihtiyacı olduğu belirlenen bireyler için özel eğitim değerlendirme kurulunca rapor hazırlanır ve eğitim planı geliştirilir. Bu planlama her yıl revize edilir.

Özel eğitim değerlendirme kurulu, özel eğitime ihtiyacı olan bireyleri ilgi, istek, gelişim özellikleri, akademik disiplin alanlarındaki yeterlilikleri ile eğitim ihtiyaçları doğrultusunda örgün ve yaygın eğitim kurumlarına yönlendirir.

Kurulun teşkili ve çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 78- 5378 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetimlerinde olan” ibaresinden sonra gelmek üzere “sürücü koltuğu hariç sekiz veya daha fazla koltuğu bulunan araçlarla sağlanan” ibaresi, dördüncü fıkrasında yer alan “uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilim, Sanayi ve Teknoloji,” ibaresi ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçları 7/7/2018 tarihine kadar engelliler için erişilebilir duruma getirilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bilim, Sanayi ve Teknoloji, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlıklarının görüşleri alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından bir yıl içinde çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 79- 10/11/2005 tarihli ve 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8/A maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (o) bendi (p) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“o) Satın alma veya kiralama yoluyla ithal edilen veya Türkiye’de imal edilen hava araçlarının, uçuşa elverişlilik durumu tespit edilinceye kadar geçici olarak tescil ve terkin edilebilmelerine ilişkin işlemlerini yapmak.”

MADDE 80- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “usul ve esaslarını” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile”, üçüncü cümlesinde yer alan “usul ve esasları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibareleri eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “Sağlık Bakanlığının” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar ve Sağlık Bakanlıklarının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 81- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 51- Bu Kanunla 2330 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında vazife malullüğü aylığı bağlandıktan sonra sigortalı olarak çalışanların bu şekilde geçen sigortalı çalışmalarından kaynaklanan haklarına ilişkin olarak yapılmış olan düzenlemeler, 3713 sayılı Kanun kapsamına giren sebeplerle vazife malullüğü aylığı bağlanmış veya bağlanmasına hak kazanmış olup da sınıf veya görev değiştirmek suretiyle çalışmaya devam eden veya bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında tekrar çalışmaya başlamış olanlardan sosyal güvenlik açısından 5434 sayılı Kanuna tabi tutulmaya devam olunanlar hakkında da uygulanır. Bunların, 3713 sayılı Kanun kapsamına giren sebeplerle vazife malullüğü aylığı bağlandıktan veya bağlanmasına hak kazandıktan sonra geçen çalışmaları dolayısıyla aylık bağlanması için yazılı istekte bulunmaları ya da emekliye ayrılmaları veya herhangi bir nedenle görevlerinin sona ermesi halinde, sonraki çalışmaları karşılığında aylığa hak kazanmaları durumunda bu süre için 29 uncu maddeye göre aylık hesaplanır. Sonradan geçen çalışmalarından dolayı yaşlılık aylığına hak kazanamayanların kendilerine toptan ödeme yapılır, vefatları halinde ise hak sahiplerine ölüm aylığı bağlanır veya toptan ödeme yapılır.”

MADDE 82- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen engelli çalışanlar için (diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dahil) yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının %100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının %150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre %150’ye kadar arttırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 83- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Belirlenen oranın en az 2/3’ü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun 56 ncı, mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi kapsamında harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocuklar için kullanılır.”

MADDE 84- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun ek 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı ile Başkanlık daire başkanları için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

MADDE 85- 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 56 ncı maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut dördüncü fıkrası altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(4) Kişinin bilgisi ve rızası dışında işletmeci veya adına iş yapan temsilcisi tarafından abonelik tesisi veya işlemi veya elektronik kimlik bilgisini haiz cihazların kayıt işlemi yapılamaz ve yaptırılmaz, bu amaçla gerçeğe aykırı evrak düzenlenemez, evrakta değişiklik yapılamaz ve bunlar kullanılmaz.

(5) Gerçeğe aykırı evrak düzenlemek veya değiştirmek suretiyle kişinin bilgi ve rızası dışında tesis edilmiş olan abonelikler kullanılmaz.”

MADDE 86- 5809 sayılı Kanunun 61 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(3) İşletmecinin tüketicilerden haksız olarak ücret tahsil ettiği tespit halinde, işletmecinin bu tutarı tüketicilerine iade etmesine karar verilir. İade tutarı, işletmecinin haksız olarak tahsil ettiği tutar ve tahsil tarihinden ödeme tarihine kadar hesaplanacak 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre hesaplanacak günlük avans faizinden oluşur. İşletmeci, tüketicilerine ulaşabilmek için Kurum tarafından belirlenecek tüm yöntemleri uygulamakla yükümlüdür. Bu idari tedbirin Kurul kararının ilgili işletmeciye tebliğ edildiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde işletmecinin tüketiciye ulaşamaması veya herhangi bir sebeple iadenin gerçekleştirilememesi nedeniyle yerine getirilememesi halinde, bu iade bedelleri 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre araştırma ve geliştirme gelirleri olarak genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına yatırılır.

(4) Abonelikten ayrılma ve numara taşıma gibi sebeplerden ötürü tüketiciler tarafından bedeli ödendiği halde kullanılmadığı için işletmeci üzerinde kalan bedeller için de yukarıda belirtilen işlemler uygulanır.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkraların uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 87- 5809 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yirmi günden yüz güne kadar; üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yüz günden beş yüz güne kadar” ibaresi “ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket ederek bu işi bizzat yapanlar elli günden yüz güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 88- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Sağlık,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 89- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıklar (otoyollar) ile ilgili olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümleri çerçevesinde işlem yapılır. 3465 sayılı Kanun ve 3996 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Otoyolların işletme hakkının verilmesi imtiyaz addolunmaz.

İşletme hakkının verilmesine ilişkin haklar ve yükümlülükler, ücretsiz geçiş yapacak araçlar, geçiş ücret tarifeleri, artış oranları ve gerekli diğer hususlar işletme hakkının verilmesine ilişkin sözleşmelerde düzenlenir.

4046 sayılı Kanun çerçevesinde hisselerin satışına karar verilmesi durumunda, özelleştirme programındaki otoyolların işletme hakkı, imzalanacak işletme hakkı verilmesi sözleşmesi ile hiçbir bedel alınmaksızın, işletme hakkı verilmesi sözleşmesinin yürürlük tarihinden itibaren otuz yıl süre ile Genel Müdürlük tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığının yüzde yüz hisselerine sahip olduğu anonim şirkete verilir. Bu sözleşmeler gereğince Genel Müdürlük tarafından ilgili şirkete yapılacak teslimler 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 12 nci maddesi hükmünün uygulanması açısından 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası kapsamında yapılmış kabul edilir. Bu kapsamda işletme hakkının verilmesine ilişkin düzenlenecek sözleşmeler damga vergisinden, yapılacak intikal işlemleri veraset ve intikal vergisinden müstesnadır. İşletme hakkına konu varlıkların yapım, bakım, onarım ve işletim ile ilgili her türlü işler maliyet bedeli karşılığında bu anonim şirket ile Genel Müdürlük arasında imzalanacak sözleşmeler çerçevesinde Genel Müdürlük tarafından yapılır veya yaptırılır.

Bu anonim şirketteki kamu paylarının satışı tamamlanıncaya kadar bu Şirketteki kamuya ait hisseler ile oluşturulması halinde imtiyazlı hisseler Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca Bakan tarafından idare ve temsil edilir.”

MADDE 90- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Kamu kurum ve kuruluşları teşebbüslere mali fayda sağlayan uygulamalarına ilişkin her türlü kayıt ve veriyi Müsteşarlıkça çıkarılan yönetmeliklerle belirlenen usul ve esaslar dahilinde Müsteşarlık bünyesindeki Devlet Destekleri Bilgi Sistemine aktarırlar.”

MADDE 91- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemeler, Hazinesin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması halinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılır.”

MADDE 92- 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık, merkez, taşra ve yurtdışı teşkilatından meydana gelir.”

MADDE 93- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “üç” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 94- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Dördüncü Bölümünün başlığı “Taşra ve Yurtdışı Teşkilatı, Merkez, Kurullar ve Çalışma Grupları” şeklinde değiştirilmiş ve 23 üncü maddesinden soma gelmek üzere aşağıdaki 23/A maddesi eklenmiştir.

“Yurtdışı teşkilatı

MADDE 23/A- (1) Bakanlık, 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurtdışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre yurtdışı teşkilatı kurmaya yetkilidir.”

MADDE 95- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 24/A maddesi eklenmiştir.

“Sosyal Politika Merkezi

MADDE 24/A- (1) Sosyal Politika Merkezinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın ulusal ve uluslararası düzeyde yürüttüğü politikaların bilimsel temelini oluşturmak,
- b) Sosyal politika odaklı faaliyette bulunan diğer kamu idareleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, uluslararası kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları, işçi ve işveren kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yaparak kısa, orta ve uzun vadeli makro politikalar oluşturmak,
- c) Sosyal politika, toplumsal refah ve kalkınma alanlarında Bakanlık stratejisi ve politika oluşturulmasında destek sağlamak ve danışmanlık yapmak,
- ç) Sosyal politika alanında bilimsel araştırma, geliştirme, inceleme ve proje faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi için ulusal ve uluslararası, resmi veya özel kurum, kuruluş, üniversite ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği içinde araştırma, etüt, analiz ve proje çalışmaları yapmak veya yaptırmak,
- d) Çalışma konularında ulusal ve uluslararası nitelikte konferans, sempozyum, çalıştay, seminer ve benzeri faaliyetlerde bulunmak, süreli/süresiz yayın çıkarmak, sertifikalı eğitimler ve kurslar düzenlemek,
- e) Uluslararası düzeyde sosyal politika kütüphanesi oluşturmak,
- f) Sosyal politika alanında elde edilen bilgi, deneyim ve üretilen modellerin işbirliği esasına göre diğer ülkelere aktarılmasını sağlamak, gerektiğinde bu ülkelere sosyal politikalarının oluşturulması hususunda destek vermek,
- g) Bakanlık Danışma Kurulunun faaliyetlerini koordine etmek,
- ğ) Bakan tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.

(2) Sosyal Politika Merkez Yönetim Kurulu, Merkez faaliyetlerini planlamak, yürütmek, değerlendirmek, raporlamak, gerekli tavsiye kararlarını almak ve yönetmelikle belirlenen diğer görevleri yerine getirmek üzere Müsteşar, Merkez Başkanı ve üç akademisyenden oluşur.

(3) Merkezde proje ve araştırma süresi ile sınırlı olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından proje ve araştırmaların gerektirdiği niteliklere sahip yeterli sayıda personel görevlendirilebilir. Üniversite öğretim elemanları da 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesine göre Merkezde görevlendirilebilir. Bu şekilde istihdam edilenler kurumlarından ücretli izinli sayılır. İzinli oldukları müddet, terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfi hakkını kazananlar başka bir işleme gerek kalmaksızın terfi ettirilir. Akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklıdır.

(4) Merkezin çalışma usul ve esasları Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 96- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “kuruluşlarına” ibaresi “kuruluşları ile mahalli idareler ve Türkiye Kızılay Derneğine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 97- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının devri

EK MADDE 1- (1) Bakanlığın taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşları Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenecek esaslar çerçevesinde il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilir.”

MADDE 98- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

MADDE 99- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “merkez teşkilatlarının” ibaresi “merkez teşkilatları ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde sayılan düzenleyici ve denetleyici kurumların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 100- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin 4 üncü sırasına “Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Politika Merkezi Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 101- Bu Kanunun yayımı tarihinde;

a) 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun ek 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası,

b) 24/2/1968 tarihli ve 1005 sayılı İstiklal Madalyası Verilmiş Bulunanlara Vatani Hizmet Tertibinden Şeref Aylığı Bağlanması Hakkında Kanunun 2 nci ve ek 1 inci maddesi,

c) 2022 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi ve ek 2 nci maddesinin birinci fıkrası,

ç) 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri,

d) 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 8 inci, 9 uncu ve 12 nci maddeleri,

e) 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 7 nci maddesinde yer alan, “12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesi” ibaresi,

f) 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 9 uncu maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları ile altıncı fıkrasında yer alan “(döner sermaye dâhil)” ibaresi, yürürlükten kaldırılmıştır.

Diğer mevzuatta bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümlere yapılan atıflar, bu Kanunla düzenlenen ilgili hükümlere yapılmış sayılır.

MADDE 102- Bu Kanunun;

a) 32 nci maddesi 1/1/2014 tarihinde,

b) 51 inci maddesi ve 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi yayımı tarihinden yüzseksen gün sonra,

c) 48 inci ve 49 uncu maddeleri, 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c), (ç), (d), (g) ve (h) bentleri, 52 nci maddesiyle 4734 sayılı Kanuna eklenen geçici 14 üncü ve geçici 15 inci maddeler, 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi, 54 üncü ve 55 inci maddeleri yayımı tarihinden doksan gün sonra,

ç) 49 uncu maddesi ve 52 nci maddesiyle 4734 sayılı Kanuna eklenen geçici 16 ncı maddesi yayımı tarihinden altmış gün sonra,

d) 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi yayımı tarihinden otuz gün sonra,

e) 65 inci maddesi ile değiştirilen 5233 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin kapsamına girenlere aylık bağlanmasında, anılan maddede düzenlenen esas ve usuller 12/7/2012 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

f) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 103- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı

E. Bağış

Çevre ve Şehircilik Bakanı

E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı

H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı V.

E. Bağış

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Adalet Bakanı

S. Ergin

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

N. Ergün

Dışişleri Bakanı V.

B. Atalay

Gençlik ve Spor Bakanı

S. Kılıç

İçişleri Bakanı

M. Güler

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. Şahin

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Ekonomi Bakanı

M. Z. Çağlayan

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

M. M. Eker

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ
HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME İLE BAZI KANUN VE KANUN
HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TASARISI**

MADDE 1 - 21/6/1927 tarihli ve 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “10 üye” ibaresi “on bir üye” şeklinde değiştirilmiştir ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca en az daire başkanı düzeyinde seçilecek bir üye,”

MADDE 2 - 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Türkiye Cumhuriyeti adına 16/11/2001 tarihinde Cape Town’da imzalanan ve 10/3/2011 tarihli ve 6192 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşme” ve “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşmeye ilişkin Hava Aracı Donanımına Özgü Konulara Dair Protokol” çerçevesinde, “Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Sözleşme”nin 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında haklarını kullanan güvence lehtarları ve 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında haklarını kullanan şartlı satıcı veya kiralayan, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın, hak sahibi olduğunu gösteren ve Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenecek tescil belgesiyle Ankara İcra Dairesine başvurarak, tercih ettiği hakkın yerine getirilmesini talep edebilir.

Talep üzerine icra müdürü tarafından başkaca herhangi bir araştırma yapılmaksızın, hak sahibi lehine üzerinde güvence tesis edilen nesnenin zilyetliği veya kontrolünün devrine ilişkin karar verilir ve karar borçluya tebliğ edilir. Tebliğ tarihinden itibaren üç iş günü içinde borçlu taraf, bu emri yerine getirmezse icra müdürü, Sözleşme’nin anılan 8 inci ve 10 uncu maddeleri çerçevesinde gereğini yerine getirmesi için almış olduğu kararı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğüne gönderir.

Bu madde gereğince icra dairesince yapılan işlemler nedeniyle, 492 sayılı Harçlar Kanununun hükümlerine göre 10.000 Türk Lirası maktu harç dışında herhangi bir vergi, resim ve harç alınmaz. Harç ve giderler, talep edene aittir.

İcra Dairesince, Sözleşme ve Protokol çerçevesinde yapılacak iş ve işlemler ile takibe ilişkin esas ve usuller Adalet Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “(ön ödemeli kart satışları dâhil)” ibaresi “(ön ödemeli hatlara yüklemeler için yapılan satışlar dâhil)” şeklinde, aynı maddenin ikinci ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi ile ön ödemeli hat kullanıcıları tarafından yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması hâlinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir.”

“Birinci fıkradaki % 25 ve % 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte % 5’e, % 5 oranını ise sıfıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, vergiye ilişkin usul ve esasları belirlemeye, ön ödemeli hatlara yapılan yüklemelerin farklı oranlara tabi hizmetlerde kullanılması hâlinde fazla tahsil edilen vergiyi kullanıcıya ödenmesi koşuluyla mükellefe iade ettirmeye, verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 4- 12/8/1960 tarihli ve 57 sayılı Anadolu Ajansının Malları ve Personeli Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 379 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki oran sınırlamasına tabi olmaksızın, kendi paylarını, doğrudan veya dolaylı bir şekilde, ivazlı veya ivazsız olarak iktisap edebilir ya da rehin olarak kabul edebilir. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından kendi payları iktisap edilirken, 6102 sayılı Kanunun 379 uncu maddesinin üçüncü fıkrasındaki şart aranmaz. Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi sermaye artırımına katılabileceği gibi, Ajans Yönetim Kurulu sermaye artırımını neticesinde kullanılmayan rüçhan haklarının Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketinin kendisi tarafından kullanılabileceğine de karar verebilir.

Bu madde kapsamında Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar üzerinde Hazinesin intifa hakkı vardır. Söz konusu intifa hakkı, Hazine Müsteşarlığı tarafından kullanılır. İntifa hakkı, paylar Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edildikçe iktisap tarihinden itibaren bir ay içinde Şirket pay defterine işlenir ve tescil edilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen paylar, genel kurul toplantı nisabının hesaplanmasında ve kâr payı gibi hakların dağıtımında dikkate alınır. Şirketin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde söz konusu paylara ait mülkiyete bağlı haklar intifa hakkı sahibi olan Hazineye geçer.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen payların halka arzı veya sair yöntemlerle satışı, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun çerçevesinde gerçekleştirilir.

Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi tarafından iktisap edilen veya rehin olarak alınan paylar hakkında 6102 sayılı Kanunun 384 üncü ve 385 inci maddeleri uygulanmaz.

8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşit Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketi hakkında uygulanmaz.”

MADDE 5- 18/11/1960 tarihli ve 132 sayılı Türk Standardları Enstitüsü Kuruluş Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 132 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinin başına “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“14. 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100’ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150’sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150’ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 8 - 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla niteliklerini belirleyip onayladığı elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri kullandırmaya, bu cihaz ve sistemler vasıtasıyla bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına ilişkin zorunluluk getirmeye, mükelleflere bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin verilmesinde, mükelleflerin Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine vadesi geçmiş borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirmeye, bu zorunluluk kapsamına girecek amme alacaklarını tür ve tutar itibarıyla tespit etmeye ve hangi hâllerde bu zorunluluğun aranılmayacağına, bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin basımı, dağıtımı ile sistemin kurulması ve işletilmesi hizmetlerinin, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi olmaksızın, süresi 5 yılı geçmemek üzere ve 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu (5 inci maddesinin beşinci fıkrası hariç) hükümleri çerçevesinde; yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler tarafından yerine getirilmesine, bu hizmetlerde ve yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerde bulunması gereken özellikleri, yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerin faaliyetlerinin yönlendirilmesi, izlenmesi, denetlenmesi, yetkilendirmenin sonlandırılması ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,”

MADDE 9 - 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (1) sayılı Tarifenin “III-Karar ve ilam harcı” başlıklı bölümünün birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Bakanlar Kurulu” ibaresinden önce gelmek üzere “Tahkim yargılamasında bu bende göre hesaplanan harç yüzde elli oranında uygulanır.” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 10- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 72 nci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili mevzuatı uyarınca verilecek rapora göre kendisi, eşi veya birinci derece kan hısımlığı bulunan bakmakla yükümlü olduğu aile fertleri engelli olan memurların engellilik durumundan kaynaklanan yer değiştirme taleplerinin karşılanması için düzenlemeler yapılır.”

MADDE 11- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “öğrenci yurtları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, korumalı işyerleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanununun 8 inci maddesinin on dördüncü fıkrasında yer alan “toplam onbeşi” ibaresi “toplam yirmi beşi” şeklinde değiştirilmiş ve ekli (1) sayılı listedeki kadrolar ihdas edilerek anılan Kanuna ekli (I) sayılı cetvele eklenmiştir.

MADDE 14- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (6), (9), (12) ,(13) ve (14) numaralı alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. “Çocuk Destek Merkezleri”; Suça sürüklenmesi, suç mağduru olması veya sokakta sosyal tehlikelerle karşı karşıya kalması sebebiyle haklarında bakım tedbiri veya korunma kararı verilen çocuklardan psiko-sosyal desteğe ihtiyaç duyduğu tespit edilenlerin, bu ihtiyaçları giderilinceye kadar geçici süre ile bakım ve korunmalarının sağlandığı, bu süre içinde aile, yakın çevre ve toplum ilişkilerinin düzenlenmesine yönelik çalışmaların yürütüldüğü; çocukların mağduriyet, suça sürüklenme, yaş ve cinsiyet durumuna göre ayrı ayrı yapılandırılan veya ihtisaslaştırılan yatılı sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“9. “Aktif Yaşam Merkezi”; Engelli bireylerin, yaşam kalitesinin artırılması ve sosyal hayata aktif katılımlarına katkı sağlanması amacıyla, engelli bireyler ile ailelerine rehberlik ve destek hizmeti ile evde gündüz bakım hizmeti sunan gündüzlü sosyal hizmet kuruluşlarını,”

“12. “Çocuk Evleri Sitesi”; Korunma ihtiyacı olan çocukların bakımlarının sağlandığı aynı yerleşkede bulunan birden fazla ev tipi sosyal hizmet biriminden oluşan kuruluşu,”

“13. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri”; Çocuk, kadın, engelli ve yaşlılar ile bakım veya barınma ihtiyacı olan kişilere hizmet verilen mesken niteliğindeki yatılı sosyal hizmet birimlerini,”

“14. “Ev Tipi Sosyal Hizmet Birimleri Koordinasyon Merkezi”; İl müdürlüğü bünyesinde oluşturulan ev tipi sosyal hizmet birimlerinin bağlı olduğu merkezi,”

MADDE 15- 2828 sayılı Kanununun 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ev tipi sosyal hizmet birimleri, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmü kapsamındadır.”

MADDE 16- 2828 sayılı Kanununun mülga 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 19- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına, bu Kanunda öngörülen temel ve sürekli görevlere bağlı olarak ortaya çıkan üretim ve hizmet faaliyetlerini sürdürebilmek için gerekli yerde ve sayıda döner sermaye işletmesi kurmak amacıyla kendi kaynaklarından karşılanmak üzere beş milyon (5.000.000,00) Türk Lirası sermaye tahsis edilmiştir.

Tahsis edilen döner sermaye tutarını artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Döner sermaye, aynı yardımlar, döner sermaye faaliyetlerinden elde edilecek kârlar, bağış ve yardımlardan oluşur. Bağış ve yardımlar tahsis olunan sermaye ile sınırlı olmaksızın tahsis olunan sermaye tutarına eklenir.

Döner sermaye faaliyetlerinden elde edilen kârlar, ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar sermayeye mahsup edilir. Ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaştıktan sonra, yılsonu kârı genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere nisan ayının sonuna kadar ilgili muhasebe birimi hesabına yatırılır.

Döner sermaye işletmesinin gelirleri; bu maddenin birinci fıkrasında sayılan gelir getirici faaliyetlerden elde edilen gelirlerden oluşur.

İşletmenin giderleri; bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen iş ve faaliyetlerin gerektirdiği harcamalar ile döner sermaye işletmelerinde istihdam edilen personele genel hükümlere göre yapılacak ödemelerden oluşur.

İşletme faaliyetleri, ihtiyaca göre kurulacak işletmelerce yerine getirilir. İşletmeler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanının onayıyla kurulur. Her bir işletmeye tahsis edilecek sermaye tutarını belirlemeye ve işletmeler arasında karşılıklı veya karşılıksız kaynak aktarımına, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı yetkilidir.

İşletmelerden gerekli görülenlerin birleştirilmesine, devredilmesine ve tasfiye edilmesine Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün teklifi üzerine, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı yetkilidir.

Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünün görevleri ve çalışmaları ile işletmelerin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, her türlü idari ve mali işlemlerine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 17- 2828 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yetkili ve görevli mahkemece” ibaresi “3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacağı inceleme sonucunda hazırlayacağı raporda, 5395 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca çocuğun derhâl korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varması hâlinde mülki idare amirinin onayı ile çocuk ailesine teslim edilebilir.”

MADDE 18- 2828 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Koruyucu aileye, korunmaya ihtiyacı olan çocuğun bakımı ve yetiştirilmesine karşılık olarak ikinci fıkra kapsamında ödeme yapılabileceği gibi koruyucu aile bu işi gönüllü olarak da üstlenebilir.”

“Koruyucu aile hizmeti kapsamında aile yanına yerleştirilen çocukların bakım, eğitim, kurs, okul, yemek ve taşıma servisi, harçlık ve benzeri ihtiyaçları esas alınarak koruyucu ailelere, bu giderlerin tamamına karşılık toplu bir ödeme yapılmasına veya her bir gider türü için ayrı ayrı yapılacak ödemelerin kapsamına, ödeme tutarlarına, yapılacak ödemelerin usul ve esası ile koruyucu ailelerin seçimine, çocukla ilgili sorumluluklarına ve hizmetin işleyişine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir ve bu kapsamda verilecek ödemelerden hiçbir kesinti yapılmaz.”

MADDE 19- 2828 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Darüşşafaka Cemiyeti hariç olmak üzere özel sosyal hizmet kuruluşlarının kapasitelerinin yüzde üçü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca tespit edilecek kişilerin ücretsiz yararlanması için ayrılır.”

MADDE 20- 2828 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun veya 5395 sayılı Kanun uyarınca haklarında korunma veya bakım tedbir kararı alınmış olup fasıllı olarak geçen yararlanma süreleri dâhil iki yıldan az olmamak üzere, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet modellerinden yararlanan çocuklardan reşit olduğu tarih itibarıyla bu hizmetlerden yararlanmaya devam edenlerin işe yerleştirilmeleri aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde yapılır;

a) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından hangi statüde olursa olsun serbest kadro ve pozisyonları toplamının binde biri bu madde kapsamında istihdam edilecekler için ayrılır ve her yıl belirtilen oranda kişi istihdam edilir. Serbest kadro ve pozisyon toplamının binden az olması hâlinde dahi kamu kurum ve kuruluşlarında en az bir hak sahibi istihdam edilir.

b) Bu hükümden yararlanmak isteyenler, 18 yaşını doldurdıkları ve korunma veya bakım tedbir kararının sona erdiği tarihten itibaren iki yıl içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına başvururlar. İşe yerleştirmede öncelik, sırasıyla lisans, ön lisans ve ortaöğretim mezunlarına verilir.

c) Bu maddede belirtilen istihdam hakkından yararlanacak kişilerin yerleştirilmesinde, Devlet memurluğuna alınacaklar için yapılacak merkezi sınav sonuçlarının kullanılması esastır. İhtiyaç duyulması hâlinde bu madde kapsamına giren hak sahiplerinin yerleştirilmesinde esas alınmak üzere ayrı bir merkezi sınav yaptırılabilir. Ancak öğrenim durumu itibarıyla yapılacak merkezi sınava giremeyeceklerin yerleştirilmelerinde kura usulü uygulanır.

ç) Yerleştirme yapılacak kadro sayısı 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye tabi kurumların serbest memur kadroları ile sözleşmeli personel pozisyonları ve işçi kadro sayısının toplamının binde biridir. Toplam kadro ve pozisyon sayısının belirlenmesinde yerleştirme yapılacak yılın başındaki veriler esas alınır. Devlet Personel Başkanlığınca bu madde kapsamında hak sahiplerinin istihdam edileceği toplam kadro sayıları her kurum için tespit edilerek yerleştirme yapılacak yılın şubat ayı sonuna kadar kurumlara bildirilir. Kurumlar, bildirilen bu kadroları merkez ve taşra teşkilatları itibarıyla dağıtımını yaparak nisan ayı sonuna kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirir. Bu madde kapsamına girenlerin yerleştirilmeleri; ortaöğrenim ve daha üst öğrenim mezunları için memur unvanlı kadrolara, diğer öğrenim mezunları için ise yardımcı hizmetler sınıfında yer alan kadrolara Devlet Personel Başkanlığınca yapılır veya yaptırılır. Kurumlarca teşkilat bazında yapılacak dağıtımın bildirilmemesi hâlinde Devlet Personel Başkanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde re'sen yerleştirme yapılır.

d) Kamu kurum ve kuruluşları, bu maddede belirtilen haktan yararlanarak yerleştirilen ancak herhangi bir nedenle işten ayrılan personele ilişkin belirlenecek bilgileri işten ayrılmayı takip eden bir ay içinde, hâlen çalışmakta olanların bilgilerini ise yönetmelikte belirlenecek zamanda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirir.

Bu madde ile sağlanan istihdam hakkından sadece bir kez yararlanılabilir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait kadro ve pozisyonlara her ne surette olursa olsun yerleştirilenler bu maddede verilen hakkı kullanmış sayılır.

190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışında kalan kurumlar da bu madde kapsamında istihdamla yükümlü oldukları kadro ve pozisyonları Devlet Personel Başkanlığına bildirmek zorundadır. Ancak, bu kurumlara yapılacak yerleştirmelerde ilgili kurumların talep ettikleri kadro ve statüler esas alınır.

Bu madde kapsamında yapılacak yerleştirmelerde; yerleştirilen kişinin atama onayının alınması ile birlikte diğer kanunlardaki hükümlere bakılmaksızın ve başka bir işleme gerek kalmaksızın teklif yapılan kamu kurum ve kuruluşlarına kadrolar ihdas, tahsis ve vize edilmiş ve ilgili kurumun 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki ilgili cetvel ve bölümlerine eklenmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen kadrolar herhangi bir şekilde boşalması hâlinde başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Yerleştirilen hak sahiplerine ilişkin bilgiler göreve başlama tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

Birinci fıkra kapsamına giren kişilerin özel sektörde çalıştırılmaları hâlinde, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesine göre ödenmesi gereken ve aynı Kanunun 82 nci maddesi uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, kısa vadeli sigorta kolları primi ve genel sağlık

sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesi primlerinin tamamı ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre ödenmesi gereken işsizlik sigortası primi, sigortalı ve işveren hissesinin tamamı sigortalının işe giriş tarihinden itibaren beş yıl süre ile Hazine tarafından karşılanır. Bu fıkra kapsamında sağlanan prim teşvikinden işverenler yararlanır ve Hazine tarafından işverene sağlanan sigortalı primi hissesi teşviki tutarının sigortalıya ödenmesi işverenden talep edilemez. Bu fıkra uyarınca teşviktan faydalanabilmek için Sosyal Güvenlik Kurumuna verilmesi gereken aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içinde verilmesi ve Hazinece karşılanmayan primlerin yasal süresi içinde ödenmesi şarttır.

İşe yerleştirme yükümlülüğünün takip ve denetimi, yerleştirme yapılacak kadro ve pozisyonların belirlenmesi, yerleştirme ve kuraya ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının olumlu görüşleri üzerine Devlet Personel Başkanlığı tarafından bu Kanunun yayımını takip eden üç ay içinde yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 21- 2828 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 7- Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı, asgarî ücretin aylık net tutarının 2/3’ünden daha az olan bakıma ihtiyacı olan engellilere, resmî veya özel bakım merkezlerinde bakım hizmeti ya da sosyal yardım yapılmak suretiyle evde bakımına destek verilmesi sağlanır. Hanede birden fazla bakıma ihtiyacı olan engelli bulunması hâlinde, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarının hesaplanmasında birinci bakıma ihtiyacı olan engelliden sonraki her bakıma ihtiyacı olan engelli iki kişi sayılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere özel bakım merkezlerinde sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak belirlenecek kişi başına aylık bakım ücreti tutarı, (20.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutardan fazla olamaz. Bakıma ihtiyacı olan engellinin evde bakımına destek için ise, (10.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısının çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar aylık sosyal yardım yapılır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmet modeline ve kapsamına, bakım hizmetinden yararlanabileceklerin başvuru şekline, bu hizmetleri verecek olan gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılacak kuruluşlara açılış izni verilmesine, çalışmasına, denetimine, ücretlendirilmesine, idari para cezalarının ve kapatılma işlemlerinin uygulanmasına, özel bakım merkezlerine bakım hizmeti karşılığı yapılacak ödemelere ve bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımlara ilişkin iş ve işlemler, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarınca gerçekleştirilir. Bakıma ihtiyacı olan engellilerin evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardımın başvuru şekline, değerlendirilmesine, ödenmesine ve diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra kapsamındaki bakıma ihtiyacı olan engellilere sunulacak bakım hizmetinin karşılığı olarak özel bakım merkezlerine ödenecek bakım ücreti, evde bakımına destek için yapılacak sosyal yardım ile bakım hizmeti veren resmî kurumlara yapılacak yardımlar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca bütçesinden karşılanır.

Bakıma ihtiyacı olan engellilere, ücretleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle sağlanacak bakım hizmetleri, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi olmaksızın temin edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkra ile belirlenen hane halkı gelir ölçütünü aşan gelir değişikliğinin tespiti hâlinde bu madde kapsamında yapılan ödemeler durdurulur ve değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren yasal faizi ile birlikte genel hükümlere göre takip ve tahsil edilir.”

MADDE 22- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 9- Haklarında korunma, bakım veya barınma tedbiri kararı alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ait sosyal hizmet kuruluşlarına yerleştirilmiş olan çocukların, yüksek yararları gözetilmek kaydıyla, eğitimleri ile hayat veya beden bütünlüklerinin korunması açısından zorunlu olan hâllerde, veli veya vasiye ait yetkiler çocuğun bulunduğu yer sosyal hizmet kuruluşunun belirlenecek yetkilisi veya sorumlusu tarafından kullanılır. Yapılan iş ve işlemler hakkında veli veya vasiye derhal bilgi verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığının görüşü alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 23- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 10- 65 yaşını doldurmuş ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirler toplamı esas alınmak suretiyle, hane içinde kişi başına düşen ortalama aylık gelir tutarı asgari ücretin aylık net tutarının üçte birinden az olan Türk vatandaşlarına 4734 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin tabi olduğu usule göre hizmet alımıyla bakım hizmeti verilebilir.”

MADDE 24- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11 - Sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne ad altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlananlar ile uzun vadeli sigorta kolları açısından zorunlu olarak sigortalı olunması gereken bir işte çalışanlar hariç olmak kaydıyla, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşları ile Darülaceze Müessesesinde ücretsiz bakılmaya veya bakım ücreti Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından ödenerek özel sosyal hizmet kuruluşlarında bakımının sağlanmasına ya da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yardım yapılmak suretiyle desteklenen resmi sosyal hizmet kuruluşlarında verilen bakım hizmetinden yararlanıp da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının sosyal hizmet kuruluşlarıncaya verilen bakım hizmetinden ücretsiz yararlanmaya ilişkin koşulları haiz olan yaşlılar ile engelli bireylere; her yıl merkezi yönetim bütçe kanunu ile belirlenecek miktar üzerinden hiçbir kesinti yapılmaksızın aylık net harçlık verilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 25- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- 1/7/2014 tarihine kadar, ek 7 nci madde kapsamında özel bakım merkezlerinde veya ikametgâhında bakım hizmeti verilenlerin gelir değişikliklerinin, bu hizmetlerden yararlanmak için başvurmuş olanların ise gelir durumunun tespitinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki hükümler uygulanmaya devam olunur.

MADDE 26- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Döner Sermaye Merkez Müdürlüğünce işletmelere verilen borçlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bir defaya mahsus olmak kaydıyla ödenmez ve Döner Sermaye Merkez Müdürlüğü hesabına gider kaydedilir.”

MADDE 27- 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 19 uncu maddede öngörülen yönetmelik altı ay içinde çıkarılır. Bu yönetmelik çıkarılıncaya kadar döner sermaye işletmelerine ilişkin önceki mevzuat hükümlerinin 19 uncu maddeye aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 28 - 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13 – Bu Kanunun ek 11 inci maddesi uyarınca 2014 yılı içinde ödenecek aylık net harçlık tutarları (1620) gösterge rakamının ilgili ay itibarıyla geçerli olan memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 29 - 2828 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde tanımlanan çocuk destek merkezi, aktif yaşam merkezi, çocuk evleri sitesi, ev tipi sosyal hizmet birimi ile ev tipi sosyal hizmet birimleri koordinasyon merkezine ilişkin yönetmelikler altı ay içinde çıkarılır. Anılan yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar mevcut düzenlemelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 30- 2828 sayılı Kanunun;

- a) 1 inci maddesinde yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (d) ve (e) bentleri ile (f) bendinin (1), (2), (4) ve (11) numaralı alt bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- c) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c), (d), (h), (ı), (k) ve (l) bentlerinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- ç) 21 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- d) 22 nci maddenin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- e) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- f) 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “muhtaç” ibaresi ile (c) bendinde yer alan “muhtaç durumda bulunan” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- g) 25 inci maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “muhtaç” ibareleri “ihtiyacı olan”,
- ğ) 26 ncı maddesinin başlığında yer alan “muhtaç” ibaresi ile birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”,
- h) 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “muhtaç” ibaresi “ihtiyacı olan”, şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 31- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde, dördüncü paragrafında yer alan “iki” ibaresi “bir” şeklinde, (b) bendinin ikinci paragrafında yer alan “ayda” ibaresi “üç ayda” şeklinde değiştirilmiştir.

“a) Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu;

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu Başbakanın veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında, Adalet Bakanı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı, Çevre ve Şehircilik Bakanı, İçişleri Bakanı, Kalkınma Bakanı, Maliye Bakanı, Milli Eğitim Bakanı, Orman ve Su İşleri Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı ile Jandarma Genel Komutanı, Emniyet Genel Müdürü ve Karayolları Genel Müdüründen oluşur. Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu Başkanı gerektiğinde kurula bilgi sunmak üzere toplantıda hazır bulunur.”

MADDE 32- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“z) 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/B maddesi kapsamındaki araştırma ve geliştirme, yenilik ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan patentli veya faydalı model belgeli buluşa ilişkin gayri maddi hakların kiralanması, devri veya satışı (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından bu Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

MADDE 33- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Her türlü döner sermaye ücretlerinden,”

MADDE 34- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından; ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı veya ilgili kamu idaresinin görüşü alınarak, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak yurt veya pansiyon yapılabilir. Maliye Bakanlığınca yurt veya pansiyon yapılmak amacıyla belediyelere tahsis edilenler hariç olmak üzere ilgili kamu idarelerine tahsis edilen Hazineye ait taşınmazların üzerinde de adına tahsis yapılan kamu idaresinin talebi üzerine, aynı şekilde yurt veya pansiyon yapılabilir. Bu taşınmazların üzerinde inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder ve adına tahsis yapılan kamu idarelerince kullanılmaya devam olunur.”

MADDE 35- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından, arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanlar hariç olmak üzere, vakıf gelirleri veya Fon kaynakları kullanılarak alınan ve üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler bulunan taşınmazlar belediyeler hariç ihtiyacı olan kamu idarelerine yapılış amacıyla kullanılmak amacıyla tahsis edilmek üzere bedelsiz olarak Hazineye devredilir. Arsası bağışlanan veya bağışla alınan ve bu arsalar üzerindeki bina, yapı ve tesislerin tamamı bağışlanan veya bağışla yapılanların kullanım veya işletme hakkı ise, ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığınca veya belediyeler hariç ilgili kamu idaresine devredilir.”

MADDE 36- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından, Fon kaynakları kullanılarak Hazineye ait taşınmazların üzerinde yurt veya pansiyon olarak kullanılmak üzere inşa edilen ve kullanıma hazır hale getirilen her türlü bina, yapı ve tesisler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Hazineye intikal eder. Bu taşınmazlar ve üzerindeki bina, yapı ve tesisler, belediyeler hariç ihtiyacı olan kamu idarelerinin talebi üzerine, yapılış amacı, kullanım durumu ve ihtiyaçlar da dikkate alınarak Maliye Bakanlığınca belediyeler hariç ilgili kamu idarelerine tahsis edilebilir. Ancak, bunlardan Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından sözleşme veya protokol yapılmak suretiyle üçüncü kişilerin kullanımına bırakılanlar, sözleşme veya protokolda belirtilen koşullarla, süresi sonuna kadar bu kişiler tarafından kullanılmaya devam olunabilir. Kullanım süresi sonunda bunlar hakkında da bu madde hükümlerine göre işlem yapılır.”

MADDE 37- 3294 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla elektronik sorgulama dâhil veri paylaşımı işlemleri nedeniyle tahakkuk eden döner sermaye ücretleri terkin edilir.”

MADDE 38- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11- Ülkemizde tedavi talebinde bulunan ve bu talepleri Dışişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen en fazla dört yüz yabancı uyruklu hastanın; 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (c), (d) ve (f) bentleri kapsamında karşılanması mümkün olan giderleri ile gerektiğinde hastaların kendileri ve en fazla iki kişiyi geçmeyen refakatçilerinin her biri için günlük olarak 1300 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutara kadar olan konaklama giderleri ile gidiş-dönüş olmak üzere yol masrafları Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu bütçesine bu amaçla konulacak ödenek tutarının aşılması ve tedavinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurumları ile Devlete ait üniversite hastanelerinde yapılmış olması kaydıyla, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından karşılanır.”

MADDE 39- 28/5/1988 tarihli ve 3465 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Dışındaki Kuruluşların Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol) Yapımı, Bakımı ve İşletilmesi ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“MADDE 5/A- Bu Kanun kapsamında yapılacak görevlendirmelerde ihale aşamasında 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun ceza ve yasaklama hükümleri, sözleşmenin uygulanması aşamasında 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun ceza, yasaklama ve sözleşmenin feshi hükümleri uygulanır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 40- 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun ek 1 inci maddesinde geçen “İçişleri Bakanlığınca” ibareleri “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca” şeklinde, son fıkrasında yer alan “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” ibaresi “İçişleri Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin yedinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında atama teklifi yapılarak göreve başlayanlar, niteliklerini taşıdıkları veya eğitim durumları itibarıyla ihraz ettikleri unvanlara ilişkin kadro ve pozisyonlara, görev yaptıkları kamu kurum ve kuruluşlarınca atanabilir.”

MADDE 41- 3713 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “İçişleri Bakanlığınca” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca”, ikinci fıkrasında yer alan “İçişleri Bakanlığınca” ibaresi “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca” şeklinde, dördüncü fıkrası ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ek 1 inci maddeye göre yapılan başvurularda bu madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 42- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilerin işsizlik sigortası işveren payı Fondan karşılanır.”

MADDE 43- 27/10/1999 tarihli ve 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan ‘ikişer;’ ibaresinden sonra gelmek üzere ‘Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı,’ ibaresi eklenmiş ve (b) bendinde yer alan “Türkiye Ziraat Odaları Birliği ile” ibaresinden sonra gelmek üzere “en çok engelliyi temsil eden üst kuruluştan ve” ibaresi eklenmiş ve aynı fıkarda yer alan ‘doksan’ ibaresi ‘doksan iki’ olarak değiştirilmiştir.

MADDE 44- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 194 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “şerhin verilmesini” ibaresinden sonra gelmek üzere “tapu müdürlüğünden” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 45- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

“u) Yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi katılımı/off-set uygulamaları içeren mal ve hizmet alımları,”

MADDE 46- 4734 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendine aşağıdaki paragraf eklenmiş; aynı maddenin 3 üncü fıkrasının son cümlesi “Denetim ve yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler beşte bir oranında dikkate alınır. Ancak, yapımla ilgili hizmet işlerinden elde edilen belgeler yapım işlerinde kullanılamaz.” şeklinde değiştirilmiştir.

“f) Teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen Ar-Ge ve yenilik projelerinde, rekabet öncesi iş birliği projelerinde ve teknogirişim sermaye desteklerinden yararlananlara yararılandıkları destekler çerçevesinde yürüttükleri proje sonucu ortaya çıkan mal ve hizmetlerin piyasaya arz edilmesinden sonra proje sonucu ortaya çıkan hizmetler ile yerli malı belgesine sahip ürünler için Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından Kurumca belirlenen esaslar çerçevesinde düzenlenen ve piyasaya arz tarihinden itibaren beş yıl süreyle kullanılabilir olan belgeler.”

MADDE 47- 4734 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “37 nci maddeye göre” ibaresi metinden çıkarılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Hususlarında belgelendirilmek suretiyle” ibaresi “gibi hususlarda” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum, ihale konusu işin türü, niteliği ve yaklaşık maliyeti ile ihale edilme usulüne göre aşırı düşük tekliflerin tespiti, değerlendirilmesi ve ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi amacıyla sınır değerler ve sorgulama kriterleri belirlemeye, ihalenin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin sonuçlandırılabilmesine, ayrıca yaklaşık maliyeti 8 inci maddede öngörülen eşik değerlerin yarısına kadar olan hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinde sınır değer altında olan tekliflerin bu maddede öngörülen açıklama istenilmeksizin reddedilmesine ilişkin düzenlemeler yapmaya yetkilidir. İhale komisyonu bu maddenin uygulanmasında Kurum tarafından yapılan düzenlemeleri esas alır.”

MADDE 48- 4734 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, ihale üzerinde kalan isteklinin teklifinin sınır değer altında olması hâlinde, bu istekliden yaklaşık maliyetin % 6’sından az ve % 15’inden fazla olmamak üzere alınacak kesin teminat oranına ilişkin düzenlemeler yapabilir.”

MADDE 49- 4734 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin (j) fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2) Yaklaşık maliyeti beş yüz bin Türk Lirasına kadar olan ihalelerde üç bin Türk Lirası, beş yüz bin Türk Lirasından iki milyon Türk Lirasına kadar olanlarda altı bin Türk Lirası, iki milyon Türk Lirasından on beş milyon Türk Lirasına kadar olanlarda dokuz bin Türk Lirası, on beş milyon Türk Lirası ve üzerinde olanlarda on iki bin Türk Lirası tutarındaki itirazın şikâyet başvuru bedeli.”

MADDE 50- 4734 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başvuruların ihaleyi yapan idare veya Kurum dışındaki idari mercilere ya da yargı mercilerine yapılması ve başvuru dilekçelerinin bu merciler tarafından ilgisine göre idareye veya Kuruma gönderilmesi hâlinde, dilekçelerin idare veya Kurum kayıtlarına girdiği tarih, başvuru tarihi olarak kabul edilir.”

MADDE 51- 4734 sayılı Kanununun 63 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 63- İhalelere sadece yerli isteklilerin katılması ile yerli istekliler ve yerli malı teklif eden istekliler lehine fiyat avantajı tanınmasına ilişkin olarak aşağıdaki düzenlemeler esas alınır:

a) Yaklaşık maliyeti eşik değerinin altında kalan ihalelerde sadece yerli isteklilerin katılabileceğine ilişkin düzenleme yapılabilir.

b) Hizmet alımı ve yapım işi ihalelerinde yerli istekliler lehine % 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir.

c) Mal alımı ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine % 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir. Ancak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknolojiye sahip sanayi ürünleri arasından belirlenen ve her yıl ocak ayında Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine % 15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması zorunludur.

d) Yerli malı belirlenmesine ilişkin usul ve esaslar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir. İsteklilerce teklif edilen malın yerli malı olduğu, bu usul ve esaslara uygun olarak düzenlenen yerli malı belgesi ile belgelendirilir.

e) Ortak girişimlerin yerli istekli sayılabilmesi için bütün ortaklarının yerli istekli olması gereklidir.”

MADDE 52- 4734 sayılı Kanununun geçici 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanununun 3 üncü maddesinin (u) bendine ilişkin usul ve esaslar, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından, Kurum ile diğer ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir.”

MADDE 53- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçları için ihale yapılması

EK MADDE 7- Birden fazla idarenin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik mal ve hizmet alımları ile bakım ve onarım işlerine ilişkin, bu Kanunda yer alan ihale usulleri uygulanarak tek bir ihale yapılabilir.

Birinci fıkra kapsamındaki işler için idareler, düzenlenecek bir protokol ile kendi aralarından bir idareyi, kesin teminatın alınması ve sözleşmenin imzalanması hariç olmak üzere diğer ihale işlemlerini bu idareler adına gerçekleştirmek üzere görevlendirir.

Protokole taraf olan her bir idare ile ihalenin üzerine bırakılmasına karar verilen istekli/istekliler arasında ayrı ayrı sözleşme imzalanır.

Protokole taraf diğer idarelerin ihalelerinde bu Kanununun 10 uncu ve 11 inci maddelerine göre ihale dışı bırakılacak ve ihaleye katılamayacak olanlar ile 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince ihaleye iştirak ettirilmeyecek olanlar, görevlendirilen idarenin yapacağı ihaleye de katılamaz.

Bu madde kapsamındaki ihale işlemlerinde görev alanlar, yürüttükleri işlemlerle sınırlı olmak kaydıyla işlemlerin mevzuata uygunluğundan sorumludur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 54- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Başlanmış olan ihaleler

GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilan edilmiş veya yazılı olarak duyurulmuş ihaleler hakkında, ilanın veya duyurunun yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 55- 4734 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde kamu ihale uzmanlığına, kamu kurum ve kuruluşlarında 53 üncü maddenin (h) fıkrasında sayılan yükseköğretim kurumlarını bitirerek mesleğe özel yarışma sınavı ile giren ve meslek içi eğitim sonrasında yapılan yeterlik sınavı sonucunda başarılı olarak atanmış personelden kamu ihale mevzuatı ile ilgili inceleme, denetleme, uygulama veya danışma konularında görevi bulunanlar ile mühendislik veya mimarlık fakültelerinde lisans eğitimini tamamladıktan sonra en az dört yıl kamu kurum ve kuruluşlarında kendi görev alanıyla ilgili konularda çalışmış olanlar arasından, kurumlarının muvafakati alınmak ve meslek personeli kadro sayısının % 5’ini geçmemek kaydıyla, 53 üncü maddenin (i) fıkrasının son paragrafındaki diğer esaslar çerçevesinde Başkanlıkça görevlendirme yapılabilir. Görevlendirme işleme herhangi bir süreye bağlı olmaksızın Başkanlıkça her zaman sonlandırılabilir. Bu şekilde görevlendirilenler bir defaya mahsus olmak üzere, meslek personeli sınavına giriş için aranan öğrenim şartını taşımak ve sınava alındığı tarihte kırk yaşını doldurmamış olmak kaydıyla, Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları hâlinde kamu ihale uzmanı kadrosuna, başkaca bir izin ve işleme gerek kalmaksızın atanabilir. Kurumda görevlendirme, kurum kadrolarına atanmada kazanılmış hak veya herhangi bir öncelik hakkı teşkil etmez.”

MADDE 56 - 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendine aşağıdaki (b) alt bendi eklenmiş, mevcut (b) ve (c) alt bentleri (c) ve (d) alt bentleri olarak teselsül ettirilmiş, bu şekilde (d) alt bendi olan alt bent aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan (motor silindir hacmi 2.800 cm³’ü aşanlar, bütün tekerlekleri motordan güç alan veya alabilenler, sürücü dâhil 8 kişiye kadar oturma yeri olan binek otomobilleri, yarış arabaları, arazi taşıtları hariç), yük taşımada kullanılıp azami ağırlığı 3,5 tonu aşmayan ve yolcu taşıma kapasitesi istiap haddinin % 50’sinin altında olanlar ile sürücü dâhil 9 kişilik oturma yeri olanların engellilik durumlarının araçları bizzat kullanamayacak ve sürekli olarak tekerlekli sandalye veya sedye kullanmalarını gerektirecek nitelikte olduğunu ilgili mevzuat çerçevesinde alınan engelli sağlık kurulu raporuyla tevsik eden ve engellilik derecesi % 90 veya daha fazla olup tekerlekli sandalye veya sedye ile binilmesine ve seyahat edilmesine uygun tibetap yaptıran malûl ve engelliler tarafından,”

“d) Bu bendin (a), (b) ve (c) alt bentleri kapsamındaki araçların aynı alt bentlerde belirtilen malûl ve engelliler tarafından ilk iktisabından sonra deprem, heyelan, sel, yangın veya kaza sonucu kullanılamaz hâle gelmesi nedeniyle hurdaya çıkarılmasında, bu alt bentler kapsamındaki araçları hurdaya çıkaran malûl ve engelliler tarafından,”

MADDE 57- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cinsiyet” ibaresinden sonra gelmek üzere “, engellilik” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 58- 4857 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “nasıl işe alınacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınarak” ibaresi eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yüzde ellisi” ibaresi “tamamı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 59- 4857 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Korumalı işyerlerinde çalışan engellilerin ücretleri

EK MADDE 1- Korumalı işyerlerinde çalıştırılan ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilere işverenlerince zamanında ödenmiş olan ücretlerinin;

a) Korumalı işyerlerinde çalışan her engelli için 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince ödenen aylık tutarı kadarı,

b) 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi kapsamındaki illerde kurulmuş bulunan korumalı işyerlerinde çalışan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın yüzde yirmisi,

c) Korumalı işyeri statüsü almak için ilgili mevzuatla çalıştırılması zorunlu olan sayıdan daha fazla engelli çalıştıran iş yerlerinde, zorunlu sayının üstünde çalıştırılan her engelli için ilaveten (a) bendi ile belirlenen tutarın yüzde yirmisi,

bu ücretlere ilişkin yasal yükümlülüklerin de tam ve zamanında karşılanmış olması kaydıyla, İşsizlik Sigortası Fonundan işverene ödenir.

Birinci fıkrada belirlenen ücret kısımlarının ödenmesine ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 60- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Taşımacılık faaliyeti yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişilerde aranacak şartlar, verilecek yetki belgeleri, mesleki yeterlilik belgeleri ve taşıt kartları ile diğer belge ve hizmetlerin ücret, süre, kapsam, tür ve şekilleri, her belge türü için gerekli olan taşıt kapasiteleri, taşıtların yaşı, nitelikleri, istiap hadleri ve terminal hizmetlerinde öngörülecek hususları,”

MADDE 61- 4925 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 35- Bakanlık, düzenleme ve kural ihdası ile 27 nci maddede belirtilen hususlar hariç olmak üzere gerektiğinde teknik ve idari kapasite, teşkilat imkânları, hizmetin hızlı, etkin, yaygın olarak üretilmesi ilkelere gözeterek; bu Kanun gereğince yerine getirmekle yükümlü olduğu görev ve yetkilerinin bir kısmını aşağıda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek hususunda kamu kurumu ve kuruluşları ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu ve bunlara bağlı federasyon, birlik ve odaları yetkilendirebilir.

a) Yetkilendirme, düzenlenecek bir protokol veya sözleşme ile yapılır. Bu protokol veya sözleşmede yetkilendirmenin konusu, süresi ve mutabakata varılan hususlar açıkça belirtilir.

b) Yetkilendirme, yetkilendirmenin konusu ve niteliği gözetilmek suretiyle en az bir yıl en fazla beş yıl süreyle yapılabilir. Yetkilendirme, süresinin bitiminde yenilenebilir.

c) Bakanlık tarafından, yetkilendirmenin konusuna, niteliğine ve özelliğine göre aynı konuda birden fazla kamu kurum ve kuruluşu veya birlik ya da oda yetkilendirilebilir.

d) Yetkilendirme kapsamında üretilecek hizmetler için alınacak veya ödenecek ücretler Bakanlık tarafından onaylanır.

e) Yetkilendirilenler ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymakla yükümlüdürler. Bakanlık, yetkilendirilmenin kullanımı ile ilgili olarak gerektiğinde her türlü denetimi yapar.

f) Yetkilendirilenlerin ilgili mevzuata ve Bakanlıkça yayımlanan idari düzenlemelere uymaması hâlinde yapılmış olan yetkilendirme, Bakanlık tarafından iptal edilir.

g) Yetkilendirme, Bakanlığın görev, sorumluluk ve yetkilerini ortadan kaldırmaz.”

MADDE 62- 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı; engellilerin temel hak ve özgürlüklerden faydalanmasını teşvik ve temin ederek ve doğuştan sahip oldukları onura saygıyı güçlendirerek toplumsal hayata diğer bireylerle eşit koşullarda tam ve etkin katılımlarının sağlanması ve engelliliği önleyici tedbirlerin alınması için gerekli düzenlemelerin yapılmasını sağlamaktır.”

MADDE 63- 5378 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Doğrudan ayrımcılık: Engelliliğe dayalı ayrımcılık temeline dayanan ve engelinin hak ve özgürlüklerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını engelleyen, kısıtlayan veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi,

b) Dolaylı ayrımcılık: Görünüşte ayrımcı olmayan her türlü eylem, işlem ve uygulamalar sonucunda engelliliğe dayalı ayrımcılık temeliyle bağlantılı olarak, engelinin hak ve özgürlüklerden yararlanması bakımından nesnel olarak haklılaştırılmayan dezavantajlı bir konuma sokulmasını,

c) Engelli: Fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duyuşsal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen bireyi,

d) Engelliliğe dayalı ayrımcılık: Siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, medeni veya başka herhangi bir alanda insan hak ve temel özgürlüklerinin tam ve diğerleri ile eşit koşullar altında kullanılması veya bunlardan yararlanılması önünde engelliliğe dayalı olarak gerçekleştirilen her türlü ayırım, dışlama veya kısıtlamayı,

e) Engellilik durumu: Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel gereksinimlerini, uluslararası yöntemleri temel alarak belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamaları,

f) Erişilebilirlik: Binaların, açık alanların, ulaşım ve bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin, engelliler tarafından güvenli ve bağımsız olarak ulaşılabilir ve kullanılabilir olmasını,

g) Erişilebilirlik standartları: Türk Standardları Enstitüsünün erişilebilirlikle ilgili yayımladığı standartları,

h) Rehabilitasyon: Engelinin bireysel ve toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabilmesini ve yaşamını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler kazandırmaya yönelik hizmetleri,

i) Korunmalı iş yeri: İşgücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engellilere mesleki rehabilitasyon sağlamak ve istihdam oluşturmak amacıyla Devlet tarafından teknik ve mali yönden desteklenen ve çalışma ortamı özel olarak düzenlenen iş yerini,

j) Makul düzenleme: Engellilerin insan haklarını ve temel özgürlüklerini tam ve diğer bireylerle eşit şekilde kullanmasını veya bunlardan yararlanmasını sağlamak üzere belirli bir durumda ihtiyaç duyulan, ölçüsüz veya aşırı bir yük getirmeyen, gerekli ve uygun değişiklik ve tedbirleri,

k) Rehabilitasyon: Herhangi bir nedenle oluşan engelin etkilerini mümkün olan en az düzeye indirmeyi ve engelinin hayatını bağımsız bir şekilde sürdürebilmesini sağlamayı amaçlayan fiziksel, sosyal, zihinsel ve mesleki beceriler geliştirmeye yönelik hizmetleri,

l) Umuma açık hizmet veren yapı: Kamu hizmeti için kullanılan resmi binalar, ibadet yerleri, özel eğitim ve özel sağlık tesisleri, sinema, tiyatro, opera, müze, kütüphane, konferans salonu gibi kültürel binalar ile gazino, düğün salonu gibi eğlence yapıları, otel, özel yurt, işhanı, büro, pasaj, çarşı gibi ticari yapılar, spor tesisleri, genel otopark ve buna benzer umuma ait binaları,

ifade eder.”

MADDE 64- 5378 sayılı Kanununun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Bu Kanun kapsamında bulunan hizmetlerin yerine getirilmesinde;

a) Engellilerin insan onur ve haysiyetinin dokunulmazlığı temelinde, kendi seçimlerini yapma özgürlüğünü ve bağımsızlığını kapsayacak şekilde bireysel özerkliğine saygı gösterilmesi esastır.

b) Engelliliğe dayalı ayrımcılık yapılamaz, ayrımcılıkla mücadele engellilere yönelik politikaların temel esasıdır.

c) Engellilerin tüm hak ve hizmetlerden yararlanması için fırsat eşitliğinin sağlanması esastır.

d) Engellilerin bağımsız yaşayabilmeleri ve topluma tam ve etkin katılımları için erişilebilirliğin sağlanması esastır.

e) Engellilerin ve engelliliğin her tür istismarının önlenmesi esastır.

f) Engellilere yönelik hizmetlerin sunumunda aile bütünlüğünün korunması esastır.

g) Engeli olan çocuklara yönelik hizmetlerde çocuğun üstün yararının gözetilmesi esastır.

h) Engeli olan kadın ve kız çocuklarının çok yönlü ayrımcılığa maruz kalmaları önlenerek hak ve özgürlüklerden yararlanmalarının sağlanması esastır.

i) Engellilere yönelik politika oluşturma, karar alma ve hizmet sunumu süreçlerinde engellilerin, ailelerinin ve engellileri temsil eden sivil toplum kuruluşlarının katılımının sağlanması esastır.

j) Engellilere yönelik mevzuat düzenlemelerinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşü alınır.”

MADDE 65- 5378 sayılı Kanuna 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/A maddesi eklenmiştir.

“Ayrımcılık

MADDE 4/A- Doğrudan ve dolaylı ayrımcılık dâhil olmak üzere engelliliğe dayalı her türlü ayrımcılık yasaktır.

Eşitliği sağlamak ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak üzere engellilere yönelik makul düzenlemelerin yapılması için gerekli tedbirler alınır.

Engellilerin hak ve özgürlüklerden tam ve eşit olarak yararlanmasını sağlamaya yönelik alınacak özel tedbirler ayrımcılık olarak değerlendirilemez.”

MADDE 66- 5378 sayılı Kanuna 4/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/B maddesi eklenmiştir.

“Topluma dâhil olma

MADDE 4/B- Engellilerin toplumdan tecrit edilmeleri ve ayrı tutulmaları önlenir.

Engellilerin diğer bireylerle eşit koşullarda bağımsız olarak toplum içinde yaşamaları esas olup, özel bir yaşama düzenine zorlanamazlar.

Engellilerin topluma dâhil olmaları ve toplum içinde yaşamaları amacıyla bireysel destek hizmetleri de dâhil olmak üzere ihtiyaç duydukları toplum temelli destek hizmetlerine erişimleri sağlanır.”

MADDE 67- 5378 sayılı Kanununun İkinci Bölümünün başlığı “Engellilik Durumu, Destek ve Bakım, Rehabilitasyon ve Rehabilitasyon, İstihdam, Eğitim ve Öğretim, Erişilebilirlik” şeklinde ve 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Engellilik durumu

MADDE 5- Bireyin engelliliğini ve engellilikten kaynaklanan özel ihtiyaçlarını belirleyen derecelendirmeler, sınıflandırmalar ve tanılamalarda uluslararası temel yöntemler esas alınır. Engellilik durumunun tespit ve uygulama esasları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Millî Eğitim Bakanlığının görüşleri alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 68- 5378 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Destek ve bakım

MADDE 6- Engellilerin öncelikle buldukları ortamda bağımsız yaşayabilmeleri için durumlarına uygun olarak gerekli psikososyal destek ve bakım hizmetleri sunulur. Destek ve bakım hizmetlerinin sunumunda kişinin biyolojik, fiziksel, psikolojik, sosyal, kültürel ve manevi ihtiyaçları ailesi de gözetilerek dikkate alınır. Destek ve bakım hizmetlerinin standardizasyonu, geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli olan çalışmalar Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 69- 5378 sayılı Kanunun 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Erişilebilirlik

MADDE 7- Yapılı çevrede engellilerin erişilebilirliğinin sağlanması için planlama, tasarım, inşaat, imalat, ruhsatlandırma ve denetleme süreçlerinde erişilebilirlik standartlarına uygunluk sağlanır.

Özel ve kamu toplu taşıma sistemleri ile sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan özel ve kamu toplu taşıma araçlarının engellilerin erişilebilirliğine uygun olması zorunludur.

Bilgilendirme hizmetleri ile bilgi ve iletişim teknolojisinin engelliler için erişilebilir olması sağlanır.”

MADDE 70- 5378 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Habilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 10- Toplumsal hayata katılım ve eşitlik temelinde engellilere habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri verilir. Habilitasyon ve rehabilitasyon kararının alınması, plânlanması, yürütülmesi ve sonlandırılması dâhil her aşamasında engelli ve ailesinin aktif ve etkin katılımı sağlanır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinin mümkün olan en erken evrede başlaması ve engelinin yerleşim yerine en yakın yerde verilmesi esastır.

Habilitasyon ve rehabilitasyon hizmetlerinde ihtiyaç duyulan personelin yetiştirilmesine yönelik eğitim programları geliştirilir. Habilitasyon ve rehabilitasyonda kullanılan yardımcı araç gereçlere, destek teknolojilerine ve bunlara ilişkin bilgiye erişilebilirliğin sağlanması için gerekli tedbirler alınır.”

MADDE 71- 5378 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki habilitasyon ve rehabilitasyon

MADDE 13- Engellilerin meslek seçebilmesi ve bu alanda eğitim alabilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılan iş ve meslek analizleri doğrultusunda engelliler için Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca mesleki habilitasyon, rehabilitasyon ve eğitim programları geliştirilir.

Engellilerin mesleki rehabilitasyon ve rehabilitasyon hizmetleri, kamu kurum ve kuruluşları ile belediyeler ve diğer gerçek veya tüzel kişiler tarafından da gerçekleştirilebilir.

Bu maddeye ilişkin usul ve esaslar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 72- 5378 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Engellilerin iş gücü piyasası ve çalışma ortamında sürdürülebilir istihdamı için kendi işini kurmaya rehberlik ve mesleki danışmanlık hizmetlerinin geliştirilmesi de dâhil olmak üzere gerekli tedbirler alınır.

İşe başvuru, alım, önerilen çalışma süreleri ve şartları ile istihdamın sürekliliği, kariyer gelişimi, sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları dâhil olmak üzere istihdama ilişkin hiçbir hususta engelliliğe dayalı ayrımcı uygulamalarda bulunulamaz.

Çalışan engellilerin aleyhinde sonuç doğuracak şekilde, engelinden dolayı diğer kişilerden farklı muamelede bulunulamaz.

Çalışan veya iş başvurusunda bulunan engellilerin karşılaşılabileceği engel ve güçlükleri ortadan kaldırmaya yönelik istihdam süreçlerindeki önlemlerin alınması ve engellilerin çalıştığı iş yerlerinde makul düzenlemelerin, bu konuda görev, yetki ve sorumluluğu bulunan kurum ve kuruluşlar ile işverenler tarafından yapılması zorunludur.

Engellilik durumları sebebiyle iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan engellilerin istihdam edildiği korumalı işyerlerinin statüsü ve bu iş yerleriyle ilgili usul ve esaslar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 73- 5378 sayılı Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Hiçbir gerekçeyle engellilerin eğitim alması engellenemez. Engelliler özel durumları ve farklılıkları dikkate alınarak, yaşadıkları çevrede bütünleştirilmiş ortamlarda, eşitlik temelinde, hayat boyu eğitim imkânından ayrımcılık yapılmaksızın yararlandırılır.

Genel eğitim sistemi içinde engellilerin her seviyede eğitim almasını sağlayacak bütünleştirici planlamalara yer verilir.

Örgün eğitim programlarına farklı nedenlerle geç başlamış engellilerin bu eğitime dâhil edilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Üniversite öğrencilerinden engelli olanların öğrenime etkin katılımlarını sağlamak amacıyla Yükseköğretim Kurulu koordinasyonunda, yükseköğretim kurumları bünyesinde, engellilere uygun araç-gereç ve ders materyallerinin, uygun eğitim, araştırma ve barınma ortamlarının temini ile eğitim süreçlerinde yaşadıkları sorunların çözümü gibi konularda çalışma yapmak üzere Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezleri kurulur.

Engelliler Danışma ve Koordinasyon Merkezinin çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

İşitme engellilerin eğitim ve iletişimlerinin sağlanması amacıyla Türk işaret dili sistemi oluşturulur. Bu sistemin oluşturulmasına, geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik çalışmaların esas ve usulleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının koordinatörlüğünde, Millî Eğitim Bakanlığı ve Türk Dil Kurumu Başkanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Engellilerin, her türlü eğitim, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılamak üzere kabartma yazılı, sesli, elektronik kitap, alt yazılı, işaret dili tercümelili ve sesli betimlemeli film ve benzeri materyal temin edilmesine ilişkin gerekli işlemler Millî Eğitim Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 74- 5378 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bireylerin eğitsel değerlendirme, tanılama ve yönlendirilmesi ile ilgili iş ve işlemler rehberlik ve araştırma merkezi bünyesinde oluşturulan Özel Eğitim Değerlendirme Kurulu tarafından yapılır. Bu sürecin her aşamasında aile bilgilendirilerek görüşü alınır ve sürece katılımı sağlanır. Eğitsel değerlendirme ve tanılama sonucunda özel eğitime ihtiyacı olduğu belirlenen bireyler için özel eğitim değerlendirme kurulunca rapor hazırlanır ve eğitim planı geliştirilir. Bu planlama her yıl revize edilir.

Özel Eğitim Değerlendirme Kurulu, özel eğitime ihtiyacı olan bireyleri ilgi, istek, gelişim özellikleri, akademik disiplin alanlarındaki yeterlilikleri ile eğitim ihtiyaçları doğrultusunda örgün ve yaygın eğitim kurumlarına yönlendirir.

Kurulun teşkili ile çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Millî Eğitim Bakanlığınca müştereken çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 75- 5378 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “denetimlerinde olan” ibaresinden sonra gelmek üzere “sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla koltuğu bulunan araçlarla sağlanan” ibaresi, “sekiz yıl içinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “, sürücü koltuğu hariç dokuz ilâ on altı oturma yeri olan toplu taşıma araçları, yolcu gemileri ile özel ve kamu şehirlerarası toplu taşıma araçları ile turizm taşımacılığı yapılan araçlar 7/7/2018 tarihine kadar” ibaresi eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “maddenin birinci fıkrasında” ibaresi, “maddede” şeklinde değiştirilmiş, “standartlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve yükümlülüklerinin” ibaresi, “Aile ve Sosyal Politikalar,” ibaresinden sonra ve dördüncü fıkrasında yer alan “uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar;” ibaresinden sonra gelmek üzere “Bilim, Sanayi ve Teknoloji,” ibaresi, birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve diğer fıkralar teselsül ettirilmiştir.

“7/7/2018 tarihine kadar, karayolu ile turizm taşımacılığı yapan veya şehirlerarası toplu taşıma hizmeti veren gerçek ve tüzel kişiler, engelli bireyin erişilebilir toplu taşıma hizmeti sağlanmasına ilişkin talebini azami yetmiş iki saat içinde karşılamakla yükümlüdür.

7/7/2018 tarihine kadar, servis taşımacılığı yapan gerçek ve tüzel kişiler, engelli personel veya öğrenciye talep hâlinde erişilebilir taşıma hizmetini sağlamakla yükümlüdür.

Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihi takip eden altı aylık süreden sonra üretilen, sürücü koltuğu hariç dokuz veya daha fazla oturma yeri olan araçlardan erişilebilir olmayanlara şehir içi ve şehirlerarası yolcu taşıma hizmeti için yetki belgesi, izin veya ruhsat verilmez.”

MADDE 76- 10/11/2005 tarihli ve 5431 sayılı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 8/A maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (o) bendi (p) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“o) Satın alma veya kiralama yoluyla ithal edilen veya Türkiye’de imal edilen hava araçlarının, uçuşa elverişlilik durumu tespit edilinceye kadar ticari amaçla uçmamak kaydıyla geçici olarak tescil ve terkin edilebilmelerine ilişkin işlemlerini yapmak.”

MADDE 77- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 12 ncı maddesinin ikinci fıkrasındaki “8” ibaresi “11” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 78- 5502 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki “5” ibaresi “6” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 79- 5502 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasına ‘Strateji Geliştirme Başkanı,’ ibaresinden sonra gelmek üzere ‘Genel Müdür Yardımcısı,’ ibaresi eklenmiştir.

MADDE 80- 5502 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başkanlık merkez teşkilatında genel müdür yardımcısı, daire başkanı veya taşra teşkilatında il müdürü kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanlar, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Sosyal Güvenlik Uzmanı kadrosuna atanabilir.”

MADDE 81- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum, finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile (f) bendinde belirtilen sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usul ve esaslarını Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığının görüşünü alarak belirlemeye yetkilidir. Ancak, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının görüşünün alınması (f) bendinde belirtilen orteç, protez ve diğer iyileştirici nitelikteki araç ve gereçlerin miktarını, standartlarını, sağlanmasını, uygulanmasını, kullanma sürelerini ve garanti süresi sonrası bakım, onarım ve yenilenmesi hususlarını kapsar. Kurum, bu amaçla komisyonlar kurabilir, ulusal ve uluslararası tüzel kişilerle işbirliği yapabilir. Komisyonların çalışma usul ve esasları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Kurumca belirlenir.”

“Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının görüşü üzerine Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 82- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sınai mülkiyet haklarında istisna

MADDE 5/B

(1) Türkiye’de gerçekleştirilen araştırma, geliştirme ve yenilik faaliyetleri ile yazılım faaliyetleri neticesinde ortaya çıkan buluşların;

a) Kiralanması neticesinde elde edilen kazanç ve iratların,

b) Devri veya satışı neticesinde elde edilen kazançların,

c) Türkiye’de seri üretime tabi tutularak pazarlanmaları halinde elde edilen kazançların,

ç) Türkiye’de gerçekleştirilen üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmının,

% 50’si kurumlar vergisinden müstesnadır. Bu istisna, buluşa yönelik hakların ihlâl edilmesi neticesinde elde edilen gelirler ile buluş nedeniyle alınan sigorta veya diğer tazminatlar için de uygulanır.

(2) İstisnanın uygulanabilmesi için;

a) İstisna uygulamasına konu buluşun, 24/6/1995 tarihli ve 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında patent veya faydalı model belgesi verilerek koruma altına alınan buluşlar arasında yer alması ve buluşa ilişkin incelemeli sistem ile patent veya araştırma raporu sonucunda faydalı model belgesi alınması,

b) İstisna uygulamasından yararlanabilecek kişilerin, 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde belirtilen nitelikleri taşıması ve bu kişilerin patentli veya faydalı model belgeli buluşu geliştirme yetkisini haiz bulunması şartıyla, patent veya faydalı model belgesinin sahibi ya da patent veya faydalı model belgesi üzerinde tekel niteliğinde özel bir ruhsata sahip olması,

c) İstisnadan yararlanılacak ilk yıl, buluşun oluşturacağı katma değer dikkate alınarak devir veya satış halindeki değerinin tespitine yönelik Maliye Bakanlığı tarafından değerlendirme raporu düzenlenmesi, gerekmektedir.

(3) İstisna uygulamasına patent veya faydalı model belgesinin verildiği tarihten itibaren başlanır ve ilgili patent veya faydalı model belgesi için sağlanan koruma süresi aşılmamak kaydıyla bu istisnadan yararlanılabilir. Her bir mükellef tarafından yararlanılabilecek istisna tutarı; değerlendirme raporunda belirtilen bedelin % 50'sini, bu madde kapsamında yararlanılabilecek toplam istisna tutarı ise değerlendirme raporunda belirtilen bedelin % 100'ünü aşamaz. Buluşun üretim sürecinde kullanılması sonucu üretilen ürünlerin satışından elde edilen kazançların, patentli veya faydalı model belgeli buluşa atfedilen kısmı, ayrıştırılmak suretiyle transfer fiyatlandırması esaslarına göre tespit edilir.

(4) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(5) İstisna uygulamasının kesinti suretiyle alınan vergilere şümulü yoktur. Ancak, bu madde kapsamında istisnadan yararlanılan serbest meslek kazançları ile gayrimenkul sermaye iratları üzerinden yapılacak vergi kesintisi % 50 oranında indirimli uygulanır. Kazanç ve iradı kesinti yoluyla vergilenen ve beyanname vermesi gerekmeyen mükellefler için indirimli vergi kesintisi en fazla 5 yıl süre ile uygulanır.

(6) Bu madde kapsamında istisna uygulamasından yararlanan mükellefler, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında yer alan istisna uygulamasından ayrıca yararlanamaz.

(7) Birinci, üçüncü ve beşinci fıkralarda yer alan % 50 oranını ayrı ayrı ya da birlikte sıfıra kadar indirmeye, % 100'e kadar artırmaya, bu oranları sektörler ile birinci fıkrada yer alan gelir, kazanç ve iratlar itibarıyla ya da patent veya faydalı model belgesine göre farklılaştırmaya, üçüncü fıkrada yer alan % 100 oranını % 200'e kadar artırmaya, tekrar kanuni seviyesine indirmeye, beşinci fıkrada yer alan süreyi 1 yıla kadar indirmeye, tekrar kanuni seviyesine kadar çıkarmaya Bakanlar Kurulu; ikinci fıkranın (c) bendinde yer alan değerlendirme raporunun şekil, içerik, hazırlanması ile üçüncü fıkrada yer alan transfer fiyatlandırması suretiyle ayrıştırma yöntemi yerine satış, hasılat, gider, harcama veya benzeri unsurları dikkate alarak kazancın ayrıştırılmasında basitleştirilmiş yöntemler tespit etmeye ve bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 83- 5520 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna göre kurulan korumalı işyerlerinde istihdam edilen ve iş gücü piyasasına kazandırılmaları güç olan zihinsel veya ruhsal engelli çalışanlar için diğer kişi ve kurumlarca karşılanan tutar dâhil yapılan ücret ödemelerinin yıllık brüt tutarının yüzde 100'ü oranında korumalı iş yeri indirimi (İndirim, her bir engelli çalışan için azami beş yıl süre ile uygulanır ve yıllık olarak indirilecek tutar, her bir engelli çalışan için asgari ücretin yıllık brüt tutarının yüzde 150'sini aşamaz.). Bu bentte yer alan oranı, engellilik derecelerine göre yüzde 150'ye kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına indirmeye Bakanlar Kurulu; bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşünü alarak Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 84- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ücretsiz okutmada; 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 3/11/1980 tarihli ve 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun veya 2330 sayılı Kanun hükümleri uygulanarak aylık bağlanmasını gerektiren kanunlar, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 56 ncı, mülga 45 inci ve 64 üncü maddeleri ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun 47 nci maddesi kapsamında harp veya vazife malulü sayılanların ilk ve orta öğretim çağındaki çocukları ile haklarında korunma, bakım veya barınma kararı verilen çocuklara öncelik verilir.”

MADDE 85- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“n) Birlik: Erişim Sağlayıcıları Birliğini,

o) Erişimin engellenmesi: Alan adından erişimin engellenmesi, IP adresinden erişimin engellenmesi, içeriğe (URL) erişimin engellenmesi ve benzeri yöntemler kullanılarak erişimin engellenmesini,

ö) İçeriğin yayından çıkarılması: İçerik veya yer sağlayıcılar tarafından içeriğin sunuculardan veya barındırılan içerikten çıkarılmasını,

p) URL adresi: İlgili içeriğin internette bulunduğu tam internet adresini,

r) Uyarı Yöntemi: İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişiler tarafından içeriğin yayından çıkarılması amacıyla öncelikle içerik sağlayıcısına, makul sürede sonuç alınamaması halinde yer sağlayıcısına iletişim adresleri üzerinden gerçekleştirilecek bildirim yöntemini,”

MADDE 86- 5651 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bu Kanun kapsamındaki faaliyetleri yurt içinden ya da yurt dışından yürütenlere, internet sayfalarındaki iletişim araçları, alan adı, IP adresi ve benzeri kaynaklarla elde edilen bilgiler üzerinden elektronik posta veya diğer iletişim araçları ile bildirim yapılabilir.”

MADDE 87- 5651 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) İçerik sağlayıcı, Başkanlığın bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevlerinin ifası kapsamında; talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim eder ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri alır.”

MADDE 88- 5651 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(2) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hukuka aykırı içeriği bu Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddelerine göre haberdar edilmesi halinde yayından çıkarmakla yükümlüdür.”

“(3) Yer sağlayıcı, yer sağladığı hizmetlere ilişkin trafik bilgilerini bir yıldan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere yönetmelikte belirlenecek süre kadar saklamakla ve bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamakla yükümlüdür.

(4) Yer sağlayıcılar, yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde yaptıkları işin niteliğine göre sınıflandırılabilir ve hak ve yükümlülükleri itibarıyla farklılaştırılabilirler.

(5) Yer sağlayıcı, Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlıkça bildirilen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(6) Yer sağlayıcılık bildiriminde bulunmayan veya bu Kanundaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen yer sağlayıcı hakkında Başkanlık tarafından on bin Türk Lirasından yüz bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

MADDE 89- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki “ve teknik olarak engelleme imkânı bulunduğu ölçüde” ibaresi çıkartılmış, aynı fıkraya aşağıdaki (ç) ve (d) bentleri eklenmiş, üçüncü fıkrasında geçen “(b) ve (c)” ibaresi “(b), (c), (ç) ve (d)” şeklinde değiştirilmiştir.

“ç) Erişimi engelleme kararı verilen yayınlarla ilgili olarak alternatif erişim yollarını engelleyici tedbirleri almakla,

d) Başkanlığın talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde Başkanlığa teslim etmekle ve Başkanlığa bildirilen tedbirleri almakla,”

MADDE 90- 5651 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 6/A maddesi eklenmiştir.

“Erişim Sağlayıcıları Birliği

MADDE 6/A- (1) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Erişim Sağlayıcıları Birliği kurulmuştur.

(2) Birlik özel hukuk tüzel kişiliğine haizdir. Birliğin merkezi Ankara’dır.

(3) Birliğin çalışma usul ve esasları Kurum tarafından onaylanacak Tüzükle belirlenir. Tüzük değişiklikleri de Kurumun onayına tabidir.

(4) Birlik, Tüzüğünün Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar.

(5) Birlik, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamında yetkilendirilen tüm internet servis sağlayıcıları ile internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilerin katılımıyla oluşan ve koordinasyonu sağlayan bir kuruluştur.

(6) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları erişim sağlayıcılar tarafından yerine getirilir. Kararların uygulanması amacıyla gerekli her türlü donanım ve yazılım erişim sağlayıcıların kendileri tarafından sağlanır.

(7) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararları gereği için Birliğe gönderilir. Bu kapsamda Birliğe yapılan tebligat erişim sağlayıcılara yapılmış sayılır.

(8) Birlik, kendisine gönderilen mevzuata uygun olmadığını düşündüğü kararlara itiraz edebilir.

(9) Birliğin gelirleri, üyeleri tarafından ödenecek ücretlerden oluşur. Alınacak ücretler, Birliğin giderlerini karşılayacak miktarda belirlenir. Bir üyenin ödeyeceği ücret, üyelerin tamamının net satış tutarı toplamı içindeki o üyenin net satış oranında belirlenir. Üyelerin ödeme dönemleri, yeni katılan üyelerin ne zamandan itibaren ödemeye başlayacağı ve ödemelere ilişkin diğer hususlar birlik tüzüğünde belirlenir. Süresinde ödenmeyen ücretler Birlikçe kanuni faizi ile birlikte tahsil edilir.

(10) Birliğe üye olmayan internet servis sağlayıcıları faaliyette bulunamaz.”

MADDE 91- 5651 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Ticari amaçla olup olmadığına bakılmaksızın bütün internet toplu kullanım sağlayıcılar, konusu suç oluşturan içeriklere erişimin engellenmesi ve kullanıma ilişkin erişim kayıtlarının tutulması hususlarında yönetmelikle belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.

(3) Ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılar, ailenin ve çocukların korunması, suçun önlenmesi ve suçluların tespiti kapsamında usul ve esasları yönetmelikte belirlenen tedbirleri almakla yükümlüdür.”

“(4) Bu maddede belirtilen yükümlülükleri ihlal eden ticari amaçla toplu kullanım sağlayıcılarına, ihlalin ağırlığına göre yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde uyarı, bin Türk Lirasından on beş bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verme veya üç güne kadar ticari faaliyetlerini durdurma müeyyidelerinden birine karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.”

MADDE 92- 5651 sayılı Kanununun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasının dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere “Erişimin engellenmesi kararı, amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir.” cümlesi eklenmiş, dördüncü fıkrasında yer alan “(2) ve (5)” ibaresi “(2), (5) ve (6)” şeklinde değiştirilmiş, onuncu fıkrasındaki “altı aydan iki yıla kadar hapis cezası” ibaresi “beş yüz günden üç bin güne kadar adli para cezası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 93- 5651 sayılı Kanununun 9 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İçeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi

MADDE 9- (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması hâlinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebileceği gibi doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilir.

(2) İnternet ortamında yapılan yayının içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlâl edildiğini iddia eden kişilerin talepleri, içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmi dört saat içerisinde cevaplandırılır.

(3) İnternet ortamında yapılan yayının içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilenlerin talepleri doğrultusunda hâkim bu maddede belirtilen kapsamda; erişimin engellenmesine karar verebilir.

(4) Hâkim, bu madde kapsamında vereceği erişimin engellenmesi kararlarını esas olarak, yalnızca kişilik hakkının ihlâlinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL, vb. şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verir. Zorunlu olmadıkça internet sitesinde yapılan yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine karar verilemez. Ancak, hâkim URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenemeyeceğine kanaat getirmesi halinde, gerekçesini de belirtmek kaydıyla, internet sitesindeki tüm yayına yönelik olarak erişimin engellenmesine de karar verebilir.

(5) Hâkimin bu madde kapsamında verdiği erişimin engellenmesi kararları doğrudan Birliğe gönderilir.

(6) Hâkim bu madde kapsamında yapılan başvuruyu en geç yirmi dört saat içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Bu karara karşı 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Birlik tarafından erişim sağlayıcıya gönderilen içeriğe erişimin engellenmesi kararının gereği derhal, en geç dört saat içerisinde erişim sağlayıcı tarafından yerine getirilir.

(9) Bu madde kapsamında hâkimin verdiği erişimin engellenmesi kararına konu kişilik hakkının ihlâline ilişkin yayının veya aynı mahiyetteki yayınların başka internet adreslerinde de yayınlanması durumunda ilgili kişi tarafından Birliğe müracaat edilmesi hâlinde mevcut karar bu adresler için de uygulanır.

(10) Sulh ceza hâkiminin kararını bu maddede belirtilen şartlara uygun olarak ve süresinde yerine getirmeyen sorumlu kişi, beş yüz günden üç bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 94- 5651 sayılı Kanununun 9 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 9/A maddesi eklenmiştir.

“Özel hayatın gizliliği nedeniyle içeriğe erişimin engellenmesi

MADDE 9/A (1) İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatının gizliliğinin ihlal edildiğini iddia eden kişiler, Başkanlığa doğrudan başvurarak içeriğe erişimin engellenmesi tedbirinin uygulanmasını isteyebilir.

(2) Yapılan bu istekte; hakkın ihlâline neden olan yayının tam adresi (URL), hangi açılardan hakkın ihlâl edildiğine ilişkin açıklama ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer verilir. Bu bilgilerde eksiklik olması halinde talep işleme konulmaz.

(3) Başkanlık, kendisine gelen bu talebi uygulanmak üzere derhal Birliğe bildirir, erişim sağlayıcılar bu tedbir talebini derhal, en geç dört saat içinde yerine getirir.

(4) Erişimin engellenmesi, özel hayatın gizliliğinin ihlal eden yayın, kısım, bölüm, resim, video ile ilgili olarak (URL şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla uygulanır.

(5) Erişimin engellenmesini talep eden kişiler, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edildiğinden bahisle erişimin engellenmesi talebini talepte bulunduğu saatten itibaren 24 saat içinde sulh ceza hâkiminin kararına sunar. Hâkim, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatın gizliliğinin ihlal edilip edilmediğini değerlendirerek vereceği kararını en geç kırk sekiz saat içinde açıklar ve doğrudan Başkanlığa gönderir; aksi halde, erişimin engellenmesi tedbiri kendiliğinden kalkar.

(6) Hâkim tarafından verilen bu karara karşı Başkanlık tarafından 5271 sayılı Kanun hükümlerine göre itiraz yoluna gidilebilir.

(7) Erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda hâkim kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

(8) Özel hayatın gizliliğinin ihlâlüne bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde doğrudan Başkanın emri üzerine erişim engellenmesi Başkanlık tarafından yapılır. Bu karara karşı sulh ceza mahkemesine itiraz edilebilir.”

MADDE 95- 5651 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “yayınları önlemeye” ibaresinden sonra “, internetin güvenli kullanımını sağlamaya, bilişim şuurunu geliştirmeye” ibaresi eklenmiş, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) Başkanlık; Bakanlık bünyesinde 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uyarınca oluşturulan İnternet Geliştirme Kurulunca internetin yaygınlaştırılması, geliştirilmesi, yaygın ve güvenli kullanılması gibi konularda yapılacak öneriler ile ilgili gerekli her türlü tedbir veya kararları alır.”

“(6) Başkanlık, ulusal siber güvenlik faaliyetleri kapsamında, siber saldırıların tespiti ve önlenmesi konusunda, içerik, yer, erişim sağlayıcılar ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla koordinasyon sağlar, gerekli tedbirlerin alınması konusunda faaliyet yürütür ve ihtiyaç duyulan çalışmaları yapar.

(7) Başkanlık kanunlarla kendisine verilen görevlerin ifası amacıyla araştırma ve geliştirme merkezleri kurabilir.”

MADDE 96- 5651 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yer veya erişim sağlayıcı olarak faaliyet icra etmesi amacıyla yetkilendirme belgesi verilmesine” ibaresi “yer, erişim ve toplu kullanım sağlayıcıların yükümlülüklerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 97- 5651 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(5) 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Devlet Personel Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar kurumlarının, hakim ve savcılar ise kendilerinin muvafakati ile aylık, ödenek, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kurumlarınca ödenmek kaydıyla geçici olarak Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı emrinde görevlendirilebilir. Bu kapsamda görevlendirilen personel sayısı Kurumun kadro sayısının yüzde 20’sini geçemez. Bu personel kurumlarından izinli sayılır. İzinli oldukları sürece memuriyetleri ile ilgili özlük hakları devam eder ve bu süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfileri başkaca bir işleme gerek kalmaksızın süresinde yapılır.

(6) Başkanlık personelinin, kanunlar kapsamındaki görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı haklarında cezai soruşturma yapılması, Telekomünikasyon İletişim Başkanı için ilişkili Bakanın, diğer personel için ise Kurum Başkanının iznine bağlıdır.”

MADDE 98- Ekli (2) sayılı listedeki kadrolar ihdas edilerek öncelikle Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı hizmetlerinde kullanılmak üzere 5651 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listeye eklenmiştir.

MADDE 99- 5651 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Başkanlığa verilen görevlerin yürütülmesi için, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılmasına dair hükümlerine bağlı kalınmaksızın özel bilgi ve ihtisas gerektiren konularda Başkanlıkta sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Bu suretle çalıştırılacakların unvanı, sayısı, süresi, ücretleri ve diğer hususlar Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak hizmet sözleşmesi esaslarına göre tespit edilir. Bunlara ödenecek ücret, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre çalıştırılanlar için uygulanmakta olan sözleşme ücreti tavanının beş katını, çalıştırılabilecek toplam sözleşmeli personel sayısı ise 75’i geçemez ve bu fıkrada belirtilen ücret dışında herhangi bir ödeme yapılamaz.”

MADDE 100- 5651 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Birliğin kuruluşu bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde tamamlanır.

(2) Birlik, mevcut internet servis sağlayıcıları ile erişim hizmeti veren işletmecilerin en az dörtte birinin katılımıyla imzalanan Birlik tüzüğüne Kurum tarafından incelenerek uygun bulunmasını müteakip faaliyete başlar. Birliğin kurulmasını müteakip en geç bir ay içerisinde halen üye olmayan internet servis sağlayıcıları ve erişim hizmeti veren işletmeciler üyeliklerini tamamlamak zorundadır.

(3) Belirtilen sürede Birliğin kuruluşunu tamamlayamaması hâlinde, Kurum tarafından internet servis sağlayıcılarına ve internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.

(4) Birliğin kurulmasını müteakip bir ay içerisinde üye olmayan internet servis sağlayıcılarına veya internet erişim hizmeti veren diğer işletmecilere, Kurum tarafından bir önceki takvim yılındaki net satışlarının yüzde biri oranında idarî para cezası uygulanır.”

MADDE 101- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş takip eden fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(6) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan elli tam zaman eş değeri Ar-Ge personeli sayısını otuza kadar indirmeye, kanuni seviyesine kadar artırmaya veya sektörler itibarıyla belirlenen sınırlar dâhilinde farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 102- (1) 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“(h) Ulusal siber güvenliğin sağlanması amacıyla politika, strateji ve hedefleri belirlemek, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilere yönelik siber güvenliğin sağlanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemek, eylem planlarını hazırlamak, Siber Güvenlik Kurulunun sekretaryasını yapmak, ilgili faaliyetlerin koordinasyonunu sağlamak, kritik altyapılar ile ait oldukları kurumları ve konumları belirlemek, gerekli müdahale merkezlerini kurmak, kurdurmak ve denetlemek, her türlü siber müdahale aracının ve milli çözümlerin üretilmesi ve geliştirilmesi amacı ile çalışmalar yapmak, yaptırmak ve bunları teşvik etmek ve siber güvenlik konusunda bilinçlendirme, eğitim ve farkındalığı artırma çalışmaları yürütmek, siber güvenlik alanında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişilerin uyması gereken usul ve esasları hazırlamak.”

MADDE 103- 5809 sayılı Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (ü) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (v) bendi eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(v) Siber Güvenlik ve internet alan adları konularında Bakanlar Kurulu, Bakanlık ve/veya Siber Güvenlik Kurulu tarafından verilen görevleri Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı veya diğer birimleri marifetiyle yerine getirmek.”

MADDE 104- 5809 sayılı Kanununun 56 ncı maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve mevcut dördüncü fıkrası altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(4) Kişinin bilgisi ve rızası dışında işletmeci veya adına iş yapan temsilcisi tarafından abonelik tesisi veya işlemi veya elektronik kimlik bilgisini haiz cihazların kayıt işlemi yapılamaz ve yaptırılmaz, bu amaçla gerçeğe aykırı evrak düzenlenemez, evrakta değişiklik yapılamaz ve bunlar kullanılamaz.

(5) Gerçeğe aykırı evrak düzenlemek veya değiştirmek suretiyle kişinin bilgi ve rızası dışında tesis edilmiş olan abonelikler kullanılamaz.”

MADDE 105- 5809 sayılı Kanununun 63 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yirmi günden yüz güne kadar; üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenler yüz günden beş yüz güne kadar” ibaresi “ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket ederek bu işi bizzat yapanlar elli günden yüz güne kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 106- (1) 5809 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Siber Güvenlik Kurulu

EK MADDE 1- (1) Siber güvenlikle ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından alınacak önlemleri belirlemek, hazırlanan plan, program, rapor, usul, esas ve standartları onaylamak ve bunların uygulanmasını ve koordinasyonunu sağlamak amacıyla; Bakanın başkanlığında Siber Güvenlik Kurulu kurulmuştur. Siber Güvenlik Kurulunda yer alacak bakanlık ve kamu kurum ve kuruluşları ile üyelerinin temsil düzeyi Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Kurulun görevleri şunlardır:

- a) Siber güvenlik ile ilgili politika, strateji ve eylem planlarını onaylamak ve ülke çapında etkin şekilde uygulanmasına yönelik gerekli kararları almak,
- b) Kritik altyapıların belirlenmesine ilişkin teklifleri karara bağlamak,
- c) Siber güvenlikle ilgili hükümlerin tamamından veya bir kısmından istisna tutulacak kurum ve kuruluşları belirlemek,
- ç) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

(3) Siber Güvenlik Kurulunun çalışma usul ve esasları Başbakanlıkça çıkartılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 107- 29/5/2009 tarihli ve 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durumlarla ilgili olarak hazırlanan plan, program ve raporları onaylamakla görevli, Başbakan veya görevlendireceği Başbakan Yardımcısının başkanlığında Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Milli Eğitim Bakanı, Çevre ve Şehircilik Bakanı, Sağlık Bakanı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, Kalkınma Bakanı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı ile Orman ve Su İşleri Bakanından oluşan Afet ve Acil Durum Yüksek Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 108- 5902 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Afet ve acil durum hâlleri öncesinde hazırlık ve zarar azaltma, afet ve acil durum hâlinde müdahale, sonrasında ise iyileştirme çalışmalarını değerlendirmek, bunlara ilişkin alınacak önlemleri belirlemek, bu önlemlerin uygulanmasını sağlamak ve denetlemek, kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları arasındaki koordinasyonu sağlamak amacıyla, Başbakanlık Müsteşarının başkanlığında, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı müsteşarları ile Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanı, Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanı ve afet veya acil durumun türüne göre Kurul Başkanınca görevlendirilecek diğer bakanlık ve kuruluşların üst yöneticilerinden oluşan Afet ve Acil Durum Koordinasyon Kurulu kurulmuştur.”

MADDE 109- 25/6/2010 tarihli ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 10 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Genel Müdürlüğün Teknik Hizmetler Sınıfına ait kadrolarına Kamu Personel Seçme Sınavı (B) Grubu puan sırasına göre ilk defa açıktan atanacak personel, alım yapılacak her bir unvan için boş kadro sayısının üç katına kadar çağrılacak adaylar arasından Genel Müdürlükçe yapılacak sözlü sınav başarı sırasına göre atanır. Genel Müdürlük kadrolarına yapılacak atama ve nakil işlemlerine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 110- 6001 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Otoyolların ve tesislerin değerlendirilmesi

MADDE 29- (1) Genel Müdürlüğün sorumluluğunda bulunan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkları ile ilgili olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından bunların mülkiyetinin devri hariç olmak üzere 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yazılı yöntemler ve diğer hükümler çerçevesinde işlem yapılır. 3465 sayılı Kanun ve 3996 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Bu madde kapsamında işletme haklarının verilmesi imtiyaz addolunmaz. Bu çerçevede imzalanacak olan sözleşmeler özel hukuk hükümlerine tabidir. İşletme haklarının verilmesine ilişkin haklar ve yükümlülükler, ücretsiz geçiş yapacak araçlar, geçiş ücretleri, artış oranları ve diğer hususlar işletme haklarının verilmesine ilişkin sözleşmelerde düzenlenir.

(2) 4046 sayılı Kanun çerçevesinde hisse satışı yönteminin uygulanmasına karar verilmesi durumunda; otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların işletme hakları, imzalanacak işletme hakkı verilmesi sözleşmesi/sözleşmeleri ile hiçbir bedel alınmaksızın, işletme hakkı verilmesi sözleşmesi/sözleşmelerinin yürürlük tarihinden itibaren yirmi beş yıl süre ile Genel Müdürlük tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kurulacak anonim şirkete/şirketlere verilir. Aynı sermaye konulması açısından, verilen işletme hakkı 1 (bir) Milyar TL olarak Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kurulacak anonim şirketin/şirketlerin sermayesine 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde ilave edilir. Hisse satışında, hisse değerlemesi 4046 sayılı Kanun uyarınca ayrıca yapılır.

(3) İşletme hakkı verilenlerden elde edilecek gelirler anonim şirkete/şirketlere aittir. Bu şekilde işletme hakkı verilmesi sözleşmesine konu olan otoyollar ile bunlar üzerinde bulunan bakım ve işletme tesisleri, hizmet tesisleri ve diğer mal ve hizmet üretim birimleri ve varlıkların yapımı, bakımı, onarımı ve işletimi ile ilgili her türlü işler ve her türlü giderler Genel Müdürlüğe ait olmak üzere anonim şirket ile Genel Müdürlük arasında yapılacak sözleşmeler çerçevesinde Genel Müdürlük tarafından yapılır veya yaptırılır.

(4) Sözleşme süresince her ay için uygulanmak üzere; işletme hakkı verilenlerden Genel Müdürlük tarafından bir ay içinde tahsil edilen tutarlar, tahsil edildiği ayı takip eden ayın 15 ine kadar anonim şirkete/şirketlere aktarılır. Aktarılan tutarlardan 25/10/1985 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ve 18/11/1983 tarihli ve 2960 sayılı Boğaziçi Kanunu gereğince ödenmesi gereken tutarlar kesildikten sonra kalan tutarın yüzde 25’i Genel Müdürlük payı olarak aktarma tarihini takip eden on iş günü içinde, anonim şirket tarafından Genel Müdürlüğe ödenir. Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından yerine getirilmesi gereken yükümlülükler ile ilgili olarak Genel Müdürlük bütçesinde yeterli ödenek öngörülür.

(5) Bu madde kapsamında işletme haklarının verilmesine ilişkin sözleşmeler gereğince Genel Müdürlük tarafından işletme hakkının ilgili şirkete devri 3065 sayılı Kanunun Geçici 12 nci maddesi hükmünün uygulanması açısından 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası kapsamında yapılmış kabul edilir. Bu kapsamda işletme hakkının ilgili şirkete devrine ilişkin düzenlenecek sözleşmeler damga vergisinden, yapılacak intikal işlemleri veraset ve intikal vergisinden müstesnadır.

(6) Bu anonim şirket/şirketlerdeki Özelleştirme İdaresi Başkanlığına ait kamu paylarının satışı tamamlanıncaya kadar bu şirket/şirketlerdeki kamuya ait hisseler ile imtiyazlı hisseler 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca Bakan tarafından idare ve temsil edilir. Yönetim Kurulu, yedi üyeden oluşur. Beş üye Bakan tarafından bildirilen, iki üye 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde belirlenerek Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından bildirilen adaylar arasından Genel Kurul tarafından atanır.”

MADDE 111- 13/10/2010 tarihli ve 6015 sayılı Devlet Desteklerinin İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Müsteşarlıkça, kamu tarafından doğrudan veya kamu kaynakları kullanılarak başka bir kurum veya kuruluş aracılığıyla teşebbüslere herhangi bir şekilde mali fayda sağlayan uygulamaların izlenmesine yönelik yönetmelikler üç ay içinde; devlet desteklerinin bildirim ve denetlenmesine ilişkin yönetmelikler ise Kurul tarafından 31/12/2014 tarihine kadar yürürlüğe konulur. Bu tarihi birer yıllık sürelerle iki defa ertelemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları teşebbüslere mali fayda sağlayan uygulamalarına ilişkin her türlü kayıt ve veriyi Müsteşarlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenen usul ve esaslar dâhilinde Müsteşarlık bünyesindeki Devlet Destekleri Bilgi Sistemine aktarırlar.”

(3) Bu maddenin ikinci fıkrası hükümlerine uyulmaması hâlinde sorumlu birim amirleri hakkında 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen tutarda idari para cezası uygulanır. İdari para cezası uygulanmış olması bilgi verme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.”

MADDE 112- Ekli (3) ve (4) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

Bu madde ile taşra teşkilatına ihdas edilen sosyal çalışmacı, psikolog, çocuk gelişimcisi, sosyolog ve öğretmen kadrolarına yapılacak atamalarda merkezi yönetim bütçe kanunlarında yer alan kısıtlamalara tabi tutulmadan kamu görevlerine ilk defa atanacaklar için yapılacak sınavlar hakkında genel yönetmelik kapsamında atama yapılır.

MADDE 113- Ekli (5) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (I) sayılı cetvelin Sosyal Güvenlik Kurumu Bölümüne eklenmiştir.

MADDE 114- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında Genel Müdürlük tarafından Anadolu Ajansına yapılan ödemeler, Hazinesin ve/veya Anadolu Ajansının, Ajanstaki sermayeye iştirak taahhütleri bulunması hâlinde, öncelikle bu taahhütler için kullanılır.”

MADDE 115 - 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “merkez teşkilatlarının” ibaresi “merkez teşkilatları ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde sayılan düzenleyici ve denetleyici kurumların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 116 - 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık, merkez, taşra ve yurt dışı teşkilatından meydana gelir.”

MADDE 117- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “üç” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 118- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Dördüncü Bölümünün başlığı “Taşra ve Yurtdışı Teşkilatı, Kurullar ve Çalışma Grupları” şeklinde değiştirilmiş ve 23 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 23/A maddesi eklenmiştir.

“Yurtdışı teşkilatı

MADDE 23/A- (1) Bakanlık, 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurtdışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre yurtdışı teşkilatı kurmaya yetkilidir.”

MADDE 119- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “kuruluşlarına açar.” ibaresi “kuruluşları ile mahalli idareler ve Türkiye Kızılay Derneğine açabilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 120- 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Sosyal hizmet kuruluşlarının devri

EK MADDE 1- (1) Bakanlığın taşra teşkilatında yer alan sosyal hizmet kuruluşları Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenecek esaslar çerçevesinde il özel idareleri, belediyeler ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devredilebilir. Bakanlık, hizmet alanları ile ilgili olarak il özel idareleri, belediyeler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ortak projeler yürütebilir.”

MADDE 121- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Afet ve acil durumlara yönelik sağlık hizmetlerinin sunumunda ihtiyaç duyulacak haberleşme, ilaç, tıbbi ve teknik malzemelere yönelik planlama, tedarik, dağıtım ve depolama faaliyetlerini yürütmek, acil sağlık hizmetlerinin sunumu için gerekli telsiz haberleşme altyapısını kurup işletmek.”

MADDE 122- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- (1) Türkiye Diyanet Vakfına ait hastaneler, taşınır ve taşınmazları; alt işveren veya hizmet alımı ilişkisi olmaksızın bir iş sözleşmesine dayalı olarak 21/11/2013 tarihi itibarıyla anılan hastanelerde çalışmakta olup da Sosyal Güvenlik Kurumuna tescilli yapılmış olanlardan 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde öngörülen genel ve ilgili kadro veya pozisyon için aranılan özel şartları taşıyanlar aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde Vakfın talebi üzerine bir yıl içerisinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna devredilir.

(2) Bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde;

a) Devredilen hastanelerin taşınır ve taşınmazları ile bunların bedeli Maliye Bakanlığının temsilcisinin koordinatörlüğünde, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu ve Türkiye Diyanet Vakfı temsilcilerinden oluşacak üç kişilik komisyonlar tarafından tespit edilerek tutanağa bağlanır. Komisyonlar, bedel tespit ederken gerektiğinde meslek kuruluşlarından veya bilirkişilerden yararlanabilir. Tespit edilen bedel Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunca belirlenecek sağlık kurum ve kuruluşlarının döner sermaye gelirlerinden bir yıl içerisinde Türkiye Diyanet Vakfına ödenir.

b) Birinci fıkrada belirtilen şartları taşıyan personelden bir ay içerisinde talepte bulunanlardan;

1- Tabipler ve dış tabipleri çalışmakta oldukları ildeki Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun ihtiyaç bulunan sağlık kurum veya kuruluşlarının memur kadrolarına atanırlar.

2- Tabipler ve dış tabipleri dışındaki diğer personel, yaptıkları iş, eğitim durumu ve buldukları pozisyon dikkate alınarak Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığının izni ile çalışmakta oldukları ildeki Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun ihtiyaç bulunan sağlık kurum veya kuruluşlarına, döner sermaye adına vızelenecek pozisyonlarda istihdam edilmek üzere, 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası hükümleri uyarınca sözleşmeli personel statüsüne geçirilir.

Atamada ve sözleşmeli personel pozisyonlarına geçirilmede, iş sözleşmeleri askıda bulunanlar dâhil tam zamanlı çalışanlar ile emeklilik veya yaşlılık aylığı kesilmek suretiyle çalışanlar dâhil herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanmamış olanlar dikkate alınır. İş sözleşmesi askıda bulunanlar, iş sözleşmesinin askıya alınmasını gerektiren halin bitiminden itibaren bir ay içerisinde talepte bulunmaları kaydıyla bu madde hükümlerinden yararlandırılır.

(3) Personele, memur ve sözleşmeli personel pozisyon statüsüne geçirilmeleri sebebiyle, iş mevzuatına göre Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu veya Türkiye Diyanet Vakfı tarafından herhangi bir tazminat ödenmez, kullanmamış oldukları yıllık ücretli izin süreleri için herhangi bir ödeme yapılmaz. Personelin devir tarihi itibarıyla Türkiye Diyanet Vakfı'nda geçen ve kıdem tazminatına esas alınabilecek hizmet süreleri, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu uyarınca ödenecek emekli ikramiyesi veya ilgili mevzuatına göre ödenecek iş sonu tazminatına esas toplam hizmet süresinin hesabında dikkate alınır. Personelin, devir tarihine kadar olan döneme ilişkin diğer mali ve sosyal haklarından Vakıf sorumludur.

(4) Personelin emekli ikramiyesi veya ilgili mevzuatına göre ödenecek iş sonu tazminatı hesabına dâhil edilecek hizmet sürelerinden kaynaklanan ilave maliyetin finansmanına karşılık olmak üzere, devir tarihi itibarıyla ilgililerin atandıkları kadro veya pozisyon unvanı ile derecesi ve kademesi ile hizmet süreleri esas alınarak hesaplanacak emekli ikramiyesi ile iş sonu tazminatı toplam tutarı, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından bir yıl içerisinde döner sermaye hesabına ödenir veya devredilen hastanelere ait taşınır ve taşınmaz bedellerinden mahsubu yapılır.

(5) Bu maddenin uygulanmasında ilgili kanunların kadro kısıtlamasına ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 123- Bu Kanunun yayımı tarihinde;

a) 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunun 8 inci, 9 uncu ve 12 nci maddeleri,

b) 6015 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi,

c) 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 9 uncu maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları ile altıncı fıkrasında yer alan “(döner sermaye dâhil)” ibaresi, yürürlükten kaldırılmıştır.

Diğer mevzuatta bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümlere yapılan atıflar, bu Kanunla düzenlenen ilgili hükümlere yapılmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Kapatılan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı tarafından 14/6/1997 tarihinde yapılan personel alımı sınavı sonucunda asil listede yer alan ve sınavın iptal edilmesi nedeniyle; atanma şartlarını haiz olduğu hâlde Devlet memurluğuna atanmayan, Devlet memurluğuna atanıp göreve başlatılmayan kişilerin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına müracaat etmeleri hâlinde ve Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olmaları şartıyla, mezkûr Bakanlığın taşra teşkilatının durumlarına uygun memur kadrolarına herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın açıktan atamaları yapılır.

MADDE 124- Bu Kanunun;

- a) 3 üncü maddesi yayımı izleyen ay başında,
 - b) 32 nci maddesiyle 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına eklenen (z) bendi 1/1/2015 tarihinden itibaren yapılacak teslim ve hizmetlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) 45 inci, 46 ncı, 51 inci ve 52 nci maddeleri yayımı tarihinden yüz seksen gün sonra,
 - ç) 47 nci, 48 inci ve 54 üncü maddeleri yayımı tarihinden doksan gün sonra,
 - d) 49 uncu maddesi yayımı tarihinden otuz gün sonra,
 - e) 82 inci maddesi ile 5520 sayılı Kanuna eklenen 5/B maddesi, 1/1/2015 tarihinden itibaren elde edilen kazanç ve iratlara ve bu tarihten itibaren yapılacak vergi kesintilerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
 - f) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 125- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : YURTDIŞI

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Ateşe	1	10	-	10
GİH	Ateşe Yardımcısı	1	5	-	5
GİH	Ateşe Yardımcısı	3	5	-	5
TOPLAM			20		20

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşteşar Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	Sosyal Politika Merkezi Başkanı	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Daire Başkanı	1	15	-	15
GİH	Şube Müdürü	1	35	-	35
TOPLAM			56		56

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Şube Müdürü	1	15	-	15
TOPLAM			15		15

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKİLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : BİLGİ TEKNOLOJİLERİ VE İLETİŞİM KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	ADEDİ
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	10
TOPLAM			10

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : BİLGİ TEKNOLOJİLERİ VE İLETİŞİM KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	ADEDİ
GİH	Daire Başkanı	1	4
GİH	Hukuk Müşaviri	3	6
TH	Mühendis	3	10
TH	Mühendis	6	10
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	10
GİH	Memur	9	5
TOPLAM			45

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : YURT DIŞI

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşavir	1	5	-	5
GİH	Müşavir	3	5	-	5
GİH	Ateşe	1	4	-	4
GİH	Ateşe	3	3	-	3
GİH	Ateşe	5	3	-	3
TOPLAM			20		20

(4) SAYILI LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Müşavir Yardımcısı	1	1	-	1
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	4	-	4
GİH	Daire Başkanı	1	15	-	15
GİH	Şube Müdürü	1	100	-	100
TOPLAM			120		120

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Şube Müdürü	1	112	-	112
SH	Sosyal Çalışmacı	5	700	-	700
SH	Psikolog	5	500	-	500
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	200	-	200
TH	Sosyolog	7	500	-	500
EÖH	Öğretmen	7	150	-	150
TOPLAM			2.162		2.162

(5) SAYILI LİSTE

KURUMU : SOSYAL GÜVENLİK KURUMU
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	8	-	8
GİH	Daire Başkanı	1	12	-	12
TOPLAM			20		20

